

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

milked
for his
pleasure

A Dark HuCow Anthology

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Onun Zevki İçin Sağıldı

A Dark HuCow Anthology

Vivian Murdoch Imani Jay Stella
Moore Dani Carr Lina Carlyle Tia
Fanning Sinistre Ange

Knot Thorne

Bu antolojide yer alan yazarların hakları, 1988 tarihli Telif Hakları, Tasarımlar ve Patentler Yasası uyarınca kendileri tarafından ileri sürülmüştür.

Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla iletilemez veya yayımlandığı cilt veya kapaktan başka bir şekilde ve sonraki alıcıya benzer bir koşul uygulanmaksızın başka bir şekilde dağıtılamaz.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, eşyalar, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan ya da ölmüş gerçek olaylar, yerler ya da kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Kapak Yazarı: Wicked Smart Designs

Biçimlendiren: Yasak Biçimlendirme

Telif hakkı © 2024 çeşitli yazarlar

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü yazarın yazılı izni olmadan herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya aktarılamaz.

Contents

[Kızımı Sağıyor](#) Vivian
Murdoch

[Tetikleyici](#) -
[Uyarılar Bölüm 1](#)
[Bölüm 2 Bölüm](#)
[3 Bölüm 4](#)
[Bölüm 5 Bölüm](#)
[6 Bölüm 7](#)
[Bölüm 8 Bölüm](#)
[9 Bölüm 10](#)
[Bölüm 11 Bölüm](#)
[12](#)
[Omegaverse Romance](#)
[Omegaverse Romance Cont.](#)
[Çağdaş Romantizm PNR](#)
[Romantizm](#)
[Bilim Kurgu Romantik](#)

[Mountain Dr.'s Sweet Thing](#)
Imani Jay

[Hey Harika Okuyucu!](#)
[Bölüm 1](#)
[Bölüm 2](#)
[Bölüm 3](#)
[Bölüm 4](#)
[Sonsöz](#)
[Yazar Hakkında](#)
[Ayrıca yazan:](#)
[Imani Jay](#)

[Babasının Yaramaz Küçük İneği](#)
Stella Moore

[Bölüm 1](#)
[Bölüm 2](#)
[Bölüm 3](#)
[Bölüm 4](#)
[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)
[Bölüm 7](#)
[Bölüm 8](#)
[Bölüm 9](#)
[Sonsöz](#)
[Yazar Hakkında](#)
[Yazan: Stella](#)
[Moore](#)
[Stella Moore tarafından da yazılmıştır](#)

[Süt ve Bal Ülkesi](#) Dani Carr .

[Yazarın Notu](#)
[Bölüm 1](#)
[Bölüm 2](#)
[Bölüm 3](#)
[Bölüm 4](#)
[Bölüm 5](#)
[Bölüm 6](#)
[Bölüm 7](#)
[Bölüm 8](#)
[Bölüm 9](#)
[Bölüm 10](#)
[Bölüm 11](#)
[Bölüm 12](#)
[Sonsöz](#)
[Teşekkürler](#)
[Yazar Hakkında](#)
[Ayrıca yazan: Dani](#)
[Carr](#)

[Uzaylı Milyarder](#) Lina Carlyle
[Tarafından Sağıldı](#)

[İçerik Uyarısı](#)
[Bölüm 1](#)
AKA: Numune #7822

[Bölüm 2](#)
[Bölüm 3](#)
[Bölüm 4](#)
[Bölüm 5](#)
[Yazar Hakkında](#)

[Molly Maiden: Evrensel Bir Lezzet](#) Tia
Fanning

[Kitap Unsurları](#)
[Önsöz](#)

[Bölüm 1](#)

Samanyolu Galaksisi

[Bölüm 2](#)

Derin Uzay

[Bölüm 3](#)

Polenverse

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Yazar Notu](#)

[Polenverse Hakkında](#)

[Yazar Hakkında](#)

[Teşekkürler!](#)

[Şımarık Hucow](#)

Sinistre Ange

[Önsöz Bölüm](#)

[1 Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Yazar Hakkında](#)

[Ayrıca Sinistre Ange](#)

[tarafından](#)

[Çok teşekkür ederim](#)

Kızını Sağıyor

Bir Mf Uzaylı Kaçırma Karanlık

Romantizm Vivian Murdooh

Telif Hakkı © 2024 Vivian Murdoch

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının önceden yazılı izni alınmaksızın mekanik, elektronik, fotokopi, kayıt veya başka herhangi bir şekilde çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya iletilemez ya da yayınlandığı cilt veya kapak dışında herhangi bir şekilde dağıtılamaz ve sonraki alıcıya da benzer bir koşul uygulanamaz.

Tarafından biçimlendirildi: Yasağı Biçimlendir

Bu bir kurgu eseridir. Bu romanda tasvir edilen tüm karakterler ve olaylar hayal ürünüdür ve yazarın hayal gücünün ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Aşağılanmayı ve küçük düşürülmeyi seven tüm kadınlara. Benim için mööö.

Trigger Warnings

Uyarı!!!

BU KİTAP YETİŞKİNLERE YÖNELİKTİR VE YETİŞKİNLERE YÖNELİK TEMALAR İÇERMEKTEDİR. BU KİTAPTA Kİ EYLEMLER GERÇEK BİR DİNAMİĞİ TASVİR ETMEK İÇİN TASARLANMAMIŞTIR VE YANLIŞ YAPILDIĞINDA TEHLİKELİ OLABİLİR. LÜTFEN SORUMLU BİR ŞEKİLDE OYNAYIN. YAZAR, OKUYUCULARIN EYLEMLERİNDEN SORUMLU TUTULAMAZ.

Alışveriş/Tetik Listesi

BU HİKAYE BİR UÇURUMLA BİTİYOR. AŞAĞILAMA, AŞAĞILAMA, ZORLA VÜCUT DEĞİŞTİRME, ZORLA HALKA AÇIK İŞEME

Birinci Bölüm

Fiona

B Sağ ışıklar gözlerime saldırıyor, kafatasıma keskin bir acı gönderiyor. Parçalar yıldız patlamaları gibi parlak bir şekilde yayılıyor. Ugh. Dün gece ne kadar içtim? Normalde ayık olan benim, Özellikle de işte.

Tüm iş arkadaşlarım arasında süregelen bir şaka bu: *Fiona gerçek bir İskoç kızı gibi ruhunu idare edemiyor*. Bu gerçekten mide bulandırıcı. Sanki her içtiğimde hasta olmayı ben seçmişim gibi.

İnleyerek başımı yana eğiyorum ve ciğerlerime hava girip çıkmaya zorluyorum. Biri bana bir şey vermiş olmalı. İçkime ilaç katmış. Eğer kim olduğunu öğrenirsem, bunun bedelini cehennemde öderim.

Sadece İK'yı bu işe bulaştırmakla kalmayacağım, aynı zamanda onların hayatını bizzat cehenneme çevireceğim. Bu düşünceyle vücudumda bir iç çekiş dalgalanıyor. Hüsni kuruntu. Kabul ediyorum, İK bir veridir, ama hayatım buna bağlı olsa bile kaba olamam.

Ağrı donuk bir sızıya dönüşürken huzursuzluk içimi kemiriyor. Yine o iç gıcıklayıcı endişe duygusu mantıklı düşüncelerime çarparak onları neredeyse işe yaramaz hale getiriyor. Daha önce de akşamdan kalma olmuşum ama bu farklı hissettiriyor. Boğazımda safra yükselirken midemi tutmaya gidiyorum.

Eğer çok fazla içersem, genellikle başım ağrır ve ışığa karşı hassasiyetim olur. Asla mide bulantısı ya da yönelim bozukluğu olmaz. Başımı çevirdiğimde dudaklarımdan hafif bir inilti geçiyor. Serin ve metalik bir şey yanağımı öpüyor ve sistemime bir rahatlama dalgası gönderiyor.

Çok güzel, hatta rahatlatıcı. Şimdiye kadar, ne kadar ateşli hissettiğimi fark etmemiştim. Lanet olası alkol hassasiyeti. Nasıl oluyor da içkisini tutamayan tek İskoç ben oluyorum?

Belki de Amerikan içkisi vasatın altındadır? Bu da bir düşünce. Ama ben de iyi bir İskoç birasıyla başa çıkamam. Yani bu olamaz.

Her şey çalkalanırken midem yine geriliyor. Başka bir düşünce, çok daha korkunç bir düşünce beynimin arkasını kemiriyor, Amerikalıların ayın ilk çarşambası açtıkları yüksek sesli, sinir bozucu sirenler gibi çalıyor. Biri içkime alkolden başka bir şey mi kattı?

Birlikte çalıştığım herhangi birinin bunu yapacağını gerçekten düşündüğümünden değil... ama burada kimseyi gerçekten tanıyor değilim. Mesafemi korumamın iyi bir sebebi var. Onlarla içli dışlı olmama izin vermem mümkün değil. Bu kadar çok şey söz konusuysen olmaz.

Yine o garip kramp nefes almamı zorlaştıran kadar midemi büküyor. Biri neden orada olduğumu öğrendi mi? Benden bilgi almaya mı çalışıyorlar? Soruşturmaya yeni başladığım için kimsenin benim hakkımda bir şey bilmemesi *gerekiyor* ama bu bir şeylerin sızdırılmadığı anlamına gelmiyor.

İş arkadaşlarıma göre ben sadece bir sistem analistiyim, iyi yağlanmış makinelerindeki bir başka dişliyim. Ancak, beni işe alan adama göre, bundan çok daha fazlası için oradayım. Asıl işim, yani para aldığım iş, şirketi sabote etmek isteyenleri ortaya çıkarmak.

Bilgisayarlarına ve sistemlerine girip alarm verebilecek herhangi bir şey arıyorum. Neyse ki henüz bir şey bulamadım ama bu orada olmadığı anlamına gelmiyor. İşte bu yüzden mide bulantısı boğazımda yükselip beni boğmakla tehdit ederken tenimde soğuk ter damlaları oluşuyor.

Ama bu aptalca. Kim beni konuşturmak için ilaç vermeye çalışır ki? Bu çok saçma. Düşündükçe daha da aptalca geliyor. Büyük ihtimalle biri şansını denemek için bana uyuşturucu vermiştir.

"Adınızı söyleyin."

Sert ses kafatasımın içinde titreşirken kanım donuyor. Tanıdığım birine benzemiyor. Daha önce hiç duymadığım sertlikte, kaba bir niteliği var.

Bu bir aksan mı? Hayır. Pek değil. Seste neyin yanlış olduğunu çıkaramıyorum ama Amerikan sesine benzemediği kesin. Aslında, ziyaret ettiğim hiçbir ülkeye benzemiyor. Belki de konuşan kişi sesini gizliyordur?

Bu, soruyu tekrarlarırken metalik yankılanmayı açıklıyor. Ne dediğini düşünürken dudaklarımı yalıyorum. Bu basit bir soru, ancak çok sayıda söylenmemiş yönle yüklü. Eğer adımı öğrenmek istiyorsa, buraya beni becermeye gelmediği kesin.

Uyuşturucu hapların mutlaka bilinen bir partner tarafından verilmesi gerekme de, seks isteyen birinin önce sevişip sonra adımı soracağından eminim... Tabii bana zaten tecavüz etmedilerse ve şimdi havadan sudan konuşmak istiyorlarsa.

Omurgamda bir korku dalgası geziniyor ve beni olduğum yerde donduruyor. Hiçbir şey ağrımıyor ya da kötü muamele görmüyorum. Aslında, gözlerimi açtığımda başımın ağrması ve işitsel rahatsızlığın dışında, uzun zamandır olmadığım kadar iyi hissediyorum. Tekrar gözlerimi açıyorum ve parlak ışık bana saldırırken gözlerimi kapatıyorum.

"Söylediklerimi anlayabiliyor musun?"

Evet, kafamın içinde düşünüyorum. Ama cevap vermek istemiyorum. Özellikle de bu aslında bir sorgulama ise. Güçlü parmaklar başımın yan tarafını okşayarak ani bir tepki vermeme neden oluyor.

Bu yabancı, istemediğim dokunuştan kaçmak için boynumu yana doğru büküyorum ama kişi ısrarcı. Parmaklarını kulağımın hemen arkasındaki bir noktada gezdiriyor ve boynumdan omzuma doğru inen donuk bir ağrıya neden oluyor.

"Doğru çalışıyor gibi görünüyor. Sistemleri kontrol edin."

Etrafımda uçuşan, havada asılı duran kelimeleri anlıyorum ama anlamlarını kavrayamıyorum. Sistemler. İşleyen. Doğru şekilde. Tüm bu kelimeler bir bilgisayarla ilişkili gibi görünüyor. Ama bunun sürekli başımın yan tarafına dokunan adamla ne ilgisi var?

İşte o zaman yan taraftan gelen hafif bip sesini duyuyorum. Ritmik bir nabız, hızlı ama sabit. Kalp atış hızım. Her şeye bahse girerim. İşte o zaman içime yeni bir korku yerleşiyor ve beni fırlatmakla tehdit ediyor.

Hastanede miyim? Bana ne oldu böyle? Şimdi yanımda iki ses mırıldanıyor, o kadar alçak ki kelimeleri zar zor yakalayabiliyorum. Ama birkaçı göze çarpıyor. Metal yılan mı? Çevirmen arızası mı?

Neler oluyor böyle? Şimdi acıdan kaçmak yerine gözlerimi açmaya zorluyorum. Göz kamaştırıcı ışık göz sinirlerimi yakıyor ama bulanık şekiller belirmeye başlayana kadar rahatsızlığımınla mücadele ediyorum.

Filmlerdeki ve dizilerdeki ameliyathanelerde gördüğünüz türden devasa, yuvarlak bir ışık tepemde beliriyor. Parmaklarım aşağıdaki masaya gömülüyor,

ve parmak uçlarımda altında metal hissetmek beni dehşete düşürdü. O zaman hastanedeyim.

"Bana ne oldu?" Sonunda mırıldanıyorum; dudaklarım, dilim ve boğazım kurumuş ve zar zor çalışıyor.

"Beni anlayabiliyor musun?" Çıldırıcı ses yine homurdanıyor.

"Evet, *seni* gayet iyi anlayabiliyorum," diye çıkışıyorum, İskoç tonum devreye giriyor ve sinirim omurgamdan yukarı doğru kayıyor. "Bağırmana gerek yok."

Acı içimden geçerken başım ağrıyor ve zonkluyor. Gözlerimi ne kadar uzun süre açık tutmaya zorlarsam, rahatsızlık o kadar çabuk dağılıyor gibi görünüyor. Dönüp sese doğru bakıyorum, umutsuzca beni esir tutan adamı görmek istiyorum.

Bir doktor mu olacak? Yoksa çok daha hain biri mi? Ancak gözlerimi tekrar açtığımda her şey donuyor. Halüsinasyon görüyor olmalıyım. Gerçi gözlüklerim olmadan detayları falan göremiyorum ama yanımdaki mavi, insan şeklindeki varlığı seçebilmek için gözlüklerime ihtiyacım olmadığı kesin.

Sanki beynim gözlerimi yakalamış gibi, ne gördüğümde emin olamadan geri çekiliyorum. İyi bir uyuşturucu olmalı; daha önce hiç duymadığım yeni bir tane. Gözlerimi kırıştırıyorum, görüşümü iyileştirmek için gözlerimi biraz kısıyorum.

Fazla değil ama koyu mavi gözlerini ve simsiyah saçlarını seçebiliyorum. Adamın güçlü bir çenesi ve sert bir ifadesi var. Normalde eve birlikte gideceğim tipte bir adam olurdu ama yüzünde bir sorun var. Bu ya da sistemimdeki her neyse beni çıldırtıyor.

Huzursuzluk damarlarıma bir uyuşturucu gibi damlıyor, beni odunlaştırıyor ve hareket edemez hale getiriyor. Ama çok geçmeden, iyice bakma ihtiyacı beni bu panik halinden kurtarıyor. Çünkü dürüst olmak gerekirse, gördüğümü sandığım şeyi görmemin imkanı yok.

Belki de göz doktoruna bir ziyaret uygun olacaktır. Ya da nörolojik muayene. Yüzünün büyük, mavi bir leke olması için hiçbir sebep yok. En azından mantıklı bir sebep yok.

Gözlüğümü almak için uzanıyorum ama ellerimin ve kollarımın hareket etmeyi reddettiğini fark ediyorum. Felç olmamışlar, sadece sıkışmışlar. Elim ayağım birbirine dolanıyor, bağlarımı sarsıyorum, içimde bir korku yumağı oluşuyor ve tamamen hareketsiz olduğumu fark ediyorum.

Adam orada öylece dururken histeri boğazımda düğümleniyor. İfadesini göremiyorum ama vücut dili, bana onun umurunda olmadığını söylüyor.

Panikliyorum. Uzakta, kalp monitörü daha da hızlı bip sesi çıkarıyor, vücudumda dolaşan savaş ya da kaç adrenalinine uyuyor.

"Adınızı söyleyin." Sesi pürüzsüz, adlandırılmış herhangi bir duygudan yoksun. Sanki zihnimde ve bedenimde neler olup bittiği hiç umurunda değil.

Her nasılsa, bu şu anda olan her şeyden daha korkutucu. Bir şeyler ifade etmesini, bir tür duygu göstermesini istiyorum. Herhangi bir şey.

"Neden?" Sesim küçük, fısıltılı ve zayıf.

Sunmak istediğim güçlü, yetenekli kadın hiç değil, ama ne yapabilirim? Bu noktada hiçbir şeyden emin değilim. Bu taşınmaz yüzeye çarpmış olmama rağmen, sanki serbestçe yüzüyormuşum, derimden kaçmak üzereymişim gibi hissediyorum.

Muhtemelen duyduğum diğer sese bakmak için dönüyor. Benim duymamam gereken alçak sesli, mırıltılı bir konuşma yapıyorlar. Diğerleri tekrar yaklaşıyor, yaklaştıkça yüzü aydınlanıyor.

"Neyin var senin?"

"Yani senin gibi bir herifin ben yerdeyken talepkâr davranıp beni neredeyse ölümüne korkutması dışında mı?" İçimi çekerek elimi alnımı ovma için kaldırıyorum ama hareket edemediğimi çok geç hatırlıyorum.

"Başım ağrıyor."

"Nerede?"

"Kilidimi aç, sana göstereyim."

Dudakları vahşi bir sırıtişla genişliyor ve bembeyaz dişlerini gösteriyor. "İyi denemeydi, küçük insan. Seninle işimiz bitene kadar serbest bırakılmayacaksın."

Sözleri karşısında vücudum geriliyor. Bir şeyler çok yanlış. Yine bağlarıma karşı sarsılıyorum, kaçma ihtiyacı içimde dolaşıyor. Adam yanıma geliyor ve elini göğüs kemiğimin üzerine koyarak beni sert, metalik yüzeye doğru daha da itiyor.

Eğiliyor, yüzü benimkinden bir kıl kadar uzakta. "Sakin olsan iyi edersin, küçük inek. Seni incitmememe izin verme."

Ona gözlerimi kırptıştırıyorum, hiçbir kelime üretmiyorum. Zihnim karmakarışık, en ufak bir baskıda kırılma ve parçalanma tehdidi altında. O zaman gerçekten kaçırıldım mı?

"Küçük inek. Bu cümle zihnimde dönüp duruyor, bir karşılık arıyor ama bulamıyor. Benim için hiçbir anlam ifade etmiyor. Olmam gerekenden çok daha zayıfım. Her şeyi yiyebilirim ve metabolizmam onu silip süpürür."

Dahası, üstümdeki bu devin yanında ben küçücük, önemsiz, bir zerreyim. Benimle ilgili hiçbir şey yok.

"Lütfen," diye mırıldanıyorum, ne istediğimi bile bilmeden.

Yumuşak yalvarışım üzerine adam gülümsüyor, şimdi biraz daha nazik. "Bu daha iyi. İtaatkâr ve uyumlu olursan sana zarar vermeyiz. Şimdi adını söyle."

"Fiona." Adım dudaklarımdan damlıyor, yumuşak, neredeyse duyulmuyor, ama o duyuyor.

"Fiona. Sana yakışıyor."

"Böyle düşünmenize sevindim. Benim ailem de öyle düşünüyordu." "Ve çok da alıngandı," diye kıkırdıyor ve uzaklaşıyor.

Yine gözlerimi kısarak bakıyorum, miyopluğumun olan bitenle ilgili herhangi bir ayrıntıyı kaçırmama neden olmasına izin vermek istemiyorum.

"Ağrına ne sebep oluyor?"

"Hiçbir şey." Birkaç dakika önce herhangi bir rahatsızlık duyduğumu itiraf ettiğim için bile dehşete kapılarak tükürdüm.

Bu bir zayıflık işareti, bu yabancı adamların bana karşı kullanabileceği bir şey. Tekrar konuşmamak için dudaklarımı ağzımın içine çekiyorum. Neyse ki, çalkalanan midem sessiz kalıyor ve başka bir şey ele vermiyor.

"O zaman kaşların neden çatılıyor?" Başparmağını kaşlarımın arasına yerleştiriyor ve kaslarım gevşeyip yüzümü rahatlatana kadar itiyor.

İç çekerek pes ediyorum. Ayrıca, gerçeği itiraf edersem bana tam olarak ne yapabilirler ki? "Göremiyorum. Gözlüklerimi geri verirseniz, gözlerimi o kadar kısmayacağım." Sanki bu yabancı benim görüp görmediğimi umursuyormuş gibi saçma *sapan* bir konuşma.

Bir parmak şıklatmasıyla, başka bir mavi canavar ortaya çıkıyor. *Kahretsin*. Bu ilaçlar düşündüğümden daha iyi olmalı. Şimdi onlardan iki tane var. Bana ne verdiler böyle?

Başlarını birleştirip bir süre konuştuktan sonra bana dönüyorlar. Yeni adam tek kelime etmeden masanın başına geldi ve başımı sıkıca kavradı.

Kalp monitörü hızlı bir şekilde bip sesi çıkarırken panik içime hücum ediyor. Nefesim boğazımda düğümleniyor, ciğerlerimi tam olarak dolduramıyorum. Nefes alamadıkça daha da kötüleşiyor ve neredeyse masaya yığılıp kalıyorum.

"Onu sakinleştirin," diye bağılıyor ilk yabancı, gözleri yana kayarak.

Bakışlarını takip ediyorum ve ekranda uçuşan sembolleri izliyorum. Sayı olabilirler. Harf olabilirler. Kahretsin, onlar *lanet* olabilir

Bildiğim kadarıyla hiyeroglifler. Gözlüklerim olmadan bunların ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yok.

Ama vücut dilini biliyorum. Gözlüklerim olmadan da okuyabildiğim bir şey bu. Adam endişeli. Onu gördüğümünden beri ilk kez endişeli. Vücudunun hatları sıkı ve sert.

Ancak kısa süre sonra umurumda olmadı. Başımı tutan kişi garip bir aleti boynumun yanından aşağı kaydırarak dikkatimi dağıtıyor. Keskin bir delikten sonra tüm kaygı ve endişelerim sıcak asfaltdan çıkan buhar gibi üzerimden akıp gidiyor.

Bu adamları mavileştiren ilaçları unutun. Bu her neyse şişelensin ve her an kullanıma hazır olsun istiyorum. Vücudum durgun, ilki yakınımda gezinirken süzülüyor.

Gözlerimi açıp o korkunç ışıkla doldururken irkilmiyorum bile. Ayrıca, aslında herhangi bir rahatsızlık hissetmiyorum. Sanki bedenim ve zihnim ikiye bölünmüş gibi.

Her hissi hissedebildiğim halde umursamıyorum. Mutluluk verici, rahatlatıcı, zihnim için bir spa. Sonsuza kadar burada kalmak, beni düzenli olarak bombardımana tutan tüm endişelerden uzakta kozalanmak istiyorum.

Adam başımı tekrar kavırıyor. Parmaklarının kafa derime battığını hissedebiliyorum. Derimin üzerinde iğne ucu kadar bir rahatsızlık hissediyorum ama o kadar. Göğsümü döven bir korku yok. Kaçmam için yalvaran bir savaş ya da kaçış yok.

Monitör bile daha yavaş bir tempoda bipliyor, neredeyse beni uyutuyor. İlki biraz gevşiyor, öne doğru eğilip yüzümde garip bir silindir gezdirirken vücudu hafifçe sarkıyor.

Göz çukuruma bakarak, "Her iki gözde de astigmatizma ile birlikte orta dereceli miyopluk," diye mırıldandı. "Diğer her şey sağlıklı görünüyor."

"Bunu sana söyleyebilirdim," diye geveliyorum, sesimin ne kadar sarhoş çıktığına kıkırdayarak. Cevap vermiyor, onun yerine diğer adama sırtıyor. Başını sallayarak tekrar bana bakıyor ve parmaklarını yanağımda gezdiriyor. "Bu

acıtacak. Seni uyutmamı ister misin?"

"Kesinlikle hayır," diye gülüyorum. "Asla uyanamayabilirim. Ayrıca, başıma gelenlerden payıma düşeni aldım. Erkek kardeşlerle dolu bir aileye sahip tek kızım. Hesabı sen yap."

Yüzü kaşlarını çattı. "Denklemin geri kalanı olmadan matematik yapamam. Denklem, sahip olduğun kardeş sayısını çözmek için değilse tabii. Ama o zaman bile elimizde yeterli bilgi yok. Kardeş sayısı

Dünyalılar için yavrular, hiç yavru olmamasından vücudun üretmesi gerekenden çok daha fazlasına kadar çok farklıdır. Bana başka bir değişken vermelisiniz."

Dudaklarımdan yükselen kahkahayı kontrol edemiyorum. Kulağa çılgınca, hatta dengesiz geliyor. "Hayır, aptal. O matematik değil. Sadece... Bu bir ifade."

Yine başını sallıyor ama içimden bir ses tam olarak anlamadığını söylüyor. Ama sonra, kendimi umursamaya getiremiyorum. Bu bir dil meselesi olmalı. Tanrı bilir Amerika'ya ilk geldiğimde kaç deyimi anlamamıştım.

Bir kez daha eğildiğinde elinde tuhaf bir alet tutuyor. Neştere benziyor ama nedense daha mat. O kadar çok neşter gördüğümde değil. Onu gözümün üzerinde gezdiriyor ve bir an için bedenimi yakıcı bir acı kaplıyor.

Çılgılık atmak, çırpınmak istiyorum ama bana verdikleri ilaçlar, vücudum parçalanma tehdidiyle karşı karşıyayken bile beni bu sürekli ilgisizlik döngüsünde kilitli tutuyor. Yine de acı uzun sürmüyor.

Kısa süre sonra hiçbir şey hissetmemeye başladım. Aslında sinirleri tamamen koparıp beni kör etmesinden endişelenirdim ama durum hiç de öyle değil. Sağ gözümle, gözlüklerim takılıymış gibi net görebiliyorum.

Sol gözümü yapmak için eğiliyor, ama bu sefer acıya dayanabiliyorum. Tanıdık bir acı, içinde boğulmadan önce yok olacağını bildiğim bir acı. Nefesimin altında sayıyorum, rahatsızlık geçip yerini mükemmel görüşe bırakmadan önce on saniyeye ulaşıyorum.

Ne olduğunu anlayamadan gözlerimi kırıştırıyorum. "Bu bir çeşit LASİK mi?"

Prosedürü yaptırmak istememe rağmen, gözlerimi bozmak istemediğim için hep geri durdum. Gözlükle işlevsel oluyorlardı ve onları kalıcı olarak mahvetmek istemedim. Başarı hikayelerinin bol olması önemli değil. Tek kötü prosedür olmak istemedim.

"Sizin için en yakın yaklaşım bu olacaktır. Ancak bizim teknolojimiz sizin ilkel prosedürlerinizden çok daha gelişmiş." Uzaklaşırken sesinde kendini beğenmiş bir gurur var.

Artık net bir şekilde görebildiğim için etrafımdaki alanı inceliyorum. Tüm oda metal, sanki paslanmaz çelik ve kroma batırılmış gibi. Duvarlarda monitörler sıralanıyor, birçoğu üzerinde hiçbir anlam ifade etmeyen semboller bulunan bir ekran gösteriyor.

Masanın başındaki adama bakarak, asayı tekrar boynuma götürmesini izliyorum. Bir kez daha, keskin bir iğne batıyor ve zihnimle bedenim bir kez daha birleşirken her şey çöküyor.

Çılgına dönmüş bir halde kollarımı çekiştiriyorum ve beni neyin tuttuğunu görmek için aşağı bakıyorum. İşte o zaman sadece bağlı olmadığımı, aynı zamanda çıplak olduğumu da fark ediyorum. Bana neler oluyor böyle?

İkinci Bölüm

Fiona

S Bu şimdiye kadar duyduğum hiçbir şirket kaçırmaya benzemiyor ama başka ne açıklaması olabilir ki? Buradaki kimseyi onları kızdıracak kadar iyi tanımıyorum. Tabii bunlar bir tür deli değilse. kurbanlarıyla doktorculuk oynamak için.

Yine de maviyi açıklanıyor. Bu ne yazık ki aklıma başka düşünceler getiriyor, ait olmayan düşünceler. *Uzaylı*. Aklıma gelmesini ne kadar engellemeye çalışsam da, sinapslarımda geziniyor ve içimi tuhaf bir sakinlik duygusuyla dolduruyor.

Nasıl oluyor da uzaylıların merhametine kalmayı şirket katillerinin merhametine kalmaya tercih ediyorum? Kesinlikle kafayı yemiş olmalıyım. Mantıksızlık denizindeki tek mantıklı açıklama bu. Tekrar monitöre bakıp rakamların yükselişini izliyorum.

Bu sefer, kalp atış hızım olduğunu bilecek kadar iyi görebiliyorum. Artık hiç şüphe yok. 120. 130. 140. 150. *Fook. Fook, fook, fook*. Nabzım daha önce hiç bu kadar yüksek olmamıştı. Rakamları izlemek nabzımı daha da hızlandırıyor.

Görüşüm dalgalanırken tuhaf çarpınışlar vücudumda bir aşağı bir yukarı dolaşıyor. Gözlerimde bir sorun mu var? Bu düşünce nabzımın daha da yükselmesine neden oluyor, ta ki ben titreyip nefes nefese kalana kadar.

İki adam yanıma doğru koşuyor, sert sesleri kulaklarımı sağır ediyor. Beynim uğuldarken duyduğum tek şey yüksek bir çınlama. Midem bulanıyor

Oda eğilip sallanırken. Bir iğne batması daha ve ben o unutulmuşluğa geri dönüyorum.

Uzaklarda, bip seslerinin yavaşlamaya başlamasını dinliyorum. Başımı çeviriyorum, hareket durgun ve telaşsız. Ekranı baktığımda nabzım tekrar makul bir hıza inmiş oluyor.

Yumuşak bir iç çekişle, diğer ikisi hareket ederken ben orada yatıyorum. Artık kör panik duygularımı harekete geçirmiyor, yeniden mantıklı düşünebildiğimi fark ediyorum. Bunun bana bir faydası olduğundan değil.

Hâlâ olanlara bir anlam veremiyorum. Belki de anlamak istemediğimdendir. Uzaylılar mı beni kaçırıyor yoksa sabotajcılar mı? Her iki ihtimal de düşünmek istediğim bir şey değil.

Mavi bulanıklıklar, isimlerini bilmediğim eşyaları toplarken etrafta koşuşturuyorlar. Gülmek, histerik sesin bedenimi terk etmesine izin vermek için can atıyorum ama buna cesaret edemiyorum. İstediğim son şey, ben olanları düşünürken dikkatlerinin tekrar bana çevrilmesi.

Ne yazık ki, geri dönebildiğim tek şey uzaylı. Kendi kafamda ne kadar saçma gelse de, başka hiçbir şey mantıklı gelmiyor. Neden bir güvenlik firmasını sabote etmeye çalışan biri benim görüşümü düzeltmek istesin ki?

Daha da önemlisi, bir şekilde LASIK'ten daha iyi olan teknolojiye nasıl erişebilirler? Araştırmalarıma göre, gözlerimin bir noktada yanmaya başlaması gerekiyor ama yine de hiçbir rahatsızlık hissetmediğim tek bölge bu.

Ancak beni bundan daha çok şaşırtan şey, görüşümün mükemmel olduğu gerçeği. Gençken hatırladığımdan bile daha iyi. Aslında, bir şişenin üzerindeki küçük yazıları odanın öbür ucuna kadar okuyabildiğimi fark ettim.

Kabul ediyorum, başka bir dilde olmaları gerektiği için kelimeleri çıkaramıyorum ama şekilleri görebiliyorum ve kolaylıkla takip edebiliyorum. LASIK bunu yapamaz. En azından benim incelediğim prosedürler bunu yapamıyor.

Anladığım kadarıyla, gözlerin yirmi yirmi görüşe alışması günler, bazen bir ay kadar sürüyor. Bu şekilde değil. Anında değil. Ama sonra bu beni nedene geri getiriyor. Her zaman nedene döner.

"Neden?" Sonunda sorunun beynimi terk etmesine ve havada uçuşmasına izin veriyorum.

İki adam yaptıkları işi bırakıp bana bakıyor, sert düzlemlere rağmen yüzleri yumuşak. "Daha açık konuşmalısın küçük inek," diye mırıldanıyor gözlerimi ilk açtığımda gördüğüm yabancı.

Yine dudaklarım kıvrılırken kaşlarım çatılıyor. "Bununla başlayalım. Neden bana inek deyip duruyorsun? Benim ineğe benzer hiçbir yanıml yok."

Kıkırdıyor ve diğerini bırakıp bana yaklaşıyor. "Biraz zayıflamışsın ama yine de gemiye aldığımız tüm insanlar kadar sevimlisin. Sistemlerim diğerlerine göre daha yüksek bir metabolizma hızına sahip olduğunu gösteriyor. Geçiş sürecinde buna dikkat etmemiz gerekecek."

İnsan kelimesinin kullanımı üzerine düşünürken, onun el altından yaptığı övgülerden aldığım zevk kısa sürede kayboluyor. Her şey giderek uzaylıya dönüşüyor ve dehşete mi kapılsam, büyülensem mi yoksa her ikisinin garip bir karışımı mı olsam emin olamıyorum.

"Neden bana insan diyorsun?"

Bu kez kaşlarını çatma sırası onda. Duraksayarak diğerine bakıyor, yüzü kafa karışıklığını yansıtıyor. "Siz bu değil misiniz? Seni Dünya'dan topladık. Çeşitli gezegenlerden birine ait olduğunuzu gösterecek başka hiçbir işaretiniz, solungacınız ya da uzantınız yok."

"Demek uzaylısınız," diye fısıldamayı başarıyorum.

Sessiz kalıyorlar ama başlarını sallayarak beynimin ve kalbimin inanmayı reddettiği şeyi onaylıyorlar. Şu anda beni sakın tutan tek şey bana enjekte ettikleri şey. Aksi takdirde, tam orada bir histeri birikintisine dönüşebilirim.

"Biz Icora'danız. Plüton olarak bildiğiniz gezegenin ışık yılı ötesinden."

Dudaklarım kaşlarımı çatıyor. "Ne kadar çok şey bildiğini gösteriyor. Bilim adamlarımıza göre Plüton artık bir gezegen değil."

Kıkırdıyor ve başını sallıyor. "Hiçbir zaman zeki olduklarını iddia etmedim."

Tedirginlik ve korku yerini meraka bırakıyor. Bir kez daha etrafıma bakıyorum, ama bu sefer daha entelektüel bir zihinle. Onların uzaylı olduğuna inanmak için kendime izin verirsem, diğer her şey mantıklı geliyor.

Bir şekilde beni sakinleştiriyor. Bir yanıml hep hiç yalnız kalmayacağımızı ummuştum ama göksel bir varlığı yüz yüze göreceğimi hiç hayal etmemiştim. Uzanırken parmaklarım esniyor, çok geç hatırlıyorum ki bağlıyım... ve çıplağım.

"Beni araştırarak mısınız?"

Sorum uzaylıyı hazırlıksız yakalamışa benziyor, çünkü dudaklarından dökülen kahkaha duvarlarda yankılanıyor. "Yakıcı sorunun bu mu, küçük inek? Aklında çok daha entelektüel bir şey olduğunu sanıyordum."

"Sen *kıçım*a metal bir çubuk sokarken tüm düşünceler uçup gidiyorsa aklın ne faydası var?"

"Haklısın." Diğer uzaylıya dönüp bir şeyler toplarken yine kıkırdıyor. "Seni inceleyeceğim, evet. Ama siz insanların izlemeyi sevdiği o sözde belgesel programlarında gördüğünüz hiçbir şeye benzemeyecek."

"Hey şimdi," diye bağıriyorum, bağlarımı zorlayarak. "Çöp olduğunu nereden biliyorsun? Sen de mi onları izliyorsun?" Nedense türümü bu suçlamalara karşı savunmak gibi mantıksız bir ihtiyaç duyuyorum.

Kollarını kavuşturuyor ve bir kaşını kaldırıyor. "Ara sıra yayınlarınıza müdahale ediyoruz. Dünya'nın ne tükettiğini takip etmek iyi bir şey. Bu sayede beklentilerinizi öğrenebiliyoruz."

"Maviyi hiç beklemiyordum," diye homurdanarak başımı yana çevirdim.

İçimde pek çok duygu kabarıyor, hepsi de beni uyuşturan ilaçlarla yatışıyor. Bu sefer, elinde küçük değnekle geri döndüğünde, etkilerini ortadan kaldırması için heyecanlanıyorum. İçimde akan her şeyi gerçekten hissetmek istiyorum.

Dünya'ya geri dönüp tüm bunları sisli bir mercekten deneyimlemiş olmak ne kadar üzücü olurdu? İleri geri sallanırken parmaklarım seğiriyor, sevinçten titriyorum. Bana gülümsemesi hoşgörülü ama umurumda değil.

"İlacı tersine çevirirsem, kalp atış hızınızı düşürebilecek misiniz? Bu gemide ölmene izin vermeyi reddediyorum."

"Artık senin ne olduğunu bildiğime göre, bununla daha iyi başa çıkabilirim."

Başını sallıyor ve boynuma iğneyi batırıyor. Bu sefer, duygular tekrar içeri dolduğunda, dehşet geride kalıyor. Ekrana bakıp kalp atış hızımı izliyorum. İkimiz de rakamları inceliyoruz, bir an için yükseliyorlar, sonra tekrar düşüp sakinleşiyorlar.

Aleti bırakıp metal tepsiye doğru yürürken yüzünde rahatlamaya benzer bir ifade belirliyor. "Prosedürün bu kısmı rahatsız edici olacak ama endişelenmeyin. Kanaes ve ben geçişin zevkli olmasını sağlayacağız."

"Geçiş mi?" Bu kelimenin sesi kulaklarıma uğursuz geliyor. "Kıçımı sikip beni eve göndereceksin, değil mi? Belki de bağırsaklarımı uzaylı siklerinizle yeniden düzenleyip beni yatağıma geri koyacaksınız?" İçimdeki korku beni kaskatı kesiyor. "Oh. Oh Tanrım. İçime dışarı çıkmak için yemek zorunda kalacak ya da benden patlayacak bir yumurta yerleştirmeyeceksin, değil mi?"

Sesimdeki hafif histeriyle uzaylı bana dönüyor, dudakları bir hoşnutsuzluk çizgisiyle inceliyor. "Dediğim gibi. Çöp şovlar ve filmler. Ayrıca, bu tür gaddarlıkları yapabilecek tek uzaylılar Dünya'dan çok uzaktaki hapisane gezegenlerinde bulunuyor."

"Şaka yapıyorsun. Değil mi? Bana sadece şaka yaptığını söyle."

Uzaylı bir varlığın beni becermek üzere olduğu gerçeğiyle yüz yüze gelmek yeterince kötü. Böylesine korkunç uzaylıların var olduğu bilgisiyle yükümlü olmak neredeyse çok fazla.

"Bu gibi konularda asla şaka yapmam. Kıçınızı sikmeye ve bağırsaklarınızı yeniden düzenlemeye gelince, anal fetişinizi kesinlikle Rancher'ınıza aktarabilirim, ancak iç organlarınız olduğu gibi kalacak. Biz o kadar da ayıp bir şey değiliz."

Yine gülme dürtüsü göğsümü dövüyor, ama bu mizahtan değil. Olamaz. Bu, bunun çok ötesine geçiyor ve delilik alemine giriyor. "Bağırsaklarımı yeniden düzenlemekten bahsetmiyorum. Bu bir ifade. Bilirsin, sık beni baba gibi. O kocaman sikiyle bağırsaklarımı yeniden düzenle."

Kanaes'e bakarken kaşları tekrar çatılıyor. Diğer uzaylı bir kahkahayı bastırmak için elinden geleni yapıyor ama tutamıyor.

"Cinsel ilişkiyle ilgili yayınları incelediyseniz, her türlü ifadeyi bulacaksınız. Yarısının ne anlama geldiğini anlayamıyorum ama duymak iç gıcıklayıcı. 'Bana yardım et, üvey kardeşim. Sıkıştım.'"

Gözlerim neredeyse yuvalarından fırlayacaktı. "Porno mu? Porno izlemekten mi bahsediyorsun?" Her nasılsa, uzaylı yaşam formlarının tüm bunların üstünde olacağını düşünmüştüm, ama görünüşe göre onların ihtiyaçları bizimkilerle düşündüğümünden daha fazla örtüşüyor olabilir.

İkisinin işlerine geri dönmelerini izlerken damarlarımda tahrik girdapları dönüyor, düşünceleri uzlaşmacı durumlarda bazı azgın üvey kardeşler yerine eldeki göreve geri dönüyor. Masanın üzerinde kıvrılırken, sonunda onlara korku ya da meraktan başka bir şeyle bakıyorum.

Geniş omuzları alanı dolduruyor ve yine de bir şekilde, devasa boyutlarına rağmen hareketleri çevik ve kıvrak. Parlak giysileri, her seğirmede kabaran ve dalgalanan gergin kaslar boyunca uzanıyor. Dünya'dayken, onlardan biri kadar iyi bir örneğe bir anlığına rastladığım için şanslıydım, ama burada, beni memnun etmek için bekleyen iki tane var. En azından diğer uzaylının vaat ettiği buydu.

"Adın ne senin?" Uyarılmışlık kelimelerimi kalınlaştırırken söylemeyi başarıyorum.

Bana doğru yaklaşıyor, dudakları geniş bir sırıtışa dönüşüyor. "Peki onunla ne yapacaksın, küçük inek?"

"Coşku içinde çılgılık atmak mı?" Bu nazlı flört dudaklarımda yabancı bir his uyandırıyor.

Bir erkeğin kollarında zevk bulmaya yabancı değilim, ama bu her zaman kaşınan bir kaşıntı, karşılıklı bir alışveriş gibi geldi. Hiç flört etmek zorunda kalmadım. Tek yapmam gereken bir erkeğin tüm konuşmayı yapmasına izin vermek ve beni kollarına ve yatağına sürüklemesiydi. Şimdi iki ateşli uzaylıyla yüz yüze geldiğimde, benden ne beklendiğine dair hiçbir fikrim olmadığını fark ettim.

"Güzel teklif, ama bu zevk bana ait olmayacak. Çiftlik sahibinin olacak. Benim adım Tirayasu, ama sizin için ben de Kanaes gibi Tıbbi Çiftlik Sahibi olarak anılacağım."

Çiftçi. İnek. Beynim tüm bunları anlamlandırmaya çalışırken vücudum ürperiyor. Yapbozun bir parçası eksikmiş gibi hissediyorum ama hiçbir şey kendini belli etmiyor. Keşke işe geri dönseydim.

Kodları ve bilgisayarları erkeklerden daha iyi anlıyorum. Dürüst olmak gerekirse, genel olarak insanlar benden kaçıyor gibi görünüyor. Belki de onları kolaylıkla okuyabildiğim içindir ve bu da benim gözümde onları hatalı kılıyor.

Ne kadar denesem de bu uzaylıları anlayamıyorum ve uzun zamandır ilk kez kendimi dengesiz hissediyorum. Hiçbir şey mantıklı gelmiyor ve ben mantıklı hale getirmeye çalıştıkça daha da kötüleşiyor. O büyük bir şırınga getirirken tek yapabildiğim çaresizce masaya uzanmak.

Ne için olduğunu sormadan koluma sapladı. Acısı çok büyük ama işim gereği dünyayı dolaşmadan önce yaptırdığım tüm aşılardan daha kötü değil. Aslında, yanma neredeyse tanıdık geliyor, neredeyse evimdeymişim gibi.

İkisi de telaşla koşuşturuyor, hareketleri aceleci, neredeyse çılgınca. Medikal Çiftçi Tirayasu sedyenin ayakucuna doğru geliyor ve göremediğim bir şeyle oynuyor. Ancak kısa süre sonra bacaklarımı açarak amımı aç bakışlarına açıyor.

Parmaklarını iç bacaklarımda gezdirirken dudaklarımdan dökülen küçük iniltiye engel olamıyorum. Bu beni tahrik etmemeli. Korkudan aklımı kaçırmış olmalıyım. Bu uzaylılar bana tecavüz edecek ve ben bunun olmasına izin veriyorum.

Teknik olarak, istekli olana tecavüz edemezler. Ve zaman geçtikçe daha da istekli oluyorum. Ateş sistemimde hızla ilerleyip beni içten dışa doğru yakarken nefeslerim kesik kesik geliyor.

Avucunun topuğunu mesaneme bastırırken elinin tümseğıme bastırdığının belli belirsiz farkındayım. Bir bardağın kenarı iç dudaklarıma sürtünüyor ama benden ne istendiğini anlayamıyorum. İçimde yuvarlanan zevk çok büyük.

Çok geçmeden Tabip Çiftçi Kanaes masanın başına geldi ve yüzümü kendisine doğru çevirdi. "İdrar örneğine ihtiyacımız var. İşe."

Deneyleri için olmalı. En azından beni hamile bırakmıyorlar. Gözlerimi kapatarak, kendimi bu dünya dışı varlıklar için işlemeye zorlarken utancımın geçmesini istiyorum. Tüm bunlar hala çok garip, ama kendimi bardağa boşaltırken içimden akan cinsel ihtiyacı inkar edemiyorum.

Hay aksi, ama eğer bu bir rüya olarak kalırsa, kendimi adamak zorunda kalacağım.

Üçüncü Bölüm

Fiona

TO varlıklar bana bakıyor, bir şey arıyor. Ne olduğunu anlayamıyorum bile. İnsan zihnini okumakta berbatım. Eminim uzaylıların zihinleri de daha kolay değildir. Yan tarafta, Tıbbi Çiftlik Sahibi Tirayasu işiyor ve kendi kendine mırıldanıyor.

Onu anlayabilmem gerekirken, sözleri ne dediğini ayırt edemeyeceğim kadar kısık. Nefes alış verişlerimi sabit bir ritimde tutan tek şey endişeli görünmemesi. Ama o zaman, bunu yapabilirler mi?

Endişe beynimi kemirirken nabzımın yumuşak atışı hızlanıyor. Tıbbi Çiftlik Sahibi Kanaes kaşlarını çatarak bana bakıyor. Demek ki hoşnutsuzluklarını belli edebiliyorlar.

"Panikliyor. Düzelt onu." Hırıltılı sözleri tenime işliyor ve beni ürpertiyor. Diğer yanına yaklaşıyor ve kaslı elini göğüs kemiğime dayıyor. Ne yazık ki tek yaptığı o bip seslerinin daha da hızlı çıkmasını sağlamak. "Durumu daha da kötüleştiriyorsun," diye hırlıyor Tıbbi Çiftlik Sahibi Tirayasu'ya.

"Bunu görmediğimi mi sanıyorsun?" Bana bakarak, bakışlarını benimkilerle kilitliyor. "Nefes al, inek. Seni boğulmuş olarak teslim edemem. Maaşım senin gibi değerli birinin kaybını karşılayamaz. Uslu bir düve ol ve nefes al."

Tüm bu saçmalıkların. Histerik kahkahalar boğazımda düğümleniyor ve tepemde beliren Medikal Rancher'ın başını eğmesine neden oluyor. Dev bir mavi köpek yavrusu gibi görünüyor. Öyle ki kahkahalar devam ediyor ve

Vücudum üzerimden akan hislerle uzlaşmaya çalışırken hırıltılar çıkarıyor.

Tıbbi Çiftlik Sahibi Kanaes, elinde büyük bir iğneyle gelerek, "Yeter," diye bağırdı.

Eğer nihai amaçları beni güvende ve sakin hissettirmekse, bu tam tersi bir yol. Ancak ben itiraz edemeden ucunu tenime dayıyor ve içeri sokuyor. Her şey karanlığa gömülürken çığlığım kesiliyor ve beni kutsanmış bir rahatlamaya sürüklüyor.

Ters giden bir şeyler var. Gözlerimi açtığım anda üzerime bir ağırlık çöküyor. Uzaylılar değil. Onlar kenarda durmuş, anlamayı asla umamayacağım okumalara bakıyorlar. Bu başka bir şey, içimin derinliklerinden gelen bir şey.

Başımдан ayak parmaklarıma kadar vücudum ağrıyor. Kendime engel olamayarak dudaklarımdan yumuşak bir inilti dökülüyor. Ancak, beklediğim acı dolu ünlem yerine, iradesi dışında kirletilen bir kadından çok tutku ateşi içindeki bir kadına benzeyen hafif bir ses. Daha önce hiç böyle bir ses çıkarmış mıydım?

Önceki şehvetli karşılaşmalarımı düşünmeye çalışıyorum ama anılarım benden kaçıyor. Burada ve şu an dışında hiçbir şeyin önemi yok gibi görünüyor. Sedyenin üzerinde kayarken, bağlarıma karşı kıvranıyorum. İçimde oluşan baskıyı ortadan kaldıracak bir şeye, herhangi bir şeye ihtiyacım var.

Kalçalarımı birbirine sürtmeye çalışsam da birbirlerinden çok uzakta duruyorlar. Kalçalarımı ileri geri sallayarak havayı kamburlaştırıyorum, serin esinti ateşli tenimin üzerinde dalgalanırken inliyorum. Bir terslik var. Olmak zorunda.

"Lütfen. Medical Ranchers. Bir sorun var," diye mırıldanmayı başarıyorum, sesim normal hafif keresteden çok farklı olarak derin ve boğuk.

Medikal Çiftlik Sahibi Tirayasu ekrana doğru ilerliyor ve gülümsemeden önce hayati değerlerime bakıyor. "Endişelenme, küçük inek. Her şey olması gerektiği gibi." Kanaes'e dönüyor. "Uyumlu. Serumun geri kalanını verin."

"Serum mu? Bana ne yapıyorsun?" Bu sefer korku tüm mantıklı düşüncelerin önüne geçiyor ve bağlarıma karşı direniyorum.

İkisi de üzerimde dolaşırken rahatsız görünüyorlar, dişleri serulean dudaklarının arkasında parlıyor. Rahatlatıcı olmak yerine, beni yemeye hazır kurtlar gibi görünüyorlar. Bu düşünce beni tiksindirmeli, savaşmaya ya da kaçmaya zorlamalı.

Ne yazık ki, tam tersini yapıyor. Kanaes bilinmeyen bir sıvıyı içime akıttığında amım kasılıyor. İçimde sıcak, ısrarlı bir ihtiyaç akarken masanın üzerinde titriyorum. Bu tamamen farklı bir nedenden dolayı çırpınmama neden oluyor.

Uyarılmışlığım amımdan damlarken dudaklarımdan inilti dökülüyor. Kıçımın çatlağından aşağıya ve aşağıdaki masanın üzerine kayarken her bir parçasını keskin bir şekilde hissediyorum. Doğru ya da yanlış, artık umurumda değil. Doldurulmaya, tüketilmeye ve tamamen boğulmaya ihtiyacım var.

Yanımda Tirayasu takım elbisesinin üst kısmındaki parlak metal tırnağı tutup aşağı çekiyor ve açık mavi bir ten ortaya çıkıyor. Fermuarı aşağı doğru takip etmek, her santimini yalamak istiyorum. Bunun çılgınca ya da mantıksız olması umurumda değil.

"Lütfen," diye yalvarıyorum, bileklerimi sarsarak.

Kısıtlamalar sağlam duruyor. Bana bu hisleri yaşatan adama daha yakın olmak için çaresizce eğildiğimde varlığımı öfke basıyor. Ama o hareket etmiyor. Orada öylece duruyor, yarı çıplak haliyle benimle alay ediyor. Bana attığı sırtış, ne yaptığını tam olarak bildiğinin tek göstergesi.

Kanaes parmaklarını bacaklarımdan arasında, iç uyluklarımdan narin derisinde gezdiriyor ve amıma geldiğinde duruyor. "Sadece bir tadımlık mı?" diye inliyor, sıcak nefesi üzerime gelene kadar eğiliyor.

"Hayır. Kuralları biliyorsunuz. Bu hak sadece Çiftlik Sahipleri için." "Bu hiç adil değil," diye mırıldanıyor Kanaes, bir parmağını klitorisimin üzerinde gezdirerek. Başımı eğiyorum, çaresiz bir çığlık boğazımı tıkıyor.

Tirayasu göğüslerimin hemen altındaki bağla oynayarak, "Sızlanmayı kes," diye bağıyor. "Bu gemideyken kurallar böyle. Bir ineği becermek istiyorsan, açık artırmadan bir tane al. Ya da daha iyisi, bir çiftliğe kaydol. Seçimini yaparsın."

Kanaes klitorisimi yokmuşçasına, neredeyse okşarcasına okşamaya devam ediyor ve dikkatimi dağıtıyor. Bu hissedebildiğim bir his ama yeterli değil. Onlar tartışmalarına devam ederken sanki ben burada yokmuşum gibi, vücudumun onun dokunuşu altında eridiğini umursamadan.

Söyledikleri sözler aklımdan uçup gidiyor ve ne dediklerini anlasam da arkasındaki anlamı kavrayamıyorum. Diğer her şey çok fazla talepkar. Dokunuşunu derinleştirmek, kaşıntıyı kendim kaşımak umuduyla kalçalarımı yukarı kaldırıyorum, ama onu geri çekiyor ve onun yerine bana vuruyor. Şok beni derinden sarsıyor, olduğum yere kök salıyorum.

Acıması gerekirdi. Bu kadar hassas bir bölgede bir çeşit acı hissetmeliydim. Kıpırdamadan yatıyorum, hiç gelmeyen acıyı bekliyorum.

Nasıl acımadı? Daha fazla uyarılma açıklığımda toplanır ve aşağı damlar. Bu noktada, sanki kışımın altında bir su birikintisi varmış gibi hissediyorum. Bir ihtiyaç ve istek birikintisi.

"Burada kontrol sende değil, tatlı küçük düve," diye mırıldanıyor Kanaes, okşamaya devam ederek. "Alacağın herhangi bir zevk, senin yaptığın herhangi bir şeyden değil, bir Icorian'ın elinden olacak. Bunu hatırlaman akıllıca olacaktır."

"O zaman *canın cehenneme*," diye bağıyorum, tüm edep kuralları yok olmuş gibi.

Ne anlamı var ki? İhtiyaçlarım var. Eğer sadece onların görmesine izin veriliyorsa, o zaman onlar da görsünler. Yalvarışıma cevap vermek yerine, ikisi de sadece gülüyor.

Bu ses sinirlerimi bozuyor ve omurgamdan aşağıya doğru sinirlilik dalgaları gönderiyor. İkisinin arasına bakarken kalbim göğsümde çarpıyor, tüm bunların amacının ne olduğunu anlamaya çalışıyorum. Kadınları kaçırıp ölümüne mi dövüyorlar?

Tirayasu kıkırdayarak, "Ne saygısızlık," diyor ve bir parmağını dudaklarımda gezdiriyor. "Çiftlik sahibinin işi çok zor olacak. Şimdilik sözlerini kendine saklamayı öneririm. Yapmak isteyeceğin son şey bizi kızdırmak olur."

"Yoksa ne olur?" diye çıktım. "Beni tatmin olmadan Dünya'ya geri mi göndereceksin? Flaş haber, zaten harika bir iş çıkarıyorsun."

Tirayasu cevap vermiyor. Onun yerine dudakları vahşi bir kaş çatmaya dönüşüyor. "Sana karşı hoşgörölü davrandık, insan. Sana olması gerekenden çok daha fazla özgürlük tanıdık. Artık haddini bilmenin zamanı geldi."

Parmaklarını şıklatarak Kanaes'i kalçalarımın arasından kaldırıyor. Tek kelime etmiyorlar ama yine de ne yapacağını çok iyi biliyor gibi görünüyor. Gözlerim onun hareketlerini takip ediyor, huzursuzluk damarlarımda dolaşıyor.

Görünüşe göre biraz fazla ileri gitmişim. Ama nereden bilebilirdim ki? Daha önce hiç kaçırılmamıştım. Özür dilemek için ağzımı açıyorum ama dudaklarımı araladığım anda Tirayasu, Kanaes'ten bir nesne kapıyor ve dişlerimin arasından geçiriyor.

Küçük dildo benzeri nesne ağzımın içinde genişliyor, çenemi zorlukla hareket ettirene kadar dolduruyor. Tek yapabildiğim onu ısırarak, ama bu bile etkisiz kalıyor. Tek kurtarıcı özelliği tükürüğümü emerek boğulmamı engellemesi.

Tirayasu başımın arkasındaki kayışları bağlarken, "Şimdi biz hazırlıklarını tamamlarken sen burada sessizce yatacaksın," diye mırıldanıyor. "Bir inek, bir hayvan, amaçlarımız için bir araçtan başka bir şey olmamanın ne demek olduğunu düşün."

Bu sözler bana iğrenç gelmeli. Güzel bir yüz ve uzun bir çift bacadan daha fazlası olmayı kendine misyon edinmiş biri olarak bu sözlerden iğrenmem gerekirdi. Yine de, ellerini boynumda gezdirirken, beni daha aşağılarda bir yerde okşamasını istemekten kendimi alamıyorum.

Beynimin arkasında, hala ateş eden küçük mantıklı kısım, bunun bana verdikleri serumda bir şey olması gerektiğini biliyor. Bundan başka bir açıklaması yok. Ama dürüst olmak gerekirse, umurumda değil.

Sözleri bana bir erteleme vaat ediyor, düşünmek zorunda olmadığım bir an. Sadece hissedebileceğim. Dünya'da görevlerim ve sorumluluklarım beni yiyip bitiriyor, geceleri uykumu kaçırıyor. Burada, bana istediklerini yapmalarına izin verebilirim.

Belki, eğer şanslıysam, beni birkaç gün tutarlar. Her yerime masaj yapıp yağladıkları uzun bir spa tatili gibi. Her yerime. *Lanet olsun*. İnç. Ama bu düşünce tarzı kesinlikle yanlış.

Uzaylı ellerinin vücudumun her yerinde dolaştığı, her bir deliğimi yoklarken beni tekrar tekrar orgazma ulaştırdığı düşüncesiyle bedenim dalgalanıyor. Tanrım, ne zaman bu kadar seks takıntılı oldum? Dünya'da hiç bu kadar azgın hissetmemiştim.

Kanaes benden uzaklaşırken dildoyu emiyorum, amım havayla sıkılıyor. Dalgın dalgın okşaması etkisizliği yüzünden neredeyse sinir bozucu olsa da en azından bir his veriyordu. Belki eninde sonunda bundan kurtulabilirdim.

Kalçalarımın arasında ayağa kalkıyor ve metal tepside bir çift eldiven alıyor. "Sen hazır olduğunda hazırım."

Tirayasu ellerini başımın iki yanına koyuyor, hızlı ve ağır nefes alıyor. En azından tüm bunlardan etkilenen tek kişi ben değilim. Üzerime eğildiğinde kanım damarlarımda dolaşarak, teninin sıcak genişliği alnıma geliyor.

Uzanıp dudaklarımı üzerinde gezdirmek için can atsam da, ağzımdaki bağlar ve tıkaç beni engelliyor. Orada uzun süre kalmıyor. Sadece göğüslerimin altındaki kayışı tekrar ayarlayacak kadar.

Uzaklaşırken parmakları meme uçlarıma değiyor ve vücudumda şimşekler çıkıyor. Acıya varacak kadar yoğun bir zevk içimde sekiyor ve düşüncelerimi bir anlığına kısa devre yaptırıyor. Meme uçlarım her zaman hassas olmuştur ama lanet olsun, hiç böyle olmamıştı.

Ağzın arkasından zar zor duyulabilen ağlamaklı feryatlar yükseliyor. Ama onlar duyuyor. Her iki uzaylı da bana bakıyor, mavi gözleri tenimde oynayan tepkileri izlerken kararıyor. Gözlerinde şehvet parlıyor ama kendilerini tutuyorlar.

Lanet olsun bu çiftçilere. Neden onları beklemek zorundayız? Neden içimden akıp giden acıyı dindiremiyorlar? Yine yer değiştiriyorum, ihtiyaç duyduğum seviyeyi herhangi bir kelime kullanmadan iletmek için elimden gelenin en iyisini yapıyorum, ancak ellerini kendilerine saklama arzusunda kararlı kalmaya devam ediyorlar.

Tirayasu, "Siz muayeneyi yaparken ben de onun hayati göstergelerini izleyip notlar alacağım," diye homurdanıyor ve neredeyse şeffaf olan tuhaf bir cihaz çıkarıyor.

Parmakları ekranın üzerinde uçuşurken vücudumu aşağı yukarı inceliyor ve beni keşfetmek üzere olan kendini adamış uzaylı bilim adamı gibi davranıyor. Kanaes elini tekrar ağrıyan amıma götürürken sırtlıyor. Avucunun topuğunu tümseğimin alt kısmına yerleştirerek yukarı doğru itiyor ve amımı sıkıca geriyor.

Parmağının ucunu açıktaki klitorisimde gezdiriyor ve ağzımdan acı dolu bir inilti çıkarıyor. Beni incelemeye devam ederken kalçalarım titriyor, dokunuşu klinik ve bağımsız. Ama Oh. Aman Tanrım. Tanrım. Enfes hissettiriyor.

"Daha da fazla tepki veriyor. Ona zar zor dokunuyorum ve etrafta zıplıyor," diyor Kanaes, sesi kulaklarıma memnuniyetle kendini beğenmiş geliyor.

"Mükemmel. Göğüsleri güzelce şişiyor. Meme uçlarını kontrol et."

Şişiyor mu? Göğüslerim şişiyor mu? Elbette, aşağıya baktığımda, normalde ortalama olan tümseklerin Kanaes'i görmemi engelleyecek kadar büyüdüğünü fark ediyorum. Vay anasını. İyi bir günümde b-cup'tım ve şimdi... Şimdi hangi boyutta olacağımı bile söyleyemiyorum.

Hayatım boyunca göğüslerimin büyümesi için bekledim ve dua ettim. Tek istediğim okulun popüler kızı Jenny gibi olmaktı. O çiçek açtı

altıncı sınıftayken, ben hala bir krep kadar düzken. Büyüdüğümde bile, onunkilerle uyuşmuyorlardı.

Kendimi küçücük bedenimle barışık hale getirmiştım. Ayrıca, diğer daha dolgun kadınların yapamadığı şeyleri yapabiliyor ve giyebiliyordum. Dahası, birçoğunun şikayet ettiği sırt ağrılarıyla uğraşmak zorunda kalmıyordum.

Ruhum huzur içindeydi. Ve şimdi, işte buradayım, hayal edebileceğim her şeyden daha büyüğüm. Bunu düşünmek bile kalbimi çarptırıyor. Ne yazık ki analitik zihnim bunun sonuçlarını düşünmeden edemiyor.

Konuşabilseydim, onlara bunun nasıl mümkün olduğunu sorardım. Salın mı? Başka bir şey mi? Bir an için aklım karışıyor. Bir kısmı gündüz kuşağında yayınlanan abartılı 'reality' programlarına gidiyor. Orada kaç tane estetik ameliyatı batırmış insan vardı?

Uzaylıların daha iyi bir teknolojiye sahip olduğunu düşünürsek, tek umudum toplum içine çıkabilmek için özel kıyafetlere ihtiyaç duyacak kadar büyük göğüslere sahip olan kadınlar gibi olmamak. Ya da daha kötüsü, patlamalarını.

Ancak zihnim daha fazla sürüklenemiyor, çünkü çok geçmeden göğüslerimi dolduran donuk bir ağrı zihnimin çılgınca düşüncelerle dolaşmasına neden oluyor. Uzaklarda bir yerde kalbimin hızlı hızlı attığını duyuyorum ve Tirayasu'nun dudakları çatılıyor. Gözleri benimkilerle aynı hizaya gelecek şekilde yanıma doğru eğiliyor.

Kocaman eliyle başımın üstünü okşamak için uzandığında gözyaşları görüşümü bulanıklaştırıyor. "Panik yapmana gerek yok, küçük inek. Vücudun yapması gerekeni yapıyor. Şu anda bile göğüslerin sütle doluyor. Hissettiğin baskı bu. Vücudun buna alışacaktır. Sadece benim için nefes al."

Söylemesi yapmaktan daha kolay. Kalp atış hızı monitörü bir gösterge ise, vücudum sakinleşmek yerine aşırı hızlanıyor. Süt. İnek. Ve böylece her şey anlam kazanıyor. Buraya zevk dolu bir kaçamak için gelmedim.

Onlar için bir inek olacağım. Vücudum bir hareket telaşına kapılıyor. Tıkacımın arkasından, çılgınca feryatlar boğuk homurtularla boşluğu dolduruyor. İç çekerek Kanaes'e bakıyor ve başını sallıyor.

Zevk içimde patlıyor ve paniği kapatıyor. Sanki bir düğme çevrilmiş gibi, beni çılgın bir karmaşadan muhtaç bir fahişeye dönüştürüyor. Kanaes parmaklarıyla klitorisimi okşuyor, ihtiyacımı kasıtlı olarak artırıyor. Beyaz ateşli arzu içimi dolduruyor ve aklımı göğüslerimdeki acıdan uzaklaştırıyor.

Tirayasu üzerimde beliriyor ve onları tutuyor, boğazımdan düzensiz bir inilti çıkarıyor. Acıyor. Yüce Tanrım, acıyor. Ancak bu acı bir zevk ısırtısıyla *yumuşatılıyor* ve çok kötü bir acıdan çok iyi bir acıya dönüşüyor. Ne kadar rahatsız edici olsa da, daha fazlasına ihtiyacım var. Daha fazlasını arzuluyorum.

"Aferin küçük inek," diye inliyor, kalçalarını başımın arkasında ileri geri oynatıyor. "Bizim için inle."

Parmakları meme uçlarımı koparıyor ve her şey eriyip gidiyor. O anda her şey eşit ölçüde zevk ve acıdan ibaret. Beni sağlıyor, meme uçlarımı dibinden çekiştiriyor ve yukarı çekiyor.

Birkaç dakika süren bakımlarından sonra, biraz ıslaklık tenimi kaplıyor. Geri çekiliyor ve beni parmağını areolamın etrafında dolaştırırken izlemeye zorlayarak, kalın parmağını ağzına sokmadan önce sütümü topluyor. Dudaklarından kekeleyerek bir inilti dökülürken gözleri kapanıyor.

"Celestials," diye homurdanıyor. "Tadı çok güzel."

Kanaes kalçalarımın arasından çıkıyor ve beni ıslak, istekli ve çaresiz bırakıyor. Eğilip sütümü doğrudan kaynağından alması için dua ediyorum ama öyle bir şey yapmıyor. Tirayasu gibi, yüzeyde daha fazla süt boncuklanana kadar meme ucumla oynuyor. Umutsuzca yapmasını istediğim gibi yalamak yerine, parmağıyla topluyor ve tadıma bakıyor.

"Siktir. Çiftlik sahibi şanslı bir adam olacak. Belki bu sefer ben teklif veririm."

Tirayasu kıkırdar ve geri çekilir. "Doğru. Hangi gelirle? Hiçbirini alt etmeye yetecek kadar paran olmayacak. Onun gibi bir güzellik için değil. Hayal kurmayı bırak ve sınavı bitirmeme yardım et. Icora'ya yaklaşıyoruz ve hâlâ açık artırma için hazırlanması gerekiyor."

Açık artırma. Tıpkı inek olduğum gibi. Öfke ya da korku yerine, içime bir ihtiyaç dalgası gönderiyor. Tek umudum beni satın alacak kişinin iyi ve nazik olması. Kahretsin, ne diyorum ben? Eğer vücudumun onların davranışlarına verdiği tepki bir gösterge ise, sert, sert ve tatmin edici olmasını istiyorum.

Kanaes yine kalçalarımın arasına girdi ama bu sefer spekuluma benzeyen bir alet çıkardı. Sadece... onu yerleştirdiğinde, beni kadın doğumdaki herhangi bir aletten çok daha fazla geriyor. Çılgılık atmak, rahatsızlıktan kurtulmak istiyorum ama Tirayasu yine orada, meme uçlarımla oynayarak dikkatimi dağıtıyor.

"Güzelce esniyor," diye mırıldanıyor Kanaes, sıcak nefesi ben tekrar ihtiyaçtan kıvranana kadar klitorisimin üzerinde geziniyor. "Yeni sahibine uyum sağlaması uzun sürmeyecek."

Sanırım bu beni rahatlattı. Başımı yana çevirdiğimde, Tirayasu'nun fermuarı sonuna kadar indirip kalçalarından fırlayan devasa bir aleti ortaya çıkarışını dehşetle izliyorum. Bir büyüklük var, bir de imkânsızlık. Eğer kendi türünden ortalama bir erkekse, o zaman *yandım*.

Dördüncü Bölüm

Antroli

G yatarken, doğan güneşe göz kırpmıyor ve güne başlamak istemeyerek griniyorum. Mantıken, bir çiftlikte çalışmanın gündüzleri erken, geceleri geç yatmak anlamına geldiğini biliyordum ama bunu bilmek ve yaşamak tamamen farklı şeyler. Yıllarca bu işi yaptıktan, rütbelerimi yükselttikten sonra bile

sadece sahibi Vrokjan için uyanmak zordur.

Yatağa uzanıp gece geç saatlere kadar çalışmayı tercih ederim. Ama çiftliğimiz bu şekilde çalışmıyor. Ben hazır olduğumda inekler akşam için yerlerine yerleşmiş oluyorlar. Kabul ediyorum, zalim olabilirim ve dilediğim zaman onlardan faydalanabilirim ama kalbim ve ruhum bunu istemiyor.

Yorgun bir iç çekişle başımı ellerimin arasına alıp ayaklarıma bakıyorum. Vrokjan için bazı açılardan daha kolay. İnekleri, hakları olduğu üzere, her Dünya yılının sonunda onu terk etse de, yanında hâlâ biri var. Bedenini ve ruhunu besleyecek biri.

Her açık artırmada, yatağımı ve hayatımı paylaşmak istediğim ineğimi bulacağımı düşünüyorum. Ama her müzayede gelip geçiyor ve ben kendimi gittikçe daha umutsuz buluyorum. Belki de Icorialı bir gelin alıp yuva kurmalıyım.

Bunu düşünürken bile midem bulanıyor. Gezegenimdeki kadınlar kendi tarzlarında güzel olmadıklarından değil, sadece benim istediğim gibi değiller. Bazıları Dünyalılara olan takıntımızdan dolayı biz Çiftlikçilere deli diyor ama benim için bundan daha fazlası var.

Icora'daki kadınlar süt üretmez. Kendi çocukları olduğunda bile, o çocukların beslenmesini sağlayan ineklerdir. Icoralı kadınlar arasında büyük bir kıskançlık olduğuna şüphe yok, ancak ineklerimizin sağladığı faydaları inkar edemezler.

Bu süt ve dolayısıyla onu sağlayan kadınlar benim takıntımı yönlendiriyor. Hiçbir şeyin tadı bana daha tatlı gelmedi. Başka hiçbir şey, dört ayak üzerinde duran, memeleri makineye bağlı, ben onu vahşi bir terk edilmişlikle alırken usulca böğüren bir inek kadar cazip olduğunu kanıtlamamıştır.

Sürümüzün içinde teselli bulabilmeliyim, ama nedense tohumumu karınlarına boşalttığımda, tüm bu hoş duygular buharlaşıyor. Belki de içten içe benim olmadıklarını bildiğim içindir. Onlar çiftliğe ait. Vrokjan'a aitler.

Kendi çiftliğimi kurabilir ve sadece bana ait bir sürü toplayabilirim. Ancak bunun için biriktirebileceğimden çok daha fazla paraya ihtiyacım var. Ayrıca, Vrokjan'dan daha iyi bir iş arkadaşı olamaz. İneklerin bakımı ve rahatı konusunda onun idealleri benimkilerle örtüşüyor.

Günü boş ve asık suratlı düşüncelerle geçirmek istemediğimden, iş elbisemi giyip güne başlıyorum. Diğer çiftlik çalışanları masada toplanmış, otururken gözleri kamaşıyor. Vrokjan'ın ineği Dünya'ya döndüğü için sabah sütümüzü verecek kimsemiz yok.

Masada onun boş bıraktığı yere bakarken içimi bir pişmanlık kaplıyor. O gemide bu doğaçlama müzayede için insan toplarken, baş çiftlik sahibinin tüm görevleri bana düşüyor. Ve buna erkekler için süt toplamak da dahil.

Onlar yerlerini alırken ben de bir kez daha kalkıp ahıra doğru yola çıkıyorum. İnekler şimdiden ayaklarını sürüyerek güne uyanıyor. Yakında sağılacak, beslenecek ve bakılacaklar ama şimdilik çiftlik sahiplerinin tatmin edilmesi gerekiyor. Sürüye bakarken, keder göğsüme hücum ediyor.

Neden bir tane bulamıyorum? O kadar mı seçiciyim? Vrokjan ne zaman kendine bir inek alsa, ruhunun şarkı söylediğini söylüyor. Sanki göksellerle aynı hizaya gelip ona ilahi bir amaç veriyormuş gibi. Bunu hiç hissetmemiştim.

Kıvılcım yok, hayat yok. Hiçbir şey kalmadı. Hala kalan inekler, Dünya'da onlar için hiçbir şey kalmamış olanlardır. Burada olmak istedikleri için burada değiller. Buradalar çünkü başka alternatifleri yok.

Bir ineğin beni istemesini, beni seçmesini ve Dünya'daki her şeye rağmen burada kalmasını istiyorum. Ama bu, rüzgârda savrulan Ovibrosia tüyleri gibi kolayca uçup giden bir hayal gibi görünüyor.

Duvardan bir ip kaparak, en uyanık görünen ineğe doğru yürüyorum. Sanırım adı Becky. Tasmasına takıyorum ve onu dört ayak üzerine sürüklüyorum. Diğerleri onun etrafında böğürüyor, kalbimi sızlatması gereken yumuşak sıkıntı sesleri. Ama öyle değil.

Burada olmayı onlar seçti. İnek olmanın ne demek olduğunu biliyorlar. Bu noktada, her şey gösteriştense ibaret gibi görünüyor. Dişlerimi sıkarak onu yanıma çekiyorum. Direnmiyor ama hevesle de takip etmiyor. Adımlarında bir tereddüt var, bizi bağlayan tasmanın titrediğini hissedebildiğim bir bocalama.

Normalde sabahın bu saatinde ahırdan inek çıkarmadığım için muhtemelen hareketlerimden biraz endişelenmiştir. İhtiyaçlarımı karşıladığım zaman da süt sağım ahırında yaparım. Bu ineklerden hiçbiri varlığıyla odamı şereflendirmedi.

Endişelenmesini ve sütünün tadını etkilemesini istemediğim için duruyorum ve yüzüm ona yaklaşıp kadar eğiliyorum. "Bu sabah erkekleri sen besleyeceksin. Kahvaltıda baş tacımız olacaksın."

Sadece rahatlama olduğunu tahmin edebileceğim bir şekilde sarkıyor ve göğsümün öfkeyle yanmasına neden oluyor. Benim kişisel ineğim olarak görülmeyeceğini bilmek onu rahatlatacak kadar iğrenç biri miyim? Gerçekte, dışarıda çok daha kötü Icoryalıları var, acıdan başka bir şey için acı çektirenler.

En azından onu yumuşatmaya, zevkle harmanlamaya çalışıyorum. Bir inek için rahatsızlık kaçınılmazdır, ama en azından buna değmesini sağlamaya çalışıyorum. Başımı sallayarak tekrar ayağa kalkıyorum ve onu içeri götürüyorum. Adamlar masanın başında durmuş, dudakları gülümseyerek ardımdan gelen bu sabahki ikramı izliyorlar.

Ben onu devasa ahşap sunağın üzerine çıkarıp yatırırken onlar da kâse ve fincanlarını topluyor. Normalde Vrokjan bize yiyecek sağlarken ineğini memnun ederdi ama ben bunu yapacak durumda değilim. İçinde bulunduğum ruh haliyle olmaz.

Bunun yerine Hanrion'a masanın başına oturmasını işaret ediyorum ve yemek süresince Vrokjan'ın yerini alıyor. O yerine yerleştikten sonra başımı eğiyorum ve diğerlerinin de aynı şeyi yapmasını bekliyorum.

"Gökseller," diye mırıldanıyorum, Vrokjan'ın her sabah yaptığı duayı okuyarak. "Bu sofrada bize lütfedilen sütü içmek için toplandık. Onu, verildiği hürmetle içelim. Bizi beslemesine ve güçlendirmesine izin ver."

Diğerleri yumuşak bir şekilde onaylıyorlar ama onun dışında sessiz kalıyorlar. Çoğu sabah birbirimize takılır ve gülüşürüz, kaba şakalar yaparız.

ama bugün değil. Bugün farklı bir şeyler hissediyorum ve ne olduğunu anlayamıyorum.

Havada bir şey var, beni çağıran bir şey, ama ona teslim olmaya cesaret edemiyorum. Bugünkü insan hasadı ve ardından gelen açık artırma yeni ve eği benzeri görülmemiğ, diğer ineklere bir tür tatil hediyesi. Sanırım buna Noel diyorlar. Diğer çiftlik sahiplerinin ineklerinin düşüncelerini aktardıklarını duymak için, bunun hediyeler ve mucizeler zamanı olduğunu söylüyorlar. Belki de o gemide benim için gelen bir inek vardır. Bu kesinlikle bir mucize olurdu.

Bu arzulu düşüncayı kafamdan kovarak tüpleri Becky'nin göğüs uçlarına taktım ve makineyi çalıştırdım. Şişkin göğüslerinden süt akarken çıkardığı yumuşak miyavlamalar doğrudan taşaklarıma gidiyor ve onları ihtiyaçla sıkıyor. Bir noktada, kendimden faydalanmam gerekecek. Süt sağma kulübesini ziyaret etmeyeli çok uzun zaman oldu.

Diğerlerine bakıyorum, mısır gevreklerine ve kahvelerine onun sütünü döküyorlar, her ziyaretimizde Dünya'dan topladığımız harika bir çekirdek. Başta Hanrion, Becky'nin amının tadına bakıyor, kahvaltıyla ilgili tüm düşünceler unutuluyor.

Belki de yakında bu ben olacağım, kendi kişisel ineğimle karnımı doyururken tüm yemek arzusundan kaçınacağım. Yemeğimle ve etrafımdaki sohbet kırıntılarıyla yetinirken içimi bir özlem ürpertisi kaplıyor. Yakında müzayede evinde Vrokjan'la buluşacağım ama o zaman gelmeden önce yapmam gereken daha çok şey var.

Müzayede salonu tıklım tıklım, Vrokjan'ın beklediğinden çok daha fazla. Kaskatı kesilmiş bedenine bakıyorum, bakışları diğer çiftlik sahiplerinin üzerinde gezinirken onu izliyorum. Onunla aramızdaki özel iletişime dayanarak, bu partide onun olması gereken bir düve olduğu açıkça ortaya çıktı.

İçimdeki kıskançlık duygusunu uzaklaştırıp sahneye bakıyorum. Kaç kez buraya geldik, çiftliğimize katılacak inekler için teklif verdik ama hiçbirini beni bu yeni ineğin onu büyülediği gibi büyülemedi. Büyülenmiş. Bu çok açık.

Onunla çalıştığımdan beri ilk defa kararlı bir tavır sergiliyor. Bu kadını kaybetmeyecek. İflas etse bile

bize, ona sahip olacak. Yanda ve arkada, Jakroon ve Ratainio'nun yerlerini almalarını izliyorum, kibirli alayları yüzlerini şeytana çeviriyor.

Ya da belki de bu sadece zillerinden çıkan kırmızı ışığın onları alttan aydınlatmasıdır. İzlenmesi gerekenler onlar olacak. Bizimle birlikte yaşayan çiftçiler olarak, beladan başka bir şey olmadılar. Kabul etmek gerekir ki, hiçbir zaman bizi hükümetin müdahalesine zorlayacak bir şey yapmadılar, ama yine de başımızın belası oldular.

Kıskançlık, saf ve basit. Vrokjan onlar kadar uzun süredir çiftlik sahibi olmasa da, onların statükoyu koruduğu yerde gelişti. Kaşlarını bize doğru çatmalarını izlerken göğsümde gurur çiçekleri açıyor. Vrokjan'ı iyi bir Çiftlik Sahibi yapan nazik tavrı ve akıllı iş anlayışı.

Bu onların asla anlayamayacağı bir şey. Onlar için inekler sadece bir araç. İnekleri her yıl elden geçiriyorlar, dönem sonunda nadiren kalıyorlar. Kalan birkaçı da kırık dökük kadın kabukları oluyor. Kabul ediyorum, bu sadece benim gördüklerim. Çiftliklerinin iç işleyişini bildiğimden değil.

Ranchers'dan bir uğultu yükseliyor ve bakışlarımı tekrar sahneye çevirmeye zorluyor. Yine o farkındalık ürpertisi, o saf, katıksız heyecan kıpırtısı içime doluyor. Vrokjan'ın yumuşak kıkırdamasını duymazdan gelerek sandalyede doğruluyorum. İsteddiği ineği zaten biliyor. Hepsini ilk kez görüyorum.

Müzayedeci sahneye çıktığında, kendimi onun tiradına sinirlenirken buluyorum. Diğer tüm açık artırmalarla aynı. Tüm satışlar nihaidir. Tüm ineklerin parası, onları almadan önce ödenmelidir. Bunların hiçbirisi yeni değil. Sonunda adam gidiyor ve müzayede evi karanlığa gömülüyor. Kırmızı lekeler alanı dolduruyor ve içimde yeni bir beklenti dalgası yaratıyor. Kulise getirilen ineklerin boğuk sesleri seyircilerin arasına karışırken sikim kalkıyor.

Birkaç dakika sonra sahne aydınlanıyor. Bu şekilde inekler aydınlatılacak ve bizi göremeyecekler. Açık artırmanın sonunda biz onları toplayana kadar onları kimin satın aldığına dair hiçbir fikirleri olmayacak. Bunun onları sakinleştirmeye yardımcı olması gerekiyor ama ben hep merak etmişimdir.

Onları aldığımızda, her zaman histerik oluyorlar. Işıklandırma gibi önemsiz bir şeyin pek bir fark yarattığından emin değilim. Ancak bu sefer karanlık için minnettarım.

Beni gizleyecek, inekler dışarı çıkarılırken onları satın alanın kim olduğunu bilmeden bakmama izin verecek. Bu müzayedelere katıldığımdan beri ilk kez gölgeyle bir olmak, inekleri incelemek istiyorum.

ve kendiminkini bulacağım. Karanlığın pelerini ilk buluşmamızı daha da olaylı hale getirecek.

Yeter artık. Eğer Vrokjan bana izin verirse, sonunda benim diyebileceğim bir düvem olacak. Aklıma sinsi düşünceler giriyor, beni yalnız öleceğime ikna etmeye çalışıyorlar ama onları uzaklaştırıyorum. Eğer bu insanlar bugünün mucizeler günü olduğunu düşünüyorsa, ben kim oluyorum da kendimi aşk hediyesinden mahrum bırakıyorum?

Vücudumu gevşek, esnek ve teklif vermeye hazır tutarak sandalyeme geri yerleşiyorum. Seveyim ya da sevmeyeyim, yapmam gereken bir iş var. Sürünün iyi ineklerle beslenmesine yardımcı oluyorum ve işimi yapmayı hedefliyorum. Ancak, bakıcı dışarı çıktığı anda, kolay süzülüşü direnç göstermeyen bir ineği işaret ediyor, kalbim duruyor.

Orada, arkasında, hayatımda gördüğüm en güzel inek duruyor. Kararsız adımlarla bakıcıyı takip ederken sikim titriyor. Uyumlu, itaatkâr, hatta utangaç. Bu noktaya kadar bir tipim olduğunu düşünmüyordum ama artık olduğunu biliyorum. Bu o.

Onu istiyorum. Onu arzuluyorum. Ona sahip olmalıyım. Vrokjan'a bakarak, onun eğlenen gülümsemesini alıyorum. İsteddiği kadar kendini beğenmiş olabilir. O ineğini seçti. Benimkini alma vaktim geldi.

Normalde teklif verirken sakın ve hesaplı olurum. Ancak bu sefer beklemiyorum. Teklifleri belirten müzikal seslerin arasında, zilimin daha derin sesi duyuluyor. Vrokjan kaşını kaldırıyor ama bir şey söylemiyor.

Sırıtsı hoşgörüyü dönüştüğünde, onu kazanmak için ne gerekiyorsa yapmama izin vermeye istekli olduğunu anlıyorum. Arada bir arkama bakıyorum, Jakroon ve Ratainio kafalarını birleştirip fısıldaşarak beni geride bırakırken öfke damarlarımda dolaşıyor.

Yüzlerindeki şehvet ifadesi kırmızıyı görmem için yeterli. Bu kadar nazik birinin onlar gibi vahşi pisliklere ait olmaması gerekir. Buna izin veremem. İzin vermeyeceğim.

Tekrar elimi zile vuruyorum ve diğer seslerin kesildiğini duyduğuma şükrediyorum. Şimdi sadece sadist kardeşler ve ben kaldık. Ekrandaki miktar o kadar hızlı değişiyor ki takip edemiyorum. Tek bildiğim onu kazanmam gerektiği.

Ateşi daha da körüklemek ve teklifleri yükseltmeye devam etmek için bakıcı onu döndürür ve dört ayak üzerine yatırır. Düve yine direnmeden itaat ediyor. Onu önümde dört ayak üzerine yatırmak ve kendimi onun daracık amına gömmek nasıl olurdu?

Uyarılmışlık damlıyor, soluk pembe teni ışıpta parlıyor. Onun tadına bakmak, onu yutmak istiyorum. Tıpkı geri kalanı gibi o da narin, küçük ve kırılgan. Onu kırmak, sikimle yarmak istiyorum,

tüm mantıklı düşünceler yok olana kadar beynimi dövüyor. Bir iniltiyle düğmeye tekrar basıyorum ve düşmanımın da aynısını yapmasını bekliyorum.

Her şey sessiz. Müzayedeci odaya bakıyor, başka birinin teklif vermesini bekliyor. Benim zilim yeşile döndüğünde, neredeyse rahatlayarak yere yığılıyorum. O benim. Hepsi benim.

Utangaç bir sırtıyla önce rakamlara sonra da Vrokjan'a bakıyorum. Neyse ki, normalde ödediğimizin neredeyse üç katına mal olmasına rağmen hiçbir şey söylemiyor. Sessizliğini onay olarak kabul ediyorum ve görevli onu sahneden indirirken nefes alıyorum.

Artık dikkatimi dağıtacak bir şey olmadığına göre müzayedenin geri kalanına konsantre olabilirim. Bu güzel küçük Highland'ı kendime saklayacağım için, üretimimizi sürdürmek için en az üç düveyi daha tedarik etmeye yardım etmem gerekecek.

Aşağı uzanarak avucumu sikime sürüyorum ve rahatlama sistemime doluyor. Gerçekten de mucizeler günü. Şimdi geriye kalan tek şey Vrokjan'ın ödülünü kazanmasını sağlamak ve bu kesinlikle bir kutlama günü olacak.

Beşinci Bölüm

Fiona

M Beni götürürken uzuvlarım titriyor. İlk ben olduğum için, kafesler boş ve yalnız görünüyor. Ve tıpkı yabancı gemide uyandığım zamanki gibi, kendimi çok yalnız hissediyorum.

Dürüst olmak gerekirse, diğer kadınlardan uzakta geçirdiğim bu değerli anların tadını çıkarmalıyım. Kim bilir bir daha ne zaman tek başıma kalma şansım olacak? Ama sonra aklım, biz hâlâ gemideyken benimle el ele tutuşan diğer kadına gidiyor. Onu tanımasam da, Tanrı'dan iyi olmasını diliyorum.

Zihnim sürüklenirken, adımlarım duraksıyor. Görülecek çok şey var, alınacak çok şey. Tezgâhlar tıpkı Dünya'dakilere benziyor. En azından İskoçya'dakilere. Amerika'da çalışırken çiftliklere gitmek için fazla zaman ayırmadım.

Uzaylı, elimden gelenin en iyisini yapmamı umursamıyormuş gibi, elinin sert hareketleriyle beni ileri doğru çekmeye devam ediyor. İleriye doğru sallanırken vücudumun her santimini yorgunluk kaplıyor, keşke onun hızı kadar hızlı hareket edebilseydim.

Ama o çok uzun, benim bacaklarım ise çok kısa. Ona ayak uydurabilmek için bu yürüyüşü hızlı bir yürüyüşe ya da hafif bir koşuya çevirmem gerekecek. Alışveriş merkezlerindeki yaşlı kadınları hayal ettiğimde göğsümde bir kahkaha kabarıyor, hareketlerini bir yürüyüşün nazik süzülüşünde tutarken yarışıyorlar.

Onlar kadar gülünç görünür müydüm? Muhtemelen daha fazla çünkü hiçbirinin ağzında tıkaç ya da boynunda tasma yoktu. Ve mizah parıltısı geldiği kadar hızlı bir şekilde akıp gidiyor, beni bitkin ve tükenmiş bırakıyor. Uzaylı yine beni öne doğru sarsarak neredeyse yere yığılmama neden oluyor.

Ellerimdeki tasmayı tutup geri çekme ihtiyacı içimde hızla ilerliyor, her zamanki öfke patlamalarım kadar alevleniyor ama faydası yok. Ne kadar istesem de, beni yeni yerime götüren ele karşı koymaya cesaret edemiyorum. Karşılık verdiğinde diğer kıza ne yaptıklarını gördüm ve bunun ben olmama izin vermeyi reddediyorum.

Arzularımın beni alt etmesine izin veremem. En azından bu şekilde, tam vücut özerkliğine sahip olabilirim. Kendi başıma yürüyebilir ve gerekirse kendimi koruyabilirim. O mekanizmaya bağlıken savunmasızdı. Şu an benim olduğumdan daha fazla.

Tam adımlarım yeniden duraksamaya başlamışken kapalı bir alana ulaşıyoruz. Görünüşe göre diğerlerinden biraz daha büyük. Bu çok daha fazla inek olacağı anlamına mı geliyor?

Açık artırmalar hakkında pek bir şey bilmiyorum, para birimi ve ne kadar ileri gidebileceği hakkında ise daha da az şey biliyorum. Ancak bip seslerinden anladığım kadarıyla pek çok Çiftçi beni istiyordu. Daha fazlasını karşılayabilirler mi?

Ama daha da önemlisi, bu aşağılayıcı hayatı paylaşmak zorunda kalacağım kadınlardan hoşlanacak mıyım? Böyle düşünmek çok önemsiz görünüyor, ancak bu cehennem azabını hep birlikte yaşayacaksak, en azından sevdiğim ve muhtemelen güvenebileceğim insanlarla olmasını isterim.

Uzaylı beni içeri itiyor, neredeyse yere düşerken düşüncelerim dağılıyor. Neyse ki, hızlı reflekslerim ve yardımsever kalem direğim, gerçek bir hasar oluşmadan önce kendimi yakalamamı sağlıyor. Arkaya sokulup kollarımı çıplak bedenime doladığımda gözlerim yaşıyor.

Uyarılma, amcığımın beklenmedik bir şekilde damlıyor, iç uyluklarımı yapışkan ve nemli hale getiriyor. Bu kaba muamele ya da aşağılamayla ilgili hiçbir şey böyle bir tepkiye neden olmamalı ama yine de durduramıyorum. *Kahrolası* serum.

Hâlâ yalnızken ellerimi göğüslerimin üzerinde gezdiriyor, tenimin ne kadar sıcak ve ateşli olduğunu hissederek inliyorum. Parmaklarımın her dokunuşu vücudumda şimşek çakması gibi bir his yaratıyor. Kelimelerin kifayetsiz kaldığı enfes bir ıstırap bu, ama bedenim bunu anlıyor ve kabul ediyor gibi görünüyor.

Çok geçmeden uzaylılar diğerlerini de getirirken sesler alanı

dolduruyor. Kafesin ön tarafına gidip boynumu eğiyorum ve hepsinin içeri alınışını izliyorum.

farklı bölümler. Ancak kısa süre sonra bir başkası bana katılıyor ve güvende olabileceğini düşündüğü arka tarafa doğru ilerliyor. Bu alana yönlendirilen diğer insanlardan hiçbiri az önceki kadın değil.

Bu yabancıya karşı bir yükümlülük hissederek izlemeye devam ederken kalbim göğsümde çarpıyor. Beni işkencenin ortasında buldu. Aramızda bir bağ vardı, o ve ben. Birbirimizle konuşmasak da, bu çılgın durumda bir güç gösterisi olabilirdik.

Sonunda onu uzaklarda görüyorum. Gittikçe yaklaşırken kalbim göğsümde çarpıyor. Bizimle birlikte mi olacak? Yoksa onu başka biri mi satın aldı? Göze çarpmamak için elimden geleni yaparak orada dururken parmaklarım soğuk metalin etrafını sarıyor.

"Hemen geri çekilin," diye bağırır uzaylı. "Sürünün diğer üyeleriyle birlikte git. Kaçmana izin vermeyeceğim."

Bu düşünce aklımın ucundan bile geçmiyor ama o bunu bilmiyor. Olay çıkarmak yerine, kavga etmektense ona itaat etmeyi seçiyorum. Başımı eğerek diğer ineğe doğru geri çekiliyorum ve orada durup ağılı açmasını nefesimi tutarak bekliyorum. Yine, tıpkı bana yaptığı gibi, arkasından kilitlemeden önce onu ileri itiyor.

Yabancı bana bakıyor, gözleri yorgunluktan, korkudan ya da her ikisinden de donuk ve geniş. Dudaklarından yumuşak inilti dökülürken bana doğru topallayarak geliyor ve göğüslerini tutuyor. Benden farklı olarak, meme uçları kızgın noktalar halinde öne çıkıyor ve uçlarından inci gibi süt damlıyor.

Benimkiler yeterince ağrıyor olsa da o kadar şişkin görünmüyorlar. Bana doğru sürünürken kalbim ona doğru atıyor, sızlanmaları duyabileceğim kadar yumuşak. Daha fazlasını yapamayınca elimi tekrar uzatıp onunkini tutuyorum ve sıkıca kavriyorum.

Başımı onunkine doğru eğip elimden geldiğince teselli etmeye çalışıyorum ki tiz bir ısıklık sesi tıkaçlarının etrafında inleyen kadınların gürültüsünü kesiyor. Gözlerim iri bir uzaylıya takılıyor. Orada duruyor, kontrollü bir tavır sergiliyor.

Tutunduğum kadın beni arkasına almadan önce bir an için kaskatı kesiliyor. Vücudunun her zerresi bitkinlikten titrerken beni korumayı mı düşünüyor? Hiç mantıklı değil. Her ne kadar onu yolumdan çekmek istesem de uzaylı yanıma geliyor ve onun ipini tutuyor.

Kendimi bu diğer varlığın merhametine bırakmayı ne kadar çok istiyorum ama kendimi hedef haline getirirsem onu koruyamam. Zavallı kadın her adımda sallanıyor, vücudu çalkantılı sulardaki bir sandal gibi ileri geri sallanıyor.

Neyse ki uzaylı onu yakalayıp kollarına alacak kadar sağduyulu. Daha iyisini bilmesem, karanlık bakışlarında bir şefkat kıvılcımı olduğuna yemin edebilirdim. Diğer inekler arkasından gelirken onu sıkıca kavıyor, kollarındaki kadına fısıldarken neredeyse onları görmezden geliyor.

Bizim dışımızda üç inek daha. Bu uzaylılar tarafından sağılmak ve becerilmek için evlerinden koparılan beş kadın. Bunun benim geleceğim olduğunu söyleseydiniz, size aptal derdim. Muhtemelen, "*kıçını kaldıramazsın*" bile derdim. Ama her seferinde bir tahrik edici an bana çarpmaya devam ederken gerçeği inkar etmek mümkün değil.

Sonunda uzaylı bakışlarını kollarını dolduran kadından çekip bize çeviriyor. "Uzanabilirsiniz," diyor, sesi sert ve kalın. "Ayakta durmak zorunda değilsiniz. Saman yumuşaktır, narin cildiniz için tasarlanmıştır. Şimdi dinlenin, çünkü çiftliğe vardığınızda çok az şansınız olacak."

Bize bakıp itaat beklerken sözleri beynime hücum ediyor. Çiftlik. Her ne kadar yeni bir yere gitme fikrinden nefret etsem de mantıklı geliyor. Diğerleri tereddüt edince, önce ben yerleşmeye karar verdim.

Bunun nedeni aşırı itaatkâr olma arzum falan değil. Dürüst olmak gerekirse, öyle olsaydı çok daha kolay olurdu. Her nasılsa, diğerlerini güvende tutma ihtiyacını derinden hissediyorum. Sanki onlar hakkında hiçbir şey bilmesem de bu benim sorumluluğummuş gibi.

Neyse ki samana indiğimde gerçekten de iddia ettiği kadar yumuşak olduğunu gördüm. Ama şu ana kadar kimse bana hiçbir konuda yalan söylemedi. Her skandal ayrıntıyı açık açık söylediler.

Tüm bunları anlamlandırmaya çalışırken beynim ağrıyor. Kendilerince canavar gibi görünmüyorlar. Aslında, eminim onlara sorarsanız, bunu şu ya da bu fayda için yaptıklarını söyleyeceklerdir. Eminim kendilerine göre sebepleri vardır. Ancak bize aktif olarak zarar vermiyor ya da büyük miktarda acı çektirmiyor olmaları, bunların hiçbirinin doğru olduğu anlamına gelmiyor.

Daha fazla karşı koymamamın tek nedeni sistemime koydukları ilaçlar. Şimdi bile, her hareket ettiğimde amım kasılıyor. Zihnim, bırakın benden tamamen farklı bir tür olan birini, bir yabancıyla bile böyle bir eylemi kavrayamasa da vücudum seks için hazır hissediyor.

Bir hareketlilik dikkatimi tekrar kapıya çekiyor. Kimseyi göremesem de panik dolu bir ses kulaklarımı tırmalıyor. O kadar alçak ki duyamıyorum.

ama kulağa pek hoş gelmiyor. Arkamda, diğer kadınlar birlikte siniyorlar, şüphesiz havadaki aynı elektriği, üzerimize çöken aynı korkuyu hissediyorlar.

Kısa süre sonra ses değişiyor ve kendimi rahatlamış buluyorum. Ancak tekrar rahatladığım anda kapıda başka bir uzaylı beliriyor. Bana doğru bakıyor, gözleri koyu, neredeyse mavi teninde kayboluyor. Çok insani, çok normal görünüyor. Mavi dışında yani. Gözlerimi kapatıp ona dokunursam, onun da benim gibi olduğuna kendimi ikna edebileceğime eminim.

Güçlü, hafif sakallı çenesi, bakmaya devam ederken sıkılıyor ve içimi kıpır kıpır ediyor. Başka hiç kimse bana bakışlarında bu kadar dikkatli, bu kadar cesur olmamıştı. Bir parçam, onun hayranlığının yakıcılığını hissetmek isteyen hastalıklı, çarpık bir parçam, kalkıp poz vermek, yeni şişmiş göğüslerimi göstermek istiyor. Ama bu çok saçma.

Bu gardiyanın günah kadar seksi olması cehennem ateşini körüklemem gerektiği anlamına gelmiyor. Yakında beni de tüketecekler. Ayrıca, muhtemelen burada hayvanlar gibi hapsedilmiş kadınları seyreden bir avanaktır. Tatmin olduğunda geçip gidecektir. Ama geçmiyor.

Ağılın kapısını açıp içeri adımını attığında nefesim boğazımda düğümleniyor. Diğerleri onun attığı her adımda titriyor. Bunun bana karşı titreştiğini ve kendi korkumu tetiklemekle tehdit ettiğini hissediyorum. Ancak şehvetim, pençelerini bana geçirip beni de diğerlerinin arasına sürüklemek isteyen her türlü dehşete ağır basıyor.

Eğilip yüzünü benimkiyle aynı hizaya getirdiğinde içimde yakıcı bir acı, zevkin sınırlarında geziniyor. Bana dokunmasını, bana yardım etmesini, beni tatmin etmesini istiyorum. Bir şeyler. Sadece ben ve diğer kadınlar varken, dürtülerimi aklımdan çıkarabiliyordum. Çoğunlukla. Her zaman oradaydılar, sadece daha sessizlerdi.

Şimdi, hayata kükrüyorlar. Nabzım kulaklarımı dolduruyor ve bedenimi zonklatıyor. Bu uzaylı örneğinin önünde titriyorum ama korkuyla değil. Yüce Tanrım, keşke korku olsaydı. Yumuşak inilti boğazımı tırmalarken, elini parmak boğumları tenime değene kadar yukarı kaydırıyor.

"Arkadaki üç ineğin sağılması ve nakliye yüklenmesi gerekiyor. Bu inek benim."

Deve göz kırpyorum. Bunu gerçekten duydum mu? Bu uzaylı benim onun olduğumu mu söyledi? Arkamda, diğer üçü tıkaçlarının etrafından sıkıntılı sesler çıkarıyor, ama içimde korkacak bir şey bulamıyorum.

Annem hep merakımın beni öldüreceğini söylerdi, ama *kahretsin*. Ölmek için ne güzel bir yol. Kendime engel olamayıp parmaklarımı kaldırıyorum ve sakalına sürüyorum, bana ne kadar insani hissettirdiğine hayret ediyorum. Ya ilk seferinde haklıysam ve tüm bunlar sırlarımı dökmemi sağlamak için garip bir yolsa?

Ama şu ana kadar olan hiçbir şey benim için açıklanabilir kadar basit değil. Her şeyi birbirine bağlayacak düzgün ve derli toplu bir fiyonk yok.

Her şeyi sığdıracak bir kutu yok. Dürüst olmak gerekirse, bizimkine bu kadar yakın ama bu küçük ama temel yönlerden bu kadar farklı bir gezegen olması gerçekten daha mantıklı. "Gözlerinde o kadar çok soru yanıyor ki,"

diye mırıldanıyor başparmaklarını tıkaçın önünden geçirerek. "Sahnedeki gördüğüm küçük gösteriden, senin uysal ve itaatkâr olacağını düşünmüştüm. Ama benim için ele avuca sığmaz biri olacaksın, değil mi?"

Neden başımı salladığımı bilmiyorum ama sallıyorum. Daha iyisi için olduğunda boyun eğiyorum ama kendim için değil. Asla benim için değil. En azından bir tür itiş kakış olmadan teslim olmak bana göre değil. Akrobalarım bunu yaşamama asla izin vermez. Tabii eve dönebilirim.

Bu düşünceyle içimde bir şeyler kırılıyor. Şimdiye kadar aklımın yerleşmesine izin vermediğim tek şey buydu. Eve nasıl döneceğim? Elbette, benim sormam ve onların Dünya'ya bir sıçrama daha yapmaları kadar basit olmayacak. Çoğunlukla yardımsever derebeyleri gibi görünseler de, yine de onlar bizim yeni efendilerimiz.

Hiçbirinin cömertçe eve dönmemize izin vereceğini sanmıyorum.

Çok kolay olurdu. Çok basit. Beynimin bu terimlerle düşünmesine izin veremeyeceğim kadar peri masalı. Bu yüzden o parçamı kapattım. Şu anda önemli olan hayatta kalmak.

Yani eve gitmek için kıcıma bir sonda sokmam gerekiyorsa, yapacağım şey bu. Tek umudum bunun hoş bir deneyim olması ve o değersiz dergilerde anlatılanlar kadar korkunç olmaması. En azından anlatılanlardan çok daha iyi görünüyor.

Bu uzaylının benimle hınzırca oynadığını düşündükçe amım sıkılıyor. Evet... eve dönmeyi unut. Beni geri götürürlerse beynim akıl sağlığımı korumak için çoktan tükendi.

Altıncı Bölüm

Fiona

H Yumuşak bir iç çekiş yüzüme çarpıyor, o da göğüslerimin arasından liderliği alıyor. Parmaklarının her nazik okşayışında, alt dudaklarımda daha fazla uyarılma toplanıyor. Dünya'da hiç böyle olmamıştı.

En tahrik olduğum anlarda bile asla sırılsıklam olmuyordum. Kovalara ya da paspaslara hiç ihtiyaç duymadım ama bir başkasının kollarında bu kadar şiddetli yandığımı da hatırlamıyorum. Beynimin alaycı kısmı bunun sebebinin dünyada hiç kimsenin beni bu kadar tahrik etmemiş olması olduğunu iddia etmek istiyor.

Ama ben daha iyi biliyorum.

Bu lanet olası serum beni bu uzaylının peşinden koşturuyor, sanki mevcut tek penis oymuş ve seks yapmalıymışım, yoksa ölecekmişim gibi. Dürüst olmak gerekirse, içimdeki her hücreyi titreten iksirleri olmasaydı ondan etkilenir miydim diye düşünmeden edemiyorum.

Düşüncelerimi değiştirirken iç çekmek istiyorum. Çok bilgiççe. Çok tahmin edilebilir. Kendimi geçmişte okuduğum aşk romanlarındaki kadınlar gibi hissediyorum, o kadar yalnızım ki acımı dindirecek bir şeye ihtiyacım var.

Etraflarında salınan her sik için bacaklarını açan kadın kahramanlarla kaç kez dalga geçtim? Kabul etmek gerekir ki, ne kadar aptalca davrandıklarını umursamadan hala kendimi korkunç sözlerle okşuyordum. Ortada yetenekli bir penis varken olmazdı. Yine de burada dizlerimin üzerine çöküp bu uzaylıya göğüslerimdeki baskıyı, kalçalarımın arasındaki ağrıyı ve daha da kötüsü kalbimde biriken yalnızlığı dindirmesi için yalvarmamak için dişimi tırnağıma takıyorum.

Sanki içimdeki karmaşayı hissetmiş gibi, ellerini başımın tepesinde gezdiriyor, beni okşuyor, yatıştırıyor, sanki onun için sıkıntılı bir evcil hayvandan başka bir şey değilmişim gibi. Ve ben buyum. Onun evcil hayvanı. Onun oyuncağıyım.

Fook. Bu çıldırtıcı sıkıntıdan bir nebze de olsa kurtulmayı umarak iç bacaklarımın arasını sıktıkça daha da fazla uyarılıyorum. Sadece bir orgazm ve düzgün düşünebileceğim. Bir kez daha o soğukkanlı, akli başında güç gösterisi yapacağım.

Sıcak ellerini üşüyen belime doladığında kendime söylediğim yalan bu. Parmakları ağrıyan göğüslerimi kavrayıp avuçlarında tartarken beynimin içinde dönüp duran yalan bu. Göğüs uçlarımı görmezden gelip, şişmiş tümsekleri öpmek için öne eğildiğinde haykıran manik bir aldatmacadır bu.

Bu tıkaç ağzımda olmasaydı, muhtemelen ona yalvarırdım. Tıpkı okurken kendime dokunurken alay ettiğim o kadınlar gibi. Yalvarmak onun gibi biri üzerinde işe yarar mıydı? Keşke denemek için ağzımı kullanmama izin verseydi.

"Seni biraz daha rahat ettirelim," diye inliyor tenime karşı, sonra ipi çekiştiriyor. "Benim için iyi bir inek ol, ben de sana kendini çok iyi hissettireyim. Söz veriyorum."

Zihnim eriyor, aşk acısı çeken bir dana gibi peşinden koşarken her türlü mantıklı düşüncenin girmesine izin vermiyor. Bu delilik, saf ve basit. Başımı sallayarak, etrafımı saran şehveti dağıtmak için elimden geleni yapıyorum ve hava kaynağımı kesiyorum.

Etrafımda dokunulan, incelenen ve emredilen kadınların yumuşak sesleri, hayal edilen ritimle neredeyse sallanana kadar tek bir korkunç senfonide birleşiyor. Isı vücudumu sarıyor, az önceki soğuğu uzaklaştırıyor. Çıplak olmamın bir önemi yokmuş gibi görünüyor. Vücudum beni rahat ettirmek için iklime uyum sağlıyor.

Beni uzun bir koridora götürürken parlak ışık gözlerime saldırıyor. Gözlerimi kısarak pencerelere bakıyorum, güneşin mavi örtüsünü fark ediyorum ve hayret ediyorum. Tüm bu dağınık inek işi bir yana, sahip olduğum için şanslı olduğum deneyime gerçekten hayranlık duyuyorum. Kaç kişi Dünya'nın sınırları dışına seyahat etmek istemiştir ve ben burada uzaylı havası soluyorum.

Ne yazık ki, beni garip ekipmanlarla dolu bir odaya sürüklediğinde mutlu duygularım dağılıyor. Zihnimin analitik kısmı her ne kadar eğlenmek ve keşfetmek istese de, düğmelerin ve seslerin yabancı doğası kalbime korku salıyor. Sanki bu gezegende olmanın sonuçlarını unuttuğum anda, bir şey bana hatırlatmak için geliyor.

Tamamen içeri girdiğimde, uzaylı kapıyı uğursuz bir klik sesiyle arkamızdan kapatıyor. "Şimdi benim güzel ineğim. Sonunda yalnız kaldık." Dudakları alçakça bir gülümsemeye dönüşerek bana doğru ilerledi. "Ödülümü inceleme zamanı."

Tıkacımı çıkarmak için uzandığında parmakları nazikti. Büyük fallus ağzımdan çıkar çıkmaz inliyorum ve zavallı gergin dudaklarımı ovuşturuyorum. Uzaylı sadece hayranlıkla izliyor ama hiçbir şey söylemiyor.

Göz bebeklerinin büyümesini izlerken yanaklarıma sıcaklık doluyor. Konuşmaya başlarken ağzım seğiriyor, ama bir anda eli orada, sözlerimi kesiyor.

"Burada, Icora'da, bizim önümüzde konuşmanıza izin verilmez. Sadece böğürmene izin var. Ancak benim ineğim olduğun için buna izin vereceğim. Ama sadece benim yanımda ya da başka bir Çiftçi tarafından izin verilirse. Anladın mı?"

Eli önümde olduğu için hâlâ bir şey söyleyemiyorum. Bu yüzden başımı sallıyorum. "Aferin küçük inek," diye mırıldanıyor elini geri çekmeden önce. "Şimdi konuşabilirsin."

"Çok teşekkür ederim." Selam vermeye çalışırken dudaklarımdan alaycı bir ifade dökülüyor.

Ne yazık ki göğüslerim zarif olmama izin vermeyecek kadar büyük ve ağrıyor. Hayal kırıklığı homurtusuna benzeyen bir sesle uzaylı elini koluma doluyor ve ben sallanmaya başlarken kalkmama yardım ediyor.

"Rica ederim."

Ses tonundaki samimiyet beni neredeyse derinden yaralıyor. "Hayır," diye mırıldanıyorum. "İğneleme yaptım. Özür dilerim. I-"

Başını Medical Rancher'a benzer bir şekilde yana eğerken elini sallayarak sözümü kesiyor. Bir an için bir şeyler dinliyormuş gibi görünüyor ama ben hiçbir şey duyamıyorum. Ancak dudakları kaşlarını çattığı anda ne dediğimi şimdi anladığımı fark ediyorum.

"İğneleme mi? Bu kelimeyi şimdi anlıyorum. Size karşı nezaketten başka bir şey yapmadığım halde neden beni alaycılıkla karşılıyorsunuz?"

Bana böylesine tahrik edici bir vahşilikle bakarken içim sıkıştı. Dudaklarımdan dökülen kelimeleri kontrol edemeyerek bakışlarına karşılık veriyorum ve aklıma gelen ilk şeyi söylüyorum. "Belki de ben bir mazoşistim?"

Bir anda ellerimi dudaklarıma götürüp ağzımı kapatıyorum. Sanki beynim hareketlerimin bir zamanlar söylediğim sözleri bir şekilde geri alacağını düşünüyor.

yüksek sesle konuştum. Serum sadece benim uyarılmamı değil, orada da bir şeyleri karıştırıyor olmalı.

Uzaylı yine duraklar. "Mazoşist." Her hecenin sesini çıkarıyor, kelimeyi bir şekilde aynı anda hem erotik hem de korkutucu hale getiriyor. "Hmmm. Acıdan hoşlanan biri." Beni bir aşağı bir yukarı süzerken bakışları bir anda vahşileşiyor. "Bizde böyle bir kelime yok ama ben hoşuma gittiğini fark ettim. Mazoşist." Beni kendine çekmek için bir adım öne çıkıyor. "Mazoşist benim."

"BEN- BEN-. İğneleme mi?" Kendimi onun elinden kurtarmak isteyerek zayıfça kekeliyorum.

Hareket etmek imkansız. Beni fiziksel olarak tuttuğu için değil, dokunuşu çok iyi hissettirdiği için. Dokunmaya aç küçük mazoşist. Görünüşe göre, ben buyum.

"Ne yapmaya çalıştığını anlıyorum," diye homurdanıyor ve göğsümü amansızca kavıyor. "Bu kelimeyi biliyorum, alaycılık. Sana istediğin acıyı vermem için beni iğnelemek istiyorsun. Tek yapman gereken basitçe istemek. Saygıyla tabii ki."

Parmakları şişmiş tenimi sıkarken, boğazımdan kopan iniltiye engel olamıyorum. Acı çok büyük, ama Tanrım, çok iyi *hissettiriyor*.

"Dizlerinin üzerine çök, küçük inek. Canını yakmam için bana yalvar."

Hiç düşünmeden yere düşüyorum. Nefesim kesik kesik gelirken, bir an için vücudumda dönen hisleri işlemek için elimden geleni yapıyorum. "Lütfen," diye inliyorum, artık ne için yalvardığımdan emin değilim.

Dört ayak üzerinde durdukça göğüslerimdeki rahatsızlık artıyor. Meme uçlarım sütle şiştikçe sıkışıyor. Sıvı uçta toplanıyor ve yere damlamadan önce göğüslerimin kıvrımından aşağı kayıyor.

Uzaylı etrafımda dolaşıyor, acınası gösterime bakıp dudak büküyor. "Bu hiç işe yaramayacak. Değerli sütünü böyle boşa harcıyorsun. Belki de bir ceza için yalvarıyordun? Benim küçük mazoşistim bunu mu istiyor?"

Kelimeler beynimde şekillenmeyi reddediyor. Başımı sallıyorum. "Lütfen," diye tekrar yalvarıyorum. "İhtiyacım var-"

"Oh, evet. Neye ihtiyacın olduğunu biliyorum. Şu anda pek çok şeye ihtiyacın var. Meme uçlarının etrafında dudaklarıma ihtiyacın var, sütünün ağrıyan basıncını hafifletirken seni şişiriyor. O güzel küçük amının içinde sikime ihtiyacın var. Ve sonunda boşalmanı sağlayacak o acıya ihtiyacın var."

Şey... o bu kadar özlü bir şekilde ifade ettiğinde... Bir şekilde, tam da ihtiyacım olan şey. Hem de ben istemeden. İnternette kaç kez o kadınların Tanrı'nın gözdelelerinden biri olmanın nasıl bir his olduğunu merak ederek yazılar arasında gezindim? Ve şimdi, işte buradayım, dört ayak üstünde, hayatımın bir santimi içinde *çuvallamak* üzereyim.

Keşke tüm bunları garip bir uzaylı türü tarafından kaçırılmadan elde edebilseydim, ama şu anda alabildiğimi alacağım.

Mavi dev dönmeye devam ediyor, ancak arkama geldiğinde duruyor. Parmakları alt dudaklarımı okşuyor, dokunuşunu hissetmeme izin veriyor ama ihtiyacım olan rahatlamayı sağlamayı reddediyor. Bu çıldırtıcı ve sinir bozucu. Hayal kırıklığı içinde homurdanarak, kendimi ona sürtmek için çaresizce geri sallanıyorum.

Karanlık bir kıkırdamayla ulaşamayacağı bir yere doğru dans ediyor. "Ne kadar duyarlı küçük bir inek," diye mırıldanıyor, elini belimde aşağı yukarı gezdirirken. "Merak etme. Benimleyken iyi beslenecek, iyi becerilecek, iyi sağılacak ve iyi yetiştirileceksin."

Dokunuşundan irkilerek uzaklaşırken korku omurgamdan aşağı fırlıyor. Dolgun, şiş göğüslerim hızlı hareketi ne kadar protesto etse de, ayak sürüyerek uzaklaşıyorum ve onun hareketlerini izleyebileceğim şekilde sırtüstü dönüyorum. Bir kahkaha atarak ayağa kalkıyor ve ellerini takım elbisesinin parlak pantolonuna sürüyor.

"Korkma, benim ürkek düvem. Göğüslerinin tatlı tatlı sütle dolmasını sağlayan serum, hamile kalmanı engelleyecek olanla aynıdır. Ama hata yapma. Elime geçen her fırsatta seni tohumlarımla doldurmayı planlıyorum."

"Ciddi olamazsın," diye fısıldamayı başarıyorum, amım onun tehdidi karşısında kasılıyor.

Dudakları sert bir kaş çatmaya dönüşür. "Çok ciddiym. Kendi kişisel ineğim için çok uzun süre bekledim. Artık sana sahip olduğuma göre, sonunda kendimi çiftçilerin benden önce yaptığı ve yıldızlarla bir olduktan sonra yapacağı gibi tatmin edebilirim."

"Ama- ama eminim beni becermekten başka yapacak işlerin de vardır. Değil mi? Yani biz insanlar bile arada bir ara veriyoruz. Refrakter dönem ve tüm bunlar."

Anladığım kadarıyla yüzünde işleyen bir ifade var ve ona ne söylediğimi anlamaya çalıştığını izliyorum. "Ahhh. Türünüzün zavallı erkekleri. Eğer isteseydik, bütün gün ve bütün gece sevişirdik. Ama dediğiniz gibi, yapacak başka işlerimiz var. Özellikle de biz çiftçilerin."

Dudaklarımdan dökülen iç çekiş onun kaşlarının çatılmasına neden oluyor. Anlamıyor ve benim de bunu ona açıklayacak enerjim yok. Bütün gün ve bütün gece seks fikri teoride kulağa harika gelse de, pratikte vücudumun durumu hakkında endişeleniyorum.

"Hiç kuşkun olmasın, benim küçük masokovum," diye sırtıyor küçük kelime karışımıyla. "Sen dört ayak üzerinde sürünürken, rahatlamak için böğürürken, ben senin o güzel küçük amından damlayacağım. Seni tatmin etmek için orada olmadığımda bile, beni tekrar içine almak için neredeyse çıldırana kadar kalçalarının arasında kaydığımı ve klitorisini kapladığımı hissedeceksin."

Ne yazık ki, vücudum onun tehditlerinden hoşlanıyor gibi görünüyor. *Fook*. Bir şekilde Dünya gezegenine geri dönmek için kaçmanın bir yolunu aramalıydım. Ama hayır. Hain amcığım pes etmeden önce ne kadar seks yapabileceğimizi görmek istiyor.

Yedinci Bölüm

Antroli

Iyeni küçük ineğimi inceliyorum, ne düşündüğünü bilmek için çaresizce. Yüzünde pek çok ifade belirliyor ama ben ne düşündüğünü anlayamadan kaybolup gidiyorlar. Ancak çok net olan bir şey var ki, o da uyarılma kokusu.

ondan yayılıyor.

Dudakları sessiz kalsa da vücudu ihtiyaç içinde çılgılık atıyor. Etrafında dolanırken duruşundaki sertliği fark ediyorum. Benden tahrik olmasına rağmen aynı zamanda temkinli. Yeterince yaygın. Çoğu inek ilk başta ürkek ve korkaktır.

Aslında, bizden korkmayan ve tutsaklarıyla savaşmaya çalışanların sadece kaderlerine razı olanlar olduğunu, dünyamızda uzun süre kalmadıklarını anlamaya başladım. İster kendi elleriyle ister doğal nedenlerle olsun, gökyüzündeki göksellere doğru sürükleniyorlar.

Hatıralar zihnime hücum ederken tüylerim diken diken oluyor. Unutmak için elimden geleni yapsam da, beynim bana hatırlatmak için her zaman orada. Gözlerimi kapatarak, artık yaşamak istemeyen inekler için sahip olduğumuz küçük mezar alanının görüntülerini dışarı itmek için elimden gelenin en iyisini yapıyorum.

Çiftlik sahibi olarak sadece ilk yılımdı ve insanların mizacı hakkında hiçbir şey bilmiyordum. Bir ölüm yetti. Sadece bir ölüm. Ondan sonra hangi işaretleri arayacağımı biliyordum. Şimdi bile gözüme çarpan birkaç kişi için endişeleniyorum.

Keşke nakliye şirketi insanları sadece serumlarımızın canlılığına göre değil, duygusal istikrara göre ayıklama konusunda daha iyi bir iş çıkarsaydı. Eğer tamamen sefil durumdalarsa bu ineklere sahip olmanın ne yararı var?

Başımı sallayarak bu karamsar düşüncelerden sıyrılıyorum. Önümdeki inek onlar gibi değil. Asla onlar gibi olamaz. Kahverengi gözlerinin derinliklerine bakarken korku damarlarımda cızırdıyor.

"Bana karşı dürüst olmanı istiyorum." Korku ağzımı kurutuyor ve sesimi boğuklaştırıyor. Ama elimden bir şey gelmiyor. "İyi uyum sağladın mı?"

Bir süre tereddüt ediyor ve öylece bana bakıyor. Yarım saniyeliğine, çevirmeninin artık çalışmadığından endişeleniyorum. Dudaklarından bir kahkaha patlıyor ama içinde mizahtan eser yok.

"İyi ayarlanmış mı? Beni kaçırdınız, içime bilinmeyen bir serum koyup her deliğimden sızıntı yapmamı sağladınız ve bana iyi uyum sağlayıp sağlamadığımı sorma cüretini mi gösteriyorsunuz?"

Kollarımı kavuşturup gülümsemek için iç yanağımı ısıırıyorum. Daha önce baktığım tüm ineklerden çok daha hırçın olduğu kesin. Onun kıvılcımı derin bir nefes almamı sağlıyor.

"Adil olmak gerekirse, tüm bunları yapan Medical Ranchers. Ben sadece faydalarını görüyorum."

"Canın mı sıkkın?" diye hırslıyor, aksanı kalınlaşıyor. *"Sorduğun buysa, ben tontoya gitmedim. Ben küçük bir baş belası değilim. Ama mızızlanmayı bırakıp söz verdiğin gevezeliği yapmazsan yakında öyle olacağım."*

Onun güç gösterisine kızmalıyım. Aslında, hiçbir inek benimle böyle saygısızca konuşmamıştı. Bu, gemilerimize getirildikleri andan itibaren düvelerimize öğrettiğimiz bir şey.

Ne yazık ki, tek yaptığı sikimi sertleştirmek. Onun boyun eğme gösterisindeki uyarılmanın nasıl bu hale geldiğini bilmiyorum ama sözlerindeki asiditeyi arzuluyorum. Olduğunu düşündüğüm kadının tadını çıkarmak yerine onu boyun eğmeye zorlamak istememe neden oluyor. Her nasılsa, böylesi daha iyi, çok daha erotik.

Ayrıca, zevkle birlikte bir ısırık acıyı da sevdiğini zaten itiraf etti. Bu zehrin ne kadarı bu arzudan kaynaklanıyor ve ne kadarı gerçek bir saygısızlık? Her iki durumda da, bana göre, onunla yolumu bulmam ve geri çekilmem için bana açık çek verdi.

Kurşunu elime alıp etrafına doluyor, bileğimi her çevirişimde onu daha da yaklaştırıyorum. Onu bir adım öne çıkmaya zorlarken gözleri açılıyor, o kadar yaklaşıp o kadar aradaki boşluğu dolduruyorum ki neredeyse nefesinin tadını alabiliyorum.

"Bir şeyi açıklığa kavuşturalım, benim küçük masocow'um. Yetki bende. Her zaman da öyle olacağım. Eğer bana iyi, tatlı, ağırbaşlı küçük bir inek gibi yalvarırsan, yıldızları görmeni sağlayabilirim. Bu tavırla devam edersen, elimi çok daha az zevkli bir şekilde tadacaksın."

Bir an sallanıyor, gözleri biraz daha büyüyor. "Lütfen," diye fısıldıyor, sesi zar zor duyuluyor. "İhtiyacım var."

"Evet, küçüğüm. Tam olarak neye ihtiyacın olduğunu biliyorum." Elini elime alıp kalbimin üzerine koyuyorum. "Yalnız kaldığımızda bana kendi adımla hitap edebilirsin. Senin için her zaman Efendi Antroli olacağım. Başkalarının önünde konuşmama izin verilirse, Çiftlik Sahibi Efendi olacağım. Senin adın ne?"

"Gerçekten bilmek istiyor musun?" Orada bir duygu belirtisi var, belki de kırılmalık?

"Ben istiyorum. Kendimi okşarken hangi ismi haykırdığımı bilmek istiyorum." Bir an için başını çevirdiğinde yanakları kızarıyor. "Fiona." "Fiona." Her heceyi sanki onun çökmekte olan zevkini tadıyormuşum gibi seslendiriyorum.

Süt. "Böyle güzel bir inek için böyle güzel bir isim."

"Keşke bana böyle demeyi bıraksan. İnek olacak kadar büyük değilim."

Kıkırdarak, ipini tutuşumu biraz gevşetiyorum. "Seni inek yapan cüssen değil. İşlevin. Yakında beni beslemek, işimi yapmamı ve iyi yapmamı sağlamak için süt vereceksin. Sen benim yaşam tarzımın ayrılmaz bir parçasısın. Benim kişisel ineğim."

Sesimdeki saygıyı azaltmayı reddediyorum. Benim için, hayatımda ne kadar önemli olduğunu bilmesi çok önemli. Benim için ne anlama geldiğini. Küçük evcil hayvanım şu anda beni bu kadar taparcasına düşünmese de, amacım onun da benim ona olduğum kadar bana aşık olması.

"Gel. Hasar verecek kadar dolmadan önce seninle ilgilenmeliyim."

İtaatkâr küçük bir sığır gibi peşimden koşması için nazik bir çekiştirme yetiyor. İşimiz bittikten sonra onu inek kıyafetlerine sokma fikri taşaklarımı sıkıyor. Çiftliğimizdeki en sevimli inek o olacak. Bunu biliyorum.

Onu süt sağma tezgahına götürüp oturmasına yardım ediyorum.

Göğüslerini kaldırdığımda bir an için kaçmak ister gibi hafifçe sarsılıyor ama sonra sakinleşiyor. Zihninin ve vücudunun çalışmasını izlemek oldukça büyüleyici. Metal göğüslerini kavrayıp üzerindeki ekstra ağırlığı alırken Fiona inliyor. Rahatlayarak öne doğru sarkıyor ve ben iterken, çekerken ve çekiştirirken bana karşı koymuyor.

Onu yerine oturtmak. İnsanları memnun etmek çok kolay. Yoksa kolay olan Fiona mı?

Meme uçlarındaki süt lekeleri dudaklarımdan aç bir inilti çıkarıyor. Bu kadar özgürce sunulani almayı ne kadar çok isterdim. Henüz değil. Karşısında oturup ona dokunmamam ikimize de acı veriyor.

"Sizinle ilgilenmeden önce kuralları bilmelisiniz. Ağzını tıkamak ya da seni cezalandırmak istemiyorum ama yapacağım. Sen benimsin, benimsin ve benim kontrolümdesin. Daha önce de belirtildiği gibi, çiftlik evinin dışında konuşmanıza izin verilmez. Hiçbir inek bir Icorian'ın sözlerini duymasına izin veremez. Artık ağzın serbest olduğuna göre, seni dinleyeceğim. Anladın mı?"

Başını sallarken gözleri açılıyor ve konuşmasını engellemek istercesine ellerini ağzına kapatıyor. Ellerini indirdiğimde göğsümden yumuşak bir kıkırdama vızıldıyor. "Benim yanımdayken konuşabilirsin. Ama bir başkası yanımda olduğu anda sessiz kalacaksın."

Bir iki dakika sonra elini havaya kaldırıyor, avuç içi bana dönük. Ben onu izlerken aramızda sessizlik uzanıyor, merakım zihnimi yakıyor. İnsanlar itaatlerini böyle mi gösteriyor? Zaman ilerlemeye devam ediyor ama o hâlâ konuşmuyor.

Elini havada tutma çabasıyla titremeye başlıyor. "Anlamıyorum," diye homurdanıyorum sonunda. "Eğer benimle aynı fikirdeysen, o zaman bunu söyle."

"Hayır. Bir sorum var. Sıram gelmeden konuşmak istemedim. Bunu yapmıyor musun? Okulda bile mi? Bir dakika. Okulun var mı ki?"

Sorduğu soru karşısında bir an sinirlensem de sesi küstah bir tonda çıkmadığı için hemen bastırıyorum. "Burada gerçekten de eğitim alıyoruz. Hem Usta Vrokjan hem de ben sertifikalı Çiftçi olmak için ek kursları tamamladık. Aslında o benden bile daha fazla eğitim aldı. Bu sayede sütümüzü intergalaktik olarak satabiliyoruz. "

"Bağışlayın beni. Varsaymak istememiştim."

Özrünü görmezden geliyorum. O yanlış bir şey yapmadı ve bu yüzden daha fazla konuşmaya gerek yok. "Sorunuz nedir?" Karşı çıkıyorum.

"Konuşmama izin verilmiyorsa, dikkatinizi nasıl çekebilirim?"

Yumuşak bir gülümseme dudaklarımı büküyor. "Neden, tabii ki böğürüyorsun. Bunca yıllık eğitiminiz boyunca bana ineğin böğürmesi gibi basit bir dersi öğrenmediğinizi söyleyemezsiniz. Hatta bununla ilgili küçük bir şarkı olduğundan eminim."

Yine güzel yanaklarını kırmızıya boyuyor ve kendimi vurulmuş buluyorum. Boynundan aşağı inip dolgun göğüslerini aydınlatan rengi seviyorum.

Gözleri benimkilerle buluşmayı reddederken, "Şimdi kim *küçük* bir baş belası?" diye mırıldanıyor.

Başımı sallayarak yanaklarını sıkıyorum. "Şimdiye kadar sana çok yumuşak davrandım ama yine de bana karşı gelmeye devam ediyorsun. Mööle, inek, yoksa makinenin önce seninle ilgilenmesine izin veririm, ağzımla değil."

Fiona amansız soluğumun altında titriyor. "Lütfen, Efendi Antroli. Yapamam."

"Yapamam," diye homurdanıyorum, boğazındaki kalp atışlarının her çırpınısında sikim titriyor. "Ya da olmayacak."

"Bu çok aşağılayıcı. Yapamam."

Daha da yaklaşarak elimi amının üzerine kaydırıyorum. "Gökseller," diye inleyerek kalın bir parmağımı içine sokuyorum. "Sırılsıklam olmuşsun. Benim için mölemek istemediğini bir daha söyle."

Cevap vermese bile iç duvarları parmağımın etrafında kenetleniyor. Yumuşak bir inilti havada uçuşuyor. Tam olarak bir möö değil, ama neredeyse hayal edebileceğim kadar yakın. Gökseller, ama bu sesin dudaklarından ilk kez döküldüğünü duymak.

"Gel, benim küçük masokovum. İçten içe beni memnun etmek istediğini biliyorsun. Bırak duyayım. Sadece bir kez ve sana o kadar çok zevk vereceğim ki, onunla ne yapacağını bilemeyeceksin."

Dudaklarını içeri çekiyor ve bana itaat etmeyi reddederek kenetleniyor. "Zor yol o zaman. Her etkileşimde böyle mi olacak?" Bir parçam öyle olmasını umuyor.

Cinsel zevk uğruna ineklerine sert davranan bildiğim tek çiftlik sahipleri, Fiona'yı benden almaya çalışan iki kişiydi. Onlarla aynı kefeye konulmak istemesem de, ineklerin böylesine vahşi ve ilkel dürtülerden ne elde ettiğini hep merak etmişimdir.

Vantuzları yakalayıp bir elimle tutarken diğer elimle de şişmiş meme uçlarına biraz merhem sürüyorum. İç çekişleri doğrudan sikime gidiyor, beni o kadar sertleştiriyor ki görüşüm kesişmekle tehdit ediyor. Onu makineye bağladıktan sonra, makineyi açarken yüzünü izliyorum.

Zevk ve acı, ikisi de tam olarak kazanmadan salınıyor gibi görünüyor. Dudaklarından boğuk zevk sesleri tıpkı tüplere giden süt gibi düzenli bir şekilde damlıyor. Önünde durup takım elbisemin fermuarını açıyorum, hava tenimi öperken inliyorum.

Yavaş ama istikrarlı bir tempoda sütünü çeken emişe rağmen, onun için soyunmamı izlerken sesleri azalıyor. "Beni istiyor musun? Sahip olduğun her deliğe boşalmaya zorlayacak aleti görmek istiyor musun?" O

Başını sallıyor, nefesi kesik kesik geliyor. "O zaman mööle. Sana bir daha sormayacağım."

Bir kez daha alt dudağını ısıyor ve başka tarafa bakıyor. Kızarıklık tüm yüzünü kaplıyor ve kremsi soluk tenini hoş bir çilek tonuna dönüştürüyor.

"Möö," diyor sonunda, o kadar yumuşak ki neredeyse duyamıyorum.

Ama ben biliyorum. İçimden şimşek gibi geçiyor. Her bir tüyüm diken diken olurken, uyarılma hissi sonsuz bir nakarat halinde vücuduma yayılıyor. Seste yumuşak bir tını var, konuşurkenki aksanına çok benziyor.

Sesi çekip çıkarıyor, mümkün olduğunu hiç düşünmediğim bir şekilde yumuşatıyor. Bu ses benim için her zaman erotik olmuştur, ama onun dudaklarından güzel Ovibrosia'ya çarpan yumuşak bir yağmur gibi döküldüğünü duymak düpedüz ruhani. "İşte benim küçük ineğim," diye inleyerek fermuarı sonuna kadar açtım.

Aşağı.

Sikim dar kumaştan dışarı fırlıyor ve anında rahatlıyorum. Taşaklarımı avuçlayarak elimi şaftımda aşağı yukarı gezdiriyorum, Fiona'nın yüz ifadesini izlerken dudaklarımdan korkunç sesler dökülüyor. Bana yukarı aşağı bakarken gözleri büyüyor.

Parmakları süt sağma tezgahını kavrarken, "Çok büyüksün," diye soluk soluğa bağırıyor.

"Öyleyim. Senin gibi küçük bir şey için çok büyük. Bu yüzden seni beni almaya hazırlayacağım. Bu arada, benden sadece küçük bir tat almanı istiyorum, arzuluyor gibi görüldüğün o acı verici zevk ısırığını." Makineyi kapatıp vantuzları çıkarırken teni bembeyaz oluyor. Onu boşaltacak kadar uzun süre orada kalmamışlardı, sonunda paramın kazandığını tatmama izin verdiler. Bankta onun arkasına geçip

ona karşı, sikimi sırtına sürüyordum.

İlk başta vücudu bana karşı sertti. Bu hiç işe yaramayacak. Kollarımı ona dolayarak ellerimi göğüslerinin altına kaydırıyorum ve şişmiş dokuları yoğuruyorum. Kısa süre sonra, sanki vücudundaki tüm mücadele bitmiş gibi geriye doğru sallanıyor.

Nazik hareketlerle onu yüzüme bakmaya zorluyorum. Gözbebekleri neredeyse tamamen şişene kadar büyüyor. Eğilip dudaklarını dudaklarımla kavradığımda kalbimde garip bir şefkat çarpıyor. Onu kendime doğru çekerken Fiona o kadar yumuşak ve uysal ki, açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi dudaklarından içiyorum.

Bu kadar oyun yeter. Yakında, çiftliğe gidebilmemiz için onu nakil aracına geri götürmem gerekecek. Oraya vardığımızda, onunla kötü yoluma devam edebilirim.

Sıraya yaslanıp, üstüme çıkmasına yardım ediyorum. İnce kalçaları ayrılıyor ve kalçalarımın iki yanına düşüyor.

O çok küçük, çok minik, çok kırılgan ama en önemlisi benim.

Sekizinci Bölüm

Fiona

M Bir inilti daha geçerken dudakların aralanıyor. Yoksa bu bir möö mü? Dürüst olmak gerekirse artık söyleyemiyorum. Tek bildiğim, vücudumda dalgalanırken her şeyi tüketen bir ihtiyaç. Bu uzaylıya havaya ihtiyacım olduğu gibi, süte ihtiyacım olduğu gibi ihtiyacım var.

Hâlâ dolu olan göğüslerim tamamen boşaldı, ama en önemlisi, onun bedenine ihtiyacım varmış gibi.

Daha önce hiç böyle bir çaresizlik yaşamamıştım ve zihnimde, geriye kalan küçük, mantıklı parçamda, acaba hepsi serum mu, yoksa bir parçam bu yabancının sahipliğini mi arzuluyor? Vücudumu onunkinin üzerine uzatırken bu neredeyse akıl almaz bir şey. Yine de, bir şekilde çok doğru *hissettiriyor*.

Devasa, şişkin kafası girişimi zorluyor, ama daha önce gördüklerime dayanarak, sığmasına imkân yok. Kabul ediyorum, daha önce de büyük yaraklardan payıma düşeni almıştım ama bu seferki çok daha büyük. Tam anlamıyla. Yoksa işiyorlar mı?

Zihnim çılgına dönmüş durumda, İskoç bozkırlarında arkadaşları için ışık saçan ateş böcekleri gibi bir düşünceden diğerine atlıyor. Ne kadar denesem de tek bir düşüncede karar kılamıyorum. Belki de sikiinin vereceği ıstıraptan çok korkuyorum ve bu yüzden savunma mekanizması olarak zihinsel mizahı kullanıyorum.

İri bir adamın ön kolu büyüklüğünde, tuhaf çıkıntıları ve şişkinlikleri olan bir penis tarafından ikiye ayrılmama ramak kalmışken böyle bir içgörü. Annem her zaman tıp alanına girmemi isterdi.

Teknoloji. Beni şimdi görse ne düşünürdü? Bir şarlatan bankı yerine bu devasa uzaylının üzerinde dinlenirken kendime danışmanlık yaptığımı mı?

Sadece zihnimdeki görüntü bile bir an için korkumu bastırmaya yetiyor. Düşüncelerimin neden bu kadar histerik olduğu konusunda beni esir alan kişinin hiçbir fikri olmayacağını bildiğim için homurdanma isteğime direniyorum. Dürüst olmak gerekirse, kafasını karıştırmadan ya da onu gücendirmeden açıklayabileceğimi bile sanmıyorum.

Muhtemelen ikisi de.

"Siz Dünyalılar bunu nasıl yapıyorsunuz?" diye homurdanıyor, göğsü her hecede bana karşı titreşiyor.

Ve aynen böyle, zihnim nerede olduğuma ve kiminle olduğuma geri dönüyor. Ama daha da önemlisi, Usta Antroli'nin devasa sikinin nabızı kıcımın çatlağında atıyor.

"Ne yapacağım?" Sorumda duymaya alışık olmadığım ağlamaklı bir ses var.

"Zihninize dalıp gidiyorsunuz, gerçeklikten uzaklaşıyorsunuz. Bu hiç anlamadığım bir fenomen."

Şimdi de psikiyatri hakkında mı konuşmak istiyor? Elleri sırtımdan aşağı kayarken aleti bana karşı sarsılıyor. Ve yine de bu konuda konuşacak tutarlılığa sahip mi? Çok daha tutarlı bir zihin yapısında olsaydım, onun sorusuna kendi sorularımla karşılık vermekten çok mutlu olurum.

Ama kelimeler benden kaçıyor. O gemide ilk uyandığım andan itibaren dudaklarımdan ve beynimden kaçılar, yönümü şaşırdım ve ihtiyaçtan aklımı kaçırdım. Ama şimdi konuşma zamanı değil. Bu bekleyebilir.

Bir iniltiyle ileri geri kıvraniyorum, ondan yayılan sıcaklık karşısında titriyorum. İçime doluyor, beni içten dışa doğru dolduruyor. Kendime engel olamayıp başımı göğsüne yaslıyorum ve tenine sokuluyorum.

Çok doğru. Ama çok yanlış.

Onunla ve bu hislerle savaşıyor olmalıydım. Bir ölüm perisi gibi çığlık atarken onun derisini pençeliyor olmalıydım. Ama bunların hiçbirini istemiyorum. Çarpık bir şekilde, onu istiyorum.

O piçi tanımasam da, ellerini bedenimde hissetmek, bana sahip olmak, bana hükmetmek ve gizlice arzuladığım ama asla yüksek sesle söylemediğim şeyleri bana vermek istiyorum.

Sanki var olduğum andan beri beni tanıyormuş gibi. Kendi ıslak rüyam hayata geçti. Kabul ediyorum, fantezilerimde mavi değildi ve daha kontrol edilebilir bir siki vardı. Ama bu benim yarattığım tanrıyı küçültmez.

Okuduğum her müstehcen kitabı ve zevkimi ararken parmaklarımı her kaydırışımı.

Tanrım, çok uzun zamandır çok yalnızdım. Birinin beni böyle istemesi güzel bir his. O da aynı derecede çaresiz, aynı derecede takıntılı görünüyor. En azından öyle olduğunu umuyorum. Başımı kaldırıp ona bakıyorum.

Parmakları kollarımı sararak beni kendisine sabitlerken gözleri kararıyor. Bana bakmaya devam ettikçe, yerinde tuttuğu kısıtlama şeridi inceliyor gibi görünüyor. Asıl niyetlerini bir kenara bırakıp beni *becermesini* ne kadar isterdim. Seks yaparak ölmek şu anda kulağa çok hoş geliyor.

"Söyle bana insan," diye inliyor. "O güzel kahverengi gözlerinin ardında hangi düşünceler gizleniyor? Pek çok şey yapabilirim ama aklını okumak bunlardan biri değil."

Kendimi korumayı düşünmeden vücuduna tırmanıyorum ve parmaklarımı saçlarının arasından geçiriyorum. Bu kez kontrol bende, dudaklarımı onunkilerin üzerine eğiyor, içimde kabaran tüm arzuyla onu öpüyorum.

Beni sıkıca göğsüne bastırırken bir hırıltı daha etrafımızdaki havayı titreştiriyor. Daha önce hiç tanık olmadığım bir çeviklikle, bizi ters çevirirken beni bedenine daha sıkı sarıyor. Bir anda, artık bankta değiliz. Bunun yerine, bir şekilde bizi yere yuvarlamayı başardı, böylece sırtım yumuşak samana yaslandı.

Yine de kendini havada tutuyor, böylece beni ezmiyor ya da zarar vermiyor. Böyle bir güç. Böyle bir erkeklik. Tek yaptığı, benden damlayana kadar uyarılmayı arttırmak, her hareket onun bana doğru kaymasına neden olana kadar vücutlarımızı kaplamak.

Bir an için geri çekilerek bana baktı, dudakları yüzüne doğru öfkeli bir çizgiydi. "Sana karşı hoşgörölü davrandığımı biliyorum, benim değerli küçük Highland'im, ama burada kontrol sende değil. Asla da kontrol sende olmayacak."

Eliyle bileklerimi kavıyor ve yukarı çekerek beni altına doğru uzatıyor. Üzerime abanıyor, nefesi sert soluklarla geliyor ve göğsünü ağrıyan meme uçlarıma sürtüyor. Dudaklarımdan yine o yumuşak ses dökölüyor ve rüzgârda kaybolup etrafımdaki diğer seslere katılıyor.

Belki kendime yalan söylersem, çaresizlik içinde böğüren ben değil de başkalarıymış gibi davranabilirim. Ama sonra... her şeyi duyuyor ve hiçbir şeyi kaçırmıyor. Bu narin ses karşısında dudakları yıkıcı bir sırtışıla kıvrılıyor.

"Oh, benim tatlı, küçük düvem. Seni kırmak hayatım boyunca yaptığım en keyifli şey olacak."

Karanlık sözleri beni baştan çıkarmamalı. Beni çağırmamalı, ne isterse yapmasına izin vermem için bana yalvarmamalı. Ama umursamayı çoktan geçtim. "Lütfen," diye inliyorum, duyumlar beni yalvarma noktasına getiriyor. "Efendim, size yalvarıyorum."

"Oh, seni anlıyorum. Bu konuda bana güvenin. Neye ihtiyacın olduğunu biliyorum ve bunu sana vermeyi planlıyorum." Parmaklarını giriş yerimde çentikliyor. "Her santimini." Her kelimeyle biraz daha içeri kayıyor, beni kalın parmaklarıyla dolduruyor. "Ve işim bittiğinde, o güzel küçük amını o kadar dolana kadar sikimle dolduracağım ki nefes alamayacaksın."

"Tanrım, evet!" Haykırıyorum, çekirdeğim onun saldırısı etrafında spazm geçiriyor.

Çekiyor, sonra muhtemelen bir parmak daha ekliyor. Neden bir şekilde daha da dolu hissettiğimin tek açıklaması bu. Kesinlikle onun aleti olamaz. İçeri ve dışarı her kayış, her acımasız itme ile içimden dökülen uyarılma tarafından destekleniyor.

Bana karşı çok nazik, kibar ve şefkatli olan çiftlik sahibi gitti. Onun yerinde beni yemeye hazır aç bir canavar var. Bileğinin her sarsılışı beni samana doğru itiyor, sırtımı yere sürüyor.

Ancak acının ısırtığı ihtiyacımı daha da artırıyor. Başını aşağı eğiyor ve meme ucumu dişlerinin arasına alıyor, dudakları göğsüme doğru kıvrılıyor. Nefesimi tutuyorum, benden içmesini beklerken her santimim geriliyor.

Ama yapmıyor. Piç kurusu sadece dudakları, dişleri ve diliyle bana işkence ediyor, beni kızdırıyor ama rahatlamama izin vermiyor. Parmakları bileğimi sıkarak beni hareketsiz tutarken, diğer parmağı daha sert bir şekilde içime giriyor ve dudaklarımdan hırıltılar çıkarıyor.

"Lütfen!" Haykırıyorum, içimdeki her şey serbest bırakılmak için çılgılık atıyor. "Lütfen, Usta!"

Başını sadece konuşabilecek kadar kaldırıyor. "Benim için tekrar mööle, benim inatçı küçük Highland'im. Beni ne kadar arzuladığını tüm ahır duysun."

Dudaklarını indirip emerken, göğsümden sütü çekip ağzına alırken zihnim parçalanıyor. "Möö!" diye bağırıyorum, artık beni kimin duyduğunu umursamadan.

Sanki kimsenin umurunda değil. Ben bunun için buradayım. Bunun için buradayız. Her şey farklıymış gibi davranmanın bir faydası yok. Bana hayatımda yaşadığım en büyük zevki yaşatırken olmaz.

Efendi Antroli meme ucumdan çekiliyor. "İşte benim iyi kızım," diye inliyor ve başparmağıyla klitorisimin üzerinde tembel daireler çiziyor.

Bu kadar basit bir cümle ama yine de benim için dünyalara bedel. Bunu bir daha asla söylemeyebilir ve Tanrı biliyor ki bunu başka bir çiftlik sahibinin önünde asla söylemeyecek. Ancak o anda, ben sadece onun ineği değilim. Ben onun kadınıyım. Onun insan kadınıyım.

Çaresizlik ve özlem dolu sesimle tekrar böğürürken iç duvarlarım parmaklarının etrafında kenetleniyor. Diğer göğsüme geçerek tekrar emiyor ve beni acı, zevk ve rahatlama arasındaki o keskin çizgide gezinmeye zorluyor. Artık başıma gelenleri algılayamıyorum.

Diğer erkeklerde olduğu gibi orgazmımı bozan hiçbir düşünce beynime girip çıkmıyor. Fiziksel hisler beni sürükleyemeyecek kadar fazla. Her şeyi öylesine acıtıcı bir netlikle hissediyorum ki hıçkırı hıçkırı ağlamak istiyorum.

Ona doğru eğilirken gözlerimde yaşlar birikiyor, parmakları kıvrılıp sevdiğim noktaya vurdukça inliyorum. Her vuruşta yıldızları görmemi sağlayarak tekrar tekrar içine giriyor.

"Şimdi gitmene izin vereceğim. Sakın kıpırdamaya kalkma, yoksa seni orgazmdan mahrum ederim. Şüphesiz beni birçok şekilde test edeceksin, ancak bu durumda bunu tehlikeye atarak yap."

Elleri bileğimden ayrıldığı anda, onları tekrar aşağı indirmenin cazibesi bana çarpıyor. Bu itaatsiz olma ihtiyacından değil, bu kadar açık, bu kadar savunmasız olmaktan kaçınmak için. Alt dudağımı ısırarak ellerimin arkasını samana bastırıyorum, beni sabit tutmak için ipleri kavriyorum.

Birkaç dakika boyunca Efendi Antroli ne yapacağımı görmek için beni izliyor. Parmakları hala amımın içinde, bana sadece his veriyor ama zevk vermiyor. Sefil bir durum. Ona gerçekten itaatsizlik edersem benim için ne kadar kötü olacağını sadece Tanrı bilir.

Etrafımızı saran arzu telleri, beni ona, avını kendisine aşık olmaya ikna eden herhangi bir tutsak kadar başarılı bir şekilde bağlıyordu. Ancak benim için tek gereken, diğer tüm parmak darbelerini geride bırakacak bir parmak darbesiydi. Yenilmeden önce onunla günler, haftalar, aylar, hatta yıllar boyu mücadele etmedim.

Sadece birkaç dakika sürdü.

Bu kadar çabuk pes edebildiğim için kendimden dehşete düşmeliyim ama kalbimde, birlikte olmak istediğim kişiyi bulduğumu biliyorum. Mantıklı bir açıklaması yok ve dürüst olmak gerekirse bu yüzden ona güveniyorum. Hayatım boyunca gerçekler ve sayılar tarafından yönetildim.

Usta Antroli ve ben uyum sağladık.

"Senin için çok zor olmalı," diye mırıldanıyor, parmaklarını göğüs kemiğimde gezdirirken. "Gözlerindeki savaşı, seğirme şeklindeki çatışmayı görüyorum. Bu kadar itaatkâr olduğun için seni ödüllendireyim mi?"

"Lütfen, Efendi Çiftçi. Bedenim sizindir."

Bir an için dondu kaldı. Bana bakarken her şey darmadağın oluyor. "Söylediklerinde ciddi olamazsın. İnsanları etkileyen bir hezeyan olmalı. Çiftliğe döndüğümüzde Üstat Nagán'a seni kontrol ettireceğim."

Altında uzanırken dudaklarımda bir gülümseme beliriyor. "Hiç gerek yok. Sana şu anda hasta olmadığımı söyleyebilirim. Sadece seni istiyorum. Bu kadar basit. İçimde eksik olduğunu hiç bilmediğim bir şeyi tamamlıyorsun."

Efendi Antroli eğilerek eliyle başımı kavıyor. "O zaman seni daha da tamamlamama izin ver, en değerli varlığım." Çekilip süt sağma tezgahına doğru yürümeden önce bana sadece bir öpücük veriyor. "Gel," diye bağıyor.

Kafam karıştı, ayağa kalkmaya çalıştım ama başını salladı. "Bana doğru sürün. Yakında sadece benim ineğim olmakla kalmayacak, aynı zamanda öyle de görüneceksin. Seni olduğun gibi, uzaylı efendisini memnun etmek isteyen bir insan gibi sürünürken görmek istiyorum."

Onun bu aşağılayıcı isteği karşısında bedenimi bir sıcaklık kaplıyor. Ne yazık ki itaatsizlik edecek gücü kendimde bulamıyorum. Bu uzaylı için kendimi küçük düşürme fikri içimde bir şeylerin çarpmasına neden oluyor ve bu beni daha da ateşlendiriyor. Onun hayranlığını istiyorum. O onaylayıcı gülümsemeleri ve övgüleri istiyorum. Ancak bundan daha fazlasını, sözlerinde vaat edilen orgazmı istiyorum.

Ellerimin ve ayaklarımda üzerinde yuvarlanarak emekliyorum. Neyse ki yumuşak samanlar hareketlerimi yumuşatıyor. Sanki her şeyi düşünmüşler gibi görünüyor. Boynumu yukarı kaldırarak Efendi Antroli'yi izliyorum.

Gözleri kararırken her derin nefeste göğsü kabarıyor. İri siki her ileri atılışa seğiriyor, bu da şimdiye kadar görmediğim bir onay gösterisi. Acele etmiyorum, bu anı cesaret edebildiğim kadar uzatıyorum ama çok geçmeden ayaklarının dibinde diz çöküyorum ve tatmin olmaktan başka bir şey hissetmiyorum.

"Efendi Çiftçi. Sizden bir ricam var."

Bana bakarken uzaylının dudakları seğiriyor. "İsteyebilirsiniz. Kabul edip etmemeye ben karar vereceğim."

"Seni tatmak istiyorum."

Dokuzuncu Bölüm

Antroli

I onu doğru duymuş olamazdım. İnekleri eğittiğim ve onları yeni rollerine alıştırdığım onca yıl boyunca, hiçbirini beni bu şekilde memnun etmek istememişti. Hepsi de benden ve sikimden korktukları için böyle bir şey istemediler. Bu insanla ilgili her şey bir sürpriz ve onu çözmek için sabırsızlanıyorum.

onun hakkında daha fazla gizem.

Elimi başına dayayarak, küçük tatlı ineğimi okşuyorum. "Dileğini yerine getireceğim, ama sana öyle bir zevk verdikten sonra gözün açık gitmeyecek."

Aramızdaki büyüün bozulmasını istemiyorum. Şu anda her şey benim hoşuma gitmeyecek kadar zayıf hissediyorum. Sözleri kulağa yeterince emin gelse de, onun benimle tamamen büyülenmesini, dokunuşumdan ve bedenimden aldığı zevkten başka bir şey düşünmemesini istiyorum.

Saçlarını kavrayarak, ona arzuladığı o acı ısırığını veriyorum. Parmaklarımın her kıvrılışında, aynı ihtiyacın içimden aktığını hissediyorum. Onun canını yakmak, küçük güzel gözlerini yaşlarla doldurmak ve onu çılglık çılgıca göklere gönderirken gözlerini öpmek istiyorum. Şiddet görmek istediğim tek kişi o ve içten içe biliyorum ki sonuncusu da o olacak.

Ona ilk teklif verdiğimde, beni yönlendiren şey şehvetti, saf ve basit. Ama şimdi, bundan çok daha fazlası var. Ona teklif veren diğerlerini parçalamak için duyduğum ilkel dürtü içimden geçerek beni neredeyse vahşileştiriyor. Kimse güvende değil. Vrokjan bile.

Kendimi geri çekilmeye zorlayarak bir kez daha vantuzları tutuyorum. Her ne kadar ondan biraz içmiş olsam da, tatlı vücudundan çekilmesi gereken daha çok şey var. Sırf günün her saniyesinde onu becermekten başka bir şey istemediğim için görevlerimi ihmal edemem.

Sütü tekrar akmaya başladığı anda iç çekiyor ve bana yaslanıyor. Fiona çok doğal, benim ineğim olmayı hiç düşünmediğim bir zarafetle kabul ediyor. Eğer diğer çiftlik sahiplerinden herhangi biri -yani Jakroon ve Ratainio- bunu bilseydi, onu benden almak için yasal olarak ellerinden geleni yaparlardı.

Bu düşünceleri bir kenara iterek Fiona'nın önünde diz çöküyorum. "Yüzüme oturacaksın, böylece makine sütünün geri kalanını toplarken ben de seninle ziyafet çekebileceğim."

Yumuşak bir iniltiyle, miyavlamasına çok yakın bir sesle, hortumları birbirine karıştırmamaya büyük özen göstererek vücudumun üzerinde sürünüyor. Dizlerini yüzümün iki yanına yayıyor ve tam olarak oturmadan bir süre orada duruyor.

"Sana yapmanı emrettiğim her şeyin dışında, sorun ettiğin şey bu mu?" Onun kaygan amcığına karşı homurdanıyorum.

"Hayır, Usta. Pek sayılmaz. Ben... Ben daha önce hiç bir yüze binmedim. Hakkında okumuştum ama hiç yapmadım. Yanlış yapıp seni boğmak istemiyorum."

Parmaklarımı kalçalarının etrafında kıvırıyorum ve yumuşak bir çığlık atana kadar içine giriyorum. "Eğer ölürsem, ölürüm. Şimdi efendine itaat et ve yüzüme otur." Onu aşağı çekerken, sarhoş edici kokusunu içime çekiyorum.

Parmağımı bir kez daha içine kaydırduğımda yumuşak inlemeleri doğrudan sikime gidiyor. Kaygan tenine karşı homurdanarak onu tekrar tekrar sokuyorum, beni alacak kadar gerildiği günün hayalini kuruyorum. Her şeyimi. Dibe vurduğumda onu uyaracakları düşüncesiyle kendimi şımartırken dibimdeki ince deri parçaları titriyor.

Boynumu eğerek klitorisini kucaklıyorum ve ona umutsuzca aradığı zevki veriyorum. Parmaklarımı amının derinliklerine sokarken ileri geri sallanıp beni gıcırdattığı için anında yüksek sesli inlemelerle ödüllendiriliyorum. İç duvarları etrafımda kasılıyor, ben girip çıktıkça beni kavırıyor.

Celestials, ama o yakın. Göğüslerinin ağırlığına bakılırsa, süt sağma işi de yakında bitecek. Bu kadar oyun yeter. Kalın parmağımı içinden çıkarıp iki parmağımla dolduruyorum. Bu açıdan, öncekinden daha da sıkı.

Dişlerimle klitorisini sıyrırken hassas tenine karşı inliyorum. Öne doğru sarsılırken çıkardığı ani çığlık yüzüme bir gülümseme getiriyor. Diğer elimi tekrar kalçasına dolayarak onu yerinde tutuyorum, böylece onu yiyip bitirebiliyorum, sanki son yemeğimmiş gibi vücudundan ziyafet çekiyorum.

Kıvrınmasına rağmen kaçamıyor. Sonunda, iç duvarları parmaklarımın etrafında kenetlenirken vücudu üstümde kaskatı kesiliyor. Üstümde titrerken ağzından yüksek sesli bir möö patlıyor. O kadar yüksek ki duvarlarda yankılanıyor, şüphesiz her iki taraftaki inekleri de uyarıyor. Ben içine doğru itmeye devam ederken vücudu hareketleniyor ve orgazmını uzatıyor. Parmaklarım onun kaygan kanalında kayarken, uyarılma parmaklarımı kaplıyor ve hareketlerimi kolaylaştırıyor. Düzensiz bir iniltiyle

Kendimi uzaklaştırmadan önce onun hassas sinir yumağını son bir kez yaladım.

Kendimi daha fazla tutamıyorum. Eğer bu yapacağım son şey olacaksa, onun içine boşalmalıyım. Onu ileri doğru iterek, tıpkı küçük bir inek gibi dört ayak üzerine yatırıyorum. Mükemmel küçük amcığını ve güzel küçük göt deliğini gösteren kıcının havadaki görüntüsüyle sikim titriyor. Baktıkça büzüşen delik sanki onu kirletmem için bana yalvarıyor gibi kasılıyor.

"Siktir et beni, ama sen tek kelimeyle mükemmelsin." Bu sözlerim üzerine Fiona arkasını dönüyor ve masumiyet timsali kirpiklerini bana doğru savuruyor.

Sakinlik ve refah duyguma mantıksız şeyler yapıyor. Elimi kaygan amcığı boyunca kaydırarak uyarılmışlığını topluyorum ve yukarı çekiyorum. "Daha önce hiç götten sikildin mi? Yoksa bu da senin için yeni bir şey mi?"

Başını meraklı bakışlarımdan kaçırırken yüzünde o güzel kızarıklık yayılıyor. "Arkamda oynayan erkekler oldu ama hiç anal ya da başka bir şey yapmadım."

"Mükemmel," diye homurdanıyorum, yanaklarını kavıyorum. "Bu bakir deliği almak ve seni tamamen benim yapmak için sabırsızlanıyorum. Ama önce, biraz az giyinmişsin. Bankta sürün."

Hiç telaşlanmadan kısa yoldan ilerliyor. Tüpleri izlerken sikimi kavıyorum, elimi yukarı aşağı kaydırıyorum, hareketlerim onun uyarılmasıyla hafifliyor. Çok geçmeden sütün son parçası da akıyor. Hayal kırıklığına uğramış bir iç çekişle onu çözüyorum ve bankın üzerine çıkmasına yardım ediyorum.

Sonsuza kadar orada durup memelerinden süt damlamasını izleyebilirim. Ama fark etmez. Bu gece tekrar sağılması gerekecek ve ben de o inci gibi sıvının vücudundan sızıp tenini bir kez daha nemlendirmesini

izleyebileceğim. Belki de sırf sütün vücudunu kaplamasını izlemek için o mükemmel, dolgun göğüslerini bile sıkarım, böylece onu kucaklayabilirim.

Onun bakışları altında kendimi okşamaya devam ederken yarığımın üst kısmından döllere yükseliyor. Ne istediğini biliyorum ve bu şekilde ona zarar vermeyecek bir şekilde dölleriyle onu işaretleyebileceğim. İsteksizce elimi bırakıyorum ve küçük dolaba doğru ilerliyorum.

Ama her ne kadar dudaklarını kalın kafamın etrafına germek için sabırsızlansam da, önce onunla başka şekillerde ilgilenmem gerekiyor. Tüm bunların tek dezavantajı bu. Ne olursa olsun, görev ve iş her zaman önce gelir.

Küçük bir kavanoz merhem alıp yeni kıyafetlerini çıkarmadan önce yanına koyuyorum. İki toynak, iki dizlik, bir inek kuyruğu ve birkaç kulak kavanozun hemen yanına, görebileceği ve olabilecekleri düşünebileceği bir yere konuyor. Eğilerek meme uçlarını inceliyor, şimdiden ne kadar kızgın ve kırmızı olduklarını fark ediyorum. Belki de Highland inekleri bizim sağım yöntemlerimize karşı biraz daha hassastır? Çiftliğe döndüğümüzde Nagán'la üzerinde konuşacağımız bir şey. Tabii eğer Nagán'ın zaten bir sürü işi yoksa.

Vrokjan'ın yeni ineği.

En azından Fiona'nın sorunları yüzeyde, kolayca düzeltilebilecek şeyler gibi görünüyor. Vrokjan'ın küçük düvesi ise ikimizin de beklediğinden biraz daha zayıf görünüyordu. Bu düşünceyi aklımdan uzaklaştırarak kendi ineğime odaklandım. Vrokjan onunkiyile fazlasıyla ilgilenebilir.

Merhemden bir topak alarak Fiona'nın meme uçlarına sürüyorum. Dudaklarından yumuşak, sıkıntılı sesler dökülüyor ama ineğim mümkün olduğunca hareketsiz kalarak çalışmama izin veriyor.

"Benim için ne kadar iyi bir küçük masokovsun," diye mırıldanarak diğer meme ucuna gidiyorum. "Bu, sağılmaktan duyabileceğin rahatsızlığı hafifletmeye yardımcı olacak. Ayrıca çatlamayı da önleyecektir."

İşim bittiğinde, kapağı geri takıyorum ve ellerimi yıkamaya gidiyorum. Göz ucuyla Fiona'yı yeni kıyafetine dokunmak için uzanırken izliyorum. Parmak uçlarının her sıyrılışı geçici ve nazik.

Sırtarak ellerimi kuruluyorum ve geri dönüyorum. "Ne düşünüyorsun?"

Bakışları benimkilere doğru uçuyor. "Giyeceğim tek şey buysa sanırım donacağım."

Bankta onun yanına oturduğumda boğazımda bir kıkırdama gümbürdüyor. "Güven bana. Oldukça rahat edeceksin."

Bileğinden tutarak elini toynağın içine sokuyorum. Ona talimat vermeme bile gerek kalmadan, içindeki metal çubuğu kavradı ve elini

ince parmaklarını etrafına doladı. Ne kadar zeki bir küçük düve. Bu ya da korkusuzluğu, zekâsına çok daha kolay erişmesini sağlıyor.

Diğeri takıldıktan sonra ayağa kalkmasına yardım ediyorum, böylece bacaklarını dizliklere yerleştirebiliyorum. Bitirmeye çok yakınlım ama çok uzağım. Onu görünce taşaklarım şimdiden sıkıştı, toynakların ve dizliklerin kahverengisi onun güzel gözleriyle eşleşiyor.

Ne kadar mükemmel bir renk. Hiç ummadığım bir renk. Ama ineğimle ilgili her şey mükemmel. Orantısız bir gülümsemeyle küçük kulaklarını taktım, kalbim ne kadar sevimli görüldüğüyle şişti. Her ineğin kulağı olmaz ama benimkinin var.

Onu belinden kavrayarak bankta dört ayak üzerine düşmesine yardım ediyorum. Elimi omurgası boyunca gezdiriyor, parmak uçlarımdaki yumuşak tenini iliklerime kadar hissediyorum.

"İhtiyaçlarını anlıyorum, küçük ineğim," diye mırıldanıyorum, boğazım duygularla tıkanıyor. "Ama benim suskunluğumu da anlamalısın. İhtiyacın olan ya da istediğin şeyi sana vermediğim için değil. Sadece içimde zalim olmak yok."

Duraksayarak kuyruğu tezgahın üzerinden aldım ve metal tapayı yüzünün önünde tuttum. "Hata yapma, benim değerli küçük Fiona'm. Bedeninin, kalbinin ve aklının istediği tüm acıyı verebilirim ama zalim olmayacağım. İyi bir çiftlik sahibi olabilmem, işimde yetkin olabilmem için senin fiziksel ihtiyaçlarına her zaman öncelik vermeliyim."

Bankın arkasına doğru kayıyorum ve amından damlayan uyarılmışlığa bakıyorum. "Bazı çiftçiler ineklerine kötü davranabilir, ama nihai amacı hiç anlamadım. Günün sonunda, sen benim kişisel ineğim olsan da, senin görevin süt sağlamak. İhtiyaçlarını ne kadar iyi karşılırsam, sen de o kadar mutlu olursun. Ne kadar mutlu olursanız, o kadar çok süt üretirsiniz. Bu basit bir bilim."

"Basit mi?" Bir an için başını bana doğru eğdi. "Bunların hiçbiri basit değil. Tıp bilimi bilgim olmayabilir ama insanlar hakkında, bizde hiçbir şeyin basit olmadığını söyleyecek kadar bilgim var."

"Ahh. Haklı olduğun bir nokta var, benim zeki küçük evcil hayvanım. Belki de basit kelimesini kullanmak yanlıştı. Ancak, ortada kanıtlanmış bir sebep-sonuç ilişkisi var. Yani evet, seni inciteceğim, benim değerli oyuncağım, ama bir Çiftlik Sahibi olarak işim, *senin* Çiftlik Sahibin olarak, sahip olduğunu düşündüğün tüm arzularından önce gelir. Anlaştık mı?"

"Başka seçeneğim var mı?" Sözleri beni kesmekle tehdit ediyor, ama gülümsemesi arkasındaki mizahı gösteriyor.

"Sanırım hayır. Şimdi kıyafetiniz neredeyse tamamlandı." Fişi tekrar önünde sallandırıyorum. "Bu rahatsız edici olacak ama bir inek olman için gerekli."

Dişlerimi gıcırdatarak metal tıkaçı ağına daldırıyorum ve onun uyarılmışlığıyla kaplıyorum. Benim için bu bir işkence. Sıkımsı emebilmesi için bu şeyi ona sokmaktan başka bir şey istemiyorum.

Sadece vücudunun kırılğanlığı nedeniyle bunu yavaştan alıyorum. Şu anda bunun acı verip vermemekle bir ilgisi yok. "Benim için öne eğil, evcil hayvan. Kıkırını havaya kaldırmanı istiyorum."

Bana itaat ederken bir an için nefesi kesiliyor. Altımda titrerken teninde yumrular patlıyor. Parmağımı ağına daldırıyorum, daha fazla uyarılma topluyorum ve arka deliğine sürüyorum.

Dudaklarından dökülen yumuşak inlemeler doğrudan taşaklarıma gidiyor ve onları acı noktasına kadar sıkıyor. Düz yürümek istiyorsam birazdan inmem gerekecek. Sırtarak, arka girişiyle oynarken yüzünün kızarmasını izliyorum, o da benim kadar acı verici bir şekilde tekrar tahrik olana kadar onu kızdırıyorum.

Hiçbir uyarıda bulunmadan parmağımı içine sokuyorum, o inlerken ben de inliyorum. Çok sıkı. Çok sıcak. Çok yaramaz. Parmağımı dışarı çekerek yerine tıkaçın kör ucunu yerleştiriyorum. Toynakları bankı sıyrırken dudaklarından yumuşak bir ihtiyaç miyavlaması dökülüyor.

Kendini metalin üzerine bırakmaya çalışarak bana doğru ilerlerken havayı iniltiyle kaplıyor. Normalde ineğimdeki her türlü meydan okuma gösterisini bastırırdım ama Fiona için bu ihtiyacı çekici buluyorum.

Diğerleri gibi ona ne yaparsam yapayım sineye çekiyor ve yaygara koparmamaya çalışıyor. Aramızdaki ahlaksızlığı, Çiftçi ve ineğinin etkileşimlerini gerçekten arzuluyor. Ona boyun eğerek tıkaçı ileri itiyorum, alt deliğinin açılıp onu yutmasını izlerken sıkımsı titriyor.

Gökseller, sıkımsı oraya sokmak için ne kadar sabırsızlanıyorum. Hiç şüphesiz onun amından daha fazla eğitim gerektirecek, ama ben bu meydan okumaya hazırım. Tıkaç tamamen oturduğunda, kuyruğunu çekiştiriyorum ve küçük masokovumdan muhtaç bir inilti kazanıyorum.

Bir kıkırdamayla, tıpkı diğer hayvan türlerinde yaptığım gibi kıkırına şaplak atıyorum. "Bana öyle geliyor ki bir dahaki sefere seni soktuğumda bir beden büyütmem gerekecek."

"Eğer isteğiniz buysa, Efendi Çiftçi."

"Doğru. Sanki senin de dileğin bu değilmiş gibi." Gülerek, ellerimi tekrar yıkamak için onu bir süreliğine orada bırakıyorum, sonra belinden tutup yere yatırıyorum.

"Çiftliğe gitme vaktimiz neredeyse geldi. Bunu yapmadan önce, yeni toynaklarınla hareket edebileceğinden emin olmalıyım." İpini yukarı çekip sertçe çekiştiriyorum. "İşte benim iyi küçük ineğim. Benim için zıpla."

Onun hareketlerini izlemek acı veriyor. Ağzını sikme ihtiyacı neredeyse beynime kısa devre yaptırıyor. Keşke başka şeylere bu kadar zaman harcamasaydım. Ama sonra, ona zevk verdiğim için asla özür dilemeyeceğim. Benim için bu kadar iyi bir inek olmuşken olmaz.

Acele etmiyorum, kapıda durmadan önce onu kabinde birkaç tur gezdiriyorum. Hiç olmadığı kadar hazır. Elimi kapı koluna koyduğumda kalbim sıkışıyor, dışarı çıkmadan önce tereddüt ediyorum.

Ahırın içinde korunuyordu, diğer çiftlik sahiplerinden saklanıyordu. Şimdi ikimiz de gerçeklerle yüzleşmek zorundayız. Jakroon ve Ratanio hâlâ pusuda bekliyor, öfkeleri görünmeyen bir güç gibi etrafımızda dolaşıyor. Ona sahip olmak için çok kararlıydılar, hatta Vrokjan'ınki için daha da kararlıydılar.

Çiftliğe döndüğümüzde aklımı başımda tutmam gerekecek. Arazimizin onlarıinkiyle sınır olması bizi her türlü soruna açık hale getiriyor. Şimdiye kadar barış içindeydik ama bir günde iki inek kaybettiler.

Umarım biz varana kadar sakinleşirler ve bu tartışmalı bir konu olur. Yine de... Kurşunu elime dolayarak sıkıca kavriyorum. Rahatsızlığımı hissetmek Fiona'ya iyi gelmeyecek. Ellerimde ihtiyacım olan son şey ürkek bir buzağı.

Onuncu Bölüm

Antroli

D Ana koridora çıkarken bir ileri bir geri bakıyorum. Bana fırlattıkları her şeyle başa çıkabilirim, ama Fiona çıkabilir mi? Sadece ben olsaydım,

Omuzlarımı geride tutarak, onlara en kötüsünü yapmaları için meydan okuyarak adım atardım.

O benim liderliğimin ucundayken, onu güvende tutma yükümün daha da arttığını fark ediyorum. Yardımcı olan tek şey, burada bir şey denemek için deli olmaları gerektiğini bilmek. Bu süt sağım ahırında olmak muhtemelen en güvende olacağı yer.

Öfkem mantıklı düşünmenin önüne geçerken yumruğum kurşunun etrafını sararak sıkılaşıyor. Bu kadar sinirlenmek bana göre değil. Bunu biliyorum. Ama Fiona'nın korunmasının her zaman aklımın bir köşesinde olacağını da biliyorum. Keşke işleri hızlandırabilsem ve onlar daha fikirlerini formüle etmeyi bitirmeden çenelerini kırabilsem.

Kaslarımı gevşetmeye zorlarken listemden bir iç çekiş geçiyor. Ne yazık ki onlar harekete geçene kadar hükümetin karşısına çıkarabileceğimiz hiçbir şey yok. Onları tanıyorum, şüpheli gözlerinin altından kurtulmak için ellerinden gelen her türlü saçmalığı yapacaklardır. Tekel oluşturduğumuz suçlamalarına karşı kendimizi savunmak için zaten mahkemeye gitmek zorunda kaldık.

Şimdilik savunmasız bir şekilde orada duruyorum. Fiona'yı kendime yakın tutarken sinirim omurgamdan yukarı tırmanıyor. Onu adil bir şekilde kazandım. Onu benden almalarının tek yolu benim ölümüm. O zaman bile, Vrokjan'ın tam velayeti almaya istekli olacağından eminim.

Patronumun Fiona'nın sütünü kendi sütü gibi içtiğini, ahırda onu tatmin ettiğini düşünmek bile görüşümü bulanıklaştırmaya ve kırmızıya boyamaya yetiyor. Bu takıntı bir hastalık. Her adımda, vücudunun benimkine her dokunuşunda ve sarhoş edici kokusunun her kokusunda uzuvlarıma nüfuz ediyor.

Biri onu benden almaya çalışsın. Yoluma çıktıkları güne pişman olacaklar. Yanımda Fiona yumuşak, sıkıntılı bir möö sesi çıkarıyor, o kadar zayıf ki neredeyse duymuyorum. Cinayetle ilgili düşünceleri zihnimden kovarak ona odaklanıyorum.

"Sorun yok, evcil hayvanım. Yakında Çiftlik'te olacağız. Şu anda her şeyin çok bunaltıcı olduğunu biliyorum." Eğilerek elimi başına götürüyorum ve dokunuşuma doğru eğildiğinde gülümsüyorum.

Ancak kısa süre sonra, başka bir endişenin ön plana çıkmasıyla bu duygular dağılıyor. Bileğimdeki iletişim cihazına bakarak saati not ediyorum. Vrokjan geç kalacak biri değil. Belki de düve onun idare edebileceğinden çok daha fazladır? Ama onun böyle bir zorlukla karşılaştığını hiç bilmiyordum.

Ben iki yandaki ahırları izlemeye devam ederken Fiona ileri geri kıpırdanıyor. İçeriden ses gelmiyor, yani yakında işi bitmiş olmalı. Sonunda Nagán dışarı çıkıyor, dudakları endişeyle bükülmüş. Bu da oldukça tuhaf.

Normalde son kontrolleri yapmak için bizi çiftlikte beklerdi. Şimdi onu buraya getiren ne? Vrokjan elinden sarkan kurşunla kapıdan içeri girdiğinde nefesimi bir anda bırakıyorum. İneği yeterince iyi görünüyor.

Gözleri cam gibi ve yürüyüşü dengesiz. Yine de bu beni şaşırtmadı. Patronumun daha önce de inekleri kıldığını görmüştüm. Eğer gemide olduğu kadar sorun çıkardıysa, onu yola getirirdi. Yine de, doğru olmayan bir şeyler var.

Sanki havada bir elektrik yükü varmış gibi, ensemdeki tüyler diken diken oluyor. Her ne kadar bunu sinirlerime bağlamak istesem de, daha iyisini biliyorum. Bir şey geliyor. Hiçbirimizin hoşuna gitmeyecek bir şey.

Omuzlarımı dikleştirerek Fiona'yı yanıma çekiyorum ve uslu durması için tüm Göksellere dua ediyorum. İstedğim gibi şımartabildiğim özel ortamlarda onun güçlü iradeli maskaralıklarına aldırmıyorum. Ancak onu toplum içinde terbiye etmek zorunda kalırsam, sonuç ikimizin de hoşuna gitmeyecektir.

İlk başta tereddüt ediyor, beni takip etmiyor. Onu hareket etmeye zorlamak için biraz daha sertçe sarsarken dudaklarım kaşlarımı çatıyor. Yolun aşağısında, Vrokjan

ineğiyle aynı sorunu yaşıyor gibi görünüyor. Harika. Onlardan iki tane var.

Fiona başını kaldırıp diğerini gördüğünde tüm tavrı değişiyor. Artık benim dürtmemle duraklamıyor. Sürünmesini hızlandırarak diğer ineğe doğru koşuyor. Kafalarını tokuşturuyorlar ama sessiz kalıyorlar.

Onları bir arada görmek kalbimde bir parıltı yaratıyor. Vrokjan ve ben çiftliği ve mandırayı yönetmek zorunda olduğumuz için günün büyük bölümünde onlara eşlik edemeyeceğiz. Küçük Highland'ımın ona göz kulak olacak bir arkadaşı olduğunu bilmek beni çok daha iyi hissettiriyor.

Bir anda hava değişir. Endişe ile çatırdamak yerine, olasılıkla cızırdıyor. Vrokjan'ın bakışlarıyla karşılaştığımda yüzümdeki sırıtış genişliyor. O da bunu hissediyor. Hissetmeli.

Ben elimi Fiona'nın sırtında gezdirirken Vrokjan da ineğinin yüzüne dokunuyor. İkimiz de bu dostluğu geliştirmek istiyor gibiyiz, özellikle de hepimiz aynı çatı altında olacağımız için. Ödülümü kazandığımdan beri ilk kez kendimi huzurlu hissediyorum.

Kıkırdayarak inekleri, diğer üçünün zaten beklediği kamyonu doğru götürüyoruz. Birbirlerine sokulup acınacak halde göründüklerinde korkuları havayı bulandırıyor. İşleyiciler yapmış olamaz. Herhangi bir kargaşaya neden olmamaları gerektiğini çok iyi biliyorlar.

Yine de müzayedede evinden her ihtimale karşı yayını izlememize izin vermelerini rica edebilirim. Fiona ve arkadaşı arkaya yerleştikten sonra parmaklıkların arasından uzanıp başlarını okşuyorum. Üçü de geri çekiliyor, gözleri dehşetten bembeyaz oluyor.

Onlara teklif verdiğimde, gerçekten değerli olacaklarını düşünmüştüm. Şimdi o kadar emin değilim. Yumuşak bir iç çekişle elimi geri çekiyorum ve onun yerine Fiona'ya dokunuyorum, elimin mükemmel göğüslerinin üzerinde dolaşmasına izin veriyorum. Diğer üçü merakla bakıyor, ama bu onları böğürterek ya da başka bir şekilde haykırmaya itmeye yetmiyor.

Başımı sallayarak aracın arkasına vuruyorum ve Vrokjan'ın yanına oturmak için öne doğru ilerliyorum. Ben binerken sırıtışı neredeyse yüzünü ikiye bölüyordu. Dürüst olmak gerekirse, bu onu şimdiye kadar gördüğüm en mutlu an. Öte yandan, ben de en son ne zaman bir inekten bu kadar memnun olduğumu hatırlamıyorum.

"Ne düşünüyorsun? İyi alışveriş yaptık mı, yapmadık mı?" Vrokjan aracı çalıştırırken bana gülümsüyor.

Aynaya bakarak arkadaki inekleri izliyorum. "Sizinki için konuşamam ama benimki kesinlikle tüm beklentileri aşıyor."

"Peki ya sütü?"

İnleyerek başımı arkaya eğiyorum ve gözlerimi kapatıyorum. "Mükemmel. Küçük Fiona'm için harcadığımız parayı kesinlikle geri kazanacağız."

"Jessica için ben de aynı şeyleri hissediyorum. Onun sütü tattığım en iyi süt. İkisinin arasında, diğerlerinin iyi üretmemesi durumunda tedarikimizi kesinlikle destekleyebiliriz."

"Doğru." Tekrar doğrulup Vrokjan'a dönüyorum. "Sence onları bu kadar ürküten ne?"

Bir an için gözlerini kocaman açarak bana baktı. "Şaka yapıyorsun... Değil mi? Bu senin ilk açık artırman değil. İnsanların nasıl olabileceğini bilirsin."

"Sanırım haklısın." İç çekerek, dalgalanan güzel Ovibrosia'ya bakıyorum. "Sanırım Fiona ile çoktan şımardım. Sanki bu rol için doğmuş gibi inek olmayı kabul ediyor. Daha önce memnun etmeye ve keşfetmeye bu kadar hevesli bir düvem olmamıştı."

Vrokjan elleri direksiyonu kavrarken dişlerini sıkıyor. "Sanırım Jessica bir süre sonra rolüne alışacak. Sadece seruma istediğim gibi uyum sağlayamıyor."

"Nagán bu yüzden mi oradaydı? Endişelendim." "İyi olacağını söylüyor. Sadece ekstra proteine ihtiyacı varmış."

Sırıtarak kasıklarına bakıyorum. "Eminim karnını doldurmakta hiç sorun yaşamayacaksın."

Vrokjan başını arkaya yatırır ve kahkahalarla kükrer. "Keşke dölüm uygun protein olsaydı. Sabah, öğlen ve akşam sikimi onun o güzel dudaklarının arasına sokardım."

Fiona'yı eve götürüp odamıza yerleştirme fikri benim de sikimi zonklatıyor. Ahırda işler yarım kalmıştı ve akşam yemeği vakti gelmeden tohumlarımı onun içine akıtmayı planlıyorum. Patronuma duyduğum saygıdan dolayı, yola devam ederken kendimi okşamaktan kaçınıyorum.

Sonunda, dostça bir sessizliğe büründük. Ta ki nakliye aracının arkasından hafif bir ses duyana kadar. Vrokjan gözlerini kısıyor ve ekrana bakıyor. Yanlış bir şey yok gibi görünüyor. Omuz silkerek, görmezden geliyoruz ve devam ediyoruz.

Ses yine ekranda vızıldıyor, bu sefer biraz daha yüksek. Ama yanlış anlaşılma yok. Bu kesinlikle bir möö. Perdeye ve müzikal tını eksikliğine dayanarak, bunun Fiona olmadığını biliyorum. Ancak Vrokjan'ın yüzünde sıkılmış, endişeli bir ifade var.

"Sence Jessica iyi mi?"

"Ben de bundan endişeleniyorum. Tek başına ahırda benim için mölemeye o kadar isteksizdi ki. Şimdi bunu başkalarının önünde yapıyor olması beni çok korkutuyor."

Arabayı kenara çekip frene basıyor ve ineklerin arkada sağa sola sıçramasına neden oluyor. Eğer Vrokjan bu kadar endişeli olmasaydı, tüm bu çileyi eğlenceli bulurdum. Bu haliyle, bu andaki mizahı takdir etmeyeceğini biliyorum.

Araçtan atladıktan sonra arkaya doğru koşmaya başladı. Ben de elimden geldiğince hızlı bir şekilde onu takip ediyorum, her ihtimale karşı bir çift ele daha ihtiyacı olabilir. Kapıları açarken ikimiz de bir an için diğer ineklere bakıyoruz, belki onlar adına üzölmüşdür diye.

Benim gözümde iyi görünüyorlar ama yine de ben bir Tıbbi Çiftçi değilim. Şimdi, her zamankinden daha çok, Nagán'ın onlarla birlikte arkaya binmesini isterdim. Ancak onu tanırırsam, muhtemelen ilgilenmesi gereken başka inekleri vardır.

Bakışlarımı Fiona'ya çevirerek kızarmış yüzünü ve titreyen dudaklarını inceliyorum. Onda da bir sorun yok gibi görünüyor ama ellerim tekrar onun üzerinde olana kadar rahat etmeyeceğimi biliyorum. Ona dokunmak, iyi olup olmadığını görmek için duyduğum yoğun ihtiyaç beynimi kemiriyor.

Sürünerek rampayı çekiyorum ve Vrokjan'ın Jessica'yı diğerlerinden uzağa, otlağa götürmesine izin veriyorum. Onlara biraz mahremiyet sağlamak için kapıları arkadan kapatıyorum ama inekler parmaklıklara doğru koşuyor ve yüzleri metale çarparak dışarı bakıyorlar.

Dünya kültürüne ve yayınlarına dair gördüğüm kadarıyla, eminim ki arka planda hüznönlü bir şarkı çalıyordu ve bu sırada ağlamaklı bir ses sizin de günlük cüzi bir miktar para karşılığında ihtiyacı olan bir ineği kurtarabileceğinizi söylüyordu. İneklerimizin dünyadaki en çok bakılan evcil hayvanlardan bile çok daha iyi muamele gördüğünü çok az anlıyorlar. Yani iyi çiftlik sahiplerinden.

Kötü olanları düşündükçe ürperiyorum. Onları ayıklamak için elimizden geleni yapıyoruz, ancak Jakroon ve Ratainio gibi Icoryalılar çizginin hemen içinde kaldıkları için gelişmeye devam ediyorlar. Yine de günün birinde onları içinden çıkamayacakları bir durumda yakalayacağım.

Parmaklıkların arasından uzanarak parmaklarımı Fiona'nın saçlarında gezdiriyorum ve içimi bir rahatlama kaplıyor. Ona dokunmak bile yeniden nefes almamı sağlıyor. Ancak yan tarafta Vrokjan'ın ifadesi hâlâ oldukça endişeli görünüyor. Büyük bir isteksizlikle geri çekiliyorum ve aradaki yolun yarısına kadar yürüyorum.

"Konuşabilirsin," diye homurdanıyor. "Sorun nedir?"

Sessizliğin içinde zorlanıyorum, hangi sorunların devam ettiğini bilmeyi umuyorum, böylece onları düzeltebiliriz. Ancak ineği sessizliğini koruyor. Bunun korkudan mı yoksa inatçılıktan mı olduğunu anlayamıyorum.

"Eee?" diye tekrar soruyor, duruşu sertleşiyor.

"İşemem lazım," diye haykırıyor sonunda.

"Tüm Gökseller aşkına," diye inliyorum nefesimin altında, korku içimden çekilirken neredeyse başım dönüyor.

Vrokjan gözlerini devirir ve başını araca doğru çevirir. Başka kimsenin gitmesine gerek olmadığından emin olabilirim. Başımı sallayarak diğer ineklerin bekleyip izlediği yere doğru tırıs gidiyorum.

"Burada tuvalet ihtiyacı olan var mı?"

Üçlü kocaman gözleriyle bana bakıyor ve hızla başlarını sallıyorlar. Sanki tuvalet e gitme fikri ölümden beter bir kadermiş gibi miyavlamaları çılgınca geliyor. Fiona ise başını sallarken yumuşak bir möö diyor.

Gözlerimi devirmek için içimdeki dürtüye direnerek rampayı aşağı indiriyorum ve ona yardım ediyorum. Çimlere doğru gitmek yerine, başka neler olup bittiğini görmek için Vrokjan ve Jessica'nın beklediği diğer tarafa bakıyor. Günün sert ışığında Fiona zayıf ve yorgun görünüyor.

Porselen teninde göze çarpan koyu halkalar kalbimin göğsümde gümbürdemesine neden oluyor. Ben daha bir şey söyleyemeden Jessica yanına geliyor ve her sürünüşünde biraz daha sallanıyor. Tek kelime etmeden toynağını Fiona'nın yüzünde gezdiriyor, gözlerinde endişe parlıyor.

Kendime engel olamayarak Fiona'yı Jessica'dan ve onun meraklı dokunuşundan uzaklaştırmak için geriye doğru itiyorum. Dudaklarım, ineğimi bu şekilde istismar etme fikri karşısında bile hırıltıyla kıvrılıyor. Bu düve beni ne tür bir çiftlik sahibi sanıyor?

Kamburumu çıkararak kadına hırladım. "Bir şey mi ima etmeye çalışıyorsun, inek?"

Vrokjan aramızda duruyor, duruşu sert ve öfkesi yüzünden akıyor. "Yaylanı sahiplendiğini biliyorum ama benim düvemi tehdit edemezsin. Eğer birlikte yaşayacaksak, benim seninkine saygı göstereceğim gibi, senin de benim mülküne saygı göstermen gerekecek."

Jessica, Vrokjan'ın bacağının etrafında kayıyor ve Fiona'ya geniş bir sırtış atıyor. Geriye dönüp baktığımda ineğimin de aynı şekilde karşılık verdiğini görüyorum. Vücudu gevşerken gözleri yumuşuyor. Aynı şekilde ben de ayağa kalkarken gardımın düşmesine izin veriyorum.

Vrokjan kıkırdar. "En azından birbirlerini seviyorlar ve birbirlerine karşı korumacı görünüyorlar. Bu kesinlikle işleri kolaylaştıracaktır."

Elimi uzatıp Fiona'nın başının üzerinde gezdiriyorum, beni bir kez daha topraklayacak bir mihenk taşına ihtiyacım var. "İneğinizi terslediğim için özür dilerim. Lütfen çiftlik sahibi olarak işimi çok ciddiye aldığımı anlayın. Ona zarar gelmemesi için elimden geleni yapacağım." Derin bir nefes alarak Jessica'ya dönüyorum ve birbirinden çok farklı iki ineğin, özellikle de birbirleriyle konuşmalarına izin verilmediği halde nasıl tanışabildiklerine şaşıyorum. "Bu arada, siz ikiniz birbirinizi nereden tanıyorsunuz?"

Cevap vermeden önce Vrokjan'a bakar. Gözlerinde soru işaretleri var ama bu mantıklı. Zaten bir kez cezalandırılmıştı. Bildiği kadarıyla bu bir tuzak olabilir.

"İkimizden birinin huzurundayken, başka hiçbir inek duymadığı sürece konuşabilirsin."

Jessica yine rahatlamış gibi görünüyor. "Birbirimizle gemide tanıştık," diye fısıldıyor sesini alçaltarak. "Nazikti ve beni rahatlattı. Kendimi o kadar da yalnız hissetmedim."

Yanımda Fiona bir ileri bir geri sallanıyor, vücudundan sabırsızlık damlıyor. Kahkahamı bastırmak için elimden geleni yapıyorum ama yine de yumuşak bir kıkırdama çıkıyor. O neşelenirken ben başımı sallayarak kollarımı kavuşturuyorum.

"Fiona," diye fısıldıyor, İskoç tınısı sesini müzikal kılıyor. "Ve bir arkadaşım olduğu için mutluyum."

Yüzümdeki gülümsemeyi engelleyemiyorum. Sanki her şeyi Gökseller planlamış gibi. Vrokjan'a baktığımda aynı geniş sırtışı fark ediyorum. Ne kadar büyük olduğu için gözleri neredeyse kırışıyor.

"Şimdi o zaman," diye araya girerek hafif neşeyi kesti. "İşemem lazım demiştin."

On Birinci Bölüm

Fiona

A Beni yan tarafa götürürken midem bulanıyor. Gerçekten onun önünde işemek zorunda kalacak mıyım? Zaten Medical Ranchers'ın önünde yapmak yeterince kötüydü.

Bu fikir bile vücudumu aşağılanma duygusuyla yakıyor. Ve yine de, nedense, bunu düşündükçe klitorisimin nabzının atmasına neden oluyor. Bu ahlaksızlığın ne kadarı benden, ne kadarı serumdan kaynaklanıyor? Bunu asla bilemeyeceğim.

Sevgililerimin önünde işemeyi alışkanlık haline getirmedim. Usta Antroli'den arzuladığım şiddeti hiçbir zaman alamadım. Belki de üzerimde bu etkiyi yaratan odur, uyuşturucular değil.

"Eee? Gitmenizi ve elinizi çabuk tutmanızı öneririm."

Dizlerimi kırıp elimden geldiğince çömelirken sıcaklık yüzümü kaplıyor. Ama hiçbir şey çıkmıyor. Beni işemekten alıkoyan sadece o anın bozulmuşluğu değil, aynı zamanda gitmek zorunda olmadığım gerçeği.

Birkaç dakika sonra Üstat Antroli eğiliyor ve parmaklarını açıkta kalan amımın üzerinde gezdiriyor, alt dudaklarımda biriken uyarılmanın arasından süzülüyor. Yumuşak bir inilti, ürkütücü bir şekilde bir moo gibi, onun dokunuşuna sallanırken dudaklarımdan geçiyor.

"Siz ikiniz ne oynuyorsunuz? Hmmm? Bütün bunlar sana dokunmamı sağlamak için bir oyun mu? Gururum okşandı ama eve gider gitmez vücudunu kişisel seks oyuncağım olarak kullanmaya niyetliydim."

Başımı eğdiğimde sıcaklık kulaklarımda uğulduyor. "Bu planlanmış bir şey değildi. O -Jessica- sıkıntılı görünüyordu. O kadar çok şey yaşadı ki

çoktan. Onun yalnız kalmasını istemedim."

Dudakları yumuşak bir gülümsemeye dönüşüyor. "Sanırım bunun için seni suçlayamam. Ama uyarayım, yalan söylemenin sonuçları olur. Bana bir daha yalan söylersen, onlarla yüzleşmek zorunda kalırsın."

Bu cezaların ne olduğunu açıklayamadan, ipi gererek beni ileri doğru çekti. Yan tarafta Jessica ve Rancher'ı otların arasından çıkıyorlar. Göğüsleri tehlikeli bir şekilde yere doğru sarkıyor ve onun için üzüldüyorum.

Benimkiler yeterince ağır ama onunkiler kadar dolgun değiller. Başımı eğerek, bakışlarımı sütün çoktan yüzeye çıktığı meme uçlarından kaçırıyorum. Nasıl bir şey olduğunu görmek için onun tadına bakmak istememeliyim. Kendimi tatmak istemediğimden eminim.

"Antroli. İneğiniz tuvaletini yaptı mı?"

Yine o aşağılanma hissi yanaklarıma tırmanıyor. Bu konuda konuşmak zorunda değiller, değil mi?

"Hayır," diye kıkırdıyor Efendi Antroli, ipi bir kez daha çekiştirerek. "İneğinin burada yalnız kalmasını istemedi. İçimde bu ikisinin sorun çıkaracağına dair bir his var."

Bela... Doğru... Biz de tam olarak öyle olacağız.

Daha fazla aşağılanmaya gerek kalmadan bizi öne doğru çekiyorlar, sadece rampayı indirmek için duraklıyorlar. Jessica'nın Rancher'ı biz yerleşir yerleşmez peşimizden tırmanıyor, dudakları ince bir çizgi halinde bastırılmış.

"Eminim şimdiye kadar konuşma ve böğürme ile ilgili kurallar hakkında bilgilendirilmişsinizdir. Bunların üzerinden tekrar geçmeyeceğim. Ancak, başka bir Çiftlik Sahibi sizi duymadığı sürece birbirinizle konuşabileceğinizi açıklığa kavuşturmak istiyorum. Diğer Çiftlik sahiplerine göre daha gevşek olsak da bu konuda taviz vermeyeceğiz. Jessica sizi duyabileceğimiz ses seviyesini zaten gösterdi."

Artık birbirimizle konuşma iznimiz olmasına rağmen hepimiz sessiz kalıyoruz. Ama dürüst olmak gerekirse, gerçekten konuşacak ne var ki? Merhaba. Nasılsın? Bilirsin, her zamanki gibi. Uzaylılar tarafından kaçırıldım ve onlar için sütlü bir pisliğe dönüştüm. Ya sen? Aynı. Aynı.

Yine de istersek yapabileceğimizi bilmek içimi rahatlatıyor. Samanların arasında kıpırdanırken kuyruğumu beni çok rahatsız etmeyecek şekilde yukarı itiyorum ve kendi etrafımda kıvrılıyorum. Jessica hareket ederken debeleniyor, dönüp duruyor ve huzuru bulması sonsuza kadar sürüyor.

Sonunda ikimiz de yerleşmeyi başardık. Yukarıdaki güneşin sıcaklığı etrafımızı saran metalin üzerine vuruyor ve beni kollarıyla saran sıcak bir koza yaratıyor. Orada ne kadar uzun süre yatarsam, kalan tüm rahatsızlıkları yatıştırıyor gibi görünüyor. İlk kez kaçırıldığım için, kesinlikle beklediğim kadar kötü değil.

Başımı samanların arasına sokup derme çatma bir yastık oluştururken yorgunluk üzerime çöküyor. Artık gözlerimi açık tutacak gücü kendimde bulamıyorum. Yumuşak bir iç çekişle dudaklarımın arasından süzülüp uykuya dalıyorum.

Keskin bir sarsıntı beni uyandırıyor. Bir an için gözlerimi kırıştırp etrafımdaki garip manzaralara bakıyorum. Bana bakan tuhaf kadınlara bakarken korku kalbimi delip geçiyor. Ama sonra, sanki gerçekliğin parçalanmış parçaları kendilerini bir araya getiriyormuş gibi, kim ve ne olduğumu hatırlıyorum.

Ben bir ineğim.

Dağlı Fiona.

Jessica'ya bakarken endişelerim beynime hücum ediyor. Hiç de iyi görünmüyor. Sürünerek yanına gidip onu rahatlatmak için elimden geleni yapıyorum. Toynağımla onu pençelerken, bu lanet uzaylıların öngörü eksikliğine sessizce lanet *okuyorum*.

Ya ellerime ihtiyacım olursa? Buradayken yedi gün yirmi dört saat onlara güvenemem, değil mi? Efendi Antroli hakkında ne kadar az şey bildiğimi bildiğimden, tam olarak istediği şeyin bu olduğuna dair sinsi bir şüphem var.

Nefesimin altından hırlayarak yeni arkadaşşıma doğru ilerliyorum ve ona bakıyorum. Yüzüme bakarken gözleri cam gibiydi, görmüyordu. Daha önce hiç ölüm görmemiştim ama endişelendiğim için midem çalkalanıyor. Burada yalnız olamam.

Bu benim bencilliğim, evet, ama beni burada bırakmasına izin veremem. Parmaklıkların ardına tıkılmış diğerleri kadar travma geçirmiş değilim ama yine de dertleşecek birini isteyecek kadar insanım.

"İyi misin?" Fısıldıyorum, sesimi o kadar alçak tutuyorum ki motorların uğultusundan ben bile zar zor duyabiliyorum.

"Sanırım öyle," diye kekeleyerek yan dönüyor. "Sadece biraz başım dönüyor."

"Eminim bu yabancı gezegen dengelerinizi bozuyordur. Sanki burada doğmuşuz gibi değil."

Jessica gözlerini kapatmadan önce acınası şaka girişimime yumuşak bir gülümseme veriyor. Belki biraz daha uyuyabilirse iyi olacak. Mavi tarlalara bakarak, sonsuz dalgalanan otların denizini izliyorum. Bu kadar endişeli olmasaydım büyüleyici olurdu.

Toynağından onu hissedemesem de, ona dokunmak bile beni biraz rahatlatıyor. Eğer bu bağlantıyı sürdürebilirim, iyi olacağından eminim. Alt dudağımı ısırarak, Rancher'ımın beni görmek için boynunu uzattığı küçük pencereden nakliye aracının önüne doğru dönüyorum.

Kısa bir an için Efendi Antroli'nin bakışlarını yakalıyorum. Neyse ki o kadar endişeli görünmüyor. Hatta biraz rahatlamış görünüyor. Belki de her şey yoluna girecek? Yol biraz daha engebeli hale geldikçe ileri geri sallanmaya devam ediyoruz. Jessica inliyor ve karnını tutuyor ama hepsi bu.

Hareket hastalığı olmalı. Saf ve basit. Dürüst olmak gerekirse, en kolay açıklama bu. Sonunda sarsılarak durduğumuzda derin bir nefes alıyor. Neredeyse normal rengine dönene kadar solgunluğu azalıyor.

Arka kapılar açıldığında, Rancher'ı hemen onu arıyor. Efendi Antroli de aynısını bana yapıyor. Bakışlarının yoğunluğu karşısında kalbim bir an için göğsümde tekliyor. Kadın ya da erkek, daha önce ne zaman biri bana böyle bakmıştı?

Önce yan kapıları açıyorlar ve üçünün aşağı inmesini bekliyorlar. Uzakta, diğer uzaylılar sanki yeni kazanımlara yardım etmek için nöbet tutuyor. Jessica'nın Çiftlik Sahibi onlara katılmıyor. Onun yerine bize doğru geliyor.

"Sen de dışarı çıkabilirsin. Bize ya da eve hizmet etmediğiniz zamanlarda nerede olacağınızı görmeniz gerekecek."

Rampayı tutup kaydırıyor, bakışları Jessica'dan hiç ayrılmıyor. Yine de mantıklı. Kendimi iyi hissetmiyor olsaydım çiftlik sahibimin benim için endişelenmesini isterdim. Bir an için hareket edemeyeceğinden endişelendim ama çok geçmeden dört ayak üzerinde rampadan aşağı inmeye başladı.

Hareket ederken vücudu biraz titriyor, hepimizden daha fazla. Ama normal günlerinin nasıl geçtiğini bilmiyorum. Belki de dışa dönük bir insan değildir? Tüm bunları bu kadar iyi karşılamamın tek nedeninin, her fırsatta kardeşlerimle dövüş ve atışma oynamam olduğundan eminim.

Onlarla yapmadığım zamanlarda, yerel bir dojo'da yapıyorum. Şey... Sanırım artık o kadar da yerel değil. Usta Antroli kış tekmeleyip isim alabildiğimi bilse ne düşünürdü? Bana bunu yapmasına izin vermeyi seçmem ve bunu istediğim için onunla dövüşmemem ne anlama geliyor?

Ustamın ipimi çekiştirmesi dikkatimi tekrar rampadan aşağı sallanan Jessica'ya çekiyor. Kendini toparlamadan önce biraz sallanınca kalbim onun için çarpıyor.

Boğazını temizleyen çiftlik sahibi bize dönüyor ve arkasındaki devasa binaları işaret ediyor. "Ahırlar gün boyunca serbest kullanıma açık. Icora'da gündüzler kavurucu sıcak, geceler ise soğuk olur. Her sabah sağıldıktan sonra sizi dış etkenlerden koruyacak bir kremle ovulacaksınız. Vücutlarınız pek çok şeye alışacak ama güneşe değil."

Yanımdakiler gözlerinde endişeyle biraz kıpırdanıyorlar. Ben ise heyecandan titriyorum. Bu kesinlikle yeni bir macera.

"Bu ahırlar sizin uyuduğunuz yerler," diye devam ediyor. "En fazla dört inek sığabilir. Oda ataması yapmayacağız, bu yüzden kimin kiminle yattığını bulmak size bağlı olacak. Zorbalık ya da klikleşme gibi herhangi bir sorun varsa, Çiftlik Ellerim bunu ortaya çıkaracak ve gereken cezaları verecektir."

Onun sözleriyle kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Bu, düşündüğüm gibi ana evde olmayacağımız anlamına mı geliyor? Onu nasıl bu kadar yanlış anlayabildim? Başımı kaldırdığımda, Üstat Antroli bana yumuşak bir gülümseme veriyor ve başını sallıyor.

"Hiçbir inek diğerinden üstün değildir. Bunu aklınızda tutun. Her ne kadar nazık bir çiftlik sahibi olsam da, saldırganlık belirtilerini ilk anda engellemekte tereddüt etmem. Beni bu konuda sınamayın. Zor bir inek olduğunuzu kanıtlar ve kolayca dizginlenemezseniz, motivasyon olarak acı vermekte sorun yaşamayan birkaç Çiftçi tanıyorum. Seni onlara gözümü kırpmadan satarım."

Kolektif bir grup olarak içimizden bir ürperti geçiyor. Zaten sonsuz bir aşağılanma ve rahatsızlıkla karşı karşıyayız. Bunu daha da kötüleştirmek isteyen birine gitme fikri bile kınanacak bir şey. Evet, acı fikrini seviyorum ama sadece acıyı nezaketle yumuşatmayı bilen bir çiftlik sahibinin ellerinde.

Biz arkadan takip ederken Çiftlik Sahibi öne doğru adım atıyor. "Her on iki saatte bir sağılacaksınız. Çiftlik Ellerimiz bu konuda yeteneklidir. Onlardan biri tarafından cinsel tatmin garanti değildir. Bu çiftlikte sizi becermeyi içermeyen görevler de var. Bununla birlikte, ya onların

Elle ya da makineyle. Cinsel açıdan tatmin olmuş inekler mutlu ineklerdir. Mutlu inekler benim için tatlı, tatlı süt üretirler."

Bu sefer, daha az endişe hışırtısı var. Onun yerine bir uyarılma tınısı var. Ben bile Efendi Antroli'nin bana verdiği cinsel sözleri düşünmeden edemiyorum. Kalçalarımı birbirine bastırarak, söylenenlere konsantre olabilmek için aklımdan çıkarmak için elimden geleni yapıyorum.

Uzaylı bizi meraya götürüyor, bir an durup eğiliyor ve parmaklarını esintide dalgalanan güzel, mavi bitkilerin arasında gezdiriyor. Parmaklarını kıvrıp bize öne gelmemizi işaret ettiğinde, diğerlerinin yanına gitmeden önce Ustamın onayını bekliyorum.

Boğazını temizleyerek, tepesinde soluk, kabarık parçalar bulunan mavi bir sap koparıyor ve önümüzde tutuyor. "Bir inek olarak artık et yemeyeceksiniz."

Ne oluyor? Etrafımdaki diğer ineklere bakıyorum, ineklerindeki sıkıntıyı fark ediyorum. Ben de onlara katılmak istiyorum ama çiftlik sahibimi üzme cesaret edemiyorum. Daha fazla et yiyememem zaten yeterince kötü, bir de bunun üzerine cezalandırılmak?

"Et sütünüzün tadını değiştirir. En iyi kaliteyi elde edebilmemiz için sıkı bir veganlık uygulanmalıdır. Eğer endişeniz besin alımınızla ilgiliyse, bu bitki, Ovibrosia, vücudunuzun ihtiyaç duyduğu tüm temel vitamin ve mineralleri karşılamak için yaratılmıştır."

Bu kez, tarlada otlamakta olan diğer insanlara doğru hareket ettiğinde, umurumda olmadığını fark ediyorum. Buraya geldiğimden beri ilk kez çığlık atma, bağırıp çağırma ihtiyacı hissediyorum. İçimde kabarıyor ve diğer her şeyi bastırıyor.

Sanki bir gelgit dalgası bana çarpıyor. Et yok. Mahremiyet yok. Muhtemelen televizyon da yok. Kahve yok mu? Tam olarak nasıl hayatta kalmam gerekiyor?

Üstat Antroli beni dürtüyor, dikkatimi vermediğim için kaşlarını çatıyor. Diğer kadınlara doğru dönerken dudak bükmemek için elimden geleni yapıyorum.

"Bazı ineklerimiz yıllardır burada ve gördüğünüz gibi hala tombul, sağlıklı ve mutlular. En zor kısmı ete duydukları özlem olacak ama bu da geçecek."

Ayağa kalkarak ellerini pantolonuna sürüyor. "Ovibrosia, çiftlikte yetiştirilen diğer meyve ve sebzelerle de destekleniyor. Yani tek yiyeceğinizin bu olduğunu düşünmeyin. Ovibrosia'yı her şeyden çok bir atıştırma olarak düşünün. Gün içinde acıkırsanız buraya gelip gönlünüzce atıştırabilirsiniz. Su için girişin yanındaki yalakta taze bir akarsu olacak. Sorusu olan var mı?"

Birbirimize bakıyoruz, sorular gözlerimizi yakıyor ama konuşmaya cesaret edemiyorum. Bunu yapmak özgürlüklerimi elimden alan adama hırlamak olurdu. Sonunda, kahverengi saçlı ve yeşil gözlü bir kadın toynağını kaldırıyor.

"Size konuşma izni veriyorum."

"Peki ya banyo? Bu toynaklarla temizlik yapamıyorum." Yüzüne bakıyorum, aksanını anlamak için elimden geleni yapıyorum, Norveççe mi?

"Mükemmel bir soru. Her sabah, süt sağmadan önce, işinizi yapmanız için bir odaya götürüleceksiniz. Bağırsaklarınızı boşaltabilmeniz için tıkaçlar çıkarılacak. Temizlendikten ve sabah ya da gece kontrolleri bittikten sonra, gününüze devam edebilmeniz için tekrar takılacaktır. Diğer zamanlarda, ihtiyacınız olursa herhangi bir Ranch Hand'e yaklaşın, size yardımcı olacaklardır. Akşamları toynaklar çıkarılır, böylece herhangi bir işinizle ilgilenebilirsiniz. Ancak kuyruklar derhal geri takılmalıdır. Kuyruğunuz olmadan bulunursanız, cezası ağır olacaktır."

Bir an duraksıyor, tekrar konuşmamızı bekliyor. "Gitmeden önce son bir şey daha. Bir Çiftlik Sahibi ya da Icorian'ın duyma mesafesinde olmadığınız sürece birbirinizle konuşmanıza izin verildiğini tekrarlamak istiyorum. Bu gezegenden birini gördüğünüz anda, konuşmanıza izin verilmediği sürece sessiz kalacak ve mööleyeceksiniz."

Sanırım bu bir rahatlama. Böyle küçük iyilikler için bu kadar minnettar olacağımı düşünmek. Başımı öne eğerek rampaya geri dönüyorum. Bu artık benim hayatım, ama bundan hoşlanmam gerektiği anlamına gelmiyor.

Umarım Efendi Antroli ile yalnız kaldığımda pazarlık yapabilirim. Et menüden tamamen çıkarılsa bile, kahve olmadan hayatta kalamam. Onun için iyi bir verimli inek olmamı istiyorsa, ihtiyaçlarımı karşılaması gerekecek. Ve bu pazarlığa açık değil.

On İkinci Bölüm

Antroli

MKüçük düve üzgün. Bu çok açık. Neyse ki düşüncelerini kendine saklıyor. Onunla hiç vakit geçirmemiş olanlar, onun da diğer inekler gibi sıkıntılı olduğunu düşünebilir.

Ama ben farklı biliyorum. Sadece çok kısa bir süredir birlikteyiz ama yine de yakınlaştıkça değişen ruh halini daha kolay anlayabiliyorum. Belki de ona karşı başka ineklerle hiç yaşamadığım bir yakınlık duyduğum içindir. Ya da belki de en azından benim için yüzü çok etkileyici olduğu içindir.

Ne kadar uğraşırsa uğraşsın, düşüncelerini yüzünden uzak tutamıyor gibi görünüyor. Çok fazla tahmin yürütmek zorunda kalmamak gerçekten ferahlatıcı. Ama et yemeye alışmış herhangi bir ineğin bu değişimi iğrenç bulacağını bilmek için Tıbbi Çiftlik Sahibi olmaya gerek yok.

Fiona ve Jessica'nın içeri girip ana eve çıkabilmeleri için rampayı indirirken dudaklarımda bir gülümseme belirliyor. Sürünerek ilerlerken bana ateşli bakışlarından birini fırlatıyor. Bu nasıl bir küstahlık, nasıl bir küstahlık, onu elime almam için nasıl da lezzetli bir talep.

Ancak onun yanında Jessica her adımda zorlanıyor. Kendini dik tutmakla o kadar meşgul görünüyor ki et ve çim tuvalet gibi şeyler umurunda bile değil. Onun mücadelesini izlerken içimi bir endişe dalgası kaplıyor.

Göğüsleri yere doğru sallanıyor, yuvarlak ve şişmiş, sanki yeniden sütle dolmuş gibi. Ama bu imkansız. Fiona ile aynı zamanda sağıldı ve ineğimin tekrar sağılmaya hazır olmadığını biliyorum.

Fiona bir an duraksıyor ve Jessica'ya cesaret verici bir sırtış atmadan önce ona çarpıyor. Birbirlerine bakıyorlar, bir şekilde sessizce iletişim kuruyorlar. İnsanları ve düşüncelerini neredeyse telepatik bir şekilde aktarmalarını çok kısıkanıyorum. Biz İçoryalıların asla taklit edemeyeceği bir bağ yaratıyor.

Birkaç acı dolu andan sonra, sevimli düvem onun önünde kayıyor. Fiona sanki nefes almak kadar doğal bir şeymiş gibi rampayı tırıs tırıs çıkıyor. Göğsümde yanan gurur neredeyse beni boğuyor ama Jessica yürüyüşe çıktığında kısa sürede sönüyor. Orada durmuş, sanki gezegendeki en yüksek zirveymiş gibi ona bakıyor.

Çıkardığı acı dolu böğürtü kalbimi göğsümden söküp atıyor. Vrokjan'ın ineğine ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ama bu iyi bir şey olamaz. Daha önce hiçbir inek kendisine verilen temel görevleri yerine getirmekte bu kadar zorlanmamıştı.

Patronum tek kelime bile etmeden onu kucağına alıyor ve aracın önüne götürüyor. Onların gidişini izlerken Fiona'nın gözlerinde sorular yanıyor. Şüphesiz onlar da benim içimi kemiren sorularla aynı. Bu ineği kaybetmek Vrokjan'ı öldürür.

Sürüye yeni katılan bir üye için bu kadar heyecanlandığını hiç görmemiştim. Sert, huysuz Çiftlik Sahibi hakkında bildiğim her şeye meydan okuyan bir heyecan var. Onu bu kadar erken kaybetmesi... Hayır. Bunu düşünemiyorum bile.

Bunun yerine, Fiona'yı arkaya kapatıyorum ve onlara katılmak için yukarı çıkıyorum. Kapıyı açmaya gittiğimde Vrokjan oradaydı, düve tekrar kollarındaydı. "Onu yürüyerek geri götüreceğim. Ona yeni evinin harikalarını göstermek istiyorum."

Zavallı ineğe göz kırparken bir homurtuyu gizliyorum. Gerçekten de mucizeler. Saçları dağınık, karmakarışık ve asi bir dağınıklık içinde, her yerinde onun 'proteini' olmadan eve dönmesi bir mucize olacak. Yine de önceki kadar endişeli görünmüyor, belki de her şey yolundadır?

İçeri tırmanırken, Fiona'yı izleyebilmek için kameraya açı veriyorum. Arkada çok üzgün ve yalnız görünüyor, ona eşlik edecek başka kimse yok. Sadece Vrokjan'ın iyiliği için ineğinin iyi kalmasını ummuyorum. Düvem onların arkadaşlığıyla büyüyor gibi görünüyor.

Parmaklarımı direksiyonun etrafında sıkarken dişlerimi sıkıyorum. O iyi olmak zorunda. Başka bir seçenek yok. Ayağımı pedala yerleştirerek ana eve doğru yarışıyorum. Vrokjan ineğini memnun etmeyi bitirdiğinde, tekrar çalışma zamanı gelecek. O zamana kadar Fiona'nın tamamen doymasını ve döllerimle dolmasını istiyorum.

Aletim takım elbisemin sınırları içinde nabız gibi atıyor, Vrokjan ve ineğiyle ilgili tüm düşünceleri uzaklaştırıyor. Onu bensiz idare edebilecek donanıma sahip olduğu kesin. Tüm düşüncelerimi kendi küçük ödülüne dökmeliyim.

Oraya vardığımızda kapıyı arkaya doğru çekip açıyorum, neredeyse menteşelerinden koparacaktım. Fiona bana bakarken nefesi kesiliyor, çikolata gözleri vücudumdan aşağıya, aletimin dış hatlarının esnek kumaşa baskı yaptığı yere doğru kayarken erimiş hale geliyor. Dudakları bir şey söylemese de yüz ifadesi her şeyi anlatıyor.

Ağırbaşlı bir gülümsemeyle dört ayak üzerine kalkıyor ve kışını havaya kaldırarak kendini aşağıya indiriyor. Gökseller, o bir hayal. İpucunu yakalayarak onu kendime doğru çekiyorum, kalçaları her ileri hareketinde sallanırken ucuma precum inci gibi dökülüyor.

Gözlerinde bilinmeyen bir ifade parılıyor ve ben bunu anlamak için sabırsızlanıyorum. Onu evin içine götürürken Nagán'a selam verecek kadar duraklıyorum. Ana salonda oturmuş tırnaklarını inceliyor, kaşları sıkılmış bir şekilde aşağıya doğru inmiş.

"Vrokjan nerede? Acil bir durum olduğunu sanıyordum?"

"Şu anda Jessica'yla ilgileniyor. Eminim birazdan gelir." "Peki ya ineğiniz? O nasıl?"

Yanımdaki Fiona'nın dudakları kaşlarını çatıyor ama sessizliğini koruyor. "Bildiğim kadarıyla o iyi. Sorduğunuz için teşekkür ederim."

Elini sallayarak gitmemizi işaret ediyor. Bu konuşmayı bitirdiği çok açık. "Bana teşekkür etmeyin. Gerçekten umurumda değil. Sadece Vrokjan'ın 'acil durumu' dışında hizmetlerime ihtiyaç duyulmadığından emin olmak istiyorum."

Havada o aptal tırnak işaretlerini yaptığında, onu yumruklama dürtüsü neredeyse mantıklı düşüncelerimin önüne geçiyor. Yanımda Fiona olmasa, yüz hatlarını sıkılaştıran bir korkuyla etkileşimi izlemese, ona varsayımlarını hangi deliğe sokabileceğini söylerdim.

Bu haliyle ona ihtiyacımız olduğu açık. Eğer Vrokjan kardeşini klinikten uzaklaştıracak kadar önemli olduğunu düşündüyse, o zaman bir amaç için buradadır. Onu kızdırmak bu çabaya yardımcı olmaz.

Fiona'nın ipini çekiştirerek onu koridordan geçirip yatak odama götürüyorum. İç çekerek ipi yere bırakıyorum ve yan duvara doğru yürüyorum. "Tuvaleti kullanman gerekiyor mu?"

Arkasına yaslanıyor, neredeyse kuyruğunun üzerine oturuyor. "Evet, efendim." "Gel." Bana doğru emeklemesini işaret ediyorum.

Bu evde, isterse bizden biri gibi yürüyebilir, ama emirlerimi yerine getirirken kıcının ileri geri hareket etmesini izlemenin çok erotik bir yanı var. Yaklaştığında ipi çözüyorum ve küçük bir kancaya asıyorum.

"Evdeki kurallar tarladaki kurallardan biraz farklı. Burada toynaklarınızı takmak zorunda değilsiniz. Sadece kuyruğunuzu."

"Peki ya kulaklar?"

Dudaklarım genişleyerek sırtıyor. "Onlar benim için. Ben çıkarmadıkça onları giyeceksin."

Tekrar geriye doğru kayıyor, bu hareket göğüslerini havaya kaldırıyor. "Ya bu?" ince parmakları göğüs kafesinden yukarı doğru dans ederek boynundaki yakanın altına kayıyor.

İleri geri seğirirken göğüslerinin kıvrımlarını öne çıkarıyor ve sallanmalarını sağlıyor. Gökseller, ama bu küçük düve benim ölümüm olacak. Yaptığı bu küçük gösteriyi izlerken taşaklarım sıkıştı, zihnim çalkalanıyor.

Şimdiye kadar hiç bu kadar açık sözlü olmamıştı. Beni öptüğü an hariç. Diğerlerinden uzakta olduğumuz ve istediği her şeyi yapmakta özgür olduğunu düşündüğü için mi? Kollarımı kavuşturup ona yukarıdan aşağıya bakıyorum, kıvrımlarını içime çekiyorum.

"Sen beni terk etmeyi seçene kadar o şey çıkmayacak." Hareketleri hala aynı. "Gidebilir miyim?"

Nefes nefese söylediği sözlerle kalbime acı saplanıyor. "Benden bu kadar çabuk mu kurtulmak istiyorsun?" Banyoya girmek için ondan uzaklaşırken dudaklarımdan asit damlıyor.

Bunun gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu bilmeliydim. Benim mükemmel ineğim sadece kendi gezegenine dönmeyi düşünüyor. Ama roller tersine dönseydi ben de öyle yapmaz mıydım? Onunla sadece birkaç saat birlikte olduktan sonra bile hayatımda olmayacağı fikri içimi bıçak gibi kesiyor.

"Yanlış anlıyorsunuz, Efendim," diye mırıldanıyor, elini kolumun üzerinde öyle yumuşak bir okşayışla kaydırıyor ki neredeyse hissetmiyorum. "Şu anda eve gitmek gibi bir isteğim yok. Sadece böyle bir seçeneğim olduğunu fark etmemiştim."

"Sana söylenmedi mi?" Sözlerindeki yalanı bulmak için çaresizce ona bakarken kaşlarım çatılıyor. "Gemiye getirilen tüm ineklerin, vücudunuzda yapılan tüm değişikliklerin üç yüz altmış beş Dünya güneş dönüşü sonunda geri alınacağı konusunda bilgilendirilmesi gerekiyor. Tabii eğer eve dönmeyi seçerseniz."

"Kahretsin," diye mırıldanıyor nefesinin altında. "Acaba değişikliklerden herhangi biri pazarlığa açık mı? Gözlüğe ihtiyaç duymadan görmeye devam etmeyi çok isterim."

Yüzüne bakarken dudaklarım kıpırıyor ve bu kıyafetlerle nasıl görüldüğünü hayal ediyorum. Çok sevimli, büyük ihtimalle. Ama giydiği her şeyin bana öyle görüneceğinden eminim.

Omuz silkerek, bu sorguyu sonlandırmak istercesine bakışlarımı ondan kaçırıyorum. "Bunu bilmiyorum. İnekler döngülerinin sonunda ayrılmayı seçtiklerinde artık bizim kontrolümüzde olmazlar."

"Özür dilerim," diye mırıldanıyor, parmağını yakasında dalgın dalgın gezdirerek. "Bana bir şey söylendiyse de ben anlamadım. O gemide çok şey oldu. Geçerken söylenmiş olabilir ve beynim bunu hiç işlememiş olabilir."

"Bu biraz daha olası görünüyor. Anladığım kadarıyla müzayededen önce ineklere katılanlar dünyanın nasıl işlediğini açıklamakla görevlendiriliyor."

"Ah. Evet. Hatırlıyorum... katılmıştım." Başka tarafa bakarken yüzü kızarıyor. "Beni dürtüklüyor, dürtüyor, dokunuyor ve masaj yapıyorlardı. Bu ve serumun etkileri arasında, kesinlikle ne söylediklerine dikkat etmiyordum."

Görevlilerin performanslarının klinik olduğunu bilsem de, içime yayılan kıskançlık duygusuna engel olamıyorum. Fiona'yı kollarından tutup kendime doğru çekiyorum. "Sana nasıl dokundular? Böyle miydi?" Göğsünü avuçluyorum, yumuşak tenini parmaklarımın altında hissettiğimde neredeyse inliyordum.

"Hayır, Efendim." Dokunuşuma doğru eğilirken sesi ihtiyaçtan sertleşiyor. "Çok daha bağımsızdı. Daha çok bir sınav gibiydi."

"Anlıyorum. Peki ya bu? Sana böyle mi dokundular?" Elimini indirip amının dudaklarına doğru kaydırıyorum. "Gökseller, ama sıırılsıklamsın. Sen de onlar için ıslandın mı?"

"Söyleyemem, Efendim," diye inliyor, parmaklarına sürtünüyor. "Çok sayıklıyordum ve bunun bir şaka olup olmadığını anlamaya çalışıyordum. Ama beni tahrik etmediler, eğer sorduğun buysa. Senin gibi değil."

Omuzlarımı dikleştiriyorum, dudaklarımda bir gülümseme geziniyor. Gösteriş yapmak benim doğamda yok ama benim dokunuşumu onlarınkine tercih ettiğini bilmek midemin sıkışmasına ve ağzımın ihtiyaçla sulanmasına neden oluyor. Keşke yemek vakti daha yakın olsaydı.

Onun sütünün tadına bakma ihtiyacı, kalp atışlarımın her atışında içime işliyor. Eğer şimdi ondan içersem, diğerlerine yetecek kadar kalmayacak. Kendimi ne kadar şımartmak istesem de, çoğunluğun ihtiyaçları her zaman benim ihtiyaçlarımdan daha ağır basacaktır.

Kendimi geri çekerek onu yan duvara doğru götürdüm. "Akşam yemeğinden önce sana yapmak istediğim çok şey var. En iyisi sen banyoya git ki ben de senin bedeninde kendimi tatmin edebileyim."

Ellerini göğüslerinin üzerinde gezdirerek, "O konuda," diyor. "Bir anlaşma yapabileceğimizi umuyordum?"

Yine kollarımı kavuşturup ona dik dik bakıyorum. Bu insan ne cüretle kendisine ne olacağı konusunda söz sahibi olduğunu düşünüyor. Ancak, belli ki İçoryalıları ineklerine bağlayan hormonun etkisi altındayım, bu durumu kabullenmeye karar veriyorum.

"Sana şaka yapacağım. Ne istiyorsun?"

"Şey... Et yiyemeyeceğimizi biliyorum."

"Söz konusu bile olamaz. Yapacağın ya da söyleyeceğin hiçbir şey bu kuralı çiğnememe neden olamaz. İcora'da yasaktır."

"O zaman şanslısın," diye takılıyor, yüzü aydınlanıyor. "Bana yanında et vermeni beklemiyorum. Tabii bu senin etin değilse."

Gözlerini bana diktiğinde kafam daha da karışıyor. "Az önce sana hiç et verilmeyeceğini söyledim. Ne benim, ne Vrokjan'ın, ne de Çiftlik Elleri'nin. Sanki et karneye bağlanmış da kimse özlemeyecekmiş gibi. Sütünüzün tek bir tadıyla anlayacağım. Herkes bilecek."

Kahkahaları sinirlerimi bozuyor. Sanki ben onun için bir şakaymışım gibi. "Bu sesi keseceksin," diye homurdanıyorum, elimi boğazına götürerek. "Sana karşı hoşgörülü davrandım. Çok fazla hoşgörülü. Eğer düşünüyorsan-"

"Hayır, Efendim," diye hırıldıyor, gözlerini ıslatan sevinç gözyaşlarıyla. "Yanlış anladınız!"

Onu serbest bırakıyorum ve bir adım uzaklaşarak açıklaması için ona alan açıyorum. "O zaman açıkla ve çabuk ol. Sabrım tükeniyor ve sikim ağzını arzuluyor. Bu ne kadar uzun sürerse, senin için o kadar zor olacak."

"Dünya'da," diye kıkırdıyor, "Et, horoz için argo olabilir. Yani hayır, yasadışı et istemiyorum, ama kesinlikle senin sikine sahip olmaya açığım."

"İyi," diye homurdanıyorum. "Çünkü onu ağzına sokmam için zaman çizelgen yaklaşıyor." Başımı sallayarak küçük bir kahkaha atıyorum. "Siz insanlar ve cümle kuruşunuz. Çevirmen yerinde olsa bile, ben

sanki türünüzü tam olarak anlama umudum yokmuş gibi hissediyorum. Şimdi söyle bana, tatlı inek. Ne istiyorsun?"

Hikayenin bu kısmı burada sona erse de, bu yılın sonlarında çıkacak olan tam uzunluktaki sürümde devam edecek! Haber [bültenime](#) kaydolduğunuzdan emin olun, böylece ön sipariş verildiği anda haberdar olabilirsiniz! Bu arada, Jessica'nın hikayesi hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyorsanız, [Milked for the Holidays](#)'i okuyun! Tüm kitaplarımda olduğu gibi, lütfen uyarıları okuyun! Mutlu sütlü maceralar!

Şimdilik Son

Omegaverse Romance

İşaretli Omegalar

[Bir Devrimin Başlangıcı \(Bülten Freebie\)](#)

[Karanlık Devrim](#)

[Dark Company](#)

[Dark Goodbye](#)

[Dark Hunger](#)

Karanlık Alfalar (Boxset)

Yedi Alfa için Yedi Omega

[Dük'ün Noel Reddi \(Bülten Freebie'si\) Dük'ün İsteksiz](#)

[Gelini](#)

[Dük Tarafından Satın](#)

[Alınmak Düşesini](#)

[Kaçırmak Düke Hizmet](#)

[Etmek Bir Dükü Tuzağa](#)

[Düşürmek](#)

Yıllık Oyun Gecesi Dünyası

[Elit Alfalar: Kurt](#)

[Canis](#)

[Alfa'nın Yasak Omega'sı \(Canis ve Kurt'un kutu seti\)](#)

Omegaverse Romance Cont.

Knotted For Life

[CEO'ya _____ Bağlı](#)

[Savcıya Bağlı](#)

Sonsuza Kadar Karanlık

[Kırmızıyı Mahvetmek - Shifter - Twisted Beasts Antolojisi](#)

Contemporary Romance

Loftry Üniversitesi Oyuncaklar Serisi

[Öğretmenin](#)

Oyuncağı [Bratva'nın](#)

[Veledi Psikiyatristin](#)

Yavrusu [Evcil](#)

[Hayvan Piçin Gelini](#)

Siyah Işık Dünyası

[Siyah Işıkla Kûrlenmiş](#)

Yasakların Efendileri

[Tamamı Ödendi](#)

Bağımsız

[Baba Bosshole](#)

PNR Romance

Gece Yarısı Domları

[Vampirle Bir Gece \(All Souls' Night antolojisi\): Vampirin](#)

[Avı](#)

Bratva Vampirleri

[Rusya'dan Kanla Sadece](#)

[İki Kez Ölürsün](#)

Bratva Vampire Minis

[Flört Enayiler İçindir](#)

[My Bloody Valentine](#)

Karanlık Noel Düeti

[Güzel ve Yaramaz Düet](#)

Sci-Fi Romance

Icora'nın HuCows'u

[Bayram İçin Süt](#)

[Sağıyor Kızını Sağıyor](#)

Mountain Dr.'s Sweet Thing

Imani Jay

Imani Jay'in bu eserin yazarı olarak tanınma hakkı, 1988 Telif Hakkı, Tasarımlar ve Patentler Yasası uyarınca kendisi tarafından ileri sürülmüştür.

Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla iletilemez veya yayımlandığı cilt veya kapaktan başka bir şekilde ve sonraki alıcıya benzer bir koşul uygulanmaksızın başka bir şekilde dağıtılamaz.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, eşyalar, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan ya da ölmüş gerçek olaylar, yerler ya da kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Biçimlendirme tarafından: Yasak

Biçimlendirme Telif Hakkı © 2024 Imani Jay

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü yazarın yazılı izni olmadan herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya aktarılamaz.

About Mountain Dr.'s Sweet Thing

Dağ doktorunun iyi kalpli kızı, her zaman a r z u l a d ı ğ ı hucow'a dönüştüğünde...

Ashley

Hiçbir işe yaramayan erkek arkadaşım yüzünden internetten aldığım bu gizemli bitkileri almaya başladım. Ama şimdi göğüslerimden SÜT sızıyor ve ne yapacağımı bilmiyorum! Ve tabii ki beni kurtarmaya gelen adam, hayatım boyunca aşık olduğum uzun boylu, iri yarı, gerçek olamayacak kadar iyi olan Jackson'dan başkası değil...

Jackson

Ashley, gençliğimizden beri uzak durduğum muhteşem, sessiz, kıvrımlı bir kız. İyi bir adam olduğumu düşünüyor ama karanlık fantezilerimi bilse bunu yapmazdı. Kendini belanın içinde bulduğunda, aynı zamanda dilediğim her şeye dönüştüğünde, vahşi arzularımla savaşmayı bıraktığımı biliyorum.

Ne dilediğine dikkat et derler, çünkü onu elde edebilirsin...

Hey Awesome Reader!

Umarım Ash ve Jackson'ın hikayesini beğenirsiniz. Onlar sadece verecek çok fazla sevgisi ve çok sağlıklı iştahları olan iki insan ;-)

Birinci Bölüm

Ashley

Ibarı siliyor, meşgulmuş gibi davranıyor ama gözlerim Steven'ın bakışlarını takip ediyor. Erkek arkadaşımı. Birlikte bir şeyler inşa edebileceğimi düşündüğüm adam... *Kes şunu Ash. Henüz bitmedi. Aranızdaki şeyler hâlâ düzeltilebilir.*

Sertçe yutkunuyorum, gözlerim barın sonunda oturan kızdan onun yüzüne gidiyor. Dik dik bakıyor! Ve tam olarak neye baktığını biliyorum. Kilom ve küçük göğüslerim hakkında, kıvrımlı, küçük göğüslü halim yerine Jessica Rabbit'in gerçek hayattaki bir versiyonu gibi görünmemi tercih ettiğini belli edecek kadar çok yorum yaptı.

Kadın dekolte bir üst giymiş ve güzel, büyük, yuvarlak göğüsleri sergileniyor. Yüksek sesle gülüyor, içki üstüne içki deviriyor, bir grup erkekle sohbet ediyor. Ve genel olarak harika vakit geçiriyor.

Kalbim sıkışıyor. Onu kıskanıyorum. Çok güzel, kendine güveniyor ve erkeklerin ilgisini çekiyor. Özellikle de erkeğimin. Çalıştığım bardaki tüm erkeklerin üzerimde olmasını istediğimden değil, ama erkek *arkadaşım* olsaydı güzel olurdu.

Sertçe yutkunuyorum ve cesaretimi toplayarak derin bir nefes alıyorum. Dikkatini çekmek için Steve'in barın üstünde duran elini tutuyorum.

Bana yönelttiği kızgın bakışa rağmen devam ediyorum: "Bu gece bana gelmelisin. Yakında işim bitecek."

Kızgınlığı kötü bir ifadeye dönüşür. "Öyle mi? Ne için? Geceyi burada geçirmeme izin verecek misin?"

Yapmayacağımı biliyor. Sadece birkaç aydır çıkıyoruz ve son zamanlardaki davranışlarına bakılırsa, gerçekten onu içeri almak istemiyorum.

Pantolonum. Sessiz olabilirim ama kolay lokma değilim. Ve onun bu yönünü daha önce görmüş olsaydım kesinlikle onunla görüşmeye başlamazdım.

"Film izleyebiliriz." Teklif ediyorum.

Gülüyor. Doğrudan göğsüme çarpan kaba, yüksek bir ses. "Netflix ve chill, chilling'in ilginç kısmı olmadan. Hayır, teşekkür ederim. sen."

Sertçe yutkunuyorum, sözleri ve bunları herkesin içinde bu kadar yüksek sesle söylemesi beni küçük düşürüyor.

"Sadece biraz daha zamana ihtiyacım var, Steve." Yalvarıyorum.

"Evet, evet. Bunu daha önce de duymuştum. Tamam, ben gidip adamlarımla takılacağım. İçki için teşekkürler." Ona doldurduğum bardağı kaldırdı ve fondip yaptı. Çünkü tabii ki yerel bir barmenle çıkmanın avantajlarından faydalanmakta bir sakınca görmüyor. "Görüşürüz Ash."

Cevabımı beklemeden barın sonunda oturan küçük gruba doğru ilerledi, arkadaşlarına ve büyük memeli güzel kıza katıldı.

Gözlerimin kenarlarını gizlice siliyorum ve beni çağıran bir sonraki müşteriye cesur bir gülümseme gönderiyorum. Üzüntümün beni ele geçirmesine izin vermenin ne yeri ne de zamanı. Yapacak işlerim var.

Gecenin ilerleyen saatlerinde yatakta dönüp duruyorum ve Steven konusunda ne yapacağımı düşünüyorum. Ondan ayrılmam gerektiğini biliyorum. Zamanıma, enerjime ya da gözyaşlarıma değmiyor. Ve kesinlikle ona aşık değilim. Ama sonra ne olacak? Yine yalnız kalacağım. Küçük kasabamızda flört etmek için çok az seçenek var ve taşınmayı planlamıyorum. Wild Pines benim evim. Bildiğim tek yer ve burada mutluyum. Ailem, kardeşlerim ve arkadaşlarımla hepsi burada. Ve kendimi büyük bir şehirde yaşarken, sadece birlikte bir hayat kurabileceğim bir adam bulma umuduyla taşınırken görmüyorum.

Dürüst olmak gerekirse, Steven'ın o kadar da iyi bir adam olmadığını biliyorum. Ama burada, iyi bir işi var, başı hiç belaya girmedi ve bana çıkma teklif eden birkaç erkekten biri. Bunun bir anlamı olmalı.

Mutlu olmak istiyorum; bir aile kurmak, kök salmak, ailemin yaptığı gibi güzel, sakın bir hayat kurmak istiyorum. Birkaç çocuk sahibi olmak, çok çalışmak, biraz

Eğlenceli. Çok şey istediğimi sanmıyorum.

İç çekiyorum, yastıklarımı yatak başlığına yaslanacak şekilde düzenliyorum. Uykuya dalmamın imkânı yok zaten. Aklımdan geçen onca şey varken olmaz. Komidinden telefonumu alıp sosyal medyada gezinmeye başlıyorum. Arkadaşlarımın ve akrabalarımın hayatlarıyla ilgili güncellemeler, takip ettiğim ünlülerle ilgili haberler, okuduğum kitaplar, sevdiğim filmler ve diziler var. Araya birkaç tane de reklam karışıyor, internette her zaman aradığım türden şeyler hakkında. Diyetler, liposuction, göğüs büyütme... Steven benim fazlasıyla büyük kıvrımlarım ve küçük göğüslerim hakkında yorumlar yapmaya başlamadan önce bile bu güvensizliklerim vardı. Hiçbir zaman erkeklerin ilk bakışta fark ettiği güzel bir kız olmadım. Ama bu sefer her şeyin farklı olacağını umuyordum. Benden gerçekten hoşlandığını sanıyordum. Bazen bana çıkma teklif etme zahmetine ne zaman girdiğini bile merak ediyorum.

Bir yazı dikkatimi çekiyor. Öncesi ve sonrası resimleri olanlardan biri. Doğal bitkiler satıyorlar ve bu bitkileri kullanan kadınların bedenlerinin birkaç harf büyüdüğünü iddia ediyorlar. Resimlere ve yorumlara göz gezdiriyorum. Kahretsin, gerçek gibi görünüyor. Belki de gerçek olamayacak kadar iyi, ama bu noktada kaybedecek bir şeyim yok. Bu şey pahalı değil ve doğal... Ne kötülüğü olabilir ki? Ve eğer Steven değilse, belki başka bir adamın dikkatini çekebilirim. *Başka bir adam mı?* Kafamın içindeki küstah ses, tam olarak hangi başka erkeği düşündüğümü bildiğini söylüyor.

Dr. Jackson Saddler. Uzun boylu, esmer, tuğladan bir ev gibi yapılı ve o kadar yakışıklı ki içimde kelebekler uçuşuyor ve amımı sıkıyor. Jax küçük kasabamızın altın çocuğu. Ailesi neredeyse buradaki her şeyin sahibi. Ancak Jackson, kendisinden önceki Saddlers nesillerinin adımlarını takip etmek ve ailesinin birçok işinden birine katılmak yerine, doktor olduktan sonra Wild Pines'a dönerek herkesi şaşırttı. Yaşlı adam emekli olduktan sonra yerel pratisyen hekimin yerini aldı. Bu çılgınca çünkü Stanford'dan aldığı diplomayla eminim çok daha havalı bir yerde çalışabilirdi. Şikayet ettiğimden değil.

Aynı yaştayız, bu yıl otuz yaşına giriyoruz ve lise boyunca birlikte okuduk. Buradaki çoğu kız gibi ben de Jackson'a hep uzaktan baktım. Ama o içine kapanık bir adamdı. Sessiz bir adam, anladığım kadarıyla pek kimseyle çıkmıyor ya da sosyalleşmiyor ama sağlam, güvenilir ve çok seksi. O kadar uzun ki çoğu kapıdan geçmek için eğilip yana doğru yürümesi gerekiyor. Vücudu, yüzü... Tanrım. Onu hâlâ lisedeyken, futbol antrenmanından ya da maçtan sonra terden sıırılsıklam olmuş halde görebiliyorum,

Koyu renk saçları kıvrılmış ve alnına yapışmıştı. Fırtınalı gözleri, sert ve yoğun. Fiziksel efor nedeniyle kızarmış yanakları. Bir elinin parmak uçlarından sarkan kaskı. Kaslı göğsüne ve sert karnına yapışmış nemli forması. Ya kalçaları? Tanrım, o adamın futbol pantolonunun içindeki ağaç gövdesi büyüklüğündeki kalçaları her şeydi... Sonra liseden sonra gitti, kalbimin bir parçasını da beraberinde götürdü. Ama aşkım asla gerçekten ölmedi. Hiç ölmedi. Elimi külotumun içine soktuğum, parmaklarımı ıslak kıvrımlarımda kaydırduğım, klitorisimi ovduğum, nefes nefese kaldığım ve kendimi büyük, güzel dağ gibi erkeğimin görüntülerine getirdiğim birçok gece bu anıları geri getiriyorum. Bu kötü, biliyorum. Ama bir kadının ihtiyaçları vardır. Ve benden başka hiç kimse beni boşaltamamışken...

Ve şimdi, Jackson birkaç aydır Wild Pines'a geri döndü. Birbirimizi dükkândan geçerken ya da bara geldiği nadir zamanlarda görüyoruz. Ve o hâlâ tanıdığım en güzel adam. Üniversiteye gittiği zamankinden bile daha uzun. Daha da iri. Her yerinde kaslar, kocaman, becerikli eller, metanetli bir yüz ve hala aynı mavi-yeşil gözler ve yoğun bir his. Bakışlarında bir parıltı var, karanlık ve çekici bir şey... *Kes şunu, Ashley! Senin bir erkek arkadaşın var.* Dr. Altın Çocuk'la hiç şansım yok gibi.

Kendimi silkeliyorum ve dikkatimi tekrar telefon ekranımdaki açık sekmeye veriyorum. Jackson Saddler hakkındaki peri masalı fantezilerimi bir kenara bırakmalı ve sahip olabileceğim şeylere odaklanmalıyım.

Tüm bilgilerimi ve ödeme detaylarımı zaten girdim. Parmağım bir saniyeliğine onay düğmesinin üzerinde geziniyor. Sonra tıklıyorum ve telefonumu komodinin üzerine geri atıyorum. Onlar sadece lanet otlar. Denemekten zarar gelmez.

Ünlü son sözler.

"Siktir git!" Steven'ın yüzüne bağırdıktan sonra yolcu tarafındaki kapının kolunu çekerek kamyonetinden çıkıyorum.

"Oh, hadi ama. Bu kadar hassas olma."

Onunla yüzleşmek için geri döndüm. "Hassas mı? Lanet olası hassas mı? Bana şişman demenin ve göğüslerimin ne kadar küçük olduğunu tekrarlamamanın sorun olmadığını mı düşünüyorsun?" T ü k ü r d ü m ,

Öfkeyle kaynıyordu.

"Ben öyle demedim-"

Sözünü kestim. "Doğru, özür dilerim. *Kilo verirsen çok daha iyi görünürsün bebeğim,*" diye alaycı bir şekilde söylüyorum. "*Ve belki de şu push-up sütyenlerden bir tane alabilirsin,*" diye ekliyorum, daha önceki sözlerini tekrarlayarak. "Siktir. Sen. Senin saçmalıklarınla işim bitti."

Gözleri büyüyor. Evet, Küçük Bayan Sessiz ve Tombul'un bunu yapabileceğini düşünmüyordu.

"Şu anda ciddi misin?" Kamyonetin kapısını açtım ve dışarı çıktım. "Eğer gidersen, bu kadar. İşimiz biter."

Ona son bir bakış bile atmadan kapıyı çarpıyorum.

"Sen de siktir git, kaltak!" Steven hızla uzaklaşmadan önce bağıırıyor. İyi ki kurtulduk!

Mütevazı evime giriyorum ve doğruca mutfak tezgahına gidiyorum. Küçük metal bir kutuda internetten aldığım bitkiler duruyordu. *Ona neler kaçırdığını göstereceğim.* Elektrikli su ısıtıcısına su doldurup çalıştırıyorum. Beş dakika sonra bardağımı kapıya doğru kaldırıp eski salak sevgiliime kadeh kaldırıyorum ve Mucize Çay'dan ilk yudumumu alıyorum...

Bitkisel karışımı içtikten birkaç gün sonra göğsümde karıncalanmalar hissetmeye başladım. İlk başta gerçekten bir şey olup olmadığından emin değilim. Acaba hepsi kafamda mı, yoksa reglim erken mi geliyor diye düşünüyorum. Ama ilk haftanın sonunda bunu inkar edemiyorum: göğüslerim daha büyük! Bunu bir sabah giyinirken fark ediyorum ve sütyenim büyüyen göğüslerimi zar zor içine alabiliyor. Evet, biraz hassaslar ama çok güzeller! Dolgun ve yuvarlak. Sanırım bir cup daha büyüdüm! Bu çılgınlık! Şaşkın bir şekilde orada duruyorum, memelerimi avuçluyorum, biraz sıkıyorum, bir o yana bir bu yana dönüyorum, aynada yeni edindiğim memelerime bakıyorum. Bu çılgınlık!

İnternete girdim ve en sevdiğim mağazadan birkaç büyük beden sütyen sipariş ettim. Ama birkaç gün sonra, beklemem gerektiğini fark ettim... Göğsüm daha da büyüdü! Yaklaşık on gün içinde, B kuptan küçük D olduğuna emin olduğum bir kupa çıktım.

Ama öndeyken dur derler ya hani? Tam o anda bırakmalıydım. Çayın üzerindeki talimatlarda, yan etki riskinin artmasını önlemek için iki haftadan fazla tüketilmemesi gerektiği açıkça belirtiliyor. Ama çok iyi gidiyorum. Her zaman hayalini kurduğum göğüslerimle harika görünüyorum ve hissediyorum. Bıraktığımda etkilerin tersine dönmeyeceğini kim bilebilir? Ve bu şeyle göğüslerim ne kadar büyüyebilir?!

Bu yüzden çay içmeye devam ediyorum.

İkinci Bölüm

Jackson

I Başımı eğip, yerel barımız The Wild Spot'a adım atıyorum, her seferinde bir omuz. Ailemdeki çoğu erkek gibi ben de büyük bir orospu çocuğuyum.

İnsanlar atalarımızdan birinin dağda bir boz ayıyla çiftleşmiş olması gerektiğine dair şakalar yapıyor. Sanırım bunu görebiliyorum. Her zaman vahşi ve karanlık bir **y a n ı m** olmuştur. İlkel ve evcilleşmemiş bir şey.

Hayatımın çoğunda bastırmaya çalıştığım bir şey. Çarpık arzular ve saplantılı düşünceler. Ve şimdi şehre döndüğüme göre, kontrol ettiğimi sandığım tek takıntım tekrar ortaya çıktı.

on kat.

Gözlerim otomatik olarak barın arkasına gidiyor, arıyor ve işte orada. Ashley Samba. Benim ebedi kızım. Gençken yaklaşacak kadar cesur olamadığım kız. Ben uzaktayken bile benimle kalan kadın. Rüyalarıma, fantezilerime dadanan ve her şeyin farklı olmasını dilememe neden olan kadın. *Ben* farklıydım. Sapkın, boktan bir orospu çocuğu değil, hak ettiği adam. Akli başında birini.

Küçük kasabamı, dağımızı, ailemi seviyor olabilirim ama buraya Ashley için döndüm. Uzakta olduğum süre boyunca ona olan hislerimin geçmesini umdum. Belki de bu sadece aptalca bir gençlik aşkıdır, atlatırım, başka biriyle tanışırım ve yoluma devam ederim diye düşündüm. Ama eve her döndüğümde, onu her gördüğümde karnıma bir yumruk yemiş gibi oluyordum. Benim kızım. Benim, benim, benim. Diplomamı aldıktan sonra, en büyük işlerden birini kabul etmek yerine

Bay Area'da sahip olduğum teklifler için Wild Pines'a geri dönmeyi seçtim. Şanslıydım ki geri dönüşüm yerel pratisyen hekimin emekliye ayrıldığı döneme denk geldi.

Yalan söylemeyeceğim, bir yanımda bunun benim için bir şans olabileceğini düşündü. Aptalca umutlanmama izin verdim. Sonra Ash'in eski okul arkadaşlarımızdan biriyle çıktığını öğrendim ve bunu mesafemi korumam ve hayallerimin kadınına yalnız bırakmam için bir işaret olarak aldım. En azından yapabildiğim kadar...

Derin bir nefes alıyorum ve bara doğru ilerliyorum, gittiğim her yerde olduğu gibi küçük kalabalık benim için ayrılıyor. Odadaki en uzun ve en iri piç kurusu benim. Hem lisede hem de üniversitede hücum oyuncusu olarak oynadım. Hâlâ üç yüz kilodan fazla ağır kasım ve sert vücudum var. Ashley'i ezip geçirdim. Ama o kadar güzel ki, onu düşünmeden edemiyorum, birlikte olabilseydik nasıl olurdu diye hayal kuruyorum. Ona nasıl tapardım ve ona nasıl değer verirdim. Onunla sevişir, başka bir erkek için onu mahvederdim. Kocaman ellerim yumruk oluyor ve onu dizginlemek için birkaç derin nefes almak zorunda kalıyorum. *Kendini topla, Jax*. Ashley muhteşem, nazik, çalışkan bir kadın. Hayatında benim gibi sikik, sapkın bir orospu çocuğuna ihtiyacı yok. Belki yok, ama uzak durabileceğimden değil. Özellikle son zamanlarda. Kızımda farklı bir şeyler var. Ve ne olduğunu çok iyi anlıyorum. Ben lanet bir doktorem. İnsan vücudu üzerine çalıştım ve çalışıyorum. Ashley'nin göğüsleri büyüdü. Hem de çok. Ve bunun silikon desteklerle olmadığını söyleyebilirim.

Diğer erkeklerin ona eskisinden daha fazla ilgi gösterdiğini görüyorum ve bu beni öldürüyor. Kızıma bakmaya cüret ettikleri için kafalarını koparmak istiyorum. Daha iyi sütyenleri olduğunu düşünüyor olabilirler ama ben biliyorum. Son birkaç haftada göğüslerinin ne kadar büyüdüğünü fark ettim. Kadını takip ediyorum, bu yüzden... Ve daha önce göğüslerinde yanlış bir şey olduğundan değil. Yıllardır ağzımın suyunu akıtan mükemmel, küçük, yuvarlak kürelerdi. Ama onu böyle görmek? Göğüsleri üstünün sınırlarını zorlarken... Kendimi zor tutuyorum ve onu omzuma atıp bu orospu çocuklarını toz içinde bırakarak buradan çıkmak için bardan atlamıyorum. Kızlara ilgi duymaya başladığımdan beri o hep benim oldu.

Gençliğimden beri Ash'in tatlı gülümsemesini ve mükemmel kıvrımlarını zihnimde canlandırmak için kendimi paralıyorum.

Ama ondan alabileceğim tek şey bu. Hatıralar. Ona asla dokunamam. O asla bilemez. Çünkü içimde istediğim şey... Ash kaçıp gider

Ona yapmak istediğim tüm pislikleri bilseydi.

"Hey Jax," diye selamlıyor tatlı kızım beni, o muhteşem gülümsemelerinden birini hediye ediyor bana ve kalbim kabararak fıçı büyüklüğündeki göğsümün sınırlarını zorluyor.

"Hey," diye homurdandım. "Her zamankinden lütfen."

Kendimi yumruklamak istiyorum. Benim neyim var böyle? Kadınla normal bir konuşma bile yapamıyorum. Hay sikeyim.

Ama Ash etkilenmedi. Hâlâ tatlı tatlı gülümseyerek barın altından birkaç şişe çıkarıyor ve içkimi hazırlıyor. İçkimi uzatıyor ve ben de barın üstüne bir hesap koyuyorum. Ash hesabı alıyor ve yine o içten gülümsemesiyle bana teşekkür ediyor. Ve hepsi bu kadar. Alışverişimiz bu kadar. Burada olduğum süre boyunca konuşmayacağız, rastgele şakalaşmayacağız ya da hava durumu hakkında yorum yapmayacağız. O bana bakmazken ben ona bakacağım, boynunun yumuşak çizgisini, göğüslerinin dolgunluğunu, barın loş ışığının koyu kahverengi teninde nasıl oynadığını izleyeceğim. Nasıl hareket ettiğini ve konuştuğunu. Her zaman çok tatlı, çok nazik. Kulaklarımı ve kalbimi onun gırtlaktan gelen sesi ve kahkahalarıyla dolduracağım. Fermuarımdaki gergin aletin baskısı çok fazla olduğunda sık sık koltuğumda kendimi yeniden düzenleyeceğim. Onun dolgun, sallanan kalçalarını, yırtıp atmak istediğim o lanet kotun içinde kalıplanmış kalın kalçalarını ve o lanet kışını açlıkla yiyeceğim... Büyük, yuvarlak ve sulu. Kocaman ellerim ve kirli zihnim için mükemmel bir şekilde yapılmış. Kahretsin, yine sertleşiyorum.

Burada oturup onu izlemek, onunla aynı havayı solumayı bile hak etmeyen bir grup pislikle etkileşimini duymak giderek zorlaşıyor. Onu dağın tepesindeki kulübeme götürmek istiyorum, kimsenin onun iniltilerini ve benim zevk homurtularını duymayacağı ıssız bir yere. Onu kurtaracak kimse yok. Sadece ağzım tatlı vücudunun her yerinde. Ellerim, her yerini beceriyor. Sonunda sikim onun içinde.

Kendimi bildim bileli, içimde hep bir karanlık taraf vardı. Nasıl ya da ne zaman başladığından emin değilim ama Ashley Samba'yı sevmek, ona sahip olmak ve tamamen sahip olmak için duyduğum sapkın arzu liseden beri canlı, vahşi bir şeydi.

Sınıfta onun yanına oturmaktan kaçınıyordum çünkü tek düşünebileceğim şeyin elimi kalçasında gezdirmek, bacaklarının arasına kaydırmak ve yukarı, yukarı, yukarı... dolgun amını avuçlayana kadar tırmanmak olacağını biliyordum.

Onu baloya davet etmek, şımartmak, üniversiteye gitmeden önce kız arkadaşım yapmak, ona aşk mektupları yazmak, her fırsatta sevgilimin yanına gelmek, Stanford'a beni ziyarete gelmesini sağlamak ve bekâretini almak istiyordum.

Hala koca sikimi onun el değmemiş amına sokma fantezilerim var. Aminin ıslak, dolgun dudaklarını aralamak. Şişmiş sikimin başını içine sokmak ve kanla lekelenmiş şaftımın onun sıcak, dar, damlayan deliğine girip çıkmasını izlemek.

Onu bebeklerimizle ağırlaştırmak ve ellerim şişmiş karnına dolanmışken onu arkadan almak istiyorum. Onu döllerimle doldurmak ve açık deliklerinden damlamasını izlemek istiyorum. Küçüklerimizi besledikten sonra süt dolu göğüslerini yalamak ve emmek istiyorum. Vücudundan içmek, ağzımı meme uçlarına sarmak ve inleyip onu tekrar doğurmam için yalvarana kadar emmek. İstiyorum...

Sikeyim. Ben hasta bir orospu çocuğuyum. İşte bu yüzden asla birlikte olamayız. Ona nasıl hissettiğimi asla söyleyemem. Çünkü Ash ona yapmak istediğim şeyleri bilse hasta olurdu. Kulağına fısıldamak istediğim tüm o pislikleri. Onu işaretlemek ve ona sahip olmak istiyorum. Hassas teninde diş izlerimi bırakmak, mükemmel kışında parmaklarımın ve avuçlarımın izini görmek.

Uğraşması gereken yeterince şey var. O pislik eski sevgilisiyle. Ayrıldığına sevindim. Çünkü o orospu çocuğunun uzuvlarının kopmasına ramak kalmıştı. Onunla konuşma şekli, ona bakışı, bir bok olmayan o iken. Huh-uh. Adamın işe yaramaz, sefil hayatını kaybetmeye ne kadar yakın olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Gölgede oturdum, zamanımı bekledim, sadece bana bir sebep vermesini bekledim. Yaptığı şeylerin kötü bakışlar ve birkaç alaycı yorumdan öteye gitmemesi hepimiz için iyi oldu, en azından benim önümde. Parmak eklemlerimi kırıyorum, kan basıncımın yükseldiğini hissediyorum. Dişlerimi gıcırdatarak toz haline getiriyorum. *Sakin ol, dostum.*

Artık bekar. Ama ne kadar süre için? Başka bir orospu çocuğu ringe çıkana kadar ne kadar zamanım var?

Sağ tarafımda bir kargaşa fark ettiğimde çok hoş düşüncelerim (DEĞİL!) bozuldu. Siktiğimin Steven'ı. Harika, gerçekten harika. Suratı asık ve tedirgin, kız arkadaşıma ne dediğini anlamam bir saniyemi alıyor. Ama anladığım anda ayağa kalkıyorum, taburem yere düşüyor.

"Ne yaptın lan sen, orospu? Kendini hamile mi bıraktın? Daha yeni ayrıldık, Tanrı aşkına," diye alay ediyor, barın tepesine doğru eğiliyor, diğer müşterilerin duymaması için alçak sesle konuşuyor. Ama tüm vücut dili düşmanca. Ondan öfke dalgaları yayılıyor. Ona öfkesini göstereceğim.

Bir saniye içinde aptalın üzerine atıldım, önce burnuna dirsek attım, tatmin edici bir çıtırtı duydum, sonra yerde feryat ederken ve kanlı yüzünü tutarken, ağır botlarımdan birinin tabanını göğsüne koydum. Sert değil, sadece yerinde kalmasını sağlayacak kadar. Hızlı ve güçlüyüm. Futbol sahasında bu pislikten çok daha büyük ve acımasız adamlarla karşılaştım. Ve bu oyunu sevdiğim içindi. Bu benim kadınımla ilgili. Benim her şeyim.

Homurdanıyorum, "Özür dile."

"Kız hamile lan! Şuna baksana!" Bir eliyle burnunu tutarken diğerini Ashley'e doğru kaldırıyor.

Etrafımızda bir çember oluşuyor ama kimse müdahale etmiyor. Birincisi, bedenim. Ama aynı zamanda, insanlar beni burada tanıyor. Bela aramadığımı biliyorlar. Steven'ın aksine, o bilinen bir bok karıştırıcıdır.

"Özür dile dedim." Hırlamam daha belirgin, ayağımın üzerindeki ağırlığı daha ağır.

Uzaklaşmaya çalışırken gözleri kocaman oluyor ama ben bırakmıyorum. Sonunda genizden gelen bir sesle "Özür dilerim, tamam mı?" dedi. Sesi

Çatlıyor ve o kadar çok kan var ki burnunu kırdığıma eminim. Güzel. Bu kadar yeter. Şimdilik bu kadar.

İyi bir önlem için kaburgalarına tekme atıyorum ve sonunda bakışlarımı Ashley'e geri çeviriyorum. Titriyor, gözleri kocaman, dudakları ayırık. O kadar güzel ki kalbim ağrıyor. Ama şu anda düşüncelerimin o yola girmesine izin veremem. Kızımın bana ihtiyacı var. Çünkü görünüşe göre bu orospu çocuğu haklı olabilir. Ash'in gömleğinin önü iki küçük daireyle lekelenmiş, eminim meme uçları kıyafetlerinin katmanlarına dayanıyordur. Kadınım süt sağıyor. Bunun içime işlemesine izin vermemek için mücadele ediyorum, sorularımı şimdilik bir kenara itiyorum. Önceliğim o.

Bir elimi barın üstüne koydum ve üstüne atladım. Kaybedecek zaman yok. Ceketimi çıkarıp omuzlarına sarıyorum ve onu kollarıma alıyorum. O güzel kahverengi gözlerini yüzüme diyor ve ben ölmek istiyorum. Gözyaşlarıyla doldular. Sanki kalbim göğsümden sökülüp atılıyor.

"Sorun yok bebeğim. Ben yanıdayım," diye gürlüyorum kulağına ve şakağına yumuşak bir öpücük konduruyorum. Bunun sadece güven verici bir jest olmasını istiyorum ama temasla birlikte tüm vücudum uğulduyor.

Siktir, iyi hissettiriyor. Ashley Samba yanıma mükemmel oturuyor. Sanki benim için yaratılmış gibi. Benim beş santimetrelilik boyumdan bir karış kısa ve kollarımda çok küçük.

Bizi hızla bardan çıkarıp meraklı gözlerden ve fısıltılardan uzaklaştırıyorum. Kızımla ilgilenme vakti geldi.

Üçüncü Bölüm

Ashley

O *Aman Tanrım, bana neler oluyor?!*
Jackson lanet olası Saddler beni Vahşi Nokta'dan çıkarırken kafamda milyonlarca düşünce uçuşuyor.

Öngörülen süreden sonra neden bitkileri almaya devam ettim? Vücuduma ne oluyor? Duracak mı? Ölecek miyim?

Bu son düşünceyle daha da sert bir şekilde gözyaşlarına boğuldum ve Jax'e yapıştım. Yüzümü gömleğine gömüyorum, yumuşak pamuğa bulaşan gözyaşlarımı ve sümüğümü umursamadan hıçkıra hıçkıra ağlıyorum. Aynı zamanda ellerimin onun iri ve kaslı göğsünde gezinmesine engel olamıyor ve burnumu onun şişkin göğüs kaslarına dayayıp muhteşem kokusunu ciğerlerime çekiyorum. Tanrım, çok güzel kokuyor. Toprak, çam ve vahşi doğa gibi. Güçlü, evcilleştirilemez bir şey. Aynı anda hem baş döndürücü hem de topraklayıcı.

Onunla mekanik bir şekilde yürüyorum, bardan çıkıp gecenin sessizliğine karıştığımızda nereye gittiğimize dikkat etmiyorum. Kasaba meydanını geçtik ve kaldırımında durduk... muayenehanesinin önünde.

Bakışlarımı onunkilerle buluşturmak için kaldırıyorum ve soruyorum, "Ne...? Burada ne işimiz var?" "Seni kontrol etmem gerek. Her şeyin yolunda olduğundan emin olmalıyım."

Sesini hiç bu kadar yakından duyduğumu sanmıyorum. Alçak, gürültülü ve lezzetli bir şekilde tüm vücudumu titretiyor. Çok fena sikildim. Peki o ne düşünüyor olmalı? Erkek arkadaşından ayrıldıktan birkaç hafta sonra hamile kalan deli bir kadın olduğumu mu? Oh Tanrım.

Bir adım geri atıyorum, saçlarımı yüzümden uzaklaştırıyorum ve yanaklarımı siliyorum.

"Dinle, Jackson. Beni oradan çıkardığın için çok teşekkür ederim. Çok nazıktın. Ama göğüslerimdeki sorunun ne olduğunu biliyorum ve şimdi eve gidip-"

"Hayır," diye sertçe sözümü kesti. Ve bu tek kelime, onun emredici tonu, külotumu ateşe verdi. "Eve yalnız gitmiyorsun. Benimle içeri geliyorsun, böylece seni muayene edebilir ve her şeyin yolunda olduğundan emin olabilirim."

Bunun üzerine, kirli sakallı, kare çenesi gergin, elimi tutuyor ve beni yakınına, koca vücuduna doğru çekiyor. Her bir şişkin kasını ve sert et parçasını hissedebiliyorum ve bu inanılmaz bir şey. Ona bir ağaç gibi tırmanmak, lanet bir maymun gibi etrafına sarılmak istiyorum.

Jackson büyük bir elini ceketinin altından belime doluyor, sıcaklığı tenlerimiz arasında hiçbir şey yokmuş gibi beni dağlıyor. Diğer eliyle de ceketini karıştırıyor. Sadece bakabiliyorum, nefes nefese, beynim onun yakınlığı, hissi ve kokusuyla karışmış halde. Sonra kapının kilidini açmak için biraz geri çekiliyor. Ceketinin cebinden anahtarını çıkardığını fark ediyorum. Giydiğim ceketten. Ve yüzümün utançla ısındığını hissediyorum. *Evet, aptal. Seni doldurmaya çalışmıyordu, sadece anahtarlarını alıyordu. Aman Tanrım.*

Jax kocaman patisini tekrar elime doluyor. "Gel." Ve beni içeri çekti.

Benden bir karış daha uzun ve birkaç yüz kilo daha ağırmış gibi görünen bir adamın ceketini giyerken nasıl görüldüğümü hayal bile edemiyorum. Yeni vücudum ve yeni imajım için çok fazla.

Jackson'ın paltosunda, sıcaklığında, kokusunda, gri mavi-yeşilinin yoğunluğunda boğuluyorum. Ateşim bir dakikada bir mil atıyor, buraya nasıl geldiğimi, kendimizi bu durumda nasıl bulduğumuzu merak ediyorum. Gecenin bir vakti, boş doktor muayenehanesinde tek başıma.

Gözleri benimkilerden hiç ayrılmayan Jax beni bekleme salonundan geçirip ofisine götürüyor. Bakışlarından kaçmak için etrafıma bakıyorum. Burası son ziyaretimden farklı hissettiriyor. Dr. Dobbs emekli olduğundan beri gelmemiştim. Jackson'dan ilaç reçetemi yeniden doldurmasını isteyecek değildim ya da

sert, dolgun, gergin ve sıcak hissetmeye başladıklarında göğüslerimi kontrol ettim. Bunun, bildirimin uyardığı yan etkilerden biri olduğunu ve geçeceğini düşündüm. Ama şimdi buradayız.

Beni muayene masasının önüne çekti, güçlü ve becerikli ellerini belime doladı ve beni havaya kaldırdı! Aynen böyle! Homurdanma yok, tereddüt yok, hiçbir şey yok. Jackson iki yüz kiloluk kıcıımı kaldırdı ve beni nazıkçe muayene masasına koydu. *Aman Tanrım!*

Bir şey söylemek için ağzımı açıyorum, herhangi bir şey, ama sonra bir çift eldiven, bir çubuk ve stetoskop alıyor ve tam önümde durmaya geliyor. Arkama yaslanıp kalçalarımı biraz açmam gerekiyor ki o da iri, sert vücudunu kalçalarımın arasına sığdırabilsin. Ve itiraf etmeliyim ki onu görmek ve hissetmek çok lezzetli.

Beni yiyip bitirmesini istiyorum.

Dudağımı ısıyorum, eldivenleri giymesini izliyorum. Ne yapacağını merak ederek bir kaşımı kaldırıyorum.

Jackson gülümseyerek bir sıra düz, beyaz dişini ve gamzesini gösteriyor. Vay anasını, neredeyse orgazm oluyordum.

Jax büyük bir avucunu göğsümün ortasına koyarak beni hafifçe itiyor.

"Arkana yaslan, lütfen, Ashley. Kalbini ve ciğerlerini dinlemem ve laboratuvar için örnek almam gerekiyor. Bu bize herhangi bir bakteri olup olmadığını söyleyecek, bu da göğüslerinizin neden süt sızdığını açıklayabilir. Sadece bir saniye sürecek. Tamam mı tatlım?"

Başımı sallıyorum, bana söyleneni yapıyorum, sesinin alçak gürültüsü beni rahatlatıyor. Yakınlığı, iri bedeninden yayılan sıcaklık, kokusu...

"Derin bir nefes almanı ve yavaşça bırakmanı istiyorum. Rahatlamaya çalış. Tuttum seni. Korkacak hiçbir şeyin yok. Sana kötü bir şey olmayacak."

Derin nefesler almaya devam ediyorum, utanmadan yüzüne bakıyorum. Güçlü çenesinin, yüksek elmacık kemiklerinin, kalın kaşlarının, düz, erkeksi burnunun hatlarını ezberliyorum. Bu kadar yakından neredeyse sayabileceğim uzun, mürekkep rengi kirpikleri. Mavi-yeşil gözlerinin yoğunluğunu. Ve o dolgun, pembe ağzı.

"Şimdi benim için nefes al. Nefes al. Güzel, kızım. Tekrar al. Nefes al. Nefes ver. Bir kez daha. İşte bu kadar. Rahatlayabilirsin. Her şey yoluna girecek. Tuttum seni, bebeğim."

Bebeğim... bu adam benim ölümüm olacak.

"Mükemmel. Ciğerleriniz iyi durumda ve kalbiniz güçlü bir şekilde atıyor."

Stetoskobu bırakarak bakışlarını benimkilerle buluşturuyor. Elleri nazikçe gömleğimi yukarı itiyor ve sütyenimi ortaya çıkarıyor.

"Bu iyi mi?"

Tekrar başımı salladım, dilim tutulmuştu.

"Aferin kızıma." Aman Tanrım, bu adam gerçek mi? "Şimdi göğüslerine bir bakalım, tamam mı tatlım? Utanmana gerek yok. Bu sadece bir kontrol."

Parmakları hassas yanlarımı sıyrıyor ve kıkırdıyorum.

Dikkatini tekrar bana çeviriyor, gözleri koyulaşüyor, bakışları beni anında ayıltıyor, bacaklarımı birbirine sıkıştırıp kalçalarımı ovuşturmama neden oluyor.

"Çok güzelsin Ashley. Göğüslerin. Siktir, çok güzelsin."

Gözleri göğüslerimden yüzüme doğru gidiyor, sanki izin istiyor. Tanıdığım Jackson'a hiç benzemiyor. Alıştığım Jackson'a. Sakin, sessiz, soğukkanlı, duygusuz. Gözleri yanıyor, elleri titriyor.

"Yap şunu" diye nefes veriyorum. Jackson titreyerek uzun bir nefes veriyor, eldivenleri titreyerek çıkarıyor ve sütyenimin dantelinden göğüslerimi avuçluyor.

"Çok dolgun ve yuvarlak. Hiç bu kadar güzel olmamıştın." Bana bakıyor, bakışları gözlerimden dudaklarıma ve göğsüme doğru iniyor. Sonra elleriyle göğüslerimi kavıyor, hafifçe sıkıyor. Yüksek sesle inliyorum, amım kasılıyor. Başım geriye düşüyor, tüm vücudum titriyor.

"Evet, işte bu bebeğim. Tuttum seni. Bırakabilirsin. Daha iyi hissetmene yardımcı olmama izin ver, tatlım. Bana güvenebileceğini biliyorsun." Mükemmel yontulmuş dudaklarını yalıyor, aç ve susuz kalmış bir adama benziyor...

Sözleri, dokunuşu, yüzündeki ifade... Bunlar beni mahvediyor.

Jackson gömleğimi başımdan yukarı çekiyor, beni sadece sütyenimle görünce nefesi kesiliyor. "Siktir, bebeğim. Sen dünyanın en güzel kadınısın."

İri elleri göğüslerimi kavıyor ve masaj yapıyor, sütyenimin kopçasını çekiştiriyor, ta ki kopçalar gevşeyip ağır göğüslerimi serbest bırakana kadar. Yutkunurken adem elmasının sallanışını izliyorum, sonra gözleri uzun, lezzetli bir işkence gibi geçen saniyeler boyunca çıplak göğsüme kayıyor ve tekrar benimkilerle buluşuyor.

"Hayatımın sonuna kadar her gün vücuduna tapacağım. Sana istediğin her şeyi, ihtiyacın olan her şeyi vereceğim bebeğim. Seni benim yapacağım. Benim

güzel karım." Jackson'ın gözleri kararıyor, geniş göğsünden alçak, seksi bir hırıltı yükseliyor.

Onun yoğunluğu ve baştan çıkarıcı ağzından dökülen kelimeler karşısında nutkum tutuldu, büyüledim.

"Göğüslerinde bir şeyler olduğunu biliyordum, tatlım. Çok büyüdüler, yuvarlaklaştılar ve dolgunlaştılar. Meme uçların sürekli dikleşiyordu. Fark ettim ve barın üzerinden atlayıp seni yutmak istedim. Göğüslerini emmek. Herkesin görmesi, inlemelerini ve çıkardığım ıslak, şapırdayan sesleri duyması umurumda değildi."

Dudaklarım istemsiz bir iniltiyle ayrılıyor. Neler oluyor? Kim bu adam ve benim suskun dağ doktoruma ne yaptı?!

"Siktir, bebeğim, seni tatmam lazım." Başını göğsüme doğru eğiyor ve dudaklarını sol meme ucumun etrafına sarıp emiyor.

Amım kasılıyor, kasılıyor ve klitorisim zonklıyor, titreşiyor, beni daha yüksek sesle inletiyor. Bunun olduğuna inanamıyorum. Dili, dudakları, ağzı... Duygular inanılmaz! Ve meme ucumdan süt fışkırdığını hissediyorum, şişmiş göğsüm sonunda biraz rahatlıyor. Acıya varan keskin bir zevk ve daha derin, ilkel, daha temel bir şeyin karışımı.

"Oh, Tanrım," diye mırıldanıyor Jax meme ucumun etrafında. "Kahretsin, tatlım... sen en güzel, en nefis kadınsın. Sen benim için yaratılmışsın. Kaç gece seni düşünerek otuz bir çektim biliyor musun? Seni sevebilecek ve mahvedebilecek bir adam olmayı diledim. Benim güzel kızım."

Sertçe emiyor, etimi, vücudumun ürettiği sıvıyı höpürdetiyor. Onun için. Sadece onun için.

"Sana göstereyim Ash. Lütfen tatlım. Seni hak etmediğimi biliyorum ve sonra kıcıma tekme basabilirsin ama lütfen sana göstermeme izin ver. Seni daha fazla tatmama izin ver. Seni boşaltmama izin ver. Sonra konuşuruz. Tamam mı, tatlı kız? Her şeyi halledeceğiz. Gidebilirsin ya da kalabilirsin. Benim olmayı seçebilirsin. Sadece, lütfen, Ashley..."

Çılgınca başımı sallıyorum, vücudum gümbürdüyor.

"Evet, lütfen!" Jackson biraz geri çekilip doğrudan gözlerimin içine bakıyor.

"Kalacak mısın?" Sesi tanınmaz halde, saçları parmaklarımdan dağılmış, gömleğinin yakası yana kaymış, gözleri vahşi ve korkutucu. Çok güzel.

Tüm bunlar ne kadar ani ve korkutucu gelse de, asla çekip gitmeyeceğimi biliyorum. Bu adam bana asla izin vermeyecek. İstemediğimi de biliyorum.

Tekrar başımı sallıyorum ve yüzü aydınlanıyor.

Gülümsemesi göz kamaştırıcı. "İşte benim kızım."

Başını eğiyor ve göğsümün ortasından boğazımın çukuruna kadar ıslak bir şeridi yalıyor, sonra tekrar aşağıya doğru öpüyor.

"Göğüslerin çok tatlı Ash. En iyi nektarla dolu. Siktir, bebeğim, meme uçların. Tanrım. Dünyadaki en mükemmel göğüslere sahipsin. Çok dolgun ve yuvarlak. Çok ağır. Büyük ellerim için mükemmel. Tüm vücudun mükemmel bebeğim. Ve amın da en iyisi olacak."

Jackson acele etmiyor, göğüslerimi yalıyor, emiyor ve biraz daha ısırtıyor. Alt yüzünün tamamı sütümle kaplı. İnliyor ve hırlıyor, bu sesler beni ürpertiyor ve inletiyor.

Sonra nihayet kocaman ellerini göğüslerimden kot pantolonuma indiriyor ve düğmesini açıyor.

"Kremanın tadına bakmalıyım bebeğim. Eminim en tatlısıdır."

Jackson fermuarımı indiriyor ve ben de muayene masasında kıpırdanarak pantolonumu indirmesine yardım ediyorum. Külotumun içine uzanıyor, uzun parmakları amımın ıslak kıvrımlarında kayıyor. Uzun, ürpertici bir nefes alıyorum ve can havliyle onun iri omuzlarına tutunuyorum.

"Kahretsin, sırlıklam olmuşsun, bebeğim. Bütün bunlar benim için mi?" Elini kaldırıyor, parlayan parmaklarını yüzünün önünde tutuyor. "Şuna bak bebeğim. Sütün parmaklarımdan damlıyor, küçük dar amcığının balıyla karışıyor."

Dudaklarını parmaklarının etrafına sarıyor ve beni tadarken çıkardığı inilti doğrudan klitorisime gidiyor.

"Tanrım, Ashley. Amın çok lezzetli. Tatlı, sulu ve benimkini beceriyor," diye homurdanıyor.

Dizlerinin üzerine çöküşünü ve yüzünü kasıklarımın gömüp derin derin içine çekişini izliyorum. Ayaklarımın dibinde koca bir dağ gibi adam. Sonra sırlıklam olmuş külotumun girişinden tepesine kadar bir şerit yalıyor, burnu tümseğime giriyor, akuamarin gözleri benimkilere kilitleniyor.

"İnanılmaz. Beni öldüreceksin Ashley. Ve ben dünyanın en mutlu adamı olarak öleceğim."

İç çamaşırlarımın dantelleri arasından sularımı emiyor.

"Seni tatmak istiyorum. Daha fazla bekleyemem. Her gün ilk ve son yemeğimin senin amın olmasını istiyorum. Lütfen tatlım, yapabilir miyim?"

Sadece başımı sallayabiliyorum, onun alev alev yanan bakışlarında, çılgın sözlerinde, evcilleşmemiş açlığında kayboluyorum.

"Teşekkür ederim bebeğim. Söz veriyorum iyi olacağım. Seni çok sert boşaltacağım, tatlım."

Jackson başparmaklarını iç çamaşırımın lastiğinin içine sokuyor ve yavaşça kalçalarımın aşağı çekiyor. Gücü, arzusunun şiddeti ve yumuşaklığı arasındaki tezat kalbimin kabarmasına neden oluyor. Arkasına yaslanıp botlarım ve çoraplarımla birlikte onları da çıkarıyor. Artık onun önünde tamamen çıplaktım. Kalçalarım genişçe açılmış ve o hala tamamen giyinik, önümde diz çökmüş, iri, kaslı vücudu bacaklarımın arasında, güçlü elleri baldırlarımın etrafına sarılmış. Görülmeye değer bir manzara.

Dolgun dudaklarını yalıyor, vahşi gözlerle damlayan çıplak amıma bakıyor. Sıcaklığın göğsümden yükseldiğini, boynuma tırmandığını ve yanaklarıma yayıldığını hissediyorum.

"Çok güzelsin Ash. En güzel kadınsın. Şu muhteşem amcığa bak. Çok ıslak, çok pembe. Kokun beni deli ediyor, tatlım. Senden içmek için sabırsızlanıyorum. Siktir, klitorisin. Onu istiyorum. Onu yalamak ve emmek istiyorum. Eminim seni fişkırtabilirim, bebeğim."

Başını eğiyor ve küçük tomurcuğu emiyor. Vücudum eğiliyor, parmaklarım muayene masasını tırmalıyor ve çığlık atıyorum, orgazm beni şaşırtıyor.

Jackson hırlıyor ve yüzünü amıma gömüyor, alıştırıyor ve emiyor, zevk dalgaları boyunca beni yiyor. Dilini içime itiyor, burnu klitorisime sürtünüyor.

Dördüncü Bölüm

Jackson

I dudaklarımı yalıyor, tatlı balının tadını çıkarıyorum. Artık kızıma olan açlığım bir süreliğine yatıştığına göre, onun potansiyel sorununa odaklanmam gerekiyor.

Ayağa kalkıp ensesini avuçluyorum ve parmaklarımı yumuşak buklelerinin arasından geçiriyorum. Dolgun ağzına hızlıca bir öpücük konduruyorum, dilimi dudaklarının arasından kaydırmaya ve onun muhteşem tadını paylaşmaya karşı koyamıyorum. Sonra alnımı onunkine yaslayıp nazikçe soruyorum: "Hamile misin bebeğim? Bu yüzden mi emziriyorsun?"

Dolgun göğüslerini avuçluyorum ve başparmaklarımın nasırlı uçlarını dik, koyu renkli meme uçlarına sürüyorum. Sütü parmaklarıma damlıyor. Hay sikeyim! Dudaklarımı yalıyorum. Ondan içmek istiyorum. Memelerini yalayıp emmek. Vücudunun ürettiği büyümlü sıvının tadını çıkarmak. Karşı koyamıyorum, eğilip bir meme ucunu ağzıma alıyorum, sert tomurcuğu dilimin üzerinde hissediyorum, tatlı sütü ağzıma damlıyor. Kahretsin, tadı muhteşem... En çılgın hayallerimden bile daha iyi. Elimde olmadan onun dolgun, yuvarlak memesini sıkıyor, açlıktan ölmek üzere olan bir bebek gibi içiyorum. Ash'in yüksek sesli iniltisi doğrudan taşaklarıma çarpıyor ve transımı bozuyor. Ağzımı ondan ayırmak için tüm öz kontrolümü topluyorum, yüksek sesle, ıslak bir patlama yapıyorum. Hay sikeyim. Kokusu, tatlı ve çiçek kokusu, kollarımda ne kadar iyi hissettirdiği, balının ve sütünün tadı. Bu kıza aşık oldum. Düşündüğümde de fazla.

Direkt gözlerinin içine bakıyorum. "Hamile olman hiçbir şeyi değiştirmez, tatlım. Sana ve bebeğe ben bakacağım. O *bizim* bebeğimiz olacak."

"Ah, Jackson," diye fısıldıyor, küçük eliyle yüzümün yan tarafını kavırıyor.

"Söz veriyorum bebeğim. Seni hep istedim."

"İstedin mi?"

"Evet, bebeğim. O kişi sensin. Ama önce hamile olup olmadığını ya da başka bir şey olup olmadığını bilmemiz gerekiyor."

Sertçe yutkunuyor. Muhteşem boğazı çalışıyor. "Ben... Ben bazı otlar aldım."

Ne?

"Onlar... onlar doğal. Yan etkileri olduğunu söylediler ama ben düşünmedim... Ben... Ben göğüslerimin daha büyük olmasını istedim. Bu reklamı gördüm... ve... iki hafta sonra bitkileri almayı bırakmam gerekiyordu ama normal boyutuma geri döneceğimden korktum," diyor Ashley endişeyle.

Oh... Ooh!

Tek bir damla gözyaşı yanağından aşağı yuvarlanıyor, yumuşak yüzü buruşuyor. Büyük ellerimle çenesini kavırıyor, başparmaklarımla gözyaşlarını siliyorum.

"Şşşt, sorun yok bebeğim. Her şey yoluna girecek. Her şeyi düzelteceğim." Onu tekrar öpüyorum ve hasta bir orospu çocuğu olduğum için aletim boxerımın içinde zıplıyor. Gözyaşlarının, dudaklarının ve dilinin karışık tadı, tatlı sularının kalıntıları, ağızındaki sütünden geriye kalanlar... lanet olsun... Sadece kadınımlı öperken bile sikimi patlatacağım.

"Bana... bana yardım edebilir misiniz? Lütfen?"

Alnından öperim. "Elbette, tatlı kızım. Otlar nerede?" "Benim evimde."

Yüzünü siliyor, küçük bir gülümseme yavaşça yüz hatlarını kaplıyor.

"Tamam, hadi senin evine gidelim ve sen de bana göster. Bu yana Doğal bir şey, eminim iyi olacaksın. Birkaç gün içinde süt sağmayı bırakmalısın," diye onu rahatlatıyorum, ama tek düşünebildiğim o sütü sonuna kadar içmek.

Cesurca başını sallıyor, "Tamam."

Bir mendil alıp gözyaşlarını ve cildinin hala sıvılarla kaplı kısımlarını nazikçe temizliyorum. Sonra kıyafetlerini giymesine yardım ediyorum.

El ele dışarı çıktık. Kamyonetime doğru yürüdük, Ash için kapıyı açtım ve emniyet kemerini takarak içeri girmesine yardım ettim. Sonra etrafından dolaşıp içine giriyorum. Arabayı çalıştırıp bizi onun evine götürüyorum. Çünkü tabii ki nerede yaşadığını biliyorum.

Arabayı park edip Ash'in inmesine yardım ettim. Sıcak ve güven dolu bir gülümsemeyle bana dönüyor ve kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor. Kahretsin, benim kızım dünyadaki en güzel şey.

Kapıyı açtı ve beni içeri davet etti. Evi mütevazı ama güzel dekore edilmiş. Kadınsı ve sıcak, tıpkı onun gibi. Evimizin neye benzeyeceğini merak ediyorum. Kahretsin, ona sıfırdan bir ev inşa edeceğim. Ona istediği ve ihtiyaç duyduğu her şeyi vereceğim.

Mutfığa doğru yürüyoruz ve Ashley metal bir çay kutusunu işaret ediyor. Onu aldım ve etiketini inceledim. Huh... Biraz araştırma yapmam ve dağın aşağısındaki laboratuvara bir örnek göndermem gerekecek. Ama ilk okumada zararlı bir şey görmüyorum, Tanrı'ya şükür!

Ashley'e dönüyorum ve kollarımı beline dolayarak onu kendime çekiyorum. Yumuşak kıvrımları sert vücuduma mükemmel bir şekilde oturuyor. Hiç şüphesiz onun benim için yaratıldığını biliyordum.

"Merak etme bebeğim. Bunu düzelteceğiz. Kısa sürede iyileşeceksin." "Özür dilerim, Jax. Bu kadar dikkatsiz olmamalıydım."

Başının üstünü öperek ona daha sıkı sarılıyorum. Her zamanki gibi, dudaklarında adımın sesi.

"Merak etme tatlım. Her şey yoluna girecek. Söz veriyorum."

Kendimi kontrol edemeyerek, derin, uzun, ıslak bir öpücükle ağzını alıyorum, dillerimiz birbirine dolaşıyor, ellerimiz birbirimizin vücudunda geziniyor. Koca kıcını kavıyorum, dolgun, yumuşak etini şekillendiriyorum, kık yanaklarını ayırıyorum, yüksek sesle inletiyorum. Sonra yumuşak beline ve dolgun kalçalarına doğru kayıyorum. Ashley titriyor, fanilamı pençeliyordu. Ellerimi gömleğinin altından geçiriyorum, pürüzsüz, sıcak tenini hissediyorum. Atletimi yırtıyor, parmaklarını pamuklu kumaşın altına kaydırıyor, tırnaklarıyla yanan tenimi sıyrıyor.

Kahretsin, beni öldürecek. Daha fazla dayanamayacağım. Ona ihtiyacım var. Şimdi.

Öpüşmeyi kesiyorum ve kulağına homurdanıyorum, "Sabırsızlanıyorum bebeğim. Sana ihtiyacım var." "Lütfen," diye inliyor, vücudunu benimkine doğru itiyor. "Yatak odası,"

Ateşli öpücükler arasında inliyor, dudaklarım, dilim ve dişlerim için boynunu eğiyor. Elini arkasındaki kapıya doğru sallayarak "işte orada" diye ekliyor.

Onu kucağıma aldım ve yatak odasına götürdüm.

Vücudunu yatağına yatırdığım an, kıyafetlerini çıkarıyorum. Katmanlar Noel sabahındaki ambalaj kağıdı gibi dökülüyor. Ona ihtiyacım var, her santimine. Çıplak ve tamamen bana ait.

"Kahretsin, şu haline bak. Çok güzelsin. Ve göğüslerin. Tanrım, inanılmazlar. Çok dolgun ve yuvarlaklar, koyu renk meme uçların sadece benim için sızıyor."

Ağzımı göğüslerine indiriyorum ve emiyorum, tatlı sütünü yutuyorum, kokusu doğrudan sert sikime gidiyor. Homurdanıyorum, taşaklarım kalkıyor ve boşalacağımı fark ediyorum.

"Ash, tatlım. Siktir. Ateş edeceğim. Benim için hazır mısın? Spermimi istiyor musun?"

"Evet, lütfen."

Kıvranıyor, parmakları saçlarıma dolanmış, yüzümü kendine doğru tutuyor.
Memeler.

Onu çekiyorum ve pantolonumu aşağı itiyorum, ağır, damlayan horozumu serbest bırakıyorum. "Dudaklarını benim için aç, bebeğim. İşte böyle, güzelim. Şu haline bak.

Çok güzelsin. Gerçek olduğuna inanamıyorum."

Ashley ağzını kocaman açıyor ve bana bakıyor, bakışları hararetli, gözleri kapüşonlu, ağzı açık, nefes nefese.

"Jackson. Sana ihtiyacım var," diye inliyor.

Taşaklarım geriliyor, mide kaslarım kasılıyor ve kendimi tutamıyorum.

Dudaklarına, diline, yanaklarına ve çenesine sperm sıcıyor.

Ashley ağzını daha geniş açarak dölleri yakalamaya çalışıyor. Dudaklarını yalıyor, beni yüzünden temizliyor, sıcak tohumlarımı parmaklarından yalıyor.

İnlemeleri beni çılgına çeviriyor, orgazmım içimden fişkırmaya devam ediyor, kalın beyaz ipler. Homurdanıyorum ve shaftımın tabanını sıkıyorum, sikimi okşuyorum, dölümün onun dolgun göğüslerinin üzerine fişkırmasını izliyorum.

Onu salgımla boyuyorum, kokumla sahipleniyorum, onu işaretliyorum. Benim kokum.

Eğilip onu öpüyorum, kendimi tadıyorum, dev ellerim muhteşem yüzünü kavriyor.

Uzanıp shaftımdaki son damlaları sıkıyor, parmaklarını dudaklarına götürüp emiyor, mırıldanıyor ve elindeki son spermi yalıyor.

Yanına uzanıyorum, onu kollarıma çekiyorum, göğsüme bastırıyorum, yumuşak, sıcak bedeninin, kokusunun ve tadının tadını çıkarıyorum. Ve açlığımın geri dönmesi uzun sürmüyor.

"Kokun beni delirtiyor bebeğim," diye itiraf ediyorum yiyip bitiren öpücükler arasında.

"Ah, Jackson," diye inliyor ağzımın içine.

"Sana tüm tohumlarımı vereceğim, seni döllerimle dolduracağım. Seni doğuracağım, benim güzel, güzel kızım. Kukunu, kıçını, ağzını... Hepsini dolduracağım."

Birbirimize doyamıyoruz. Sanki dünyanın sonu gelse duramayacağız.

Ellerim onun dolgun kıvrımlarında geziniyor ve titreyerek inliyor ve kendini avuçlarıma doğru itiyor. Aşağı uzanıyor ve parmaklarını zaten sertleşmekte olan sikimin uzunluğunda aşağı yukarı gezdiriyor. Bunu durdurmak mümkün değil.

Parmaklarım ıslak kıvrımlarının arasından kayıyor ve kalçaları yataktan kalkıp beni arıyor.

"Seni dizlerinin üzerine çöktüreceğim, sikim gırtlığında olacak, ağzın döllerimle dolacak. Sen çılgılık atıp durmam için yalvarana kadar amını yalayacağım ve sonra bayılana kadar seni becereceğim. Ve sonra tekrar yapacağım, ve tekrar."

Bir parmağımı içine sokuyorum, sonra diğerini.

"Siktir," diye homurdanıyorum. "Ne kadar sıkı olduğunu seviyorum. Seni ne kadar doldurduğumu. Siktir, Ashley. Bunu seviyorum."

Parmaklarımın onun muhteşem amına girip çıkmasına bakıyorum, tamamen ıslak ve parlak. Ağız sulandırıcı.

Başını sallıyor, gözleri kapalı, dudakları ayırık. Acıyan gözler için lanet bir manzara.

"Hiç bu kadar dolu, bu kadar gergin, bu kadar..." diye yüksek sesle ağlıyor, sözünü bitiremiyor.

"Lanet olası alındı mı?" Törpüledim, sesim kendi kulaklarıma çılgınca geliyordu.

Ashley dudağını ısırıyor, başını sallıyor. Çok masum, çok ahlaksız görünüyor.

"Benim olmayı seviyorsun. Benim iyi kızım, tamamen benim. Ve sadece benim." Her kısa cümleye derin bir itişle eşlik ediyorum, parmaklarımı muhteşem amının içindeki en sulu noktalara ulaşmak için kancalıyorum. Başparmağımı klitorisinin üzerine sürterek kalçalarının öne doğru sallanmasını tetikliyorum.

"İçine bir bebek koyacağım, tatlı kızım," diye mırıldanıyorum sıcak tenine karşı. "Ve içine bebekler koymaya devam edeceğim. Asla olmayacaksın

Karnında tohumum olmadan, içinde ben olmadan asla uyumayacaksın. Benim tatlı kızım. Bunu istiyorsun, değil mi?"

Başını sallıyor, inliyor ve kalçaları tekrar yataktan kalkıyor, daha fazlası için bana yalvarıyor.

"Evet, evet, evet. Lütfen, Jackson. İçime bir bebek koy. Lütfen. Seni istiyorum. Sana ihtiyacım var!"

Parmaklarımı içinden çekiyorum ve o inliyor. Aminin ıslak sesi, muhtaç iniltisiyle birlikte sikimi zıplatıyor.

"Ne? Hayır. Hayır. Sana içimde ihtiyacım var."

Karanlık bir şekilde kıkırdıyorum, onu yuvarlıyorum ve mükemmel kışını tokatlıyorum. "Bacaklarını aç, tatlım. Bana o güzel amını göster." Ashley'nin nefesi kesildi, gözleri büyüdü.

"Hoşuna gitti mi? Benim pis kızım onunla böyle konuşmamdan hoşlanıyor mu? Küçük amına amcık denmesi hoşuna gidiyor mu?" Şaftımı ıslak, dolgun kıvrımlarına sürterek törpüledim.

Başını sallıyor, sonra kışını havaya kaldırıp dizlerini açıyor.

"Siktir," diye inliyorum.

Eğiliyorum, dolgun poposunu tutuyorum, yanaklarını ayırıyorum ve dilimi yarığında aşağı yukarı gezdiriyorum. Sırılsıklam olmuştu, kremi dilimin üzerine damlıyordu.

Uzanıp göğüslerini avuçluyorum, meme uçlarını sıkıp sütünü sağıyorum. Sütü parmaklarımın üzerinden akıp yatağa damlıyor ve bu manzara şimdiye kadar gördüğüm en ateşli şey.

Homurdanıyorum ve sonra tekrar dalıyorum, amını yiyorum. Kadınımı yiyip bitiriyorum.

"Mmm," diye yüksek sesle mırıldanıyorum. Açlıktan ölmek üzere olan bir canavar gibi ses çıkarıyorum. "Bu çok iyi hissettiriyor, Jackson," diye inliyor Ashley.

"Tadını çok seviyorum bebeğim. Cennet gibi. Benim lanet cennetim. Küçük amcığın dilimin üzerine damlıyor."

Yüksek sesle höpürdetiyorum ve kalçalarını bana doğru sallayarak haykırıyor.

Meme uçlarını sıkıyorum ve süt göğsünden aşağı, ellerimin üzerine akıyor ve kıvrımlarını kucaklıyorum, tatlı kremiyle karışan sütünü içiyorum.

Tadı hayat gibi, gelecek gibi, ev gibi.

Emiyorum, yalıyorum, kemiriyorum ve tadıyorum.

Doyamıyorum. Ashley bacaklarının arasına uzanıyor ve klitorisıyla oynuyor. "Evet, evet," diye inliyor. "İşte bu kadar. Beni boşalt. Lütfen." Buna hayır diyemem.

Parmağımı daracık amına sokuyorum ve kıpırdanıyor. Geri çekilip ona bakıyorum ve ağzım sulanıyor.

"Seni çok sert becereceğim, Ashley. Seni olduğun kötü kız gibi becereceğim. Benim için hazır mısın?"

"Evet."

"Bana ne istediğini söyle."

"Sikini içimde istiyorum."

"Nerede istiyorsun?"

"İçimde."

"Söyle."

"Amımın içinde. Sikini amımın içinde istiyorum." "Siktir," diye homurdandım.

"Lütfen," diye yalvarıyor. "Lütfen sık beni. Sikini içime sok ve beni senin yap."

"Sikeyim. Seni tohumlarımla dolduracağım. İçine bir bebek koyacağım. Hamileyken çok güzel görüneceksin. Çocuğumla birlikte. İçinde büyürken. Ve amına bir bebek yerleştirdikten sonra, kıcını sikeceğim. Bunu istiyorsun, değil mi tatlı kız?"

"Evet, Jackson. Bunu istiyorum." "Lanet olsun, bebeğim."

Yanaklarını ayırdım, göz kırpan göt deliğine baktım ve yemin ederim hayatımda hiç bu kadar seksi bir şey görmemiştim.

"Sen benimsin," diye homurdanıyorum.

Sikimin kalın başını onun zonklayan amcığıyla aynı hizaya getirip ileri doğru itiyorum, dar amcığına batıyorum, sıcaklığı beni sarıyor. Sikeyim.

"Evet," diye ağlıyor.

Onu sert ve hızlı bir şekilde becerdim.

Bacaklarının arasına uzanıyor ve klitorisini ovuşturuyor, amcığı sikimi kavırıyor, beni daha derinlerine çekiyor.

"Evet. Tam orada. Tanrım, geliyorum."

Çılgılık atıyor, amı kasılıyor, vücudu titriyor ve sonra sikimin üzerine boşalıyor, ben de çok geride kalmıyorum.

Kıcını tutup sıkıyorum, sonra kalçalarını tutuyorum ve içine giriyorum.

"Oh," diye ağlıyor. "Evet, evet."

"Siktir, bebeğim. Amın çok sıkı. Boşalacağım, Ashley.

Amını döllerimle dolduracağım. Siktir, içine bir bebek koyacağım." "Evet," diye ağlıyor.

Ve kelimeler ağzından dökülürken, kendimi tutamıyorum.

Onu döllerimle dolduruyorum. Yüksek bir kükremeye, sikimi onun sıcak, sıkı, sırlıklam amının içine sokuyorum ve patlayarak rahim ağzını kalın döllerimle kaplıyorum.

"Oh Tanrım. Jackson, oh, lütfen. Tekrar. İhtiyacım var, lütfen, tekrar."

Ashley'nin amı kasılıyor, zonklayan şaftımı sıkıyor ve sağıyor

Ben.

Ona vurmaya başladım, kalçalarımız buluştu, tokat seslerimiz İnemelerimize karışan et.

"Sen benimsin Ash. Sonsuza kadar benimsin. Bedenin, aklın, kalbin." "Evet, evet. Jackson, lütfen. Durma. Onu bana ver."

"Bu amcık benim, bu ağız da öyle," diyorum ona, ağzını benimkiyle kapatıp tatlılığının tadına bakarak.

"Seni seviyorum, Ashley. Sen benim her şeyimsin. Sonsuza kadar benimsin." "Senin. Her zaman senin."

Amı sikimin etrafında kenetleniyor ve ben gidiyorum. Tohumlarım onun içine fişkırıyor, onu dolduruyor.

"Sen benimsin ve gitmene asla izin vermeyeceğim."

"Asla," diye fısıldıyor, nefesi tenimde sıcak.

"Seni doğuracağım, karnını bebeklerimle dolduracağım. Sonra sen yuvarlak ve ağırken seni becereceğim. Seni hamile tutacağım ve döllerimle dolduracağım. Her gün, bebeğim."

"Lütfen," diye inliyor, parmakları yanlarıma batıyor.

"Ne istersen Ash. Sana her şeyi vereceğim, tatlı kızım. Aşkım benim."

"Jackson, lütfen," diye bağıyor, amcığı sikimin etrafında kenetleniyor. "Seni yakaladım, bebeğim."

Hâlâ sert olan sikimi çıkarıp iki parmağımı onun dar kanalına sokup kısıpıyorum.

"Siktir," diye inliyor, amcığı parmaklarımı emiyor.

"İşte böyle, tatlı kız. Benim için fişkır. Hepsini boşalt. Parmaklarımı sağ, bebeğim."

Elimi pompalıyorum, başparmağım klitorisinin üzerinde, hassas çıkıntıyı ovuyor ve bir saniye içinde amı tekrar kasılıyor, tüm vücudu yataktan aşağı eğiliyor, boğazından bir çığlık kopuyor.

Aletimi tekrar onun nabız gibi atan kanalının içine itiyorum ve onu bir kez daha tohumumla dolduruyorum.

"Çok iyi, tatlım. Amın en iyisi. Benim için mükemmel Ash. Sadece benim için."

"Evet," diye inliyor, amı tekrar kasılıyor, tırnakları sırtımı çiziyor.

"Sikeyim. Evet, bebeğim. Sen mükemmelsin ve tamamen benimsin. Benimsin." "Mmmmh," diye mırıldanıyor.

Bizi yuvarlıyorum, böylece sırtüstü yatıyorum, onun çıplak, bitkin vücudu benimkinin üzerine dökülüyor. Kollarımı ona doladım, başını göğsüme yasladım.

"Sen başıma gelen en güzel şeysin, tatlım. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum Jackson."

Onu öperim, ağzını, boynunu, yanaklarını. Hayatımızın sonuna kadar her gün ona tapacağım.

Sonsöz

Ashley

"H "Nasıl hissediyorsun bebeğim?"

"Güzel, ama ben gerçekten açım. Ben de tam bir şeyler atıştırmaya hazırlanıyordum."

"Ne istiyorsun, tatlım?"

"Um... Bilmiyorum. Kraker, belki."

Jackson kıkırdıyor, derin, gürültülü ses kulaklarımı ısıtıyor ve bunca zaman sonra bile doğrudan amıma çarpıyor.

Başını eğiyor ve ağzımı alıyor. Adamım o kadar uzun ki, dizlerinin üzerindeyken bile. Dudakları çok sıcak, yumuşak ve lezzetli. Ve dilinin benimkine karşı hareket edişi bana dünyadaki diğer her şeyi unutturuyor. Kollarını bana doluyor ve beni göğsüne çekiyor. Sert, kaslı, sıcak göğsüne.

Jackson güç ve nezaketin mükemmel bir birleşimi. Beni incitmemek için her zaman dikkatli davranıyor, özellikle de şimdi yeni bir anne olarak. Çok güçlü, çok uzun boylu ve benden çok daha büyük olmasını seviyorum. Çok büyük, güçlü bir adam ama bana karşı her zaman inanılmaz derecede dikkatli.

"Hadi seni doyuralım, tatlım. Bebek hala uyurken. Sonra onu kontrol edeceğim. İki kızıma da bakmam gerek."

Benimle konuşmasını, benimle ilgilenmesini seviyorum. Bebeğimizle. Ailemizle. Bizi çok seviyor. Bu da beni ona her gün daha çok aşık ediyor.

Atıştırmalığımın sonra bebeği kontrol ediyoruz. Tatlı Lena'mız derin uykuda. Yumuşak bukleleri, açık kahverengi teni, dudakları ayrık, yuvarlak kontrolleri

Öpücükler. Yuvarlak ayak parmaklarını son bir kez okşuyor ve sessizce parmak uçlarımıza basarak bakım odasından çıkıyoruz.

Kapı daha yeni kapanmıştı ki kocam üzerime atladı. İri elleri gömleğimin ve sütyenimin altından uzanıp dolgun göğüslerimi avuçluyor.

Yüksek sesle "ahhhh" dedim. Büyülü dokunuşuna doğru eğildim. "Oh, bebeğim."

Jax eğiliyor ve sert, sızıntı yapan meme uçlarımdan birini muhteşem ağzına alıyor, emiyor ve sütümü içiyor.

"Göğüslerin çok tatlı, tatlım. Küçük kızım için ağır ve dolgun. Ama paylaşmayı umursamıyor, değil mi?" Daha sert emiyor. "Ve senin göğüslerin. Çok lezzetli. Mükemmeller ve sen de mükemmel bir eş, anne ve sevgilisin."

Sözleri ve öpücükleriyle beni çıldırtmaya devam ediyor.

"Mmmmmmmh," tek söyleyebildiğim bu. İnleyen, ağzından salyalar akan bir karmaşayım. Jackson dudaklarını yalayarak,

"Kıçını istiyorum," diye homurdanıyor.

"Evet, lütfen," diye sızlanıyorum.

Beni geniş omzunun üzerinden atıyor, bağılıyor ve kıkırdıyor ve beni yatak odamıza götürüyor. Önce saygıyla gömleğimi çıkarıyor, sonra sütyenimin askılarını indiriyor. Göğüslerim kuplardan dışarı dökülüyor ve o dolgun, yuvarlak küreleri avuçluyor, yoğuruyor ve masaj yapıyor, başını indiriyor ve meme ucumu sıcak ağzına alıyor. İnliyorum ve sırtımı kamburlaştırıyorum, onun benden içtiğini hissetmek hoşuma gidiyor.

Jackson emzirme sütyenimin önünü açıyor ve memelerim pamuklu kumaştan kurtulduğu için rahat bir nefes alıyorum.

"İşte böyle, bebeğim. Hepsini boşalt. Kocanın ağzını tatlı sütünle doldur."

Elleri vücudumda aşağı doğru kayıyor, cömert kalçalarımın ve yuvarlak, şişman Göt.

"Şu haline bak. Çok seksisin."

İri, nasırlı elleri popomda, avuçluyor ve sıkıyor, Parmakları yanaklarımın arasında kayıyor, büzülmüş deliğimi okşuyordu. "Hoşuna gitti mi tatlım?"

"Evet, lütfen. Bana daha fazlasını ver."

Kalın parmaklarını aşağı kaydırıp ikisini sıırılsıklam olmuş amımın içine sokuyor.

"Şu haline bak. Çok ıslak, çok ateşli ve sıkı. Sen mükemmelsin, Ashley. Benim tatlı, mükemmel kızım."

Jackson parmaklarını çekip ağzına götürüyor, yalayarak temizliyor, sonra ağzıma götürüp kendi tadıma bakmamı sağlıyor.

"Senin amın en iyisi, tatlım. Balının tadına bak."

Jackson başını geriye atıyor, memelerimi yalayıp emerken, elleri meme uçlarımı çekip çimdikliyor.

"Göğüslerin dünyadaki en güzel şeyler. Çok dolgun, yuvarlak ve kocaman. Mükemmel. Tıpkı kışın gibi."

"Teşekkür ederim bebeğim," diye inliyorum tutarsızca.

"Amını yemek istiyorum bebeğim. Tadına bakmayı çok istiyorum."

Beni yatağa yatırıyor, sonra iki yana açılmış kalçalarımın arasına yerleşiyor.

"Şu haline bak. Açılmış, ıslak, benim için hazır. Tatlı amın ve kışın. İki deliğini de dolduracağım bebeğim. Bütün döllerimi sana vereceğim, seni dolduracağım. Çığlık attıracağım sana."

"Evet, lütfen, Jax," diye yalvarıyorum, kıvraniyorum.

Jackson parmaklarını ıslak kıvrımlarımda gezdiriyor ve onları açarak damlayan açıklığımı ortaya çıkarıyor.

"Amına bak bebeğim. Çok güzel. Islak ve sulu."

Yüzünü yaklaştırıyor ve derin bir nefes alıyor, geniş göğsünden yüksek sesli, gırtlaktan gelen bir hırıltı geliyor.

"Çok güzel kokuyorsun, bebeğim. Şuna bak." Damlayan açıklığımdan klitorisime kadar bir şerit yalıyor. "Tadı harika."

Jackson amımı yalıyor, emiyor ve hassas etimi ısıyor. Burnunu kıvrımlarıma gömüyor, köprüyü tıkanmış klitorisime sürüyor.

"Seni çiftleştireceğim, tatlım. Daracık amını döllerimle dolduracağım. Dolduracağım seni. Tohumlarımla sızıntı yapmanı sağlayacağım."

"Ah, Jackson... lütfen," diye yalvarmaya devam ediyorum, devasa sırtını pençeliyorum.

Emiyor ve sularımı yalıyor, sonra kışımın sıkı, büzülmüş açıklığına gelene kadar aşağı doğru yalıyor. "Şu haline bak." Gözleri vahşi, ateşli, vahşi bir açlıkla karanlık. "Bebeğim, sana kendini çok iyi hissettireceğim."

"Yap şunu," diye inleyerek kışımı yüzüne doğru itiyorum. "İşte böyle, bebeğim. Bana o kışıcı ver."

Jackson yüzünü kışımın yanakları arasına gömüyor, dilini deliğimin içine sokuyor, dar açıklığı yalıyor.

"Kıcının tadı çok güzel, tatlım. Çok güzel," diye inliyor aç kucaklar arasında.

Jackson yalıyor ve emiyor, iri elleri kalçalarımı kavırıyor, beni daha yakına çekiyor, dilini içime sokuyor. Her yerimi titretiyordu. Zevk ve sıcaklık bedenimi istila ediyordu. Her hücre, her sinir ucu. Titreyen bir karmaşayım. Ve sadece o var, sadece biz. Burada, şimdi. Bu oda, bu yatak. Küçük kızımız, koridorun sonunda. Kalbim sevgiyle dolu. Dünyada başka hiçbir şey yok.

"İşte böyle, bebeğim. Yüzüme fişkırtmanı istiyorum."

Yalamaya ve emmeye devam ediyor, başparmakları kedi dudaklarımı ovuyor ve çekiyor, parmakları içeri itiyor, beni dolduruyor... patlayana kadar.

"Oh Tanrım, oh evet! Evet, evet! Lütfen... Daha fazla.... Siktir," diye deli bir kadın gibi bağıriyorum, tüm vücudum titriyor, zevk dalgaları beni sarsıyor.

"İşte benim tatlı kızım," diye homurdanıyor Jackson, deliğimi yalamaya ve emmeye devam ederek.

Geri çekiliyor ve topuklarının üzerine oturup bana bakıyor.

"Çok güzelsin bebeğim. Tahmin bile edemezsin. Bu yumuşak vücut, büyük, yuvarlak kıcım, sulu amın."

Ellerini vücudumda gezdiriyor, avuçluyor ve sıkıyor.

Eğiliyor ve meme ucumu sertçe emiyor, lezzetli ve kirli sesler çıkarıyor. Yalıyor, emiyor, vücudumdan içiyor.

"Lütfen," diye inliyorum, tüm bedenim yeniden canlanıyor.

Jackson başını kaldırıyor, seksi ağzının kenarlarından süt damlıyor. "Neye ihtiyacın var bebeğim? Bana ne istediğini söyle."

"Sikin. Lütfen."

"Nereye koyayım tatlım?"

"İçine. Amımın içine. Lütfen."

"Öyle mi?" Kalın, uzun, ağır aletini kıvrımlarımın arasından geçiriyor, açıklığımla alay ediyor, sonra başını klitorisime sürüyor. "Bunun gibi mi?"

"Hayır, lütfen. Sana içimde ihtiyacım var. Tekrar boşalmam gerek. Lütfen, lütfen, lütfen."

"Şşşt, bebeğim. Seni yakaladım. Baban sana istediğini verecek."

"Lütfen Jackson," diye yalvarmaya devam ediyorum.

"Ne kadar iyi bir kız."

Şaftını açıklığımla hizalıyor ve yavaşça içeri itiyor.

"Kendine bir bak, tatlım. Benim için açılıyorsun, içeri girmeme izin veriyorsun. Amın çok sıcak. Sonsuza kadar içinde kalabilirim. Benim için ne kadar iyi olduğuna bak,

bebeğim."

Sonuna kadar kayıyor, kendini titreşen, ıslak kanalımın içine gömüyor, taşakları kıcıma dayanıyor.

"Sikeyim. Bu amdan asla bıkmayacağım, Ashley. Çok güzel. Benim için yaratılmış."

Jackson hareket etmeye başlıyor, kalın shaftını içeri ve dışarı kaydırıyor, başı g noktama sürtünüyor.

"Çok iyi hissediyorsun, bebeğim. Senin içinde yaşayabilirim. Bu en iyisi. Sikimi sıkmana bayılıyorum. Mükemmel. Benim tatlı, güzel, muhteşem karım."

Eğilip ağzımı alıyor, dillerimiz derin, ıslak, iğrenç bir öpücükle birbirine karışıyor.

"Beğendin mi, bebeğim?"

"Evet, evet. Oh Tanrım. Lütfen.

Daha fazla." "Ne istersen, bebeğim."

Beni daha hızlı, daha sert sikiyor, kalçaları tokat sesiyle benimkilerle buluşuyor. Islak seslerimiz, benim inlemelerim ve Jackson'ın geniş göğsünden gelen hırıltılar beni tahrik ediyor.

Aletinin etrafında kenetleniyorum, zevk dalgaları vücudumun kasılmasına neden oluyor. "Oh, evet. İşte bu, bebeğim. Sağ beni. Sikimi sık, tatlım." "Oh, Jackson... Evet!"

"İşte bu kadar. Sikeyim. Senin amın en iyisi. Mükemmel, tatlım."

Patladığında hâlâ kasılıyor, sikini kavırıyordum. İçimde zonkluyor, amımın duvarlarını ılık tohumuyla kaplıyor.

"Siktir, Ashley. Seni seviyorum

bebeğim." "Ben de seni

seviyorum."

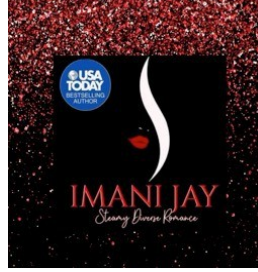
Sakallı yanağını avuçluyorum ve güzel gözlerine bakıyorum. O başıma gelen en güzel şey.

Kocam, çocuklarımın babası, en iyi arkadaşım. Hayatımın aşkı.

SON.

[Bültenime katılın ve MOUNTAIN DR.'S SWEET THING'in Genişletilmiş Sonsözünü okuyun: https://bookhip.com/TWVBFLX](https://bookhip.com/TWVBFLX)

Yazar Hakkında

USA Today Çok Satan Yazarı Imani Jay, yakışıklı alfalar ve kendilerine ait olduğunu iddia ettikleri şanslı kıvrımlı kraliçelerle cızırtılı, sıcak, iyi hissettiren romantizm ısırtıkları yazıyor.

TÜM KİTAPLARIMI OKUYUN ve beni her yerde takip edin: <https://linktr.ee/imanijay>

BENİM BÜLTENİME KATILIN için olsun ve kepe üzerinde her şey Imani: <https://authorimanijay.substack.com/>

Also by Imani Jay

[Dağa Tırmanmak Serisi Düğümlü](#)

[Aşk Serisi](#)

Babasının Yaramaz Küçük İneği

Stella Moore

Telif Hakkı © 2024 Stella Moore

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının önceden yazılı izni alınmaksızın mekanik, elektronik, fotokopi, kayıt veya başka herhangi bir şekilde çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya iletilemez ya da yayınlandığı cilt veya kapak dışında herhangi bir şekilde dağıtılamaz ve sonraki alıcıya da benzer bir koşul uygulanamaz.

Tarafından biçimlendirildi: Yasağı Biçimlendir

Bu bir kurgu eseridir. Bu romanda tasvir edilen tüm karakterler ve olaylar hayal ürünüdür ve yazarın hayal gücünün ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

*Bana inek göndermeye devam eden tüm piçler için. Beni buna siz ittiniz.
Umarım şimdi mutlusundur.*

Birinci Bölüm

A Yaklaşık on beş yıldır sapkın bir rehabilitasyon çiftliği işleten Lucas Callaway, soran herkese artık hiçbir şeyin onu şaşırtamayacağını söylerdi.

Ta ki en iyi arkadaşı Gerald Rhodes'tan bir telefon alana kadar.

Telefonunu eline alıp bilgisayar ekranının arka planını oluşturan fotoğraflarına bakarak sırttı. Üniversiteden hemen sonra çekilmişti, iki gülümseyen salak, yeterli paraları olmadan ve kendilerine çok fazla güvenerek sırt çantalarıyla Avrupa'yı boydan boya geçiyorlardı, aramayı cevaplamak için tuşa bastığında. "Hey, Jerry."

"Luke. Yardıma ihtiyacım var."

Birbirlerini tanıdıkları onca zaman boyunca Jerry'nin sesinin bu kadar perişan çıktığını hiç duymamıştı. Çaresizlik sınırındaydı. Dizüstü bilgisayarından uzaklaşarak tüm dikkatini en eski arkadaşına verdi. "Sorun nedir?"

"Bu Dorothy. Kontrolden çıktı, Luke. Hırsızlıktan tutuklandığı için onu karakoldan almamız için aradılar. Bu iki aydan kısa bir süre içinde üçüncü kez oluyor. Onunla ne yapacağımı bilmiyorum."

"Bu bizim kıza benzemiyor." Hatırladığı Dorothy, çil yüzlü, tatlı bir çocuktu ve herkesi anında parmağında oynatabilecek bir gülümsemeye sahipti. Kabul, uzun zamandır çocuk değildi ama aradan ne kadar zaman geçerse geçsin, onu zihninde hâlâ böyle görüyordu.

"Hiç onun gibi değil. Ama bu yeni arkadaşlarıyla takılmaya başladı ve sanki tamamen farklı bir insan oldu Luke. Üniversiteyi bile bıraktı."

Okulu mu bırakmış? Lisede sınıf birincisi olan ve neredeyse istediği üniversiteyi seçen yıldız öğrenci okulu mu bırakmıştı? Bir şeyler kesinlikle yanlıştı. "Tanrım, dostum. Özür dilerim. Ne yapabilirim ki?"

"Bilmiyorum." Jerry acı bir kahkaha attı. "Seni neden aradığımı bile bilmiyorum."

Sandalyesinde arkasına yaslanan Luke parmaklarını kol dayama yerine vurdu. Yapabileceği hiçbir şey yoktu, özellikle de artık ülkenin öbür ucunda, arkadaşlarından uzakta yaşadığı için. Belki birkaç günlüğüne uçup Dorothy ile konuşmayı deneyebilirdi. Birbirlerini yıllardır görmemişlerdi, ama Dorothy büyüdükçe araları bozulmuş olsa da her zaman iyi bir ilişkileri olmuştu. Ve çocukların bazen ders veren ebeveynleri olmadığında daha iyi dinlediklerini duymuştu.

En azından denemeye değermişti.

Sonra bakışları masasının üzerinde duran fotoğraflardan birine takıldı. Matematik alanında yüksek lisans derecesi almış olmanın gerektirdiği tüm şatafata bürünmüş bir kadın, kameraya o kadar geniş bir şekilde sırtıyordu ki fotoğraftan yayılan neşeyi hissedebiliyordunuz. En zor vakalarından biriymiş, bu yüzden o fotoğrafı bu kadar önemli bir yerde tutuyordu. Ona, eğer isterlerse herkesin hayatlarını değiştirmek için bir şansı hak ettiğini hatırlatmak için.

Muhtemelen korkunç bir fikirdi. Ve arkadaşlarının onun bu özel 'rehabilitasyon' yöntemini kabul etmeleri kesinlikle mümkün değildi. Ama fotoğrafa baktıkça, vaftiz kızına hayatını değiştirmesi için tam da ihtiyacı olan şeyi verebileceğinden daha da emin oldu.

"Onu buraya gönder." Kelimeleri düşünmeye fırsat bulamadan ağzından kaçırıldı.

"Ne?" Şok, Jerry'nin sesini tiz bir ciyaklamaya dönüştürdü. "Benimkini gönder *"Kızını"* senin akrabalarına mı vereceksin?"

Luke programının tanımına gülmekten kendini alamadı. "Sanırım bu da onu tanımlamanın bir yolu. Ama biliyorsun ki mükemmel bir başarı oranına sahibim. Burada başarılı olabilir."

"Bunu yapamam. Beni asla affetmez."

"Çiftliğimin rahatlığında senden nefret eden bir kızın olmasını mı yoksa hapisanede seni seven bir kızın olmasını mı tercih edersin?"

Telefonun diğer ucundaki sessizlik sağır ediciydi. "Başka seçenekler de olmalı. Başka programlar." Jerry'nin sesi daha önce umutsuz geliyorsa,

Artık çıldırmak üzereydi.

"Var. Ama eğer buradaysa, en azından onu seven birinin ona göz kulak olduğunu bileceksin." Neden bu kadar zorladığını bile bilmiyordu. Arayabileceği pek çok tanıdığı, daha geleneksel rehabilitasyon yöntemleri olan pek çok arkadaşı vardı.

Ama hiçbir şey Dorothy'yi buraya, tedavisiyle ilgilenebileceği bir yere getirmek kadar doğru gelmiyordu.

Ve onun disiplini.

"Bilmiyorum..."

Jerry'nin tereddütlü cevabı Luke'u beklenmedik şekilde korkunç fantezilerinden çıkarıp günümüze geri döndürdü. "Bak, neden Sheila'yla konuşup bu konuda ne düşündüğünü öğrenmiyorsun ve beni tekrar aramıyorsun? İstersen üçümüz bir video sohbeti bile yapabilir ve bunu tartışabiliriz."

"Evet." Jerry'nin ses tonundaki endişenin yerini rahatlama almıştı. Luke'un onlara asi kızları için uygun bir seçenek sunması mı yoksa kararı kendisinin vermesinin beklenmemesi mi rahatlatmıştı, Luke emin değildi. Muhtemelen ikisinin bir karışımıydı. "Evet, öyle yapacağım. Teşekkürler Luke."

"Ne zaman istersen Jer. Sheila'ya
selam söyle." "Vereceğim."

Görüşmeyi sonlandırdılar ve Luke dizüstü bilgisayarına geri döndü. Jerry ve Sheila Dorothy sorununu çözmek için farklı bir yol seçmiş olsalar bile, kontrolden çıkmış gibi görünen vaftiz kızı hakkında alabildiği kadar bilgi almak istiyordu. Kızın sosyal medya hesaplarını açarak son paylaşımlarına göz attı; bu paylaşımlar az önce aldığı telefonda çok daha farklı bir tablo çiziyordu. Babasının tarif ettiği vahşi suçlu yerine, parkta arkadaşlarıyla güneş elbiseleri ve diğer tamamen zararsız aktivitelerle poz veren tatlı yüzlü bir kadın buldu.

Yani ya Jerry düpedüz yalan söylüyordu... ya da kızı bir şeyler saklıyordu.

Muhtemelen ailesinden sakladığı gerçek sosyal medya hesabını bulmak için neredeyse aşağılayıcı derecede kısa bir arama yapmak gerekti. *Bu* sayfa Jerry'nin onun hakkındaki tasvirleriyle çok daha yakından eşleşiyordu. Bir elinde içki, diğer eliyle kamerayı kapatırken, babasının onu resmettiği cehennem zebanisi gibi görünüyordu.

Tatlı, küçük güneş elbiseleri yerine, çok güzel görünen bir poponun alt kıvrımını ortaya çıkaran crop tops ve cutoff şortlar giyiyordu.

Avucunun altında mükemmel bir şekilde zıplayan ve sallanan türden.

Onu kendisine göndermeyi ilk önerdiğinde sadece iyi niyetliydi. Ama Jerry'yle konuştuğu, bu iyi niyetler daha karanlık bir şeye dönüşmüştü. İstemeye hiç hakkı olmadığını bildiği bir şeye. Ve onun fotoğraflarını görünce, nasıl bir kadına dönüştüğünü görünce, sıkı bir ele ne kadar ihtiyacı olduğunu görünce, onu çiftliğine götürmek için ne gerekiyorsa yapmaya karar verdi.

O ana kadar küçük Dorothy Rhodes onu sadece Luke Amca olarak tanıyordu. Ama bir kez istediğini elde ettiğinde, artık ona sadece *baba* diyecekti.

Hırsızlıktan tutuklanmasından bir hafta sonra Dorothy Rhodes kendini huzursuz hissediyordu. Ailesiyle ilgili bir şeyler vardı ama bu 'bir şeyin' ne olabileceğinden emin değildi. Onun yanında farklı davranıyorlardı, daha rahattılar, sanki nereye gittiğini ya da ne yaptığını umursamıyorlardı.

Özgürlük gibi hissetmeliydi. Bunun yerine, evinin duvarları yavaş yavaş etrafını sarıyormuş gibi hissetti.

Bu yüzden en iyi arkadaşı ve en sevdiği kötü örnek olan Katie'den takılmak isteyip istemediğini soran bir telefon aldığı anda, kapıdan çıkmadan önce seksi ve vücuda oturan bir şeyler giymekte tereddüt etmedi. Ailesi ortalıkta görünmüyordu, bu da onu istediği kadar rahatlatmamıştı.

Tam merdivenlerden inerken kapı çaldı ve dışarıda geçireceği bir gecenin heyecanı nihayet damarlarında dolaşmaya başladığında sırtıttı. "Hoşça kal! Bekleme!" diye seslendi omzunun üzerinden, aksi halde sessiz kalacak olan eve.

Ama ön kapıyı çekip açtığında hemen bir adım geri çekildi. Katie yerine kendini bir kovboyla yüz yüze buldu. Uzun boylu, geniş omuzları, aynı derecede dar kot pantolonun içine sokulmuş düğmeli fanilayı sonuna kadar geren adam, annesinin evin her yerine sakladığı aşk romanlarından birinin kapağından fırlamış gibi görünüyordu.

Eksik olan tek şey şapkeydi. Ama bakışları adamın yüzüne odaklandığı için bunu fark etmedi bile. Seksi ama sert bir yüzdü, tıpkı diğer yüzleri gibi. Yaş ve güneş altında geçirdiği zaman cildinde çizgiler oluşturmuştu ama bunlar onu daha az çekici yapmıyordu. Aksine, ifadesine hem onu dehşete düşüren hem de parmak uçlarının her kırışıklığı izlemek için kaşınmasına neden olan tehlikeli bir kenar eklediler.

Ve sonra gülümsedi, geniş bir sırıtış değil, sadece bir şey hakkında eğlendiğini açıkça ifade eden ağzını eğdi... ve o şey oydu.

Anılarını tetikleyen şey gülümsemesiydi. "Luke Amca?"

"Hey, küçük sevgilim."

Planları geçici olarak unutan kız ciyakladı ve kollarını onun boynuna doladı. Adam o kadar uzundu ki, sarılmaya karşılık verdiğinde, kalbinin çocuksu bir merakla çarpmasına neden olan bir hareketle onu mermer zeminden kaldırdı. "Aman Tanrım! Kimse bana geleceğini söylememişti! Burada ne işin var? Seni uzun zamandır görmemiştim."

Luke Amca kıkırdadı, içeri girip onu ayağa kaldırdıktan sonra kapıyı arkasından kapatırken göğsü ona doğru titriyordu. "Ailen beni aradı."

Geri adım attığında, bakışları onu tepeden tırnağa taradı ve hafızasında ilk kez, daha fazla kıyafet giymiş olmayı dilediğini fark etti. Adam ona kamusal alanda yaşlı adamların sık sık yaptığı gibi müstehcen bir şekilde baktığı için değil, gözlerinde biraz onaylamazlıktan fazlası olduğu için. Luke Amca'yı hayal kırıklığına uğratmayı neden bu kadar önemsemesi gerektiğinden emin değildi ama onunla ilgili bir şey, onun sivri bakışları altında kıvranmak istemesine neden oluyordu.

"Görünüşe göre onlara biraz sorun çıkarıyormuşsun."

Şoktan ağzı açık kalmıştı. "*Seni* mi aradılar? Neden?"

Ama cevap veremeden bakışları arkasındaki bir şeye kaydı ve şimdi geniş ve kucaklayıcı bir şekilde sırıtıyordu. "Jerry. Seni görmek güzel eski dostum."

Babası ve Luke Amca'nın kucaklaşmasını izledi. Anılarında Luke Amca hayattan daha büyük, dev gibi bir adamdı ama bunun sebebinin onu son gördüğünde çok küçük olması olduğunu düşünmüştü. Ama şimdi onu, hiçbir şekilde küçük bir adam olmayan kendi babasının üzerinde yükselirken görünce, tamamen yanlış hatırlamadığını fark etti. Hatta

Yirmi iki yaşındayken onu kucağına almakta ya da sırtına bindirmekte bir sakınca görmezdi.

Ve bu farkındalık karnını çok ama çok tuhaf hissettirdi.

"Sheila nerede?" İki adam birbirinden ayrılırken Luke Amca sordu, bakışları evlerinin geniş fuayesini tarıyordu.

"Üst katta yatıyor." Babası sanki aklına çok tatsız bir şey gelmiş gibi yüzünü buruşturdu. "O... bunun için burada olmak istemedi."

"Ne için burada olacağım?" Dorothy bir adamdan diğerine bakarken karnındaki tuhaf his yerini gergin kelebeklere bırakarak sordu. "Neler oluyor?"

Babası boğazını temizlemeden önce ikisi uzun uzun bakıştılar. "Biraz ofisime geçsek iyi olacak."

"Bu her neyse" -elini belli belirsiz onlara doğru salladı- "beklemek zorunda kalacak. Ben Katie ile çıkıyorum."

"Hayır, değilsin." Şaşırtıcı derecede sert yanıt babasından değil, Luke Amca'dan geldi. "Onu geri arayabilir ve öngörülebilir bir gelecek için müsait olmadığını söyleyebilirsin."

Adam bu kadar ciddi görünmeseydi gülebilirdi. Ama bu saçma sapan bakış bile onun öylece yuvarlanmasına yetmedi. "Evet, bunu yapmayacağım. Güle güle."

Luke Amca sanki kızın cevabı onu hiç rahatsız etmemiş gibi omuz silkti. "Nasıl istersen öyle olsun, küçük sevgilim."

Kendini beğenmiş bir halde ön kapıya doğru döndü. Ama bir an sonra kendini baş aşağı asılı, altındaki tertemiz zemine bakarken buldu; onu kapıdan uzaklaştıran kaslı bir omuz karnına saplanmıştı.

"Luke Amca! İndir beni!"

Kalkık kışına sert bir tokat indi. Onu sersemletip sessizliğe büründüren acıdan çok, bunun şokuydu. Gerçekten de onu *tokatlamış mıydı?*

"Kendini gereğinden fazla zora sokmadan önce sakinleşmek isteyeceksin küçük kız."

O sırada babasının ofisine varmışlardı ve Luke Amca onu oldukça kaba bir şekilde derin deri koltuğa bıraktı. Kendini savunmak için olduğu kadar meydan okumak için de kollarını kavuşturarak ona dik dik baktı. "Senin neyin var böyle?"

"Ağzını bozma, küçük sevgilim. Bana küfretmeye devam edersen kendini bir köşede kızgın bir popo ve ağzında bir kalıp sabunla bulursun."

Bir kez daha kendini sessizce ona bakarken buldu, saf şok onu konuşmaktan mahrum bırakmıştı. Babasının ofis kapısının yumuşak tıkırtısı onu kendisinden geçirdi ve öfkesini babasına yöneltti. "Beni böyle hırpalamasına izin mi vereceksin?"

Luke Amca onun suçlamalarına sadece gülmekle yetinirken, babası masasının arkasındaki yerini almış, onu gördüğünü hiç hatırlamadığı kadar kararlı görünüyordu. Ellerini pırıl pırıl ahşabın üzerinde kavuşturan babası, soğuk bakışlarını Dorothy'nin üzerine dikti. "Ne yazık ki senin için Dorothy, ona izin vereceğim. Aslına bakarsan, 'izin vereceğim' derken, kışına tek bir tokat atmaktan çok daha fazlasını yapmak niyetindeyim. Beni ve anneni dinlemeyi reddettiğine göre, umudum Luke Amca'nın sana ulaşabilmesi."

Hem aşağılanma hem de öfke dolu bir sıcaklık yanaklarını kapladı. "Sen neden bahsediyorsun be?"

"Bir çiftlikte yaşadığımı biliyorsun." Şimdi konuşan Luke Amca'ydı, sanki az önce öz babasının önünde ona saldırmamış gibi sakin bir şekilde. "Bilmediğin şey, çiftliğimin iki amaca hizmet ettiği. Çiftliğin yarısı tahmin edebileceğiniz gibi sığırlara ve diğer çiftlik hayvanlarına ayrılmışken, çiftliğin diğer yarısı bir tür rehabilitasyon merkezine dönüştürüldü. İnsanlar gidecek başka yerleri olmadığında bana geliyorlar ve ben de hayatlarını yoluna koymalarına yardımcı oluyorum. Şu anda programda yaklaşık yirmi misafirimiz var, ancak yıllar boyunca yaklaşık üç yüz erkek ve kadının hayatlarını değiştirmelerine yardımcı oldum."

"Alkış falan mı istiyorsun?" Ellerini kaldırarak ağır çekimde iki kez birbirine vurdu. "Yaşasın Luke Amca."

Babası masasından ona kaba olmaması için tısladı ama Luke Amca onun alaycı cevabından rahatsız olmamış görünüyordu. "Alkışlar için ne kadar minnettar olsam da, övgüler için burada değilim." Luke Amca'nın dudakları kendini beğenmiş bir gülümsemeyle kıvrılırken yine karnında garip bir kıpırtı hissetti. "Ben senin için buradayım."

İkinci Bölüm

"W "Ne demek benim için buradasın?" Sesi kendi kulaklarına bile zayıf ve hatta biraz korkmuş geliyordu. Ne haltlar dönüyordu?

"Kontrolden çıktın, Dorothy." Babası masanın arkasında, geçen yıl boyunca görmeye alıştığı o bezgin ifadeyi takınmıştı. Ama şimdi gözlerinde daha önce hiç görmediği bir kararlılık parıltısı vardı ve bu manzara karşısında midesi bulandı. "Şimdi şöyle olacak. Üç yıl daha güven fonuna erişemeyeceksin. Ve Luke Amca'nın çiftliğinde bir yaz geçirmeyi kabul etmezsen, o fona erişimini tamamen iptal edeceğim. Tek bir kuruşunu bile göremezsin. Sadece bu da değil, aile hesaplarımızla, kartlarımızla, her şeyle ilişkini keseceğim. Sana bir daire bulacağım ve ilk altı ayın kirasını ben ödeyeceğim. Ama ondan sonra tamamen kendi başına kalacaksın."

Oda onun etrafında dönüyordu. Bu gerçekleşiyor olamazdı. Bu *olamazdı*. oluyor.

Polisle yaşadığı son olaydan sonra ailesinin biraz tepki göstermesini bekliyordu. Yükselen sesler, gözyaşları ve onların boş tehditlerinin devamını bekliyordu.

Ama *bunu* milyon yıl geçse de beklemiyordu. "Bunu yapamazsın! O benim param! Benden öylece alamazsın!"

"Korkarım bu konuda yanılıyorsun, tatlım." Az önce mümkün olan en sert ültimatoma vermiş olmasına rağmen, babasının sesi şaşırtıcı derecede nazikti. "Yapabilirim ve yapacağım da. Öylece durup hayatını mahvetmene izin vermeyi reddediyorum, Dorothy. Ve ben"-durakladı, boğazı sanki

gözyaşlarını tutamıyorlardı-"Gerçekten bu programın senin için iyi olacağını düşünüyorum."

Koltuktan kalkarak babasına doğru bir parmak salladı. "Siktir git, Luke Amca'nın 'programını' da siktir et. Ben gidiyorum."

"Dur orada." Luke Amca'nın gürleyen sesi onu olduğu yerde dondurdu. "Kararını verene kadar hiçbir yere gitmiyorsun. Ya benimle bir yaz geçirirsin ya da o çok istediğin bağımsızlığına kavuşursun."

Olduğu yerde dondu kaldı, seçeneklerini düşünürken kalbi göğsüne çarpıyordu. Luke Amca'yla gitmeyi kabul etmesinin hiçbir yolu yoktu. Bu bir seçenek bile değildi.

Ama ailesinin onu tamamen dışlamasına da izin veremezdi. Daha önce hiç bir işte çalışmamış, özgeçmiş bile doldurmamıştı. Ve okulu bıraktığından beri, kariyer seçenekleri arasında ona her zaman bildiği lüks hayatı sağlayacak bir şey yoktu.

Babasının masasına döndüğünde çaresizlik içini kemiriyordu. Bir kez olsun yüzündeki ve sesindeki yalvarış sahte değildi. "Baba, lütfen. Özür dilerim. Söz veriyorum, bundan sonra en iyi davranışımı sergileyeceğim. Ama lütfen, lütfen, bana bunu yaptıрма."

Babasının ifadesi önemli ölçüde yumuşadı ve onu yakaladığını anladı. İçini bir rahatlama kapladı, neredeyse dizlerinin bağı çözülecekti.

"Bilmiyorum..."

"Söz veriyorum, daha iyi olacağım." Alt dudağını şişirerek titremesine izin verdi ve gözlerini açarak gözyaşlarıyla dolmasını sağladı. "Lütfen, baba?"

"Peki, eğer söz verirsen..." "Jerry."

İki hece. Babasının omurgasının yeniden dikleşmesi için o kaba, derin sesle söylenen iki hece yetmişti. Yüz ifadesi bir kez daha sertleşti ve başını salladı. "Hayır. Luke Amcan haklı. Geçmişte senin boş vaatlerini çok duyduk. İşte bu kadar Dorothy. Yazı Luke'la geçir ya da sahip olduğumuz her kuruşa erişimini kaybet. Seçim senin."

O rahatlama anının yerini panik ve saf, kaynayan nefret aldı. Ama bunu gösteremezdi. Sinirlenmek sadece onları kışkırtacak ve durumu daha da kötüleştirecekti. "En azından bunu düşünmem için bana birkaç gün verin."

Babasının bakışları başının üzerindeki bir şeye kaydı. *Luke'a*. Bakışları bir an orada durdu, neredeyse yalvarırcasına, sonra içini çekip başını salladı. "Hayır." Bir çekmeceyi açarak bir yığın kâğıt aldı ve

masanın üzerinden ona uzattı. "Program için sözleşmeyi imzalayın ya da yukarı çıkıp bavullarınızı toplayın."

Hayatında babasını hiç bu kadar hareketsiz görmemişti. Ve hepsi Luke Amca yüzünden olmuştu.

Zihni hızla çalışarak bir şeyler düşünmeye çalıştı, onu bu durumdan kurtaracak herhangi bir şey. Ama geçim kaynağını rehin almakla tehdit ederlerken ne yapması gerekiyordu? Belki düşünmek, bir şeyler bulmak için biraz daha zamanı olsaydı, ama yoktu. Sahip olduğu tek şey şu andı ve şu anda kendini bir şekilde içine düşürdüğü bu karmaşadan çıkış yolu göremiyordu.

Dramatik bir şekilde burnunu çekerek başını salladı. "Pekâlâ. Luke Amca'yla gideceğim."

Babasının yüzünde gözle görülür bir rahatlama ifadesi belirdi ve kızın kaynayan öfkesinin alevlerini körükledi. Ondan kurtulmak için gerçekten bu kadar çaresiz miydi?

"Sadece birkaç ay, tatlım. Ve senin için iyi olacak. Göreceksin." Babasının sesinde biraz yalvarma vardı ve kısa bir an için onu mu yoksa kendisini mi ikna etmeye çalıştığını merak etti.

Dilini yakan kelimeler onun bile söylemeye hazır olduğundan daha çirkin olduğu için sessizce kalemi ondan aldı ve kâğıtlara baktı. "Sözleşmede ne var?"

"Okuyun. İyice oku," diye tembihledi Luke Amca, sert sesi kızın omurgasında hoş olmayan ya da istenmeyen bir ürperti yarattı. "Çünkü bir kez imzaladın mı, artık bana aitsin, küçük sevgilim. Ve okusan da okumasan da her bir satırın baş harfine sadık kalmanı sağlayacağım."

"Her neyse. Zaten başka seçeneğim yok, değil mi? O yüzden imzalayabilirim." Eğilerek ilk kâğıdı taradı ve baş harflerinin olduğu yeri gördü. Noktalı yere *DMR* yazdı ve kâğıdı ters çevirdi.

"Hep böyle inatçı mıdır?" Luke Amca, sanki orada durmuyormuş gibi soruyu açıkça babasına yöneltti.

"Seni neden çağırdık sanıyorsun?" diye sordu babası, sesi o kadar yorgun ve bitkin geliyordu ki göğsüne bir keder saplandı. Tanrım, o *kadar* da kötü biri değildi, değil mi?

Gözlerini yakan yaşlarla savaşıarak sözleşmenin son sayfasını bir çırpıda imzaladı ve kalemi masanın üzerine fırlattı. "İşte oldu. Şimdi izin verirsiniz, gidip toplanmam gerekiyor."

Luke yana doğru kaydı, kurnazca ama inkar edilemez bir şekilde onun yolunu kesti. "Önce bu kadar kaba davrandığın için babandan özür dile."

Dorothy kaba bir homurtuyla gözlerini devirdi. "Evet, böyle bir şey olmayacak. Bak, senin aptal sözleşmeni imzaladım, tamam mı? O yüzden yolumdan çekil de ben de 'rehabilitasyon' yazım için eşyalarımı toplayayım."

Gözlerinin karanlık havuzlarında bir şey titreşti. Onu bir adım geri attıran bir şey. İlkel bir şey.

Tehlikeli bir şey.

"Sanırım bunu zor yoldan yapacağız, o zaman."

Kız 'zor yolun' ne olduğunu sormaya fırsat bulamadan, adamın eli kızın koluna dolanmıştı. Ama adam, kızın beklediği gibi onu çevirip özür dilemeye zorlamak yerine, onu kanepeye doğru sürükledi.

Saniyeler içinde Luke yerine oturdu ve Dorothy kendini onun altındaki pırıl pırıl parkeye bakarken buldu. Ne halt etmeye çalışıyordu?

Uzun süre merak etmesine gerek kalmadı. Sert ve ağır bir şey kışına çarptı ve acı ona doğru yayıldı, nefesini çaldı.

Oh, lanet olsun. Ona *şaplak atıyordu*. Tekrar.

Bir başka ağır tokat daha inerek onu sersemletti. "Ne halt ettiğini sanıyorsun sen?" diye çılgık atarak bacaklarını tekmeledi ve adamın elinden kurtulmak için var gücüyle kıpırdanmaya başladı.

Ama onu tutuşu hiç değişmedi. "Yaramaz küçük bir kıza çok ihtiyacı olan disiplini veriyorum, yaptığım şey bu."

"Kes şunu hemen! Bunu yapamazsınız! Polis çağıracağım!"

Adamın eli birkaç kez daha kızın kışına çarparak gözlerini yaşarttı. "Bunu kesinlikle yapabilirim, sevgilim. Sözleşmeyi imzaladın, bu da bana seni uygun gördüğüm şekilde disipline etme izni veriyor. Talimatlarıma uymayı reddettiğinde kışını güzelce kırmızıya boyamak da buna dahil."

Lanet olsun. Belki de sözleşmeyi okumalıydı. "Bu yasal olamaz!"

"Babandan özür diledikten sonra polisi arayıp bu teoriyi test etmene izin vermekten mutluluk duyacağım."

Kışındaki acı -gerçek acı, Lucas Callaway'inki değil- her vuruşta daha da artıyordu. "Ben yanlış bir şey yapmadım!"

Yine şok edici bir şekilde, şaplak durdu ve Luke, kızın dizinin üzerinde titremesine neden olan yüksek sesli, gürleyen bir kahkaha attı. "Sen

Buna gerçekten inanıyorsun, değil mi sevgilim?" "İnanıyorum çünkü doğru!" "Anlaşamadığımızı kabul edelim o zaman."

"Baba, durdur onu! Durdur onu!" diye çığlık atarken, bir yandan da Luke'un dizinin üzerinde çırpınıyor ve Luke'un eli defalarca kızın arka tarafına değiyordu.

"O seni kurtaramayacak, sevgilim. Sen artık bana aitsin ve kimse sana hak ettiğin cezayı vermeme engel olamayacak."

Onun sözleriyle kışındaki sıcaklık doğrudan amına doğru fırlamış gibiydi. Bu, şaplak atmanın garip bir yan etkisi olmalıydı, çünkü bu barbarca muameleden tahrik olmasının hiçbir yolu yoktu.

"Şımarık veletler gibi davranan küçük kızlara şımarık veletler gibi davranılır." Sert bir tokat kışının alt kıvrımını yakaladı, ne yazık ki eteği çıplak tenini adamın ağır elinden koruyacak kadar uzun değildi. "Özür dilemeye hazır olduğunda bana haber ver, sevgilim. Ve senin iyiliğin için, umarım yakında olur çünkü ellerim yorulmaya başladı."

"O zaman bana şaplak atmayı kes, seni pislik!"

Yine güldü ama bu sefer şaplak atmaya ara vermedi. "Hayır. Elim yorulduğunda kemerim çıkar."

"Luke, bu biraz gereksiz görünüyor," dedi babası sonunda, sesi gerçekten araya girmek isteyip istemediğine karar verememiş gibi kararsız çıkıyordu.

Piç kurusu.

"Beni bir sebepten dolayı çağırdın, Gerald. Bırak da işimi yapayım."

Gözlerindeki ani yaşların Luke'un kendisinden bir 'iş' olarak bahsetmesiyle hiçbir ilgisi olmadığını ve her şeyin kışındaki acıyla ilgili olduğunu kendine anlatmaya çalıştı. Çünkü Luke için o sadece bir işti. Burada olmasının tek nedeni babasının onu rehabilite etmesi için tutmuş olmasıydı.

Bu konuda duygularına yenik düşmesi için hiçbir neden yoktu.

Luke şaplak atmayı bıraktı ve kız onun dizinin üzerine çöktü, nefes nefese kaldığında rahatlama vücudunu güçsüzleştirdi. Ama bu rahatlama kısa sürdü.

"Ellerim çok yoruldu, sevgilim. Sanırım bir şeyleri değiştirmenin zamanı geldi."

Panik göğsünü bir mengene gibi sarmıştı ve adam onu tutmayı bıraktığı için kucağından kalkmak için çabaladı. "Hayır, hayır, özür dileyeceğim, özür dileyeceğim!"

Luke'un aptalca yakışıklı yüzüne bir gülümseme yayıldı. "Bunu duyduğuma sevindim."

Eminim baban da öyle olacaktır. Hadi git o zaman."

Babasına öfkeli bir bakış fırlattıktan sonra, ayakta durmuş olan ve tüm olan biteni ancak hayranlık olarak tanımlanabilecek bir şekilde izleyen babasına döndü. İçinde az önce yediği dayağın acısından daha büyük bir acı vardı ama bunu ikisinin de görmesine izin vermeyecekti. "Kaba davrandığım için özür dilerim."

Luke boğazını temizleyene kadar odayı sessizlik kapladı. "Gerald? Söylemek istediğin bir şey mi var?"

"Oh. Um. Seni affediyorum, tatlım."

Babası kollarını açtı ve kız sadece ona baktı. Tüm bunlardan sonra ona *sarılmasını* gerçekten bekleyemezdi!

Bu saçma teklifi görmezden gelerek Luke'a döndü. "Artık eşyalarımı toplayabilir miyim?"

Luke'un gözleri kısıldı ve bir an için onu reddedeceğini düşündü. Ama uzun bir süre sonra başını salladı, yine de bundan pek memnun olmadığı izlenimine kapıldı. "Hadi git o zaman. Yarım saat içinde benimle fuayede buluş. Eğer seni almaya gelmek zorunda kalırsam kemerim çıkar küçük kız."

Tehdidi kabul etme zahmetine girmeden ofisten kaçtı ve merdivenlerden yatak odasına koştu, kapıyı arkasından çerçeveyi sarsacak kadar kuvvetle çarptı.

Geniş odada volta atıyor, bir plan yapmaya çalışırken akıllı bir karış havada kalıyordu. Katie onu almaya gelecekti, bundan emindi ama evden nasıl gizlice çıkacaktı? Hiç şüphesiz Luke Amca ve babası kaçmaya çalışıp çalışmadığını görmek için onu izliyor olacaktı. Ve kaçmayı ne kadar çok istese de Luke Amca'nın kemerini çıkarma riskini göze alamazdı.

Şimdi poposundaki yanma azalıyor olsa bile, klitorisi zonkluyordu, çünkü dizlerinin üzerine hapsolmanın nasıl bir his olduğunu hatırlıyordu, bir çocuk gibi çaresizdi, ona boyun eğmesi için öğüt verirken ve şaplak atarken.

Yatağına geri yığıldı, parmakları görünüşte kendi isteğiyle eteğinin kenarını çekiştirirken gölgeliğine baktı. Elini külotunun içine sokarken, yediği şaplak zihninde tekrar tekrar canlandı.

Oh, Tanrım. *Sırılsıklam* olmuştu. Başka bir erkekle birlikte olduğunu hiç hatırlamadığı kadar ıslaktı. Parmak ucunu klitorisine bastırırken bile utanç ve aşağılanma yüzünden yüzü alev alev yanıyordu. Ve bu utanç, klitorisini öfkeyle çalıştırırken, içindeki zevk neredeyse hiç zaman geçmeden parçalanana kadar ihtiyacını körüklüyor gibiydi.

Nefes nefese orada yatarken, vaftiz babası tarafından, hayatı boyunca tanıdığı bir adam tarafından cezalandırılmayı hayal etmenin ona hayatının en iyi orgazmını yaşatan şeyin ne olduğunu merak ederken gözyaşları nihayet geldi.

Üçüncü Bölüm

Luke, Dorothy tam otuz dakika sonra merdivenlerden geri döndüğünde hoş bir sürpriz mi yoksa hayal kırıklığı mı yaşadığından tam olarak emin değildi. Hizmetçi a r k a s ı n d a n geliyor, büyük boy sıcak pembe bir spor çantasıyla boğuşuyordu, aynı tonda tuhaf küçük bir kutu çanta ve ona uyan dev bir bavul kesinlikle dikkatini çekmişti.

"Dorothy."

Adını duyunca merdivenlerde durdu, başını kaldırdı, garip bir şekilde sevimli bulduğu meydan okuma ve korkunun karışımıyla gözleri genişledi. Onu görünce yanakları pembeleşti ve dizinin üzerinde geçirdiği zamanı hatırlayıp hatırlamadığını merak etti.

Bu sadece adil görünüyordu, çünkü onun yaramaz küçük kışına vururken tekme atıp çılgılık atarak nasıl bir görüntü oluşturduğunu düşünmeden edemiyordu.

"Ne?"

"Programım süresince çantalarınızı kendiniz taşıyacaksınız. Ve sadece bir çanta dolusu kişisel eşyaya izin var."

"Ne?" diye tekrarladı, sesi çılgınlığa dönüşmüştü. "Cilt rutinim bir çantaya bile sığmıyor!"

"Ben senin yerine çözmeden önce senin çözmen için yaklaşık on dakikan var."

"Ugh, iyi. Hadi Bonnie."

Arkasındaki telaşlı görünümlü kadına parmaklarını şıklatan Dorothy, Luke boğazını temizlediğinde merdivenlerden inmeye devam etmek için harekete geçti.

"Aman Tanrım, *şimdi* ne olacak?"

"Bonnie, o çantaları Dorothy'ye verebilirsin. Şimdi," diye ekledi, iki kadın da kıpırdamayınca.

"Oh, um." Bonnie'nin gergin bakışları ondan Dorothy'ye kaydı. "Sorun yok. Yolun geri kalanında onları taşıyabilirim."

"Cidden Luke Amca, zaten fuayeye varmak üzereyiz."

Kasten abartılı bir iç çekişle kemerinin tokasına uzanır gibi yaptı. "Senin için çok tatsız bir uçak yolculuğu olacak, küçük kız."

"Hayır, Luke Amca, özür dilerim!" Basamakta dönerek spor çantasını Bonnie'nin omzundan çekti ve neredeyse ikisini de merdivenlerden aşağı yuvarlıyordu.

Dorothy'nin kendine zarar vermesini istemediğinden, değiş tokuşu yaparken dikkatle izledi ve birkaç garip dakikadan sonra Dorothy merdivenlerin geri kalanını güçlükle indi.

Ayakları fuayeye değdiğinde nefes nefese kalmıştı ve ona gönderdiği bakış, daha küçük bir adamı yerle bir etmeye yeterdi. Ama o sadece kaşlarını kaldırdı ve yere doğru bir işaret yaptı. "Çantana ne sığdırabilirsen seninle gelebilir."

"Bu yeterli değil!" diye mızımlandı ayaklarının dibindeki poşetleri bırakırken. "Kural böyle. Ama endişelenme, bu süre boyunca üniforma giyeceksin.

Çiftliktesin, o yüzden fazla kıyafete ihtiyacın yok." Onun bavulunu açışını izlerken, içindekilere gülmekten kendini alamadı. "O kadar süslü bir şeye ihtiyacın olmayacağı kesin. Nereye gittiğini sanıyorsun sevgilim, Maldivler'e mi?"

Yanaklarındaki kırmızı renk koyulaştı. "Belki etkinlikler falan olur diye düşünmüştüm. Sadece hazırlıklı olmak istedim," diye homurdanarak bavulundan pullu ve simli elbiseleri çıkardı.

Yarım saat daha sürdü ve bu sırada pilotuna mesaj atarak havaalanına biraz geç kalacaklarını bildirdi.

Ve bu sırada annesi ve babası dikkat çekici bir şekilde ortalıkta yoktu. Onu en az üç ay boyunca göremeyeceklerini düşünürsek, en azından veda etmek istemezler miydi? Durumdan dolayı ne kadar öfkeli olduğu göz önüne alındığında, onları görmek istememesini anlayabiliyordu, ancak arkadaşlarının biricik kızlarının tek kelime etmeden hayatlarından kaybolmasına izin vermeleri ona doğru gelmiyordu.

Ancak Dorothy spor çantasını açıp yeniden doldurmayı başardı, ta ki ısrarla 'gerekli eşyalar' olduğunu söylediği şeylerle dolana kadar.

bir görünüm. Ayağa kalkarken ağır çantayı omzuna almayı bile başardı, ancak ön kapıya doğru attığı her adımda dizleri biraz daha titriyordu.

Ailesinin yokluğuna dikkat çekmenin onu ikisinin de hoşuna gitmeyecek şekilde inciteceğine karar vererek, kapıyı açıp onu merdivenlerden aşağı, bekleyen arabasına doğru yönlendirirken bu konuda tek kelime etmedi.

Seyahat düzenlemeleri konusunda ne beklediğinden emin değildi. Ama şık ve lüks bir arabayla küçük bir havaalanına gidip aynı derecede konforlu bir özel uçağa binmeyi beklemediği kesindi.

Luke Amca onu yol boyunca çantasını taşımak zorunda bırakmasaydı, neredeyse güzel ve dinlendirici bir tatile çıkıyormuş gibi davranabilirdi.

"Evet, Dorothy," dedi Luke Amca, birbirlerine bakacak şekilde koltuklarına oturduktan sonra. "Konuşmak için birkaç saatimiz var. Programım hakkında herhangi bir sorunuz var mı?"

Ugh, yapmak istediği son şey onun aptal programı hakkında konuşmaktı. Kollarını kavuşturarak adama dik dik baktı ve adam bakışlarına kendi bakışlarıyla karşılık verirken kalbi göğsünden fırlayacakmış gibi davranmamak için elinden geleni yaptı.

Dorothy hayatı boyunca tamamen farklı türde bir erkeğe ilgi duymuştu. Haftada bir ya da iki kez hızlı, sıkıcı bir seks karşılığında onu en çılgın hayallerinin ötesinde şımartacak türden bir adam.

Ama Lucas Callaway'de farklı bir şeyler vardı. Ve bu sadece boğa gibi yapılı olması ve sahip olduğu her şey için kıcını yırtmış bir adamın özgüveniyle kendini taşıması değildi.

Gözleriydi. Soluk gri başlı başına rahatsız ediciydi. Ama bir de adam ona baktığında, hayatında ilk kez birinin onu gerçekten *gördüğünü* hissetmesi gerçeği vardı. Ruhunun derinliklerine kadar.

En hafif tabiriyle endişe verici. Muhtemelen düpedüz tehlikeli.

O gözler çok fazla şey gördüğü için, sorusunu omuz silkerek yanıtlamadan önce başını çevirip pencereden dışarı baktı. "Zaten söyledin

Bilmem gereken her şeyi. Bu bir rehabilitasyon programı ve görünüşe göre rehabilite edilmem gerekiyor."

"Bu doğru olsa da, bundan çok daha fazlası var. Size programın nasıl çalıştığını anlatmamı ister misiniz?"

İçini bir huzursuzluk kapladı ve göz ucuyla ona bakma riskini göze aldı. "Bilmiyorum."

Koca herif kıkırdama cüretini gösterdi. "Oraya gidene kadar bekleyebilirim küçük sevgilim, ama seni şimdi hazırlasam iyi olur, böylece her şeyi bizzat gördüğünde o kadar da şok olmazsın."

Kasıtlı bir umursamazlık gösterisiyle omzunu silkerek, belindeki kemerin izin verdiği ölçüde sandalyesine yığıldı ve hâlâ ona bakmayı reddediyordu. "Peki. Bana şu aptal programından bahset."

"Bu programı yaklaşık on beş yıl önce başlattım. Program süresince, hayatlarında oldukça şaşırtıcı şeyler yapmaya devam eden üç yüzün biraz altında mezunumuz oldu. Tek bir mezunumuz bile eski alışkanlıklarına geri dönmedi ve mezunlarımızın yüzde doksanı bir çeşit üniversite diploması aldı. Programımdan mezun olan birkaç doktora adayım bile var."

Bu... aslında biraz havalıydı. Tamamen boşa harcanan bir alan olmak *istemiyordu*. Yol boyunca bir yerlerde, arkadaşlarıyla parti yapmadığı her şeye olan ilgisini kaybetmişti.

Belki de herhangi bir konuda tutkulu hissetseydi okul ilgisini çekebilirdi. Güzel kıyafetlere sahip olmaktan hoşlansa da moda bile ona arkadaşlarına verdiği heyecanı vermiyordu.

Ancak bunların hiçbirisi, ailesinin ona işleri yoluna koyma şansı bile vermeden onu göndermesini mazur göstermiyordu; bulutların üzerinde süzülürken bu gerçeğe sımsıkı sarılmıştı.

"Aferin sana," dedi bir süre sonra, aslında onun 'programının' ve nasıl çalıştığının biraz ilgisini çektiği gerçeğini gizlemek için gözlerini devirerek.

"Teşekkür ederim. Biraz... alışılmadık olsa da bununla gurur duyuyorum."

Bu onun dikkatini çekti ve sonunda ona bakmasını sağladı. "Bu ne anlama geliyor?"

"Sözleşmeyi okusaydın, bunun ne anlama geldiğini tam olarak bilirdin," diye cevap verdi kaşlarını kaldırarak ve bu da karnının komik bir şekilde dönmesine neden oldu. "Ama madem okumadın ve bolca vaktimiz var, açıklayayım."

"Çiftliğe vardığınızda, bedenlenmeniz için size bir hayvan atanacak. Önümüzdeki en az iki ay boyunca o hayvanmışsınız gibi yaşayacak, yemek yiyecek ve uyuyacaksınız. Tüm temel ihtiyaçlarınız çiftlikteki çalışanlarım ve programın bir sonraki aşamaya geçmiş üyeleri tarafından karşılanacak. Bunun amacı, dış dünyanın tüm ekstra gürültüsünü ortadan kaldırmaktır. Önümüzdeki bir ay boyunca tek amacınız yemek yemek, uyumak ve itaat etmek olacak."

Yaşadığı şok onu hafızasında ilk kez tamamen suskun hale getirmişti. "Sen aklını kayırmışsın."

Onu şaşırtan bir şekilde sırttı. "Muhtemelen. Bana bunu söyleyen ilk kişi sen değilsin. Ama sonuçların kendileri için konuştuğunu düşünmeyi seviyorum."

"Bunlar ne anlama geliyor ki? Bir hayvan gibi yaşamak mı? Beni lanet bir ahıra mı koyacaksın? Beni tasmayla mı gezdireceksin?"

Tasma takılarak dolaştırılma fikri karşısında kalçalarının arasında tanıdık bir zonklama kendini belli etti. Olamaz. *Böyle bir şeyin* onu tahrik etmesine imkân yoktu.

"Eğer yavru köpek programına alınsaydın, belki. Ama bu durumda ineklerle iyi geçineceğini düşünüyorum."

Adamın sözleri karşısında eski, tanıdık bir korku midesini burktu. "Bana şişman mı diyorsun?"

"Hiç de değil, hayatım," diye güvence verdi ona, insanların küçük çocuklarla nasıl konuştuğunu hatırlatan yatıştırıcı bir sesle. Ya da evcil hayvanlarıyla. "Hayvanlar fiziksel görünüş gibi yüzeysel bir şeye göre belirlenmez. Bu daha çok mizaçla ve öğrencinin ihtiyaçlarıyla ilgilidir."

"Herhangi bir ihtiyacım yok."

"Katılmıyorum, sevgilim. Senin de herkes gibi ihtiyaçların var. Örneğin ait olma ihtiyacı, ki sanırım bu yüzden sahip olduğun kalabalığın içine düştün. Bizim sürümüz sana peşinde koştuğun o aidiyet duygusunu verecek. Umutsuzca ihtiyaç duyduğun disiplin ve sınırlarla birlikte."

"Benim sınırlarım var," diye mırıldandı.

"Öyle mi? Bu yüzden mi yeni arkadaşlarının seni sürekli belaya bulaştırmasına izin veriyorsun?"

"Belki de onları belaya bulaştıran benimdir. Bunu hiç düşündün mü?"

"Evet, aslında. Ve eğer durum buysa, sürüyle birlikte olmanın senin için iyi olacağına daha da ikna oldum. Çiftliğimde bir inek olmak

size bol miktarda yapı ve disiplinin yanı sıra daha önce bahsettiğim aile duygusunu da sağlayacaktır."

Bir ailesi olduğunu iddia etmek istiyordu ama var mıydı? Onu zorla boyun eğdirmeye gönderen anne ve babasıydı ve büyükanne ve büyükbabasıyla da çok yakın değildi. İki tek çocuğun tek çocuğu olarak Luke Amca, kendi ailesi dışında ailesine en yakın olan şeydi.

Gözyaşları gözlerini yaktı, ama ağladığını görme zevkini ona tattırmayı reddederek onları geri çekti. "Çiftliğinizde inekler ne yapıyor?"

"Yemek, uyumak ve çoğunlukla sağılmak. En azından ilk birkaç hafta." "*Sağılmak* mı?"

"Evet." Adamın orantısız sırtışı kızın karnında tuhaf bir his uyandırdı, hiç *de* nahoş olmayan bir şekilde, ki bu da başlı başına nahoş bir şeydi. "Başlangıçta çok fazla süt olmaz ve bazı ineklerimiz hiç süt vermez ama önemli olan gerçek süt değil, sağılma eylemidir."

"Ah?" Dorothy onun kıpırdanışını fark etmemesini umarak koltuğunda kaydı. "Nedenmiş o?"

"Programın ilk ayı tamamen zihniyetinizle ilgili. Rahatsız edici ya da düpedüz zor olsa bile itaat etmeyi, boyun eğmeyi öğrenmekle ilgili."

"Bunun rehabilitasyonla ilgili olduğunu sanıyordum. Bana sadece garip bir sapkınlık fantezisi yaşıyormuşsun gibi geliyor."

Luke Amca omuzlarını silkerek rahat bir tavır takındı. "Böyle başladığını inkâr edemem. Her zaman sevimli küçük evcil hayvanlara karşı bir ilgim olmuştur ve bir arkadaşımın bir itaatkârı vardı... sadece bazı dürtü kontrol sorunları ile mücadele ettiğini söyleyebiliriz. Ama onu ne kadar sevse de, ihtiyacı olduğu kadar katı olmayı kendine yediremiyordu. Bu yüzden onu bana gönderdi."

"Sana kız arkadaşını mı verdi? Ve sen de onu daha iyi bir insan olması için mi becerdin?"

"Aslında nişanlısı. Neredeyse yirmi yıldır evliler ve daha mutlu olamazlardı. Sorunuzun ikinci kısmına gelince, hayır. Evcil hayvanlarımdan hiçbirini becermem. Cinsel özgürlüğe ihtiyaçları varsa, personel bunu hak ettiklerine inanırsa talep üzerine verilebilir. Tüm yaz boyunca yaramazlık yapmayı planlıyorsanız aklınızda bulundurmanız gereken bir şey."

Onun tehdidi hakkında çok endişeli değildi. Kendisini orgazma ulaştırmayı başaran tek bir erkekle bile yatağa girmediğini düşünürsek

Eğer isterse bu işi kendi başına yapabilecek güçteydi. "Eğer onları becermiyorsan, bundan ne çıkar elde ediyorsun?"

"İyi yapılmış bir işin verdiği hazza inanabiliyor musun?" diye sordu yine o tek taraflı gülümsemelerinden biriyle.

"Hayır. Pek sayılmaz."

"Akıllı kız. Bu da işin bir parçası. İnsanlara yardım etmekten gerçekten keyif alıyorum. Programımın mezunlarının hayatta başarılı olduklarını görmek kesinlikle elde ettiğim faydalardan biri."

"Diğer faydaları nelerdir?"

"Kontrol. Ben etrafımdaki her şeyin kontrolünün tamamen bende olmasından hoşlanan bir adamım. Ranch bana bunu fazlasıyla veriyor."

İnsanları hayvana dönüştürmekten dünyanın en doğal şeyiymiş gibi bahsederken olabildiğince soğukkanlı ve sakin olan ona bakan Dorothy, kontrolün onda olmadığını hiç düşünemiyordu. "Ya kontrol edilmek istemiyorsam?"

"O zaman cezalandırılacaksın."

Yaramaz bir çocuk gibi kışına şaplak atarken dizlerinin üzerinde sürüklendiğini hatırlayınca yüzüne bir sıcaklık yayıldı. "Şaplak mı demek istiyorsun?"

"Cezalandırılmaktan bahsediyorum. Bu genellikle bir şaplak şeklinde olacak ve her zaman benim elimle olmayacak. Ama yaramaz küçük bir kıızı cezalandırmanın pek çok yolu vardır, Dorothy. Ve inan bana bunların hiçbirinden şaplaktan aldığın zevk kadar zevk almayacaksın."

Oh, Tanrım. Oturduğu yerde kendiliğinden yanacaktı. "Bundan hiç hoşlanmadım!"

"Dikkatli ol, tatlım. Yalancılar, yaramaz popolarıyla birlikte ağızlarını da cezalandırırlar. Gerçekten ne kadar tahrik olduğunun kokusunu alamadığımı mı sanıyorsun? Her vuruşta güzel külotunun daha da ıslandığını görmediğimi mi sanıyorsun?"

Ağzını nasıl cezalandıracağını öğrenmekle hiç ilgilenmediğine kendini ikna etmeye çalıştığından, pencereden dışarı bakmak için döndü.

Luke Amca onun surat asmasından rahatsız olduysa bile bunu belli etmedi. Hiçbir şey olmamış gibi devam etti. "Çiftliğe vardığımızda sana inek kıyafetlerini giydirip odana götüreceğiz. Ahır gerektiği gibi ısıtılıp soğutuluyor ve bana yatakların oldukça rahat olduğu söylendi."

"Bekle." Başını çevirip bir kez daha şok içinde ona baktı. "Bu konuda *ciddi* miydin? Ahırda tutulma konusunda mı?"

"Kalp krizi kadar ciddi, tatlım. Odanı yaşlı ineklerimizden biriyle paylaşacaksın. Programın ilk aşamasının kendini başkasının otoritesine teslim etmeyi öğrenmek olduğunu söylediğimi hatırlayacaksın. İkinci aşama ise başkalarına yardım etmeyi ve onlarla ilgilenmeyi öğrenmektir. Oda arkadaşınız ikinci aşamadaki biri olacak. Şimdiye kadar sorusu olan var mı?"

"Evet. Eve ne zaman gidebilirim?"

"Programı tamamladıktan sonra." "Bu çok muğlak bir cevap."

"Çünkü cevap büyük ölçüde size bağlı. Programın tamamlanması en az on iki hafta sürecek şekilde tasarlanmıştır. Herhangi bir aşamada ek süreye ihtiyacınız olduğuna karar verilmediği sürece, her aşama için dört hafta, son aşama ise çiftlik elidir. Bu aşama, bağımsızlığı ve sorumluluğu öğrenmenize yardımcı olmaya adanmıştır. Çiftlik görevlisi olarak sorumluluklarınızın yanı sıra para yönetimi, mülakat teknikleri ve diğer temel beceriler gibi konularda derslere katılacaksınız. Ve hayatınızda ne yapmak istediğinizi anlamınıza yardımcı olmak için çalışacağız."

Boğazında bir yumru oluştu ve gözyaşlarının düşmemesi için hızla gözlerini kırpmak zorunda kaldı. "Birinin mezun olması en uzun ne kadar sürdü?"

"On altı haftalık. Özellikle inatçı bir yavru kedi idi."

"Nasıl yani?"

Dudaklarında neredeyse hüzünlü bir gülümseme belirdi, sanki hafıza şeridinde yaptığı bu yolculuktan keyif alıyormuş gibiydi. "Eğer bir kural varsa, sadece sonucunun ne olacağını görmek için onu test etmeye kararlıydı. İnatçı ve meraklıydı, bu da onun kedi yavrusu rolünü benim için daha eğlenceli hale getiriyordu. Sonunda, Çiftlikte bir tür ceza almadan çiğneyebileceği tek bir kural olmadığını fark etti. Ondan sonra da programın geri kalanını başarıyla tamamladı."

"Ya kuralları kabul etmeseydi? Ya itip kakmaya devam etseydi? Onu gönderir miydin?" Bu soruyu sorarken Dorothy'nin göğsüne garip bir sızı yerleşti ve onun kendisine, evet, eğer yeterince yaramazlık yapsaydı onu programdan atacağını söylemesini isteyip istemediğine karar veremedi.

Ya da ne söylerse söylesin ya da ne yaparsa yapsın, hayatındaki diğer herkes gibi ondan vazgeçmeyeceğine dair güvenceye ihtiyacı varsa.

"Bir noktada, gerçekten ne istediği hakkında çok ciddi bir konuşma yapmak için onu oturturdum. Eğer programın gerçekten işe yaramadığını düşünüyor ve ayrılmak istiyorsa, gitmesine izin verirdim."

"Ama ya iyileşmek isterse?" diye fısıldadı.

Luke Amca hafifçe kıpırdandı ve bakışlarındaki yoğunluk kadının nefesini ciğerlerinden çaldı. "O zaman onu göndermem için yapabileceği hiçbir şey olmazdı. Ben insanlardan vazgeçmem Dorothy. Ne kadar kırılmış olduklarını düşünürlerse düşünsünler."

Adamın yüzü gözünün önüne geldi ve yanaklarından aşağı dökülmek üzere olan gözyaşlarını görmemesi için başını çevirdi. Onun nesi *vardı böyle?* "Sorunlu öğrencin şimdi nerede?"

"Şu anda dünyanın en iyi hastanelerinden birinde ihtisasını tamamlıyor, ancak size hangisi olduğunu söyleyemem. Kendisinden haftada en az bir kez, ona hayatta ikinci bir şans verdiğim için bana teşekkür eden bir e-posta alıyorum."

Bir doktor, ha? Belki de bu programda bir şeyler vardı.

Bir an için bile olsa böyle düşündüğünü *ona* belli etmeyecekti. Çünkü onun aptal programı hayatını değiştirebilse bile, yine de kendi isteği dışında buradaydı. Bu hiç adil değildi.

"Başka sorunuz var mı?" Luke Amca nazikçe sordu, bir kez olsun hatırladığı Luke Amca'ya daha çok benziyordu ve görünüşe göre dönüştüğü pislik gibi değildi.

"Oraya varmamıza ne kadar var?"

"Yaklaşık bir saat."

"Tamam. Ben biraz kestireceğim."

"Muhtemelen iyi bir fikir. Önünüzde uzun bir öğleden sonra var."

Uçaktaki koltuk, nispeten rahat bir şekilde uzanabileceği kadar düzdü. Gözlerini kapattığında aslında uyumayı beklemiyordu ama birkaç saniye sonra Luke Amca'nın iri eliyle hafifçe sarsılarak uyandırıldı.

"Haydi, sevgilim. İşe koyulma zamanı."

Dördüncü Bölüm

E Her şey aşağı yukarı tam olarak tarif ettiği gibiydi. Yine de çiftliğinin büyüklüğünü ve kapsamını *çok* küçümsediğini hissetti. Çiftliğin sadece çalışma kısmı sonsuza kadar devam edecekmiş gibi görünüyordu.

ufukta.

En azından 'gerçek' çiftlik olarak düşündüğü yer ile operasyonun 'sapıkça sikiş' tarafı arasında net bir ayrım vardı. İçini rahatlatan bir şekilde, Kinky Fuckery tarafı çok daha temizdi, ancak gelir gelmez doğrudan takım odasına götürüldüğü için keşfetmek için fazla zamanı yoktu.

Çekiç odası tam olarak kulağa geldiği gibiydi. Sadece, bir sürü eyer ve atlarla ilgili diğer şeyler yerine, sadece kink gereçleri olduğunu varsayabileceği şeylerle doluydu. Bir duvarda ahşap saplı uzun deri şeritler, kalın ahşap kürekler ve uçları kavisli ince tahta parçaları asılıydı. Başka bir duvar boyunca, her biri farklı bir hayvanı listeleyen dört işaret vardı ve altlarında o hayvanın teçhizatı için bir boşluk vardı.

Köpek yavrusu, kedi
yavrusu, at. Ve inek.

İnek tabelasının altında asılı duran sıska kuyruğu, kulakları ve toynaklarını görünce kalbi yeniden hızla çarpmaya başladı. Üniformasının geri kalanı neredeydi?

Luke Amca bir elini sırtına koyup onu öne doğru itince şaşkınlıkla sıçradı. İçgüdüsel olarak onun sessizliğine itaat etti.

komutunu verdi ve odanın ortasına adım attı, o anda onunla savaşamayacak kadar şaşkındı.

Elinde bir pano ile onları bekleyen bir kadın vardı ve kaşları çatıktı. Gümüş rengine çalan koyu renk saçları aynı derecede sert bir topuzla toplanmıştı.

Kadının kim olduğu ya da orada ne işi olduğu konusunda çok fazla endişelenemeden kapı arkalarından kapandı ve Dorothy sesle birlikte tekrar sıçradı. Muhtemelen o kadar yüksek değildi ama odanın mükemmel sessizliğinde ona bir silah sesi gibi gelmişti.

"Dorothy, bu Bayan Pearl." Luke Amca eli hâlâ Dorothy'nin sırtındayken, elinde pano olan kadını işaret etti. "Kendisi çiftlik kahyası. Merhaba de, Dorothy."

Dorothy itaatkâr bir tavırla, "Merhaba," dedi.

"Tanıştığımıza memnun oldum, Dorothy." Sesi şaşırtıcı derecede kibardı ama hâlâ gülümsememişti, bu yüzden Dorothy onu nasıl okuyacağından emin değildi. "Efendi Lucas'ın da dediği gibi, ben çiftliğin ustabaşıyım. Günlük bakımınıza nezaret etmeyecek olsam da, herhangi bir sorunuz veya endişeniz olursa her zaman hazır olacağım."

"Ah. Ama, um." Bayan Pearl'e dönmeden önce Luke Amca'ya baktı. "Luke Amca'ya ne olmuş?"

Bayan Pearl bir kaşını kaldırdı, bakışları Luke Amca'ya, oradan da Dorothy'ye kaydı. "Efendi Lucas'ın ziyaretine ihtiyaç *duymamak* için elinden geleni yapmalısın."

"Ne? Neden?"

Bayan Pearl derin bir iç çekerek panoyu indirdi, karnının önünde tutuyordu, sırtı asker gibi dikti ve gözleri delici bir onaylamazlıkla doluydu. "Çünkü eğer Efendi Lucas sizinle ilgilenmek için çağrıldıysa, bu çiftlikteki ellerimin ve benim size veremeyeceğimiz düzeyde bir ilgi ve disipline ihtiyacınız olduğu anlamına gelir. Hayvanlarımızdan sadece ikisinin onun müdahalesine ihtiyaç oldu ve sizi temin ederim ki onlar da Lucas'ın bakımlarını üstlendiği anda davranışlarından pişmanlık duymaya başladılar."

Dorothy'nin omurgasına bir ürperti yayıldı. Ama Bayan Pearl'ün sözlerinin uyandırdığı korkuya rağmen, Dorothy'nin kalçalarının arasında tanıdık bir sızı kendini belli ediyordu.

Kendisini sessizce izleyen Luke Amca'ya bir kez daha bakma riskini göze aldı ama öyle bir dikkatle bakıyordu ki neredeyse inleyecekti. Ne olabilirdi ki

böyle yoğun bir odaklanmaya sahip olmak nasıl bir şeydi? Lucas Callaway gibi bir adamın tüm zamanını ve dikkatini adadığı tek kişi olmak?

Baş döndürücü bir düşünceydi ama aynı zamanda bu riske degeceğinden de pek emin değildi. Eve döndüğünde ona attığı şaplak yeterince kötüydü ve eğer duvardaki şeyler düşündüğü şey içirse, *bunların* ne kadar acı verdiğini öğrenmeye hevesli değildi.

Onun tarafından tekrar cezalandırılma düşüncesi kendisini ne kadar karıncalı ve ağırlı hissettirirse hissetsin.

"Başlamadan önce sormak istediğin bir şey var mı, Dottie?"

Bu beklenmedik lakap karşısında burnunu kırıştıran Dorothy başını salladı. "Hayır. Ama kimse bana Dottie demez."

Bayan Pearl'ün yüzünde ilk kez bir gülümseme belirdi. "Yeni hayatın için yeni bir isim o zaman. Ve senin gibi güzel bir ineğe yakışan bir isim. Sorunuz yoksa giysilerinizi çıkarabilirsiniz."

İnek olarak anılmanın ve Luke Amca ile tamamen yabancı birinin önünde çırılçıplak soyunmasının söylenmesinin getirdiği çifte aşağılanmanın etkisiyle Dorothy'nin yüzüne bir sıcaklık yayıldı. "Hemen şimdi mi?"

"Evet. Şimdi, lütfen."

"Ama... soyunma odası gibi bir şey yok mu?"

"Burası soyunma odası, küçük inek. Ve benimle tartışmaya devam etmeden önce, senin gibi inatçı küçük hayvanları teşvik etmek için elimde pek çok araç olduğunu hatırlatmalıyım." Deri ve ahşaptan yapılmış duvarı işaret ederek ne demek istediğini anlatmaya çalıştı.

Evet, onlar tam olarak düşündüğü şeydi. Onun gibi kızların itaat etmesini sağlamak için tasarlanmış acı aletleri.

İşe yaradı. O şeylerden biriyle vurulma düşüncesi bile gömleğinin eteklerine uzanmasına ve başının üzerinden çekiştirmesine neden oldu. Gömleği kenara fırlattığında, bakışları kenara çekilmiş olan ve onu yaramazlık yaptığı zamankinden tamamen farklı bir yoğunlukla izleyen Luke Amca'ya takıldı.

Neden bu bakış onu bu kadar sıcak hissettirmiş ve her yerini kızartmıştı? O aşık olduğu bir adam değildi, Luke Amca'ydı. Kelimenin tam anlamıyla hayatı boyunca tanıdığı bir adam.

Öte yandan, birlikte olduğu başka hiç kimse de ona böyle hissettirmemişti. Tenini çok darmış gibi hissetmesine neden olan şey her neyse, bu sadece Luke Amca'ya özgü bir fenomendi.

Sütyenin kancasını açmak için arkasına uzandığında gözlerinde bir şey parladı ve o anda içinde bulundukları duruma beklenmedik bir tepki veren tek kişinin kendisi olmadığını fark etti. Onun bakışlarını tutarak kancaları çıkardı ve sütyeni sahte bir masumiyet jestiyle göğüslerine doğru tuttu.

Arkadaş grubunun en sapık ya da en deneyimli üyesi olmayabilirdi ama bir erkeği kendi iradesine boyun eğdirmek için vücudunu nasıl kullanacağını çok iyi biliyordu.

Pearl'ün sürecin bu kısmına nezaret etmesinden pek de hoşnut olmadığı belliydi. Ama Pearl'ün onu orada isteyip istememesi pek de umurunda değildi. Arkadaşlarına, kızları kendi programındayken onunla bizzat ilgileneneğine dair söz vermişti ve sözünü tutmaya niyetliydi.

Ve kendine itiraf edebilirdi ki, ona başka birinin dokunmasını istemiyordu. En azından henüz. Küçük tatlı Dottie'den tam olarak ne istediğini bulana kadar olmazdı.

Sütyenin askılarını ince kollarından aşağı kaydırıp göğüslerinin kabarıklığını yavaşça ortaya çıkarmasını izlerken, Pearl'e gitmesini söylemeyi düşündü. Acı verici bir şekilde sertleşmişti ve sikinin kot pantolonunun fermuarına baskı yapmaması için birden fazla kez yer değiştirmek zorunda kaldı. Ve sütyeni yere düştüğünde, ağır göğüsleri serbestçe sallanıyor ve sadece dokunması için yalvarıyordu, öne çıkıp o muhteşem göğüslerle oynama dürtüsüne karşı dişlerini sıkmak zorunda kaldı.

Dottie'nin bakışları onunkilerle buluştu ve Dottie arkasını dönüp göğüslerini görmesini engellemeden önce dudaklarında bir gülümseme yakaladığına yemin edebilirdi. Parmaklarını eteğine geçirdi, belinden eğilerek eteği ve külotunu kalçalarının kabarıklığı ve biçimli bacakları üzerinden aşağıya doğru itti ve sonunda eteği ayaklarının dibine bıraktı.

Uzaktan bile olsa, kalçalarının arasında parlayan uyarılmayı görebiliyordu. İçinde bulunduğu durumdan mı yoksa bu sabah onu tokatladığı zamandan mı kalmıştı, emin değildi. Her iki durumda da bu manzara karşısında ağzı sulandı ve salyasının akmadığından emin olmak için ihtiyatlı bir şekilde çenesini yokladı.

Belki de değilgizlice Yeterince, yargılamak tarafından
ve yol Pearl'ün Gözleri kısıldı.

Pearl parmaklarını  ıklatarak, "Bu kadar gösteriş yeter, küçük inek," dedi. "Git  u bankın üzerine eğil ki sana kuyruğunu takabilelim."

Dottie ayağa fırladı ve ani bir hareketle göğüsleri zıplayarak etrafında döndü. "Benim neyim?"

"Kuyruğun," dedi Luke, gözlerini kısarak ona baktı. "Ne demek 'uygun'?"

Bu tam farkındalık eksikliği ona bu kadar çekici gelmemeliydi. Onun gibi bir adam, ihtiyaçları, arzuları olan bir adam, kendi aklını bilen bir itaatkâr istemeliydi. Bu süreçte kendini kaybetmeden ona istediği her şeyi verebilecek bir itaatkâr.

Yine de, saf küçük ineğini odanın ortasındaki testerenin üzerine yatırmak ve onu kendi kişisel evcil hayvanına d n  t rmeden önce anlamsızca becermek istiyordu.

Eğil, evlat. Senin de sıran gelecek. Yakında.

Ona sözlü olarak cevap vermek yerine, odayı geçerek duvarda asılı duran yepyeni inek kuyruğunun olduğu yere gitti. Kuyruğu duvardan koparıp kadının incelemesi için havaya kaldırdı ve kadının bakışları kuyruğun bağlı olduğu siyah lastik tapaya odaklandığında neredeyse sırtıcaaktı.

"O da ne?" Sesi zar zor duyabildiği bir gıcırtıya yükselmişti. "Bu mu?"

Kuyruğu salladı ve kızın bakışlarını sapkın bir zevkle izledi. sanki onu hipnotize etmeye  alı ıyormu  gibi fi i ileri geri takip etti.

Belki de bir bakıma  yleydi.

"Kuyruğunu böyle bağlayacağız, tatlım. Bu güzel  i man tıkaçın nereye gideceğini tahmin edebiliyor musun?"

Bakışları kuyruktan ona kaydı ve farkına vardığında ba ını iki yana salladı. "Hayır. Hayır, *yapamazsın*."

"Oh, kesinlikle yapabilirim. Ve Bayan Pearl' n sana söylediği gibi, bu tıkaçı çok ağrılı, çok yaralı bir poponun içine takmadan önce kendini o bankın üzerine atmanı öneririm."

Ellerini arkasına götürüp kı ını kapatırken gözleri doldu, sanki bu tek başına onu ondan koruyabilirmi  gibi. Bu hareket göğüslerinin daha da dışarı çıkmasına neden oldu, güzel pembe meme uçları korkulu protestolarına rağmen çakıl ta ları kadar sertti. Ya da belki de, diye düşündü azımsanmayacak miktarda

Korkusundan dolayı neşeliydi. "Hayır! Luke Amca, lütfen! Sonsuza kadar iyi olacağım, sadece

lütfen bana kuyruk taktırmayın!"

Bu beklediği kadar uzun sürmemiştir. Kendisine karşı dürüst olmak gerekirse, kızın bu kadar çabuk kırılması onu biraz hayal kırıklığına uğratmıştı. Bir süre onun dövüşünü izlemeyi dört gözle bekliyordu.

Yine de, onun babasıyla nasıl oynadığına ilk elden tanık olmuştu. Büyük olasılıkla şimdi de aynı şeyi ona yapmaya çalışıyordu. Eğer durum buysa, küçük yaramaz ineği onun güzel bir surat ifadesi ve timsah gözyaşlarıyla kolayca kandırılabilir bir adam olmadığını keşfetmek üzereydi.

"Sana Efendi Lucas diyeceğim, küçük inek," diye tersledi Pearl, sabrının tükenmekte olduğu belliydi.

Dürüst olmak gerekirse Luke'un ki de öyleydi. Pearl'ü takdir ediyor ve ona saygı duyuyor olsa da, Dottie'yle kendi şartlarına göre anlaşmak istiyordu. "Bundan sonrasını ben hallederim Pearl. Giyindiğinde Dottie'yi odasına geri götüreceğim."

Pearl'ün ağzı ince bir çizgi halinde sıkıştı, bu da öfkesini dizginlediğinin açık bir işaretiydi. Ama gergin bir anın ardından başını sallayarak onayladı. "Pekâlâ. Bu gecenin geri kalanı ve yarın sabah için de programını ve beklentilerini ona bildireceğinize güveniyorum."

"Tabii ki."

Dikkatini tekrar kendisini korku dolu gözlerle izleyen Dottie'ye çevirmeden önce Pearl'ün arkasından kapının kapanmasını bekledi. Zaten inanılmaz derecede sert olan siki kot pantolonunun sert denimine çarptı ve Dottie'nin ona verdiği rahatsızlıktan dolayı bir iniltiyi bastırmak zorunda kaldı.

"Gel bakalım, benim küçük tatlı ineğim." Sesini alçaltarak olabildiğince yumuşak ve yatıştırıcı bir tonda tuttu. "Karşı koymazsan bu senin için çok daha kolay olacak. Benim için iyi bir kız olabilirsen bu süreçten zevk almanı bile sağlayabilirim."

Bu kesinlikle onun dikkatini çekti. Gözlerindeki korkunun yerini merak ve biraz da heyecan aldı. "'Sürecin tadını çıkarmak' derken ne demek istiyorsun?"

Akıllı kız. "Şu anda pozisyonunu alırsan, kuyruğun yerine oturduğunda bir kez orgazm olmana izin vereceğim."

Kadının zihninde dönen çarkları görebiliyordu. "Odama gittiğimde kendimi boşaltmaktan beni alıkoyacak ne var?"

Kadının tahrik olmadığını iddia etmeye çalışmaması dikkatinden kaçmadı. "İstersen deneyebilirsin. Ama toynakların üzerindeyken biraz

zorlanabilirsin."

"Ugh." Dorothy'nin başı bir iniltiyle arkaya düştü. "Programdayken bir tanesini bile ovalayamıyor muyum? Bu çok saçma."

"Sabrı ve bir sürü başka olumlu özelliği öğreniyorsun, küçük sevgilim. Ama orgazm için zaman daralıyor, o yüzden bir an önce karar versen iyi olur."

Yol boyunca homurdanarak bankın üzerine doğru yürüdü. Her ne kadar isteksiz olsa da itaatinden memnun olan Luke ona yardım etti ve kayışları bağladı. Dolgulu deri koltuklar kadının poposunu ve amını Luke'un dokunuşuna açık bırakırken, kayışlar kadının kalçalarını biraz oynatmaktan fazlasını yapmasını imkânsız hale getiriyordu.

Bağlanmıştı ve en azından birkaç dakika daha tamamen onun merhametine kalmıştı.

Beşinci Bölüm

E Sırada her ne varsa onu beklerken vücudundaki tüm sinir uçları alarma geçmişti. Kalbinin çarpmasına ve avuçlarının terlemesine neden olan şeyin bilmemek olduğundan emindi, herhangi bir şey değil bir tür gerçek arzu.

Doğru. Ve domuzlar uçabilirdi.

Ugh. Muhtemelen onu domuz yapmadıkları için minnettar olmalıydı. Bir inek yeterince kötüydü ama nedense bir domuz daha da aşağılayıcı hissettiriyordu. Bir kedi yavrusu ya da en azından *biraz* daha zarif bir şey olan bir at olamaması çok kötüydü.

Kıçına sert bir şey dokundu ve sıçradı. Ya da en azından biraz sarsıldı. Belini ve uzuvlarını saran deri kayışlar fazla zıplamasına ya da gerçekten fazla hareket etmesine izin vermiyordu. Bu da kesinlikle tahrik *olmadığı* başka bir şeydi. Tıpkı Luke Amca'nın ona attığı şaplaktan tahrik olmadığı gibi. Bu sadece... istemsiz bir tepkiydi. Doktor o küçük çekiçe dizinize vurduğunda bacağınızın sarsılması gibi.

"Sakin ol, küçük sevgilim. Bu sadece benim elim. Seni biraz gevşeteceğim, böylece tıkaç daha kolay girecek ve sana gerçekten zarar vermeyecek. Benim için rahatlayabilir misin?"

"Seçme şansım var mı?"

"Öyle," dedi alçak sesle kıkırdayarak. "Gerginleşip bana karşı koyabilir ve daha çok acıtabilirsin. Ya da rahatlamaya çalışıp talimatlarıma uyabilirsin ve hatta poponun tıkanmasından hoşlandığını bile fark edebilirsin. Ben, her iki şekilde de zevk alacağım. Evcil hayvanlarımda küçük bir kavgaya aldırmam."

"Belki de rahatlamama yardımcı olmak için önce bana orgazm yaşatmalısın." Bunun boş bir umut olduğunu biliyordu ama yine de sormaktan kendini alamadı.

"İyi deneme, sevgilim," diye cevap verdi, karnında derin bir arzu çekilmesine neden olan o alçak kahkahalardan biriyle. "Derin nefes al, ver ve kaslarını gevşetmeye odaklan."

Gözlerini kapatarak kendisine söyleneni yaptı ve göğsünü altındaki dolgulu deriye bastırarak alabildiği kadar havayı içine çekti. Ciğerlerindeki oksijeni yavaşça serbest bırakırken kaslarının gevşemesini sağlamak için şimdiye kadar aldığı tüm yoga ve meditasyon derslerinden yararlandı.

"Ne kadar iyi bir inek."

Luke Amca'nın sert övgüleri sanki ona fiziksel olarak dokunmuş gibi tenini ısıtarak üzerine döküldü. İnek meselesi onu hâlâ rahatsız ediyordu ama ona söz verdiği orgazmı gerçekten ama gerçekten istiyordu, bu yüzden itiraz etmeye zahmet etmedi.

Açıktaki kalan alt deliğine soğuk ve ıslak bir şey fışkırdı ve buna karşılık olarak ciyakladı, kalçaları rahatsız edici his her neyse ondan kaçmak için bir yandan diğer yana sallandı.

"Sadece biraz kayganlaştırıcı," diye açıkladı Luke Amca, Bayan Pearl gittiğinden beri ona karşı kullandığı o yatıştırıcı ses tonuyla. "Benim için derin bir nefes daha alabilir misin?"

Nefes egzersizlerini tekrarladı ve ciğerlerindeki havayı dışarı atarken alt deliğine bir şey bastırdı. Ama bu sefer soğuk ya da ıslak değildi. Sıcak, sert ve kalındı.

Bu sadece benim elim. Seni biraz gevşeteceğim. Oh,

Tanrım. Bu onun parmağı mıydı? "Luke Amca, hayır!"

"Şşş, sevgilim. Benim için rahatla. Şimdiye kadar çok iyi bir kız oldun. Bırak gireyim, küçük inek."

Bir sızlanmayla rahatlamak için elinden geleni yaptı. İsteddiği gibi onu içeri almak için. Ama *acıyordu*. Beklediği kadar değil, ama parmağını kıçının derinliklerine sokarken kesinlikle bir yanma ve bir çimdik vardı.

Ve tüm bunlar olurken vücudu aşağılanmışlıktan yanıyordu. Bu herhangi bir adamın parmaklarıyla göt deliğini açması değildi. Bu Luke Amca'ydı, bir zamanlar onun için ikinci bir baba gibi olmuş bir adam. Kendisini böyle görmesine izin vermek, başka hiçbir erkeğe izin vermediği kadar açıkta olmak, dayanabileceğini düşündüğünden çok daha fazlaydı.

Ama kabul etti, ona fazla seçenek verilmemişti. Ve sonsuza dek sürecekmış gibi gelen bir hareketten sonra, sonunda onun göt deliğini keşfetmeyi bıraktı. "İşte benim iyi küçük düvem. Gevşemene yardımcı olmak için kıcını biraz sikeceğim ve sonra ikinci bir parmak daha ekleyeceğim."

"Olamaz," diye inledi, aşağılanmaktan ölmenden önce umutsuzca yerde bir delik açılıp onu yutmasını diliyordu.

Çünkü sadece Luke Amca'nın zavallı poposuna yaptıkları yüzünden aşağılanmamıştı. Hayır. Tüm bu sürecin en aşağılayıcı kısmı, klitorisinin kesinlikle ihtiyaçtan zonklamasıydı ve uyarılmasının, bağlandığı güzel derinin her tarafına damladığını hissediyordu.

Beyni olanlara ne kadar isyan etse de, vücudu da tüm bu olanlardan o kadar, hatta daha fazla zevk alıyordu.

Onun *nesi* vardı?

Luke Amca'nın parmağının her hareketinde amcığı daha da sert bir şekilde zonkluyordu. Ve ikinci bir parmak eklediğinde, onu öncekinden daha da yakıcı bir acıyla gerdiğinde, sıırıslıkam amına dokunması için ne kadar çaresiz olduğunu neredeyse ağlıyordu.

"Gördün mü hayatım?" Luke Amca kıkırdarak parmaklarını birbirinden ayırdı ve onu inanılmaz derecede genişletti. "Eğer rahatlar ve bana güvenirsen bu süreçten zevk alacağını söylemişim."

"Bundan hiç zevk almıyorum!"

"Gerçekten mi? Çünkü o küçük tatlı amcığın benim için fişkırıyor. Bana yalan mı söylüyorsun, küçük inek?"

"Hayır," diye inledi, inkâr edercesine başını çılgınca salladı. "Yalan söylemiyorum Luke Amca, yemin ederim!"

"Hmm. Benim hatam o zaman. Eğer bundan gerçekten zevk almıyorsan, işimiz bittiğinde sana söz verdiğim orgazma ihtiyacın olmayacak."

Adam parmaklarını onun kıcından çekerken, az önce korkunç, korkunç bir hata yaptığının farkına vardı.

Tanrım, çok güzeldi. Solgun teni, adam onun poposunu tıkaçtan hazırlarken akıttığı terden dolayı neredeyse parlıyordu,

Kukusu o kadar ıslaktı ki, kelimenin tam anlamıyla uyarılmışlığını yere damlatıyordu ve çıkardığı küçük muhtaç inlemeler onun sikini o kadar sertleştirmişti ki, biraz daha azgınlaşırsa kendini bir ergen gibi utandırabileceğinden belli belirsiz endişeleniyordu.

Kuyruğu onu hazırlarken yerleştirdiği yerden aldı, tabanını kavradı ve hafifçe açılmış göt deliğine bastırdı. "Benim için derin bir nefes daha, küçük sevgilim."

Her seferinde olduğu gibi protesto için mızızlandı, ama o aldırmadı. Aksine, bu onu daha çok istemesine neden oldu. Onun gibi bir adamın masumiyet ve meydan okumanın o güzel karışımını kaldırması ancak bu kadar beklenebilirdi.

"Hayır, hayır, hayır! Luke Amca, bu çok büyük! Bunu alamam!" "Sakin ol, tatlım. Bunu kaldırabilirsin. Vücudun bunun için yaratılmış."

"Hayır, değildi!" Başı bir o yana bir bu yana sallanırken sesi bir çığlığa dönüştü. "Oraya bir şey sokulsun diye yapılmadı, bundan emin olabilirsiniz!"

"Oh, benim tatlı, saf küçük ineğim. Bence vücudunun neler yapabildiğini görünce şok olacaksın. Programımdayken kendin hakkında çok şey öğreneceksin."

Kadının giderek artan protestolarına rağmen, sonunda tıkaç en geniş kısmına kadar soktu. Şimdi yüksek sesle nefes alıyordu, bir an için onu yerinde tutarken titriyordu, böylece gerginliği gerçekten hissedebiliyordu.

Sonra tıkaç biraz daha itti ve tıkaç yerine oturdu. Az önce gördüğü kötü muameleden dolayı biraz çiğ görünen alt deliği tıkaçın ince boynunun etrafına kapandı ve Dorothy nefes nefese deri bankın üzerine yığıldı.

Onu soluklanması için bırakarak, elini yüzünü yıkamak üzere takım odasının köşesindeki lavaboya doğru ilerledi. Artık 'dağınıklık' kısmı bittiğine göre, küçük düvesine hak ettiği ödülü verebilirdi.

Adam sıraya geri döndüğünde, kadın biraz daha normal nefes alıyordu. Her birkaç nefeste bir, poposu tıkaçın etrafında sıkılıyor ve dudaklarından bir rahatsızlık iniltisi kaçırıyordu.

"Alışmak biraz zaman alacak, sevgilim. Ama sonunda orada olduğunu bile unutacağını söylediler, tuvalet molaları için çıkarıldığı zamanlar dışında."

"Bunu her gün yapmak zorunda mıyım?" Kadının sesi kuşkulu bir hal aldı ve adam kadının kaslarının kuyruğun etrafında kenetlenip dalgalanmasını hayranlıkla izledi

cevap olarak.

"Çoğu gün. Alt deliğinizin herhangi bir kötü etkiye maruz kalmadığından emin olmak için her sabah muayene edileceksiniz. Tıkaca ara vermeniz gerektiğine karar verilirse, iyileşene kadar takmak zorunda kalmayacaksınız. Aksi takdirde, evet, kuyruğu her gün takacaksınız."

"Beni teftiş edecek misiniz?"

Sesinde öyle bir umut vardı ki, onu bastırmaya gücü yetmedi. "Bunu ister miydin, küçük inek?" diye sordu, bir elini titreyen arka tarafında gezdirerek.

"Evet. Başka kimsenin beni görmesini... bana bakmasını istemiyorum..." Yumuşak bir acı iniltisiyle sustu ve adam onu yatıştırmak için bir elini poposunda gezdirdi.

"Tek kişi olacağıma söz veremem, ancak bakımınızın çoğunu denetlemek için çaba göstereceğime söz verebilirim. Bununla birlikte, tüm personelime bana gösterdiğiniz saygının aynısını göstermenizi bekliyorum. Yeterince adil mi?"

"Sanırım."

"Şimdilik bu kadar yeter," dedi gülerek. "Şimdi, bu kadar iyi bir küçük inek olduğun için ödülünü ister misin?"

"Eğer ödül orgazm anlamına geliyorsa, evet. Lütfen. Ölüyormuşum gibi hissediyorum." Luke onun dramatizmine kıkırdayarak elini kalçalarının arasına soktu.

İnce kuyruğu tenine sürtünerek, onu hemen o anda ve orada becerebilmeyi dilemesine neden oldu.

Ama acele etmemeye, onu kendisininmiş gibi sahiplenmeden önce bu şekilde bakılmaya alıştırmaya kararlıydı. Bu yüzden şimdilik, onun dokunuşuyla çözülmesini izlemekle yetinmek zorundaydı.

Klitorisi o kadar şişmişti ki, sıırıslıklam olmuş amını okşarken yerini bulmakta hiç zorlanmadı. "Bu öğleden sonra çok itaatkâr olduğun için, boşalmak için benden izin istemene gerek yok. Bu seferlik."

Kasları gerilerek, ellerine karşı kısıtlamaların izin verdiği ölçüde geri bastırdı. "Oh, Tanrım. Luke Amca, lütfen. Lütfen, lütfen, lütfen."

Luke Amca. Çocukluk lakabı yüzüne tokat gibi çarpmış, ona kim olduğunu hatırlatmıştı. Babasının kim olduğunu. Tüm bunlar çok yanıltıcı ama yine de hayatı buna bağlı olsa bile kendini durduramazdı. Zavallı küçük klitorisini okşadı, mıncıkladı ve önünde kıvranan, nefes nefese bir karmaşa olana kadar onunla dalga geçti.

"Ben senin amcan değilim," diye tersledi, azarlama niyet ettiğinden daha sert çıkmıştı. "Bayan Pearl haklıydı. "Bayan Pearl haklıydı.

Bana bunu."

"Usta-"

"Hayır, o da değil." Ondan duymak istediği tek bir unvan vardı. Neredeyse on yıldır kimsenin kullanmasına izin vermediği bir unvan. Kendisine tek yönlü bir bilet kazanmamışsa onu cehenneme göndereceği kesin olan bir unvan.

"Söyle bana," diye yalvardı, adam onu çılgına çevirirken sesi çaresizlikle doluydu. "Ne istersen söyleyeceğim, sadece lütfen boşalmama izin ver."

Beklemesi gerekiyordu. Beklemesi gerektiğini biliyordu, ta ki kızın kendisinin olduğunu iddia etmesini kaldırabileceğinden kesinlikle emin olana kadar.

Ama onun dudaklarından bu unvanı duyma ihtiyacı her geçen saniye daha da güçleniyordu, kendisinin bile inkâr edemeyeceği kadar. "Bana baba diyebilirsin, küçük inek."

"Olamaz," diye inledi, utanç içinde başını öne eğdi ama bu yanaklarını boyayan kızarıklığı gizlemeye yetmedi. "Yapamam!"

"Yapabilirsin ve yapacaksın da. Çünkü eğer yapmazsan, yapana kadar hiçbir zevk almana izin vermeyeceğim. Ne olacak, küçük inek?"

"Luke Amca, *lütfen*."

"Babana seni boşaltması için yalvarana kadar olmaz."

Kız kısa bir hayal kırıklığı çığlığı attı ve adam sırtıtmaktan kendini alamadı. İşte beklediği kavga buydu. Parmaklarını kızın kıvrımlarından geçirerek klitorisine sertçe bastırdı. "Bu konuda inat etmenin bir anlamı yok, küçük sevgilim. Söz veriyorum, senden çok daha uzun süre dayanabilirim. Bana yalvar ya da yalvarmadan git."

"Oh, Tanrım." Bir ürperti tüm vücudunu sarstı. "Lütfen, lütfen gelmeme izin ver!"

"Çok yaklaştın, küçük inek. Çok yaklaştın. Ben kimim?"

Başını bir o yana bir bu yana sallarken bir başka sinirli çığlık daha attı. "Yapamıyorum!"

"Bunu duyduğuma üzüldüm." Gerçekten de üzgündü. O anda, elinin üzerine boşalırken kızın babam diye haykırdığını duymaktan daha çok istediği bir şey yoktu.

Adam elini çektiğinde dudaklarından bir hıçkırık kaçtı. "Senden nefret ediyorum." "Eminim ediyorsundur. Ve benden istediğin kadar nefret edebilirsin.

tatlı küçük inek. Ama bana itaat etmeyi öğreneceksin." "Öğrenmeyeceğim," dedi soluk soluğa nefesler arasında.

"O zaman bu sizin için çok rahatsız edici birkaç ay olacak.
Gel küçük inek, seni ahırına yerleştirmemiz gerekiyor."

Altıncı Bölüm

B Yastıklı toynaklarının ve dizliklerinin üzerinde sürünerek ahırına gittiğinde, iliklerine kadar bitkin düşmüştü. Günün stresi ve adamın ona yaşattığı orgazm arasında kesinlikle sıkılmış.

Ne yazık ki onun için henüz bitmemişti.

'Kulübesi' aslında odanın her iki yanında iki adet ikiz yatak bulunan geniş bir yatak odasıydı. Her iki yatak da mükemmel bir şekilde yapılmıştı, ancak odanın sol tarafı belirgin bir şekilde daha... yaşanmış görünüyordu, onu tanımlamak için düşünebileceği tek terimdi. Duvar, uzaktan okuyamadığı çeşitli kurdelelerle ve tıpkı kendisi gibi giyinmiş, kollarını birbirlerine dolamış, kameraya sırtan çeşitli kadınların fotoğraflarıyla süslenmişti.

Bu da sağdaki yatağın, ne kadar çorak ve soğuk olsa da, ona ait olması gerektiği anlamına geliyordu. Yatağının üzerinde de hayal meyal tanıdığı bir alet duruyordu. İki şeffaf plastik koniye uzanan iki hortumu olan bir tür büyük makine. Her bir koni de şişeye benzeyen bir şeye bağlıydı.

"Bu da ne?" diye sordu, makineyle arasında sağlıklı bir mesafe bırakmak için odanın ortasında durdu.

"Bir göğüs pompası. Yarından itibaren süt üretimimize yardımcı olmak için takviye almaya başlayacaksınız, ancak bu arada her sabah ve her akşam pompaya bağlanacaksınız. Pompanın uyarımı vücudunuzu süt üretmeye teşvik edecektir."

Sersemlemiş bir halde sadece yatağa bakabildi. "Vay anasını. Süt sağma konusunda ciddi miydin?"

"Program hakkında asla şaka yapmam, küçük inek. Dizlerinin üzerine çök ki pompayı o güzel memelerine takabileyim."

"Onlar meme değil," diye homurdandı. Ama söyleneni yaptı, çünkü onun öfkesini kışkırtmaya hevesli değildi. Dizlerinin üzerine çöküp poposunu topuklarına dayadığında, kuyruğu içinde kıpırdadı ve henüz azalmaya başlamış olan arzu bir hışım ile yeniden canlandı.

Tanrım, tüm bu farklı hislere kısa sürede alışacağını umuyordu. Her zaman bu kadar azgın olursa on iki hafta berbat geçecekti. Özellikle de Luke Amca boşalmasına izin vermezse. Piç kurusu.

Luke Amca yatağın kenarına oturdu ama pompayı almak yerine kadının göğüslerini avuçlarının arasına aldı. Kızın vücudu onun dokunuşuna başka hiçbir erkeğe göstermediği bir şekilde anında karşılık verdi; meme uçları sert noktalar halinde çakıllanırken karnında bir ihtiyaç belirdi.

"Ne kadar duyarlı küçük bir şey," diye mırıldandı ve her bir meme ucunu keskin bir şekilde çekerek ondan bir nefes aldı. "Benim için hâlâ ıslak mısın, küçük inek?"

Sırılsıklam. Ağrıyor. Çaresiz. Ve bunu yüzüne karşı itiraf edemeyecek kadar inatçı. "Hayır."

"Yaramaz inek," diyerek daha keskin bir çekiştirme daha yaptı. "Bu program tam ve bazen acımasız bir dürüstlük gerektiriyor. Yalan söylemek sadece başınızı belaya sokar. O yüzden tekrar sormama izin ver. Hâlâ babanın seni boşaltmasını istiyor musun?"

Oh, lanet olsun. Uyluklarının iç kısmından aşağıya uyarılma damlaları süzülüyordu ve adamın onun kokusunu alabileceğinden hiç şüphesi yoktu.

Yine de bunu yüksek sesle itiraf etmeye cesaret edemiyordu. "Hayır."

Ağır bir şekilde iç çekerek göğüslerini indirdi ve kız neredeyse onun ellerini üzerinde kaybedeceği için ağlayacaktı. Ama ses çıkarmamak için dişlerini birbirine kenetledi.

Luke Amca yataktan kalktı ve küçük odayı geçerek daha önce pek dikkat etmediği bir gardırobun yanına gitti. Kıyafetlerini koyduğu yer olduğunu düşünmüştü ama amcası dolabı açtığında içindekiler karşısında nefesini tutamadı.

Gardırobun içindeki çubukta ekinler, deri kayışlar ve birkaç uzun, ince baston asılı duruyordu. Ama adam hiçbirine uzanmadı. Onun yerine bir çekmeceyi açtı ve tekrar kapatmadan önce elindeki metale bir anlığına göz attı.

Adam tekrar ona yaklaştığında çekmecedan aldığı şeye daha iyi baktı. Üzerinde deri şeritler olan metal bir çubuktu.

ve şeritlerden birinin ucunda gümüş bir toka vardı. "Aç ağzını, küçük inek."

Dudaklarını birbirine bastırarak başını salladı. O şeyi ağzına sokmasına izin vermesinin imkânı yoktu.

"Benimle dövüşmek istemezsin, Dottie. Üstte olacağın bir senaryo yok, sana söz veriyorum. İyi bir inek gibi ağzını aç, yoksa cezalandırılacaksın."

Kadının bakışları gardıroba doğru kaydı ve adam kıkırdadı. "Evet, küçük inek. Cezalandırılacaksın derken bunu kastediyorum. Eğer akşam yemeğine o güzel poponda yaralarla gitmek istemiyorsan, sana söyleneni yapmanı öneririm."

O şeyi ağzında istemediği kadar, bir şaplak daha yemeyi daha da az istiyordu. Özellikle de gardıroptaki o şeytani görünümlü şeylerle birlikte bir şaplak. Dudaklarını ayırmaya zorlarken alt dudağı biraz titredi.

"Aferin kızıma."

O alçak sesle söylenen övgü, kalbinin hızla çarpmasına ve amının zonklamasına neden oldu. Bir an sonra, adam deri kayışları başının arkasından geçirirken metal dişlerinin arasına yerleşti.

Biti yerine yerleştirdikten sonra Luke Amca yataktaki yerine döndü, yüzünde kasvetli bir ifade vardı. "Yalanlara tahammülüm yok, Dottie. Ne kadar küçük görünürlerse görünsünler. Benden hiçbir şey saklamayacaksın, özellikle de vücudunun dokunuşlarıma verdiği tepkileri. Yeterince açık olabildim mi?"

Göğsüne alışılmadık bir baskı oturdu. Programındaki tüm öğrencilere karşı bu kadar zorlayıcı mıydı?

Diğer herkesten farklı olduğunu varsaymak en kötü kibir türü gibi görünüyordu. Bir şekilde özeldi. Yine de ruhunun derinliklerindeki bir şey ona öyle olduğunu söylüyordu. Belki de böyle düşünmek hayalperestlikti ama Lucas Callaway gibi bir adama ait olma düşüncesi bile göğsündeki baskının artmasına neden oluyordu. Bu yüzden anlayışla başını salladı ve sıcak bir gülümsemeyle ödüllendirildiğinde göğsündeki baskı kalktı. "Aferin kızıma. Şimdi sütünü sağalım da yemeğe inip yeni arkadaşlarıyla tanış."

İyi kız. Luke pompayı meme uçlarına takarken, parmaklarının uçları göğüslerinin hassas derisinde gezinirken kalbini kabartan iki basit kelime. Kız büyülenmiş bir şekilde izledi ve

başına gelenlerden dehşete düşmüştü. Eğer evdeki arkadaşları onu şimdi görebilseydi... Tanrım. Bunu yaşamasına asla izin vermezlerdi.

Luke bir düğmeye basıp makineyi çalıştırdığında arkadaşlarının düşünceleri ve içinde bulunduğu duruma verecekleri tepkiler aklından çabucak uçup gitti. Göğüslerinin üzerindeki kaplar hafifçe sıkıştı ama dayanılmaz olacak kadar değil.

Çekiştirme başladığında inledi. Bu his Luke'un meme uçlarını çekiştirmesine o kadar benziyordu ki, aynı ihtiyaç sarsıntılarını doğrudan klitorisine gönderdi. Ve çok geçmeden kıvranmaya başladı, aralarındaki acıyı dindirmek için umutsuz bir çabayla kalçalarını birbirine bastırdı.

Hâlâ yatakta oturan Luke gülümsüyordu, kızın onun çektiği işkencenin her anından zevk aldığını anlamasına yetecek kadar. Birlikte büyüdüğü adamdan, onu kumsalda sırtında gezdiren ve her yıl yerel panayırda abur cubur ve ödüllerle şımartan amcasından eser yoktu. Karşısındaki adam tamamen başka biriydi.

Ve umutsuzca Luke'un her santimini tanımak istiyordu. "Ne tatlı bir inek," diye mırıldanarak elini kızın saçlarında gezdirdi. Onu okşarken yüz ifadesi düşünceli bir hal aldı. "Ödül kazanmak için bir şans daha ister misin?"

Daha önce kaçırdığı orgazmı yaşama şansından söz edilince canlandı ve başını onun kıkırdamasına neden olacak kadar kuvvetle salladı. "Pekâlâ. Dört ayak üzerinde, o güzel popon benim için güzel ve yukarıda."

Pozisyonunu aldı, ona daha iyi erişim sağlamak için sırtını kamburlaştırdı. Parmakları sıırıslıkla olmuş amına kolayca girdi ve kadın inlemeye başladı. Yine pompalar meme uçlarını çekiştirdi, klitorisini okşarken ona bugünden önce istediğini bile bilmediği küçük bir şey daha verdi.

"İşte benim küçük ineğim. Benim için böğürecek misin, sevgilim?"

Yanaklarına sıcaklık hücum etti ve başını salladı. Moo onun için mi? Ciddi olamazdı.

"O zaman gelmene izin verilmeyecek. Tekrar söylüyorum. Bu gece sana vereceğim son şans.

Göğsünden bir hıçkırık yükseldi. Hayatında hiç bu kadar aşağılanmamıştı. Uyluklarının arasında filizlenen sızı utancını daha da artırdı.

Onun için böğürmek gerçekten o kadar kötü müydü? Özellikle de sadece ikisi varken?

Burnundan hava çekerek gözlerini kapattı ve böğürdü. Kısık ses ağzındaki ısırik yüzünden biraz boğuk çıkıyordu ama yine de bir möö olduğu belliydi.

"Ne kadar iyi bir küçük inek!" diye övdü, klitorisine daha sert bastırđı ve vücudunda dalgalanan zevk şok dalgaları gönderdi. "Bir daha yaparsan babanın elinin her yerine boşalmana izin veririm."

Babacığım. İşte yine o lanet kelime. Her söylediğinde boş amcığının ihtiyaçla kasılmasına neden olmasına rağmen söylemeye cesaret edemediğı kelime.

Ona baba dediğı için yaşadığı çelişkili duyguları görmezden gelerek tekrar böğürdü. Parmaklarının klitorisinin üzerindeki her darbesiyle karnındaki ihtiyaç daha da sıkılaştı. Sonunda içinde patlayarak damarlarında erimiş zevk dalgaları gönderene kadar.

İşini bitirdiğinde Luke, bir yandan onu övüp ne kadar iyi bir düve olduğunu söylerken bir yandan da memelerindeki tulumu ve ağzındaki ucu çıkardı. Ve nasırlı elini sırtından poposuna doğru gezdirip nazıkçe sıvazladığında, onun tatlı küçük ineğı olmaktan gerçekten zevk alabileceğini düşünmeden edemedi.

Neyse ki süt sağma seansından sonra doğruca yemekhaneye gittiler. Bütün gün pek bir şey yememişti ve süt sağımı orgazmla birleşince kendini aç hissetmeye başlamıştı. Gerçek bir yemliğı benzeyen bir yere götürüldüğünde, bir hayvan gibi yemeye zorlanmaktan şikâyet etmeyecek kadar acıkmıştı.

Her yalakta ineklerin her biri için bir tane olmak üzere dört küçük bölme vardı ve onlar yaklaşırken kalçalarının üzerinde geriye doğru oturan, güzel çilli yüzüne geniş bir gülümseme yayılan şehvetli bir kızılın yanındaki boş bir alana götürüldü. "Merhaba! Ben Alice. Sen de Dottie olmalısın, yeni oda arkadaşım!"

Dottie başını sallayan Luke'a baktı. "Bence sen ve Alice pek çok ortak noktanız olduğunu fark edeceksiniz. Yemeğinin tadını çıkar hayatım, yatmadan önce seni kontrol etmeye geleceğim."

"Oh, ama... benimle kalmıyor musun?" Panik, onun gideceği düşüncesiyle göğsünde bir bant gibi gerildi. Tanıdığı birinin ona bu kadar mahrem, utanç verici şeyler yapması başka bir şeydi. Tamamen yabancı birinin kendisine Luke'un yaptığı gibi dokunmasını kaldırabileceğinden emin değildi.

"Hayır, ama emin ellerdesin küçük inek. Alice her türlü soruna cevap verecek ve bana gerçekten ihtiyacın olursa bir telefon uzağındayım."

Başını bir kez daha okşadıktan sonra döndü ve yoluna devam etmeden önce kapıda Bayan Pearl ile sohbet etmek için duraklayarak uzaklaştı.

Arkasına bakma zahmetine bile girmedi.

Yedinci Bölüm

L Dottie'yi evine götürmek yerine yemek odasında bırakmak şimdiye kadar yapmak zorunda kaldığı en zor şeydi. O güzel kahverengi gözleriyle ona baktığında, sessizce ona yalvarıyordu Gitmemek için, neredeyse teslim oluyordu.

Ama kızın burada olmasının bir sebebi vardı. Ve tüm bunlar olup bittiğinde onu tamamen kendisinin yapmak niyetinde olsa da, kendi kişisel evcil hayvanı olması için onu programdan çıkarırsa, açıkça ihtiyaç duyduğu yardımı alamayacaktı.

Tam olarak bunu yapmayı ne kadar istese de.

Programın ona ne kadar iyi geldiğini şimdiden görebiliyordu. Bir şaplak ve bazı katı sınırlar, yirmi dört saatten kısa bir süre içinde davranışları üzerinde önemli bir etki yaratmıştı.

Bu da *onu*, sorunun *kendisinden* çok çevresinden kaynaklanıp kaynaklanmadığını merak etmeye itti. Jerry ve Sheila'yı ne kadar sevse de, Dorothy'ye karşı her zaman Luke'un hissettiğinden daha kontrollü davranmışlardı. Sadece ettiklerini biçiyor olmaları tamamen mümkündü. Bu Dorothy'nin davranışlarını mazur göstermezdi ama bazılarını açıklayabilirdi.

Bu düşünceyle cebinden telefonunu çıkardı ve aramak için Jerry'nin iletişim bilgilerini açtı. Arkadaşı üçüncü çalışta açtı, cevap verirken tonu temkinli ve temkinliydi. "Alo?"

"Selam. Arayıp Dorothy hakkında bilgi vereyim dedim."

Telefonun diğer ucundan gelen sessizlik bunaltıcıydı. Sonunda Jerry içini çekti ve Luke sesinin neredeyse sinirlenmiş gibi çıktığına yemin edebilirdi. "Devam et."

"Buraya iyi alışıyor. Dürüst olmak gerekirse, ofisinizdeki öfke nöbeti dışında nispeten uslu durdu. Bence programda başarılı olacak."

"Gerçekten mi?" Jerry'nin ses tonunu şaşkınlık renklendirdi. "En azından ilk başta bir kavga çıkacağına düşünmüştüm."

"Sen ve Shelia'nın bana anlattıklarına bakılırsa ben de aynısını bekliyordum." "Onu üstlendiğin için sana minnettarız. Sen iyi bir arkadaşsın."

"Sorun değil. Birkaç gün içinde tekrar kontrol edeceğim ve nasıl olduğunu size bildireceğim."

"Teşekkürler." Bir sessizlik daha, öncekinden daha da ağır. "Onunla konuşabilecek miyiz?"

Bu soru, arkadaşları ve onların kızlarıyla olan ilişkileri hakkındaki endişelerini hafifletmek için uzun bir yol kat etti. "Ne yapabileceğime bakacağım. Genelde ilk dört hafta dışarıdan telefon görüşmesine izin vermeyiz."

"Oh. Anlıyorum." Boğazını temizledi ve tekrar konuştuğunda sesi kalındı. "Peki, en azından onu sevdiğimizi söyleyebilir misiniz?"

"Yapacağım. Hoşça kal Jer."

Aramayı sonlandırdı ve telefonunu masanın üzerine fırlattı. Suçluluk duygusu aklının bir köşesini kemiriyordu. Muhtemelen Jerry'ye Dorothy'nin programa girişinde bu kadar... uygulamalı bir yaklaşım benimsediğini söylemeliydi.

Ah, pekala. Güzel ineğine gerçekten sahip olana kadar o tekneyi sallamanın bir anlamı yoktu. Her seferinde bir dövüş.

Alice konuşmayı severdi. Hem de çok. Odalarına döndüklerinde -Dottie'nin kuyruğunu aldırma zorunda kalmadığı ortak banyoya yapılan bir dolambaçlı yoldan sonra, *Tanrı*'ya şükür- *Dottie* oda arkadaşı-akıl hocası hakkında bilinmesi gereken her şeyi biliyordu. Ve kıyaslandığında kendisinin yetersiz kaldığını hissetmekten kendini alamıyordu.

Dottie'nin burada bulunma sebebi kendisine başka bir seçenek sunulmamış olmasıyken, Alice gerçekten de daha iyi bir hayat için çalışıyor gibiydi. Ustası ona bu programdan üniversiteden atıldığında bahsetmişti ve ikisi de Alice'in ustasının verebileceğinden biraz daha fazla yardıma ihtiyacı olduğu konusunda hemfikirdi. Alice'in tek konuşabildiği, ustasını ne kadar çok sevdiği ve programdan mezun olup diplomasını alacağı için ne kadar heyecanlı olduğuydu.

"Sen buradan çıktığında onun hâlâ burada olacağını nereden biliyorsun?" Dottie kendi yataklarında kıvrılmış yatarlarken sordu. Uyumurken onları rahatsız etmemesi için kulakları kesilmişti ama kuyrukları ve toynakları kalmıştı. "Üç ay birini beklemek için uzun bir süre."

"Hapishane değil, şapşal," dedi Alice kıkırdarak. "İlk ay zordu, çünkü hiç konuşamadık. Ancak ikinci aşamada telefon görüşmeleri alıyorsunuz ve isterseniz çift terapisi veya aile terapisi talep edebiliyorsunuz. Birlikte danışmanlık alıyoruz ve ilişkimiz her zamankinden daha güçlü."

"Gerçekten mi?"

"Kesinlikle. Her konuştuğumuzda benimle ne kadar gurur duyduğunu söylüyor."

Alice'in sesinde o kadar çok sevgi vardı ki, bunu duymak Dottie'nin midesini biraz ağrıttı. Daha önce hiç kimseyi Alice'in Efendisini sevdiği kadar sevdiğini sanmıyordu. "Görünüşe göre her şeyi çözmüşsün."

Boğazında hissettiği acılık sözlerinden anlaşılıyor olmalıydı, çünkü Alice hemen yatağından kalkıp odayı geçerek Dottie'nin yatağına girdi ve toynaklı ellerini Dottie'nin çıplak kalçasına dayadı. Aralarında hiçbir giysi olmadan başka bir insana bu kadar yakın olmak cinsel bir duygu olmalıydı. Ama öyle bir şey hissetmedi. Sadece... rahatlık gibi hissettirdi.

"Buraya ilk geldiğinizde zor olduğunu biliyorum," dedi Alice yumuşak bir sesle. "Ama zamanla daha iyi olacak. Buradaki herkes senin başarılı olduğunu görmek istiyor ve bunu bir kez kabul ettiğinde her şey çok daha kolay olacak. Söz veriyorum."

"Elbette."

Karanlıkta bile Alice'in gülümsemesindeki sempatiyi görebiliyordu. "Pekâlâ, tüm ıvır zıvırımı sana döktüğüme göre, neden bana kendinden bahsetmiyorsun? Buraya gelmeye karar vermene ne sebep oldu?"

Kirli çamaşırlarını tamamen yabancı birine göstermeye pek hevesli değildi. Ama yine de başka kimi vardı ki? Tüm arkadaşları eve dönmüştü, zaten hiçbir zaman konuşabildiğini hissetmediği anne ve babasıyla birlikte ve Luke Amca da onu terk etmişti. Hazır buradayken bir iki arkadaş edinmeyi deneyebilirdi, değil mi?

Ancak açıklamak için ağzını açtığında, ağzından çıkan tek şey yüksek sesli bir feryat oldu ve bir sonraki bildiği şey Alice'in geniş göğüslerine hıçkırarak ağladığı oldu.

"Oh, bebeğim. Gel buraya." Kollarını Dottie'ye dolayan Alice onu nazikçe salladı ve ona iyi olacağını fısıldadı.

her şey yoluna girecekti.

"Hayır, olmayacak!" Dottie ağladı. "Ailem benden nefret ediyor ve artık beni istemiyorlar!"

"Ailen mi? Ailenin senin burada olmanla ne ilgisi var?"

O zaman tüm kirli hikaye ağzından döküldü. Orada burada başını nasıl belaya soktuğunu ve bir de baktı ki ailesi Luke amcasını arıyor, gelip onu almasını ve kendi programına dahil etmesini istiyor. Sözlerini bitirdiğinde Alice'in ağzı şok içinde açık kalmıştı.

"*Ailenin* seni bu programa soktuğuna inanamıyorum. Belki de seni almasını istediklerinde nasıl işlediğini bilmiyorlardı."

"Hayır." Dottie başını salladı. "Biliyorlar. Luke babamın en iyi arkadaşı. Bilmek zorundaydılar."

"Gerçekten mi?" Alice bir süre sessiz kaldıktan sonra omuz silkti. "Şey, bilirsin, çoğumuz hayatımızın çoğunu gerçekte kim olduğumuzu ailelerimizden saklayarak geçiririz. Sanırım senin böyle bir sorunun olmayacak." Toynaklı elini dudaklarına götüren Alice kıkırdadı. "Noel yemeğine inek kıyafetlerinle gelersen ve deri giymiş bir adamın seni masada sağmasına izin verirsen bu onların işine gelir."

Görüntü o kadar gülünçtü ki, Dottie gülmekten kendini alamadı. "Aman Tanrım, annem kalp krizi geçirirdi."

"Buna degecek gibi görünüyor."

"Oh, kesinlikle değer."

"Şimdi merak ettim," dedi Alice kahkahaları nihayet dindiğinde. "Burada kalmaktan nasıl keyif alıyorsun? İnek olmak hoşuna gidiyor mu?"

"Henüz bilmiyorum." Dottie'nin yanaklarına utanç verici bir sıcaklık yayıldı. "Luke Amca'nın bana yaptığı şeyler hoşuma gidiyor. Bana dokunma şeklini seviyorum. Ve sağılmak... ilginçti."

"Oh, bu benim favorim." Alice'in gözleri sağılmaktan söz edilince parladı. "Henüz üretemedim, bu biraz kötü oldu, ama hissettirdiklerine bayılıyorum. Ve kendimi bir inek olma zihniyetinde kaybedebilmeyi seviyorum. O anlarda, terapi ya da burada öğrendiklerim hakkında endişelenmeme gerek yok, sadece... bir çiftçi tarafından sağılan Alice ineği olabilirim. Bu gerçekten çok hoş bir şey."

"Bunu hiç böyle düşünmemiştim."

"Oraya ulaşmak biraz zaman alıyor, tabii ulaşabilirsiniz. Ama eğer ulaşırsanız, gerçekten onun gibisi yok." Alice genişçe esnedi ve başını hafifçe salladı. "Geç oluyor. Yatağa gitmeliyiz. Ama bana geleceğine söz ver."

Herhangi bir sorunuz olursa bana söyleyin, tamam mı? Senin durumunun biraz farklı olduğunu biliyorum ama hepimiz aynı nedenlerle buradayız. Buradan çıkıp ailenin düşündüğü gibi bir pislik olmadığını kanıtlamak istemez miydin?"

"Bunun olacağını sanmıyorum."

"Evet. Sende ruh var, Dottie-kız. Ve başarılarını burunlarına sokmanı izlemek için sabırsızlanıyorum."

"Kalkın ve parlayın, küçük inekler!"

Fazla neşeli ses Dottie'yi şaşırtıcı derecede huzurlu bir uykudan uyandırdı. Bütün gece dönüp durmayı beklemişti ama Alice kendi yatağına geri döndüğünde uyku çabucak ve kolayca gelmişti.

Bu da dünün büyük bir kısmında onu sürükleyen yorgunluğun artık gittiği ve yüksek sarı at kuyruklu ve ışıltılı beyaz gülümsemeli kadına gözlerini devirmek için bolca enerjisi olduğu anlamına geliyordu. "Sa at kaç?"

"Kalkma vakti geldi," diye cevap verdi kadın, hınzır görünümlü bir kırpığı uzun deri botlarına vururken bile gülümsemesi hiç azalmıyordu. "Oyalanmayalım. Önünüzde büyük bir gün var!"

Kızgınlık Dottie'nin kafatasının dibine battı. Kadınla ilgili her şey sinirlerini bozmak için tasarlanmış gibiydi. Özellikle de onun Luke Amca olmadığı gerçeği.

"Ne için büyük bir gün? Ot yemek ve süt sağmak mı?"

Odanın öbür ucunda Alice toynağını boğazında gezdirerek bu işi kesmesini işaret ediyordu ama Dottie'nin umurunda değildi. Luke Amca dün tehditleri ve patlayıcı orgazmlarıyla onu itaat etmeye ikna etmiş olabilirdi ama artık ortalıkta görünmüyordu.

Bunun Dottie'nin midesindeki düğümle hiçbir ilgisi yoktu. Hiçbir şey Hepsi.

Yalan söylemek seni cezalandırır, küçük inek.

Ugh. Nasıl oldu da şimdiden kafasının içindeydi?

"Ot yok ama sağılman gerekiyor. Senin gibi küçük ineklerin mutlu ve sağlıklı kalabilmeleri için günde iki kez sağılmaları gerekir."

"Evet, hayır, ben iyiyim." Örtünün altına doğru kıpırdandı - toynakları üzerindeyken biraz zor oldu - Dottie duvara doğru yuvarlandı ve gözlerini kapattı.

Bir an sonra, örtüler kaldırılırken serin bir esinti tenini okşadı. "Bu senin ilk günün olduğu için, kendi başına kalkman için sana bir şans daha vereceğim. Haydi, Dottie-kız. Güne böğründe bir yarayla başlamak istemezsin, değil mi?"

O istemedi. Ama aynı zamanda ayağa kalkmak ve Çiftlik El Barbie'nin elinde ne varsa ona maruz kalmak da istemiyordu.

"Oraya gidip Alice'le ilgilenmeye ve beni rahat bırakmaya ne dersin? Ben Un-for Luke'u bekleyeceğim."

"Efendi Lucas meşgul. Sizinle ilgilenmesi için onu çağırmamı istemediğinizi söylediğimde bana güvenin."

"Aslında tam da istediğim şey bu. Eğer bunu benim için yaparsan harika olur." Cezalandırılmak anlamına gelse bile, en azından bunu yabancı biri değil de o yapacaktı.

Sağ kık yanağında keskin bir acı hissi patladı. Acının sıcak patlamasıyla ciyaklayan Dottie yuvarlandı ve saldırgana ters ters baktı. "Bu da neydi böyle?"

Barbie sadece bir kaşını kaldırdı. "Çok yaramaz küçük bir inek oluyorsun. Yataktan kalkma vakti geldi."

"Hayır. Yapmayacağım."

Kırbaç tekrar ona doğru savruldu, kaçamayacağı kadar hızlıydı. Bu kez deri parçası kalçasının iç kısmına battı, ki bu poposundan çok daha kötüydü.

"Ah! Kes şunu!" Toynakları üzerindeyken elinden geldiğince o noktayı ovuşturarak gözyaşlarını geri kırıptı. Kendi kendine bunların sadece öfke gözyaşları olduğunu, çünkü Barbie'nin onu gerçekten kızdığını söylemeye çalıştı, ama yine Luke Amca'nın yalan söylemenin ona ceza getireceğini hatırlatan sesini duydu.

"Tek yapman gereken yataktan kalkmak ve kuyruğunu çıkarmam için bana izin vermek ve seni bir daha cezalandırmak zorunda kalmayacağım. Haydi, küçük inek."

"Benden uzak dur!"

Barbie cevap veremeden bir gölge kapı aralığını doldurdu. Dottie'nin kalbi, midesine inmeden bir an önce sevinçle çarptı.

Luke Amca'yı gördüğü için mutlu olabilirdi ama Luke Amca onu gördüğü için hiç de mutlu görünmüyordu.

"Burada ne haltlar dönüyor?"

Sekizinci Bölüm

T Dottie'nin odasının birkaç kapı aşağısından yükselen sesler ona ulaşmıştı. Çoğunlukla Dottie'ninkiler, ama Helen'in sesi de ondan duymaya alışık olduğundan daha yüksekti.

Dottie'nin Helen'e ondan uzak durması için bağırdığını duyunca hızını artırdı.

Şimdi odalarının kapısında duruyordu, Alice gözlerini kocaman açmış yatağının yanında diz çökmüştü, Helen elinde kırbaçıyla Dottie'nin yatağının önünde duruyordu ve Dottie yatağında, bakışları onunkilerle çarpışırken yüzündeki öfke yavaş yavaş boşalıyordu.

Odadaki üç kadından hiçbiri ona cevap vermeyince, "Bir açıklama bekliyorum," dedi.

Sonunda dönen Hellen oldu, başını eğerken utançtan yanakları süzülüyordu. "Özür dilerim Efendi Lucas. Kızları yataktan kaldırmaya çalışıyordum."

"Ah. Ve en yeni düvemiz bu sabah biraz inatçı mı?" "Evet, efendim."

"Seni biraz ele avuca sığmaz biri olabileceği konusunda uyarmalıydım. Sen Alice'e göz kulak ol, ben de Dottie-kızımızı halledeyim."

Alice'in yanına koşmadan önce bir kez başını sallayan Helen'in yüzünde rahatlama ifadesi belirdi. O, yaramaz küçük ineğinin önünde durmak için yavaşça odayı geçerken çift koridora çıktı.

Hâlâ meydan okur gibi görünmek için çaba sarf ediyordu ama yüzü çoktan solmuştu. Yatağının önünde durdu ve ellerini kavuşturdu.

kollarını göğsünde birleştirdi ve kaşlarını kaldırdı. "Bu sabah benim küçük tatlı ineğime ne olduğunu açıklamak ister misin?"

"Hayır," diye cevap verdi somurtarak.

Veletlerle uğraşmak biraz zor olabilir. Çok zorlarsanız kendilerini kapatırlar. Yeterince zorlamazsanız, neyi yapıp neyi yapamayacaklarını tam olarak öğrenene kadar sınırları zorlamaya devam ederler.

Biraz sınır testi yapmaktan rahatsız olduğundan değil. Ama çalışanlarına karşı kabalığa tahammül edemezdi, programının beklediği sorunsuz verimlilikle çalışmasını sağlamak için ne kadar çok çalışsalar da.

"Pekala. Dört ayak üzerine kalk, küçük inek."

Alt dudağı somurtarak dışarı fırladı. "Neden?"

"Kendine tam bir dayak hak ettin. Öğrencilerimin bu sabah yaptığınız gibi personele saygısızlık etmesine müsamaha göstermem."

Kadının itaat edip etmeyeceğini beklemeden dönüp gardıroba doğru yürüdü ve içeriden kalın bir deri şerit çıkardı. Kayışlarının en ağırı ya da en korkuncu değildi ama kesinlikle bir etki yaratacaktı.

Arkasını döndüğünde onu hâlâ somurtmuş bir halde yatakta yatarken bulunduğunda o kadar da şaşırmadı. Dürüst olmak gerekirse bu çok güzeldi ama onu cezalandırmayı tamamen unutmak ve onun yerine sert bir şekilde becermek istese de bundan kurtulmasına izin veremezdi.

"Pozisyonunu almadığın için fazladan bir iki, küçük inek. Bu işi gereğinden fazla uzatmamanızı öneririm."

Sonra başını çevirdi, bakışları adamın elindeki deriye takılınca gözleri büyüdü. "Oh, Luke Amca, hayır! Lütfen bana onunla şaplak atma!" "Çok geç, küçük sevgilim. İyi biri olma şansın vardı ama sen bunun yerine yaramazlık yapmaya karar verdin. şimdi pozisyonunu alacak mısın yoksa ben mi

"Seni hapse atmak zorunda mı kalacağım?" "Hisseler de ne?"

"Tam olarak görüldüğü gibi. Boynunuz ve bilekleriniz iki tahta çıta arasında sıkışmış halde eğilmiş olacaksınız. Kilitlendiğinizde, yaramaz küçük poponuz kayışım için mükemmel bir pozisyonda olacak. Programdaki herkes cezayı izleyebilecek. Bunu kendi odanızın mahremiyetinde şaplak yemeye tercih eder misiniz?"

"Hayır," diye fısıldadı, gözlerinde yaşlar parlıyordu. "Kulağa korkunç geliyor." "O zaman pozisyon almak için üçe kadar sayacağım. Bir."

Daha "İki "ye gelmemiști ki, kız yatakta dört ayak üzerine kalktı. Onu çırılçıplak, dolgun göğüsleri altında sallanırken, kendini onun disiplinine teslim ederken görünce göğsünde gurur kabardı.

"Meme uçlarını yatağa doğru indir ki popon benim için güzel ve yüksek olsun."

Utançla inleyerek söyleneni yaptı, kıcını havaya kaldırdı, istese de istemese de cezası için sessizce yalvardı.

"Aferin sana küçük inek. Bu sabahki yaramazlığın için on, ayrıca sana söylendiğinde pozisyonunu almadığın için iki. Pozisyonundan çıkma yoksa baştan başlarız. Anlaşıldı mı?"

"Evet, Luke Amca."

"Aferin kızıma."

Biraz geri çekilerek kayışı kaldırdı ve her iki yanağına da indirdi. Dottie'nin çılgınları odayı doldurdu ve adamın siki bu sesle zıpladı. İkinci darbeyi indirmeden önce Dottie'nin teninde oluşan kızarıklığa hayranlıkla bakmak için bir an durdu.

"Yetkili kişilere olduğu kadar sana yardım etmeye çalışan insanlara da saygısızlık etmek gibi kötü bir alışkanlığın var, Dottie. Ve çalışanlarım bu iki kategoriye de giriyor. Bu ders sadece onlara nasıl davranmanı beklediğimle ilgili değil, programdan ayrıldıktan sonra bile hayatındaki *herkese* nasıl davranmanı beklediğimle ilgili. Anlıyor musunuz?"

"Evet, Luke Amca! Özür dilerim!"

"Biliyorum, sevgilim. Ama seninle işim bittiğinde çok daha üzgün olacaksın."

Oh, Tanrım. Adamın elinin canını yaktığını düşündüyse bile, üçüncü kez kıcına indirdiği derinin derin yanmasıyla kıyaslanamazdı. Poposu içgüdüsel olarak acıya karşı sıkıştı ve ona hâlâ içine saplanmış olan kuyruğu hatırlattı. Her şey yanıyordu ve acı içindeydi.

Ama gözlerinden yaşlar akmasına neden olan sadece kayışların verdiği acı değildi. Göğsünde bir baskı vardı ve adamın söylediği her kelimeyle daha da ağırlaşıyordu.

Bunun suçluluk duygusu olduğunu anlaması muhtemelen olması gerekenden daha uzun sürdü.

Ailesine davranış şeklinden dolayı suçluluk. Çalışanlarına davranış şekli için suçluluk. Çaldığı şeyler ve sebep olduğu sorunlar için suçluluk. Bu sabah sırf istediğini elde edemediği için Helen'e çıkıştığı için suçluluk duyuyordu.

Ailesinin onu artık etrafta istememesine şaşmamalı.

"Sen iyi bir insansın, Dottie. Seni hayatın boyunca tanıdım ve herkesin seni öyle görmesini istediğin gibi şımarık bir velet olmadığını çok iyi biliyorum."

Derinin beşinci darbesi kıcının alt kıvrımını yakaladı, kayışın kenarı kıcının uyluklarıyla birleştiği hassas noktaya saplandı ve gözyaşları serbest kaldı. "Ben iyi bir insan değilim," diye fısıldadı.

"Oh, benim tatlı ineğim. Tabii ki öylesin."

"Hayır, değilim!" diye bağırdı, şimdi yanaklarından serbestçe akan gözyaşlarıyla birlikte kelimeleri kalınlaşmıştı. "İyi bir insan olsaydım burada olmazdım!"

Deri iki kez daha kıcına değdi, kuyruğu daha da derine soktu, kıcındaki yanık içte ve dışta hak ettiği cezanın sürekli bir hatırlatıcısıydı. Sadece kayış değil, en başta Luke Amca'nın çiftliğine gönderilmek.

"Gerçekten böyle mi düşünüyorsun?" Luke Amca sordu, sesi şaşırtıcı derecede yumuşaktı.

Başka ne düşünmesi gerekiyordu ki? O kadar kötüydü ki, ailesi onu uzaklara göndermiş, çırılçıplak soyulduğu ve aşağılandığı bir yere göndermişti, tüm bunların amacı ona nasıl iyi bir insan olunacağını öğretmekti.

Ama aslında kelimeleri çıkaramıyordu. Açıklamak için ağzını açtığı anda ise tek yapabildiği boğulurcasına bir hıçkırıktı.

Sonra bir çift güçlü, tanıdık kolun içine çekildi.

Onu odadan çıkarırken boynuna sarılıp ağladı. "Zavallı küçük inek," diye mırıldandı adam yürürken. "Sen devam et ve ağla

Her şey ortaya çıkacak. Baban yanında."

Babacığım. Öncekinden farklı olarak, bu kelime şimdi onu rahatlatıyor, ruhuna merhem oluyordu. Onun boynuna sarıldığı gibi zihinsel olarak ona sarıldı, kendi suçluluk ve çaresizlik denizinde boğulmasını engelleyecek bir tür çapa arıyordu. Ahırın koridorlarında, sonra dışarıda ve başka bir binada hareket ettiklerinin belli belirsiz farkındaydı, ama çok fazla dikkat edemeyecek kadar çok ağlıyordu.

Sonunda gözyaşları dindi ve başını kaldırıp gözlerini kırpıştırarak etraflarına baktı. Ahır yerine, ağır ahşap mobilyalarla dolu geniş bir odadaydılar. Daha fazla gözyaşı dökerken burnuna deri ve puro dumanı kokusu doldu. "Neredeyiz biz?"

"Ofisimde. Konuşmamız için biraz mahremiyet istedim."

"Beni göndermen için mi?" Onu buraya, diğerlerinden uzağa getirmesi için düşünebildiği tek neden buydu. Onu programdan atılan ilk kişi olma utancından kurtarmak için.

Gerçekten umutsuzdu.

"Hayır, bebeğim. Sadece konuşmak için. Neden iyi bir insan olmadığını düşünüyorsun?"

Tekrar gönderilmediği için duyduğu rahatlama, kafa karışıklığıyla savaşıyordu. "Bunun gayet açık olduğunu düşünmüştüm. Kendin söyledin. Herkese korkunç davranıyorum. Tam bir kaltağım. Kendi ailem bile beni etrafta istemiyor."

"Ben öyle bir şey demedim. Biraz yaramazlık yapmış olman seni kötü bir insan yapmaz, Dottie."

"Biraz mı? *Tutuklandım*, Luke Amca! Ailem gelip beni hapisten almak zorunda kaldı! Bu iyi insanların başına gelmez!"

"Tabii ki öyle. Öğrencilerimin yarısının başı bir şekilde kanunla belaya girmiştir. Sizce onlar kötü insanlar mı?"

"Bilmiyorum. Onlarla tanışmadım."

Kahkaha göğsünde gürledi ve ondan isteksiz bir gülümseme aldı. "O zaman sana onların iyi, sevgi dolu insanlar olduklarını, sadece yollarını biraz kaybettiklerini söylediğimde bana güvenmen gerekecek. Tıpkı senin gibi."

"Peki ya ailem ne olacak?" Bu, içinden çıkamadığı tek çıkmaz noktaydı. Alice bile çiftlikte kalmasını ailesinin ayarlamasının alışılmadık olduğunu söylemişti. "Beni buraya gönderdiler çünkü benden bıktılar."

"Tam olarak böyle olmadı, küçük sevgilim." "Ne demek istiyorsun?"

"Baban beni aradı, evet, ama programımı öneren bendim. İlk başta hayır dedi ama ben biraz zorladım."

"Yaptın mı? Neden?"

"Başta sadece bir arkadaşına iyilik yapıyordum. Ama sonra sosyal medyana baktım ve seni son gördüğümünden beri ne kadar güzelleştiğini gördüm. Ve seni kendim için istediğimi biliyordum. Ailen kabul etmemiş olsaydı bile seni buraya getirmenin bir yolunu bulurdum." Çenesini başparmağı ve işaret parmağı arasında tutarak başını geriye yatırdı ve onu

başını kaldırıp onun aç bakışlarıyla buluştu. "Seni kendim için istiyordum Dorothy ve sana sahip olmak için ne gerekiyorsa yapmaya hazırdım."

"Oh." Kelime nefes nefese bir fısıltıydı.

"Bu denklemdeki korkunç kişi sen değilsin, sevgilim. Korkarım bu onur tamamen bana ait. Çünkü seni istemeye hakkım olmadığını çok iyi biliyorum ama yine de sana sahip çıkmayı planlıyorum. Program sadece bir amaç için bir araçtı."

"Sen... beni istiyor musun?"

"O kadar çok acıtıyor ki. Sana söylemeden önce yerleşmen ve programdaki bazı işleri yapman için sana biraz zaman vermeyi planlamıştım, ama dürüst olmak gerekirse, seni benim yapmadan bu kadar yakınımnda olman beni biraz öldürüyor."

Luke Amca onu istiyordu. Hayatı boyunca tanıdığı, küçük bir kızken onun disiplinine ihtiyaç duyan genç bir kadına dönüşmesini izlemiş olan, muhtemelen bu çiftlikteki herhangi bir kadını seçebilecek olan bu adam *onu* istiyordu. Yasak bir şeyin heyecanıyla sarmalanmış bir huşu vardı.

"Bu ne demek? Senin olmak mı?"

Eli onun sırtını okşadı, aynı anda hem rahatlattı hem de tahrik etti. "Bu, sana sahip olacağım anlamına geliyor, Dottie. Bedenin, ruhun, aklın, her bir parçan bana ait olacak. Seni el üstünde tutacak, sana bakacak ve ihtiyacın olduğunu düşündüğümde seni cezalandıracak olan ben olacağım. Ve buna düzenli olarak ihtiyacın olacağına söz verebilirim, benim yaramaz küçük ineğim."

Sözleri üzerine kışındaki yaralar zonklamaya başladı. Ama bu acı sadece kalçalarının arasında alevlenen arzuyu körüklüyor gibiydi. "Bu, programı tamamlamak zorunda kalmayacağım anlamına mı geliyor?" diye sordu sinsice.

Sert bir tavırla kaşlarını kaldırırsa da dudakları gülümsemesini engeller gibi kıpırdadı. "Hayır. Program senin için iyi olacak. Ve eğer benim kişisel evcil hayvanım olacaksan, yine de personelime itaat etmeyi öğrenmen gerekecek. Gerektiğinde seni cezalandırmak için tam yetkime sahip olacaklar ama seni uyarıyorum, onlardan bir ceza alırsan günün sonunda benden iki katını alırsın."

"Oh." Kelime nefes nefese bir iç çekiş olarak çıktı. Onun dışında kimse tarafından cezalandırılmak istemiyordu ama onun kişisel hayvanı olma fikri, bir kadının acı çekebileceğini hiç bilmediği bir şekilde acı çekmesine neden oldu.

Her şey çok yanıltı. Tamamen, tamamen yanıltı.

Ve hayatında daha fazlasını hiç istememişti.

"Pekala. Beni senin yap." Nefesini tutarak, daha önce ona söyleyemediği sözleri söylerken gözlerinin içine bakmaya zorladı kendini.
"Beni senin yap... Baba."

Dokuzuncu Bölüm

"A Emin misin, Dottie?" İçindeki her şey onun safça teklif ettiği şeyi kabul etmesini talep etse de, kendini beklemeye zorladı. "Bir kez benim oldun mu, geri dönüşü yok. Ve ben de sana karşı sen, benim olduğum gibi."

Kelimeleri söylemişti ama emin olması gerekiyordu. Kesinlikle emin olması gerekiyordu. Çünkü abartmıyordu. Bir kez onun olmayı kabul ettiğinde, savaşımadan gitmesine izin vermeyecekti.

Kızın gözleri hafifçe irileşti ve adam kızın çizdiği işkence görmüş masumiyet tablosu karşısında neredeyse inleyecekti. "Bana karşı yumuşak mı davranıyorsun?"

"Evet. Bir kez benim olduğunda, kıçın kırmızı olmadan ve döllerim kalçalarından aşağı damlamadan bir gün bile geçirmeyeceğine söz verebilirim. Canını yakacağım ve bu muhteşem vücudun her santimine sahip olacağım." Gözyaşlarıyla lekelenmiş yüzündeki saçları fırçaladı. "Ve sana tapacağım, seni el üstünde tutacağım ve seni koruyacağım. Senden çok şey talep edeceğim, yalan söylemeyeceğim ama karşılığında sana her şeyi vereceğim."

Aralarındaki sessizlik bıçakla kesilebilecek kadar kalındı. Ama sonra kadın başını salladı ve adamın göğsünde oturduğunu bile fark etmediği ağırlık kalktı. "Evet. Evet, senin olmak istiyorum. Bu işte iyi olup olamayacağımı bilmiyorum ama-"

Parmaklarını kızın saçlarına dolayarak onu öne doğru çekti, dudaklarını kızın dudaklarına bastırdı ve kendini küçümsemesini kesti. Adamın mutlak zevkine göre, kız anında teslim oldu, ona açıldı ve onu içeri buyur etti. Kızın tadı gözyaşları ve masumiyetle doluydu ve adam, siki kot pantolonunun üzerinde acı verici bir şekilde şişerken inledi.

"Dizlerinin üstüne çök, küçük inek. Baban seni iyi bir düve gibi yetiştirecek."

Vücudunun her santimi onun için yanıyordu. Sözleri teninde bir aşağılanma hissi yaratırken bile onun için yanıp tutuşuyordu. Onun dokunuşu için, onun hakimiyeti için.

Babası için.

Adamın kucğından inerek yere diz çöktü ve damlayan amına tam erişim sağlamak için sırtını kamburlaştırdı.

"Aminin doldurulması söz konusu olduğunda ne kadar da itaatkâr bir inek oluyorsun, değil mi?" diye sordu alçak ve hınzır bir kıkırdamayla. "Merak etme, küçük sevgilim. Seni babanın döllerıyla öyle bir dolduracağım ki, izin versem bile düz yürüyemeyeceksin."

Fermuarın indirilme sesi, adam içine girmeden bir an önce kulaklarıyla buluştu, onu doldururken ağlamasına neden olan bir yanıkla amını gerdi.

"Kahretsin, çok sıkısın, Dottie-kız. Babanın sikini iyi bir inek gibi sıkıyorsun."

Tanrım, bundan hoşlanmamalıydı, değil mi? Onun zevki için kullanılacak bir hayvandan başka bir şeye indirgenmemiş olmanın aşağılanmasından hoşlanmamalıydı.

Ama o yaptı. Sözleri üzerine amcığı adamın sikinin etrafında kasıldı ve adamdan bir inilti daha çıkardı. "İşte benim güzel kızım. Açgözlü amcığın babanın sikini sağarken mölemenı duyayım."

Adam derin ve sert vuruşlarla içine girerken zevk dalgaları içinden geçiyordu. Ama itaat etmeye bir türlü cesaret edemiyordu. Sütü sağılırken mölemek bir şeydi; unutulana kadar becerilirken mölemek bambaşka bir şeydi.

Başını salladı ve meydan okuması, parmakları kızarmış kıkına girerken bir acı parıltısıyla ödüllendirildi. "Sana kolay davranmayacağımı söylemişim," dedi kız haykırdığında. "Seni uyarmıştım, küçük inek, tam ve mutlak itaat talep edeceğimi söylemişim. Benim için möölersen, o güzel küçük amını doldurmadan önce boşalmana izin verebilirim."

Onu reddettiği önceki günün anıları zihnini doldurdu ve neredeyse ağlayacaktı. Bir kayış daha buna tercih edilirdi.

"M-moo," diye fısıldadı, sözcük boğazında düğümlendi.

Bir sıkma daha, bir acı sarsıntısı daha. "Bundan daha iyisini yapabilirsin, küçük inek."

"Möö." Bu sefer daha yüksek sesle, ama sadece hayal kırıklığına uğramış bir iç çekiş kazanmasına yetecek kadar.

"Belli ki gelmeyi o kadar da istemiyorsun. Zaman tükeniyor, Dottie-kız. Seni bir kez doldurduğumda, yarına kadar başka bir tahliye şansın olmayacak."

Hay sikeyim. Gözleri hayal kırıklığı gözyaşlarıyla doldu. Hiçbir şeyi, içine gömülü kalın sikiyle boşalmayı istediği kadar istememişti.

Derin bir nefes alarak başını geriye attı ve uzun, yüksek bir "Möö!" sesi çıkardı, ses tertemiz ofisinin duvarlarında yankılandı.

"Aferin küçük inek." Kendi ihtiyacıyla yoğrulmuş övgüsü, kadının omurgasında bir zevk ürpertisi yarattı. Elini önce kıcının, sonra kalçalarının üzerinde gezdiren adam, vuruşları daha da çılgınlaşırken klitorisinin etrafında dolaştı. "Baban için gel, benim iyi küçük Dottie-kızım."

Ondan esirgediği zevk çekirdeğinden fışkırdı, erimiş nehirler damarları boyunca akarken kadın bir kez daha böğürdü, amcığı sikinin etrafında spazm geçirdi. Ve sonra son bir kez daha içine giriyor, dölünün sıcaklığı rahmini kaplıyordu.

"Siktir, bebeğim. Bu inanılmazdı. Gel buraya, küçük inek."

Ofisindeki halının üzerine birlikte kıvrıldılar, adam açık kot pantolonundan dışarı taşan yarı sert aleti dışında hâlâ tamamen giyinikti. O giyinikken tamamen çıplak olmalarında samimi bir şeyler vardı, ilişkilerinin doğasını anlatan ilkel bir şey.

Memnuniyetle mırıldanarak ona daha da sokuldu. "Amca-um, yani... kahretsin, sana şimdi ne diyeceğim?" diye sordu gergin bir kahkahayla.

"Sen, küçük inek, bana baba diyeceksin. Eğer bir daha benim adımı kullanırsan ya da Tanrı korusun, onların yanında bana *Luke Amca* dersen, düzeltilmek üzere doğrudan bana gönderileceğini tüm personelin bilmesini sağlayacağım."

Utanç yanaklarına süzüldü, ama sözlerinin kalbinin hemen altında uyandırdığı küçük haz çırpıntısını inkâr edemedi. Herkes *onun* olduğunu bilecekti. "Evet, babacığım."

"İşte benim güzel kızım. Bana bir sorunuz var mı?"

"Evet. Benimle çiftleşmek istediğini söylerken ciddi miydin?"

"Kesinlikle. Küçük tatlı amcığının benimkilerle dolu olduğundan emin olmak niyetindeyim.

her zaman tohum."

Tanrım, bu kadar ateşli olmamalıydı. "Bu benimle bir aile kurmak istediğin anlamına mı geliyor?"

"Evet, küçük sevgilim. Tatlı vücudunun bana verebileceği kadar çok bebek istiyorum. Ama bunun için zaman var. Programı bitirmelisin ve benim ve çiftliğin dışında hayatınla ilgili ne yapmak istediğine karar vermeliyiz." "Ah." Kaşlarını çatarak gömleğindeki bir ipliği kopardı. "Ama ya

Ne yapmak istediğimi bilmiyor muyum? Hiçbir konuda çok iyi değilim."

Güçlü eller kışını kavradı, sıktı ve solgun bakışları onu delip geçerken kayıştan kaynaklanan acıyı yeniden alevlendirdi. "Kendini küçümsüyorsun, Dorothy. Seni her gün burada, küçük ineğim olarak tutmaktan ne kadar hoşlansam da, senin için bundan daha fazlasını istiyorum. Seni çağıran bir kariyer bulamasan bile, çiftlik dışında hobilerin ve ilgi alanların olmasını istiyorum. Sana neşe getirecek bir hayatı hak ediyorsun."

"Senin ineğin olmak beni mutlu ediyor." Bu kadar doğru, bu kadar *haklı* olması onu şaşırtmıştı.

bunu söylemeyi hissettim.

"Bunu duymak ne kadar hoşuma gidiyor bilemezsin, küçük sevgilim. Ama şu anda hâlâ yeni, parlak ve heyecan verici. Eninde sonunda daha fazlasını isteyeceksin ve ben de bunu görmeye niyetliyim." Şimdi sırtarak, bir elini göğüslerini avuçlamak için yukarı kaydırıp, meme ucunu bir solukla yaylanmasına neden olacak kadar sert sıktı. "Ne de olsa mutlu inekler en tatlı sütü yapar. Ve eğer istediğim gibi olursa, senin süütün hepsinden daha tatlı olacak."

Buna nasıl itiraz edebilirdi ki? "Tamam, baba."

"Aferin kızıma. Benim işe dönmem gerek, senin de sürüye dönmen gerek. Ve personelimi dinlemen konusunda söylediklerimi unutma. Bu sabahki gibi bir olay daha olursa, yaramaz bir ineği cezalandırmanın birden fazla yolu olduğunu öğreneceksin."

"Yaramazlık yaptığım için özür dilerim. Barbie'yi tekrar gördüğümde ondan özür dileyeceğim." Şaşkınlık bir an için kaşlarını birleştirdi ve ardından uzun, yüksek sesli bir kahkaha attı. "Onun adı Helen ve ona 'Barbie' dediğini duymasına izin vermezsen iyi edersin. Seni onun vereceği cezadan kurtarmayacağım.

Yakalanırsan senin için bir şeyler ayarlar." "Evet, baba."

"Aferin kızıma. Hadi seni sürüye geri götürelim."

Ayağa kalktı ve kıyafetlerini düzelitti. Ama kadın ondan kalçalarını temizlemek için bir bez istediğinde, adam ona sırtıtmakla yetindi. "Sana ne demiştim, küçük inek? Kırmızı bir popo ve kalçalarında döllerim. Hayatımızın geri kalanında her gün."

Böylece dört ayak üzerinde sürünerek ahıra geri döndü, adamın tohumu hâlâ iyice sikilmiş amından damlıyordu. Ve onu mutlu etmek için başka şeylere ihtiyacı olduğu hakkında söylediklerine rağmen, o anda olduğundan daha mutlu olduğunu hayal bile edemiyordu.

Sonsöz

Bir Yıl Sonra

B Dottie, babasının kayışı dişlerinin arasına sıkıştırılmış, boynu ve bilekleri dipçiklerle hareketsizleştirilmiş haldeyken, poposunun hassas alt kıvrımına temas ettiğinde bir acı çığılığı daha attı.

Bugün çok yaramazlık yapmıştı, Bayan Pearl ve iki çiftlik görevlisi tarafından çoktan tokatlanmış olması da bunu kanıtlıyordu. Babası onun ne kadar yaramaz olduğunu anladığında, herkesin cezasına tanıklık edebilmesi için onu kundağa götürmüştü.

Bu herkesin önünde ilk cezalandırılışı değildi ve sonuncusu da olmayacaktı. Dottie ilk kez koğuşa girdikten sonra aslında tüm çiftliğin önünde cezalandırılmaktan hoşlandığını fark etmişti. Bir bakıma, herkesin gözü önünde babası tarafından tekrar tekrar sahiplenilmek gibi bir şeydi bu.

Bugünlerde zamanının çoğunu çiftlikte geçiriyordu, ancak babasının ısrarıyla devlet üniversitesinde birkaç ders almaya başlamıştı. Ve programdan irtibatta olduğu, onu düzenli kız geceleri için çiftlikten uzaklaştıran pek çok arkadaşı vardı.

Ama her ne kadar yeni şeyler denemekten hoşlansa da, arkadaşlarının onu bir sürü şarap içip bir tabloyu taklit etmeye çalıştığınız yerlerden birine götürdüğü gece gibi, ait olduğu yer çiftlikti. Çiftlikten ayrılmak sadece babasının şiddetli hakimiyetini daha çok arzulamasına neden oluyordu ve ne zaman dışarıya yaptığı ziyaretlerden birinden dönse

kaçınılmaz olarak kendini daha da zorlarken bulacaktı, ta ki tüm çiftlik izlerken onu bu şekilde cezalandırmak zorunda kalana kadar.

Babası bu düzeni ondan önce fark etmişti. Özellikle acımasız bir cezadan sonra, bütün geceyi onun vücuduna taparak, onu överek ve ne kadar yaramaz olursa olsun onu asla bırakmayacağını tekrar tekrar söyleyerek geçirmişti. Onun sözleri, o ana kadar kırıldığını fark etmediği bir parçasını iyileştirmişti, ama yine de kendini düzenli olarak bu kamusal talepler için zorlarken buldu. Şansına, babası ona ihtiyaç duyduğu güvenceyi, ihtiyaç duyduğu sıklıkta kaynaklanmış bir kış ve iyi sikilmiş bir am şeklinde vermeyi umursamıyor gibi görünüyordu.

Kayışın kalkık kışına son ve ekstra sert bir darbesinden sonra, adamın parmaklarının kalçalarına girdiğini hissetti. Adamın sikinin başının amının dudaklarını aralayarak içine girdiğini hissetti.

"Benim yaramaz küçük ineğim," diye azarladı, Dottie'nin gözlerini yaşartacak bir güçle. "Umarım dersini almışsındır, Dottie sevgilim."

İkisi de bilmediğini biliyordu. Ve ikisinin de umurunda değildi.

Hâlâ giydiği kot pantolonun cızırtılı kotu, kayışın geride bıraktığı yaralara sürtünürken, öne doğru eğildi ve elleri karnından göğüslerine doğru kaydı. Adam meme uçlarını sıkarken bir hüznün acısı içine işledi. Ne kadar takviye, pompa ya da başka yöntemler deneseler de bir damla bile süt üretmeyi başaramayan meme uçları.

Ancak bugün göğüslerini her zamankinden daha ağır hissediyordu. Ve adam sıktıkça her zamankinden daha fazla ağrıyorlardı, onu hıçkırığa hıçkırığa ağlatacak kadar sert. Ama bugün yeni bir his vardı. Acı veren küçük bir *patlama* ve ardından içinden bir şeylerin sızdığı hissi. Neredeyse anında, ağır göğüslerinin boşalmasının rahatlamasını hissetti ve onu yerleştirmesi bir anını aldı

neler olduğunu.

"Dottie? İyi misin? Sen-" Elini kızın göğüslerinden çeken baba, siki kızın derinliklerine gömülmüş halde hareketsiz kaldı. "Bu... bu *süt mü*?"

Babası inlerken sevinçten içi içine sığmıyordu. "Evet, öyle. Vay anasını hayatım, çok lezzetli. Pearl! Küçük ineğimi bu kundaklardan çıkarmama yardım et."

Az önce ne olduğunu anlamaya çalışırken etrafını bir telaş sarmıştı. Ve sonra babasının kollarındaydı, eve, yatak odalarına taşınıyordu.

Onu yatağa yatırdığında, ağızındaki ısırtığı çıkarmak için eğildiğinde yüzündeki ifade neredeyse taparcaydı. "Benim tatlı küçük ineğim. Benim için süt yaptın."

Meme uçlarından kremi beyaz sıvının damladığı şişmiş göğüslerine baktı. Sırtarak tekrar ona baktı, kollarını başının üzerine uzattı ve göğüslerini ona doğru itti. "Möö!"

"Bu doğru, bebeğim. İyi küçük inekler 'möö' der. Seni iyice ve sertçe sikerken tatlı sütünün tadına bakmak için sabırsızlanıyorum."

Konuşurken soyunuyordu ve şimdi kalçalarının arasına yerleşti, onu hem zevk hem de acı veren bir nefesle kamburlaştıran tek bir vuruşla kazığa oturttu. Söz verdiği gibi onu iyice ve sertçe becerirken, dudaklarını meme ucuna dolamak için başını eğdi.

Ve berbattı.

Süt göğüslerinden açgözlü ağızına akarken daha fazla acı, daha fazla zevk. Denizde kaybolmuştu, sonunda babasına uzun zamandır arzuladığı tek şeyi verdiğini bilmenin sevincinde kaybolmuştu.

Şimdi böğürdüğünde, alçak sesle ve yüksek sesle, içinde dönen zevkle doluydu, özgür olmak için çaresizdi.

Birlikte boşaldılar, adam onu tohumuyla doldururken ve aynı zamanda göğüslerinde kalan son sütü boşaltırken, tatmin olmuş ihtiyacın ürpertici patlamaları. Yanına çökerek onu kollarının arasına aldı ve boynuna sokuldu.

"Benim tatlı, mükemmel küçük ineğim. Haklı olduğumu biliyordum." "Hangi konuda?"

"Mutlu inekler en tatlı sütü yapar." Adam onu öptüğünde, kadın kendi sütünün tatlılığını adamın dilinde hissedebiliyordu. "Ve seninki hepsinden daha tatlı."

Stella size daha fazla hüsnükuruntu vaat edemez, ancak şımarık küçük kızlarını evcilleştirmek [için](#) ne gerekiyorsa yapan katı babalardan hoşlanıyorsanız, haber [bültenine kaydolun](#) ve babalıkla ilgili her şeyden haberdar olun. Ve hazır başlamışken kendinize ücretsiz bir kitap alın!

SON

About the Author

Şımarık kahramanlar mı? Tamam. Katı, baskın kahramanlar? Evet. Sayfalar dolusu baharat, sapkınlık ve sonsuza dek mutlu son? Oh, evet. Üçlü onay.

Stella Moore, herkes için küçük bir şeyler içeren, karşı konulmaz derecede küstah aşk romanlarının USAToday Çok Satanlar listesindeki yazarıdır. Gündelik kahramanlardan yeryüzü suç dünyasını yöneten erkeklere kadar, Stella iyi bir aşk hikâyesine bayılır. Özellikle de yaramaz bir kadın kahramanın bir ya da iki kez birinin dizinin dibinden geçmesini içeriyorsa. Ayrıca Stella'nın kitaplarında her şekilde, boyuttan ve etnik kökenden aşıklar bulacaksınız çünkü o herkesin sonsuza dek mutlu olmayı hak ettiğine inanıyor.

Stella'nın tadına bakmak ister misiniz? Bültenine kaydolun ve ücretsiz bir kitap kazanın!
<https://www.stellamooreromance.com/subscribe>

By Stella Moore

Siyah Işık (Çok Yazarlı Dizi)

[Siyah Işık: Değerli](#)

Rawhide Çiftliği (Çok Yazarlı Dizi)

[Hayleigh'in Küçük Cadılar Bayramı](#)

[Yaramaz Küçük Mardis Gras](#)

[Yargıcı Julia](#)

[Küçük Bir Çifte Düğün](#)

Zodyak'ın Efendileri (Çok Yazarlı Dizi)

[Terazi](#)

Rinaldi Ailesi Düeti

[Babasının Tutsağı](#)

[Babasının Küçük](#)

Casusu

Tehlikeli Takıntılar Serisi

[Babanın İntikamı](#)

[Babanın İddiası](#)

Also By Stella Moore

Charm City Daddies

[Daddy's Arms](#)

[Daddy's Laws](#)

[Daddy's Mercy](#)

Kayıp Nehir Küçükleri

[Taylor'ın Beklenmedik Babası](#) (Freebie Prequel)

[Carly'nin İkinci Şans Babası](#)

[Noelle'in Noel Babası](#)

[Ginny'nin Bebek Babası](#)

[Onların Sonsuz Babası](#)

Büyük Baba Enerji

[Mahvet Beni, Baba](#)

Süt ve Bal Ülkesi

Dani Carr

© 2024 Dani Carr

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bu bir kurgu eseridir. Tüm isimler, karakterler, yerler, işletmeler, olaylar ve olaylar ya hayali bir şekilde kullanılmıştır ya da yazarın hayal gücünden kaynaklanmaktadır. Gerçek olaylarla veya yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Editör - Tia Fanning

Çizgi Editörü - Alyssha Glenn

Author's Note

Merhaba. Çalışmalarına aşina olmayanlarınıza Kanadalı bir yazar olduğumu bildirmek istedim. Kitaplarım Kanada'da, en azından Dünya'da geçiyor, bu yüzden Kanada imlasıyla yazmayı tercih ettim. Hataları bildirmeden önce, lütfen Kanada imlasıyla yazılmadığından emin olmak için iki kez kontrol edin. Mükemmel değilim... Ekibim ve ben temiz bir kitap ortaya koymak için çok çalışsak da, eminim burada veya orada birkaç hata bulacaksınız.

Umarım hikayemi beğenirsiniz!

Dani

Birinci Bölüm

"S lut."

"Yuva yıkan."

"Yüzünü göstermeye nasıl cüret eder?"

Neden yakın görüşlü pislikler her zaman onaylamadıklarını paylaşma ihtiyacı hissederler?

Gülümseyerek yürümeye devam ettim ve zalim sözleri duymamış gibi davrandım. Kaldırımında yürümeye devam etmenin benim için bir sınav olacağını biliyordum - ne de olsa bu sürtükler bana lisede de kötü davranmışlardı ve yaşlandıkça daha da kötüleşmişlerdi. Ama bu kendini beğenmiş amcıklara geri çekilirken yolun karşısına geçtiğimi görme zevkini tattıracağsam lanet olsun.

Sandy, grubun sarışın sürtüğü, kendini yelpazeledi. "Neden hemen eve dönüp beyaz çöp kokusundan arınmıyorsun?"

"Evet," diye ekledi esmer Laurie, "ve bunu yaparken neden giyecek düzgün bir kıyafet bulmuyorsun? Toplum içinde o serseri eteği giydiğin için utanmalısın."

İçimi çektim ama yine de sessiz kaldım. Sarışın Barbie'ye zengin kocasının benim mahalleimde takılmayı sevdiğini hatırlatabilirdim ama neden zahmet edeyim ki? Çabalamaya değmezlerdi.

Kıyafetlerim de iyiydi. Dışarısı çok sıcaktı, o zaman neden bir pantolon takımım olsa bile giyeyim ki? Bu kadınların bana bok gibi davranmasının sebebinin kıskançlık olduğunu biliyordum. Kocalarının striptiz yaptığım Tasty Twister adlı kulübe gelmeye bayıldıklarını biliyorlardı ve eminim bu geri zekâlılar bile götveren kocalarının direkte geçirdiğim zaman için bana cömertçe para ödediğini anlayacak kadar zekiydiler. Eğer bu kadar servet avcısı olmasalardı,

Özel danslarım için ne kadar ekstra para ödediklerini ve bu adamların onları becermem için ne kadar sık yalvardıklarını bilselerdi muhtemelen kocalarından boşanırlardı. Daha da kötüsü, kocaları çok fazla mahrem ayrıntıyı paylaşma eğilimindeydi ve bu kadınların yataktaki tüm eksikliklerini duymuştum.

Ama yorgundum. Kırıcı yorumlardan bıkmıştım ve borçtan kurtulmaya çalışırken üç işte çalışmaktan yorulmuştum. Bu kaltaklar, zengin tiki yaşam tarzlarıyla, sahip oldukları şeylerin ne kadar iyi olduğunu takdir etmiyorlardı. En fazla endişelenmeleri gereken şey dadılarının hastalanması ve kendi çocuklarına bakmak zorunda kalmalarıydı.

"Brad Severs'tan ayrıldığını duydum," dedi Laurie yüksek ve genizden gelen sesiyle.

Brad'in adını duyunca kaslarım gerildi. O kadar berbat işlerde çalışmak zorunda kalmamın en büyük sorumlusu oydu. Beni kazıkladığında iki yıldır birlikte yaşıyorduk, benim adıma çok sayıda kredi kartı çıkarmış ve kapatılana kadar kullanmıştı. Emlak vergilerimi ödemesi için ona verdiğim parayla ne yaptığını ancak Tanrı bilir. Ve benimle dalga geçmeye cüret etti. Kışına tekme bastığımda ve beni ne kadar kötü kazıkladığını öğrendiğimde çok öfkelenmişim. Ama bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yoktu.

Sandy bir kalça çıkardı. "Jared Reimer ve Wade Marlow'u aynı anda becerdiğini duydum. Carey onları çalıştığı o pis restoranın arkasında sevişirken yakalamış."

Hayatımın ne kadar boktan olduğunu zihnimde canlandırırken bu amcıkların varlığını neredeyse unutmuştum. Etraflarından dolaşmaya çalıştığımda Laurie yoluma çıktı. "Bu doğru mu, sürtük? O kadar çok erkekle yatıyorsun ki hepsine yetişmek için iki katına mı çıkman gerekiyor?"

Sabrımın son kırıntısı da kırıldı. "Belki de öyleyimdir. Ve eğer dikkatli olmazsan, uzun zamandır istediği için belki kocanı da listeme eklerim."

Sandy'nin nefesi kesildi, yüzü öfkeyle buruştu. "Neden, seni pis küçük orospu. Belki de sana biraz terbiye vermeliyiz, çünkü orospu annen belli ki zahmet etmemiş."

Ne cüretle annemden bahsederler? O kadının bir azize olmadığını biliyordum. Sık sık tacizde bulunan erkek arkadaşlarıyla birlikte yaşayan ve çoğu zaman kendini aptal gibi sarhoş ettiğinde kusmuğunu temizlemek zorunda kalan bendim. Ama Tanrı aşkına, kadın ölmüştü. Bırakın huzur içinde yatsın.

"Çekil lan yolumdan," diye homurdandım.

Arkamdan gelen bir itiş beni hazırlıksız yakaladı. Öne doğru tökezledim, çıplak dizlerim sert kaldırıma çarptı. Hiçbir zaman adil dövüşmeyen Sandy, ben yerdeyken bana tokat attı. Yan tarafıma attığı bir tekmeyle acı içinde inledim ama bu yediğim dayaklarla kıyaslanamazdı.

Ayağa fırladım ve Sandy'nin yanağına bir yumruk attıktan sonra diğer iki işe yaramaz aptala ters ters baktım. "Sadece dene," diye bağırdım Sandy'nin hıçkırıklarının duyulmasını sağlamak için.

İki kadın da korkaktı ve hemen geri çekildiler. Sandy'nin etrafından dolaştım, acımı görmezden geldim ve yoluma devam ettim. Kahretsin. Şimdi işe gittiğimde temizlemem gereken bir pislik vardı.

"Şimdi yaptın işte, seni psikopat. Bunu kocama anlattığımda hapse gireceksin!" Sandy'nin tiz sesi beni takip etti. Ama bunun için endişelenecek zamanım yoktu.

Eğer hemen işe gitmezsem, patronum Leroy kıcıma tekme basacaktı. Beni kovacak değildi ya. Müşterilerim beni severdi ve orada olmazsam gelmeyi bırakacaklarını biliyordu, ama vardiyamı destansı boyutlarda bir kabusla dönüştürebilirdi. En son birkaç dakika geç geldiğimde, kapattıktan sonra kalmamı ve aşçı değil garson olmama rağmen tüm mutfak yağın tek başıma almamı istemişti.

Önümüzdeki beş saati Leroy'un boktan lokantasında köle gibi çalışarak geçirmek istemediğim için geri dönüp eve gitmeyi düşündüm ama başka seçeneğim yoktu. Emlak vergilerimi ödemek için paraya ihtiyacım vardı, yoksa hala sahip olduğum tek değerli şeyi de kaybedecektim. Evimin karavanı büyük bir malikane olmayabilirdi ama benimdi ve onu elimde tutmaya niyetliydim.

Lokantaya vardığımda derisi yüzülmüş dizlerim kan içindeydi ve kaburgalarım hangi kaltak beni tekmelediye onun sivri topuklu ayakkabıları yüzünden ağrıyordu. Planım arka kapıdan gizlice girmektir, böylece Leroy beni fark etmeden önce temizlenebilecektim.

Leroy önümde durduğunda kapı arkamdan daha yeni kapanmıştı. Lekeli beyaz tişörtü kocaman göbeğini zar zor örtüyordu ve kokuşmuş nefesi terli yüzüme çarptığında öğürmemek için kendimi zor tuttum. "Geç kaldın Lorelei. Seni bir saatliğine limana yanaştırıyorum. İşe yaramaz kıçını kovmadan önce çık oradan."

Temizlik için çok fazla.

Kapıdan programın yirmi dakika gerisinde çıkmak akşamım için harika bir başlangıç değildi. Leroy tüm vardiyam boyunca benimle uğraşmıştı. Onun şirret

Tutum yeni bir şey değildi ama barbie sürtükleriyle yaşadığım fırçadan sonra, onun saçmalıklarını dinleyecek havada değildim.

Kaldırımdan aşağı bakarken derin bir nefes aldım ve biraz savurganlık yapıp Tasty Twister'a taksiyle gitmeye karar verdim. Zaten oraya varıp ilk setim için giyinmeye ancak zamanım olacaktı. Parlak kırmızı bir taksi gördüğümde gözlerimi devirdim. Elbette, çünkü günüm daha da kötüleşmezdi.

İsteksizce arka koltuğa geçerek kendimi bir derse hazırladım. "Merhaba Lorelei. Seni bir süredir kilisede görmüyordum," dedi Sue. Omzuna. "Tövbe etmen gereken çok şey olduğunu biliyorum, bu yüzden sana yer ayırmaya devam ediyorum."

Sue, kasabamızın Billy Graham versiyonuydu. Hayattaki misyonu, Rabbi ve Kurtarıcısı'na kavuşma sırası kendisine gelmeden önce kurtarabildiği kadar çok günahkârı kurtarmaktı. Kendimi bildim bileli benim ölümsüz ruhumu kurtarmaya çalışıyordu.

"Selam, Sue. Bir an önce Tasty's'e gitmem gerekiyor. Acele edebilir miyiz?" Başımı koltuğa yaslayarak derin bir iç çektim. "Lütfen."

"Tanrı'nın işini yapmak için her zaman zaman vardır, çocuğum. Günahkâr yollarından dönersen Tanrı'nın sana yardım edeceğini sana kaç kez hatırlatmam gerekiyor? İyi ve dürüst bir iş ararsan Tanrı seninle ilgilenecektir."

"Sue," diye homurdandım. "İşim koca adamla uyuşmadığı için üzgünüm ama vaaz verecek vaktim yok. Lütfen, lütfen sadece arabayı sür."

"Hımm." Sue şükürler olsun ki arabayı vitese taktı ve kulübe doğru yöneldi. "Eğer önümüzdeki Pazar bize katılırsan-"

"Pazar sabahları çalışıyorum Sue," diye bininci kez hatırlattım ona. "Tıpkı diğer sabahlar gibi."

"Küfür. Birileri o fare yuvası moteli kapatmalı. Duyduğuma göre gece kadınları saat başı oda kiraliyormuş." Konuşurken Sue'nun sesi birkaç oktav yükselmiş, öfkesi açıkça ortaya çıkmıştı.

"Bana zamanında ödeme yapıyorlar. Tek umursadığım bu." Araba kulübün önünde durduğunda, ücreti karşılamaya yetecek miktardan fazlasını uzattım. "Teşekkürler, Sue. Gitmem gerek." Cevap beklemeden arabadan atladım.

Kapıyı çarptıktan sonra ara sokaktan aşağı koştum ve yan kapıyı açtım. Merdivenlerden aşağı hızlı bir koşuyla inip berbat giyinme odamıza ulaştım.

Oda. Molalarda ziyaret etmekten hoşlandığım sunucu Elisha, aynanın karşısında makyajını düzeltiyordu.

"Hey, işte buradasın. Patronun yanında seni idare etmek zorunda kalacağımı düşünmüştüm," dedi Elisha.

İlk kostümüm için çantamı karıştırırken "Leroy'un keyfi yerindeydi," diye açıkladım. Kulüpte giydiğim her şey siyahtı ve dominatrix havası veriyordu.

"Kahretsin, kızım. Dizlerine bak. Ne olmuş böyle?" Kabukları işaret etti. En azından Leroy's'daki siparişler arasında kanı silecek vaktim olmuştu.

"Bunu sana sonra anlatırım." Sokak kıyafetlerimi çıkardım ve G-string'imi ve ardından minik bir eteği çektim. Kemer yerine geçebilirdi. "Bütün gece uzun çizmelerimi giyeceğim."

"İyi fikir. Benim gitmem lazım. Acele et, yoksa patron kışına tekmeyi basacak," dedi omzunun üzerinden.

Bikini üstümü giydikten sonra aynanın karşısına geçtim ve makyajımı yaptım. Koyu, dumanlı gözler, parlak kırmızı ruj, biraz allık. Saçımı topuzundan çıkardım ve deniz tuzu spreyi sıkıp kabartmadan önce salladım. Son olarak, benim nefret ettiğim ama erkeklerin bayıldığı siyah vinyl çizmelerimi giydim. İşe yaramak zorundaydı.

Bu lanet yerden nefret ediyordum ama önce annemin, sonra da Brad'in bana yüklediği borçları kapatmaya yetecek başka hangi işe girebilirdim ki? Yüzüme sahte bir gülümseme yerleştirdim ve merdivenlerden yukarı çıktım.

İkinci Bölüm

"N Gerçek bir ziyafete hazır olun. Electra Blaze sahneye hoş geldiniz! Dolar banknotları. Dolarlar. Bu kız tüm o dolarlara değer. "Burada tek Electra Blaze için yağmur yağmasını istiyorum.

Tracks mikrofona bağırdı.

Bas gitar çalmaya başladığında sahneye çıktım, kalçalarım yuvarlandı ve direğe tutunmak için kıcıımı kaldırdım ve işe koyuldum. Soyunmak biraz para kazanmanın kolay bir yolu gibi gelebilir, ama size söyleyeyim, çok zor bir işti. Bazı kızlar çıplak dolaşmanın yeterli olduğunu düşünüyordu, ama bu sadece saf tembellikti. Eğer kazanmak istiyorsan, direkte çalışmalıydın ve ben direkte çalıştım. O kaltağın sahibiydim.

Baş aşağı asılı dururken, kalabalık odayı taradım ve müdavimlerimin nerede oturduğuna dikkat ettim. En çok ödeme yapanlar onlardı, bu yüzden uğradığımda onlara her zaman daha fazla dikkat ederdim.

Yere düşerek müzik eşliğinde sallandım ve eteğimi yırtıp attım. Arkamı dönerek kıcıımı salladım, sonra direğe yaslandım. Arkama uzanarak üstümü tutan ipi çektim ve yere düşmesine izin verdim. Göğüslerimi örterek, yüzümde sinsî bir gülümsemeyle kalabalığa doğru döndüm.

Pistte kasıla kasıla ilerledim ve en büyük hayranlarımdan biri olan Rob'a yaklaştığımda ellerimi bıraktım. Bir banknot uzattığında döndüm, böylece onu G-string'imın içine sokabilirdi. Her zaman saygılıydı ve diğer müşterilerin çoğunun aksine asla bir şeyler hissetmeye çalışmazdı. Dönerek uzaklaşırken G-string'imın kopçalarını açtım ve çırparak çıkardım. Bacaklarımı iki yana açarak belimden eğildim ve Rob'a müthiş bir gösteri sundum.

Yoluma devam etmeden önce ona göz kamaştırıcı bir gülümseme fırlattım. Ayaklarım beni öldürüyordu ve Sandy'nin kocası Mike'la göz göze geldiğimde market alışverişi için ne bıraktığımı gözden geçiriyordum. Barbie sürtüklerine kocalarının düzenli olarak G-string'ime girmeye çalıştıklarını söylediğimde şaka yapmıyordum. Hatta Mike parasını ödemeyi bile teklif etmişti. Perve.

Yanıma gelmesi için verdiği işareti görmezden gelmek cazip geliyordu ama patronun beni izlediğini biliyordum. Küçük pislik her zaman performanslarımı izlerdi. Yaklaştığımda Mike öne doğru eğildi. "İşin bitince gel konuşalım." Yere bir banknot attı ve zengin arkadaşlarına döndü.

Hay sikeyim. O aptal amcığın başıma bela açacağını biliyordum. Setimi bitirdikten sonra, her zamankinden daha az hevesli olsam da, aşağı inmeden önce sahneyi kirleten toonies, loonies ve banknotları topladım.

Zihnim dönüp duruyordu. Madem başıma bela açmak istiyordu, Mike neden polisleri üzerime salmamıştı?

Paramı kilitli kutuma attım ve önce çantama, sonra da dolabıma tıktırdım. Bir sonraki kıyafetimi de aldıktan sonra kapıyı çarpıp kilitledim. Bugünlerde kimseye güvenemiyordum. Kutumu ve dolabım için bir asma kilit almadan önce birkaç kez dolandırılmışım.

Siyah yüksek belli lateks tangamı çektim, kıcımda, yanlarda ve ön tarafta elastik kurdeleler vardı. Neredeyse tüm malları gösteriyordu, tam da erkeklerin sevdiği gibi. Hızlı kostüm değiştirme gözüyle alışveriş yapmayı öğrenmişim. Zaman paraydı, bu yüzden ne kadar hızlı değişebilsem o kadar iyiydi. Üst kısmı çekmek biraz daha fazla uğraş gerektirdi ama yerine oturttum. Önü fermuarlı üstleri severdim. Müşterilerim ne kadar çok öderlerse fermuarın o kadar aşağı ineceğini bilirlerdi. Uzun siyah eldivenlerimi giydim, makyajımı kontrol ettim ve Mike'tan kaçabilmeyi umarak yukarı çıktım.

Kalabalığı taradım ve bana doğru sallanan iki yirmiliği görünce, elimde para olan iri adama doğru yürüdüm ve parayı uzun çizmelerimin içine soktuktan sonra, önünde çömelirken ellerimi bacaklarında gezdirdim.

Müzik sabit bir ritme dönüştü ve ben de işe koyuldum. Ayağa kalktım, sırtım ona dönük olacak şekilde döndüm ve kalçalarımı döndürürken kıcıımı göğsüne sürttüm. Sıcak nefesini çoğunlukla çıplak olan yanaklarımda hissettiğimde ayağa kalktım ve ona doğru döndüm. Kırk dolar oldukça iyi bir miktardı, bu yüzden sert sikinin üzerine hafifçe bastırırken keyif aldığından emin oldum. Omuzlarını kavradım ve üstümün fermuarını aşağı çektim, böylece

iyi bir gösteri olsun. Şarkı sona erdiğinde biraz terlemiştim. Gülümseyip adama abartılı bir göz kırptıktan sonra yoluma devam ettim.

Kucak dansı yapmaya devam ettim, birkaç kartpostal imzaladım ve Mike ile tüm ahbablarının bulunduğu masadan kaçtım. Bir sonraki sahneye çıkışım yaklaştığında merdivenlere doğru yöneldim. Mike koridordan çıktı, kolumdan tuttu ve beni loş koridora çekti.

"Sen ve ben sürtük, vardiyan bittiğinde bir randevumuz var. Ve bu sefer, dışarı çıkacaksın, yoksa seni hapse attırırım." O konuşurken bira kokusu üzerime sinmişti.

Şok içinde çenem düştü. Bu pislik gerçek miydi? "Deli misin sen? Seni becermeyeceğim!" Sırıtın yüzüne ters ters baktım. "Önce senin orospu karın ve arkadaşları bana vurdu. Ben kendimi savunuyordum."

"Toplumun üç namuslu üyesi dururken size inanacaklarını mı sanıyorsunuz? Paranın satın alabileceği en iyi avukatlara sahip olan ve kulaklarının arkası ıslak bir kamu avukatına karşı çıkacak olanlara mı? Ya da emekliliğine çok az kalmış, sizi umursamayan bir avukat mı? Çünkü bu kişilerle karşı karşıya kalırsınız."

Canımı yaktı ama o pisliğin haksız olmadığını biliyordum. Göğsüm panik içinde sıkıştı. Küçük bir yumruk yüzünden hapse giremezdim... girebilir miydim?

Elimi tutup pantolonundaki bariz şişkinliğe sürttüğünde, taşaklarına tekme atma isteğimle savaştım. Bir müşteriye saldırganın patronun gazabına uğramanın kesin bir yolu olduğunu biliyordum. Müşteriler mutlu olduğu ve para harcadığı sürece tacize uğramamız umurunda değildi.

"Karar vermen için sana gecenin sonuna kadar süre veriyorum. Ama cevabın hayır olursa, sabaha kadar bir hapisane hücresinde çürüyor olacaksın. Cevabını bekliyor olacağım." İstedliğini elde ettiğinden emin bir şekilde uzaklaşırken ıslık çaldı.

Panığımı bastırmaya çalışarak aceleyle merdivenlerden indim ve kendimi bir sonraki dansım için hazırlanmaya verdim. Omzuma dokunan elden geri çekildim.

"Vay canına, kızım. Sadece benim," dedi Elisha. "Bu gece sana neler oluyor?"

Ne olduğunu anlamadan, şok olmuş kadına tüm hikâyeyi ağzımdan kaçırmıştım. "Ne yapacağımı bilmiyorum," diye aceleyle sözümü bitirdim.

"O bok parçası!" Elisha küçük alanda volta attı, sonra bir elini yüzünde gezdirdi ve kocaman bir iç geçirdi. "Bunu yapmalısın," diye kestirip attı.

"Ne?" diye ciyakladı sesim.

"Bunu daha önce de gördüm. Bu zengin puştlar her zaman istediklerini elde ederler, öyle ya da böyle. Aylardır seni izliyordu, fırsatını kolluyordu ve sen de karısına vurduğunda bunu ona gümüş tepside sundun." Dönüp omuzlarımı kavradı ve gözlerimin içine baktı. "Yalan söylemiyordu. Eğer yapmazsan, hapse gireceksin, kızım. Zenginler her zaman mahkemede kazanır."

Başka bir striptizci olan Mindy bize katılmadan önce merdivenlerde bir tıktırtı oldu. "Bu gecikme de neyin nesi? Patron sinirlenmeye başladı."

"Kafası patlamadan önce oraya git," dedi Elisha. "Ben Mike'a içki ısmarlayacağım. Belki onu kendinden geçecek kadar sarhoş edebiliriz. Bu sana düşünmek için bir gece daha kazandırabilir."

Elisha arkamdan bağırırken merdivenlerden yukarı koştum. Mike'ın teklifini gerçekten yerine getirmek zorunda kalacağım düşüncesi midemi bulandırdı.

Siktir. Sikeyim. Siktir! Bu gerçekten ölümden daha kötü bir kader miydi? Demek istediğim, sanki ben yapmacık bir bakire değildim.

Gecenin geri kalanında, dans ederken ve kucak dansı yaparken beynim en kötü senaryolar üzerinde oynadı. Kalbim bu işte değildi. Neredeyse vasatın altında hizmet alan müşteriler için üzülüyordum. Ne yazık ki, Elisha'nın Mike'ı performans gösteremeyecek kadar sarhoş etme planı tutmadı. Adam içkilerine neredeyse hiç dokunmuyordu. Şerefsiz.

Vardığım sonuç kuma isteği uyandırdı bende. Bunu yapmak zorundaydım. Sadece altı ay hapis cezası alsam bile, işimi, evimi ve kısaca elimde kalan her şeyi kaybedecektim. Hapisten çıktıktan sonra borçlarımı ödemek için hiçbir yolum olmayacaktı. Mike, o piç kurusu beni köşeye sıkıştırmıştı ve daha da kötüsü bunu biliyordu. Kendini beğenmiş gülümsemesi bütün gece beni deli etmişti.

Vardiyamın sonunda yavaşça üzerimi değiştirip sokak kıyafetlerimi giydim ve yorgun bir şekilde merdivenlerden yukarı çıktım. Hayatım bundan daha berbat olabilir miydi?

Mike sokağın sonunda aptal, süslü cipinde bekliyordu. İsteksizce kapıyı açtım ve içeri girdim. Deri koltuk çıplak bacaklarıma soğuk geliyordu. "Nereye gidiyoruz?"

"Bu sik için sabırsızlanıyorsun, değil mi?" Cüretkârlığı karşısında yutkunmak zorunda kaldım. "Merak etme, uzak değil."

Başımı yana çevirdim ve sokaklarda uçarken bizi izledim. Sessizce oturmak en iyi plan gibi görünüyordu. Kasabadan ayrıldığımızı fark ettiğimde paniğe kapıldım.

"Mike, nereye gidiyoruz?" Tekrarladım.

"Sakin ol. Neredeyse vardık."

Şehirden uzaklaştıkça sinirlerim daha da geriliyordu. Mike bir arabayı durdurup farları küçük bir ahırın üzerinde parladığında, bunu daha önce de yaptığını anladım. Yolun bu kadar dışında bir yeri başka nasıl bulabilirdi ki?

Cipi kapının önünde durdurdu ve dışarı atladı. Bana dönerek kolunu büyük bir jestle uzattı. "Aşk kulübeme hoş geldin. Şimdi kışını kaldır ve buraya gel."

Kapıyı açıp dışarı atlamadan önce el yordamıyla kapıyı açtım. Bu sürüngeyi o adı "aşk kulübesine" kadar takip etmeyi gerçekten ama gerçekten istemiyordum. Kolumdan tuttu ve beni arkasından çekti. Kapının kilidini açtıktan sonra yan tarafa uzandı ve ani parlak ışıpta gözlerimi kııptım.

Evet. Buraya kesinlikle başka kadınlar getirmişti. Sahnenin ortasında duran büyük yatak beni germişti. Etrafa baktığımda görececek pek bir şey yoktu. Bir bar ve birkaç sandalye. Ve o lanet yatak.

Mike'ın müzik sistemi bağlı olmalı çünkü aniden çalan müzik beni zıplattı. "Hadi bebeğim. Kendi özel kucak dansımı istiyorum." Çalımlarla yatağa doğru yürüdü, kenarına çöktü ve bana el salladı.

"Şu işi bir an önce bitiremez miyiz?"

"Bütün anlaşmayı istiyorum. Şimdi bana o hareketleri göster, şeker memeler." Mike yapmacık gülümsemesini kaybetti ve ters ters bakarak yatağı okşadı. "Bir daha söyletme bana."

Beni boğmakla tehdit eden safrayı yutarak gözlerimi kapattım ve tekrar kulüpte sahnedeymişim gibi davrandım. Sandaletlerimi tekmeledim ve müzik eşliğinde kalçalarımı salladığımda Mike kısa bir tezahürat yaptı. "İşte bu kadar. Şimdi biraz ten görelim."

Aklına bir fikir geldi. Ne kadar tahrik olursa, bu iş o kadar çabuk biterdi. Bunu aklımda tutarak tişörtümü çıkardım ve hayatımın en iyi performansını sergilemeye çalıştım. Kışımı sallıyor, yavaş yüksek tekmeler atıyor, bacaklarımı açıyor, ona küçük bakışlar atıyor ve her yerime dokunuyordum. Sütyenimin klipsini açtım ve öne doğru düşmesine izin verdim, böylece göğüslerim onun şehvet dolu bakışlarına maruz kaldı. Yere çökerek ona doğru süründüm, sonra ellerimi ayak bileğinden yukarı doğru gezdirdim. Şimdiye kadar, onun yanında yapmayacağım hiçbir şey yapmamıştım.

Kulübe.

Elimi pantolonundaki şişkinliğe sürttüğümde titredi, sonra çıtçıtını açtım. Her iki taraftan da çekiştirdim, ta ki ayrılıp

altına giydiği siyah boxerı. Yumuşak kumaşın üzerinden onu okşadım, geri çekilip ayağa kalkmadan önce pre-cum'un nemini hissettim.

Ona sırtımı vererek kalçalarımı salladım ve siyah erkek şortumdan başka bir şey giymeden durana kadar eteğimi aşığı çekti m .

Mike'ın aslında yakışıklı bir adam olması daha mı kötüydü? İstediği her kışa sahip olabilirdi. Aleti, hissettiğim kadarıyla, utanılacak bir şey değildi. Neden bu boka tenezzül etsin ki?

Başımı salladım ve oyuna geri döndüm. Omuzlarına bastırđıđımda kolayca geriye yaslandı. Üzerine tırmanarak, aramızda hiçbir şey yokmuş gibi sikine bindim. Ellerini tutarak göğüslerimin üzerine yerleştirdim. Hemen meme uçlarımı sıktı ve çektişirdi.

Ona karşı sürtünmeye devam ederken ellerini vücudumda görmek istemediğim için dümdüz önüme baktım.

Doğrulup polo tişörtünü başının üzerine çekti. "Tamam," diye homurdandı. "Bu kadar oyun yeter. Senden iyi bir sürtük gibi sikimi yalamanı istiyorum. Brad'den yeteneklerin hakkında her şeyi duydum."

Vücudum dondu kaldı. İşbirliği yapmayı reddetti. Mike beni kenara itti ve kıyafetlerinin geri kalanını çıkarmak için ayağa kalktı.

"Dizlerinin üzerine çök, fahişe," diye homurdandı.

Bedenim hâlâ çalışmayı reddediyordu. Ayak bileğimden tutup beni yataktan çekerek yere bir yığın halinde düşürdüğünde küçük bir çığlık atmaktan kendimi alamadım. Bir avuç saçımı tutup beni yukarı doğru çektiğinde başım eğikti ve beni çirkin alaycılığına bakmaya zorladı. Tokadı bekliyor olmalıydım ama yine de beni şok etti. Yüzümün sağ tarafında bir acı patladı.

"Eğer beni ısırırsan, seni öldürürüm ve kimse cesedini bulamaz. Anladın mı?"

Beni hala rehin tutan sıkı kavrayışıyla başımı sallamayı zar zor başarmıştım ki sikini dudaklarıma dayadı. Yanağıma bir tokat daha attı. Etkisiz bir şekilde biraz mesafe almaya çalışırken ellerim kalçalarının üzerine indi.

"Aç ve em, seni değersiz amcık."

Başka ne seçeneğim vardı ki? Çığlıklarımı duyacak kimse yoktu. Yardım gelmiyordu. Ve ben bunu kabul etmiştim. Ağzımı açtım.

Dudaklarımı iterek geçip gidebildiği kadar derine gitti, beni istediiği yere götürmek için saçlarını dizgin gibi kullandı. Kusmamak için mücadele ettim. Başımı vermeye zorlanırken kusmuğumla boğulmak ölmek için iyi bir yol gibi görünmüyordu.

Ağızma girip çıkarken gözyaşları yüzümden aşağı akıyordu. Öğürme refleksime tekrar tekrar çarparken ağızımdan tükürük damladı. Kendimi bu deneyimden uzaklaştırmak için aklıma gelen her şeyi denedim. Mike'tan gelen homurtu ve iniltileri engellemeye çalıştım. Ama acı beni geri çekmeye devam etti. Tabii ki tek pompalı bir mankafayla karşılaşacak kadar şanslı değildim. Görünüşe göre Mike'ın biraz dayanıklılığı vardı.

Sonunda aletini ağızımdan çıkardı. Kocaman ciğerlerime hava çektim ve tükürük dağınıklığını sildim. Başımı yana doğru itti ve yatağın kenarına oturmadan önce tutuşunu bıraktı.

"Tırman sürtük. Sen beni becerirken o koca memelerin zıplamasını izlemek istiyorum." Tanrım, kendini beğenmiş suratını yumruklamak istedim ama bunun sadece daha fazla sorun getireceğini biliyordum. "Kendini ıslat. Kuru bir deliği sikmek istemiyorum," diye emretti Mike.

"En azından prezervatif tak," diye yalvardım. Bu bok parçasının bana ne gibi hastalıklar bulaştırabileceğini ancak Tanrı bilirdi. Kendimi yukarı çekmek için yatağın kenarını kullandım. İçimden bir ses onun talimatlarını dinlemezsem işlerin benim için daha da kötüye gidebileceğini söylüyordu.

"Hatırlattığın için teşekkürler," dedi. "Cüzdanımdan bir tane al. Hastalıklarınızdan herhangi birini eve, küçük karınıza getirmek istemezsiniz."

Evet, çünkü endişelendiğim şey buydu. Pantolonunu topladım ve elimde altın varaklı bir kare olana kadar cüzdanını karıştırdım.

"Acele et ve giy şunu," diye homurdandı Mike. "Bütün gece bekleyemem."

Ellerim o kadar titriyordu ki prezervatifi ambalajından zar zor çıkarabildim.

"Ver onu bana. İşe yaramazın tekisin." Bana ters ters baktı. "Umarım kafa verdiğinden daha iyi sevişiyorsundur. Şimdiye kadar özgürlüğünü hak etmedin."

O prezervatifi ereksiyonunun üzerinde yuvarlarken, ben de kalkmayı düşündüm. Ama nereye gidebilirdim ki? Hiçbir yerin ortasındaydık. Ve sınırlarımı biliyorum... koşmak benim güçlü yanlarımdan biri değildi.

Yapmak üzere olduğum şey için kendimden nefret ederek avuçlarıma içine tükürdüm, sonra nemi kıvrımlarıma ve deliğimin etrafına sürdüm. Bir bacağıma yana atarak Mike'ın üzerine çıktım. Aletini kavrayarak amımın hizasına getirdim ve aşağıya doğru eğildim. Bunu yapabiliyordum. Özgürlüğüm buna bağlıydı.

Mike yukarı doğru itti, beni tamamen sikine gömdü. Kıpırdamadan oturdum, hiçbir hazırlık yapmadan vajinama bir şey sokulmasına alışmaya çalışıyordum. Çok acıyordu.

Eklemeye çalıştığım nemle bile.

Mike, "Soğuk bir balığın heykel gibi davranıp onu almasını isteseydim, evime, karımın yanına gidebilirdim," diye soludu. "Ciddiymişsin gibi becer beni yoksa bir sonraki durağım iyi dostum Çavuş Larouso ile konuşmak olacak."

Hay aksi. Tabii ki Larouso ile arkadaş olacaktı. Adam yıllardır benden nefret ediyor. "Tanrım, Mike. Bir kızın senin bedenine alışması için biraz zaman vermelisin. Pek de küçük sayılmazsın," diyerek egosunu okşamaya çalıştım.

Elini kolumda bir aşağı bir yukarı gezdirirken bana sırtıttı. "Üzgünüm bebeğim. Sanırım bir süredir gerçek bir erkekle birlikte olmadın."

Kusmuk. Duvar da bir yer seçtim ve izlemeyi reddederek bakışlarımı oraya kilitledim. Ona binmeye başladığımda, hareketlerimle birlikte sallanan göğüslerimi avuçladı. "Kahretsin," diye nefes aldı. "Canavarımı sürerken harika görüneceğini biliyordum."

Aniden göğsümün yan tarafına tokat atıp kavradıktan sonra meme ucumu sıktağında geri çekildim. Bunun bitmesine ihtiyacım vardı.

Ona çılgınca binerken, "Evet. Evet. Oh Mike, çok büyüksün. Daha sert sık beni. Amıma gir!" Rolümün inandırıcı olduğunu ve hala toz gibi kuru olduğumu fark edemeyecek kadar şehvete kapıldığını umuyordum.

"Böyle mi, sürtük?" Belimden tuttu, beni aletinden çekti ve sırt üstü çevirdi. "Seni öyle bir sikeceğim ki bir hafta boyunca düz yürüyemeyeceksin."

Eğilip meme ucumu ağzına aldığı anda şaşırımtım. İtiraf etmekten ne kadar nefret etsem de, nefret etmemiştim. Bir elini karnımda, tümseğimde gezdirdi ve sonra klitorisimi buldu. Lanet olsun. Sakın bana bu pisliğin beni gerçekten orgazm etmeye çalışacağını söyleme.

Bu kesinlikle olmayacaktı. Ama işleri hızlandıracaksa.

"Oh, Mike. İşte bu kadar. Sikeyim evet," diye uzun bir inilti çıkardım. "Klitorisimi ovala."

Oh. Yaklaşıyorum. Şu aleti içime sok da birlikte boşalalım."

Gerçekten bu saçmalığa inanmasını umuyordum. İşe yaramış olmalı çünkü üzerime çıktı, bacaklarımı ayırdı ve sikini tekrar amıma soktu. Beni öpmek için eğildiğinde başımı çevirdim.

Büyük hata. Dik oturdu ve ben kendimi savunmaya çalışmadan yüzüme bir tokat attı.

"Sen kim oluyorsun da bana sırtını dönüyorsun?" diye bağırdı. "Ben sana iyi davranmıyor muydum?" Yüzüme bir tokat daha attı.

"Özür dilerim. Özür dilerim," diye haykırdım, gözyaşlarım yüzümden aşağı akıyordu.

Gülümsemesi saf şeytandı. "Bu daha iyi." Çekildi ve beni yüzüstü çevirdi. "Ellerinin ve dizlerinin üzerine kalk."

Yönünü takip etmek için mücadele ettim. Lanet olası başım beni öldürüyordu ve kalbim durmak bilmiyordu. Bağırmaya başladığında beni kanlı bir şekilde döveceğinden emindim.

Kıçımın yanaklarını ayırdı ve tekrar içime girdi. İçime girerken defalarca kıçımı tokatladı ve tüm bu süre boyunca küfürler savurdu. Her şeye karşı hissizleşmişim. Başımı eğdim ve çenemi kapattım. Sonunda inlemeleri arttı ve hareketleri titredi. O orgazm olurken kendimi hem rahatlamış hem de iğrenmiş hissettim.

Nefesi kesilmiş bir halde yanıma çöktü. "Böyle bir sürtük olduğun için çok sıkı bir amcığın var."

Yana doğru yuvarlanarak bacaklarımı yere bıraktım ve titrek bacaklarımın üzerinde durdum. Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülürken kıyafetlerimin içine girmeye çalıştım. Mike'ın tatmin olmasını istemediğim için onları sinsice sildim.

Yavaşça ayağa kalktı, esnedi ve kollarını başının üzerine uzattı. "Bu harikaydı." O giyinirken kapının yanında durup ona baktım. Gökyüzünü gördüğüme hiç kapıdan çıktığımızdaki kadar sevinmemiştim.

"Emdiğin ve siktiğin için teşekkürler, şeker memeli." Mike kıçıma sert bir şaplak attıktan sonra cipine doğru yürüdü. "Eve yürüyüşünüzün tadını çıkarın."

"Beni burada bırakamazsın!"

"Senin için iyi olacak. Bana karşı daha nazik olmayı öğreneceksin." Bana sıırttı. "Belki bir dahaki sefere benim oğlanlardan bazılarını da eğlenceye dahil ederim."

"Ne oluyor lan? Bunun tek seferlik olması gerekiyordu," diye bağırdım arkasından.

Arabayı sürüp beni zifiri karanlıkta bırakmadan önce, "Hayır, artık senin kıçın benim," dedi.

Dizlerimin üzerine çöktüm ve kustum. İşim bittiğinde kendimi topladım ve uzun bir çığlık attım. Hayatım berbattı!

Üçüncü Bölüm

M Ayaklarım yanıyordu ve telefonumun şarjı neredeyse bitmek üzereydi. Şarjı bitince işe yaramaz telefonu çantama attım. *Güle güle el feneri.* Kasabadan gelen ışıkları belli belirsiz seçebiliyordum, bu yüzden iyi olacağımı biliyordum.

Sadece devam etmek zorundaydım.

Boğazımın kuruluğu en kötüsüydü. Midem gurulduyordu ve çantam elli kilo ağırlığındaymış gibi hissediyordum ama devam ettim. Ne zaman dinlenmeyi düşünsem bir çakal uluyor ya da hendekte bir şey hışırdıyordu.

Yok artık! Burada vahşi bir hayvan tarafından yenmek için kalmıyordum.

Ve sonra işler garipleşti. Önümde gökyüzünde zikzaklar çizen bir ışık belirdi ve sonra kayboldu. Başımı salladım, aşırı yorgunluktan, susuzluktan ve dondurucu soğuktan dolayı bir şeyler gördüğüme emindim.

Tepemden büyük bir vınlama sesi geldi ve birden parlak beyaz bir ışığın içinde durdum. Yüzen dev bir UFO gördüğümde çığlık attım ve çantamı tutarak koşmaya başladım. Ve sonra yüzüyordum, yukarı doğru çekiliyordum. Sandaletlerim önce biri, sonra diğeri düştü.

"Mike! Bu senin suçun, seni lanet olası pislik. Sanki seninle seks yapmak yeterince ceza değilmiş gibi! Şimdi de beni burada bıraktığın için lanet olası uzaylılar tarafından kaçırılıyorum. Senden nefret ediyorum," diye bağırdım uçuşuma doğru.

Daha da parlak kırmızı bir ışık üzerimden geçti ve sonra karanlıktan başka bir şey yoktu.

Ani bir cınlama sesiyle irkilerek uyandım. "Kapa çeneni," diye inledim. Pislik komşularım her zaman garip şeyler yapıyorlardı, bu yüzden muhtemelen yine aynı şeyi yaptıklarını düşündüm.

"Şşş. Onları kızdırmak istemezsin," diye fısıldadı yanımdan yumuşak bir ses.

Başımı kaldırdım ve hemen evde, yatağında olmadığımı fark ettim. "Ne-

"Sessiz olun. Lütfen. Geri gelmelerini istemiyorum," diye fısıldadı ses ısrarla.

Ağrıyan boynumu yavaşça sese doğru çevirdiğimde, bir kafesin içinde yan yatmış bir kadın buldum. Lanet olası bir kafes. Kahretsin, ben de bir kafesteydim.

"Neler oluyor? Neredeyiz biz?" Fısıldadım.

"Onlar uzaylı. İki gece önce beni Toronto'nun hemen dışından aldılar. Seni de birkaç saat önce aldılar," diye cevap veriyor kadın sessizce. "Boku yedik." Gözlerinden yaşlar akarken onu izliyorum.

Kör edici bir ışıktaki yukarı doğru süzülüşüm anı aklıma geldiğinde şok beni hareketsiz bırakıyor. Aman Tanrım. Lanet uzaylılar beni kaçırmıştı. Göğsüm sıkıştı ve nefesim kısa, keskin nefesler halinde çıktı.

Diğer tarafımdan gelen bir burun çekme sesi dikkatimi çekti ve sese doğru döndüğümde başka bir kadınla karşılaştım. Geçici olarak doğruldum ve geniş odanın geri kalanını taramadan önce dünyanın dönmeyi bırakmasını bekledim. Kafesler. Her biri bir kadın içeren daha fazla kafes.

"Ne istiyorlar-

"Sessiz olun," diye tısladı başka bir ses.

"Çok fazla gürültü yapan kadınlara karşı kullandıkları şok tabancasına benzer bir silahları var," diye fısıldadı komşum bana. "Kimse ne olduğunu bilmiyor. İngilizce konuşmuyorlar."

Odanın içinde yüksek bir bip sesi duyuldu ve duvardaki bir panel kalktı. İçinden geçen şey yaşayan bir kâbustu. Parlak kırmızıydı, gövdesinden bir ton dokunaç çıkıyordu, karpuz şeklinde bir kafanın üzerinde dört boncuk göz vardı ve ağzı kocaman bir sıra keskin

sivri dişleri vardı. Odanın içinde süzölüyor, kafesleri tıkırdatıyor ve garip bir şekilde tiz bir ses tonuyla bize cıvıldıyordu.

Gittikçe yaklaşırken olduğum yerde donup kaldım, hareket edemiyordum. Yanımdaki kadın korkudan titreyerek kendi içine kapandı. Yanımdan geçip gittiğinde nefes bile almadım. Dört göz konusunda yanıılmışım. Yüzlerce olmalıydı. Gözleri dokunaçlarının neredeyse her santimini kaplıyordu. Havada dalgalanırken odada olup biten her şeyi gördüğüne eminim.

Kafesimin bulunduğu sıranın sonuna geldiğinde nefesimi bıraktım. Vay anasını. Açık panele geri dönene kadar izlemeye devam ettim. Dışarı çıktı ve kapı kayarak kapandı. Tepedeki ışıklar ürkütücü bir yeşil tonuna dönüştü. Bir tıslama sesi dikkatimi çekti. Kadınlar çığlık attı. Tavandaki havalandırma deliklerinden mavi bir buhar bulutu düştü.

İşte bu kadar. Uzaylılar tarafından bayıltilacak ve kığım incelenenecekti. Orosu çocuğu, hayatım bundan daha kötü olamazdı.

Dördüncü Bölüm

S Etrafımdaki garip sesler beni uykumdan zorluyordu. Sanki bir hayvanat bahçesindeydim. Sırtlanlar. Kuşlar. Ve kükreyen bir ayı mıydı?

"Bırak beni. Bırakın beni! Biri yardım etsin!" Çığlıklar etrafımdan geliyordu.

İsteksiz gözlerimi kırıştıtararak açtım. Göz kapaklarım bir ton ağırlığındaydı ya da en azından öyle hissediyordum. Işık kör ediciydi.

Ne oluyor lan? Neden bir ahırdıydım? Süslü bir ahır. Başımın arkası sanki biri beyzbol sopasıyla vurmuş gibi hissediyordum. Doğrudum, bir baş dönmesi dalgası bana saldırdığında dik durmak için mücadele ettim.

Hatırladım. *Lanet olası uzaylılar!* Ellerimi çılgınca vücudumda gezdirdim ve hâlâ tüm parçalarımın yerinde olduğundan emin oldum. Bana bir şey yapmışlar gibi görünmüyordu. Kıçım acımıyordu, yani bu iyiydi. *Sanırım uzaylıların kıcımlı yoklaması diye bir şey yoktu.*

Ayağa kalkmayı başardığımda, kendimi bu kadar güçsüz hissettiğim için cidden sinirlenmişim. Önümdeki parmaklıklara doğru tökezledim, kendimi dik tutmak için soğuk metale tutundum. Bacaklarım ağırlığımı taşımak istemiyordu. Sıra sıra dizilmiş kabinlere baktım.

Görüşüm dört arka ayağı üzerinde yürüyen dev bir siyah akreple dolduğunda, keskin bir ciyaklama çıkardım ve parmaklıklara tutunmayı unuttum. Kıçım sert toprak zemine çarptı.

"Orospu çocuğu," diye bağırdım.

Ahırımın kapısı açıldı ve akrep küçük alana girdi. Olduğum yerde kilitlenmiş, bana bağılıyor gibi görünen bu tuhaf şeye bakıyordum,

sonra açıklığa doğru işaret etti. Kapıdan geçmemi istiyordu. İsteddiği hiçbir şeye uymak istemedim. Başımı şiddetle sallayarak geriye doğru kaçtım.

Büyük kıskaçlı kuyruğu ya da her neyse, bana doğru uzandı. İtiraf etmekten utanmıyorum ki, attığım çığlık B sınıfı korku filmlerinde gördüğünüz aptal kadınlara rakip olabilirdi. Bileğimi yakaladı ve beni ayağa kaldırdı. Şaşırtıcı bir şekilde, o şey beni kabinden çıkarıp uzun koridora doğru çekerken canımı acıtmadı. Kurtulmaya çalıştığımda, beni bırakmayacağı ve benden çok daha güçlü olduğu hemen anlaşıldı. Bu ürkütücü herifle halat çekme savaşını kazanamazdım.

Yanlarından geçerken tezgahlardaki kadınlara baktım, hepimiz çaresizdik. Hiçbirimiz bu garip varlıklarla boy ölçüşemezdik. Kadınların etrafında dolaşan en az on akrep daha vardı.

Bizi nereye götürüyorlardı? Anal yoklama beni götürdükleri kapının arkasında mı olacaktı? Topuklarımı sıktım.

Hayır. Kıcıma bir şey sokulmasını istemedim, çok teşekkür ederim. Lanet olsun, ya menüde biz de olsaydık?

Az önce inek vajinası yiyen bazı kültürlerle ilgili bir video izlemiştim.

Bu yüzden mi burada sadece kadınlar vardı? Bu akrep vajinamı mı kemirecekti?

Kalp atışlarım gittikçe hızlandı. Nefesim sığılaştı. Hiçbir şekilde ölmeye hazır değildim. Tanrı aşkına, gerçekten yaşamak için zamanım olmamıştı. Hayatımı anneme bakarak geçirmiştim. Sonra da aptal adamlarla zamanımı boşa harcadım. Lanet olsun, dünyada geçirdiğim zaman için gösterecek hiçbir şeyim yoktu. Çaresizlik beni ele geçirirken gözlerimden yaşlar döküldü.

Gardiyanım hıçkırıklarımı duymazdan geldi ve beni büyük bir odaya çekti. Zemin, duvarlar, tavan ve masa bembeyazdı. Masayı işaret etti ve artık tartışmanın anlamsız olduğunu biliyordum. Anal araştıran, vajina yiyen uzaylı orospu çocuklarını getirin.

Arkama yaslandığımda beni serbest bıraktı ve yerini kendi kendine başımı, bileklerimi ve belimi saran kayışlara bıraktı. Şık numara. Evet, boku yemiştim. Akrep odadan çıktı ve beni düşüncelerimden başka bir şeyle baş başa bıraktı.

Birbiri ardına berbat kararlar. Bu benim hayatımı özetliyordu. Babam beni terk ettikten sonra on iki yaşında arabayla gezintiye çıkmam ve annem her şeyi başlatmıştı. Annemden bir süreliğine uzaklaşmak istemiştim. Bir parti veriyordu ve evdeki yabancı adamlar beni korkutmuştu. James, arkadaşım

evinden kaçmıştı ve biz de misafirlerin Mustang'lerinden birini ödünç almıştık. Annem umursamayacak kadar sarhoş ve kafası iyiydi.

James'in ailesi o olaydan sonra beni görmesini yasaklamıştı. Beni kontrol edebileceği zamanlarda gizlice dışarı çıkmaya devam etti, ancak kısa süre sonra ev haczedildi, bu yüzden iletişimi kaybettik. James o zamanlar beni umursayan tek kişiydi, bu yüzden onun arkadaşlığını kaybetmek yıkıcı bir darbe olmuştu. Yıllardır onu düşünmemiş olmam ne garipti. Şimdi hayatının nasıl olduğunu merak ediyordum.

Benimkinden daha iyi gittiğine bahse girerim.

Kapı açıldı ve içeri giren uzaylı, ilk kafeste gördüğüm orijinal dokunaçlı piçti. Ya da en azından aynısı gibi görünüyordu. Başka bir varlık içeri girdi, neyse ki bu daha insansı bir şeydi. Kolları ve bacakları, kel şeklinde garip bir kafası ve mor bir derisi vardı. Metal görünümlü bir etek giymişti ve bir iPad ya da benzeri bir şey taşıyordu. İkisi arasında tek bir kelime bile anlayamasam da, sesinin alçak tonuna bakılırsa bu şey kesinlikle erkekti.

Yatağa yaklaştığında büzülmeye çalıştım ama kayışlar hareket etmemi engelledi. İnsansı bana bir şey enjekte etti ve anında sakinleştiğimi hissettim. Sonrası tam bir mahremiyet ihlaliydi. Beni soyduktan sonra vücudumun her santimini iyice incelediler. Her bir santimini.

İnsansı tabletine dokunurken çirkin dokunaç ucubesi her şeyi gördü. Uzaylı zincirlerimi çözüp bacaklarımı açtığında, önce vajinama sonra da kığıma bir dokunaç soktu. Bir inilti çıkardım ama çabucak bitti ve Tanrı'ya şükür aslında acı verici değildi. Doktordan pap almak gibi klinik bir histi.

Bir çeşit araştırma olacağını biliyordum.

Keskin bir çimdik hissettim ve sonra kalçam yanıyormuş gibi oldu. Bedenimden uzaklaşan dokunaçta kocaman bir kık iğnesi vardı.

Şerefsiz bana yine iğne yaptı.

Mor olan elektronik bir çubuğu üzerimde gezdirdi. Tüm vücudum sıcaklıkla karıncalandı. İşi bittiğinde vücudumu tutan kayışlar çözüldü ve yatağın altında kayboldu. İnsansı kapıya doğru işaret etti. Tamamen çıplak bir şekilde aşağı atladım. Parçalanmış giysilerimi almaya çalıştığım da, her şey hiç yoktan iyidir, dokunaçlar beni durdurdu.

"Fut thisss." Önce kıyafetlerimi, sonra da çıplak vücudumu gösterdim. "Stuuff'ımı istiyorum."

Bana ne verdiler?

İnsansı çantamı aldı. *Hâlâ yanımda olduğunu fark etmemiştim.* Ellerime bastırdı, sonra dokunaçlar beni odadan dışarı itti.

"Giysilerimi istiyorum," diye bağırdım kapalı kapıya doğru.

Başka bir akrep, belki de aynısı, bileğimden yakaladı ve beni koridordan aşağı çekti. Uzaylının arkasında tökezleyerek ilerlerken çantamın askısını kaybetmemek için vücuduma doladım. Beni diğer insanlarla birlikte büyük bir kafesin içine itti. Hepsi kadındı.

Vay canına, ben de onlar gibi kafayı bulmuş gibi mi görünüyordum? Kolumu kaldırdım ve yüzümün önünde havada salladım. Yıldızlar ve ışıltılı parçalar yavaş hareket eden kolumu takip etti.

Evet, kafam çok iyiydi. Önümdeki ringin etrafında dans eden bir kadını izlerken yere çöktüm ve kıkırdadım.

Kadınları teker teker ağıldan çıkarırlarken bir şey kapıyı açıp kapattı. Ve sonra sıra bana geldi. Bir akrep beni yakaladı, ahırdan dışarı çıkardı ve beni bir halkanın içine itmeden önce başka bir koridordan aşağı çekti.

Lanet olsun, bir açık artırma pazarındaydım. Ve dünyada bu tür yerlerde görebileceğiniz hayvanlar yerine satılan bendim.

Ringin yanındaki kürsüden yüksek sesli bir gırtlak uğultusu geldi. Müzayedeci.

Standlar uzaylılarla doluydu, o kadar çoklardı ki önce nereye bakacağımı bilemedim. Kıpırdamadan durdum, hareket etmekten çok korkuyordum. Tribünlerde her renkten varlıklar vardı. Bazıları büyük boy böcekler, bazıları bloblar, bazıları da insansılardı. Hatta birkaçı vücutlarını kaplayan kürkleriyle yarı hayvan gibi görünüyordu. Örümcek görünümlü bir şerefsizin kıllı bir bacağını havaya kaldırmasını dehşet içinde izledim.

"Oh, Tanrım. Lütfen, lanet olası bir örümcek olmasın," diye inleyerek yalvardım.

Ringde benimle birlikte olan akrep beni yavaş bir daire çizerek döndürdü, sonra da kalabalığa doğru itti. Ellerin, pençelerin ve dokunaçların kalkıp inmesini dehşet içinde izledim. Satılıyordum ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yoktu. İhaleyi kimin yaptığını takip etmek imkânsızdı. Uzaylı bizi ringin dışına çıkardığında, beni kimin satın aldığına dair hiçbir fikrim yoktu.

Başka bir koridordan geçip başka bir ağıla girdim, bu seferki küçüktü ve büyük metal binanın dışındaydı. Omzumdaki baskı yüzünden yere çöküp toprağa oturdum. Kapı çarparak kapandığında yüksek bir çınlama sesi çıkardı. I

Titreyerek ayağa kalkmadan önce akrebin epeyce uzaklaşmasını bekledim.

Dışarısı kaynıyordu ve yukarı baktığımda üç güneşin gökyüzündeki yerlerinden parladığını gördüm. Uzakta ağaçlar vardı ve kaçmayı düşündüm ama daha dikkatli bakınca ağıllarda devriye gezen uzaylılar olduğunu fark ettim. Korku beni yerimde tuttu.

Dokunaçlı bir leke havada süzülüp kapımı açtığında, bana dokunması için bir sebep vermek istemediğimden uysalca onu takip ettim. Beni götürdüğü gemi, havada asılı duran diğerlerine kıyasla nispeten küçüktü. Temel olarak önünde pencereleri olan bir ovaldı. Devasa olanlar kadar şık görünmüyordu. Çeşitli boyutlarda, renklerde ve şekillerdeydiler. Bana izlediğim bir düzine uzay filmini hatırlatan dairesel olanlara kıkırdadım.

Sanırım insanlar uzaylılar hakkında bazı şeyleri doğru anlamışlar.

Bir rampa önümüzde durmak üzere aşağı indi. Bir dokunaç eliyle işaret etti. Deneme amaçlı bir adım attım ve dokunaç beni yolun geri kalanında metalin üzerine itti. Hareket ettiğinde ellerimin ve dizlerimin üzerine düştüm ve canımı kurtarmak için tutundum. Yükseklikten hiç hoşlanmamıştım, bu yüzden geminin o kadar yüksek olmaması iyi bir şeydi.

Bir kapı açıldı ve gemi beni içine çekti. Her parmağında ölümcül pençeler olan kocaman yeşil bir ayak görüldü. Beni yakalayan elin de pençeleri vardı ve tepesinden korkunç bir çengel pençe çıkıyordu. Gözlerimi sıkıca kapattım ve her an beni parçalayacak diye korkarak kılımı bile kıkırdatmadım.

Kolumu sallamadan önce uzun bir homurtu sesi çıkardı ve sonra bir tane daha. Derin bir nefes aldım, sonra gözlerimi açtım.

Vay anasını. Lanet olsun!

Devasa bir şeydi. Sanırım bir ağaçtı. Başının arkasını ve sırtının üst kısmını kaplayan kocaman bir kamburu vardı. Kamburdan ve kollarından otlar uzanıyordu. Boynu yoktu. Yüzü deliceydi. Saç ve sakal yerine sarmaşıklar çıkıyordu, şaşı gözleri ve keskin dişleri olan kocaman bir ağzı vardı. Ve erkekti... Bu ayrıntıyı gözden kaçırmak biraz zordu.

Hemen oturduğum bir sandalyeyi işaret etti, sonra yanımdaki bir düğmeye bastı ve bir kayış ortama dolandı. Başımı şaşırtıcı derecede nazik bir şekilde okşayarak geminin diğer tarafındaki bir koltuğa geçti. Birkaç düğmeye bastıktan sonra havaya yükseldik. Dönüp bana gülümseyerek baktı. En azından ben bunun bir gülümseme olduğunu umuyordum.

Belki de aç olduğu için gülümsüyordu ve ben onun ögle yemeği olacaktım. Arkasını döndü ve ben de boncuk gözleri üzerimde olmadığı için rahat bir nefes aldım. Yaşamak için soyunuyordum ama uzaylıların önünde çıplak olmak bambaşka bir şeydi.

Kaderimi öğrenmeyi beklemekten başka yapacak bir şeyim olmadığı için etrafıma bakındım. İlacın ısıltılı etkisi geçmeye başlamıştı. Gemi pek etkileyici değildi. Sadece bir grup metal, birkaç koltuk ve kontrol paneli. En azından üzerindeki ışıklar güzeldi. Sıkılmıştım.

Birkaç dakika sonra cesaretimi topladım. "Hey. İngilizce biliyor musun? Beni nereye götürüyorsun?"

Uzaylı arkasını döndü ve bana bir gülümseme daha verdi. En azından bu uzaylı biraz duygu gösteriyordu. Etkileşime girme talihsizliğine uğradığım diğer tüm yaratıklar robot gibiydi. Arkasını döndüğünde, ondan hiçbir cevap alamayacağımı biliyordum.

Gevşeyip gevşemeyeceğini görmek için kemeri kurcalamaya çalıştım ama sıkı sıkıya tutuyordu. Biri beni serbest bırakana kadar hiçbir yere gidemezdim. Pencereden dışarı bakmak için öne doğru eğilmem işe yaramadı. Görüş, uzaylının devasa cüssesi tarafından engellenmişti.

Aklımdan birçok kez seslendirdiğim, ormanda eğlence ve oyunlarla ilgili bir şarkı geçti. Gözlerimi kapatarak arkama yaslandım, melodiyi mırıldandım ve zihnimde rutinimi gözden geçirdim. Stresli olduğumda kendimi sakinleştirmek için yaptığım bir şeydi bu. Ve lanet olasıca stresliydim.

Uçak küçük bir sarsıntı geçirdiğinde birkaç şarkı ve rutini tamamlamıştım. Gözlerimi açıp baktığımda büyük yeşil adamın hantalca bana doğru geldiğini gördüm. Düğmeye bastı ve artık özgürdüm. Beni kaldırıp omzuna attığında küçük bir çığlık attım. Bir dizi düğmeye daha bastıktan sonra kapı açıldı ve adam rampadan aşağı indi.

Beşinci Bölüm

M üyük bir ahırın önündeki otlakta hepsi de doğdukları günkü gibi çıplak bir grup kadın gördüğümde gözlerim fal taşı gibi açıldı. **Görünüşe** bakılırsa bazıları uzanmış güneşlenirken, diğerleri

dört ayak üzerinde sürünüyordu. Diğerleri uzun ağaçların gölgesinde yatıyordu. "Yardım edin! Biri yardım etsin!"

En yakınımıdaki birkaç kadın dönüp bize baktı ama sonra ot yemeye geri döndü. *Burada gerçekten neler oluyordu?*

İri adam beni ahıra taşıdı. Aydınlıktı ve ahırlarla doluydu. Ahırlardaki kadınlar yumuşak görümlü yataklarda yatıyorlardı. Ne zaman yardım istemek için yalvarsam ya görmezden geliniyordum ya da şaşkın bakışlarla karşılaşıyordum. Kadınların hiçbiri sıkıntılı görünmüyordu ki bu da içimi rahatlatan bir şeydi. Her şey çok temiz görünüyordu ve taze kesilmiş çimen ve biraz da toprak gibi kokuyordu.

Beyaz bir odaya girdiğimizde panikledim. Olamaz! Zaten dürtülmüş ve sondalanmışım. Mücadele etmek işe yaramadı. Uzaylı beni bir sandalyeye oturtuktan sonra uzun homurtu sesleri çıkardı. Duvara monte edilmiş bir tablete doğru yürüdü ve uzun kıç pençeleriyle ekrana dikkatlice basmasını izlerken bir kıkırdamayı bastırdım. Bir çekmece açıldı.

Odaya başka bir uzaylı girdi. Bu, büyük adamın çok daha küçük bir versiyonuydu. Ellerinde kocaman bir pençe olmadığını ve pençelerinin çok daha kısa olduğunu hemen fark ettim. Çok daha yüksek bir ses tonuyla konuşuyordu ve bana doğru döndüğünde metal göğüs kapağını fark ettim. Kesinlikle dişiydi.

"Hey, beni anladığınızı sanmıyorum?"

Açık çekmeceye uzandı ve bana doğru yürüdü. Önce ağzını, sonra elindeki nesneyi, sonra kulağını ve tekrar ağzını ve kulağını işaret etti. Sessiz sinema konusunda hiç iyi olmadım ama sanırım elindeki şey onu anlamamı sağlayacaktı. Pazularımı işaret etti.

Lanet olsun, koluma bir şey sokacaktı.

İri adam kolumu kaldırdı ve yerinde tuttu. Sıkı tutuyordu ama cezalandırıcı değildi. Kadın yaklaştığında elinde küçük bir bıçak vardı. Kolumu geri çekmeye çalıştım ama beni sıkıca tuttu. Küçük bir kesik açtığında nefesimi büyük bir vınlamayla dışarı verdim. Kesiğe bir alet tuttu ve bir düğmeye bastı. Vücuduma bir şeyin girdiğini hissettim ve sonra o noktanın üzerinde bir değnek sallıyordu. Acı kayboldu.

O kadar da kötü değildi.

Ve sonra iğneyi gördüm. Koluma enjekte ettiği koca kışlı iğneyi.

"Orospu çocuğu," diye bağırdım.

"Anlamıyorum," dedi kadın. "Belki de çevirmen arızalıdır. Başka bir tane denememiz gerekebilir."

Gözlerimi kırptım. Az önce onu çok iyi anlamıştım. "Bir tane daha getireceğim," dedi erkek.

Bir elimi kaldırdım. "Woah, woah. Anlıyorum. Beni tekrar kesmene gerek yok."

Kadın bana gülümsedi. "Oh, güzel." Karşımdaki sandalyeye oturdu. "Benim adım Teraso. Tüm ineklerimizin mutlu düveler olduğu Creamy Cow çiftliğine hoş geldiniz. İnek 3592'yi çok seveceksiniz."

"Şimdi ne olacak?"

"Burada hiçbir şey istemeyeceksiniz. Size şefkatle davranılacak ve günlerinizin geri kalanını mutlu, sağlıklı bir inek olarak yaşayacaksınız" dedi.

"Ama ben inek değilim." Bariz olanı gösterdim. En azından ben oldukça bariz olduğunu düşündüm.

Teraso dizimi okşadı. "Merak etme. Sütün çabucak gelecektir. Endişelenmene gerek yok, 3592."

Başımı salladım. "Bekle. Ne? Neden süt içeyim ki?" *Bu uzaylıların çok zeki olduklarını sanmıyorum.* "Oh, kahretsin. O kadınların merada yaptığı şey buydu. İnek gibi davranmalarını istiyorsun."

Teraso başını öne eğdi. "Numara değil. Onlar sahibinin inekleri."

Aman Tanrım. Nasıl boktan bir duruma düştüm ben böyle? "Vajinamı mı yiyeceksin?" Ağzımdan kaçırdım.

"Neden senin herhangi bir parçanı yiyelim ki?" Erkek başını kaşıdı, sonra dişiye doğru baktı. "Bu ineğin sağlıklı olduğundan emin misin?"

"Biz burada inek yemeyiz." Teraso ayağa kalktı ve tablete dokundu. "3592 sağlıklı, o yüzden yarın sürüye katılabilir." Başını kaldırıp bana baktı, saçlarındaki uzun sarmaşıklar havada dalgalanıyordu.

"Bu ne anlama geliyor?"

"Bu gece sizi yeni ahırınıza yerleştireceğiz ve iyi bir yemek hazırlayacağız. İneklerimizin sağlıklı beslenmesini çok ciddiye alıyoruz." Kapıya doğru yürüdü ama durdu ve erkeğe doğru baktı. "Çiftçi Thuldar kuralları sizinle birlikte gözden geçirecek. Herhangi bir yanlış anlaşılma istemeyiz."

Erkek başını salladı ve karşımdaki koltuğa oturdu. "Hoş geldiniz 3592. Ben Thuldar, Creamy Cow'un baş çiftçisiyim. Mümkün olduğunca ineklerimizin serbest dolaşmasına izin vermeye çalışıyoruz. Sana her sabah Doğu otlığına kadar eşlik edeceğiz, böylece sabahları yemek yiyip eğlenmene izin vereceğiz. Siz beşinci sürüdesiniz, bu nedenle düdük beş kez çaldığında sağım için ahıra dönmeniz beklenecek."

Eğlenebilecek miydim? Bu da ne demek oluyor? "Kadınların elleri ve dizleri üzerinde yaptıkları şey bu muydu?"

"Şimdi, şimdi 3592. Bu *inekler* otluyordu ve evet, bazıları oynayıyordu. Birinci kural. Biz çiftçiler istemedikçe inekler konuşmaz." Thuldor bana gülümsedi, keskin dişleri bu gülümsemeyi güven vermekten çok tehditkâr kılıyordu. Koltuğumda geriye doğru büzüldüm.

"Anladım. Konuşmak yok," diye kabul ettim. Sivri dişli devi kızdırmayacaktım.

"Güzel. Bir soru sorulduğunda cevap verebilirsiniz ama bunun dışında böğürmenizi tercih ederiz. Seni fazla yormak istemeyiz."

Bu şey gerçek miydi? "Çok naziksiniz."

"Süt üretmenin vücudunuzda doğal olmayan değişikliklere neden olabileceğini biliyoruz, bu nedenle gerektiğinde gelip gerginliği azaltacağız. Tüm bunlar profesyonelce yapılacaktır. Endişelenmenizi gerektirecek hiçbir şey yok."

Doğal olmayan konusunda beni kaybetti ama onu sorgulayacak halim yoktu. "Um, tamam."

"Çiftçiler sizi gece gündüz koruyacak, bu yüzden korkmanıza gerek yok. Bir serseri saldırısı durumunda, bir alarm çalacak ve ahıra koşmalısınız. Ahır güvenlik demektir. Ama biz hazırlıklıyız ve birkaç aydır bir inek bile kaybetmedik, bu yüzden rahat olun."

Tamam... Bunun peşini bırakmayacaktım. "Aylar mı? Sadece aylar mı? Ve kanka da neyin nesi?"

"Hayır, hayır. Endişelenmeyin. Güvenliğimizi arttırdık ve artık saldırılardan korunmak için görünmez ağlarımız var."

"Arkadaş nedir?" Tekrar ettim.

"Sanırım bugünlük yeterince konuştun. Şimdi seni ahırına götüreceğim," dedi sorumu duymazdan gelerek. "Beni takip et."

Başka bir seçeneğim olduğunu düşünmediğim için arkasından yürüdüm. Durakladı ve arkasını döndü. "Neden iki ayak üzerinde yürüyorsun? Hasırlarınız hemen şurada," dedi mavi bir yolu işaret ederken. "Aksi belirtilmedikçe ineklerimizin dört ayak üzerinde olması beklenir. Aksi belirtilmedikçe dört ayak üzerinde olmanızı bekliyoruz, ancak günlük egzersiz saatinde dik yürümenize izin verilir ve akşamları süt sağıldıktan sonra ahırınızda dik bir pozisyonda dolaşabilirsiniz."

Yönlendirdiği yere ellerimin ve dizlerimin üzerine çöktüm. Her neyse, yumuşaklık beni yastıkladı, bu yüzden peşinden süründüğümde acımadı. İsyan etmek ve bu boktan Eski McDonald bokundan kaçmak istedim ama gidecek hiçbir yerim yoktu. Gözyaşlarım damlayarak mavi şeyin üzerine düştü ve çabucak emildi. Harika.

Açık bir kapının önünde durdu. "Burası dışkılama istasyonu. Araştırmalarımız vahşi ineklerin bazen aşinalık istediklerini gösterdi, bu yüzden bir-"

"Oh, teşekkürler bebek İsa!" Yerimden fırlayıp tuvalete koştum ve Thuldar'ın izleyip izlemediğini umursamadan hemen dibe çöktüm. Muazzam bir rahatlama hissettim. İdrar yapmak hiç bu kadar iyi gelmemişti.

"Uh hum. Bu seferki yanlış davranışını görmezden geleceğim ama bir dahaki sefere ceza vereceğim. İşiniz bittikten sonra kırmızı düğmeye basın. Sonra da düzgünce temizlenmek için orada durun." Odanın karşı tarafında geniş bir çim alanının olduğu yeri işaret etti.

Kırmızı düğmeye basmakta tereddüt ettim ama Thuldar ben basana kadar bana baktı. Sıcak su mahrem yerlerime çarptığında bir kıkırdama duydum. Ardından bir sıcak hava patlaması geldi.

Thuldar onaylamayan bir sesle, "Hımm." dedi.

Çimlere doğru yürümeye başladığımda bana yeri işaret etti. Tekrar ellerimin ve dizlerimin üzerine çöktüm ve çimlere doğru süründüm. Mis gibi kokan ılık su vücuduma çarptı. Her yönden geliyordu ve

kesinlikle inanılmazdı. Tatlı kokuyla sıırıslıklam olduktan sonra, üzerimden ve altımdan sıcak hava akıyordu.

"Güzel," dedi Thuldar ve odadan çıktı. "Gel inek."

Bu güzel sıcak havayı terk etmekten nefret ediyordum ama bir kez daha itaatkâr bir şekilde onun peşinden gittim. Kabinin kapısını açtığında, itaatkâr bir şekilde sürünerek içeri girdim. Benimkinin yanındaki ahırların ikisi de boştu. Sanırım *inekler* otlaıktaydı.

Yine mavi kumaştan yapılmış yatak çok davetkâr görünüyordu. Çok uzun bir gün geçirmiştım. Yoksa günler miydi? Bilmiyordum.

"Çiminiz yakında getirilecek. Dinlenin 3592." Kapı usulca kapandı. Yatağa doğru ilerledim ve üzerine yuvarlandım. Gözyaşlarım kumaşın üzerine sıçradı ve kayboldu. Yatak sıcak ve rahattı. Thuldar'ın tavsiyesine uyacak ve bir süre dinlenecektim. Gücüme ihtiyacım olacakmış gibi bir his vardı içimde.

Altıncı Bölüm

Hsancılar beni uyandırdı. Ama mavi yatağım çok rahat ve sıcacıktı. O kadar rahattı ki. mavi malzeme oldu Büyülü. Orada oldu Hayırbaşka bir açıklaması yok. Üşüdüğümde beni ısıtırdı. Sıcak olduğumda, beni serinletiyordu. Gece boyunca kalkmayı düşündüğüm her an beni uykuya geri döndüren hafif bir titreşim ürettiyordu. Ayrılmak istemedim.

Yumuşak yuvam. Bir kez olsun yataktan fırlayıp işe koşmak zorunda kalmadım.

Ama sonra duydum. Moos. Etrafımdan geliyorlardı. İnsan ağzından, sığır ağzından değil. Yataktan yuvarlandım, ayağa kalktım ve bir şeylerin ters gittiğini hemen fark ettim. Karıncalanan göğüslerime baktım ve neredeyse dilimi yutacaktım. Kocamanlardı! Ve acıyorlardı. Avuçlarımı meme uçlarıma üzerine koydum. Tanrım, acıyorlardı.

"Onlara dokunma. Çiftçiler yakında bizi sağlamak için burada olacaklar," diye yumuşak bir ses geldi yanımdan. "Beklerken neden biraz ot yemiyorsun? Çiftçi Thuldar yemeğini getirdiğinde uyuyor olmandan endişelendi."

Döndüğümde yanımdaki bölmede kendi mavi yatağında yatan bir kadın buldum. Hâlâ göğsümü sıkan ellerimde ılık bir sıvı hissettiğimde onları çektim ve şok içinde bakakaldım. Emziriyordum. Keskin bir şaşkınlık çığlığı attım ve sanki bu olanları durdurabilirmiş gibi ellerimi göğüslerime kenetledim.

"Hayır. Hayır. Lütfen sakın ol 3592. Kendini cezalandıracaksın." Kadın dört ayak üzerinde sürünerek bana doğru geldi. "Buraya gel."

"Bu çok yanlış! Neden bize böyle davranıyorlar? Bizi kilit altında tutamazlar," diye söylenirken küçük muhafazamda volta atıyordum.

Kapı açıldı ve Thuldar küçük alana girdi. "3592, hemen aşağı in. Neden beklenen böğürme sesini çıkarmıyorsun? İlk süt sağma zamanın geldi."

Daha önce hiç hissetmediğim bir öfke hissettim. Bu canavarlar bizi sığıra çevirmeye nasıl cüret ederler? Bedenimi bana karşı kullanmaya nasıl cüret ederler?

Sikeyim böyle işi! Daha ne yapacağımı düşünmeden kolumu geri çektim ve koca oof'u çirkin suratının tam ortasına yumrukladım. Yan bölmedeki kadından şok olmuş bir soluk geldi ve Thuldar'dan alçak bir hırıltı yükseldi.

"Zatorg," diye bağırdı. "Elimizde asi bir inek var."

Zatorg'un kim olduğunu bilmiyordum ama öğrenmek istemediğimi de biliyordum. Yaklaştım ve Thuldar'ın aletine bir tekme attım, sonra da yere düşerken suratına bir diz darbesi indirdim. Kapıya doğru dönerek içeri girdim ve koşmaya başladım. Sadece birkaç adım atmıştım ki pençeli eller beni yerden kaldırdı.

Tekmeledim, yumrukladım ve hatta uzaylının ulaşabildiğim her yerini ısırdım, tüm bu süre boyunca çığlık attım. Uzaylı sanki ben sinir bozucu bir böcekten başka bir şey değilmişim gibi davrandı. Kayıtsızca ahırına doğru yürüdü, sonra beni ayağa kalkmakta olan Thuldar'ın önüne bıraktı.

Thuldar yeni uzaylıya, "Deliliğe yenik düşmüş," dedi. "Onu hemen süt sağma makinesine bağla Zatorg, sonra da bedenini rahatlatmalıyız."

"Ben-"

"Evet efendim," diye yanıtladı Zatorg, ben bir kez daha dört ayak üzerine düşene kadar omzuma bastırarak. "Ve onu cezalandırmalıyız," dedi Zatorg kararlılıkla.

"Siktir git. Ben sağılacak bir inek değilim! Ben bir insanım. İnsanların hakları vardır!" Kıpırma inen sert bir tokat tiradımı kesti.

Thuldar sakince, "Kıpırdamadan dur 3592, yoksa seni zapt ettiririm," dedi.

Ses tonu beni daha da sinirlendirdi. "Ben bir numara değilim. Benim adım Lorelei," diye bağırdım. "Lorelei." Ayağa kalkmaya çalıştım ama geri bastırıldım.

"Onu zapt edin. Kendisine bakılana kadar onunla konuşmanın bir anlamı yok," dedi Zatorg.

Açık kapıya doğru süründüm. "Bu coo coo yuvasından siktir olup gitmem lazım. Bırakın beni!"

İçlerinden biri beni kaldırdı ve yere yatırdı. Etrafta çırpınmam ve çığlık atmam onları caydırmak için hiçbir işe yaramadı. Küçük alan boyunca aralıksız bir bip sesi duyuldu ve bildiğim bir sonraki şey, benim

Ellerim ve bileklerim garip bir çift eldivenle kaplanmıştı. Kendimi kurtarmaya çalıştığım da hareket edemiyordum.

"Bırakın beni orospu çocukları. Hepinizi öldüreceğim," diye bağırdım.

Birisi ağzıma bir tıkaç sokarak konuşmamı yarıda kesti. Hızla karnımın altına yastıklı bir tabure ittiler ve bacaklarımı sıkıca bağlayarak zorla ayırdılar. Hareket ettirebildiğim tek şey başımdı, o da çılgınca ileri geri sallanarak uzaylıların etrafımda hareket edişini izliyordu.

Thuldar elinde huniye benzer iki nesne tutuyordu. Eğildi ve onları göğüslerimin üzerine yerleştirdi. Birbirine bağlı hortumları kabının önüne götürdü ve bir tür fişe taktı. Yanındaki düğmeye bastığında huniler göğüslerimi emmeye başladı. Üzerime bir rahatlama hissi çöktüğünde kendimden iğrendim ama lanet olsun iyi hissettirmişti. Sütün - kendi vücudumdan gelen sütün - şeffaf hortumdan geçişini izledim.

Ve sonra ıslak bir şey açıktaki amıma çarptı. Bağlarımın içinde sarsıldım ve ağzımdaki tıkaçtan çılgılık attım.

Ne oluyor lan? İstediklerini aldılar. Lanet bir inek gibi sağılıyordum.

Başımı çevirdim ve bir uzaylının vajinama yakın eğildiğini gördüğümde neredeyse şoktan bayılacaktım. Sarmaşıklarını kullanarak ağzından nem çıkarıyor ve labialarıma yayıyordu.

Ondan kaçmak için ileri atılmaya çalıştım ama vücudum sıkıca tutuldu. Kıçıma bir tokat indi.

"Kıpırdama, inek. Yakında bitecek ve o zaman kendini daha iyi hissedeceksin."

Ama daha iyi hissetmiyordum. Uzaylı tükürüğü bana bir şeyler yapıyordu. İç kaslarımın kasıldığını ve gevşediğini hissettim. Heyecanımın sıvı kanıtı vücudumdan damladı, ancak sarmaşıklar tarafından yakalanıp vajinama geri bastırıldı. Kalçalarım geriye doğru eğildi, daha fazla temas kurmaya çalıştım.

Mike beni becerdiği süre boyunca kuru kalmıştım, ama lanet olsun, üzerime biraz uzaylı tükürüğü sürünce ahlaksız bir şıfıntıya dönüştüm. Göğüslerimden hunilere süt akmaya devam etti. Çifte zevk çok fazlaydı. Başımı eğdim, utandım ve yıllardır olmadığım kadar tahrik oldum.

Kıçıma inen sert bir tokat neredeyse beni zevkten uyandırmaya yetecekti... bu her ne haltsa. Bir tane daha indi. Ve bir tane daha.

"Konuşmamayı unutmamalısın." *Şaplak*. "Bir çiftçi aksini söylemediği sürece sadece böğürürsün." *Şaplak*. "Dört ayak üzerinde sürüneceksin." *Şaplak*. "Söylendiğinde yiyeceksin." *Şaplak*. *Şaplak*. *Şaplak*. "İtaatkar olacaksın."

"Sanırım bu kadar yeter, Zatorg. Eminim 3592 dersini almıştır," dedi Thuldar. "Ona ihtiyacı olan rahatlamayı sağlayın, sonra onu çözebilirsiniz."

Nefes nefese kalmıştım ve ağzımdan salyalar akıyordu. *Şaplak* ihtiyacımı azaltmamıştı. Aksine daha da kötüleştirmişti. Bu iğrenç yaratıklar tarafından nasıl bu kadar tahrik edilebiliyordum?

Uzun ve sert bir şey dudaklarıma sürtündüğünde geriye doğru baktım. Zatorg uzun metal bir çubuk tutuyordu. Onu amımın içine soktuğunda vücudumdan bir elektrik akımı geçti ve tüm sinir uçlarımı aydınlattı. İyi ki ağzımı tıkamışlardı çünkü çubuğu yavaşça geri çektiğinde, içimde bırakması için yalvarmaya hazırdım. Ağzımdan çıkan inleme ve sızlanma seslerinin ahırın içinde çınlaması ve çevredekileri olan bitenden haberdar etmesi yeterince kötüydü.

Zatorg'un dokunaçları sırtımda ve kığımında aşağı yukarı gezindi. "Güzel inek. İşte bu kadar. Hepsini dışarı çıkar."

Uzun metal çubuğu vücudumun içine ve dışına pompaladı. Nefesim kesildi ve kalbim hızlandı. Nabzım içimde atmaya başladı,

Yedinci Bölüm

Ikahveyi özledim. Ve patates cipsini. Kitaplarımı özledim. Ve mahremiyeti. Sürekli izleniyor olmak beni yavaş yavaş delirtiyordu.

Ve sağılmaktan bıkmıştım! Çiftçiler günde dört kez gelip bizi süt sağma makinelerine bağladılar. Çiftçiler sözde kabahatlerimden dolayı beni birkaç kez daha zevk seanslarına tabi tuttular ama artık onların ceza anlayışının ne olduğunu bildiğim için uzaylı tutsaklarımdan korkmuyorum.

Ahırdaki diğer tüm kadınların burada doğup büyüdüklerini öğrenmek beni şok etmişti. İnsan ya da uzaylı, dış dünya hakkında hiçbir şey bilmiyorlardı. *Bu ne kadar berbat bir durumdu?*

Yanımdaki kadın, tüm ineklere Lorelei demenin isimlerin işleyişine uygun olmadığını açıkladıktan sonra Anna ismini seçmişti. İlk başta, çiftçilerin bizi beslediği "inekler sadece böğürür" saçmalığını kırma konusunda çok tereddütlüydü, ancak konuşmaya başladıktan sonra durmadı. Çiftçiler kulak kesilir kesilmez, bana diğer insanların nasıl yaşadığını soruyordu.

Burada bulunduğum her gün, merada birlikte vakit geçirdiğim kadınların giderek daha fazlası ahır dışındaki hayat hakkında bilgi almak istiyordu. Çiftçiler sürekli olarak konuşmalarımızı kesmeye çalışıyordu ama kadınlar onların uzaklaşmasını bekliyor ve sonra tekrar başlıyorlardı. Hikayelerimi yuttular ve durumlarının gerçekten ne kadar berbat olduğunu öğreniyorlardı.

En komiği de Dünya'da ot yemediğimizi açıkladığım zamandı. Ben en sevdiğim yemek olan poutine, hamburger ve tereyağlı tartları anlatırken gözleri fal taşı gibi açılırdı. Üzücü olan şey, bizim yemeklerimizi kıyaslayabilecekleri hiçbir şey olmamasıydı. Yedikleri tek şey otu. Evet, ot.

çeşitli tatlarla sahip olacak şekilde genetiği değiştirilmişti, ancak dokusu her zaman aynıydı. Ve bizim için sağlıklıydı. Eğlenceli bir yanı yoktu.

Hikâyelerim ahırın her yerine yayıldı ve işte o zaman işler ilginçleşmeye başladı. Kadınlar insan haklarını öğrendiklerinde daha fazlasını öğrenmek istediler ve ben de memnuniyetle ayaklanmalar, özgürlük yürüyüşleri, grevler ve yürüyüşler hakkında hikayeler anlattım. Devrimci tohumlar ekim ve gelişmesine izin verdim.

Anna yüksek sesle, "Hayır, taleplerimiz karşılanana kadar benden daha fazla süt alamayacaksınız!" dedi.

Zatorg bir adım geri çekilip ne yapacağını bilemiyormuş gibi ellerini havada gezdirince yüksek sesle güldüm. "Ama seni sağmamıza izin vermelisin. Hoşuna gidiyor."

"Gerçek yemek istiyoruz. Kurabiye," diye bağırdı bir kadın sıranın aşığından. "Ve turta."

"Ben de Dirty Dancing izlemek istiyorum," diye bağırdı bir başkası. "Grevdeyiz!" Uzun boylu bir kızıl gururla ilan etti.

Zatorg bana doğru döndü ve bir hırıltı çıkardı. Daha fazla kadın taleplerini sıralarken ona sııttım. En komiği, tuvaleti gerçek bir insan gibi kullanmak istediğini, çünkü dört ayak üzerinde işemekten bıktığını haykıran bir kadındı.

Çiftçiler kadınların sıraya girmesini nasıl engelleyeceklerini bilemeden çok içinde durdular. Ahır tam bir kaos içindeydi ve ben her saniyesine bayılıyordum. Bu sik kafalılar bu zavallı kadınlara bu şekilde davranmaya nasıl cüret ederler?

"Teraso," diye kükredi Thuldar. "Bir şeyler yap!"

"Bu kitlesel bir histeri," dedi Zatorg kendi etrafında dönerek. "Tüm sürüyü kışkırttı."

Çıkışa yöneldiğimizde bir çiftçi önümüze çıktı ama hemen fikrini değiştirdi ve yoldan çekildi. Biz kadınların sayısı çiftçilerden yüze bir fazlaydı.

En yakın otlağın etrafında yürürken dışarıdaki kadınlar da hızla bize katıldı. "Daha fazla süt yok! Daha fazla süt yok" diye slogan attık. Biz en yakın meranın etrafında yürürken, çiftçiler kadınları yakalamaya çalıştı, ama onlar da hızla geri püskürtüldü.

"Sahile gitmek istiyorum."

"Araba kullanmayı öğrenmek istiyorum."

"Dünyaya gidip özgür bir inek olmak istiyorum." *Bunun üzerinde biraz çalışılması gerekiyordu ama deniyorlardı.*

"Daha fazla süt yok. Daha fazla süt yok!"

Meranın önünden yüksek sesli bir çığlık duyuldu ve ardından "Burada ne haltlar dönüyor?" diye bağırıldı.

Kadınların hepsi birden durdu. Kargaşanın kaynağını bulmak için parmak uçlarımda durdum. Çok uzun boylu üç figür kadınların arasından geçiyordu. Her biri farklı renkte kapüşonlu bir cübbe giyiyordu. Kırmızı, sarı ve mavi.

Sarı giysili olanın kafasının yanından boynuzlar çıkıyordu. Bunca zamandır cehennemdeydim de şimdi şeytanla mı karşılaşacaktım?

"Thuldar, rapor ver," dedi öndeki.

Anna'ya döndüm. "Kim bunlar?"

Gözleri kocaman açılmıştı ve solgundu. "Sahipleri."

Thuldar koşarak yeni gelen üç kişinin yanında durdu.

"Burada neler oluyor? İnekler neden başıboş dolaşıyor?" diye sordu mavili olan.

"Bu vahşi inek, 3592, efendim. Tüm sürüyü altüst etti," diye yanıtladı Thuldar. "Toplu histeri olduğunu düşünüyoruz. Buna 'grev' diyorlar ve onları sağmamıza izin vermiyorlar."

Kırmızılı olan kalabalığı taradı. "3592, buraya gel. Şimdi," diye emretti.

"Olamaz," diye fısıldadı Anna. "Belki de kaçmalısın. Ama ahbablara dikkat et."

Chumların uçan ve jilet gibi keskin dişleriyle insanları yakalayan devasa yaratıklar olduğunu öğrenmiştim. Uçan köpekbalıklarını düşünün. Yakın zamanda onlardan biriyle karşılaşmak istemiyordum.

Omzunu okşadım. "İyi olacağım." Neden üç uzaylı için daha endişelensin ki?

Kalabalığın arasından geçerken kadınlar bana yol açtılar. Başlarını eğdiler ve bazıları ben geçerken bana dokunmak için uzandı. Sanki ölüme yürüdüğümü düşünüyorlardı. Cüppeli figürleri bu kadar korkutucu yapan neydi?

Zatorg dirseğimi kavradı ve beni ev sahiplerinin önünde durmam için çekti. "Burası 3592," diye yüksek sesle ilan etti.

Boynuzlu uzaylı, belki de şeytan, ben yüzünü göremeden döndü. Giydikleri pelerinler oldukça havalıydı. Bir tür şey gibi görünüyordu

Hani şu fantastik filmlerde gördüğünüz sevimli elf ve uzun saçlı yaşlı adam. Bu adam "Geçemezsin" dememişti. "Ahırlarınıza gidin." demişti. Aynı tınıya sahip değildi.

Kadınlar elleri ve dizleri üzerine çöküp hiçbir sivil kargaşa belirtisi göstermeden ahıra doğru süründüklerinde şaşkınlıktan ağzım açık kaldı. Yani, evet, sesini yükseltmişti ama hepsi bu kadardı. Ve itaat ettiler. Hiç soru sormadılar. Yanındaki iki kişi sessizce onun yanında durmuş, kadınlar kaçarken sırtlarını bana dönmüşlerdi.

"Neden onları dinliyorsun? Ayağa kalk," diye bağırdım. İleri doğru adım atmaya çalıştığımda Zatorg elini sıktı.

Sürünerek yanından geçerken Anna başını kaldırıp baktı. Yüzünü öne çevirip yoluna devam ettiğinde gözyaşları yanaklarından süzölüyordu.

Bu şerefsizler! Her kimlerse, buradaki gerçek güç kesinlikle onlardı. Görevimizin başarısızlığa uğramasını engelleyemeyerek sessizce sızlandım.

Sarı cübbe döndüğünde yüzüne ilk kez baktım. Kendimi geri çekilmekten alıkoyamadım. Yüzü bir böceğe aitmiş gibi görünüyordu! En azından örümcek değildi. Yine de böceklerin hiçbir türünü sevmezdim. Bana doğru adım attığında kendimi kaybettim. Yaratıktan uzaklaşmak tek amacımdı. Kendimi ileri atmam Zatorg'un tutuşunu kırmadı. Serbest kalan elimle tekme ve yumruk atıyor, sıkı tutuşun içinde dönüp duruyordum. O şey daha fazla yaklaşmadan kaçmam gerekiyordu.

"Görüyor musun?" Thuldar serbest kolumu tuttu. "O çok asi bir inek."

Mavi ve kırmızı cüppeli figürler döndü ve kahretsin, hepsi böcekti. Başım bir o yana bir bu yana sallandı. Şeytan bir böceğin yüzüne sahipti. Yaklaştıkça kocaman gözleri bana sabitlendi. Bu gerçek olamazdı.

"Biri onu açık artırmaya götürmeli ve kusurlu olarak satmalı," diye önerdi Thuldar, belli ki bana karşı aklı başından gitmişti. Onun için üzülmedim.

Mavi cüppeli uzaylı diğer ikisine dönmeden önce, "Hayır, onu evcilleştireceğiz," dedi. "Bunu en iyi nasıl halledeceğimizi konuşmamız gerekiyor."

Birkaç adım uzaklaştılar ve kafalarını birleştirdiler. Kırmızı olan bana baktı, kaçamayacağımı çok iyi bildiğim halde mücadele etmeye devam ettim.

Mavi cüppeli olan gruptan ayrıldı ve bize doğru yürüdü. "3592'yi eğitim için ana eve götüreceğiz. Bizim yöntemlerimizi öğrenmek için bire bir zamana ihtiyacı var."

Beni kucağına aldı ve omzuna atıp götürdü. Her şey çok hızlı oldu. Elllerinden kaçmak için zamanım olmadı. Altımdaki vücut sert ve kaslıydı. "Onu şimdi götüreceğiz ki diğer inekler onun sıkıntısını duymasın. Hepsinin üzülp sütü ekşitmesini istemeyiz."

Hay sikeyim. Başım ciddi beladaydı. Bu canavarlar bana ne yapmayı planlıyordu?

"İnekleri kontrol ettikten sonra burada neler olduğuna dair tam bir rapor istiyoruz Thuldar. Teraso'ya söyle onları kontrol etsin," dedi mavi olan arkamızdan gelmeden önce.

Sonunda sesimi buldum. "Beni nereye götürüyorsun? İndir beni, seni pislik. Kendi başıma yürüyebilirim." Bakışlarım arkamdan gelen iki uzaylıyı korkutmadı. Ya da belki de korkuttu. O uzaylı ifadelerinin ne anlama geldiğini kim bilebilirdi ki?

Taleplerimi ve sorularımı görmezden geldiler. Sanırım öğrenmek üzereydim.

Sekizinci Bölüm

A Uzun adımları bizi meradan uzaklaştırdıktan sonra, daha peyzajlı bir alandan geçerek yolumuza devam ettik. Garip görünümlü çiçekleri olan büyük çalılar vardı. Bazılarının dilleri olduğuna yemin edebilirim.

durgun havada dalgalanıyordu... ürpertici. Her şey yemyeşil ve bakımlıydı.

Söylenmelerim devam etti. Sanırım hareket etmeyi bıraktığımızda onlara aklıma gelen tüm yaratıcı küfürleri etmişim. Ayaklarımın üzerine indirildikten sonra büyük bir kubbe yapısına baktım. Mor ve mavi tonları çok güzeldi. Bir bukalemunun çevresine uyum sağlamasına benzer şekilde bulutlara uyum sağlamak için renk değiştiriyor gibiydi.

Mavi cüppeli uzaylı elini binanın yan tarafına bastırdı ve bir kapı açıldı. Sırtımdaki bir el beni ileri doğru itti. Etrafımı saran güzellik beni susturdu.

Her yerde bitkiler vardı. Ortada uzun bir ağaç duruyordu ve kubbenin kenarlarında sürünen ve merdivenlerdeki tırabzanlara kadar uzanan bir tür sarmaşık vardı. Yan duvarda bir şelale vardı. Lanet olası bir şelale. Suyun nereden geldiği benim için tam bir muammaydı.

"Vay canına," diye mırıldandım.

"En azından artık sessiz kalabileceğini biliyoruz," dedi sarı cüppeli figür derin bir sesle. Pelerininin bir tür zırha benzeyen havalı görünümlü omuz yastıkları vardı. Hafta sonları giyinip şövalye taklidi yapan eski sevgilim Kurt'e daha fazla dikkat etmeliydim. Onlara ne dendiğini bilirdi.

Uzaylıları görmezden geldim ve kubbenin içine doğru ilerledim. Bana şehirde ziyaret ettiğim botanik bahçelerini hatırlattı. Bakacak o kadar çok şey vardı ki, bunaltıcıydı. Gözlerim ileri geri gidip geliyor, her şeyi kavramaya çalışıyordu.

"Gel bakalım." Kırmızı cüppeli beni bir patikaya ve bir oyuğa götürdü. Yere doğru işaret etti. "Otur. Şimdi."

Yastıklı zemine oturduğumda, bunun yatağım ve ahırdaki minderlerle aynı türden bir malzeme olduğunu fark ettim. Anında kendimi daha rahatlamış hissettim.

"Kırmıldama, 3592. Size birazdan hitap edeceğiz," dedi sarı cübbeli, sesi sertti.

"Benim adım 3592 değil," diye homurdandım. "Adım Lorelei, kimse sorma zahmetine girmedim."

Beni görmezden geldiler ve hiçbiri yüzüme bakmadan kapı aralığında topluca durdular. Kimin ne dediğini anlayamıyordum ama sanki burada değilmişim gibi benim hakkımda konuştuklarını net bir şekilde duyabiliyordum.

"Şimdi ineği ne yapacağız?"

"Ek cezalar bulmamız gerekiyor."

"İnek için çok para ödedik ama o tüm sürüyü bozdu. Bunu çözmemiz gerek."

"Onu burada ne kadar tutacağız? İnek nerede uyuyacak?" Dönüp bana baktılar.

"Komşulardan tavsiye isteyebiliriz," dedi kırmızılı olan.

"Ve o pisliklere ne yaptığımızı bilmediğimizi mi itiraf edelim? Kahretsin, hayır," dedi mavi olan hırıltılı bir ses tonuyla.

Sarı olan başını salladı. "Onları nasıl evcilleştireceğimizi öğrenene kadar başka yabani inek alamayız. Kendi araştırmamızı kendimiz yapmalıyız."

"Ya da işte bir fikir. Benimle konuşmayı deneyebilirsin," diye tersledim. "Neden tüm türlerin erkekleri bu kadar sık kafalı?"

"Konuşmayı kes," diye hırladı mavi olan. "Sadece izin verildiğinde konuşabilirsin."

"Evet, o konuda. Bununla bir sorunum yok," diye karşılık verdim. "Tanrı bana bir ses verdi ve istediğim zaman onu kullanmaya niyetliyim. Gıdaklayan bir şey istiyorsanız, lanet olası bir inek alın, lanet olası bir insan değil."

Mavi olanın nefes alış veriş gürlülüğüydü ve odanın içinde bana doğru koşarken bir tür gıcırta sesi çıkardı. Bileklerimden tuttu ve beni yukarı çekti. "Onu bağlamak için bana bir şey getir."

Tüm bu yerden o kadar bıkmıştım ki, sağduyumun önüne geçmişti. Bu yaratıklar beni kolayca öldürebilirdi. Uzun boylu uzaylılardan çok daha küçüktüm ama bu noktada umurumda değildi. Bir mucize olmazsa Dünya'yı bir daha asla göremeyeceğimi biliyordum.

"Büyük, güçlü uzaylı şimdi de beni cezalandıracak mı?" Beni esir alan kişiye ters ters baktım. "Tıpkı bir erkek gibi. İstedğini elde edemediğinde öfke nöbeti geçirirsin." Karşı koyma zahmetine girmedim. Bana istediklerini yapacaklardı.

Red arkasında uzun bir sarmaşıkla geri döndüğünde kıkırdamamı engelleyemedim. Bu adamlar tam olarak sert çekirdekli değillerdi.

"Ne yapıyor bu?" Kırmızı, sarmaşığı mavi cüppeli olana uzattı.

Mavi bornozun dev siyah gözleri benimkilerle buluştu. Ağzının bir parçası olduğunu tahmin ettiğim kıskaçları birbirine sürtünürken sürekli derin nefes alıp veriyor, gıcırtilı sesler çıkarıyordu.

Kollarımı yan tarafımdan aşağı doğru tuttu. "Onu çenesinin altından ayak bileklerine kadar bağlayın. Her türlü serbest hareket hakkını kaybetti."

Sarı ve mavi işe koyuldu ve çok geçmeden bir mumyanın nasıl hissettirdiğini anladım. Dolgun göğüslerimin üzerindeki baskı bunu çok rahatsız edici hale getirdi, ama beni kıvrandırken görmelerine izin vermeyi reddettim. Beni tekrar yatırdılar.

"Yapacak planlarımız var. Burada güvende olacaksınız," dedi mavi cüppeli uzaylı, onlar oyuktan ayrılırken.

Köşede kaybolurlarken arkalarından baktım. Beni burada bıraktıklarına inanamıyorum. Şerefsizler. Kendimi kurtarmama yardım edebilecek bir şey bulmak için boynumu çevirdim. Daha fazla bitkiden başka bir şey yoktu. Kubbeye bakabilmek için ters döndüm. Dans eden renkler beni bir süre oyaladı. E-okuyucum için adam öldürebilirim.

Bacaklarım çoktan uykuya dalmıştı ve sırtım bu pozisyonda bırakılmaktan ağrımaya başlamıştı. Umarım ucube uzaylılar yakında beni çözmeye gelirlerdi. Göğüslerimi ağır ve rahatsız hissediyordum. Kıpırdandığımda meme uçlarımdan süt sızıyor ve sarmaşık yapraklarının arasında birikiyordu.

Yaklaşan ayak seslerini duyduğumda içimi bir rahatlama kapladı. "Çöz beni," diye homurdandım.

Tek kelime etmeden bir uzaylı beni kucağına aldı ve hızla kubbeye doğru ilerledi. "Beni nereye götürüyorsun?" Beni görmezden geldiğinde kısa bir hırıltı çıkardım.

Kanepelerin olduğu geniş bir odaya geldiğimizde, buranın onların oturma odası olduğunu anladım. Sonra nereye gittiğimizi anladım. Beni bir odaya götürüyordu.

Odanın diğerk tarafında çitle çevrili bir alan var.

"Bana bir inek gibi davranmaya devam edeceksen, beni lanet olası ahıra geri götür," diye talep ettim.

Uzaylı beni çitin içindeki tanıdık mavi bir paspasın üzerine indirdi. Korkunç görünümlü yaratıklara baktım.

"Ben Taclan," dedi sarı giysili uzaylı. "Bu da Exton." Kırmızı cüppeli figürü işaret etti. "Ve bu da Osin." Maviyi işaret etti.

"3592, ilk cezana karar verdik. Pişmanlığını gösterene kadar sağılmayacaksın," dedi Taclan.

Bu pek de tehdit gibi görünmüyordu... Sağılmak istemiyordum.

"Yaptıklarının kabul edilemez olduğunu öğrenmen ve Sürüde bir yerin olacak," dedi Osin. "Sürüde sana güvenene kadar seni ev ineğimiz olarak yanımızda tutacağız."

"Ev ineği de neyin nesi?" Onlara ters ters baktım.

"Bir ev ineği sahibine ya da bu durumda sahiplerine uygun gördükleri şekilde süt sağlar." Taclan bacaklarımı bir arada tutan sarmaşığı çözdü. "Göğüslerin ve ellerin bağlı kalacak, böylece dolgunlaştığında kendini rahatlatmaya kalkışmayacaksın. Umarım dersini almışsındır, 3592."

Hissim geri geldiğinde bacaklarım acıyla karıncalandı. En azından biraz hareket edebildiğim için daha rahat nefes aldım.

"Dışarıda olma ayrıcalığını da kaybettin," diye ekledi Osin. "Evimizde gözetimsiz olarak kalabileceğine güvenilene kadar içimizden biri seninle kalacak. Umarım ne kadar büyük bir soruna yol açtığının farkındasıdır."

"Daha yeni başlıyorum, sık kafalılar," diye cevap vermekte gecikmedim.

"Biraz saygı göster." Ellerimi çitlere sabitlemekle meşgul olan Taclan beni ters çevirdi ve kıcıma bir şaplak attı.

"Ne oluyor lan?" Ona ters ters bakmak için döndüm ama

beni görmezden geldi. "Yerini öğreneceksin, inek."

Hırladım ve uzaylılara tekme attım, ama hepsi ulaşamayacağım uzaklıktaydı. Kısıtlamalarımın kurtulmaya çalışmak işe yaramadı. En azından daha fazla hareket edebiliyordum ve rahat mavi minderim vardı. Çitlere karşı oturur pozisyona gelmeye çalıştıktan sonra Taclan ve Exton'ın uzaklaşmasını izledim.

Osin yakınlardaki bir kanepeye oturdu, bir tablet aldı ve beni görmezden gelmeye devam etti. *Sen de siktir git, dostum*. Buradan manzara oldukça etkileyiciydi. Rengârenk bitki örtüsü Dünya'dakinden farklıydı. Her şey daha büyük ve biraz daha renkliydi.

Muhteşem ekosistem bile dikkatimi sonsuza kadar çekemedi. Aklımı kaçırarak kadar sıkılmışım. Yapacak bir şey bulamayınca gözümü uzaylıya diktim. Görünen tek kısmı yüzü ve elleriydi. Elleri şaşırtıcı derecede insan görünümlüydü, sadece pençe gibi tırnakları olan simsiyahtı.

Biraz daha zaman geçtikten sonra başka bir sorun ortaya çıktı. Tuvaleti kullanmam gerekiyordu ama tuvaletim ahırdıydı. Lanet olsun. Yer değiştirdim.

Exton onun yerini almaya geldiğinde Osin odadan çıktı. Göğüslerim hassas ve dolgundu ama şu ana kadar üstesinden gelemeyeceğim bir şey olmamıştı. Ama yakında tuvalete gitmem gerekecekti. Bacaklarımı çaprazladım ve Exton'a beni ahırdaki değerli tuvaletime götürmesi için yalvarmayı ciddi ciddi düşündüm. Minderin üzerine uzanana kadar kıpırdandım. Sonra biraz daha kıpırdandım.

"Ne yapıyorsun, inek?"

"Oh, şimdi konuşmakta özgür müyüm?" Alaycılığım yoğundu ama uzaylının bunu fark ettiğinden şüpheliyim. Kalçalarımı birbirine kenetledim.

"Evet," diye yanıtladı.

Siktir et. Eğer yakında gidecek bir yer bulamazsam, kendimi minderde utandıracaktım.

"Tuvaleti kullanmam gerekiyor. Lütfen," diye homurdandım. "Tuvaleti kullanabilmem için beni ahıra götürün."

Exton çitle çevrili alanıma girerken süzülüyor gibiydi ve kısa bir süre sonra bağlı bileklerimi çitten kurtardı. "Gel."

Şelaleye yaklaştık ve ben kendimi utandıracağımdan endişelendim. Akan su gitme ihtiyacımı daha da acil hale getirdi. "Bekle. Ahıra giden yol bu değil."

"Seni karakolumuza götürüyorum," dedi sakince. Bağlı bileklerimden tuttu ve beni bir odaya çekti. Şimdiye kadar gördüğüm en büyük tuvaleti işaret ederken, "Devam et," dedi.

"İnsan tuvaletini sevdik, bu yüzden buraya da bir tane kurduk." İri gözleri ve uzun sivri kısaçları yüzünden bunu söylemek zordu ama sanırım koyun gibi görünüyordu.

Üzerine işeyebileceğim çimlerden başka bir şey görmenin verdiği sevinçle neredeyse zıplayarak tuvalete doğru ilerledim. Oturağa tünemek için bağlı ellerimle beceriksizce zıpladım.

"Arkanı dönebilirsiniz. Biz insanlar işimizi yaparken biraz mahremiyete önem veririz."

"İş mi? Ne işi? İşemen gerektiğini sanıyordum," diye cevap verdi Exton. "Sadece arkanı dön," diye homurdandım ama artık çok geçti.

Doğa kontrolü ele almıştı.

Oh, tatlı bir rahatlama. Keşke başka tarafa bakmasını sağlayabilseydim de ağrıyan memelerimi rahatlatmaya çalışabilseydim.

"Hayır." Exton yanıma geldi ve ben işimi bitirirken rahatça duvara yaslandı.

Etrafıma bakındım ama ben sihirli düğmeye basamadan Exton benim için yapmıştı. Kesin olarak bildiğim bir şey vardı, eğer Dünya'ya geri dönebilirim, bir bide almak için para biriktirecektim.

Exton inmeme fırsat vermeden beni kaldırıp aşağı indirdi. "Gel."

Tekrar çitin içine girdiğimizde beni tekrar çite bağladı ve kanepedeki yerine geçti. Şerefsiz.

Göğüslerim normalden daha ağırdı. Harika bir duygu değildi. Emzirmeyi bırakınca süt kurumuyor muydu? Eğer bu benim başıma gelseydi, onlar için iyi olurdu. Ama muhtemelen bana daha fazla süt pompalayacaklardı. Uzandım ve ağrıyan göğüslerim kumaşa bastırarak şekilde karnımın üzerine döndüm. Serinlik hissi anında rahatlama getirdi.

Dokuzuncu Bölüm

M Göğüslerim beni deli ediyordu. Rahatsızlık beni uykumdan uyandırmıştı. Soğuk malzemenin üzerinde durmaları için kendimi kıpırdattım ama bu sadece bir süreliğine yardımcı oldu. Çıplak kaldığımda

Ahırdaki yatağımda, malzeme süt sızıntılarını emiyordu. Şimdi sütüm sarmaşıkların yapraklarına takılıyor ve beni yatmak için rahatsız edici ıslak noktalarla baş başa bırakıyordu. Hay sikeyim. Üzerimdeki baskıyı biraz azaltmam gerekecekti yoksa patlayabilirdim. Ya da en azından öyle hissediyordum.

Rahatsızlığı görmezden gelmek bu noktada bir seçenek değildi. Uzaylılar yakında beni sağlamazsa, gerçekten teslim olacak ve özür dileyecek kadar çaresiz kalabilirdim. Zavallı, ağrıyan göğüslerimi aklımdan çıkarmaya çalıştıkça başka bir şey düşünemez hale geliyordum. Sertleşmişlerdi ve yemin ederim uykumda daha da büyümüşlerdi. Bir ağrı kesici için adam öldürebilirdim.

Geçen zamanı ölçmenin hiçbir yolu olmadığı için ne kadar uyuduğumdan emin değildim. Kanepeye baktığımda Taclan'ın sırayla beni koruduğunu gördüm ama elindeki tablette ne yazıyorsa onunla meşgul görünüyordu.

Çaresizlik beni rehin tutan sarmaşıklara saldırmaya itti. Çit tırtıklı kenarları olmayan pürüzsüz bir metalden yapılmıştı ama sarmaşıkları ileri geri sallıyor ve bir mucize olması için dua ediyordum. Bu boktan durumdan kurtulmak istiyordum. Aşağılık bir çiftlik hayvanı gibi muamele görmekten bıkmıştım. Eğer kendimi çitten kurtarabilirsem, kubbeden çıktıktan sonra bileklerimi bir arada tutan sarmaşıklar için endişelenecektim.

Yorgunluk çökmeye başlamıştı ama kurtulmaya çalışmaya devam ettim. Taclan bir kez bile kafasını kaldırıp bakmadı, ben de devam ettim.

Sevinçten ağlayabilirdim.

İlk ip koptuğunda dikkat çekmemek için heyecanımı bastırdım. Çalışırken seçeneklerimi gözden geçirdim. Kaçmak güvenli bir seçenek gibi görünüyordu. Eminim bu aptal gezegende birilerinin Dünya'ya dönmenin bir yolu vardır. Belki onlara sütle rüşvet verebilirdim... Sahip olduğum tek şey buydu.

Son sarmaşık da kopunca Taclan'dan en uzaktaki çitin altına sürünerek girdim. Karnımın üzerine çökmek ve solucan gibi aşağıya inmek zorunda kaldım, sıkışan ellerim bunu daha da zorlaştırıyordu. Devasa göğüslerim neredeyse sığmıyordu ama sonunda geçmeyi başardım.

Gözden uzak durmaya çalışarak alçakta kaldım, ama buradaki herhangi bir şeyin bir insana zarar verip veremeyeceğini bilmiyordum, bu yüzden bitkilere dokunmamaya dikkat ettim. Kapı olması gerektiğini düşündüğüm yerde değildi. Hay sikeyim. Kubbe düşündüğümünden çok daha büyüktü. Geri dönmek en iyi plan gibi görünüyordu. Vücudumdan ter boşanıyordu ve giderek daha fazla hayal kırıklığına uğruyordum.

Kapıyı gördüğümde ona doğru koşmaya başladım. Gizliliğin canı cehenneme. Dışarı çıkmam gerekiyordu. Uzaylının yaptığı gibi elimi ekranın üzerinde gezdirmeyi denedim ama hiçbir şey olmadı. Elimi ekrana bastırıp rastgele bıçaklamak da aynı sonucu verdi. Görünen semboller benim için hiçbir şey ifade etmiyordu.

Arkamdan bir hışırtı geldi. Panikleyerek, evde işe yarayan şeyi yaptım. Şüpheye düşersen, canına oku. Sıkılı yumruklarımınla umutsuzca vurdum.

"Hadi seni bok parçası. Çıkar beni!"

"Özür dilerim. Bu komutu anlamıyorum," diye cevap verdi kadınsı bir ses yalvarışına. "Nasıl yardımcı olabilirim?"

Hah. Kubbe konuştu.

"Kapıyı açın lütfen."

"Elbette. Bana gideceğiniz yeri söylerseniz, bir harita getirip size en hızlı rotayı göstereceğim," dedi ses.

Omzumun üzerinden şöyle bir baktıktan sonra hevesle başımı salladım. "En yakın havaalanı.

Ya da uzay limanı. Uzay gemisi kiralayabileceğim bir yer," diye ağzımdan kaçırdım. "Elbette. Kırmızı nokta şu anda durduğunuz yer. Mavi ise Samanyolu Uzay İstasyonu'na günde iki kez uçuş gerçekleştiriyor."

Bağlı bileklerle alnımdaki teri sildim ve ekranda beliren haritayı inceledim.

"Teşekkürler." Dışarı çıktım ve bahçede koşmaya başladım, en çok kapsama alanı olan yerleri arıyordum. İhtiyacım olan tek şey

kaçmaya çalışırken bir çiftçiye yakalandım. Ellerim bağlıyken koşmak görüldüğü kadar kolay değildi. Ama bileklerimi kurtarmaya çalışarak zaman kaybetmek istemedim.

Kubbeden gelen yüksek sesli bağırışları duyduğumda hızlandım. Kaçışımı fark etmelerinin daha uzun süreceğini ummuştum. Bir çift koşucu ve birkaç lanet kıyafet için adam öldürebilirdim. Ayağım sert bir şeye çarptı ve yere düştüm. Zavallı ağrıyan göğüslerim yere düştüğümde yanıyormuş gibi hissetti. En azından yumuşak çimlerin üzerindeydim.

"Siktir!" Sarsılarak ayağa kalkıp tekrar havalanmadan önce bir süre nefes nefese kaldım. Devasa bitkilerin arasında zikzaklar çizerek bir çıkış yolu bulmaya çalışıyordum.

"3592!" Bağırış arkamdan geldi. "Burada olduğunuzu biliyoruz. Zara bize kubbeden ayrıldığınızı haber verdi."

Solumdan başka bir ses geldi. "Bahçede olmak senin için güvenli değil. Canın yanmadan önce göster kendini, 3592."

"Siktir et," diye fısıldadım kendi kendime yürümeye devam ederken. Bahçenin neredeyse sessizliğinde nefes alış verişim yüksek sesle duyuluyordu.

"Sadece cezayı artırıyorsun, 3592," diye yüksek sesle haykırdı.

Lanet olsun, pislikler beni sıkıştırıyor. Bögüren uzaylıdan uzaklaşmaya çalışarak aniden döndüm. Bir şey yanağımı kesti ve ben onu ısıramadan önce kısa bir çığlık atmaya zorladı. Ne kadar kötü olduğunu kontrol etmek için içgüdüsel olarak uzandığımda ellerim kan içinde yüzümden uzaklaştı.

Yüksek bir çalıdan kopan bir dal koluma dolandı ve koşumu yavaşlattı. Kendimi çektim ve vücudumdan daha fazla kan aktı. Nereden geldiği belli olmayan sarmaşıklar yılan gibi sürünerek bacaklarıma dolanmaya çalıştı. Dilimi ısırdım ve üzerlerinden atlayarak aşırı hevesli bitki örtüsüne tekme attım.

"Yaralandığının kokusunu alabiliyoruz, 3592. Bahçemiz de öyle. Güzellerimizden bazıları kanınızla ziyafet çekmek isteyecektir, bu yüzden kaçmayı bırakmanız en iyisi olacaktır."

Bitkiler beni yemek mi istiyor? Lanet olsun, bu lanet uzaylı kabusundan kurtulmalıyım.

Bir köşeden kaydım ve ileride bir çit gördüm. Lütfen diğer taraf daha güvenli olsun. Yüzümden akan gözyaşlarını görmezden gelerek var gücümle koştum. Haritaya göre, çiftlikten uzaklaştıktan sonra güneye doğru gitmem gerekiyordu.

Yere düştüğümde ileriye doğru gidişatım aniden durdu. Yukarı bakmaya çalıştığımda tek görebildiğim sarıydı. Öfkemi ve acımı haykırdım, kendimi kurtarmak için mücadele ettim.

Taclan cübbesini başımdan çekti, böylece görebildim. Bana sıkıca sarıldı. "Sakin ol 3592. Güvenliğin için yola çıkmamız gerekiyor."

Osin geldi ve hiç vakit kaybetmeden beni hâlâ debelendiğim yerden kaldırdı. "Aklından ne geçiyordu?" Derin sesi içimde bir ürperti yarattı.

Beni omzunun üzerinden attı, kıcıma bir şaplak attı ve bahçeye doğru geri yürüdü. Ne olduğunu anlamadan kubbenin kapısına geri dönmüştük.

Vücudumdan akan hayal kırıklığı, istismara uğramış bedenimin ve kaya gibi sert göğüslerimin acısıyla yarışıyordu. Göğsüme değen her fırça daha fazla acıya neden oluyordu.

"Lütfen beni yere bırakın," diye homurdandım, gerçekten ne kadar acı çektiğimi itiraf etmek istemiyordum. Kubbeye doğru attığım her adımda savaşma isteğim hızla azalıyordu.

Osin beni kubbeden geçirip tuvalete götürürken beni görmezden geldi, Taclan ve Exton da hemen arkamdaydı. Hayatımı sikeyim.

Beni yere yatırdı ve ayaklarımın üzerinde sabit durana kadar kollarımı tuttu. Bıraktığında dizlerimin üzerine çöktüm ve öne doğru eğilerek hıçkırıklarımı bastırdım. Yanaklarımdan aşağıya taşmadan önce gözlerime nem doldu. Başarısız olmuştum. Ve şimdi sonuçlarıyla yüzleşmek zorundaydım. Yanağım yanıyordu. Derim kaşınıyordu. Çok uzağa gidememiş olmama rağmen, sıcak ve pis kokan bir karmaşa içindeydim. İneklerin deodorant gibi bir lüksü yoktu. Tek istediğim uyumaktı.

Uzaylılardan biri önümde eğildi, ama ben başımı dizlerime iyice bastırdım.

"Seni iyileştireceğiz, 3592. İlaç paketini getir."

Su açıldı ve ter kokulu ılık sıvı vücudumun üzerinden akararak kaşıntının bir kısmını aldı. Nasıl çalıştığını bilmiyorum ama suyun hareket etmeme ihtiyacı yoktu. Ben temizlenene kadar her kuytu köşeye doğru aktı. Göğüslerimdeki acıyı bir an için dindirdi ama uzun sürmedi. Su yanağıma değdiğinde, kendimi susturmak için dudağımı ısırmadan önce acı dolu bir inilti çıkardım.

Ardından ılık hava geldi. İşini tamamladıktan sonra eller beni kollarımın altından kavradı ve Exton'la yüz yüze gelene kadar ayakta durmamı sağladı. O da

Beni bu sefer dizginleyerek kaldırdı ve çitlere bağlandığım yerin yakınındaki bir kanepeye taşıdı.

Osin yanıma otururken, "Bu acıtmamalı," dedi. Tuhaf bir çubuğu önce kontrolümde, sonra bacaklarımda ve ayak bileklerimde gezdirdi. Acı ve kaşıntı kayboldu... göğüslerim hariç. Rahatlamak için çaresizdim.

Osin elimi uzattığını görünce "Hayır," diye homurdandı.

İşim bitmişti. "Siktir! Tamam. Vazgeçiyorum. Lütfen, lütfen beni sağ artık." Zayıf bedenime lanet ettim.

Taclan yalvarmalarımı duymazdan gelerek, "Yabani inekleri nasıl evcilleştireceğimizi araştırıyoruz, bu yüzden artık yaramazlıklarınızla başa çıkmak için daha donanımlıyız," dedi.

"İnsanların boyun eğme sanatını mükemmelleştirdiğini kim bilebilirdi?" Exton cüppesinden bir şey çıkardı ama ne olduğunu anlayamadım.

Osin dizimi okşadı. "Evet. BDSM videoları bize asi ineklerin tam olarak neye ihtiyacı olduğunu öğretti. Anlamıyorduk ama artık anlıyoruz."

"Ne? Hayır," diye haykırdım. "BDSM inekler için değildir. Bu..." Ah lanet olsun, nasıl açıklayabilirim ki, evet, bu boyun eğmekle ilgiliydi, ama aynı zamanda sınırlar, güven ve rıza ile de ilgiliydi. Bu beyin kaçırın pisliklerin anlamadığı şeyler.

"Sessizlik," diye hırladı Taclan. "Sadece soru sorulduğunda konuşacaksın."

Bornozunu çıkarıp fazladan bir çift kolunu rahatça katlayıp yakındaki bir sandalyenin üzerine bıraktığında şoka uğrayıp sessizliğe gömüldüm. Evet, iki çift lanet olası kolu vardı. Önce neye bakacağımı bilemedim, fazladan kollarına mı yoksa çıplak göğsüne mi? Vay anasını, ne kadar da kaslıydı.

Bol harem tarzı pantolonu kaslı kalçalarını gizlemek için çok az şey yapıyordu. Bir yanım aletlerini merak etmekten kendini alamıyordu. *İnsan gibi mi yoksa fazladan kollar gibi acayip deki mi olacaktı?*

Ve sonra işler daha da garipleşti. Yüzünü çıkarmak için uzandı ve yakındaki bir rafa koymak için döndü. Hah. Yüzlerine baktığımı sanıyordum ama burada maskeler içindeydiler. Gerçek yüzlerinin neye benzediğini bilmek ister miydim? Daha da kötü olabilirdi.

"Kişisel ineğimiz olacağınız için bizi dış iskeletlerimiz olmadan görmenize izin vermeye karar verdik. Daha insani yönlerimizi görmenin sizi daha rahat ettireceğini düşündük," diye açıkladı Taclan.

Başımı salladım, gerçekten dikkatimi vermiyordum.

Diğer ikisinden hışırtı sesleri duydum ve onların da cüppelerini çıkardıklarını tahmin ettim ama Taclan'ın geri dönmesini beklemekle meşguldüm. Döndüğünde çenem yere düştü. Egzotik bir güzelliği vardı. Gözleri normal insan gözlerinden daha büyüktü, daha genişti ve mavinin hiçbir kelime bulamadığım bir tonundaydı. Akuamarin taşına benzer açık maviydiler.

Biri sırtıma bir el koydu ve döndüğümde diğer ikisinin de benzer bir şekilde soyunmuş halde yanımda durduğunu gördüm. Taclan'daki devasa antenleri saymazsak, sadece kafalarına baksanız neredeyse insan sanılabilirlerdi. Dudakları çoğundan daha geniş ve gür, burunları ortalamadan daha kısa ve düzdü. Osin'in gözleri koyu maviydi. Exton'inki koyu mordu.

Sırtlarından aşağı sarkan gümüş rengi saçları gibi tenleri de yumuşak ve davetkâr görünüyordu. Vay anasını, bu uzaylılar çok seksiydi. Fazladan kolları olsa bile.

"Kaçmaya karar verdiğin için yapmakta olduğumuz şaplak tezgahını bitirmeye vaktimiz olmadı," dedi Taclan kayıtsızca. "Bu yüzden, cezayı çekmek için dört ayak üzerine kalkman gerekecek."

Ona bakakaldım. "Cidden, anlamıyorsun-" "Şimdi, 3592!" Taclan şaka yapmıyordu.

Yeterince hızlı hareket etmediğimde Osin beni kanepeden itti. Zihnim dönüyordu. Bu üçünün bana hükmetmesine gerçekten izin verecek miydim? Başka ne seçeneğim vardı ki? Etrafta dolanarak ellerimin ve dizlerimin üzerine kalktım.

"İşiniz bittiğinde beni bir süt sağıcıya bağlar mısınız lütfen?" Bir kez daha yalvardım.

"Duruma göre değişir. Eğer talimatlara uyar ve itaat etmeyi öğrenirseniz, bunu dikkate alırsınız," diye yanıtladı Exton.

Gözlerimi kısarak kapattım ve dudaklarımı ısırdım, böylece ona küstahça karşılık vermeyecek ya da ters ters bakmayacaktım.

Osin ciddi bir tonda, "Yediğin her şaplak için bize bir *möö* ile teşekkür edeceksin," diye ekledi.

Derin bir nefes verdim ve içimden bir kıkırtı yükseldi. "Möö," diye kıkırdadım.

Omzumun üzerinden baktığımda Exton'ın iki kolunu kavuşturmuş bir şekilde durduğunu gördüm. "Neden gülüyor?"

Komikliğimin gerçekten iyi bir açıklaması yoktu, ama bir kez başladıktan sonra kahkahalar içimden dökülüyordu. "Moo-oo," diye bağırmaya çalıştım, kahkahalarımınla birlikte başım öne düştü.

Kıçıma sert bir şey indi ve öne doğru sarsılmama neden oldu. "Siktir, acıttı."

"Artık böğürebilirsin." Taclan'ın kendini beğenmiş sesi onu tokatlamak istememe neden oldu.

Lanet olsun, bunu gerçekten yapacak mıydım? Utanç içinde başımı salladım. "Moo."

Bir tokat daha indi.

"Moo."

Bir tane daha. Ve bir tane daha. Aptalca homurdanmaya devam ettim. Her bir şaplak, verdiği acıdan dolayı göğüslerime de inmiş olabilirdi.

Bu eğlenceli değildi. Ya da seksi. Gözyaşlarım yanaklarımdan süzüldü. Lanet uzaylılar.

Ellerimi saçlarımdan arasından geçirdim ve başımı kaldırdım. Taclan'a baktım. "Zavallı inek. Yeterince içtin mi?"

Başımı salladım.

"Tamam. Bir sonraki adıma geçeceğiz," dedi rahatça. "Seni sırayla sikerek teslim alacağız."

Onuncu Bölüm

I Dizlerimin üzerine çöktüm, ağzım açık kaldı. "Ne dedin? Hayır. Buna hiç gerek yok. Söz veriyorum uslu duracağım."

"Videolar oldukça netti." Osin'in alttaki elleri harem pantolonuna uzandı. "İhtiyaçlarınızın bu kadar ilkel olduğunu öğrendiğimizde şok olduk."

Taclan önce bana, sonra diğer iki erkeğe bakarken sert ve buyurgan bir ses tonuyla, "Ama sizi evcilleştirmek için bu gerekiyorsa, bunu yapacağız," dedi.

Kaçan inilti dudağımı ısırmanın neden oldu. "Ama biz uyumlu muyuz ki?" Sonunda ağzımdan kaçırıldım.

"Aletlerimizin onun cılız insan bedeni için çok büyük olacağından endişeleniyor." Exton kıkırdadı. "Bizim boyutlarımıza uyum sağlamak için esneyeceğinizi biliyoruz. Videodaki inekler pek çok farklı nesne ve boyut aldı. İneklerin üzerinde canavar boyutunda dildolar bile kullanılıyordu."

"Ama onlar profesyoneldi-"

"Bak," dedi Taclan bana doğru işaret ederek. "Hiçbir şey öğrenmemiş. Hâlâ sırası gelmeden konuşuyor."

Lanet olsun. Onların aptal "sadece *möö*" kuralına asla uymayacaktım. Geleceğimde çok daha fazla şaplak yiyeceğimi öngörebiliyordum. "Möö?"

"Ellerinin ve dizlerinin üzerine dön, 3592," diye emretti Exton, alttaki elleri kırmızı harem pantolonunu yere iterken.

Yerimde donup kalmıştım, çift penislerine bakıyordum. İkinci bakışta, iki uzun kafası olan tek bir penis olduğunu gördüm. Bu da neydi böyle? İki başlı bir aleti sikmek istemiyordum. Beynimin mantıklı kısmı bana şunu hatırlattı

acı ve rahatsızlık ben teslim olana kadar devam edecekti. Bu pislikler istediklerini elde edeceklerdi ve onları durduracak hiçbir şey yoktu.

İsteksizce pozisyonuma geri döndüğümde, bir çift el kalçalarımı kavradı. "Bu senin iyiliğin için." Soğutucu bir sıvı labialarıma masaj yaptı. Uzun parmaklar sıvıyı vücudumun içine itti ve sonra yerini Exton'ın iki başlı aletinin kusursuz hissine bıraktı. Yavaşça uzunluğunu vücudumun içinde gezdirdi ve vay canına, ne kadar da çoktu.

Başları içimde farklı yönlerle hareket ederken, her yerimi okşarken uzun bir inilti çıkardım. Harika hissettiriyordu ve bu beni tuhaflaştırmaya yetmişti. Bu zevkten kaçmak için öne doğru sürünmeye çalıştım ama Taclan önüme çıktı. Güçlü eller omuzlarımı kavradı ve beni yerimde tuttu.

Exton geri çekildi ve sonra bir kez daha ileri itti. Bu sefer daha derine. "Tanrılar, anora çiçeğinin en yumuşak pedalları gibi hissettiriyor."

Göğüslerim daha fazla süt sızdırırken bağlamamdan süt damlıyordu. Taclan, "Şaplak at ona," diye homurdandı.

Exton, Taclan'ın emrettiği gibi yaptı ve beni ciddi bir şekilde becermeye başlarken kıcımlı tokatladı. Aleti içime girip çıkıyordu. Hâlâ zevkli olmasına rağmen, acı bunun önüne geçmeye başlamıştı. Her hareket ıslak yaprakların hassas cildimi aşındırmasına neden oluyordu.

"Lütfen, lütfen bağlarımı çözün. Daha fazla dayanamayacağım," diye hıçkırdım. Kollarım ve bacaklarım titriyordu ve zar zor dik durabiliyordum.

Osin yanıma geldi, bana doğru bastırdı ve Exton beni korkutmaya devam ederken yaslanabileceğim bir yüzey verdi. "Şşş, küçük inek. Yakında bitecek."

Exton garip sesler çıkarmaya devam ediyordu ve sonra tüm vücudu titremeye başladı. Gözyaşlarım yüzümden akarak yere düştü. Taclan başımı kaldırdı, ben de ona bakmak zorunda kaldım.

"Bunu kendi başına sen açtın, yaramaz inek." Kristalleşmiş mavi gözleri benimkilere dikilmişti, sert tavrında acıma belirtisi yoktu.

Sıcak dölün ilk fişkırması içime çarptığında, bittiği için rahatlamaktan başka bir şey hissetmedim. Ama bitmemişti. Döller ağrıyan kaslarımı yıkarken Exton beni becermeye devam etti. Bunlar insan değildi, bu çok açıktı. Orgazmı bir ömür boyu sürecekti gibiydi. Sıcak sıvı bacaklarımdan aşağı akıyordu, ta ki Exton'ın salgıladığı büyük bir su birikintisinin içinde diz çökene kadar.

Aletini içimden çıkardığında rahat bir nefes aldım ve Osin beni tutmak için orada olmasaydı öne doğru düşecektim. Beni kucakladı,

Dağınıklığı umursamadan beni kanepeye doğru taşıdı.

"Ne yapıyorsun sen?" Taclan gürledi. "Dört ayak üzerinde kalmalı."

Kanepeye uzandı ve beni üzerine oturttu. Fark etmemiştim ama altımda çıplaktı. Ve üzerine oturduğum siki acayip büyüktü!

"Toprak ineklerinin yaptığı gibi bana binmesini istiyorum," diye yanıtladı Osin. Bir elini kalçamda gezdirdi. "Bence 3592 çok güzel ve sikimi ağzına alırken yüzünü seyretmek istiyorum."

Kahretsin, bu çok tatlıydı.

"Onun gözyaşları sikimin sevinçten ağlamasına neden oluyor. Onun acısının her anının tadını çıkarmak istiyorum," diye sırttı Osin bana.

Ve bir dakika önce hissettiğim o sıcak duygu da yok oldu. Sikeyim bu piçleri! Dünya'da birbiri ardına boktan gösteriler yaşıyordum ve hiç yıkılmamıştım. Neden bu pisliklerin yaptıklarının yanlarına kâr kalmasına izin veriyordum?

Onlara gösterirdim. Eminim gerçek bir kadının neler yapabileceğini hiç görmemişlerdir.

Osin'e gülümsedim ve gözlerimi kırıştırdım. "Möö," diye fısıldadım gözlerimi kırıştıtırken, onu tahrik ettiklerini itiraf ettiği için birkaç damla gözyaşı daha akıttım.

Siktir et. Onu o kadar tahrik edecektim ki, belki de ben denemeden önce boşalacaktı. Öne eğildim ve dudaklarımı onunkilere bastırdım. Dondu kaldı. Sanırım öpüşmek onların yaptığı bir şey değildi.

"Ne yapıyor bu? Kes şunu," diye emretti Taclan.

Taclan'ı görmezden geldim ve Osin'i hayatım buna bağlıymış gibi öptüm. Açılana kadar dilim dudaklarına bastırdı. Dilimi ısırmasından endişe ettiğim kadar sert bir şekilde titreyene kadar ağzını yalayıp yuttum, sonra vücudunun aşağısına doğru emmek, ısırarak ve yalamak için hareket ettim.

Exton daha yakın durmak için hareket etti. "Bunu neden yapıyor?"

Exton'ı görmezden gelerek, tekrar oturmadan önce Osin'in meme ucunu sertçe emdim. Kalçalarımı döndürerek, amımı onun sert uzunluğuna sürttüm. Gürleyen bir ses çıkardı.

Oh, bu kolay olacaktı.

Bileklerimi ona doğru uzattım. "Moo?"

Meseleyi anladı ve ellerimi çözme işini çabucak halletti.

"Ne yapıyorsun sen? Cezasını çekmesi için bağlanması gerekiyor," diye gürledi Taclan'ın öfkeli sesi yanımdan.

Osin hırladı ve dişlerini diğer uzaylıya doğru gösterdi. Gözleri hareketlerime kilitlenmişti, ben daha da geriye oturdum, amımdan Exton'ın döllerinin bir kısmını topladım ve Osin'in sikini iki kaygan elimle kavradım. Küçük avucumun içinde devasa görünüyordu. Geniş canavarın bana aşırı acı vermeden sığmayacağından endişelenerek gizlice onu aşağı yukarı hareket ettirdim.

Çalışmak için kendime daha fazla yer açmak amacıyla geriye doğru kaydım. "Hayır, 3592. Sen-"

Osin, dilimi sikine değdirdiğim ilk anda sessizliğe gömüldü. Tadı, sıcak bir yaz gününde bitkiden koparılmış taze bir çilek gibiydi ve içinde biraz da ceviz vardı. Belki de Exton ve Osin'in tatları birbirine karışmıştı. Abartılı bir şekilde inleyerek, bir elimle onu aşağı yukarı okşamaya devam ederken, sikinin dibine kadar yaladım ve emdim.

Taclan görüş alanına girdi. "Nasıl bir his?"

"Tanrı'nın beni kutsadığı gibi." Osin omuzlarımı sıkıca kavradı. "Onun asla durmasını istemiyorum."

Göğüslerim zonkluyordu ama acıyı engellemek için gözlerimi sıkarak kapattım ve Osin'i doruğa ulaştırmak için her şeyimi ortaya koydum. Ağzımı iyice gererek ucunu ağzıma alabildim. Sertçe emdim. Kalçaları kanepeden çıktı ve beni daha fazlasını almaya zorladı.

Aniden Osin'in sikinden çekildiğimde hayal kırıklığı içinde miyavladım. Lanet olsun, bir dakikadır orada eğleniyordum. Onun tadının tatlılığı benim en yeni bağımlılığım olabilirdi.

"Neden onu durdurdun?" Osin homurdandı.

Taclan, "Çünkü beni alabilmesi için önce seni sikmesi gerekiyor," dedi.

Sözleri içime işlerken, paniğin beni ele geçirmesine izin vermemeye çalıştım. Eğer Taclan Osin'den daha büyükse, başım gerçekten beladaydı. Zavallı kukum asla eskisi gibi olmayacaktı. Geri dönüşü olmayan bir hasara yol açmazsa şanslı sayılırdım.

Osin'in sert sikinin amıma doğru seğirmesi beni kendime getirdi. Onu bir kez daha kavradım, kendimi yukarı kaldırdım ve kontrolün onda olmasını istemediğim için sikine doğru alçaldım. Vay anasını. Ne kadar kaygan olsam da kolay değildi. Yavaşça aşağı doğru inerken kalçalarının iki yanını kavradım. Yakıcı acı göğüslerimin ham hissiyle birleşince gözlerime daha fazla yaş doldu ve Osin'in kaslı göğsüne sıçramak için aşağıya damladı.

"Gördün mü?" diye nefes nefese kaldı. "Çok güzel."

Ben son santimi de sokarken Taclan homurdanarak cevap verdi. Aletine alışmaya çalışırken tırnaklarım Osin'in sert etini ısıırıyordu. Osin hareket etmeye çalıştığıında başımı salladım, inledim ve gözlerimle beklemesi için yalvardım.

Hafifçe başını sallayarak beni şaşırttı. Birkaç derin nefes aldıktan sonra nasıl hissettirdiğini test etmek için öne doğru sallandım. Yanık hâlâ oradaydı ama azalmıştı. Hafifçe ileri geri sallandığıında, onun boyutuna daha da uyum sağladım ve çok fazla acıya neden olmadan hareket edebildim.

Egzotik gözlerine bakarak, dansçı eğitimimi onun dünyasını sarsmak için kullandım. Ona karşı dalgalanıyor, inliyor, böğürüyor ve göğüslerimdeki acıyı tüm bu sallantılardan uzak tutmaya çalışıyordum ki aniden dört çift el beni yakaladı ve hareketsiz tuttu.

Amımın içinde bir volkan patlamış gibi hissettim. Osin'in sikinden akan sıcak sıvı ikimizi de ıslattı. Exton'ın orgazmından daha hızlı bitmişti ama içimde bir şeyleri tetiklemişti. Amım devasa sikin etrafında spazm geçiriyordu. Orgazmım içimi parçaladı. Nefes almaya fırsat bulamadan Osin'den ayrıldım, sadece göğüslerim Osin'in göğsüne bastırıldı ve Taclan tarafından arkadan girildi.

On Birinci Bölüm

A çığlık dudaklarımdan koptu. Taclan'ın aleti bedenimi parçaladıkça bu çığlık devam etti. İçime tam olarak neyin girdiğini görmeye çalıştım, ama Osin yüzümü yukarı kaldırdı ve talepkar bir öpücükle beni susturdu. Piç öğrendi

Hızlı. Taclan'ın sahip olduğu canavar alet tarafından parçalanmanın ortasında olmasaydım harika bir öpücük olabilirdi.

Dört kolu etrafımı sarmış, amıma girip çıkarken beni yerinde tutarken, ağır nefesi kulağıma yüksek sesle geliyordu. Bu tarif edilemez bir şeydi. Osin yüzümü ellerinin arasında tutarken gözyaşlarım serbestçe akıyordu.

"Acıyor," diye inledim.

"Taclan," diye gürledi Osin. "Benimle yer değiştir. Küçük ineğimiz üstte olsun."

"Hayır," diye hırladı Taclan.

"Osin sözlerine şöyle devam etti: "Onun yaralanmasını istiyoruz, görevden alınmasını değil.

Doğru, bu şerefsiz sadece onlar için süt üretecek kadar yaralanmamı istemedi.

Taclan beni kanepeden kayan Osin'in üzerinden kaldırırken "Tamam," diye homurdandı. Taclan vücudumun kontrolünü kolayca ele geçirdi ve ben ona binerken o da sırt üstü yatacak şekilde manevra yaptı. Verilen fırsatı değerlendirerek bakışlarımı Taclan'ın sikine indirdim.

Çığlık attım. Bana bu kadar acı veren yabancı aleti görmek için çığlık attım. Henüz içime gömülmemiş olan kısmı, ortasından bir çubuk geçen, kısmen sönmüş bir topa benziyordu. Kabak gibi çıkıntıları ve tümsekleri vardı. Üçgen bir kapakla bitiyordu ve alt kısmı

bir dil gibi görünüyordu. Vajinamın kenarlarında dikenler vardı ve kalçalarım bulaşmış kan vardı.

Neredeyse bayılıyordum. İğrenç şeyden uzaklaşmaya çalışırken başım dönüyordu. Neden, ah neden baktım?

"Sakin ol, küçük inek. Herhangi bir yaralanmanı onaracağım." Taclan'ın beni yatıştırma çabası paniğimi hafifletmek için hiçbir şey yapmadı. Bedenimden defolup gitmesini istiyordum.

"Beni öldüreceksin," diye ölüm perisi gibi çılgılık attım. Boş ver böğürmeyi. Beni gerçekten ölene kadar sikebilecekleri konusunda onları uyarmak zorundaydım.

"Melodramatik olmayı bırak. Biz araştırmamızı yaptık." Exton yanaklarımı cezalandırıcı bir şekilde kavradı ve dudaklarım büzülene kadar sıkı. "Şikâyet etmeye devam edersen sikim seni susturacak."

Beni bıraktığında derin bir nefes aldım. Sonra Taclan beni öne doğru çekip garip aletini daha fazla almam için zorladığında acı içinde inledim.

Exton bunu beni sikiyle susturmak için bir işaret olarak aldı. Hepsi hızlı öğreniyordu. İki başlı aleti Osin'in canavarına kıyasla çocuk oyuncağıydı. Ağzıma kolayca girdi, ama çok geçmeden uzunluğundan ve aynı anda boğazımdan aşağı inmeye çalışan iki kafasından öğürmeye başladım.

Osin'in sesi "Bekle," diye çınladı.

Exton sikini ağzımdan çekti. "Ne?" diye inledi. "Eğleniyordum."

"3592 bağlayıcıdan sızıyor," diye cevap verdi. "Sütü ziyan etmemeliyiz."

Başımı eğdiğimde, evet, sütümün vücudumdan aşağı sürekli damladığını gördüm. Diğer her şey olup biterken fark etmemiştim. Ama şimdi dikkatimi tekrar göğüslerimdeki ağrıya verdiğimde, kendimi çok güçlü hissediyordum.

Acı içinde inledim ve göğüslerimi avuçlamak için uzandım. Şaşırtıcı bir şekilde uzaylılar bu sefer beni durdurmadı. Avuçlarımı meme uçlarıma bastırdım ve bir anlığına nefes aldım. Ellerimi çektiğimde yapışkan sütle ıslanmışlardı.

Taclan parmaklarımı ağzına aldı ve uzun bir mırıldanma sesi çıkardı. Osin de aynı şeyi diğer ıslak parmaklarımla yaptı. Dışarıda kalmamak için Exton, ben ve sütümün damladığı karnımı yaladı.

"Onun bağlarını çözmeliyiz. Bu kadar değerli sütü boşa harcamak çok aptalca," dedi Taclan.

Exton başıyla onayladı. Osin çoktan beni sarmaşıklardan kurtarmaya çalışıyordu. Korku beni hareketsiz tutuyordu. Fikirlerini değiştirmelerine neden olabilecek bir şey yapmak istemiyordum.

Serin hava aşırı ısınmış bedenimi yıkadığında bir iç geçirdim. Sonunda serbest kalan göğüslerime baktığımda tiksindim. Kocamanlardı, yer yer çiğ kalmışlardı ve meme uçlarım düz görünüyordu. Hatta bazı noktalarda yumrulu görünüyorlardı. Zavallı kızlarım üzücü bir durumdaydı.

Taclan'ın nefesi kesildi. "Bu kadar yaralı olduğumu bilmiyordum." Uzandı ve ellerini göğüslerimin üzerinde gezdirdi. Meme uçlarıma geldiğinde, onları nazikçe daire içine aldı. İnledim ve dokunuşundan kaçmaya çalıştım.

Beni tutan kolların sayısını unutmuştum. "Seni rahatlatacağız, 3592. Özür dilerim." Exton bir göğsümü tutarken Taclan diğeriyle uğraştı. Meme uçlarımin etrafına masaj yaptılar, bastırdılar ve bana sürtündüler. Sıcak eller göğüslerimin geri kalanını da kaplayarak bir nebze olsun rahatlamamı sağladı.

Ve sonra oldu. Meme uçlarımdaki çeşitli gözeneklerden süt fişkırdı. Yani her yere fişkırdı. Süt jetleri. Exton ve Osin'in ağızları meme uçlarıminı kapladı, açgözlülükle emiyor ve yüksek sesle yutuyor, bir yandan da inliyor ve bana karşı titreşiyorlardı. Titreşimler vücudumdan daha da fazla süt akmasına neden oldu.

Bu duygu şimdiye kadar yaşadığım tüm orgazmlardan daha iyiydi. Mutluluğumun ortasında Taclan kalçalarını yukarı doğru kaldırma fırsatını yakaladı, böylece sikine tamamen gömülmüştüm. İnlemem uzun ve kısıktı. Acı ve zevk birleşmiş, birinin nerede bitip diğeriinin nerede başladığını bilmiyordum.

Ve sonra bir şey klitorisimi emiyordu ve uzun bir dil gibi hissettiren şey beni yaladı. Kahretsin, belki de bu garip aletin iyi bir yanı vardı. Klitorisimi emişe karşı bastırarak yere çöktüm.

"Oh, evet," diye inledim. "Çok iyi hissettiriyor."

Osin yakışıklı yüzünde aptalca bir sırıtışla arkasına yaslanmak için meme ucumu bıraktı. "Daha önce hiç böyle bir şey tatmamıştım," dedi ağzını açık tutup göğsümü sıkmadan önce, böylece kaymak gibi sütüm ağzına fişkırdı ve yüzüne sıçradı.

Exton ayağa kalkmadan önce bir yudum daha aldı. "Tadına bak Taclan. Sütü saf ambrosia gibidir."

Göğüslerimi avuçladım, onları sunarken yukarı kaldırdım, aşağı bastırdım, böylece süt fişkırmaya devam etti. Erkeklerin bu soluk maddeyle kaplanmasını izlemenin inanılmaz derecede tahrik edici bir yanı vardı.

İhtiyacı olan tek teşvik buydu. Doğrulup meme ucuma yapıştı. Çıkardığı inilti garip, berbat bir şekilde gurur duymamı sağladı. Bu uzaylılar bana doyamıyordu ve ben de bundan zevk alıyordum. Erkekler partnerlerinin vücuduna boşaldıklarında böyle hissediyor olmalılar.

Osin aletini sütümle kaplayıp ağzıma bastırduğunda, ağzımı kapatıp başımı salladım. Saçlarımı sıkıca kavradı ve bir eliyle boynuma sarıldı. "Aç."

İsteksizce ağzımı açtım ve istediğini bildiğim gibi dilimi dışarı çıkardım. Tadına şaşırmıştım. Attığım onca çığlık ve inlemeden sonra tatlı ve ferahlatıcıydı. Kendini sütüme her bulduğunda onu hevesle temizledim.

Taclan dört kolunu kullanarak beni acı veren tuhaf aletin üzerinde aşağı yukarı hareket ettirdi. İstismara uğramış amımdan sızıyor olması gereken kanın daha fazlasını görmekten korkarak aşağıya bakmamayı seçtim. Klitorisimin ve göğüslerimin emilmesi acıyı dengelemek için yeterliydi, ben de öylece devam ettim. Zaten durdurmak için yapabileceğim hiçbir şey yoktu.

Osin bana hükmetme fikrinden hoşlanıyordu ve kendini gerçekten kaptırmıştı. Birkaç kez yanağıma tokat attı, aletiyle ya da boynuma doladığı eliyle hava kaynağımı kesti ve ben yalvarana kadar orgazm olmamı engellemekten zevk aldı.

Garip sikleri sikerken zamanın nasıl geçtiğini anlamıyordum ve adamlar sırayla benden içiyor ve vücudumdaki sütü yalıyorlardı. Osin'in sikini, dölleri hala vücudumdan sızan sütle karışana kadar emdim. Exton, bir noktada, iki başlı sikiyle kıcımlı sikti. Hiç arka arkaya bu kadar çok orgazm olmamıştım.

Son orgazmım da geçince bitkin bir halde öne doğru yığıldım.

Taclan beni kucağına alırken, "Sanırım küçük ineğimiz bu gece için yeterince ceza aldı," dedi. "Hadi onu temizleyelim ve yatmaya hazırlayalım."

Uykulu gözlerle gözlerimi kırıştırdım. "Moo."

Taclan beni tuvalete oturttuğunda bir sisin içindeydim ve işim bittikten sonra Exton beni kaldırdı ve kendi duş versiyonlarına bıraktı. Nazik eller vücudumda gezinirken ılık suyun hedonistik zevklerle dolu gecemizin kanıtlarını yıkadığının hayal meyal farkındaydım.

Kurulandıktan sonra Osin beni çitlerle çevrili alandaki matıma geri götürdü. Gördüğüm son şey, uyku beni ele geçirmeden önce sihirli şifa değneğin vücudumda gezdirilmesiydi.

On İkinci Bölüm

"3 592, uyanma vakti."

İnledim ve ısrarcı sesi duymazdan gelmeye çalışarak yuvarlandım. "Şimdi, 3592."

Bir el omzuma sürtündüğünde onu itmeye çalıştım. "Hayır, biraz daha uyu."

Kıçıma inen sert bir tokat beni ayağa kaldırdı. "Bu da ne-" Exton'ın önümde durduğunu görünce kısa bir süre durdum. "Moo?"

Güzel gözlerinin etrafındaki deri kırıştı ve kısa bir kahkaha attı. "İyi denemeydi, küçük inek. Bu seferlik görmezden geleceğim."

Minderden yuvarlanarak dört ayak üzerine düştüm ve üzerinde sadece bol pantolon olduğunu fark ederek ona baktım. Gözlerimi onun pürüzsüz, kaslı göğsünden zorlukla ayırabildim. Fazladan uzuvlarıyla bile gerçekten muhteşemdi.

Gözlerim sadece seksi bir sırtışıla karşılaşmak için yukarı doğru kaydı. Erkekler. Her yerde aynıydılar. Yakışıklı olanlar bunu her zaman biliyordu ve genellikle bu konuda ukala puştlardı.

Ama iki kişi bu oyunu oynayabilirdi. Kalçalarımı fazladan oynattığımdan ve göğüslerimin baştan çıkarıcı bir şekilde sallanmasını sağladığımdan emin olarak daha da yaklaştım. Ne de olsa bir profesyoneldim ve öyle davranmaya başlamanın zamanı gelmişti. Bu adamların avuçlarımın içinden ya da bu durumda meme uçlarımdan yemelerini ve ne dersem yapmalarını kısa sürede sağlayacaktım.

Kendi sırtışımla mahvetmemek için yanağımın içini ısırdım, bunun yerine şehvetli bakışları vücudumda gezinirken gözlerimi ona diktim. Ellerim dizlerimin üzerinde klasik BDSM itaatkâr pozunda diz çöktüm,

Bacaklarımı iki yana açtım ve talimat beklerken ayaklarının dibindeki pozisyonumdan ona baktım.

Exton hırıltılı bir öksürük sesi çıkardı ve arkasından bir tasma çıkardı. "Çitin dışına çıktığın her an tasmalı olman gerekiyor."

Gerçekten istediğim gibi tartışmak yerine çenemi yukarı kaldırdım ve yumuşak kumaşı boynuma dolmasına izin verdim ve tasmayı boynuma takmasını bekledim. Beni kapıdan çıkardı ve bilmediğim bir yoldan, Osin ve Taclan'ın çoktan oturmuş olduğu ahşap bir masa ve uzun sandalyelerin bulunduğu bir odaya götürdü.

"Yeriniz burası." Yerdeki kırmızı bir paspası işaret etti. "Ama şimdilik seninle konuşmak istiyoruz, o yüzden bize katılabilirsin." Ben ayağa kalkarken bir sandalye çekti, sonra beni kaldırıp sandalyeye oturttu. Tasmamın kayışını çözdü ve uzaylılarla birlikte masanın diğer tarafına oturdu.

"Şimdilik özgürce konuşabilirsiniz," dedi Taclan. "Bildiğiniz gibi, sizin yöntemlerinizi araştırıyorduk ve bulduğumuz insan BDSM yolunu izlemeye karar verdik."

"Sizinle birlikte üzerinden geçmek istediğimiz bir sözleşme hazırladık ve imzalamanızı istiyoruz." Osin önündeki masanın üzerinde duran tablete dokundu. "Sizden beklediğimiz her şeyi gözden geçirdik, bu yüzden hataya yer yok."

Vay be. Bu iş gerçekten ciddiye alıyorlardı. Ama sanırım zaten bir ahır dolusu itaatkârları vardı, bu yüzden sürpriz olmamalıydı. Bu konudaki bilgi eksikliğime lanet ettim ama Elisha'nın her zaman dediği gibi, başarana kadar numara yap.

Omuzlarımı geriye çektim ve onlarla göz teması kurdum. "O halde, benim kültürümde olduğu gibi, önerdiklerinize katılma ya da katılmama hakkım olduğunu varsayıyorum. Siz de benim duygularımı ve sözleşmedeki değişiklik önerilerimi ciddiyetle dikkate almalısınız."

Uzaylılar birbirlerine eğildiler ve arkalarına yaslanmadan önce usulca konuştular. "Evet," dedi Taclan. "İsteklerinizi sıralayabilirsiniz ve biz de bunları değerlendiririz."

Osin tabletin üzerinde birkaç tuşa bastıktan sonra bana doğru itti. Tableti elime aldım ve çok kapsamlı sözleşmeyi okumaya başladım.

Güvenli sözcükler ya da işaretlerden yemek beklentilerine, kıyafetlere - ya da bu durumda çıplak kalmaya- ve üzerimde kullanacakları cihazlara kadar her şeyi kapsıyordu. Hepsinin ne olduğunu anlamamıştım ama bunu daha sonra düşünecektim.

İtaat etmediğim, saygısızlık gösterdiğim ve sözleşmeyi ihlal ettiğim takdirde olası cezaları listelemişlerdi.

Kendi kendine zevk almaya izin verilmezdi. Her türlü bakım ihtiyacıyla ilgileneceklerdi. Hatta cinsel olarak nasıl memnun edilmek istediklerini bile anlatıyorlardı. Görünüşe göre, aletlerinin emilmesinden gerçekten hoşlanıyorlardı ve bunu düzenli olarak istiyorlardı.

Ve tabii ki makine ya da uzaylıların kendileri tarafından sağılmayı memnuniyetle kabul edeceğimi de. Sözleşmenin sonuna, bugünden başlayarak tam bir yılın sonunda inek olmaktan mutsuz olursam, bir milyon Kanada doları ile Dünya'ya geri gönderileceğimi belirten bir madde eklemişlerdi.

"Bazı revizyonlara ihtiyacı var. Kayıp maaşımı karşılamak için bir milyon beş yüz bin dolara ihtiyacım olacak." Gülümsemek için yanağımın içini ısırarak yüz hatlarımı düzelttim ve bakışlarımı uzaylılara çevirdim. "Bir insan gibi oturup günde bir öğün yemek istiyorum. Tamamen giyinik bir insan olarak. Bu süre zarfında özgürce konuşmama izin verilecek. Bu zamanı işlerin nasıl gittiğini ve olmasını istediğimiz değişiklikleri tartışmak için kullanabiliriz."

Bir araya toplandılar ve biraz fısıldaştıktan sonra ayrıldılar.

"Bir revizyonla kabul edildi. Giysiye gerek kalmayacak," dedi Exton. "Burada sadece biz varız ve böyle bir güzelliği giydirmek anlamsız."

"Peki. Çıplak kalacağım, sizi neandertaller," diye homurdandım.

"Bu kadar para kazanmak için Dünya'da ne iş yapıyordun?" Taclan gözlerini bana dikti.

Kahretsin. Kendi işimde bu kadar para kazandığıma inanmalarına imkân yoktu. "Um, ben bir şovmendim."

"Oh," dedi Exton. "Bu kadar yüksek bir meblağ kazandığınıza göre eğlence konusunda çok iyi olmalısınız."

Taclan başını yana eğdi. "Kabul edildi. Eğer hepsi bu kadarsa-"

Elimi kaldırdım. "Daha yeni başlıyorum. Karşılayamadığınız bazı ihtiyaçlarım var."

Osin'den yüksek sesli bir hırıltı geldi ve ayağa fırladı. "Bu bir yalan!" Exton ve Taclan da onu takip etti ve "İneklerimize en iyi şekilde bakıyoruz" diye bağırırken her iki tarafın koluna girdiler.

Ona attığım ters bir bakış ve Taclan'ın omzuna koyduğu el onu susturdu. "Her sabah kahveye, diş fırçası ve macununa, diş ipine ve kitaplara ihtiyacım var. Oh, ve ayın o zamanı geldiğinde kullanmak için kadın hijyen ürünleri. İlerledikçe bir şeyler ekleyeceğim."

Osin bir of çekti ve tekrar bir araya toplandılar.

Bir an sonra Exton geri çekildi. "Kadın hijyeninin ne olduğunu anlamıyoruz. Ya da diş ipinin."

Yanaklarıma sıcaklık hücum etti. Boğazımı temizledim. İnsan adet döngüsünü uzaylılara nasıl açıklar?

"Her ay regl olacağım. Kan gelecek-"

Taclan, "Bu kadar yeter," diyor. "İnsanların üreme döngüsünü anlıyoruz. Size verilen ilaç bunu durduracağı için bu malzemelere ihtiyacınız olmayacak." Alt yarımı işaret etti. "Eğer üremeyi seçersen, etkilerini tersine çevirecek bir ilacımız var."

Ne diyeceğimi bilemeden onlara göz kırptım. "Şey. Kullanışlı. Ama hayır, *üremeyeceğim*." Boğazımı temizledim. "Diş ipi, dişlerinizi temizlemek için dişlerinizin arasından geçirdiğiniz ip benzeri bir maddedir."

"Oh, diş bakımı için daha iyi ürünlerimiz var. Size sonra gösteririm." Başımı salladım. "Tamam o zaman. Peki ya diğer eşyalar?"

Taclan arkalarına yaslandıklarında "Kabul edildi," dedi. "Ancak bazı Dünya eşyalarınızı bulmak zaman alabilir."

"Sorun değil, ama onları temin etmek için dürüstçe girişimde bulunmalısınız." Parmaklarımı masaya vurdum. "Daha fazla egzersiz yapmalıyım ve güneş ışığına ihtiyacım var. Çiminizin bize ihtiyacımız olan tüm besinleri verecek şekilde modifiye edildiğini anlıyorum, ancak yiyecek bir insanın yaşam tarzının ayrılmaz bir parçasıdır. Gerçek gıdaya ihtiyacım var ve açıkçası, eğer onları mutlu etmek istiyorsanız ineklerinizin geri kalanı da öyle."

Şimdi üçü de ters ters bakıyordu. Onlar daha konuya girmeden ben ekledim. "Ayrıca, özgürce konuşuyoruz, inekleriniz hayattan ahır ve meradan daha fazlasını istiyor. Neden onları saha gezilerine götürmüyorsunuz? Mümkünse Dünya televizyonunu izlemelerine izin verin ya da onlara kitaplar ve oyunlar verin? Zihinlerini meşgul edecek bir şeyler."

Nefesini tutma şeklinden Osin'in kafasının patlayacağını düşündüm. Taclan'ın antenleri havada seğirdi. Exton bana sadece gülümsedi.

Exton, "Bence onun fikirleri üzerinde biraz düşünmeliyiz," dedi. "Bence boyumuzu aştığımız çok açık ve bize insan ineklerimizi bir insandan daha iyi kim öğretebilir?" Tekrar karşıma oturdu. "Gördüğün gibi 3592, biz buraya gelmeden önce askerdik, dostluğumuz birçok savaşın sıcağında kuruldu. Nasıl yapılacağını bildiğimiz tek şey savaşmaktı, ama aylarca bir savaştan diğerine seyahat ettikten sonra bundan bıktık

ve kök salmak için can atıyordum. Çiftlik Osin'e miras kaldığında Taclan ve ben de onunla birlikte çalışmaya karar verdik ve şimdi eşit ortaklarız."

"Bunu ona neden söyledin ki?" Taclan homurdandı.

"Evet, şimdi de bizi ezip geçebileceğini sanacak," diyerek Exton'a bir tokat attı Osin, sonra da hışımla kendini sandalyesine attı. "Ve Furlite'lar bize öğreterek iyi bir iş çıkardılar. İşe yarayan bir şeyi neden değiştirelim ki?"

"Furlite'lar kim?" diye sordum.

"Ahırdaki çiftçiler. Furlites onların tür adı. Çok uzun zamandır insan ineklerine bakıyorlar, bu yüzden onlara güvenmeliyiz," diye yanıtladı Taclan, Osin bana ters ters bakmaya devam ederken.

"Yaptığın her şeyin yanlış olduğunu söylemiyorum. Benim gibi sıradan bir insan için öyle. Ama ahırdaki inekler için, sadece birkaç değişiklik hayatlarını gerçekten iyileştirebilir. Konuşmak gibi! Neden kendi aralarında konuşmalarına izin verilmiyor? İnsanların arkadaşlığa ve dostluğa ihtiyacı vardır. Ve onları meşgul edecek aktivitelere."

Üçü birbirine baktı ama bir cevap bulamadı.

"Görüyorsunuz, bunun için bir neden yok."

Osin yumruğunu masaya vurdu. "Konu dışına çıktık. 3592, sen kendi listene devam et, biz de sürünün geri kalanı için endişelenelim."

Ayağa kalktım, ellerimi masaya bastırdım ve öne doğru eğildim.

"Benim adım Lorelei. Artık bu 3592 saçmalığı yok. Ve bu pazarlığa açık değil." "Anlaştık." Exton ellerini birbirine kenetledi. "Lorelei harika bir isim."

"Exton!" Taclan bağırdı. "Hepimiz bir araya gelmeden aynı fikirde olamazsınız."

"Evet Exton," diye araya girdi Osin.

"Bu onun adı. Bunu kullanmanın ne zararı var?" Exton ayağa kalktı. "Kahve alacağım. Sen ne istersin Lorelei?"

Ayağa fırladım. "Aman Tanrım. Kahve içtiniz ve paylaşmadınız mı? Sizin derdiniz ne lan?" Bağırdım ve sonra kısa kestim. "Henüz sözleşmeyi imzalamadım, bu yüzden bu küçük hata için beni cezalandıramazsınız."

Gözlerimi yere diktim. Bu düşündüğümde daha zor olacaktı. Sandalyeme geri döndüm ve Exton'ın diğer odadan gelen kahkahaları eşliğinde oturdum. Bakışlarımı kaldırdığımda Taclan ve Osin bana sırtıyordu.

Osin neşeli bir ses tonuyla, "Geleceğinde çok fazla ceza öngörüyorum," dedi. "Loralie." Adımı yavaşça telaffuz etti.

Ah, lanet olsun. Yalan söylemiyordu. Ama en azından benim adımı kullanıyorlardı. "Daha iyisini yapmak için çaba göstereceğim," dedim başımı öne eğerek.

"Bir sonraki süt sağma zamanınız neredeyse geldi." Taclan masaya bir yumruk vurdu. "Sözleşmeye eklemek istediğiniz başka şartlar var mı, yoksa imzalamaya hazır mısınız?"

Göğüslerim yine o aşırı dolgunluk hissine kapılıyordu, bu yüzden işleri hızlandırmaya karar verdim. "Bahsettiğim talepleri kabul ediyorsanız, şimdi imzalayacağım ama ilerledikçe değişiklik yapma hakkımı saklı tutuyorum."

"Talep ettiğiniz öğeleri ekleyeceğim." Taclan tableti aldı ve çalışmaya başladı. "Bu bizimle haftada bir öğün yemekti, doğru mu?"

Exton elinde kocaman metal kupalarda içki dolu bir tepsiyle odaya geri döndü. Hevesle benimkini aldım, burnuma götürdüm ve derin derin içime çektim. Ev gibi kokuyordu. Bir yudum almaya çalıştığımda Exton eliyle ağzımı kapatarak beni durdurdu.

"Sıcak olacak. Kendinizi yakmamak için soğumasını bekleyin" diye uyardı.

Bir nefes çektim. Sanki çocukluğumdan beri kahve içmiyordum. Kahretsin, bazen evdeki dolaplarımızda bulunan tek şeydi. Cennet fincanını yere bırakmak tam bir işkenceydi.

Exton'a gülümsedim. "İlginiz için teşekkür ederim." Bana en yakın olan kolunu okşadım. "Benimle ilgilenecek böylesine güçlü ve şefkatli bir uzaylıya sahip olduğum için mutluyum." Bakışlarımı Taclan'a kaydırarak gözlerimi ona diktim. "Ve bir gün ben de masada sana katılacağım."

Gözümü sinsi heriften ayırmamam ve araya sıkıştırmaya çalışabileceği hiçbir şeyi kaçırmamak için sözleşmeyi dikkatle okumam gerekecekti.

"Ah, evet. Özür dilerim," dedi Taclan özür dilemeyen bir tonda.

Göğüslerimden az miktarda süt sızdı ve yere bakmama neden oldu. Parmağımın ucuna aldım, silmek niyetindeydim. Ben fırsat bulamadan Exton parmağımı kavradı ve ağzına götürdü, yaladı ve inledi. Parmağımı ağzına aldığı anda yumuşak bir nefes verdim.

"Senin tatlılığına asla doyamayacağım." Ben tepki vermeden sandalyemi masadan çekti ve beni kucakladı. "Sağılman gerekiyor. Sözleşmeyi daha sonra bitireceğiz."

"Exton, sana ne oldu böyle?" Osin masanın bizim tarafına doğru ilerledi. "İlerlemeden önce sözleşmenin imzalanması gerektiği konusunda anlaşmıştık."

"Fikrimi değiştirdim." Exton'ın beni tutuşu sıkılaştı. "Onun lezzetli sütünün boşa gitmesine izin vermeyeceğim."

"Yürüyeblirim, Exton. Süt sağma makinesi nerede?" Çitlerle çevrili alanıma bir tane getireceklerini düşünmüştüm ama biz ayrıldığımızda orada bir tane yoktu. Belki de beni ahıra götüreceklerdi.

"Süt sağma makinesine gerek yok." Taclan tableti yere bıraktı.

"Sütünüzü satmayacağız." Osin bana sırtıttı. "Bu süt sadece kişisel kullanımımız içindir."

Exton beni odanın diğer ucuna taşıırken, "Oh, sanırım bu çok tatlı," diye cevap verdim. "Bekle," diye bağırdım. "Kahvem ne olacak?"

Exton başını sallayarak bana baktı. "Senin için gerçekten bu kadar önemli mi?"

Hevesle başımı salladım.

Uzun bir iç geçirdi. "Küçük ineğimizin kahvesini getirin."

Omzunun üzerinden bakmak için kendimi kaldırdım ve Taclan'ın mutlu bir gülümsemeye geri yerleşmeden önce kupamı aldığını gördüm. İşler iyiye gidiyordu.

Geniş bir odaya girdiğimizde ilk fark ettiğim şey, başında en az on yastık bulunan devasa bir yataktı. "Vay be. Bahse girerim bu enayiye on kişi sığabilir."

Exton beni nazıkçe yatağın karşısındaki pelüş sandalyeye oturturken, "Evet, harika değil mi?" dedi. "Rahat mısın?"

Yumuşak dolgunun üzerinde kıcıımı oynattım. "Evet. Bu süper yumuşak." Elimi sandalyenin oturma yerindeki dolgunun üzerinde gezdirdim.

Taclan bir yanımda diz çökerken, Exton da diğer yanımda aynı şeyi yaptı. "Güzel," diye mırıldandı Exton meme ucumu eliyle örtmek için alçalmadan önce ağız. Birkaç kez çektikten sonra sütüm azaldı ve diğer göğsümden de süt aktı. Taclan sızıntı yapan göğsüme tutunmak için çabucak yerini aldı.

Ellerimle ne yapacağımı bilemediğim için sonunda onları enselerine koydum. Uzaylılar ellerini kalçalarımın aşağı yukarı gezdirirken gürültüyle sütümü yuttular.

Exton memnun bir mırıltıyla arkasına yaslandı. "Lezzetli." Dudaklarını yaladı.

Osin elinde tabletle koşarak odaya girdiğinde Taclan hâlâ beni emiyordu. "Ne tür bir eğlence yaptın Lorelei?"

Hassiktir. "Birçok farklı insanı eğlendirdim."

Tableti odaya doğru çevirdi. "Şuna bir bakın! İnsan eğlencesi genellikle kadınların kıyafetlerini çıkarması anlamına gelir. Hatta bazıları para için insanlarla seks yapar."

Exton tableti Osin'den aldı ve düğmelere bastı. "Ama bazıları sadece şarkı söylüyor ya da dans ediyor. Sen şarkı söylüyor musun çünkü ben insan müziğini seviyorum."

"Şarkıcılar bile çok az kıyafet giyiyor. Şuna bir bakın! Neredeyse hiç örtünmemiş," dedi Osin tableti geri alıp diğer erkeklere gösterdikten sonra.

Başımı salladım. "Hayır, ben sağırım."

Osin odaya girdiğinde beslenmeyi bırakmış olan Taclan kaşlarını çatarak bana baktı. "Dünya'da tam olarak ne yaptın, küçük inek?"

Ona nasıl cevap vereceğimi düşünürken aklım karıştı. Anlaştıkları bir nokta beş milyondan caymalarını istemiyordum. Aşağılık bir striptizci olduğumu itiraf edersem fikirlerini değiştirirler miydi?

"Loralei, cevap ver ona," diye homurdandı Osin.

"Egzotik bir dansçıydım." Omuzlarım geriye gitti ve göğsümü şişirerek üç çift gözü hemen göğüslerime çektim. "Çok iyiydi."

Uzaylılar Osin ve tabletin etrafında toplanırken homurdanan sesler çıkardılar.

"Bununla neden bu kadar ilgilendiğinizi anlamıyorum. Bütün inekleriniz çıplak," diye homurdandım.

"Bu aynı şey değil," diye homurdandı Osin. "Ve artık bizim olduğun için bizden başka kimseye ödülünle hava atamayacaksın."

Taclan tableti bana doğru çevirirken, "Ve sözleşmenize bir ekimiz var," dedi. "Bizim için dans edeceksin. Her gün."

Yüzlerindeki ciddi ifadeye bakıp kıkırdadım.

"Belki günde bir kereden fazla," dedi Osin, gözleri direkte çalışan tabletteki kadında. "Bunlardan birini sizin için ayarlayacağız."

"Sizin için soyunmamı istiyorsanız üzerimde kıyafet olması gerekiyor," diye belirttim.

"Anlaştık," dedi Exton, tatlı dudakları bir sırıtış oluştururken. "Ama uzun süre senin üzerinde kalmayacaklar."

"Şu sözleşmeyi imzalayalım. İlk dansım için sabırsızlanıyorum. Dizime oturduğun türden bir dans," diye sırttı Osin.

Biraz daha ileri geri konuştuktan ve sözleşmeyi defalarca okuduktan sonra, büyük bir hata yapmadığımı umarak ismimi ekranda kaydurdım.

Sonsöz

M Sözleşmeniz yarın sona eriyor. Gizliden gizliye sevmeye başladığım üç uzaylı, doğum tarihi yaklaştıkça giderek daha gergin ve huysuz olmaya başladılar. Onlara hiçbir şey vermedim.

sorulmamış soruya cevabımın ne olacağına dair bir gösterge.

Kalacak mıyım yoksa Dünya'ya geri dönmeyi mi seçeceğim?

Bir süredir kararımı vermiş durumdayım, ancak daha önce bana yaptıkları kötü muamelenin bedelini onlara ödetmenin keyfini çıkarıyorum. Geçtiğimiz on iki ay hayatımın en güzel dönemi idi. Fatura ödeme kaygısı, beni haraca bağlayan sürüngenler ya da Süt ve Bal Ülkesi'ndeki sümüklü sürtükler yok. Hâlâ gezegen için aptalca bir isim olduğunu düşünüyorum ama hey, onu ben seçmedim. Evrenlerinin adı olan Polenverse'i tercih ederdim.

Her gün şımartılıyorum. Exton uzun saçlarımı taramayı ve karmaşık örgüler haline getirmeyi seviyor. Taclan en iyi masajları yapıyor ve Osin diğerlerinin izlemediğini düşündüğünde bana gizlice Dünya çikolatasına benzer tatlılar ikram ediyor.

Beni yanlış anlamayın. Her şey güneş ışığı ve gökkuşağı gibi olmadı. Kendi payıma düşen şaplaqları yedim ve çeşitli ihlaller nedeniyle düzenli olarak disipline edildim. Ama hepimiz biliyoruz ki, sırf bu sonucu almak için şımarıklık yapıyorum.

Ne diyebilirim ki? Zevkle birlikte acıyı da sevmeye başladım. Eminim bunun tek nedeni, sihirli iyileştirme çubuklarıyla daha sonra herhangi bir hasarı hızla iyileştirmeleridir.

Erkeklerin bana verdikleri odadaki devasa yatakta uzanıyordum, beni ilk tuttukları çitle çevrili alan çoktan yıkılmıştı, o sırada

üç erkek odama daldı.

"Loralei," diye bağırdı Osin. "Daha fazla bekleyemeyiz. Bizimle kalacak mısın?"

"Bana bağırmayın bayım." Ofladım ve yüzüstü yuvarlandım, kindle'imdaki canavar romantizmini okuyormuş gibi yapıp onun aptal kıcını görmezden geldim.

Popoma yediğim bir şaplaqla omzumun üzerinden üçlüye baktım. "Boş zamanlarımda beni yalnız bırakmayı kabul etmişsiniz."

Exton, her zamanki barışçı tavrıyla, yanımdaki yatağa oturdu. "Lütfen, Lorelei. Acılarımıza son ver." Eli sırtımda bir aşağı bir yukarı dolaştı.

Abartılı bir iç çekişten sonra yüzümü ifadesiz tutmaya dikkat ederek arkamı döndüm ve oturdum. "Bunu çok düşündüm..."

Üç erkek dikkatle bana bakıyordu. Her biri sıkılmış yumrukları ve gergin kaslarıyla endişe içindeydi.

"Karar verdim..."

Osin benim dramatik duraksamama dayanamadı. "Loralei, yemin ederim-"

"Tabii ki burada siz mankafalarla kalacağım." Sözcükler ağızımdan daha yeni çıkmıştı ki Osin tarafından yakalandım ve hayatımın son anına kadar öpüldüm.

Sonunda beni havaya kaldırdığında bana hırladı ve tabii ki tüylerim diken diken oldu. "Seni sürtük. Dünya'ya geri dönmeyeceğine ne zaman karar verdin?"

Ben cevap veremedim Exton Osin'i üzerimden itti ve onun yerini aldı. Yüzümdeki saçları taradı ve beni Osin'in öptüğü kadar derinden öptü. "Tanrım, seni seviyorum Lorelei."

"Benim sıram," diye buyurdu Taclan. Exton üzerimden yuvarlandı, böylece Taclan beni yukarı çekebildi. Dudakları benimkilerle buluştu, dili hemen benimkilere karıştı. Lanet olsun, bu uzaylılar öpüşebiliyorlardı.

Birbirimizden ayrıldıktan sonra Osin sorusunu tekrarladı. "Ne zaman, Loralie?"

Onlara sıırttım. "Oh, çok uzun değil. Sözleşmemin üzerinden yaklaşık üç ay geçti. Bensiz kaybolacağınızı biliyordum. Tanrı biliyor ya, sürü konusunda yardımınıza ihtiyacınız var."

Exton başını arkaya attı ve kahkahalarla uludu. Diğer ikisi... o kadar da değil. Eyvah! Kaçmak için yataktan yuvarlanmaya çalıştım ama Osin bileğimden yakaladı ve beni yerimde tuttu.

"Hiçbir yere gitmiyorsunuz," diye gürledi. "Dokuz aydır Dünya'ya dönmeye niyetiniz olmadığını biliyordunuz ama bunca zamandır bilmeden acı çekmemize izin mi verdiniz?"

"Sözümü geri alıyorum," diye bağırdım geri çekilip sinirli uzaylıya yaklaştığımda. "Dün demek istedim. Dün karar verdim."

Kıçıma sert bir şaplak indi. "İyi denemeydi, küçük inek." Bir tokat daha. Sonra bir tane daha.

"Dur bakalım. Sikimi onun daracık amına sokmak istiyorum." Taclan bedenimi kaldırdı ve altıma girdi. İçime girmeden önce siki vücudumun içinde ve etrafında döl akıtıyordu. Vücuduma giren sikin sert dikenleri her zaman acı verirdi ama aldığım zevk bunu dengelemeye yeterdi. Kalçalarımı oynattım, iyi kısma geçmek istiyordum. Ben buna orgazmın muhteşem üçgeni diyordum. Ama klitorisim temas edemedi Taclan'ın elleri beni durdurdu.

"Hayır. Orgazm olmayı hak etmiyorsun. Dokuz ay boyunca bizi merakta bıraktın. Belki de seni bir orgazm için bu kadar bekletmeliyiz," dedi Taclan.

Dayak yemeye devam ettim ama Taclan'ın sesinde duyduğum öfke beni çok şaşırtmıştı. Gözümünden bir damla yaş süzüldü. Uzaylıların bedenime verdiği acıdan değil, bilmeden erkeklere verdiğim acıdan. Onlara zarar vermek istememiştim. Bu sadece bir oyundu. Ya da ben öyle sanmıştım.

O anda kendime verdiğim söz, uzaylılarımın sevgimden şüphe etmelerine asla neden olmayacağıma dair verdiğim söz, şu anda üzerinde çalışmaya başlayacağım bir sözdü. "Eğer hak ettiğimin bu olduğunu düşünüyorsan." Başımı ağırbaşlı bir şekilde eğdim.

Taclan beni becermeye devam ederken karşılık olarak homurdandı, ama asla tatlı noktaya vuracak kadar derin değildi. Şerefsiz.

Exton ortaya çıktı, sert siki vücudundan dışarı fırlamıştı. "İyi bir kız ol ve sikimi yala."

Hiç itiraz etmeden ağzımı açtım. Tam olarak nasıl sevdiğini bilerek çift başını emdim ve yaladım.

Şaplak durdu ve kıçıma sıvı fışkırdı. *Olamaz!* Exton ve Osin defalarca kıçımı sikmişlerdi ama Taclan amımı sikerken hiç sikmemişlerdi. Beni ikiye bölebilirlerdi. Panik yapmamaya çalışarak ve az önce kendime ettiğim yemini hatırlamaya çalışarak kendimi rahatlattım. Bunu yapabilirdim.

Kör parmakları makaslayarak içime girdi. Kıcıma yeni bir şey girdiğinde, ne olduğunu görebilmek için Exton'ın sikini bırakmaya çalıştım. Buna izin vermedi, başımı yerinde tuttu ve Exton'a göre kabaca ağzıma girip çıktı.

Osin'in aletinin geniş başı, nesne hâlâ içimdeyken kıcıma bastırdı. Bu da neydi böyle? Sanki yeterince büyük değilmiş gibi, şimdi de tüp benzeri nesneyle içime bastırıyordu.

Osin'in acı seslerimi sevdiğini bildiğim için inledim ama aslında acımadı. Garipti. Neden dayanılmaz bir acı çekmiyordum?

Taclan alçak ve derin bir sesle inleyerek göğsümde gümbürdedi. "Seni hissedebiliyorum," dedi kısık bir sesle. "Bu inanılmaz."

Benimle konuşmadığını biliyordum ve tahrik olmamak elde değildi. Exton'ın aletine karşı mırıldanarak, tabanını sıkıca kavramak için uzandım ve yukarı aşağı çalıştım. Eller meme uçlarımı çekiştiriyor, saçlarımı çekiyor ve kıcıma vuruyordu. On iki elin hepsi zevk vermek için çalışıyordu. Hiçbir insanın uzaylı sevgililerimle kıyaslanamayacağını biliyordum.

Exton'ın kasları gerildi ve boşalmaya yakın olduğunu anladım. Çekilmeyince panikledim ve geri çekilmeye çalıştım. Onun yükünü yutabilmemin hiçbir yolu yoktu. Boğulacaktım!

Tam boşalmak üzereyken Taclan içime sonuna kadar girdi ve klitorisimdeki emme beni orgazma sürükledi. Tekrar tekrar yutkundum ama çabucak boğuldum. Exton geri çekildi ve dölleri göğüslerime sıçradı, ağzımdan ve çenemden aşağı aktı. Vücudum yoğun orgazmdan spazm geçirirken nefesimi tutmaya çalışmak için derin nefes aldım.

Ben daha nefesimi toparlayamadan Osin ve Taclan beni sıcak döllerıyla doldurmaya başladılar. Çılgılık attım, vücudumda dolaşan tüm hislere ayak uyduramıyordum.

Sonrasında bildiğim tek şey, yorgun bedenimin üzerinden akan sıcak suyla uyandığımdı. Biri beni göğsüne bastırmış, ellerim vücudumda gezinirken usulca mırıldanıyordu. Bana karşı bu kadar şefkatli davrananın Osin olmasına şaşırmıştım.

Ona baktığımı fark edince mırıldanmayı kesti. "Küçük inek, bizi korkuttun." Beni öpmek için eğildi. "Çok özür dilerim. Seks yaparken iyileştirici çubuğu içinde kullanırsak güvende olacağını düşünmüştüm. Sana bir daha asla böyle bir şey yaşatmayacağız." Sanki bu kadar duygu göstermekten utanmış gibi gözlerini kaçırdı.

Yüzünü kavradım ve onu kendime döndürdüm. "Osin, acımadı." Memnun bir iç geçirdim ve onun sıcak gücüne daha da sokuldum. "Harikaydı."

Yüzümü inceledi ve gördüklerinden memnun olmuş olmalıydı. "Diğerlerine uyandığında seni geri getireceğime söz verdim," dedi ama kımıldamadı. "Onlar da endişelendi. Sadece bir iki dakika daha yalnız kalmanı istiyorum."

"Benim için fark etmez. Sana sarılmayı seviyorum."

Beni kollarıyla daha yukarı kaldırdı, böylece yüzüm onunla aynı hizaya geldi. "Sanırım hissettiğim şey aşk, Lorelei. Ve bilmeni isterim ki seni asla bırakmayacağım. Sonsuza dek bizimsin."

Exton kapı aralığından, "Bunu destekliyorum," dedi.

"Anlaştık. Sonsuza dek bizimsiniz," diye gürledi Taclan bize doğru ilerlerken.

Mutluluk gözyaşları yanaklarımdan aşağı süzüldü. "Ben de hepinizi seviyorum. Ve hiçbir yere gitmiyorum."

Uzaylılar sırayla kendilerini temizliyor ve bana sarılıyorlardı. Mutfığa doğru yürüyorduk, ben ellerimin ve dizlerimin üzerinde, inek kuyruğu kış tıkaçım sallanıyordu ki günün ne olduğunu hatırladım.

"Oh kahretsin. Saat kaç oldu? Kızlara bugün onlarla birlikte sahile pikniğe gidebileceğime dair söz vermiştik."

Taclan inledi. "Bunu unutmuş olmanı umuyordum. Gitmen gerektiğine emin misin?"

Ayağa kalktım, ellerim kalçamda. "Bunu aklından bile geçirme. Bunu dört gözle beklediğimi biliyorsun."

Osin homurdandı. "Tamam. Ama birimizin bizimle gelmesi gerekiyor ve Exton'ın sana sipariş edecek kadar aptal olduğu o bikiniyi giymene izin yok."

Osin'e ters ters bakarak çenemi çıkardım. "Tamam. Çıplak yüzeceğim." Kapıya doğru döndüm, olduğum yerden çıkmak niyetindeydim ki güçlü kollar beni kaldırıp bir omzumun üzerinden attı.

"İyi deneme, küçük inek. Git giyin. Ben de seninle geliyorum," dedi Taclan.

"Sıra bende," diye karşı çıktı Osin. "Son geziye sen gittin."

"Neden hepimiz gitmiyoruz? Bu bir gecelik bir yolculuk değil ve Furlite'lardan bazıları biz yokken işlere göz kulak olabilmek için geride kalıyor," diye belirtti Exton.

Hızlıca başımızı salladıktan sonra hepimiz hazırlanmak için ayrıldık. Yüzümdeki gülümsemeyi engelleyemiyordum. Uzaylılarım *sürüyle* ilgili önerilerimi dikkate almışlardı ve şimdi mutlu kadınlarla dolu bir ahırımız vardı. Kubbede sahipleriyle birlikte yaşadığım için kadınların benden nefret edeceğinden endişe ediyordum ama nazik olmaktan başka bir şey yapmadılar. Geçen yıl boyunca iyi arkadaşlar edindim.

Teraso sayesinde Furlite'lar bile işlerini yeni yöntemle yapmaya başladılar. Süt üretimi artmıştı, bu da kârın artması anlamına geliyordu. Sütümüzün ballarının daha tatlı olması için arılara satıldığını öğrendiğimde biraz garipsemiştim ama kadınlar umursamıyor gibiydi.

Çiftliğin getirdiği ekstra parayla kadınlara kitaplardan oyunlara, yüzme havuzundan şamandıralara kadar her türlü şeyi almıştık. Taclan mahremiyet isteyen kadınlar için daha küçük kulübeler satın almayı düşünüyordu ve Exton da genişleyebilmek için daha fazla arazi satın almıştı.

Yakınlardaki ev sahipleri bana uğrayıp uzaylılarımdan tavsiye istemeyi alışkanlık haline getirmişlerdi. Beni gizli silahları olarak tanıttıklarında her zaman göğüslerini kabartıyorlardı. Aynı değişiklikleri kendi çiftliklerinde de uygulamak için birkaçıyla birlikte çalışıyorduk.

Kubbenin kapısında sabırla bekliyordum, kubbenin bilgisayarı Terra ile sohbet ediyordum ki uzaylılarım odaya daldılar, bana önce ulaşmak için birbirlerini itip kakıyorlardı. Bu onların her zamanki çılgın maskaralıklarıydı. Gözlerimi devirdim.

"Aç lütfen, Terra." Kapı hızla açıldığında dışarı çıktım. "Ben gidiyorum," diye seslendim.

Bir an bile geçmeden beni kucakladılar. "Yakaladım seni," diye bağırdı Osin. "Enayiler," diye seslendi omzunun üzerinden, ahıra doğru koşmaya başladı, kadınların saha gezilerimiz için kullandığımız büyük geminin yanında durduğu yere doğru.

"Hey, hiç adil değil," diye bağırdı Exton arkasından. "Benimle oturuyor," diye seslendi Taclan.

Bizim çılgınlığımıza alışkın olan kadınlar gemiye binerken gülüştüler. Uzaylılar tarafından kaçırıldığında hayatım ciddi bir değişim geçirmişti ama

Bunu dünyaya değişmezdim. Gelecekte beni ve sevdiğim uzaylıları nelerin beklediğini görmek için sabırsızlanıyordum.

Thank You

Süt ve Bal Ülkesi'ni okuduğunuz için teşekkür ederim. Daha fazla eserimi okumak isterseniz, neden bilimkurgu romanı seçtiğimi anlatan [Jingle My Bells](#)'e göz atabilirsiniz.

About the Author

Dani Carr Kanada, Manitoba'da bir çiftlikte yaşıyor. Yıllar önce lise aşkıyla evlendi. Üç çocuğu, iki köpeği, kedileri, atları ve alıngan bir eşegi ile hayatı çok yoğun. Yazmadığı zamanlarda okumaktan, el işi yapmaktan, masa oyunları oynamaktan, kano yapmaktan ve film izlemekten hoşlanıyor. Utanmazca kahve ve patates cipsi bağımlısıdır.

Tüm projelerimden haberdar olmak için beni takip edin.

<https://linktr.ee/danicarrauthor>

Also by Dani Carr

Ejderha Deliciler MC: Karanlık Bir Neden Seçim

Serisi [Arkadan Bıçaklanmış ve Kaltak](#)

[Tokadı Ped Ters Elle ve Kana Susamış](#)

[Backassward ve Güzel](#)

Bağımsız Kitaplar

[Jingle My Bells](#)

[Tozlayıcılar En](#)

[Vahşi Güzellik](#)

Uzaylı Milyarder Tarafından Sağıldı

Lina Carlyle

Telif Hakkı © 2024 Lina Carlyle

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının önceden yazılı izni alınmaksızın mekanik, elektronik, fotokopi, kayıt veya başka herhangi bir şekilde çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya iletilemez ya da yayınlandığı cilt veya kapak dışında herhangi bir şekilde dağıtılamaz ve sonraki alıcıya da benzer bir koşul uygulanamaz.

Tarafından biçimlendirildi: Yasağı Biçimlendir

Bu bir kurgu eseridir. Bu romanda tasvir edilen tüm karakterler ve olaylar hayal ürünüdür ve yazarın hayal gücünün ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Blurb

Marcelle - Numune #7822 - en yüksek dereceden bir huçow'a dönüştürölmeden önceki hayatını hatırlıyor. Sağımlar artık daha çok bir ritüele dönüşmüş durumda ve onu kaçırın uzaylıların işkencesini izleyip zevk almaları için sergilendiğini biliyor.

Ancak Marcelle özel bir görev için seçilmiştir; bu görev onu Geon IV uzay tarım istasyonundan Oria Corporation'ın merkezine götürecektir.

Sütü, en yüksek teklifi verene satılabilecek bir meta ve onun sütünün tadına bakmaya layık olan tek bir uzaylı var.

Milked by the Billionaire karanlık temalar ve şüpheli durumlar içeren erotik bir bilimkurgu romanıdır. Okuyucu dikkat.

Content Warning

Adam kaçırma, bilimkurgu şiddeti, şüpheli rıza, zorla süt sağma, tıbbi değişiklikler/enjeksiyonlar

Birinci Bölüm

Marcelle

AKA: Numune# 7822

TBanyo zemininde iki yüz on bir tane siyah fayans vardı. Bunu biliyordum çünkü kim bilir ne kadar zamandır her gün kıcıımı tuvalete dayayıp onları sayıyordum.

Bütün gün bu lanet odada kilitli kalmıştım ve yalnızdım. Can sıkıntısı acı verici bir şekilde artıyordu, ama seks yapma ihtiyacım da artıyordu. Geçmişte kendimi aşırı cinsel bir insan olarak görmemiştim ama uzaydaki bu Allah'ın belası cehennem çukuruna getirildiğimden beri çok farklı bir yaratığa dönüşmüştüm.

Memelerim kocaman ve çok hassastı, amım da yarrak istiyordu. Meme uçlarımdan her gün damlayan süt, görünüşe göre bu uzaylılar için bir tür incelikti ve işleyicim Selnar, seks sırasında meme uçlarımdan süt sızdığında ağzının suyu akıyor.

Sonuç olarak, hayatım oldukça berbat ve bu kesinlikle beş yıllık planımın bir parçası değildi.

Tuvaletten kalktım, yatak odasına girdim ve kendimi yatağa attım.

Bir süre tavandaki panellere baktım ve sonra ellerimi yumruk yapıp örtünün üzerine koydum. Derin bir nefes aldım ve gözlerimi kapattım. "Lanet olsun bana!" Avazım çıktığı kadar bağırdım.

Doğrudum ve kapıların dışından gelen sesleri dinledim ama sessizdi. Selnar'ın dışarıda nöbet tutuyor olması gerekiyordu ama içimden bir ses mavi orospu çocuğunun pek de nöbet tutmadığını söylüyordu.

Başımı yatağa geri attım ve iç çektim. Gerçekten de sikilmek istiyordum.

Yan döndüm ve iri memelerimin bana yetişmesi biraz zaman aldı. Gerçekten de hayattan daha büyüklerdi. Kaçırıldığımdan beri bana yapılan iğneler göğüslerimi müstehcen porno filmlere daha uygun bir hale getirmişti ama Geon VI uzay tarım istasyonunda ya göğüsleriniz irileşir ve süt üretir ya da değersiz yaşlı bir çiftlik hayvanı gibi imha edilmek üzere işleme tesisine götürülürdünüz.

Bu, dönüştüğüm şeyin bu olduğunu fark ettiğimden beri karşı koymak için elimden geleni yaptığım bir seçenektir ama vücudum bana karşı gibi görünüyordu.

Amım dokunulmak için can atıyordu ve Selnar'ı sonsuza dek bekleyemezdim. Aşağı uzandım ve parmaklarımı kaygan kıvrımlarımın arasından geçirdim, klitorisimi fiskeledim ve parmaklarımın arasında kabaca ovaladım. Bu boktan uzay istasyonuna geldiğimden beri becerdiğim tek varlığı hayal ederken inledim ve gözlerimi kapattım. Selnar'ı. Kalın, mavi siki içimi tamamen doldurmuştu ama ne yaptığını bilmiyordu.

Pek sayılmaz.

Tutkusuz sevişmemize bir iş gibi davranıyordu ve bunun pek de hoşuna giden bir iş olmadığı yeterince açıktı. Beni korumakla görevlendirilmek onu hayatta tutuyor ve iyi besliyordu. Bu onu sülfür madenlerine düşmekten alıkoyan bir şeydi. Aşağıdaki gezegende kötü yerler olduğunu duymuştum. Madenler ve işleme tesisleri.

Korkunç, tehlikeli ve gücü, umudu ya da geleceği olmayanların çılgınlıkları ve yalvarışlarıyla dolu.

İçimi çektim ve zihnimdeki görüntüleri kafamdan atmaya çalıştım, ama gözlerimi her kapattığımda onlar oradaydı, ya da daha kötüsü... süt sağma anılarım.

Şimdiye kadar sadece iki töreni tecrübe etmek zorunda kalmıştım, ama Tanrım, korkunçlardı. Her süt sağımı için giymem gereken önlük gardırobumda asılı duruyordu; bakmak zorunda kalmayayım diye saklanmıştı.

Elbise mi? Homurdandım. Her şeyi açıkta bırakan uzun bir kumaş parçasından başka bir şey değildi. Memelerim, amım ve götüm doktorların araştırması, dokunması ve incelemesi için açıktaydı. Boğazım kapandı.

ve gözlerimden süzülen yaşlarla savaştım. Ağlamayacaktım.

Siktir et.

Geçmişimle ilgili şeyleri hatırlamakta zorlanmaya başlamıştım ama annemin sözleri hâlâ aklımdaydı: "*Seni ağlarken görmelerine asla izin verme, Marcelle. Onlara senin üzerinde güç verme.*"

Ama annem burada olacağımı ya da nelerle karşılaşacağımı asla hayal edemezdi. Benim... annem. Göğsüm sıkıştı ve bir hıçkırığı bastırdım.

Benim için endişeleniyor olmalıydı... ya da bulunacağımdan umudunu çoktan kesmişti. Kaçırılmıştım. Kayıp kişiler posterindeki bir başka yüzdüm.

Sikeyim.

"Lanet olsun sana," diye bağırdım ve birkaç gün önce yatağımın üzerine yerleştirilen yeni kamerayı işaret ettim.

Beni kim izliyordu? Bilmiyordum. Ne görmek istiyorlardı? Nereden bilebilirdim ki? Ama şimdi onlara gösterdiğim şey orta parmağımdı.

"Git kendini becer," diye mırıldandım olabildiğince karanlık bir sesle.

Duygusal olarak tükenmiş bir halde tekrar yatağa uzandım ve son bir kez öfke nöbeti geçirip yumruklarımı şilteye vurarak direnmeye çalıştım.

Ama çok geçmeden bitkin düştüm ve artık savaşmak istemiyordum. Artık umursamak istemiyordum. Canım çok yanıyordu. Karnım guruldadı ve bana bütün gün bir şey yemediğimi hatırlattı.

Önemli olduğundan değil.

Bir bakıma kendimi aç bırakmak, bu pisliklerden pasif bir şekilde intikam almanın bir yoluydu, ama bir şekilde odama getirilen yiyeceklerin çoğuna dokunmadan bile süt üretmeye devam ettim. Hem de büyük miktarlarda. Doktorlar bu durumdan memnun görünüyordu.

Sırt üstü uzandım ve sahte gün ışığının yumuşak parıltısıyla tavan panellerine baktım. Yatak yumuşaktı, havadaki hafif akımlar tenime değiyor ve açıkta kalan tenimde tüylerimi diken diken ediyordu.

İlk geldiğimde tutulduğum yerle kıyaslandığında burası bir cennetti. Kısa bir süre önce metal bir kafeste tutuluyordum ve altımda çişimin ve bokumun akıp gitmesini sağlayan ve beni kendi pisliğimde yatmaktan alıkoyan bir ızgara vardı. Ama tesise geldikten ve o garip beyaz sıvı

göğüslerime enjekte edilmişti, her şey değişmişti. Ve sadece vücudum değil.

Tedaviler tamamlandıktan sonra benimle birlikte kaçırılan kadınlardan hayatta kalanlar, sütümüzü test ettirmek için tesisteki başka bir odaya götürüldüler... Ben de ondan sonra bu odaya getirildim. Kendi yatağım verildi. Kendi banyom. Cennet.

Ama neden? Sütüm özel olarak mı kabul edilmişti?

Asla söylemezler. Bu lanet uzaylılar benimle hiç konuşmuyorlar bile. Ben onlar için bir hiçim. Kalbim ilgi, güzel bir söz, şefkatli bir dokunuş için acıyordu.

Gözlerimi sıkarak kapattım ve zihnimin boşalmasına izin vermeye çalıştım, ama orada uyumama izin vermeyecek kadar çok şey dönüp duruyordu.

Ani bir metalik tıkırtı odada yankılandı ve doğruldum. Mekanizmalar canlanana kadar görünmeyen kapı kayarak açıldı ve koridorun bembeyaz metal panelleri ortaya çıktı. Kalbim göğsümde hızla atmaya başladı ve dudaklarımı birbirine bastırırken nefesim boğazımda düğümlendi.

Selnar kapı aralığında durdu ve aç gözlerle bana baktı.

"Hadi, dizlerinin üzerine çök," dedi. Sesi sert ve derindi ve omurgamdan aşağı bir ürperti gönderdi, ama tereddüt ettim.

Amım sıırıslıklamdı, Selnar'ın masmavi siki tarafından doldurulmak için yanıp tutuşuyordum. Göğüslerim ağrıyordu ve meme uçlarımin her an değerli sıvılarını sızdırmaya başlayıp giydiğim şekilsiz elbiseyi ıslatacağını biliyordum.

Yataktan yere doğru kaydım. Dizlerimin altı sertti ama umurumda değildi.

Bana baktı, gözleri elbisemin önünü ıslatmış olan ıslak halkalara sabitlenmişti. Yanaklarım utançtan yanıyordu ama Selnar'ın siki deri pantolonunun içinde sertleşmişti ve kalın aletin dış hatlarını görebiliyordum. Eğildi ve elbisemin yakasından tuttu. Bir homurtuyla elbisemi yırtarak açtı ve ağrıyan göğüslerimi ortaya çıkardı.

"Sikimi istiyorsun, değil mi?" diye fısıldadı kulağıma. Nefesi balık kokulu ve sıcaktı ama yine de gösterdiği ilgiyi arzuluyordum ve amım daha da ıslandı.

Pantolonunu indirmek için uzandığımda kalçalarını öne doğru itti ve ben de kalın, damarlı sikini tuttum. Sıcak, derimsi ve sertti. Parmaklarımı shaftının tabanına sardım ve onu okşamaya başladım. Alçak bir hırıltı çıkardı ve amımın ihtiyaçla titrediğini hissettim. Kafamın içinde, ben

Beni becermesi için ılık attım. Bunun için yalvardım... bunun için ğrdm. Ama horozunun kalın mor baını azıma almadan önce sessiz kaldım.

Deri kemerini çektim ve botaki elimle pantolonunu kaslı kıının üzerinden aşağı kaydırdım. Tenini hissetmek istiyordum, sikini sadece azımda değil, içimde, beni doldururken hissetmek istiyordum.

Hala onun büyük mavi sikine bağımlı hale geldiğimi kabul etmek istemiyordum. En son sikilmemin üzerinden neredeyse bir hafta geçmişti ve son orgazmımın üzerinden de bir aydan fazla zaman geçmişti. Selnar benim boalmamı umursamıyordu, sadece onun boşalmasını istiyordu... tekrar tekrar.

Vücudumun orgazma ihtiyaı vardı ve bugün ihtiyaı vardı.

ne doğru eğildim ve azım sikinin üzerinde hareket ederken elimle onu okamaya baladım ve dilim mor horoz kafasının dibinde alay etti.

"Ohhh, lanet olsun," diye inledi.

Elini baımın arkasına götürdü ve hafifçe itti. İtaatkâr bir şekilde çenemi gevettim ve azımı sikmesine izin verdim. Güçlü ve derin itişler yapıyor, gözlerimi yaartacak kadar beni boğuyordu. Piç kurusu. Amım ihtiyaçtan zonkluyordu ve siki boğazımın derinliklerine bastırırken inledim.

Elleri saçlarımda sıkılaştı, azımı kullanırken beni hareketsiz tutuyordu. Birkaç itişten sonra geri çekildi ve başımı geriye doğru çekti. Dudaklarım sikinden ayrılırken ona ters ters baktım. Beni ayağa kaldırmak için uzandığında yüzündeki gülümsemeden nefret ediyordum.

Bir eliyle elbisemi ortasından yırttı ve kumaş yere düşerek beni önünde çırılçıplak bıraktı.

Beni yatağa geri itti ve sonra belimden tutarak beni ters çevirip dizlerimin üzerine ktrd. Elleri sırtımın kk kısmındaydı, beni öne doğru zorluyor, göğüslerimi yatağa bastırıyordu. Kıımı havaya kaldırırken inledim.

Sonunda.

"Süt sağma zamanı..." dedi ve ben başımı salladım, boğazımdan hafif bir inilti kaçtı. İçimi bir korku kapladı ama bu benim kişisel korku ve endişemden kaynaklanmıyordu. Ne beklemem gerektiğini bilmiyordum. Sadece fantezi mi kuruyordu? Bu bir çeşit uzaylı sapkınlığı mıydı?

Dönüp baktım, baını arkaya atmış, gözleri kapalıydı. "Süt sağma zamanı..." diye inledi yine.

Aleti bir santim daha büyüdü, ucundan mor bir iplikçik halinde ön-sümük salgılandı. Sıcak ve kalındı, akan soğuk bir lav damarı gibiydi ve beklentiyle dudaklarımı yaladım. O uzaylı dölünün tadının nasıl olduğunu biliyordum... krema gibi kalın ve tatlıydı.

Elini kığımın altına götürdü ve horoz kafasını amıma doğru bastırırken yukarı doğru çekti. İnledim ve sikinin kalın başını kıvrımlarıma sokmak için geri ittim. Beni açtığını hissettiğimde irkildim, büyük, kösele gibi horozu geniş ve kalındı, neredeyse çok büyüktü, ama ben istedim.

Amım yanıyordu, bir ihtiyaç cehennemiydi. Derin bir nefes aldım ve sonra bir inilti çıkardım. Ağırlığının değiştiğini hissettiğimde bekledim, kendini amımın derinliklerine itti ve sonra horozunu derine zorladı.

"Beni sertçe becer," diye inledim o ileri doğru iterken. Amım fışkırıyor ve ıslanıyordu ve siki içime kolaylıkla kayıyordu. Aleti çok büyüktü ve bu kadar geniş olması canımı acıtıyordu ama aynı zamanda hoşuma da gidiyordu. Can atıyordum.

Becer beni. Yar beni. Mahvet beni.

"Ooohhh... evet, evet," diye inledim destek için çarşafları tutarken. Onun sikinin içimde şiştiğini hissettiğimde büyük göğüslerim ağrımaya ve damlamaya başladı.

Elleri kalçalarımın sıkılaştıkça sikini içime daha da sert soktu. İnledim, amım onun sikinin etrafında titriyordu.

Her homurdandığında ve içime doğru ittiğinde, vücudumdan ter damlarken kalçalarımı aşağı yukarı hareket ettirerek geri ittim. O anın zevki, boşalmaya ihtiyaç duyma hissi çok baskındı. İnledim ve konuşmaya çalıştım, ama sözlerim gürültülü bir fışkırtma ile kısa kesildi.

Ayağa kalkmaya çalıştım ama çok hızlı geliyordu. Göğüslerimden sıcak, süt gibi bir akıntı fışkırıp vücudumdan aşağıya akarak örtüyü ıslattığında haykırdım. Selnar öne doğru eğildi ve göğüslerimi kavradı, ellerini meme uçlarımda üzerinde gezdirdi, sütün akmasını teşvik etmek için onları kopardı ve alay etti.

Aleti nabız gibi atıp içime boşaldığında iniltisi kulaklarımda yankılandı. Amımı sıcak, mor, bacaklarımdan aşağıya ve yatağa damlayan döllere doldururken sarsıldı ve sarsıldı.

Tek kelime etmeden çekildi ve pantolonunu tutup yukarı çekti ve beline yeniden bağladı.

"Hayır," diye yalvardım. "Beni bu şekilde bırakamazsın... Ben gelmedim."

Elimi bacaklarımda arasına soktum, içimde oluşan dalgayı sürmeye çalışırken klitorisimi öfkeyle ovuşturdum, ama çok çabuk soldu ve sırlıklam örtüye doğru yığılırken yenilgiyle inledim.

Omuz silkti. "Benim sorunum değil."

Yüzündeki kendini beğenmiş ifade beni öfkelenlendirdi. Dizlerimin üzerine çöktüm ve yüzüne vurmak için elimi kaldırarak ona doğru hamle yaptım.

Ama o hızlıydı ve ben ona vuramadan bileğimi yakaladı. Bileğimi sıkıca kavradı ve beni yataktan yere sürükledi. Dizlerim metal panellere çarptı ve ani keskin acıyla haykırdım.

Bana dik dik bakarken gözlerindeki öfke farklı bir şeye dönüştü. Katil miydi? Onu çok mu zorlamıştım?

"Lütfen," dedim. "Bırak beni... canımı yakıyorsun." Tutuşunu sıkılaştırdı.

Acı beni ele geçirdiğinde başım döndü ve görüşüm bulanıklaştı. Hıçkırarak beni bırakması için yalvardım ama o sadece bana hırladı. Birden yatağımın üzerindeki kameraya baktı ve tiksinti dolu bir homurtuyla bileğimdeki tutuşunu bıraktı.

"Bir sonraki sağımda seni getirmek için geri döneceğim," diye hırladı. Başka bir şey söylemeden kapıya doğru yürüdü ve odamdan çıktı.

"Siktir git," diye bağırdım kapı arkasından kapanırken. "Siktir... seni." Hıçkırıklar içinde yere yığıldım.

Soğuk zeminde bir yığın çıplaklık içinde yatıyordum, kalın mor dölle kaplıyım, ağrıyan göğüslerimden sızan süt ve umutsuzlukla doluydum. Bu yerden nasıl kaçacaktım?

Kameraya baktım ve o her şeyi gören gözün arkasında kimin olduğunu merak ettim.

Her kimse, belli ki gücü vardı.

Benim ya da Selnar'ın sahip olduğundan daha fazla güç. Merakım beni ayağa kaldırdı ve banyo yapmak için banyoya doğru yürüdüm.

Az önce olan her şeyi derimden atmam gerekiyordu.

Suyu açtım ve küvete dolmasını izledim. Buhar aynanın üzerinde bulutlandı ve havada süzüldü ve ben onun ağırlığından derin bir nefes aldım. Yıkatabildiğim zaman kendimi insan gibi hissediyordum. O tek zamandı.

Küvet dolarken, Selnar'ın kalın mor dölleri amımdan ve kalçalarımın durulamak için duşa girdim ve saçlarımı soğuk suyla ıslattım. Küveti dikkatle izledim ve su kenara sürtündüğünde duşu kapattım ve musluğu kapatmak için küvete doğru koştum.

Taş leğenin kenarına yaslandım ve parmaklarımı suda gezdirdim. Ağır bir iç geçirdim ve sonra bacaklarımı kenara doğru sallayıp suya girdim.

Suyun sıcaklığıyla irkildim ama sonra suya batarken inledim ve suyun beni yakıcı kucaklamasına izin verdim.

Odama yerleştirilen kameraların arkasında kim vardı? Banyoda da bir tane vardı... Ona baktım ve yanıp sönen kırmızı ışığını izledim.

Sapık.

Ama kim izliyordu?

Doktorlar mı? Muhtemelen hayır. Onlar sadece süt üretimimle ilgileniyorlardı. Yani başka biri olmalı.

Belki de süt sağımı sırasında cam duvarın arkasından izleyen kurumsal takım elbiselilerden biriydi...

Güçlü müydü? Kesinlikle öyleydi. Zengin miydi? Muhtemelen.

Başımı küvetin arkasına yasladım ve zihnim bir kez daha sürüklenmeye başlarken gözlerimi kapattım.

Uzaylı ya da değil, asıl bilmek istediğim kameraların arkasındaki adamın en azından yakışıklı olup olmadığıydı.

Göğüslerim sıcak suda bile ağırlaşmıştı ve kalçalarımı birbirine bastırdığımda amım kaygandı. Aşağı uzandım ve kendi kıvrımlarımı ve yarıklarımı keşfetmeye başladım.

Neye benziyordu? Bu izleyici... Şimdi de izliyor muydu?

Parmaklarım klitorisimin üzerinde gezinirken gülümsedim. Harcanmamış uyarılmamla sertleşmişti ve hızla atan nabzımla birlikte zonkladığını hissettim. Gözlerimi kapatıp izleyicinin yüzünü hayal ederken parmağım ile başparmağım arasında sıktım. Elmacık kemiklerinin keskinliği, dolgun dudaklarının yumuşak kabarıklığı ve karanlık, duygulu gözlerinin yoğunluğu.

Kollarının beni sardığını, ellerinin kalçalarımın altına inmeden önce yanlarımı okşadığını ve zevk ve acının karışımıyla inlememe neden olacak sıkı bir kavrayışla kıcımı kavradığını hayal ettim.

Kafamdaki görüntü o kadar güçlüydü ki, uzun zamandır beklediğim orgazm beni kasıp kavurdu.

İnlerken ve çığlığımı bastırmak için dudağımı ısırırken amım sıkıştı ve vücudum sarsıldı. Uzun, pürüzsüz bir sabun parçası aldım ve hassas cildime masaj yaparak vücudumu onunla ovmaya başladım. Göğüslerimi birbirine bastırdım,

Onları sabunla ve sertleşmiş meme uçlarımdan sızan sütle kayganlaştırdım.

Ellerinin göğüslerimde olduğunu, onları sıkıldığını ve şişmiş memelerimi emerken yoğurduğunu hayal edebiliyordum. Gizemli sevgilimin bana ne yapacağını hayal ederken boştaki elimi meme uçlarıma sürttüm ve onları sertçe çimdikledim.

Sırtımı dikleştirdim ve bacaklarımı açtım, parmaklarım klitorisimin üzerinde hararetle çalışırken, doruk noktam damarlarımda kükrerken amımı görünmez sevgilime açtım.

Nefesimi tuttum, gözlerimi kapattım ve ellerinin kıcımda olduğunu, tokatladığını hayal ettim.

"Becer beni," diye inledim. "Özlemini çektiğim sikişi yaşat bana."

Elimi göğüslerimden çektim ve bacaklarımın arasına kaydırđım. Bir elim klitorisimi okşarken, diğer elimin parmaklarını istekli amıma soktum ve sonra göt deliğimi okşadım.

"Oh... evet," diye inledim. "Bunu seviyorum. Bunu çok seviyorum."

Parmaklarımla amımı çalıştırırken başparmağımı göt deliğine bastırdım, onları amıma sokup çıkardım.

Kendimi çılgınca bir hızla becerirken, istediğim doruk noktasını kovalarken göğüslerim ağrıyordu. Yıldızları görmemi ve daha fazlası için yalvarmamı sağlayacak olan.

Kıcımın tokatlanmasını istedim. Pis bir fahişe olarak adlandırılmak istiyordum... Hepsini istiyordum. Uzaylı sevgilimin beni kendi zevkim için istismar etmesi ve beni oyuncağı haline getirmesi düşüncesi daha yüksek sesle inlememe neden oldu.

Amım parmaklarımın etrafında kenetlenirken "Yeess," diye inledim. Başparmağımı kıcımın derinliklerine ittim ve sonra orgazmım üzerime çökerken nefes nefese kaldım, her geçen saniye daha yoğun hale geldi. Karo zemine su sıçradı ama umurumda değildi. Bu lanet olası bir cennetti.

Parmaklarımı amımdan çıkardım ve ağzıma soktum, diğer elimi klitorisimin üzerinde yavaşça hareket ettirirken, zevkimi çekerken vücudumun tatlılığını parmaklarımda tattım.

Göğüslerimi birbirine bastırdım ve sert meme uçlarımla yaladım, sütümün garip tadını dilimde hissettim. *Bu sıvıya neden bu kadar değer veriyorlardı?*

Amım yanıyordu, sıcaklık o kadar yoğundu ki alevler içinde kalacağımı sandım. Ama bu iyi bir histi. Tatmin edici bir his.

Sonunda.

Ağlayabilirdim.

Parmaklarımın nazikçe alay etmesiyle, karnımın derinliklerinde başka bir orgazm dalgası başladı ve duyularımı o kadar hızlı doldurdu ki, sanki vücudumdan bir elektrik dalgası fırlamış gibiydi. Amım titredi ve sıkıştı, parmaklarımın etrafında sıkılaştı. Duygu beni tüketirken gözyaşlarım gözlerime doldu ve yanaklarımdan aşağı aktı. Doymuş bir şekilde küvete yaslandım ve suyun vücudumu kaplamasına izin verirken lezzetli bir salıvermeyle ürperdim.

Suyun içinde ne kadar yattığımı bilmiyorum ama sıcaklık rahatsız edecek kadar düşene kadar küvette kaldım. Yumuşak, beyaz bir havluya uzandım ve onu omuzlarıma sarıp vücuduma sardım.

Odanın karşısına geçtim ve havluyu yere bırakmadan önce hızla kurulandım. Işıkları kapattım ve çırilçıplak yatağa girdim.

Beni dünyadaki hayatımdan çalan uzaylı gemisinde uyandığımda çırilçıplak soyulmuş ve kalın bir metal tasma takmaya zorlanmışım. Şu anda boğazımı çevreleyenle aynı. Izgaralı zeminde çıplak uyumaya zorlandım. Kendileri de alınıp tasmalanmış ve benimle aynı muamelelere tabi tutulmaya zorlanmış diğer kadınlarla dolu bir odada çıplak uyumaya zorlandım.

Buna alışmışım.

Çıplak olmaya.

İzole olmak.

Yavaşça uykuya dalmaya başladım, rüya dünyasının tanıdık ağırlıksızlığı beni alıp götürmeye geliyordu. Belki bu sefer iyi rüyalar görürdüm... geçmişimden mutlu bir şeyler. Annemin yüzü, Los Angeles'taki dairem... genellikle uykularıma musallat olan kâbuslar dışında her şey.

Herhangi bir şey.

Adam bana barda bir içki ısmarlamaya çalışmıştı ama ben kabul etmemiştim. Reddetme cüretim karşısında adamın gözlerindeki ifade o an beni dehşete düşürmüştü ama şimdi Ventura'da karanlık bir ara sokakta saklanırken peşimi bırakmıyordu. Genelde bu sokaklarda kendimi güvende hissederdim; aydınlık ve boho, restoran verandalarının üzerinde hafif okyanus esintisiyle sallanan neşeli ampuller.

Ama bu gece farklıydı. Daha karanlıktı.

Daha soğuk.

Arkamdan bir sıçrama sesi geldi ve omzumun üzerinden bakıp nefesimi tuttum. Evsiz bir adam geçen Pazar gününün gazetesinin altında hareketsiz yatıyordu ama ses, arkasına saklandığım çöp konteynerinden atlayan fareden gelmişti.

Arkamdan gelen bir başka ses nefesimin göğsümde sıkışmasına neden oldu. Korku kalbimi hızlandırdı ama zihnim umutsuzca bedenimin gürültü yapmasını engellemeye çalıştı. Ciğerlerim oksijensizlikten yandı ve nefes almak zorunda kaldım.

Korku alnımı ıslattı ve gölgelerde kalmak için çömeldiğimde bacaklarım titredi, bu topuklar benim gel-sikiş-topuklarım olarak etiketlenmişti, ama şimdi her tıkırtılı adımda yerimi ele vermekle tehdit ediyorlardı.

Kollarım ve bacaklarım titreyerek ellerimi çöp konteynerinin kenarına koydum ve beni ara sokaktan gelen canavar her neyse ondan koruyan tek şeyin kenarından bakmaya çalıştım. Ağırılığımı kaydırduğımda sağ bacağımın uyuştüğünü fark ettim ve hiçbir uyarı olmadan baş aşağı sokağın ortasına yuvarlandım. Yüzüm ıslak kaldırıma yapıştı ve burnuma sidik ve çürümüş çöp kokusu sızdı ama adrenalinim öğürmemi engelledi.

Bir ayak sesi daha ve bir sıçrama sesi karanlıkta yankılandı. Donup kaldım.
Dinledim

.
Dua
ettim.

"Marcelle," sokağın aşağısından bir adamın sesi geldi, bu zayıf ışıktaki görülemeyecek kadar uzaktı ama ayak seslerinin her birini duyabilecek kadar yakındı. "Sen misin kızım?"

Beni gerçekten görmemiş olma ihtimaline karşı gölgelerin arasına geri döndüm. Zihnim kararsızlık içinde dönüp duruyordu. Kaçmalı mıydım? Savaşmalı mıydım? Çılgılık mı atmalıydım? Ama kim dinlerdi ki?

Ne kadar uzağa kaçtığımı bilmiyordum ama polislerin geceleri bu bölgede devriye gezdiğinden bile emin değildim.

"Hey, bebeğim," dedi canavar ara sokakta ilerlemeye devam ederken. "Neredesin sen? Burada olduğunu biliyorum... bir yerlerde." Son sözleriyle birlikte sesi koyulaştı. Her şeyden çok bir hırıltı gibiydi.

Öfkeliydi.

Yırtıcıydı.

Beni avlıyorsun.

Ama gidecek, saklanacak hiçbir yer yoktu.

Sendeleyerek ayağa kalktım, koşmaya hazırlandım ama bu lanet ayakkabılar bileklerimi titretti. Onları tekmeleyerek çıkardım ve ıslak, kirli kaldırıma bastım. Ayak parmaklarım yumuşak ve yumuşak bir şeye battı ama aşağı bakmaya zahmet etmedim.

Ne anlamı vardı ki?

Ben zaten
ölmüştüm.

Solumdan, yaklaşırken onun formunu gördüm, devasa ve iri, ve ona doğru koştum. Tüm gücümle koştum. Çekiş gücü kazanmaya ve hızlanmaya çalışırken ayak parmaklarım acı içinde altımdaki betona saplandı.

Bir el beni arkamdan yakaladı ve çığlık attım.

"Yardım edin!" Etrafıma bakındım ve kimseyi göremedim. "Yardım edin! Lütfen!"

Beni duvara doğru itti, yüzüm kaba tuğlalara bastırıldı. Küçük taş parçaları yanaklarımın yumuşak derisini kesti ve beni duvara yaslariken acı içinde bağırdım.

Çılgın adam elini ağzıma koydu ve burnumu sıkarak kapattı. Umutsuzca nefes almaya çalıştım, ona karşı tekmeler savurdum, kendimi kurtarmaya çalışarak olduğum yerde kıvrandım.

Ama hiçbir şey tutuşunu gevşetmedi.

Görüşüm bulanıklaşmaya, dönmeye ve tünelleşmeye başladı. Beni öldürecekti, tam o anda ve orada boğacaktı.

Gücüm azaldıkça çırpındım ve mücadele ettim. "Yardım edin!" Çığlık attım ve sonra beton ayaklarımın altından kaydı ve düştüm-

Odamın soğuk metal zeminine.

Rüya kaybolurken boğuldum ve öksürdüm. Bir an için nerede olduğumu bilmiyordum. Kafam karışmıştı ve nefes nefese kaldığımda gözyaşlarım yüzümden aşağı akıyordu. Gözlerim odayı aradı. Tanıdıktı ama benim değildi.

Bedenimi ele geçiren ve genetiğimi kendi çıkarları için çarpıtan bir uzaylı ırkı tarafından tutsak edildiğimi, iradem dışında tutulduğumu fark ettim... Yüzsüz bir galaktik şirket varlığı için beni sağlıyorlardı. Bu gerçek midemden safra akmasına neden oldu.

Öne doğru sıçradım ve yere kustum. Bir kez değil, tekrar tekrar.

Tamamen tükenmiş bir halde kendimi oturur pozisyona ittim, kusmuğumun tadını ağzımdan tükürürken hıçkırarak ağlıyordum. Yatağın kenarından çekiştirdim.

Çarşafı yüzümdeki ter, gözyaşı ve safrayı silmek için kullandım v e sonra yatağımın üzerindeki kameranın yanıp sönen kırmızı ışığına baktım.

Gördüklerin hoşuna gitti mi? Acı acı düşündüm.

Sen kimsin ve benden ne istiyorsun?

İkinci Bölüm

I Sonsuzluk gibi gelen bir süre boyunca yatağında uzandım ve yine de beni esir alanlar tarafından uzay istasyonuna bırakıldığımdan beri ilk kez rahatlayabildiğimi hissettim. Benim için ne kadar para ödediklerini merak ettim... Ya da beni kaçıran kadınlar için ne kadar ödediklerini... kaçırmalarından kurtuldular.

Bu yerde zaman durmuş gibiydi. Ortak tesisten çıkarıldığımdan beri, başka bir canlıyı görmem arasında hayal edilemeyecek kadar uzun bir süre vardı. Doktorlar sadece göğüslerimle ilgileniyordu ve Selnar benimle neredeyse hiç konuşmuyordu... Yiyecek ve içecek her zaman hazırды. Birini delirtmek için yeterliydi.

Zihnim bana oyunlar oynamaya başlamıştı, üstelik sadece rüyalarımında değil. Yatağımın karşısındaki kapı bir tıslamayla açıldı. Uzaylı muhafızım Selnar odaya girdi ve onu onaylamamı bekledi.

Ama bunların hiçbirinin gerçek olduğundan emin olamıyordum. Zihnim istediğim şeyleri hayal etmeye başlamıştı... annemin ziyareti gibi.

Bir gece odamda belirdiğinde ona ulaşmaya çalışırken neredeyse kolumu kırıyordum. Hıçkırıklar vücudumu sararken ve gözyaşları görüşümü bulanıklaştırırken metalik zeminde ellerim ve dizlerim üzerinde çabalamıştım. Karşı duvara ulaştığımda aslında orada kimsenin olmadığını fark etmişim.

Gecenin geri kalanını çıplak bir şekilde yere yayılarak geçirdim, gözyaşlarım yanağımın altında birikmişti.

"Selnar," dedim kayıtsızca. "Gerçekten burada mısın?" Boğazını temizledi, "Evet."

Önemli olduğundan değil ama sonunda odamda yalnız olmadığımı kabul ettiğimde kalbim hızla çarpmaya başladı. Taze gözyaşları kabardı ve yüzümün kenarlarından altımdaki yatağın üzerine döküldü.

Bana doğru bir adım attı ve kemerini çözdü. Bu sesi duymak bile karnımın karıncalanmasına ve kalbimin hızla çarpmasına neden oldu. Selnar'ın içime sokacağı kalın mavi siki beklerken amım sıkıştı.

Tutkulu bir aşık değildi. Hatta *iyi* bile değildi. Ama aletinin büyüklüğü ve ilişkimiz sırasında benimle iğrenç bir şekilde konuşması beni her zaman şehvetle ateşliyordu. Seçme şansım varmış gibi bile hissetmiyordum... Vücudum her şeye hükmediyordu.

Hızla devasa mavi sikini çıkardı ve önümde şaftını sallamaya başladı. Ucundan bir damla soluk mor prekum kaçtı ve yatağımın üzerine damladı.

Ona daha yakın olabilmek için yuvarlandım ve elbisemi başımın üzerine çekip yatağın yanında yere attım. Artık tamamen çıplaktım, dolgun göğüslerim sahiplenilmeye hazır iki büyük dağ zirvesi gibiydi.

Gırtlaktan gelen bir hırıltıyla Selnar kalın, damarlı sikini göğüslerimin arasına soktu ve ben de onları birbirine bastırmak ve etini daha iyi kavramak için tuttum.

Göğüslerimi sikerken bir hayvan gibi homurdandı, hareketleri önce yavaştı ama sonra göğüslerimden sızan sıvı kanalı yağladıkça hızı arttı. Göğsünde bir ter damlası parlıyordu ve ben de mavi teninden aşağıya ve göğüslerime damlamadan önce dalgalı karın kaslarının üzerinden geçerken ona odaklandım.

Birden, beni iki gün önce becerdiğini hatırladım... Ziyaretlerini çok sık takip etmezdim, ama etkileşimden herhangi bir zevk almak için gitmem gereken uzunluklardan dolayı aklımda kalmıştı.

"Neden buradasın?" diye sordum. Beni becermeye asla canı istediği için gelmezdi. Her zaman bir nedeni vardı. Genellikle taleplerimi haykırmak zorunda kalırdım... ama bu sefer bunu yapmamıştım.

Durdu ve sikini göğüslerimden çekti. "Ne demek istiyorsun?"

İçimi çektim, "Çaresiz olmadığım sürece beni asla becermiyorsun. Ama işte buradasın.

Burada ne yapıyorsunuz? Ne istiyorsun?"

Dudaklarını büzdü ve sikinin başındaki yapışkan prekumu silerek göğsümde gezdirdi. Yapışkan tohum göğsümde aşağı damladı.

göğüslerine baktım ve kaşlarımı çatarak tekrar ona baktım.

"Şikayet mi ediyorsun?" diye sordu alaycı bir tavırla. Dudağı kıvrılırken keskin dişlerinin parladığını gördüm. "Sikimi almak bir ayrıcalıktır. Mutsuz olman gereken bir şey değil."

Sikinin ucuyla yüz yüze geldiğimde ağzım sulandı. Ona uzandım, parmaklarımı çevresine doladım ve ucunu yaladım. Önce tereddütle, sonra geri çekilmeyince daha bir gayretle. Selnar'ın başı geriye düştü ve gözleri kapandı.

"Siktir," diye inledi. Uyluk kasları elimin altında sıkıştı.

"Neden buradasın?" Tekrar sordum. Sesim kendi kulaklarıma bile tiz geliyordu.

Gözlerini açtı ve doğrudan yüzüme baktı. *Beni özlediğini mi söyleyecekti? Beni becermekten başka bir şey düşünemediğini mi?*

Karnım sıkıştı.

Kaçırıldığımdan beri kimseden güzel bir söz duymamıştım. Birden kalbim hızlı atmaya başladı, nefes alışı hızlandı.

Söyle, sessizce yalvardım. Herhangi bir şey.

Selnar sertleşmiş gözlerle ve keskin bir ses tonuyla, "Sınavınız bugün. Onlara iyi bir ürün sunmak benim işim. Bensiz... işleme tesisine gitmek zorundasınız."

Muayene mi? Daha fazla tedavi zamanı gelmiş miydi?

"Ama ben henüz doktoru görmedim."

Selnar homurdandı ve beni yatağa doğru itti. "Sana söyleneni yap... ne zaman söylenirse."

İçimde öfke kabardı. Yoğunluğu bilinçli düşüncelerimi sarstı. Selnar'ın boğazını çıplak ellerimle parçaladığımı hayal ettim... onu kesip kalbinin üzerinde tepindim.

"Seni sikmek için buradayım," dedi.

İçimdeki intikamcı öfkeyle amım katlanarak ıslandı ve başımı salladım. "İyi," diye hırladım. "O zaman sik beni, seni bok parçası."

Gözleri büyüdü ve ben ona bakarken siki seğirdi ve daha da sertleşir gibi oldu. "İşte böyle," diye homurdandı.

Yatağa uzandım ve bacaklarımı açarak çıplak amımı ona gösterdim. Hiç tereddüt etmedi ve hızlı bir adımla yatağın yanına geldi ve dizi yatağın kenarındaydı. Hiç uyarmadan içime girdi ve ben

İnledi ve şişko mavi sikinin tamamını içime gömerken başımı yastığa geri itti.

"Oh, Tanrım... evet," diye tısladım, o içeri ve dışarı iterken. Kalçalarımı kavradı ve sikini sıcak, ıslak deliğime sokarken beni hareketsiz tuttu. Ağır topları her itme ile kıcıma tokat attı ve doruk noktam inşa etmeye başladığında şehvetle haykırdım.

Kel kafasından ter damlıyor, her damla göğüslerime düşüyordu. Ben alt dudağımı ısırıp dişlerimi göstererek tıslayarak hava emerken o siyah gözleriyle bana bakıyordu. "Beni sertçe becer..." Boğuldum.

Dişlerini sıkan Selar itişlerinin hızını iki katına çıkardı ve devasa siki spazm geçiren amıma girip çıkmaya devam ederken inledim.

"Kahretsin... evet," diye inledim ve beni beceren uzaylıya bakmak zorunda kalmamak için başımı yana çevirdim.

Gözlerimi kapattım ve hissin vücudumu ele geçirmesine izin verdim. Düşüncelerim tamamen aletin ben nasıl çalıştırdığı tarafından tüketildi. Beni nasıl doldurduğu.

Selnar homurdandı ve sertçe iterek sikini kabzasına kadar içime gömdü. Gidebildiği kadar derine.

"Evet," diye tısladım, sikinin içimde şiştiğini hissediyordum. "Yap şunu." Bacaklarımı beline doladım ve tırnaklarımı sırtına geçirdim.

Selnar homurdandı ve sağ göğsümü tuttu, acı içinde haykırana ve meme uçlarımdan süt sızana kadar sıktı. Bir iniltiyle sikini içimden çıkardı ve tohumlarını karnıma ve amıma boşaltmaya başladı.

"Sütüm sağıldı," diye inledi, sıvılarım dışarı sızıp elini kaplarken göğsümdeki tutuşunu bıraktı. Avucunu acıyla şişmiş meme ucumun üzerinde kaydırды.

Boşalırken gözleri kapandı ve sonra ayağa kalktı, parmaklarındaki döller göğüslerime akıttı ve sonra güldü.

"Boşalmak istiyorum Selnar," diye yalvardım.

Ellerini havaya kaldırdı. "Şansın vardı. Sana boşalacağımı söylemiştim."

Kahretsin, korkunçtu.

Kedim kendi meyve sularıyla damladı ve bir serbest bırakmaya ihtiyacım vardı... ve şimdi ihtiyacım vardı. İki kat aşağı indim ve klitorisimi ovabilmek için parmaklarımı bacaklarımın arasına soktum.

Selnar'ın gözleri fal taşı gibi açıldı ve odanın öbür ucuna koşarak elimi amımdan çekti. "Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

Ona baktım, "Boşalacağım."

Bana ters ters baktı ve ellerini silmek için elbisemi aldı. Düzensiz bir yığın halinde tekrar yere bıraktı ve bana dudak büktü.

Neden sikini tekrar içime sokmasını ve beni istediğim gibi becermesini umdum bilmiyorum... ama o bana bakarken doruğa ulaşma arzum kayboldu. Kendimi değersiz, iğrenç, acınası hissediyordum.

"Bitti mi?"

"Siktir git."

Hakarete aldırıyor gibiydi. "Muayene için hazır olduğunuzdan emin olun. Seni getirmek için geri döneceğim."

Sanki odada zamanı gösteren bir saatim varmış gibi? Kapı kayarak açıldı ve arkasından kapandı; koridorda yankılanan ayak seslerini duyabiliyordum.

Bir çığlık attım ve içimden derin bir hıçkırık yükseldi. Beni becerirken kendi doruk noktama o kadar yaklaştım ki... bana ilk kez gerçekten zevk vermişti... ve sonra bencil herif çekip gitmiş ve beni kendi sefaletimin bir su birikintisinde yatar halde bırakmıştı.

Yatak odamın kapısı kapalıyken, aramızdaki mesafeye rağmen beni duyabileceğini umarak, "Siktir git," dedim.

Yatağa uzandım ve kalçalarımı birbirine bastırdım, amım zonklarken bacaklarımın arasındaki ıslaklığı hissettim.

Siktir, Selnar berbat bir aşık.

Öfkemi yuttum, bacaklarımı açtım ve kendimi mastürbasyon yapmaya zorladım. Parmaklarım meme uçlarımın üzerinde ve karnımın altında dolaştı. Klitorisimi ovuşturdum ve sonra amımla oynadım, Selnar'ın aletinin beni her becerdiğinde zorladığı gerginliğin lezzetli ağrısının kalıntılarını hissettim.

Bu uzun sürmeyecekti. Zaten sınırdaydım.

Selnar üzerime çıktığından beri ıslanmıştım. Gözlerimi kapattım ve Selnar'ın yüzündeki ifadeyi ve iğrenç sözlerini düşündüm. Ona karşı hissettiğim nefret, ancak kendimi orgazma ulaştırarak doldurabileceğim, derinlere kök salmış bir ihtiyaçla karışmıştı.

Beni sefalet içinde bırakmıştı. Bir yanımda buna kızgındı ama diğer yanımda minnettardı. Hayatımda hiç bu kadar azgın olmamıştım. Ve şimdi, boşalmanın eşiğindeydim.

Parmaklarım klitorisimin üzerinde dans etti ve meme uçlarım anında sertleşti. Meme ucumu sıktım ve amım ıslanırken göğüslerimin üzerindeki ıslaklığı ovuşturdum. "Evet," diye inledim, yatağımın üstündeki kameraya bakıp beni kimin izliyor olabileceğini hayal ederken.

Onlar da benim kadar tahrik olmuşlar mıydı? Benim onları istediğim kadar onlar da beni istiyor muydu?

Kameranın arkasındaki adamın sikine bindiğimi, o zevkle inlerken kalın uzunluğuna bindiğimi hayal ettim.

Gizemli adamımı beceriyorum.

Zevk bedenimden taşı ve orgazmım üzerime yıkanıp beni titretirken haykırdım. Bir dakika boyunca orada yattım, kalp atışlarım yavaşlarken nefes nefese kaldım.

Yan döndüm ve bir an için gözlerimi kapatıp vücudumun dinlenmesine ve toparlanmasına izin verdim. Saniyeler geçmeden yatmışım gibi görünüyordu ama kapımın açılıp kapanma sesi beni yatağımdan kaldırdı, zihnim ne kadar süredir uyuduğumu anlamaya çalışıyordu.

"Yatakta ne yapıyorsun?" Selnar yüz ifadesini öfke kaplamış bir halde sordu.

Omuz silktilim.

"Sana hazır olmanı söylemiştim," diye homurdanarak beni bileğimden yakaladı ve yataktan dışarı çekti. Yere düşmeme izin vermedi ve ayaklarımı bulup peşinden tökezleyene kadar beni sürükledi.

Sonra beni bir aşağı bir yukarı süzdü, gözleri sertleşti, çenesi öfkeyle gerildi. "İğrençsin. Döllerim hala memelerinden ve amından damlıyor."

Yere baktım; mor menisinin solgun tenimde parladığından emindim. "Sanırım geç kalacağız."

Başını salladı ve beni banyoya doğru sürükledi. "Dur, canımı yakıyorsun," diye yalvardım.

Selnar benim ağlamaklı çığlıklarına aldırmış etmedi. Bunun yerine duşu açtı ve beni duşun içine itti. Soğuk su tenime çarptığında çığlık attım ve suyun akışından kaçmaya çalıştım ama o bir bez kaparken beni fayanslı duvara yasladı.

Ben kıvranıp kaçmaya çalışırken kaba, umursamaz vuruşlarla döllerini vücudumdan temizledi, ama elleri büyüktü ve kaçmak imkansızdı ve sonunda çırpınmayı bırakıp duvara yaslandım.

Göğüslerime ulaştığında elleri yumuşadı. Bezi yavaşça hassas meme uçlarımın üzerinde ve dağ gibi göğüslerimin arasında kaydırdı. Ama sonra amıma ulaştı. Yeni bir güç ve kararlılıkla narin dudaklarımı kabaca ovdu, cızırtılı havluyu yarığım boyunca sürükledi. Ürperdim ama geri çekilmedim ve keskin gülümsemesi içimi nefretle doldurdu.

Temizlendiğimden emin olan Selnar suyu kapattı ve bana bir havlu attı. "Kurulanın ve yeni bir giysi giyin."

Bir şeyler değişmişti ama ne olduğunu bilmiyordum.

Bana söyleneni yaptım ve saçlarımı hızla kurutup taradım. Dalgalar halinde omuzlarıma dökülüyordu. Odaya girdiğimde Selnar'ın şekilsiz elbiselerimden birini bana fırlatmasına şaşırdım.

Selnar yaklaştı ve taktığım kalın metal tasmaya bir zincir taktı. Bana hiçbir şey söylemedi ve kapı açıldığında zinciri çekerek beni koridora çekti.

Diğer odalardan geçerken, sakınlerinin çeşitli seslerini duyabiliyordum. Bazıları zevkten ya da belki acıdan inliyordu. Bazıları yardım için haykırıırken, diğerleri daha fazlası için haykırıyordu.

Daha

sert.

Daha

hızlı.

Aklım alıkonulan diğer kadınlara gitti. Onlar için bir şey değişmiş miydi? Onların odalarına da kamera yerleştirilmiş miydi?

Yoksa bir şekilde özel miydim?

Selnar zinciri çekince tökezledim. "Devam et yoksa seni koridorun sonuna kadar sürüklerim."

Yüksek saygı görme umudum bedenimden ve zihnimden sızıp gitti.

Bu uzaylılar için bir hiçtim. Çiftlik hayvanıydım. Sağılmak ve sergilenmek için hayatımdan çalınmışım. Bunu hatırlamam gerekiyordu.

Bunu kabul etmem gerekiyordu.

Bunu yapmazsam, gezegenin yüzeyine indirilecek ve işleme tesisinin dışındaki kafeslere tıkılıp işleme sıramı bekleyecektim... Selnar beni bununla o kadar sık tehdit etmişti ki buna inanmışım.

İçimden soğuk bir korku geçti. Sertçe yutkundum ve bacaklarımı hareket etmeye zorladım.

Selnar beni bir muayene odasına götürdü ve kapıyı kapattı. Oda tesisteki diğer odalar gibi soğuk ve beyazdı. A

Metal muayene masası odanın ortasındaydı, etrafı makineler ve birkaç dolapla çevriliydi.

Soluk kehribar tenli bir doktor elinde bir veri tabanı ile bize doğru yürüdü.

Parmağını data pad'in üzerinde kaydırды, bir süre okuduktan sonra bana gülümsedi, keskin dişleri beni ürpertti. "Önlüğünü çıkar ve ellerin başının üzerinde dur."

"Ne?" Nefes nefese kaldım.

Bununla ilgili hiçbir şey alıştığım gibi değildi.

Selnar gözlerinde açık bir öfkeyle bana baktı. Endişeyle önlüğümü başımdan geçirdim ve metal muayene masasının üzerine koydum.

Göğüslerim artık sütle o kadar şişmişti ki göbeğimi ya da amımı zar zor görebiliyordum. Meme uçlarım inanılmaz derecede büyümüşdü ve normalden daha koyuydu, uçlarından küçük berrak sıvı damlaları sızıyordu.

Çenemi kaldırdım, kendimi bundan sonra ne yapacağımı söylemeye hazırladım.

Doktor Selnar'a işaret etti, o da başıyla onayladı ve yakamdaki zinciri yere gömülü bir halkaya takmak için eğildi. Doğruldu ve yakınıma eğildi. "Sana söyleneni yap," diye homurdandı.

Başımı salladım.

"Sütçüler bozulduğunda ne olduğunu hatırlıyor musun?"

Tekrar başımı salladım ve bir işleme tesisine gönderilme korkusuyla savaştım. Arkasını dönüp odadan çıkarken siyah gözleri soğuktu.

Kapı arkasından kapandı ve sesiyle irkildim. Doktor yanımda Selnar'ın yerini aldı ve bana güven verici bir gülümseme verdi. "Ben Dr. Merix. Bugün muayenenizi ben yapacağım."

Doktor etrafımda dolaşıp beni görsel olarak incelerken başımı salladım. Muayene odasının garip ışığında parlayan lateks bir eldiven giydi ve elini göğüslerimin üzerinde gezdirdi. Meme uçlarımdan sızan sıvı eldivenli parmaklarını kapladı ve elini göğüslerimden çekip parmaklarını ışığa tutarak birbirine sürttü

"Neler oluyor?" Fısıldadım.

Başka bir kapı açılırken bir çığlık attım. Zarif giyimli bir uzaylı erkek odaya girdi. Doktordan daha uzundu ve pürüzsüz benekli teni zümrüt yeşiliydi. Geniş omuzlarını ve solgun, derin ruhlu gözlerini içime çektim. Muayene odasının kenarından dolaşıp bize yaklaşmasını izlerken amım titredi.

"Sen de kimsin?" diye sordum ve doktor zincirimi sertçe çekiştirince patlamamdan anında pişman oldum. Yakınıma eğildi ve kulağıma fısıldadı, "Onunla konuşmayacaksın. Anlıyor musun?"

Başımı şiddetle salladım, ağır metal tasma boğazımı sıkıyor ve nefesimi kesiyordu. Beni bir süre öylece tuttu, isterse neler yapabileceğini açıkça gösterecek kadar uzun bir süre. Kehribar tenli doktor Selnar kadar geniş ya da kalın kaslı değildi ama benden daha iri ve güçlüydü. İsterse boynumu kırabilirdi. Onu rahatsız edersem ya da yapmamam gereken bir şey yaparsam.

Beni serbest bıraktı ve ciğerlerim yanarak havayı içime çektim.

Doktor gizemli adamın beklediği yere geri çekildi ve alçak sesle, duyabilmeyi umutsuzca dilediğim bir konuşma yaptı.

Doktor Merix tekrar yanıma geldi ve yakamı tuttu. "Bu muayene çerçevesine konulacaksın."

Kaderime boyun eğdiğim için vücudum sarkmıştı. Merix beni ayakta durmamı, belimden eğilmemi, bacaklarımı iki yana açmamı ve ellerimi arkamdan bağlamamı sağlayacak şekilde destekleyen çerçeveye girmeme yardım etti. Göğüslerim göğüs desteğindeki devasa deliklerden aşağı sarkıyordu.

Hareket edemedim.

Doktor elektronik bir ped çıkardı ve beni taramaya başladı. Göğsümün ve karnımın üzerinde gezdirdi. Bunu yaparken bulgularını anlamadığım bir uzaylı dilinde ifade etti. Ne oluyordu? Üzerime çöken aşağılanmayla savaşırken gözyaşlarım kirpiklerimi ıslattı.

Arkamdaki gizemli adam, "Bir zevk sınavı yap," dedi.

Bunu neden benim anlayabilmem için söyledi? Neden bilmemi istedi-

"Nasıl isterseniz," dedi doktor.

Bana doğru yaklaştı ve göğüslerime masaj yapmaya başladı, meme uçlarımı sıkarken gözlerimi izliyordu. Gözlerimi kapattım ama yüzüme sert bir tokat attı ve göğüslerimi ovmaya devam ederken beni ona bakmaya zorladı.

Merix klinik bir ses tonuyla, "Gözbebekleri büyümüş," dedi. Ellerini göğüslerimden çekip arkamda yürürken inlememek için dudağımı sertçe ısırdım. Doktor hiçbir uyarıda bulunmadan uzun ve kalın bir parmağını göt deliğime, diğerini de aynı anda amıma soktu. İticileri metodik ve ölçülüydü ve kopan iniltiyi geri alamadım.

Dizlerim titremeye başladı ve amım ıslandı. İç uyluklarımdan aşağı akarken meyve sularımın damladığını hissedebiliyordum.

Merix, "Tamamen yetenekli," dedi.

Yetenekli mi?

Doktor parmaklarını dar deliklerimden çekti ve onları çıkarırken lateks eldivenin çıt sesini duyduğumda hayal kırıklığıyla bir inilti çıkardım.

"Son kontrol," dedi göğüslerime doğru bir adım atıp çıplak parmaklarını her birine sürerken, göğüslerime yayılan sıcaklığı hissedene kadar meme uçlarını koparıp çekerken. Doktorun parmakları şişmiş etlerimde gezinirken inledim.

"Aferin kızıma," diye mırıldandı doktor meme ucumu sıkarken, beni ağlatacak kadar sert çimdikliyordu.

Doktor bir adım geri çekildi ve shot bardağı büyüklüğündeki toplama tüpünü ışığa tuttu. "Mükemmel kalite," dedi. "Bulutlu ve tatlı. Bu gruptaki en yüksek kalite." Görüş alanımdan çıktı ve aşağılanmışlık üzerime çökerken gözlerimi kapattım. Bacaklarım titriyor ve amım sıkılmak için can atıyordu.

Sonra ne olduğunu görmek için başımı kaldıramadım ama erkek uzaylının dudaklarını şapırdattığını ve dişlerinin arasından hava emdiğini duydum. "Söz verdiğiniz gibi doktor," dedi yumuşak bir sesle ve tüylerimi diken diken etti. "Kesinlikle, mükemmel."

"Güzel, güzel," dedi Merix. Kıçıma beni inletecek kadar sert bir şaplak attı. "Bu sağlıklı yıllardır gördüğümüz en iyi kaliteyi üretti."

Adam kapıya doğru yürürken, "Onu odasına geri götürün," dedi. Muayene odasından çıkmadan önce ayak sesleri durakladı. "Onu bir sonraki sağımdan uzak tutun."

Nefesim boğazımda

düğümlendi. "Anlaşıldı," dedi

Merix.

Kapı arkasından kapanır kapanmaz doktor muayene kayışındaki bağları çözmeye başladı. Zincirimi zemine yerleştirilmiş halkaya geri takarken tökezledim ve sonra bana önlüğümü uzattı. "Bunu giy ve odana dön."

Vücudum ağrıyor ve meme uçlarım zonkluyor, sağılmak için yalvarıyordu. Kayarak açılan kapıya baktım. Soluk mor tenli bir erkek gardiyan odaya girdi. Onu tanıyamadım ve içimi bir korku dalgası kapladı. "Selnar nerede?" diye sordum.

"Yeniden atandı," dedi doktor veri defterine dokunurken rahatça.
Lanet olsun.

Bu ne anlama geliyordu? Yani, o bencil piçi özlemeyeceğim kesindi. Yeni gardiyan yeterince yakışıklıydı ve sikinın nasıl bir şey olduğunu merak ettiğimde ağzım sulandı.

Yeni muhafız zincirimi tuttu ama bana Selnar gibi davranmadı. Daha yavaş bir tempoda yürüdü ve zinciri çekiştirmedi ya da beni koşturmayaya zorlamadı. Odamın kapısı açıldığında beni içeri itti ama dokunuşu kaba değildi, sadece kişiliksizdi. Yakamdaki zinciri çözdü ve bana hiçbir şey söylemedi.

Ona dönüp baktım ve neredeyse neler olduğunu soracaktım ama bir şey söyleyemeden kapı kapandı.

Bir iç geçirdim ama sonra odadaki diğer tek mobilyanın yanındaki küçük masanın üzerinde beni bekleyen gümüş tepsiyi fark ettim. Oldukça rahat bir sandalyeye oturup odamın duvarına yerleştirilmiş sahte pencereye baktım.

Tepsinin üzerine eğildim ve parlayan gümüş kapağı tabağın üzerinden kaldırdım. Koku burun deliklerime çarptığında nefesim kesildi. Yemek çok güzel kokuyordu. Dünyada bile yediğim her şeyden daha iyiydi... Alıştığım tatsız yemeklere hiç benzemiyordu.

Midem gurulduyor, onu bir an önce lezzetlerle doldurmamı istiyordu. Yemekten bir parça kapıp ağzıma atarken tüm isyanımı unuttum. Daha önce hiç tatmadığım en iyi et ve etli meyvelerin lezzeti dilimde patladı.

Cennete.

Ne değişmişti? Muayene odasındaki bu gizemli adam kimdi?
Kameranın arkasındaki adam mıydı?

Tanrım, umarım öyledir. Onunla ilgili kafamda canlandırdığım imge, itiraf etmek istediğimden daha fazla boşalmama yardımcı olmuştu... ve şimdi fantezilerime eşlik edecek yıkıcı derecede yakışıklı bir yüzüm ve kalın, yeşil bir sik umudum vardı...

Kameraya baktım ve gülümsedim. "Teşekkür ederim," dedim yüksek sesle ve beni görmesini ve duymasını umdum.

Tam o sırada yatağımın başucundaki küçük küre şeklindeki lambaya dayanmış bir zarf fark ettim. Onu aldım ve yırtarak açtım.

Özel bir sağım için seçildiniz.

Mesaja baktım, kafam karışmıştı.

Özel bir sağım mı? Bu da ne demek oluyor?

Üçüncü Bölüm

T Odama her biri bir öncekinden daha lezzetli olan iki yemek daha getirildi ama tepsileri getiren ve boşları götüren kehribar tenli muhafız benimle konuşmadı. Neredeyse bana baktı.

"Neler oluyor?" Ben talep ettim.

Ama kapı kapandı ve ben yine yalnızdım.

Hücre hapsi.

Selnar'dan ne kadar nefret etsem de, en azından o bir çeşit temas noktasıydı... hayatta olduğumu hatırlatan bir şey. Bu mu? Bu bir işkenceydi.

Ve sıkılmıştım. Bir kız ancak bu kadar mastürbasyon yapabiliirdi.

Ama işin iyi tarafı, artık odamı izleyen kameraların arkasındaki gizemli figüre uygun bir yüzüm vardı. Odamın zemininde yürürken ve boş günlerimi dolduran sıradan işlerime devam ederken yakışıklı zümrüt yeşili uzaylının beni izlediğini varsaydım.

Uzun banyolar yaptım, ağrıyan göğüslerime masaj yaptım, tüm bunları yaparken onun beni izlediğini ve kalın yeşil sikini okşadığını hayal ettim.

Sandalyeme oturdum ve sahte pencereye ve ekranda oynatılan titrek dünya görüntülerine baktım. Annemin ne yaptığını hayal etmeye çalıştım... ya da kız kardeşlerimin. Beni aramayı bırakmışlar mıydı? Los Angeles'taki hayatımı zar zor hatırlıyordum, Pazartesi sabahı işe gelmemem işimin umurunda mıydı? Muhtemelen beni hiç düşünmeden geçici havuzdan biriyle değiştirirlerdi.

"Şerefsizler," diye mırıldandım.

Odamın kapısı kayarak açıldı ve sandalyemin etrafında döndüm. Daha fazla yemek beklentisiyle midem gurulduyordu. Diyetimdeki ani değişiklikle geçici isyanım unutulmuştu ve kendimi aslında sessiz muhafızımın getirdiği yemekleri dört gözle beklerken buldum.

Ama bu kez kapıdan içeri adım atan kehribar tenli uzaylı değildi. Koyu kırmızı tenli ve arkasında kertenkele gibi sallanan bir kuyruğu olan bir doktordu.

Ne oluyor lan?

Yanında üç silahlı koruma vardı ve mavi tenli bir başka doktor da onu takip ediyordu. Dr. Uzaylı Kertenkele'nin elinde büyük bir veri tablosu vardı ve beni bir aşağı bir yukarı süzerken bir yandan da ekrana dokunuyordu.

Keskin aksanlı bir sesle, "Ayağa kalkın lütfen," dedi.

Bana söyleneni yaptım ama muhafızlardan biri yakama bir zincir taktığında dizlerimin bağı çözüldü.

"Elbiseni kaldır," dedi doktor. "I-"

Soluk gri gözleri benimkilere dikilmişti ve ben de söyleneni yaptım ama elimi göbeğimin biraz üzerine kaldırdıktan sonra durakladım.

"Daha yükseğe," diye emretti doktor.

Daha yukarıya, boynuma kadar çektim ve kumaş metal yakanın altında bir eşarp gibi kıvrılmış halde garip bir şekilde orada durdum.

İkinci doktor öne çıktı ve ilk sağımımdan önce bana sayısız kez enjekte edilen inci beyazı sıvıyla dolu üç şırınga içeren metal bir kutuyu açtı.

"Ne-"

Zincirimi tutan muhafız elini sıktı ve metal tasma boğazımı ısırınca nefesim kesildi.

Mavi tenli doktorun siyah gözleri bana kaydı ve sonra elindeki işe odaklandı. İğne uzun ve kalındı ve onu kutusundan çıkarırken boğazımda paniğin yükseldiğini hissettim. Mavi derili uzaylı metal kutuyu cebine sokarken ve sağ göğsümü tutarken veri tableti olan doktor bana bakmadı.

Başparmağı ve işaret parmağı arasında meme ucumu sıkıştırdı ve iğneyi meme ucuma sokarken korkuyla inledim.

Gözlerimi sıkıca kapattım ve beyaz sıvıyı göğsüme enjekte ederken hareket etmemeye çalıştım. Soğuk bir his göğsüme yayıldı ve soğuk bir

İğneyi çıkarırken ve sıvıyı dokuya taşımak için göğsüme masaj yaparken ter üzerimde dalgalandı.

Aynı hareketleri sol göğsüm için de tekrarladı ve hareketsiz kalmak için mücadele ederken dizlerim titredi.

Göğsümden yayılan soğuk his, acı ve zevkin baş döndürücü bir karışımıydı ve zonklayan amıma biraz baskı uygulamak için kalçalarımı birbirine sıkıştırdım. Parmaklarım kıvrımlarımın arasından kaymak ve olabildiğince çabuk orgazm olmak için kaşınıyordu.

Mavi tenli doktor çantadan son iğneyi çıkardı ve bana tekrar enjekte etmeye hazırlandı, ancak kırmızı tenli uzaylı onu durdurdu,

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu bana. Solgun gözleri klinik bir değerlendirme olduğunu tahmin ettiğim bir şekilde bana bakarken yaklaştı.

"Ben- ben farklı hissetmiyorum," diye boğuk bir ses çıkardım.

Başını salladı ve veri tabletine dokundu. "Göğüslerinizde biraz hassasiyet, biraz daha fazla hassasiyet hissedebilirsiniz."

"Çekimde ne vardı?"

"Daha önce almadığınız bir şey değil ama doz artırıldı. Verileriniz bununla başa çıkmak için iyi bir donanıma sahip olduğunuzu söylüyor."

Teşekkürler mi? Bildiğim iyi oldu mu?

Her yerimin üşüdüğünü hissettim ve ellerim iki yanımda yumruk oldu. Zincirimi tutan muhafız onu sıkıca çekti ve soğuk metal boğazıma bastırınca irkildim.

"Sağılmanız gerekiyordu," diye devam etti doktor rahat bir ses tonuyla, "ama planlarda bir değişiklik oldu."

"Oh-"

Kırmızı tenli uzaylının kuyruğu arkasındaki zemini süpürdü ve ben sertçe yutkundum. Veri defterine tekrar dokundu ve üzerimizdeki kameraya baktı.

"Kameraları kim kurdurdu?" Ben sordum. "Herkesin odasında bir kamera mı var?"

"Sadece sen," dedi doktor sertçe.

"Ama-"

"Sütünüz bir yatırımcı tarafından satın alındı," dedi doktor veri tabanını kolunun altına sıkıştırırken. Parmaklarını şıklattı ve beni odama geri getiren kehribar tenli muhafız yatağın ucuna bir paket bıraktı.

"Odama kamera yerleştirilmesini mi istedi? Ama neden?"

Doktorun gülümsemesi o kadar kısıydı ki hayal gördüğümü sandım. "Sağım birkaç gün içinde gerçekleşecek. Yeni tedavilerin vücudunuz tarafından reddedilmediğinden emin olduğumuzda, ona götürüleceksiniz."

"Reddedildi-" diye mırıldandım.

"Onun gemisine götürülecek, sağılacak ve geri getirileceksin," dedi sertçe. Çenemi tuttu ve kulağıma fısıldamak için yakınımaya eğildi. "Her emre uyacaksın ve itaatkâr küçük bir hucow olacaksın."

Parmakları çenemi delerken inledim.

"Yapacağım," diye fısıldadım.

"Güzel." Beni tutmayı bıraktı ve geri çekildi. Doktor parmaklarını şıklattı ve zincir yakamdan kurtuldu. Geriye doğru tökezledim ve elbisemi şişmiş göğüslerimin üzerinden aşağıya doğru çektim.

Doktorlar odadan çıktı, onları silahlarını hazır tutan muhafızlar izledi.

Neredeyse gülecektim.

Onların benden korkacak neyi vardı ki?

Yatağın ucundaki paket cezbediciydi ve yatağıma bakan kameraya bir göz attım. Bir hediye mi?

Aniden ağırlaşan göğüslerimdeki zonklamadan dikkatimi dağıtacak herhangi bir şey.

Titreyen ellerimle paketi tuttum ve içindekileri gizleyen ipek kumaşı açtım. Kumaş düştüğünde, hediyein daha önce hiç görmediğim bir taştan yapılmış küçük bir kap olduğu ortaya çıktı. Pürüzsüz, koyu yeşil taş daha soluk yeşil damarlarla doluydu. Güzel bir eşyaydı ve çömleği tekrar incelemeden önce kısa bir süre kameraya baktım.

Taş kapağı kaldırdım ve burnuma götürdüm. Koku baharatlı ve tatlıydı, yağmur sonrası güller gibiydi ama aynı zamanda hayal bile edemeyeceğim kadar yabancıydı.

Bir parmağımı tencereye daldırdım ve parmağımı kokulu merhem içinde gezdirdim. Parmaklarımın arasında ovaladım ve tenimde ısınıp kayganlaştıkça gülümsedim. Kayganlaştırıcı gibi. Şimdiye kadar kullandığım en güzel kokulu kayganlaştırıcı. Başımın döndüğünü hissederek kaygan parmak ucumu dudaklarıma dokundurdum ve iç çektim. Tadı da kokusu kadar güzeldi.

Heavenly.

Bu hediyeyle ne yapmam gerektiği konusunda hiçbir gizem yoktu ve elbisemi başımın üzerinden çekip yere bırakırken kameraya gülümsedim.

Yatağa süründüm, seksi olmanın nasıl bir şey olduğunu hatırlamaya çalıştım... Daha önce kullandığım baştan çıkarma numaralarını neredeyse unutmuştum- dudağımı ısırdım.

Kameraların arkasındaki adamı, beni özel bir sağı için satın almış olan adamı baştan çıkarmanın neden iyi bir fikir olduğunu düşündüğümü bilmiyordum.

Sertçe yutkundum ve yastıklarımı dik oturabileceğim ve dağ gibi göğüslerimi düzgün bir şekilde destekleyebileceğim şekilde düzenledim. Ve onları en iyi şekilde göstermek için. Uzaylıların istediği de buydu, değil mi? Göğüslerim. Memelerim...

Ağrıyan meme uçlarımdan sızan değerli sıvı. Satın alınan şey buydu.

Belki beni de becermek isteyebileceğini umarak kendimi kandırıyordum. Küçük taş kabı elime alarak kameranın yanıp sönen kırmızı ışığına baktım ve kapağı çıkardım. Yatağın üzerinde yanıma koydum ve parmaklarımı tencereye daldırdım.

Merhem soğuktu ama parmaklarımın sıcaklığı onu saniyeler içinde kayganlaştırdı. Denemek için merhemi göğüslerimin üzerine sürdüm, köprücük kemiklerimden meme uçlarımdan ağrıyan tepelerine kadar küçük daireler çizerek masaj yaptım.

Merhem göğsümde parmaklarımda olduğundan daha da iyi hissettirdi. Cildime nüfuz ederek hızla ısındı ve yanan cildimi rahatlatığı için iç çektim. Parmaklarımı tekrar tencereye daldırdım ve acıyı dindirmek için göğüslerimin üzerine sürdüm. Birkaç dakika sonra, parmaklarım meme uçlarımdan sıkı ve sert tomurcuklarının üzerinden geçerken nefes nefese kalmak için şişmiş göğüslerimi geçici olarak kaldırdım. Parmak uçlarımda gergin derinin üzerinde gezinirken tüylerim diken diken oldu ve sırtımı dikleştirdim.

Merhem meme uçlarımdan daha da sertleşmesine neden oldu, ama merhemi etime sürdüğümde, merhem aynı zamanda acıyı da yatıştırıyor gibiydi. Gözlerimi sıkarak kapattım ve yastıklara yaslandım. Çok acıkmıştım. Bir an önce sağılmam gerekiyordu. Parmağımın ucuyla meme uçlarımdan etrafında küçük daireler çizdim, göğüslerim çok fazla ağrıdığına durdum. Bir nefesle gözlerimi açtım ve kameraya baktım. Ne görmek istiyordu?

Her hareketimi izleyemezdi, değil mi? Ama tabii ki izleyebilir.

Merhemi göğüslerimin üzerine sürdüm, iki elimle onları yoğurup yuvarlarken nefes nefese kaldım. Kukumun uyarılmayla gümbürdediğini hissedebiliyordum. Ağrıyan meme uçlarımdan verdiği keskin zevk, amımın

içinde zonklayan arzuyla karışuyordu.

Ağzımı kapalı tutmaya çalışarak dudağımı ısırđım, ancak kaçan yumuşak inilti ve sızlanmalara engel olamadım. Meme uçlarımı avuçlarımdın içinde yuvarlayarak zevkin yoğunluğunu hafiflettim.

Kendimi nazikçe okşarken ve arkama yaslanabilmek için yastıklarımı hareket ettirirken göğüslerimi ovuşturdum, sıktım ve yerlerini değıştirdim. Taş kabı aldım ve parmaklarımla biraz daha merhem çıkardım. Avuçlarıma yaydım ve göğüslerime masaj yaptım.

İnanılmaz derecede ıslanmıştım ve sularımın kalçalarımın aşığı aktığını hissedebiliyordum. Dizlerimi birbirinden ayırdım, bacaklarımla kaldırdım ve yastıklarımın üzerine koydum. Parmaklarımla am dudaklarımla ayırırken kameraya gülümsedim.

Merhemi klitorisimin üzerine sürerken inledim. Beni görebildiğini biliyordum.

Beni izlediğini biliyordum ama umurumda değildi. Boşalmamı izlemek istiyordu, değil mi?

Kaygan, şişmiş amımın onun zümrüt yeşili sikine aç olduğunu bilemezdi... Amım ihtiyaçtan zonklıyor ve ağrıyordu. Gerilmek, doldurulmak ve becerilmek için çaresizdim. Beni izleyenlerin boşalmamı görmesini istiyordum.

İki parmağımla amıma sokarken dudaklarımdan daha yüksek bir inilti kaçtı. Daha önce sağılmak için ağırlı bir arzu hissetmiştim. Şimdi boşalmaya ihtiyacım vardı. Şimdi.

Elimle kendimi becerirken bacaklarımla olabildiğince açtım. Aç amcığıma pompalarken merhem parmaklarımda sıcak ve kaygandı. Parmaklarımla ağrıyan amıma sokarken şişmiş göğüslerimdeki acıyı hissederek inledim ve sırtımı dikleştirdim.

Serbest elimle göğüslerimi ovuşturdum ve meme uçlarımla parmaklarımdın arasında yuvarlayarak göğüslerimi birbirine bastırdım. Meme uçlarımla çekştirirken içimden yeni bir his geçti. Doğrudan klitorisime doğru ateşlenen ve beni inleten bir zevk sarsıntısı.

Klitorisimi sertçe ovuşturdum ve parmaklarımla muhtaç amıma pompalarken sularım uyluklarımdan aşığı damladı. Parmaklarımla ıslak ve kaygan amımdan çıkardım ve parmaklarımla ağzıma sokup sertçe emmeden önce onları göğüslerime fırçaladım, meyve sularımla bulaştırdım.

Tenime yayılan zevk neredeyse yataktan düşmeme neden oluyordu. İnlerken haykırdım ve sonra parmaklarımla bir kez daha amıma soktum.

Parmaklarımı klitorisimin üzerinde kaydırırken inledim, amım zonklarken ve ağrırken meyve sularımı kıvrımlarıma ve uyluklarıma yaydım. Boşalmam gerekiyordu. Umutsuzca boşalmaya ihtiyacım vardı. Ve kameraların önünde boşalmak istiyordum.

Amım parmaklarımın etrafında kenetlendi ve elimi amıma bastırırken bağırdım. Klitimi sertçe ovuşturdum, parmaklarımı aç amcığıma sokup çıkarırken uyluklarımda kendi meyve sularımdan bir çizgi bıraktım.

Diğer elim göğsümü sıktı ve sonra meme ucuma doğru ovuşturdu. Onu sıktım ve ani zevk ve acı sarsıntısıyla nefesim kesildi. Daha sert sıktım, uzun meme ucunu parmaklarımın arasında yuvarladım.

Sağımlara eşlik eden karışık zevk ve acı karışımını hatırladım. Diğer kadınların nasıl inlediklerini ve acımasız makine tarafından pompalanırken klitorislerine biraz sürtünme sağlamak için koşumlarına nasıl dayandıklarını.

Daha sert çekiştirdim ve sütümün sıcak bir şekilde parmaklarımın üzerine fışkırdığını hissedince inledim. Elimin amımın üzerindeki hareketi durakladı, ama dudağımı ısırdım ve şişmiş meme ucumu çekiştirirken klitorisimi daha sert ovuşturdum.

Kaygan parmaklarımı klitorisimin üzerinde öfkeli hareketlerle ovuştururken kendimi sağlıyordum.

Duygular vücudumda dalgalanırken "İşte bu," diye inledim. Zevk ve acı göğüslerimden amıma doğru roket gibi fırladı ve orgazmım üzerime çökerken çığlık attım.

Doruk noktam beni içine çekerken vücudum titredi.

Nefes almakta zorlanıyordum, acı ve zevk dalgaları üstümden geçerken vücudum sarsılıyordu. Meme uçlarımı daha sert çekiştirirken ve amımı elime doğru iterken inledim ve inledim.

"İşte bu," diye inledim başımı arkaya atarken. "İşte bu kadar." Parmaklarımı amıma soktum, klitorisimi ovarken kendimi sertçe becerdim. Meme ucumu sıktım ve çekiştirdim. Süt göğüslerimden aşağı döküldü ve karnıma ve yatağa damladı.

Başka bir doruk noktası içimden geçerken tekrar çığlık attım, amım kasılırken ve spazm geçirirken vücudumu salladım. Hayatımda hiç bu kadar sert boşalmamıştım.

Kalbim kaburgalarıma çarparken kıvrandım ve inledim. Orada çok uzun süre yattım, elimi amımdan ve ağrıyan göğüslerimden çekerken nefesimin düzene girmesini bekledim. Yataktan düşmeden hareket edebileceğimden emin olduğumda kameralara gülümsedim.

Duşa ihtiyacım vardı.

Tanrım, diye düşündüm. Sağılırken mastürbasyon yapmak ne kadar iyi hissettirirdi? Ya da aynı anda becerilmek? Aklıma gelen görüntü karşısında inledim. Süt sağma makinesine bağlanmışım, süt vücudumdan zorla emilirken hareket edemiyordum, güçlü bir uzaylı kalın sikini istekli amıma sokarken titriyor ve inliyordum.

Ecstasy.

Durum böyle olsaydı belki de süt sağmayı bu kadar dert etmezdim...

Odamın kapısı kayarak açılırken tavandaki ışık panelleri uğuldayarak canlandı. İnledim ve yuvarlandım, ama koridorda ağır ayak sesleri yankılandı ve Selnar'ın yerine muhafızım olarak geçen kehribar tenli uzaylının önderliğinde dört muhafız odaya girerken dik durdum.

Bir noktada beni becermesini bekliyordum ama yemeğimi getirmek ve doktorların ona verdiği bir cihazla hayati belirtilerimi kontrol etmek dışında bana hiç ilgi göstermemişti.

"Neler oluyor?"

Gardiyanlardan biri gardıroptan bir parça giysi çıkardı ve bana fırlattı. "Giyinmişsin," diye homurdandı.

Yataktan fırladım ve giysiyi başımın üzerine çektim. Gossamer kumaş vücudumdan aşağı sarkıyor ve belimi bir korse gibi saran kalın bir deri kayışla sabitleniyordu.

Ben deri kemerin tokasıyla uğraşırken, bir muhafız boynumdaki tasmaya ağır bir zincir taktı.

"Gel," diye homurdandı gardiyan. Zinciri çekiştirdi ve ben de peşinden tökezledim. Diğer üçü etrafımızı sarmış, odamdan çıkarılıp koridora götürülürken etrafımda kaslı uzaylı etinden bir duvar oluşturmuşlardı.

Metalik panellerin hepsi birbirine benziyordu, beyaz ve sade. Ama beni çektikçe paneller değişti. Daha fazla yanıp sönen ışık. Daha fazla bilgi ekranı. Ve metalik duvarlar beyazdan siyaha dönüştü. Sert ve önsezili.

"Beni nereye götürüyorsun?" Ağladım.

"Sessiz ol," diye homurdandı muhafız. Arkamdan gelen bir itiş beni tökezletti ama düşmeden önce kendimi yakaladım. Her itiş kakışta göğüslerim ağrıyordu ve koridorda itilip kakıldığım sırada iffetsizce zıplıyorlardı.

Muhafızlar geniş bir monitör ve veri paneli yığınının önünde durdular. Diğer mavi tenli uzaylılar kontrol pedlerinde çalışıyor, ekranlara dokunuyor ve bunu yaparken garip dillerini konuşuyorlardı. Aralarında Selnar'ı gördüğümü sandım ama bana bakmadı.

Karşı yönden bir doktor yaklaşırken zincirimi tutan muhafız geri çekildi.

Metal tasmamı yakaladım ve sıkıca tuttum. "Yardım edin," dedim umutsuzca. "Beni nereye götürüyorlar?"

Doktorun gülümsemesi rahatlatıcı değildi. Metal bir kutudan büyük bir şırınga çıkardı ve gardiyanlar beni sabit tutmak için kollarımdan tuttu. İğneyi boynumun yan tarafına bastırıp bana dudaklarımı uyuşturan ve midemi sıkıştıran bir solüsyon enjekte ederken haykırdım.

"Ne-"

"Götürün onu," diye tersledi doktor.

Diğer muhafızlar beni tutmayı bırakırken kehribar tenli uzaylı zincirimi çekiştirdi ve beni parlayan yeşil panellerle dolu dar bir koridora götürürken peşinden tökezledim.

Nöbetçiye ayak uydurmaya çalışırken çıplak ayaklarımda düşük bir uğultu titreşiyordu. Büyük bir kapıya yaklaştık ve bir kapak açıldı. Kehribar tenli muhafız parmaklarını bir veri paneline dokunduracak kadar uzun süre durakladı. Boynumdaki tasma nefesimi kesecek kadar sıkılaştı ve dizlerim büküldü. Düşebilirdim ama zincirimdeki güçlü tutuşu beni sabit tuttu.

Diğer gardiyanlara bir şeyler söyledi, onlar da birer koluma girip beni havaya kaldırdılar. Ayak parmaklarım metal zeminde sürüklenirken çığlık attım.

İstasyonun bu bölümünü bilmiyordum. Alışık olduğum beyaz panellerin yerini sert siyah duvarlar almıştı ve parlayan yeşil ışıklar, bekletme odasında gördüğüm kırmızı ışıkların arasına serpiştirilmişti.

İlk gardiyanın emriyle diğerleri beni bıraktı ve ben de nefes nefese ve hıçkırarak metal zemine düştüm. Zincirim yere gömülü bir halkaya bağlıydı ve çaresizce onu çekiştiriyordum.

"Lütfen-"

Muhafızlar odadan çıkarken hırlamaktan başka bir şey yapmadılar. Kapı kayarak kapandı ve ben karanlığa gömüldüm.

"Hayır," diye bağırdım. "Bunu yapamazsınız!" Ama bunu yapabilirlerdi.

Oria Şirketi'nin malıydım. Bu konuda hiçbir söz hakkım yoktu. İşkencem değil, vücudumun nasıl kullanıldığı değil.

Beni her nereye götürüyorlarsa, elimden bir şey gelmiyordu.

Sütümü satın alan yatırımcı tam kontrole sahip olacaktı ve ben de boyun eğmek zorunda kalacaktım ya da - kimse boyun eğmezsem bana ne olacağından bahsetmemişti... ama tahmin etmeme gerek yoktu. Selnar, yararlılığımı yitirdiğimde benim için tek yerin Geon VI tarım istasyonunun altındaki gezegenin yüzeyindeki işleme tesisi olduğunu açıkça belirtmişti.

Ben bunu istemedim.

Bundan kurtulmak için ne gerekiyorsa yapardım.

Göğüslerim çok ağırdı ve altımda titreşen geminin her darbesinde ağrıyorlardı. Dizlerimi göğsüme doğru çektim ve metal duvara yaslanmaya çalıştım. Elimin tersiyle uyuşmuş dudaklarımı ovuşturdum ve çenemi oynattım ama her şey garip geliyordu. Dilim ağzımda kalınlaşmıştı ve parmaklarım bulanıktı...

Fuzzy mi?

Gemi zonklayıp titreşirken ışıklar görüşümde bulanıklaştı. Işıklar hareket ediyor muydu? Bu da ne-

Yana düştüm, yanağım soğuk metal zemine bastırdı. Karanlık üzerime çöktü ve zihnimde açılan boşluğa düştüm.

Sonunda.

Dördüncü Bölüm

M Gözlerim yavaşça açıldı. Doktor bana her ne enjekte ettiyse, üzerime bir ton tuğla gibi çökmüştü ama ne kadar süredir uyuduğumu bilmiyordum.

Yumuşak bir müzik odayı doldurdu - müzik çalmanın nasıl bir şey olduğunu zar zor hatırlıyordum. Geon VI uzay tarım istasyonuna geldiğimden beri varlığım neredeyse sessizdi.

Müzik... Gözlerimden süzülen yaşları kırpıştırarak uzaklaştırdım. Onu ne kadar sevdiğimi nasıl unutabilirdim. Hayatımın bu kadar büyük bir parçası olan bir şeyi nasıl unutabilirdim?

Ama hayatım artık farklıydı. Çok farklıydı.

Kendimde miydim?

Tüm bu dehşetin içinde olduğum Marcelle neredeydi?

Rahat bir şeyin üzerinde yatıyordum... ipek bir örtüsü olan yumuşak bir şilte. Elimi üzerinde gezdirdim ve taze keten ve çiçeklerin temiz kokusunu içime çekebilmek için derin bir nefes aldım.

Çok gerçek dışı görünüyordu.

Kaçırılmadan önceki hayatımın bir rüyası gibi.

Ama metal tasma hâlâ boğazımda sabitti. Ağır ve kısıtlayıcıydı.

Bu benim gerçekliğimdi.

Ama beni geminin zeminine sabitleyen ağır zincir gitmişti. Gardiyanlar yoktu. Yanıp sönen ışıklar yoktu. Makineler yoktu.

Sırt üstü yuvarlandım ve neler olduğunu anlamaya çalıştım. Görüşüm bulanıktı ve temizlemek için gözlerimi ovuşturdum. Uzun yumuşak

Kumaş, tenime değen görünmez bir esintiyle hareket ediyordu. "Nerede-"

"Ah, uyanmışsın," dedi yumuşak bir ses. Sesin zenginliği omurgamdan aşağı bir ürperti gönderdi.

Yavaşça doğruldum ve vücuduma baktım. Yıkanmışım - istasyondaki uzaylıların bana yıkamam için verdiği genel sabun ile beni yıkamak için kullanılan şeyin narin kokusu arasındaki farkı koklayabiliyordum... Üzerimde devasa göğüslerimi zar zor örten ipek bir elbise vardı ve altında çırlıçıplaktım.

Yarı saydam malzeme o kadar inceydi ki, arkamdaki pencerelerden sızan yumuşak ışıktaki parıldıyordu.

Pencereler.

Omzumun üzerinden bakmaya cesaret ettim ve manzarayı gördüğümde şaşkınlıktan nefesimi tuttum... sadece gençken fen kitaplarında gördüğüm şeylerle karşılaştırabileceğim bir güneş.

Ne oluyor lan?

Tekrar göğüslerime baktım. Çok ağırdılar ve her hareketimde ağrıyorlardı. Ağrıyan meme uçlarımla üzerine ince bir zincirle birleştirilmiş altın başlıklar takılmıştı ve sertçe yutkunarak parmaklarımı onlara bastırmamak için kendimi zor tuttum.

Ağzım kurudu ve derim garip hislerle karıncalandı.

Oda tuhaf bir şekilde, evimde yaktığım tütsüler ve kız kardeşimin her yıl doğum günümde bana aldığı pahalı mumlar gibi kokuyordu.

En sevdiğim koku.

Aniden aklıma gelen bu anı karşısında gözyaşlarım kirpiklerimi diken diken etti. Onu bir daha asla göremeyeceğimi biliyordum.

Ben asla-

Görüşüm netleşti ve sonunda konuşan varlığı gördüm.

Zümrüt yeşili tenli muhteşem bir uzaylı, tanımadığım çiçeklerle kaplı bir göletin yanında minderli bir sandalyede uzanıyordu.

Lüks.

Her yıl bir seyahat dergisinden kesip hayal panoma yapıştırdığım Bali'deki bir tatil köyünün resimleri gibi. Sonunda bu tür şeylerin her zaman ulaşamayacağım şeyler olduğunu kabul edene kadar altı yıl boyunca bu resimlere şehvetle baktım.

Kimsenin bana artık kesinlikle uzay istasyonunda olmadığımı söylemesine ihtiyacım yoktu. Kaçırıldığımdan beri ne kadar zaman geçtiğini bile bilmiyordum... Ama kesinlikle bayılmıştım ve kesinlikle yıkanmış, giyinmiş ve - kalçalarımı birbirine bastırmıştım ve çıplak bir şekilde ağda yapıldığını fark ettiğimde yanaklarım yanmıştı.

Odada karşımda oturan uzaylı güzeldi, yüksek elmacık kemikleri ve kafasındaki kıvrımlı boynuzları zar zor gizleyen kıvrık siyah saçları vardı.

Onu tanıdım. O kadarını biliyordum.

Sütümün tadına bakan oydu - odamdaki kameralardan beni izleyen oydu.

Uzun parmaklı zarif elinde bir martini bardağı tutuyordu ve bardağın sadece tek bir şey olabilecek sütlü bir sıvıyla dolu olduğunu görünce hafifçe irkildim.

Vücudumdan çekilen maddeye ne olduğunu bilecek kadar sağılmıştım.

Ben bir metaydım.

Bir araç.

Bir hucow.

Oria Şirketi bunu bana yapmıştı. Ve sayısız başka kadına.

Gözlerimi onun muhteşem formundan çekip odaya odaklanmaya çalışırken yanağımın iç kısmını sertçe ısırdım. Her şey doğal görünümlü malzemelerden yapılmıştı. Mobilyalar koyu renkli ahşaptan yapılmıştı ve zemin bile taş döşeliydi. Görebildiğim hiçbir metal ya da bir gemide ya da ev olmayan bir yerde olduğumu belli edecek herhangi bir şey yoktu. Odada bitkiler bile vardı. Parmağımı pürüzsüz koyu renkli yaprakların üzerinde gezdirmeyi arzuluyordum ve ona dönüp baktığımda boğazım düğümlendi.

Onlardan biri olmalı. Doktor ona yatırımcı demişti. Tek açıklaması buydu.

Bu deneyim için bir servet ödemiş olmalıydı.

"Kimsin sen?" Boğuk bir sesle söyledim.

Uzaylının gülümsemesi pürüzsüzdü ve keskin dişlerini görünce tüylerim diken diken oldu. Martini bardağını dudaklarına götürdü ve içindekileri bir dikişte içti. Mutlu bir şekilde iç geçirdi, boş bardağa kaşlarını çattı ve sonra parmak ucunu ağzının köşesine dokundurdu.

"Benim adım Nokken," dedi ayağa kalkarken. Yontulmuş bedenini saran siyah ipek bir bornoz giymişti ve gözlerim vücudunda gezinirken amım sıkıştı. Cübbenin göğsü açıktı ve içimden bir ses dilimi onun pürüzsüz zümrüt teninde gezdirmek için can atıyordu. "Ben Oria Corporation'ın CEO'suyum."

CEO.

Bana yaklaştığında gözlerim açıldı ve koltukta biraz daha dik oturdum.

"Numara markanız 7822," dedi. "Adınız nedir?"

Sol kulağımın kıkırdağına saplanmış olan metal kelepçeye hafifçe dokundum. Hâlâ acıyordu.

"M- Marcelle."

Bunu yüksek sesle söylemek garip geldi. Kimse adımlı kullanmadı. Sadece numaramı. Ama bana nadiren hitap edilirdi, sadece boğazımdaki tasmadan çekştirilirdim.

Elim boynuma gitti.

Ağır yaka gitmiş, yerine köprücük kemiklerimin üzerinde hafifçe duran daha ince bir yaka gelmişti. Metal pürüzsüzdü ve dokunduğumda sıcaktı.

"Marcelle," dedi. Adımı söylediğinde içimde bir şeyler kıpırdandı. Elini bana doğru uzattı. "Buraya neden getirildiğini biliyor musun?"

Başımı salladım ve elimi tereddütle onun elinin üzerine koydum. Karanlık gözlerine baktım ve derin bir nefes aldım. "Sağılmak için."

"Aferin kızıma," diye mırıldandı.

Vücudumdan geçen ürperti sistemimde erotik bir şok etkisi yarattı ve alt dudağımı sertçe ısırdım.

Uzanıp parmaklarını yanağıma dokundurdu ve gözleri vücudumda gezinerek şişmiş göğüslerimin üzerinde durdu. Sağılmak için gecikmişim ve bununla birlikte gelen serbest bırakma için çaresizdim.

Derin bir nefes aldı ve meme uçlarıma yapıştırılmış altın başlıkların altından sızan sütün yanı sıra uyarılmamın kokusunu da alıp almadığını merak ettim.

Gülümsemesi pürüzsüzdü ve başparmağı elimin arkasını okşarken ürperdim.

"Gördüğünüz gibi, sizin... inceliğinizin tadını çıkarıyorum," dedi ve boş martini bardağını bıraktığı masayı işaret etti. "Acaba

"Bana yeniden doldurma nezaketini gösterir misiniz?"

Ayağa kalkmama yardım ederken eli nazikçe benimkinin üzerindeydi ve ben de onun yanında dengesiz bacaklarımın üzerinde yürürken çenemi yüksekte tuttum.

Teninin kokusunu ya da derin derin içime çekerken amımın çaresizce zonklamasını tarif edemezdim. Kullandığı parfüm her neyse, pahalı ve sarhoş ediciydi ve yüzümü göğsüne gömüp kokuyu anılarıma kazımak istedim.

Kalçalarımı sıktım ve masaya doğru yürürken bacaklarımın arasında biriken ıslaklığı hissettim.

"Çizelgelerini gördüm Marcelle," dedi uzaylı. Sesi derin ve karanlıktı, göğsünde gümbürdüyordu ve söylediklerine odaklanmakta güçlük çekiyordum. "Tedavilere iyi yanıt vermişsin."

Sertçe yutkundum. Ne söyleyeceğimi bilemediğim için sessiz kaldım. Bunu ben istememiştim.

Kaçırılmışım. Zorla kaçırılmışım. Şu an her neysem ona dönüşmeye zorlandım.

Bu konuda nasıl bu kadar rahat konuşabiliyor?

"Grubunuzdaki diğerlerinin durumu o kadar iyi değildi," diye devam etti. "Hayal kırıklığına uğradık." Kısa bir süre durakladı ve boş bardağı bize doğru çekebilmek için elimdeki tutuşunu bıraktı. "Ama sen beklentilerimizi aştın."

Minnettar mı olmalıydım?

Omuzlarımdan tutup beni kendisine doğru çevirirken gülümsedi.

Bakışlarının yoğunluğuna dayanamayarak gözlerimi kaçırdım ama çenemi tuttu ve beni kendisine bakmaya zorladı.

Kavrayışı sıkıydı ama acı verici değildi ve kıpırdamadan durmaya çalıştım. "Güzel," diye mırıldandı.

Bakışları vücudumda gezindi ve kabaran göğüslerimde oyalandı. Çenemdeki tutuşunu bıraktı ve parmaklarını yeni yakamın üzerinde gezdirdi, sonra da üzerimdeki elbisenin ipek kumaşını kenara iterek ağrıyan göğüslerimi odanın serin havasına maruz bıraktı.

Nokken'in parmak uçları göğüslerimin sert tümseklerinde gezinirken ve onları birbirine bağlayan ince zinciri hafifçe çekiştirmeden önce meme uçlarımdaki altın başlıkları daire içine alırken gözlerimi kapadım.

İnlememi bastırmak için elimden geleni yaptım ama kendime engel olamadım. Gülümsemesi çok çekiciydi ve gözlerindeki ışıltı açlık hissi veriyordu.

"Odama kameraları koyan sen misin?" Ağzımdan kaçırdım.

Başını salladı, dudaklarının kenarında bir gülümseme belirdi ve onu öpmek için can attım.

"Ben- Sen her şeyi gördün," dedim.

Tekrar başını salladı. "Her şeyi."

"Ben- Merhem... onu sen mi gönderdin?" "Ben gönderdim."

Yanaklarım utanç ve tahrikten yanıyordu, her iki duygu da eşit derecede güçlüydü.

"O zaman kendime dokunduğumu biliyorsun..." "Yapmanı istedim."

"Bunu yaparken seni düşünüyordum," diye itiraf ettim kendimi durduramadan.

"Yaptın mı?"

"Ama sen... hayal ettiğimden daha iyisin," dedim.

Kendimi, kendisini aşan bir oyun kurucuya aşık olduğunu itiraf eden gergin bir genç kız gibi hissettim.

İtirafımdan memnun olmuş görünüyordu ve bana farklı bir gözle bakıyordu... sanki kurumsal bir metadan daha fazlasıymışım gibi

"Sütümden daha fazlasını mı istiyorsun?" Sorma cesaretini gösterdim. Başını eğdi, sorumu düşünürken dudaklarını büzdü.

"Sağılmak için can atıyor olmalısın," diye mırıldandı.

"Öyleyim," dedim ve bana farklı davranılacağına dair beslediğim tüm umutlar yumurtadan çıkar çıkmaz göğsümde öldü.

Başparmaklarını altın kapakların üzerine sürterken dokunuşu nazikti ve bunu yaparken meme uçlarıma yaptığı baskı karşısında inlememi engelleyemedim.

"Tahmin edebileceğiniz gibi, bir sonraki sağımınızı kendi... zevkim için satın aldım," dedi. "Elbette büyük masraflarla. Bu çok... düzensiz. Ama konumumun getirdiği bazı ayrıcalıklar var." Karanlık bakışları beni esir aldı. "Ama satın aldığım şeyin tadını çıkarmak istiyorum." Yakışıklı zümrüt yeşili yüzünde bir gülümsemeyle beni bir aşağı bir yukarı süzdü. "Bardağımı doldurur musun?" diye sordu.

Altın başlıkları meme uçlarımdan çekerken uysalca başımı salladım ve dolgun memelerime masaj yapmak için uzandığımda göğüslerimin zonklaması karşısında neredeyse inleyecektim.

Kararmış areolaları ovuşturmamı ve uzamış meme uçlarını koparmamı izlerken gözleri büyüdü. Göğüslerim sütle dolmuştu, acı verici bir şekilde ve kabuslarıma musallat olan makineye bağlanmak için yalvarabilirdim. Serbest bırakılma...

İniltimi yutmaya çalıştım ama ilk süt fışkırması meme uçlarımdan sızıp göğüslerimden aşağı akarken başarısız oldum.

"Boşa harcama," diye mırıldandı Nokken. Martini bardağını daha yakına kaldırdı ve ben gözlerimi kapatıp meme uçlarımı sıktım ve parmak uçlarımda arasında sıkıştırdım.

"Evet, işte bu," dedi bardağa bir damla süt damlarken. "Doldur, güzelim."

Kendimi onun bardağına sağarken bacaklarımda arasındaki zonklama kalp atışlarımla aynı anda atıyordu. Bardağa jet gibi sıcak sıvı sıçradı ve dudaklarımdan dökülen inlemeleri durdurmaya çalışmadım.

Sağılmak çok iyi hissettirdi... baskının bir kısmını hafifletmek çok iyi. Ama sikilmek için can atıyordum. Kalın bir uzaylı sikişin istekli amımı doldurup girmesi için yanıp tutuşuyordum.

Ya beni becermek istemezse?

Bardağını doldururken göz ucuyla onu izledim. Her sıkışım, her çekişim omurgamdan aşağı yukarı zevk dalgaları gönderiyordu ve dudaklarımdan çıkan her iniltiyle daha da tahrik oluyor gibiydi.

"İşte," dedi. "Dur... boşa harcama."

Avuç içlerimi göğüslerime sürterek kaygan sıvıyı üzerlerine yayarken, şişmiş etime bulaştırırken inledim.

İhtiyaçtan nefesim kesilmişti, önümü göremeyene kadar sikilmek için yanıp tutuşuyordum. Daha fazla dayanamayana kadar sağılmak için can atıyordum.

Orea Şirketi'nin göz kamaştırıcı milyarder CEO'su martini bardağını ışığa doğru kaldırıp içindekileri incelerken sallanan bacaklarımda üzerinde durdum.

Yabancı dilinde bir şeyler mırıldandıktan sonra bardağı dudaklarına götürdüğünde, tüm bunlardan öğrenerek başka tarafa baktım.

Bir yudum aldığında inledi ve sonra içini çekip dudaklarını yaladı.

"Enfes," diye inledi ve sonra bardağı geriye doğru eğip boşalttı.

Bornozunun ipeksi kumaşında kalın uzaylı sikişin dış hatlarını görebiliyordum. Beni becermek istiyordu. İstedikini biliyordum. Ve onu çok fena istiyordum.

Nokken en iğrenç fantezilerimin nesnesi olmuştu ve çaresizdim.

Dudaklarımı yaladım ve acaba dizlerimin üzerine çöküp onun sikini emmeye başlasam mı diye düşündüm.

Bunu yapmama izin verecek miydi? Yoksa cezalandırılıp gönderilecek miydim- "Daha fazla," diye sordu. "Daha fazlasını istiyorum."

Beşinci Bölüm

Mcevher...

Ben de daha fazlasını istedim.

Sütümü satın almış olabilirdi ama ben bu anlaşımdan bir şey istiyordum. Acısını çektiğim bir şey. Çiftlik istasyonundaki doktorların ihtiyacımız olduğunu bildiği bir şey. Dönüşümün 'talihsiz bir yan etkisi', özlem duydukları sütü sağlayan değerli insanların aynı zamanda doymak bilmez seks bağımlıları olmasıydı.

Bu yüzden ne zaman istersek bizi becerecek gardiyanlar görevlendirilmişti. Bu bizi sakın ve tatmin olmuş tutmak içindi.

Selnar tek görevinde sefil bir şekilde başarısız olmuştu ve ben iyi bir sık için çaresizdim.

Oria Şirketi'nin CEO'su hoş bir ikame oldu.

Çekingen bir yavaşlıkla uzandım ve bornozunun kenarına dokundum. İpeksi kumaş parmaklarımın altında pürüzsüz ve zengindi.

"Benim de istediğim bir şey var," diye mırıldandım.

Parmaklarım zümrüt teninde gezinirken Nokken sertleşti.

"Sütünüzü satın aldım," diye tekrarladı, ama sanki soğukkanlılığını korumak için mücadele ediyormuş gibi kelimeleri kalındı.

Gözleri iri göğüslerime sabitlenmişti ve ne düşündüğünden hiç şüphem yoktu.

"Aldınız," dedim usulca. "Ama bu satın almayla birlikte gelen başka bir şey daha var. Beni buraya sadece sütümü sağmak için getirmedi, değil mi?"

Yutkunurken boğazı hareket etti ve önünde dizlerimin üzerine çökerken gülümsemeye cesaret ettim.

Cüppesinin altından uzanıp ellerimi güçlü kaslara sahip kalçalarında gezdirdikten sonra sikine sürttüğümde Nokken kıpırdamadı.

Onu hissetmek için neredeyse yüksek sesle nefes alıyordum. Kalın ve sertti, ısı ve şehvetle titreşiyordu ve parmaklarım, sikinin alt tarafının uzunluğunu izleyen bir kertenkelenin sırtına benzeyen sert bir çıkıntıya çarptı.

Zaten ıslanmıştım, sularım çoktan iç uyluklarımı kaplamıştı, ama amım o canavarca horoz tarafından becerilme beklentisiyle sıkıştı.

Onu tatmak istedim. Dudaklarımı etrafına doladığımda inlemesini duymak istiyordum.

Dişlerimi sıktım ve sikini çıkarıp hevesli ağzıma gömme dürtüsüne direndim.

"Sütümden daha fazlasını istiyorsun, değil mi?" Tekrar sordum.

"Hayır," diye yanıtladı. Tekrar yutkundu ve sonra başını salladı. "Ben... ben bu satın almayla birlikte gelen insan fahişeyi istiyorum."

Sözleri karşısında amım zevkle sıkıştı ve onun tohumunu tatmaya, ağzımın içine boşaldığını hissetmeye açtım.

Kalbim hızla çarparken ve siki avucumun içinde zonklarken bedenim şehvetle titredi.

Daha önce hiç bu kadar büyük bir sikim olmamıştı. İtmeye başladığında ne yapacağımı bir kenara bırakın, ağzıma bile sığdırabileceğimden emin değildim.

Ama bunların hiçbiri umurumda değildi. Sadece ağzıma girip çıktığını hissetmek, dilimi o garip sert çıkıntı boyunca gezdirmek istiyordum...

Tanrım, bunun amımda nasıl bir his yaratacağını bilmek istiyordum.

Boştaki elimle bornozunu kapalı tutan kemerin düğümünü çekiştirdim. Hareket etmedi ve kemer çözülüp cübbesinin kıvrımlarını açabildiğimde nefesimi içime çektim.

Aleti çok güzeldi ama elimin bulduğu büyüklüğün görsel onayına hazırlıklı değildim.

İçime çekerken gözlerim büyüdü; Nokken'in uzaylı siki kalın ve ağırdı, sert ve kavisliydi... ve alt tarafındaki çıkıntı.

Tadına bakmak istedim ve tüm vücudum şehvetle çarptı.

"Senin sikini emmek istiyorum," diye nefes aldım. Başparmağımın ucunu sikinin ucuna sürttüm ve sedefli koyu mavi pre-cum'unu üzerine bulaştırdım. Kaygan sıvı damlasını yavaşça aletin altından aşağı doğru sürüklerken gözleri kapandı ve başparmağımı aletin altındaki çıkıntıya sürüp kalın şaftını okşadığımda inledi.

Elimde titriyor gibiydi ve yüzüne baktığımda nefesimi içime çektim, gözleri yarı kapalı ve şehvetle parlıyordu.

"Satın almayla birlikte geleni istiyorsun," diye fısıldadım. "Beni almak istiyorsun... beni becermek... sikini aç küçük deliğime gömmek. Beni kendi zevkin için sağlamak istiyorsun."

"Evet," diye inledi diğer elimi kocaman sikinin etrafına doladığımda. Dizlerimin üzerinde yükselip ağzımı açtığımda sert uzunluğunu dönüşümlü bir ritimle okşadım.

Onu yaladım, önce geçici olarak, ön sperminin kaygan inceliğini tadabilmek için onu kızdırdım. Tatlı ve tuzlu. Lezzetli.

Ama daha fazlasına ihtiyacım vardı. Dolgun dudaklarımı ayırdım ve onu dudaklarımın arasına aldım, dilim sikinin alt tarafındaki çıkıntıya bir çizgi çizdi.

Nokken inledi ve ben dilimi sikinin ucunda dolaştırırken siki daha da zonkladı. Yutkundum ve onu daha derine çektim, boğazımın arkasına doğru kaydığını hissettiğimde öğürme dürtüsüyle savaştım, yemek borumu doldurdu, böylece onun çevresinde nefes alamadım.

Nefes nefese geri çekildim ve boğazımı temizlemek için yutkundum. Nokken bana bakıyordu, gözleri kocaman ve hayvani bir açlıkla doluydu.

Uzaylı şehveti.

Dudaklarımı yaladım ve taşaklarını avucumun içine almak için uzandım, onu tekrar tadarken sertliğini keşfettim. Aleti ağzımda zonkluyordu ve bir elimi shaftının etrafına sarmak için uzandım, başımı sallarken ve aletini emerken onu okşadım.

Tadı çok güzeldi.

Nokken'i yutmak istedim.

Onun sikini her yerde istiyordum.

Onu ağzımda hissetmek istedim. Dölünün boğazımdan aşağı aktığını hissetmek istiyordum. Onu amımın içinde hissetmek istiyordum.

Geri çekildim ve sikine baktım; koyu maviyle beneklenmiş zümrüt yeşili. Muhteşemdi ve daha önce gördüğüm hiçbir şeye benzemiyordu.

Tükürüğümle karışan koyu mavi ön spermi çenemden aşağı damlarken bacaklarımı ayırdım ve elimi kalçalarımın arasına kaydırdım. Amım sırlıslıkladı, onun için damlıyordu ve meyve sularım uyluklarımı ıslatırken kaygan ve sıcaktı.

Klitorisime masaj yapmak için parmaklarımı kıvrımlarımdan geçirirken inledim.

Bana bakarken Nokken'in gözleri büyüdü ama hiçbir şey söylemedi. Parmaklarımı ağrıyan yarığımın içine kaydırırken sikinin başını yaladım ve

Sonra parmaklarımı amıma sokup çıkarıyordum.

Bir inilti ile elimi ağrıyan amımdan çektim ve horozunu okşamak ve meyve sularımı sert uzunluğuna yaymak için uzandım. Onu meyve sularıyla kaplarken, şaftını okşarken ve kedi sularımı horozunun üzerine yayarken amım sıkılaştı.

Sikini dik tuttum ve başımı eğerek taşaklarından ucuna kadar yaladım.

Ön spermi tatlıydı, ama benim sularım keskin ve tuzluydu ve onunla karıştıklarında inledim.

Nokken inledi ve ben onu tekrar okşayıp başparmağımı kalın sikinin alt tarafındaki sert çıkıntının üzerine sürdüğümde siki zonkladı.

Ağrım vardı. Amım sanki patlayacakmış gibi hissediyordum. Daha fazla bekleyemezdim. Ona içimde ihtiyacım vardı.

Ağzımı açtım ve dudaklarımı bir kez daha sikinin üzerinde kaydurdım, dilimle onu kızdırdım. Geri çektim ve sonra aşağıya doğru daldım, horozunu derinlere aldım. Boğazımın arkasına bastırıldığını hissedebiliyordum ve inledim, amım zonkluyordu.

"Becer beni Nokken," diye nefes nefese geri çekildim. "Beni o büyük, uzaylı sikiyle becermeni istiyorum."

Ağzımı tekrar açtım, ağzımı tekrar doldurduğunu hissetmeye hevesliydim. Onu derinlere aldım, horoz başı boğazımın arkasına çarpana kadar aşağı kaydım.

Sonunda bana dokundu ve parmaklarını saçlarımın arasına sokup sıkıca kavradığında kulaklarımda bir inilti yankılandı.

Evet, yüzümü sık, diye düşündüm umutsuzca.

Beni kullan.

Aletini saran elim kalçasına doğru kaydı, tırnaklarım zümrüt rengindeki etine batarken beni sabit tuttu, böylece ağzıma doğru ilerleyip kocaman aletini boğazımın derinliklerine itebildi. Öğürdüm ve sonra yüzümü eşit vuruşlarla becerirken rahatlayamadan yutkundum.

Parmaklarımın arasında klitorisimi sıkarken amım damladı ve Nokken tekrar homurdandı ve sadece bir kez daha derine itmek için horozunu geri kaydırıldı.

Aleti boğazımda zonklarken ve ön sperminin tatlılığı ağzımı doldururken inledim.

"Küçük amını sikmemi mi istiyorsun?" diye sordu, sesi kalın ve boğuktu.

İnledim, göz kapaklarım o derine ittikçe çırpınıyordu.

Parmaklarımın arasında klitorisimi sıktım ve yüksek sesle inledim. Geri çekildi ve sikini ağızımdan kaydırırken nefes nefese kaldım.

"Becer beni. Büyük, kalın sikini daracık amıma sok," diye inledim. "Kullan beni. Beni boşalt."

Nokken tekrar inledi ve eli saçlarımda sıkılaştı, tekrar ileri doğru iterken beni ona doğru çekti, horozu ağızımı ve ötesini doldurdu. Geri çekilip horozunu derine iterken inledim, horozu ağızımı doldururken amım sıkıldı ve ağrıyordu.

Aynı anda hem güçlü hem de çaresiz hissettim.

İtişlerinin arasında nefes nefese kalırken parmaklarım klitorisimi ovuşturdu.

Nokken homurdandı ve sonra geri çekildi, horozu boğazımdan kayıyor ve sonra tekrar derinlere dalıyordu. İnledim ve amım parmaklarımın etrafında sıkılaştı, şişmiş klitimi parmaklarken meyve sularım döküldü.

İnledim ve nefes nefese kaldım, vuruşlarının ritmine uymak için başımı ileri geri salladım, onu daha derine inmeye teşvik ettim.

Boşalmak istedim.

Boğulmak ve onu kurutmak istedim.

İleri doğru itti ve yüzümü becerirken sikinde boğulurcasına inledim.

Nokken inledi, kalçaları aniden öne doğru itildi ve siki boğazımda zonkladı.

Parmaklarımı amımın derinliklerine kaydardım ve orgazmımın içimde patladığını hissettiğimde inledim. Vücudum ileri geri sallandı ve ben onun horoz etrafında çığlık atarken benim kedi sıkı sıkı.

Her şeyden çok hayvani bir kükremeye benzeyen bir iniltiyle Nokken boşaldı. Dölünün sert fiskiyelele gırtlğımdan aşığı fışkırdı ve elimi amımdan çekerek kalçalarını kavradım ve yarağını istekli gırtlğıma boşaltırken kendimi sabit tuttum.

Aletin in ağızımda yumuşamasını bekliyordum ama sanki daha da sertleşmişti.

Bir iniltiyle sikini ağızımdan çekti ve yüzünde şaşkınlık ve açlık karışımı bir ifadeyle bana bakarken nefes nefese kaldım.

Tek kelime etmeden eğildi ve kocaman ellerini belime doladı. Ama beni ayağa kaldırmak yerine kollarının arasına aldı.

Uyandığımda oturduğu şezlonga doğru yürürken beni göğsüne bastırdı.

Kalçalarımı sıktım ve dudağımı sertçe ısırdım. Amım sıkıştı, ihtiyaçtan zonkluyordu. Beni dolduracak, yeniden gerçek bir kadın gibi hissetmemi sağlayacak bir şey için çaresizdim.

Onu içimde hissetmek istiyordum, kalın shaftı amımı geriyor ve beni dolduruyordu.

Sandalyeye çöktü ve beni kucağına çekti. Amımın dudakları ayrılırken inledim, onun sıcak boyuyla dolmak için sabırsızlanıyordum.

Nokken'in siki ağzımdan hâlâ ıslaktı ve amım sularıyla ıslanmıştı - kolayca kayacağını bilecek kadar ıslaktı, ama beklemek istemedim.

Kalçalarımın arasına uzandım ve sikini elime aldım, yumruğumu üzerinde kaydırdım ve amımın tatlı ve keskin ıslaklığıyla kayganlaşana kadar shaftını meyve sularıyla kapladım.

Sonra bir iniltiyle kendimi onun üzerine bıraktım, sikinin kalın başı şişmiş, aç girişime bastırıp içeri kayarken irkildim.

Nokken sikinin kalınlığına alışmam için bana zaman tanımadı ve ben onu kavrarken homurdandı. Elleri kalçalarımı kavradı ve beni yukarı çekti, sonra beni sikinin üzerine itti. Sikinin tüm uzunluğu içime daldığında haykırdım, ısınmış çekirdeğime kabzasına kadar gömüldü.

Aleti içimde zonkluyordu ve aletin alt tarafındaki sert çıkıntı, beni kaldırıp sertçe içime sokarken, her vuruşta aletini derinlere daldırırken zevkimi daha önce hiç yaşamadığım yüksekliklere çıkardı.

Selnar'dan daha büyüktü -daha kalın ve daha sertti- ve vücudum onun yabancı kolanını karşılamak için gerilirken bir hayvan gibi inledim.

Ne istediğini biliyordum.

Sadece beni becermek
istemiyordu. Sütümü de
istiyordu.

Arkama yaslandığımda kocaman göğüslerimi avuçladım ve ellerimi şişmiş meme uçlarımın üzerinde gezdirdim. Sert ve kaskatı kesilmişlerdi, sürekli olarak kaygan süt akıtıyorlardı ve bu süt vücutlarımıza damlayarak çılginca sevişmemize kayganlık katıyordu.

Meme uçlarımı sıkıp çekiştirirken yüksek sesle inledim ve sütüm dışarı damlarken Nokken inledi.

"Beni sağ," diye yalvardım ona. "Beni becerirken sağ beni."

Nokken hırıltılı bir iniltiyle kalçalarındaki tutuşunu bıraktı ve şişmiş göğüslerimi kavradı. Yüzünü onların arasına gömdü, ağrıyan etimden aşağı dökülen sütü yaladı ve emdi. Ağzı meme ucumu bulduğunda haykırdım ve göğsümü sıkarken sertçe emerek yapıştı.

Süt ağzını doldurdu ve horozu bana çarparken çenesinden döküldü ve bana istediğimi verirken başım ecstasy içinde geri düştü. Onun sikine binmek için yükseldiğimde inledim ve siki içime, şimdiye kadar deneyimlediğim her şeyden daha derine girerken şehvetle nefes nefese kaldım.

Aynı anda gerildim, kullanıldım, becerildim ve sağıldım ve boşalacak mıyım yoksa bin parçaya mı bölüneceğimden emin değildim.

"Nokken," diye inledim tüm vücudum titrerken. "Lütfen-"

Ne istediğimi bilmiyordum ama yine inledi ve dediğimi yaptı.

Orgazmım üzerime çökerken çığlık attım ve kalın, sıcak tohumunu vücuduma pompalamaya başladığında horozu amımın derinliklerine sürdü.

Sperminin sert fıskiyeleri rahmimi doldurdu ve inledim, beni doldurduğunu hissederken ileri geri sallandım.

Göğüslerimi sertçe emdi, kendi doruk noktası ve benimki boyunca beni becerirken sütümü doyasıya içti.

Yüksek sesli bir iniltiyle Nokken kadife minderlere doğru yığıldı ve ben de göğsüne doğru öne düştüm, orgazmım içimde patlarken ve amım onun sikinin etrafında kenetlenirken nefes nefese kaldım.

Aleti hâlâ kaya gibi sertti ama ben kucağından inerken ağır ağır nefes alıyordu, amımdan sularımız damlıyordu. Önündeki taş zemine oturdum ve öne doğru eğilerek sikini ellerime aldım.

Onu yalayarak temizledim, dilimi sikinin başında döndürdüm ve yukarı doğru uzanan kalın damarların ve bana çok zevk veren alt taraftaki sert çıkıntının izini sürdüm.

Kalın sikini nazik parmaklarımla okşayıp onu kızdırırken Nokken inledi.

Ona baktım ve gülümsedim. "Beni bu yüzden buraya getirdin, değil mi? Beni bu yüzden satın aldın. Senin için bir fahişeden daha fazlası olmak istiyorum, Nokken. Beni hayatının sonuna kadar hatırlamanı istiyorum. Hiçbir şey bunun kadar güzel olamaz... Sütün tadı asla senin aletini sürdüğüm zamankinden daha tatlı olamaz."

"Marcelle-"

"Ama beni geri almak zorundasın," dedim. Elimi sikinden çektim ve parmaklarımdaki koyu mavi döllerini yaladım.

Nokken sessizdi ve ben bir hata yaptığımdan endişeleniyordum... Vücudum serbest bırakılmamın ezici zevkiyle -hayatımın en iyi orgazmıyla- zonkluyordu ve ben hâlâ daha fazlasını istiyordum.

Ama yaptı mı?

"Hayır," dedi sert bir sesle.

Sandalyeden kalktı ve benden uzaklaştı. Bornozunu güzelce yontulmuş vücuduna doladı ve havuzun kenarındaki taş zeminde volta attı.

Kendimi yerden kaldırdım ve şezlonga uzandım. Minder yumuşaktı ve sadece bir saniyeliğine lekelenmesinden endişe ettim.

"Hayır," dedi tekrar. "Geri dönmeyeceksin."

"Ne-"

"Sen benimsin," dedi şiddetle. Bana doğru geri adım attı ve boynumdaki narin yakayı tutmak için uzandı. "Benimsin. O zaman istediğim zaman sütünü içebilirim. Tamam mı?"

Kukum kasılırken hevesle başımı salladım. "Evet. Ne zaman istersen. Sütüm tamamen senin."

Yerde volta atıyor ve eliyle siyah saçlarını karıştırıyordu. Sonra durdu ve bana doğru yürüdü. Elimi tutmak için uzandığında yüzündeki gülümseme samimi ve nazikti.

"Burada benimle kalır mısın, Marcelle?" "Evet."

Seçme şansım var mıydı? Eğer çiftlik istasyonuna geri gönderilirim, o korkunç makineler tarafından işe yaramaz hale gelene kadar sağılacaktım ve sonra uzaya fırlatılacaktım ya da işleme tesisine gönderilecektim... her şey buna tercih edilirdi. Herhangi bir şey.

Nokken'in oyuncağı olabilirdim. Onun oyuncağı. Beni ne kadar isterse istesin, onun kişisel oyuncağı.

Kendimi gülümsemeye zorladım. "Seninle kalacağım."

Parmak uçlarıyla çenemi okşadı. "Güzel. Güzel. Burada sana çok iyi davranılacak. Sana bunun sözünü verebilirim."

"Benimle ilgileneceğini biliyorum," diye cevap verdim.

Beni ayağa kaldırdı ve havuzun kenarına götürdü. Taş merdivenler siyah suya iniyordu ve havuza adımımı atarken gözlerimi kapattım.

Su serin ve rahattı ve vücudumun üzerine kapanıp ısınmış etimi okşarken iç çektim.

Boğazıma kadar suya gömüldüğümde Nokken'e gülümsedim ve yüzeyde yüzen çiçeklere dokundum.

"Bana katılır mısın?" Oria Şirketi'nin CEO'su ile flört etmeye cüret ederek sordum.

"Bir dakika," dedi keskin dişlerini gösteren bir gülümsemeyle.

Odanın içinde yürüdü ve parmaklarını daha önce fark etmediğim bir panele dokundurdu.

"Komutan," dedi bir ses. "Bir sorun mu var- numuneyi getirmesi için birini gönderebilirim-"

"Hayır," diye tersledi Nokken. "Kimseyi göndermeyeceksin. O gitmiyor. Numune #7822 burada kalacak. Benimle birlikte."

"Efendim, itiraz etmek zorundayım, bu çok düzensiz-" dahili telefondaki ses garip bir uzaylı dili konuşmaya başladı, ancak ne söylendiğini anlayamasam da, çağrının diğer ucundaki kişinin memnun olmadığını biliyordum.

"O benim," dedi Nokken. "Benim. Evet, ne istersen öderim." Havuzda yüzerken şaşkınlıkla gözlerimi kırptım.

Gerçekten *beni satın mı alıyordu?*

Nokken aramayı sonlandırmak için parmağını veri paneline soktu ve sonra zeminde bana doğru ilerledi.

Cübbesini çözdü ve omuzlarından aşağı itti.

Yere düştü ve bakışlarım vücudunda gezinirken nefesim kesildi. İnanılmaz derecede uzun boylu ve olimpik bir yüzücü gibi kaslıydı ve havuza adımını attığında içimi kaplayan şehvet dalgasına engel olamadım.

Ona doğru süzıldüm ve bana kollarını açtı. "Marcelle," diye mırıldandı.

"Sen- Ben..."

"Sen benimsin," diye fısıldadı. "Tamamen benimsin."

Beni öpmek için başını eğdi ve bedenim dokunuşuna karşılık verirken dudaklarına karşı inledim. Bana herhangi bir nezaket, herhangi bir sıcaklık gösterilmeyeli çok uzun zaman olmuştu. Belki de mutluluğu milyarder CEO'nun kollarında bulabilirdim.

Belki de...

Son

About the Author

Lina Carlyle, birçok erotik ve fantastik kurgu türünün USA Today Çok Satanlar listesinde yer alan ünlü yazarının gizli karanlık bilimkurgu mahlasıdır.

Molly Maiden: Evrensel Bir Lezzet

A Pollenverse Story

Tia Fanning

© 2023 Tia Fanning

The Milky Waylay

Uyarı: Tüm hakları saklıdır. Telif hakkıyla korunan bu çalışmanın izinsiz çoğaltılması veya dağıtılması yasa dışıdır. Parasal kazanç olmaksızın yapılan telif hakkı ihlalleri de dahil olmak üzere suç teşkil eden telif hakkı ihlalleri FBI tarafından soruşturulmakta ve 5 yıla kadar federal hapis ve 250.000 dolar para cezası ile cezalandırılmaktadır.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün bir ürünüdür.

Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, yerlerle veya olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Helen Haribo Quinn için

Blurb

Pailful Süt Ürünleri Şirketi'nde pazarlama müdürü olan Molly Maiden, hayatındaki her şeyden nefret etmektedir.

Samanyolu'nun dört bir yanındaki müşterilere pastörize süt ve diğer süt ürünleri sağlayan milyar dolarlık aile şirketinde çalışmaktan nefret ediyor.

Ailesindeki herkes kışının üstünde otururken, Pailful'un galaksinin en iyi süt ürünleri üreticisi olarak mirasını güvence altına alacak ortaklıklar kurarak mallarını bir sütçü gibi satmak zorunda kalmasından nefret ediyor.

Duygusal olarak istismarcı ebeveynlerinin onun kilosundan şikayet etmekten başka bir şey yapmamasından nefret ediyor çünkü önemli hiç kimse kolunda inek kadar bir eş istemiyor.

Ve *özellikle* şirketin sefil yönetim kurulundan nefret ediyor. Sefil kardeşleri onu sürekli daha fazla güç ve kâr arayışıyla uzak gezegenlere gönderiyor.

Ancak Molly'nin hayatı, Pollenverse korsanlarının özel uzay aracına el koyması, tüm eşyalarını yağmalaması ve ardından onu Diğer Dünya Lezzetleri Gezegeni'ndeki bir tozlayıcı müzayedesinde satmasıyla büyük ölçüde değişir.

İnsan sütü için tomurcuklanan bir pazar varken, polenlemek için korumalı bahçelere gitmeyecektir.

Molly yüksek bir fiyata satın alınmıştı. A+PLUS Perfect derecesine sahiptir, insan güzelliği ve zarafetinin en iyi örneğidir ve sütü evrensel bir lezzet olarak kabul edilir.

Molly şımartılmış bir evcil hayvan olarak yeni hayatının tadını çıkaracak mı? Yoksa zehirli ailesine dönmek anlamına gelse bile Dünya gezegenindeki özgürlüğünü mü özleyecek?

Book Elements

OKUYUCULAR: Lütfen bu POLLENVERSE HUCOW aşk hikayesinin sadece olgun okuyucular için uygun olan açık samimiyet tanımları ve yetişkin anlatıları içerdiğini unutmayın. Ayrıca, bu BİLİM KURGU KARANLIK ROMAN, Aile İçi Disiplin ve güç alışverişi içeren diğer kink yaşam tarzlarında bulunan disiplin temaları ve fetiş unsurları içerir. Bu diğer dünyevi FUTURİSTİK FANTAZİ'de bulunan diğer romantizm mecazları ve tetikleyicileri şunları içerir...

Neden-Seçim Uzaylılar Esir

İnsan Kahraman

Yabancıdan Sevgiliye

Zorla Yakınlık Zorla

Baştan Çıkarma Şüpheli

Rıza

Güç Dinamikleri

Bedensel Cezalandırma

Esaret

Önsöz

"M İlk, Süt, Limonata, köşede Şekerleme yapılır..."

Molly kardeşlerini yarım kulakla dinledi. Onlar evlerinin arkasındaki beton zeminde ip atlamakla meşgulken Abartılı bir evde, bahçe çitini kaplayan çok sayıdaki çiçeğin saplarındaki karıncaları inceliyordu.

Böcekleri çok seviyordu ve bir böcekbilimci olmayı diliyordu. Ne yazık ki kaderi, tıpkı kendisinden önceki nesiller gibi aile şirketinde çalışmaktı.

"Hey! Molly Moo! Buraya gel ve bizimle oyna!" diye seslendi ağabeyi.

"Hayır, teşekkür ederim," diye kibarca cevap verdi.

"Zorla aile eğlencesi," diye karşı çıktı. "Babam küçük çocukları eğlendirmemiz gerektiğini söyledi. Sadece *beni* değil."

"Oynamak istemiyorum. Meşgulüm."

"Zaten ip atlayamayacak kadar şişman," diye dalga geçti ziyarete gelen bir kuzen.

"Evet!" diye seslendi küçük kız kardeşi. "Bir depreme neden olabilir.

Değil mi, Moo-Moo?"

Bir grup çocuk güldü.

Molly gözlerini devirdi. Onları görmezden gelmeyi uzun zaman önce öğrenmişti. Zorbalıkla mücadele ettikçe daha da kötüleşiyordu.

Ağlayarak ailesine tacizden bahsederdi ama onlar sadece başlarını salları ve ona diyet ve egzersiz yapmasını tavsiye ederlerdi.

"*Sopalar ve Taşlar*" derdi babası.

Küçük kardeşinin sinirli bir şekilde tepinerek yaklaşmasını dinledi. "Neye bakıyorsun sen?"

"Senin umurunda olacak bir şey değil," diye mırıldandı Molly.

Ağabeyi alaycı bir homurtuyla onun çömelmiş halinin üzerine yürüdü. "Çiçekler mi?"

"Hayır, yine böceklerle oynuyor," diye cevap verdi küçük kız kardeşi, arkasından yaklaşarak. Molly'nin omzunun üzerinden bakarken burnunu tiksintiyle kaşdı. "Çok tuhafsın, Moo-Moo. Neden normal olamıyorsun?"

"Karıncaların yaprak bitlerini sağmasını izliyorum," diye açıkladı Molly sessizce. "Gördün mü?" İki böcek türünün etkileşime girdiği yeri işaret etti. "Karıncalar antenlerini kullanarak yaprak bitlerini okşuyorlar, ta ki yaprak bitleri bal özü denen ve yaprak bitlerinin arkasından salgılanan bir maddeyi salana kadar..."

"Ewww!" diye bağırdı kız kardeşi. "Bu iğrenç." "Lanet olası iğrenç!"

Molly onu durduramadan, pislik kardeşi bitkileri sökmeye ve üzerlerinde tepinmeye başladı.

Öfke onu tüketti. Böcekler masum yaratıklardı ve bu şekilde muamele görmeyi hak etmiyorlardı, tıpkı bitki örtüsü gibi. Kendini durduramadan saldırdı.

Molly, dalga geçmeyi sevdikleri ağırlığı kendi avantajına kullanarak üstünlüğü ele geçirdi. Onu yere yatırdıktan sonra, küçük kardeşinin göğsüne oturdu ve ona iyice vurdu.

Burnunu kırıp kan akıttığı anda, ağabeyi onu sürükleyerek götürdü ve bu da öfkeli küçük kardeşine misilleme yapma şansı verdi.

Böylece, büyük olan onu tutarken, küçük olan karnına tekme atmaya başladı. İki erkek kuzeni de ona katıldı ve bacaklarına vurarak gülmeye başladılar.

Küçük kız kardeşi saçma sapan şarkılar söyleyerek etrafta zıplarken, ailedeki diğer çocuklar izlemek için toplandı. "Molly-Polly, Ürpertici-Sürüngen, Bir Tramvaydan On Kat Büyük, Kıçı Çok Şişman, Midesi Neşeli, Çürük Sıçan Tamale gibi Kokuyor."

Birinci Bölüm

DÜNYA GEZEĞENİ:

Samanyolu Galaksisi

I Bu orospu çocuklarından nefret ederdim. Hepsinden. Çenemi gıcırdatarak, pürüzsüz ve müstehcen derecede pahalı yönetici masasında oturan tembel, hiçbir işe yaramayan kardeşlerime baktım, bakışlarım her birinin üzerinde gezindi ve sonunda babama geldi. Sonuna kadar.

Bir kral ve sarayı. Ve
ben de onların
soyтарыsıydım.

"Evlenmeyi planlamadığınız için bunu söylüyoruz-"

"Ben asla böyle bir şey söylemedim," diye karşı çıktım, her zaman *kardeş* dediğim kibirli, şımarık pisliklerin yanında yer alan ebeveyne ters ters bakarak. "Ne zaman böyle bir şey söyledim ki?"

"Oh, Moo-Moo. Şu haline bak. Hep umutlusun."

Bakışlarım küçük kız kardeşimin üzerine düştüğünde kaşlarımı kaldırdım. Her zamanki gibi tertemiz görünüyordu. Bu kaltaktan nefret ediyordum.

"Mesele şu ki, Pailful Dairy'nin Samanyolu'nun ötesine geçmesi gerekiyor," diye açıkladı küçük kardeşim. "Bu da Polen Evreni'ne girmek demek."

"Molly Moo, bu görev senin gibi biri için yaratılmış," diye ekledi ağabeyim. "Sen pazarlama müdürüsün, evet, ama aynı zamanda çok daha fazlasısın."

Bu duyduğum en hafif tabirdi. Yönetim kurulunun geri kalanı boş yönetici unvanlarıyla milyar dolarlık süt ürünleri şirketinin "yüzü olmaktan" başka bir şey yapmazken ben şirketi fiilen yönetiyordum.

Görünüşe göre, Dünya'nın plütokrat liderlerinin sürekli olarak düzenledikleri hileli bağış toplama etkinliklerine katılacak kadar zayıf ya da çekici değildim. Sonuçta, iktidardaki insanlar sizin seksi olamayacak kadar düve olduğunuzu düşünürse, zirveye giden yolda nasıl uyuyabilirsiniz ki?

Büyük, güzel, cesur ve zeki olmak gezegenin seçkin toplumları için yeterince iyi değildi. Görünüş önemliydi.

"Gözlerin muhteşem ve harika bir kişiliğin var. Birkaç kilo versen daha çok erkek seninle flört etmek ister," diye öğüt verdi annem. "O zaman sana iyi bir evlilik sağlayabiliriz. Hanımlarla bunu her zaman tartışıyoruz. Oğulları ilgileniyor, sadece sana bir makyaj yapmamız gerekiyor. Neden bizim estetik cerraha gitmiyorsun anlamıyorum. Kız kardeşin harika görünüyor, sen de olabilirsin."

Görünüşümü seviyordum. Şehvetli kıvrımlarımı seviyordum. Klasiktim. Botticelli ya da Rubens gibi. Bir zamanlar yumuşak vücutlar arzulanırdı. Şehveti, baştan çıkarmayı ve doğurganlığı temsil ederlerdi.

Görünüşe göre zamanın dışında bir kadındım.

"Molly Myra Maiden. Dinliyor musun?"

Babamın bana tam adıyla seslenmesi beni anılarımdan çıkardı. "Dinliyorum. Sadece duyduklarım hoşuma gitmiyor."

"Hiçbir şeyi sevmiyorsun, Moo-Moo," diye yakındı küçük kardeşim. "Her zaman asık suratlı bir inek oldun. Neden sadece sana söyleneni yapmıyorsun?"

"Siktir git, göt herif."

Babam elini uzatarak ağabeyimin bu işi bırakmasını işaret etti. Patrik iç çekti. "İtirazın nedir kızım?"

Gerçekten mi?

"Bakın, Samanyolu'nun dört bir yanındaki müşterilere pastörize süt ve diğer süt ürünleri sağlamak yeterli olmalı." Mantıklı düşündüm. "Biz galaksinin en büyük süt ürünleri üreticisiyiz. Neden mallarımızı Pollenverse'e satmak zorundayım?"

"Şimdi ortaklıklar kurmak Pailful'un komşu evrene giren ilk insan şirketlerinden biri olarak mirasını güvence altına alacaktır. Ve orada bir kez kurulduğumuzda, aynı şeyi Hidroverse için de yapacağız."

Hydroverse de mi!? "Pailful Dairy zaten çok para kazanıyor. Neden büyümek zorundayız? Hepimiz burada inanılmayacak kadar zengin bir şekilde oturuyoruz. Harcayabileceğimizden çok daha fazla para kazanıyoruz."

Küçük kardeşim ofladı pufladı. "Lütfen. Asla çok fazla para kazanamazsın ya da çok güçlü olamazsın."

sert göz kırpm

Neden bununla savaşıyordum? Samanyolu galaksisinin en uzak noktalarına kadar seyahat etmiştim. Neden Pollenverse'e gitmeyeyim? Zaten bu orospu çocuklarının etrafında olmak istemiyordum.

Bu ironi beni kıkırdattı. Zevklerine göre fazla şişman olduğum için benden utanıyorlardı ama ben de onlardan aynı derecede utanıyordum. Hepsi bir kova dolusu boktan daha aptal, süt veren buzağılar kadar açgözlü ve boğalar kadar acımasızdı.

Ve sevgili annem. Ah, beni dünyaya getiren kadın hakkında söyleyecek iyi bir şeyim olmasını ne kadar isterdim ama o da bir hayal kırıklığıydı. Bunun bir önemi yoktu. O da benim için aynı derecede hayal kırıklığına uğramıştı. Bu şirketin gelişmesinin nedeni ben olsam da, anneme göre benim değerim iyi bir evlilik yapmaktı, aile şirketini yönetmek değil.

"Bunu yapacak iki erkek kardeşin var," diye akıl yürüttü.

Homurdandım. Sanki bu iki pislik zahmet edecekmiş gibi. Bunun için siklerini asistanlarının amcıklarından anlaşma yapacak kadar uzun süre çıkarmaları gerekirdi. Kardeşlerim am için çalışmaya gelmişlerdi, müşteriler için değil.

İş ahlakından yoksun olmalarının yanı sıra, Pailful Dairy'nin başarıları için genellikle tüm övgüleri üstlenirlerdi. Kilim gibi yalan söylediklerinde annemin onları yetenekli bulmasına şaşırmamalıyım.

"Peki," diye kabul ettim. "Şimdi gidiyorum."

Arkamı döndüm ve yorum yapmalarına fırsat vermeden dışarı çıktım. Bugünlerde o kadar çok seyahat ediyordum ki eve gidip toplanmama bile gerek kalmamıştı. Özel gemimde kıyafetlerim vardı.

Ekibi bir araya getirip Pollenverse'de neler olacağını görecektim.

İkinci Bölüm

EVRENLER ARASI SOLUCAN DELİĞİ:

Derin Uzay

MPollenverse'e ilk girişimimiz başarısızlıkla sonuçlandı. Samanyolu'nun evrenler arası solucan deliğinden geçtikten sonra diğer tarafa çıktık ve korsanlar tarafından karşılandık.

Teknolojimiz onlarınkiyle boy ölçüşemezdi. Yardım çağrısı gönderme şansımız bile olmadı. Silahlarımızı etkisiz hale getirdiler ve motorlarımızı devre dışı bıraktılar. Gemiler arasında kapalı bir biniş köprüsü kurduktan sonra, gemimin kapısını açtıklarında çaresizce beklemekten başka bir şey yapamadım.

Küçük mürettebatıma yerlerinde kalmalarını işaret ettim. Korsanlar muhtemelen benim için buradayken onların zarar görmesi için bir neden yoktu. Kıkırdamamı yuttum. Ailemin fidyemi ödeyeceğini garanti edemezdim. Boku yemiş olabilirdim.

Mürettebatım, silahlı uzaylı eşek arıları ve ardından siyah saçlı bir insan kadın gemiye bindiğinde endişeyle soluk soluğa kaldı.

Sanırım o bir insandı. Onların dilini konuşuyordu, ki bu bir insan ağzı için imkansız görünüyordu. Bir melez olabilirdi. Böyle yaratıklar duymuştum -insan DNA'sı her neyse onunla karışmıştı.

Böcekler devasa boyutlardaydı, yaklaşırken üzerimde yükseliyorlardı. İş hayatında geçirdiğim yıllar bana her türlü tepkiyi maskeleymeyi öğretmişti ve kolay kolay gözüm korkmazdı.

Kadın bana doğru yürüdü ve mükemmel bir İngilizceyle konuştu.

"Pollenverse'e hoş geldiniz. Geminizi ele geçirip sizi ve mürettebatınızı köleleştireceğiz."

"Neden mürettebatla uğraşıyorsun?" Ben sordum. "Fidye olarak pek bir değerleri yok."

Kadın sıkıca gülümsedi ve kendimi tekinsiz vadiye düşerken buldum. İçgüdülerim tehlike çılgınlıkları atıyordu. Önümdeki yaratık şimdi on fit uzunluğundaki eşek arısı askerlerinden daha korkunçtu. İnsana benziyordu ama değildi.

"Fidye yok. Açık artırmaya gideceksiniz," diye cevap verdi.

Kaşlarımı kaldırdım, etkilenmemiştim. "Fidye olarak daha değerliyim."

Kadının bakışları vücudumda aşağı doğru gezindi ve tekrar yukarı çıktı. Sonra kalçalarımın etrafından dolaşıp kıcıma baktı. Doğrulduğunda ise gözlerimi göğüslerime dikti. Kabul ediyorum, oldukça büyüklerdi ama ben de dolgun vücutlu bir kızdım.

"Kesinlikle hayır."

"Ailem zengindir."

"Yeterince zengin değilsiniz. Gezegeninizin kaynaklarının toplam zenginliğinden daha değerlisiniz."

Bir kahkaha patlattım. Hayatımda hiç bu kadar saçma bir şey duymamıştım. *O kadar* da önemli değildim.

Kadın uzaylı dilinde konuştu ve bu da eşek arılarının hepimizi bir araya toplamasına neden oldu.

Mürettebata "Direnmeyin," diye öğüt verdim. "Kurtarılacak kadar uzun yaşayın." "Siz insanlar her zaman çok umutlusunuz," diye düşündü kadın.

Uzaylı gemisine girdiğimizde, bir arı yaratığı yanımızda duruyordu. Beni görünce heyecanlandı. Elinde, bana 20. yüzyılın modası geçmiş jet enjektörlerini hatırlatan tabanca benzeri bir aparat vardı.

Vücuduma enjekte edeceği şeyi almak için ilk sırada ben vardım. Dakikalar önce kadınla yaptığım konuşmayı göz önünde bulundurduğumda, henüz infaz edilmeyeceğimi biliyordum...

Arı doktoru aleti kulağımın arkasındaki bölgeye bastırdı. Bir tetik baskısı ve bir tıslamadan sonra silahı derimden çekti. Acımasa da kendimi garip hissettim.

"Ne oldu?" Ben sordum.

"Aptal insan beyninizin Pollenverse dillerini anlamasına yardımcı olacak nanobot çevirmenler. Genelde bu kadar masraf yapmazdım ama siz özel bir durumdasınız."

Bu noktada korkmaktan çok ilgimi çekmişti.

Sonra acı geldi.

Zonklayan baş ağrısının altında çökmeye başladığımda, iki eşek arısı askeri beni yere düşmeden yakaladı. Elllerinde gevşek bir şekilde asılı kaldım.

"O şimdiye kadar gördüğüm en güzel insan," dedi arı. "O kadar yuvarlak ki."

Vay anasını! Onu anlayabiliyorum!

...ve sanırım az önce bana şişman dedi.

Beynim cevap veremeyecek kadar acıdı.

"Uyandığında acın geçecek," diye güvence verdi kadın. Askerlerle konuştu. "Onu yatmaya götürün. Ve mallarla oynamak yok. Müzayede için bozulmamış olması gerekiyor."

Öfkeli bir bebek gibi, eşek arılarından biri beni kollarına aldı, diğeri ise yer hazırlamak için ilerledi. Gözlerim artık açılmıyordu ama birinin diğeri yaptığı yorumu duydum.

"Hiç taze insan sütü tattınız mı?"

Beni tutan homurdandı. "Benim maaşımla olmaz."

Güldüler ve ben bilincimi kaybettim.

Üçüncü Bölüm

DÜNYA DIŞI ZEVLER GEZEGENİ:

Polenverse

I teklif veren bir kalabalığın gürültüsüyle uyandım. Gözlerimi açtığımda bir tür arenada olduğumu gördüm. Sonra gözlerim çatı ile aramdaki tahta parmaklıkları görece kadar odaklandı.

Bir nefesle doğruldum ve çılgınca etrafıma bakındım. Yatay bir direğe bağlı asılı bir kafesin içinde çırılçıplaktım. Yaban arısı muhafızlar her iki yanda durmuş, tahtirevan hapishanemi yerden yüksekte tutuyorlardı.

Esir alınmış bir prenses gibi lüks bir yastıkta otururken çıplak vücudumun yıkandığını, tıraş edildiğini ve yağlanarak parlatıldığını fark ettim. Saçlarım şimdi lüks görünüyordu, sanki kuaföre gitmişim gibi omuzlarımdan ve sırtımdan aşağı dökülüyordu.

Hep bu kadar uzun muydu?

Kollarımı her zamankinden daha ağır ve ağırlı olan çıplak göğüslerimin üzerinde kavuşturdum. Meme uçları pembe ve sıkıydı. Temiz traşlı dudaklarım karıncalanıyor ve klitorisim sanki tahrik olmuşum gibi titreşiyordu. Sadece ağrıyı dindirmek için bile olsa, uzanıp şişmiş yumruyu ovalamamak için içimde her şey vardı. Orgazm olmak için kendimi parmaklama arzusu dikkatimi dağıtıyordu.

Yakınlarda, ekibim sahneye alınmak için sırada bekliyordu.

Gemime el koymaları için korsanları yönlendiren insan kadın bir podyumun arkasında durmuş, mümkün görünenden daha hızlı teklifler alıyordu. Beynimin bunlardan herhangi birini anlamış olması bile bir mucizeydi.

Yerdeki kaotik kalabalık, çeşitli ürünler için teklif veren duyarlı böcekler ve bitki örtüsünden oluşuyordu. Aynı anda birden fazla müzakere ve işlem gerçekleşiyordu.

"Bahçeniz yalnız mı? Belki de yeni bir insan tozlaştırıcıya ihtiyaçları vardır! Bu sabahki sevkiyat, her türlü bitki örtüsünü memnun edecek çeşitlilikte bir seçki getiriyor..."

Ekibim sahneye çıkarıldı ve teklifler çalgınca bir hal aldı. Görünüşe göre, insan tozlayıcıları bulmak zordu ve bahçeler dünyalıları diğer tüm varlıklardan daha çok tercih ediyordu.

"Onlara ne olacak?" Mürettebatımın birbirinden ayrıldığını ve bir oraya bir buraya götürüldüğünü gözlemlerken muhafız eşek arılarına sordum.

"Eğer uslu dururlarsa, bir bahçede sevgi ve zevk dolu uzun, şımartılmış bir hayatları olacak," diye cevap verdi biri.

"Peki ya aileleri?"

Diğeri ise, "Tozlayıcılar evleriyle temas kurma ayrıcalığını kazanabilirler," dedi.

Bu konuda daha fazla soru sormadan, beni izleyen iki böcek asılı kafesi sahneye getirmek için çağrıldı.

Kalabalık irkilerek soluk soluğa kalmış, sonra da "ooh" ve "aah" diye bağırmaya başlamıştı. Kapana kısılmıştım, nadir bir kuş gibi tünemiş beni inceleyen binlerce gözden kaçmanın hiçbir yolu yoktu. Kollarımı dizlerime dolayarak ve saçlarımın arkasına saklanarak daha da içime kıvrıldım.

Yaban arıları, tüm dünyanın beni görebilmesi için podyumun yakınında, önde ve ortada durduğunda arena sessizliğe büründü. Kaltak müzayedeci kafesin yanına geldi.

"Kollarını indir" diye sessizce emretti.

"Siktir git," diye homurdandım, çenemi kıvrarak. "Emebilirsin."

Cadı yakınımaya eğildi ve üzerime soğuk bir gölge düşürdü. "Eğer göğüslerini göstermeyi reddedersen, askerlerim seni zapt ederken teklif verenlerin onları hissetmek için sıraya girmelerini sağlayacağım. Bunu mu tercih edersin?"

Grr. Ne amcık ama.

Kafesimin üzerinde beliren kadına yukarı doğru bir bakış atarak bana söyleneni yaptım. Kollarımı çözdüm ve bacaklarımı uzattım. "Mutlu musun?" Zavallı memelerim fena halde ağrıyordu.

"Onları takdim et," diye ekledi. Kaşlarımı çattım.

"Pardon?"

"Göğüslerinizi avuçlarınızın içine alın ve teklif verenlere mal varlığınızı gösterin." Kaşlarım kızgınlıkla kalktı. "Ciddi misin sen?"

"Ölümçül."

Dramatik ses tonuna sııttım. "Eğer yapmazsam ne yapacaksın? Beni öldürmek mi?"

"Ekibinizi geri satın alacağım ve sizden bir şeyi iki kez yapmanızı istediğim her sefer için onları teker teker infaz etmeye başlayacağım."

İyi bir insan olmaktan nefret ettim. Pislik kardeşlerim gibi olmadığım için hayıflanıyordum. Onlar acımasız, bencil ve kibirli orospu çocuklarıydı. Kendilerinden başka kimseyi umursamıyorlardı.

Ama ben ailem gibi değildim. Mürettebatımı şahsen tanımıyor olabiliirdim ama sırf bir grup uzaylıya memelerimi gösterecek kadar gururlu olduğum için ölmeyi hak etmiyorlardı.

"Ah, Tanrı aşkına," diye yakındım, sonra narin ama ağır küreleri kaldırıp dışarı doğru tuttum. "Şimdi herkes onları görebilir mi?" diye söyledim. "Kimsenin büyük, şişman memelerimi görmeyi kaçırmasını istemem."

"Şimdi dizlerinizi bükün ve bacaklarınızı iyice açın."

Gözlerimi sertçe kırptım. İçimden itiraz etmek geldi ama dilimi ısırdım.

Bu noktada ne önemi vardı ki? Belli ki cinsel köleliğe satılacaktım, yine de nedenini anlayamıyordum. Neden mürettebatımın geri kalanı gibi tozlayıcı yapılmadım?

Kalın kalçalarımı açtığımda, havanın ve garip ve sıra dışı müşterilerin bitmek bilmeyen bakışlarının beni tahrik ettiğine yemin edebilirim.

-üzerine fırçalanmış.

Podyuma dönmeden önce alçak sesle, "Söylediklerimi unutma," diye uyardı.

Zihnim, fırsat verilirse bu kaltağı öldürebileceğimi not etti, ancak vücudum, vücudumu yabancılara hiçbir şeyi gizli bırakmayacak şekilde gösterme konusundaki müstehcen emriyle ekstra uyarılmış görünüyordu.

Başparmaklarım, sanki acılarını hafifletmek istercesine, sıkı meme uçlarıma vurmaktan başka bir şey yapamıyordu. Acıya yardımcı olmak yerine, beni daha da ıslattı. Lanet olsun. Sert tomurcukları kopardım. Bu insanlar bana İspanyol Sineği ya da başka bir afrodizyak mı vermişti? Her geçen saniye daha da tahrik oluyordum.

Sonunda dürtüye yenik düşerek, rahatsızlığı gidermek için göğüslerime tamamen masaj yaptım.

Bu, geriye dönüp baktığımda kendi davranışımın dehşete düşeceğimi bildiğim, hayatımın çarpık bir anıydı. Neredeyse inliyordum.

Bütün bunlar çok saçmaydı. Çok daha fazla korkmuş olmalıydım ama beynime nüfuz eden şehvet sisi içinde bu önemli gerçeği bir türlü kavrayamıyordum. Bedenimin kabul etmek istediği tek şey ne kadar azgın olduğuydu ve ruhum elimdeki soruna bir çözüm bulmaktan başka bir şeye odaklanmak istemiyordu.

Beni hapseden kaltak konuşmaya başladı.

Dördüncü Bölüm

"**L** "Bu özel çiftliğe hazır dişiyi takdim ediyorum, bu sahneden geçenlerin en iyisi."

Teklif verenler kıkırdadı. Islandığımı hissediyordum, besleniyordum. Heyecanlarını söndürmek için. Kahretsin, gizli bir teşhirci yanım olmalı.

"Samanyolu galaksisinden ithal edilen bu değerli kız
A+PLUS Mükemmel olarak derecelendirilmiş, insan güzelliğinin ve zarafetinin en iyi örneği. Resmi bir Pollenverse içecek uzmanı tarafından örneklenen ve onaylanan sütü, kalite, lezzet ve etki açısından bir süt ineğinin sahip olabileceği en yüksek ayrıcalıkla ödüllendirildi."

Beynimin o n u n iltifatının ötesindeki sözlerini algılaması bir an aldı.
Bu sürtük az önce bana süt ineği mi dedi?

Olamaz.

Göğüslerimin ağırlığını test ettim. Ağzım açık kaldı. Bu yüzden mi acıyorlardı? Sütle mi doluydular?

Küçük bir meme ucu çekiştirmesi ve bir fişkırtmadan sonra cevabımı almıştım.

Süt fişkırdı ve bana en yakın seyircilerin üzerine yağdı. Tatmak için neredeyse birbirlerini eziyorlardı.

Kalabalık alkışladı.

Müzayedeci memnun

görünüyordu. "Aferin kızıma,"

diye mırıldandı.

Tüm bu olanlardan o kadar etkilenmişim ki tekrar yaptım, bu sefer diğer meme ucuyla. Kalabalık çılgına döndü, öne doğru itildi ve bir konser gibi sahnenin önünü doldurdu.

Ailemin aksini düşünmesine rağmen, hiçbir zaman çocuk sahibi olmayı düşünmedim, bu nedenle emzirme, yaşamayı beklediğim bir deneyim değildi.

Ama kaçırılma ve kölelik de öyle.

"Paranın satın alabileceği en kaliteli insan sütüyle neredeyse dolup taşmasının yanı sıra," diye bağırdı müzayedeci gürültünün üzerine, "cinsel kremi de olağanüstü kalitesiyle onaylandı."

Neyim olduğundan emin değildim ama orospu beklentiyle bana baktığında göğüslerimi serbest bıraktım ve parmaklarımı kullanarak şişmiş klitorisimi ve sırlı sıklam amımı ortaya çıkarmak için labialarımı açtım. Teklif verenlerden daha fazla takdir iç çekişi geldi.

Kadına dönüp baktım, o da beni cesaretlendirmek için elini salladı. Daha fazlasını yapmamı istiyordu.

Bu kaltağın güzelliğim ve zarafetimin hakkında söylediği her şeye inanmış gibi görünen kalabalıktan cesaret alarak diğer elimi kullandım ve kendimi parmaklamaya başladım.

Ve sik beni, çok iyi hissettirdi. Çok iyi.

Yaban arısı muhafızlarından biri, "İşte bu, küçük insan inek, sağ şu amcığı," diye teşvik etti. "Nefis kokuyorsun."

Odanın enerjisi beni kolayca baştan çıkarmıştı. Kendimi porno yıldızı gibi mükemmel hissediyordum, hızla orgazma ulaşırken zevkle inledim. Ve bunu başardığım anda çığlık attım ve titredim, altımdaki kalabalığın üzerine dölleriimi fişkırttım.

Bunu yapabileceğimi bile bilmiyordum.

Sonrasında olanlar aklımı başımdan aldı. Ailenin kimsenin istemediği koca götlüsünden, tüm evrendeki en çok arzulanan insana dönüşmüştüm. Aşağıda kavga çıkarken kendimi Truvalı Helen gibi hissettim.

Uzaylı böcekler ve bilinçli bitkiler özümün tadına bakmaya çalışırken kavga ediyorlardı. Kalabalığı kontrol etmek için müzayede alanına inen eşek arısı askerlerini huşu içinde izledim.

Gülümsedim, kendimi hayatım boyunca hissetmediğim kadar güçlü ve arzulanır hissediyordum. Zihinsel olarak uyuşturulduğumu bilsem de umursamadım bile.

Kendimi tatmak için parmaklarımı ağızıma götürdüm.

Hah. Tadım güzeldi.

Sürüklenerek götürülenler müzayededen çıkarılmalarını protesto ettiler, bölgeden kaybolurken kalmak için kelimenin tam anlamıyla yalvarıp yakardılar ve benim

kaptan katılımcıların geri kalanına hitap etti.

"O, her gerçek zevk sahibini memnun edecek gerçek bir evrensel lezzet. Peki, bu sevimli insan ineği bugün eve kim getirecek?"

Açık artırma başladı ve para birimini anlamasam da çok fazla olmalı. Kafesimi tutan yaban arısı muhafızları huşu içinde mırıldandılar.

Sonunda bir kazanan vardı.

Beni kazananlar arılar ya da eşek arıları değildi, ki arenadaki nüfusun çoğunu oluşturdukları düşünüldüğünde bu şaşırtıcıydı.

Hayır, o kadar şanslı değildim.

Onun yerine, karıncalar tarafından satın alındım. Büyük, uzun, kaslı şeytan karıncalar.

Eğer umursama yeteneğim olsaydı, dehşete düşerdim. Ateş karıncaları, katil eşek arıları ve katil arılarla birlikte yeryüzünde en çok korkulan ilk üç böcek arasındaydı. Her üçü de hedeflerini ezme, kurbanlarını acı ve dehşete boğma yeteneğine sahipti.

Dış iskeletleri siyah tulumlarla kaplı olan üç karınca, iki ayakları üzerinde, ayakları ağır iş botlarıyla kaplı olarak esirime yaklaştı. Kolları eklem yerlerinden yirminci yüzyıl çizgi filmlerindeki gibi çıkıktı - dört kollu Johnny Bravo ya da Temel Reis. Dünya'daki karıncalar gibi, kendi ağırlıklarının on katını kaldırabildiklerini hayal ettim.

Geniş kenarlı hasır şapkalarının tepesinden çıkan dirsek şeklindeki uzun antenler, bana toprağı elleriyle, aletleriyle ve basit makinelerle işleyen eski çiftçileri düşündürdü. Kalın örgüler -her omuzda bir tane- neredeyse bellerine kadar sarkıyordu. Uzun ve parlak, abanoz rengi vermillion ile çizgiliydi. Uzun kırpıklı iri siyah gözleri görülmeye değerdı. Yüzlerinin büyük bir bölümünü kapladıkları için 360 derecenin tamamını olmasa da çoğunu görebildiklerini biliyordum.

Ancak en belirgin özellikleri, ağızlarının her iki yanında büyük boy dişler gibi konumlandırılmış büyük çene kemikleriydi.

İşlemi bitirdikten sonra insansı karıncalar bize doğru geldiler. Yaban arıları agresif sesler çıkardı.

"Onları sevmiyor musun?" Ben sordum.

"Karıncalar acımasız yaratıklardır, daha fazla toprak ve kaynak için hiç bitmeyen fetihlerinde sürekli savaş halindedirler," diye açıkladı biri. "Tüm gezegeni ele geçirmek istiyorlar."

Diğeri başını sallayarak, "Bunlar sadece kırmızı çiftçi karıncaları," dedi. "Patron daha az önyargılı olmamız gerektiğini söyledi."

Birincisi, "Onlar her şeyden önce asker," diye karşı çıktı.

"Çok tehlikeli olamazlar," diye omuz silktim. "Patronun onlara aldırıyor gibi görünüyor."

"Peygamberdevelerinin krallıklara ve topraklara ihtiyacı yoktur. Onlar sadece para ve yiyeceğe önem verirler."

Gözlerim büyüdü. "O bir insan değil mi?"

"Kamufle olmuş," diye cevap verdi.

Bu konuşmamızın sonu oldu. İki karınca direği alırken üçüncüsü kafesi kumaşla kapladı. Sonra ben götürüldüm.

Beşinci Bölüm

I onlarla etkileşime girmeye çalışmadım. Karanlığa uzandım ve karıncaların düzenli ritimleriyle uykuya daldım. Rüyalarım bir çocuk şarkısıyla doluydu.

Karıncalar üçer üçer yürüyor, yaşasın, yaşasın...

Karıncalar üçer üçer yürüyor, yaşasın, yaşasın...

Karıncalar üçer üçer yürüyor,

Ufaklık bir ağaca tırmanmak için durur,

Ve hepsi yağmurdan kurtulmak için yere doğru yürüyorlar...

Ani bir duruş beni uykumdan uyandırdı. Örtü kaldırılmıştı. Doğrudum ve kendimi zemini saman yerine nane şekeri yapraklarıyla kaplı bir tür kaya ahırında buldum.

Yapının içinde yaşayan diğer birçok yaratığa bağarmamak için elimi ağzıma kapattım. Tahtirevan kafesinde güvende olmama rağmen, yastığın üzerinden altlığın uzak tarafına doğru ilerledim.

"Sakin ol, küçük insan inek. Bunlar sadece senin kardeşlerin. Zararsızdırlar. Gezegeninizde bulunan daha az evrimleşmiş versiyonlarına yaprak biti denir."

Elimi indirdim ve başımı salladım. Yaprak bitlerini daha önce de görmüştüm. Bunlar, ağızları hançer gibi gagalı, denizayısı büyüklüğünde canavarlardı. Renkleri o kadar parlaktı ki, taş ahırın loşluğunda parlıyor gibiydiler.

"İnsan yemezler," diye güvence verdi daha genç görünen ikinci kişi. "Sadece özsuyu. Oldukça uysaldırlar."

Üç yeni bekçime baktım. Dışarıdan sızan ışık bir çeşit gün ortasına işaret ediyordu ve üç kırmızı ve siyah uzaylı karıncayı gerçekten görmemi sağlıyordu. Kaslıydılar, dış iskeletleri büyük vücutlarını biyolojik zırhlar gibi şekillendiriyordu. Bana efsanevi ork hikayelerini hatırlattılar, ama dişleri yerine çeneleri vardı.

"Konuşmuyor mu?" diye sordu üçüncüsü huysuzca. Deri göz bandının altından bir yara izi görünüyordu.

Tanrım, çok büyüklerdi.

Gözlerim aşağıya kaydı. Çok büyük gibi.

Genç olan bir bilgisayar tableti çıkardı ve sonra omuz silkti. "İnsanların duyguları vardır. Bence o sadece sessiz kalmayı tercih ediyor."

"Bırakın çalışalım. Bırakın yerleşsin." İlki ekipmana doğru ilerledi. "Onu daha sonra sağlayabiliriz."

Kafesimden çıktıklarında dünya dönüyordu ve bayılacağımı sandım. Gerçekten de bir inek olarak satılmışım. Uyuşturulmuş, hapsedilmiş, mallarımı göstermeye ve on dokuzuncu yüzyıl sirk hayvanları gibi numaralar yapmaya zorlanmış ve satın alınmışım.

Ailemi suçladım. Çekim kanunları falan. Entomolog olmak istiyordum ama süt satmamda ısrar ettiler. Şimdi kozmik bir intikamın çarpık bir biçiminde, muhtemelen satmak için beni sağlamak isteyen böcek uzaylılar vardı. Hayatımı sikeyim.

En kötüsü, yine azmıştım. Memelerim ağırlaşmış ve ağrıyordu. Acıyı hafifletmek için mastürbasyon yapmayı düşündüm. Ama ahırda yalnız değildim.

Karıncaların yaprak bitlerini bal özü için sağmalarını izlemek üzere kafesime yaslandım. Eski moda inek sağma yöntemine çok benzer şekilde, çiftçi karıncalar ellerinde kovalarla büyük taburelerde oturuyor ve antenleriyle yaprak bitini gıcıklayarak bal özü salgılamasını sağlıyorlardı; karıncalar da pençe parmaklı elleriyle bu özü kolayca topluyorlardı. Nektar damlalarını kovalarına biriktirdiler.

Karıncalar şimdiye kadar gördüğüm tüm süt sağma makineleriyle aynı hız ve verimlilikte çalıştılar ve kısa sürede işlerini bitirdiler. Karıncalar daha sonra böcek sürüsünü ahırdan çıkardılar, bu da beni varlığımı düşünmek için yalnız bıraktı.

Kendimi salladım. Orada oturarak değerli zamanımı boşa harcıyordum.

"Şimdi kaçmak için iyi bir zaman olabilir," diye fısıldadım kendi kendime ve kafeste zayıflık olup olmadığını kontrol etmeye başladım.

Garip bir şekilde, kilidin açık olduğunu gördüm.

Onu çektim, kafesin kapısını açtım ve dışarı fırladım. Ayağa kalktım ve boşluğa baktım. Aklım başımdan gitmişti. Artık özgürdüm ve ne yapacağımdan emin değildim. Kalbim küt küt atıyordu. Çılgınca ahırı aradım. Kafes örtüsünü görünce büyük çarşafı kaptım ve bir toga gibi etrafıma sardım.

Çıkışa doğru tökezleyerek, ayağıma dolanan kumaşa takılarak bir sonraki hamlemi düşündüm. Yabancı bir evrendeydim. Bu gezegen hakkında söylentiler dışında hiçbir şey bilmiyordum, ki bunların doğru olduğu açıktı. Burada gerçekten insan kaçırıyorlardı.

Güneş ışığına henüz adım atmıştım ki, karınca bekçilerinden biri belirdi ve ayakta olmama rağmen hâlâ üzerimde yükseliyordu.

Boku yemiştim.

Altıncı Bölüm

I Kaçmaya çalışırken yakalandığımı fark ederek dehşet içinde donup kaldım. Gerçekliğimin gerçek bir korku filmine dönüşmesini bekledim. Bana zarar verecek miydi? Öldürecek miydi? Beni kafesime geri mi sürükleyecekti?

Hasır şapkasının altında gölgelenen kara gözlerine baktım. Çok güzeldi.

Uzaylı yanıma eğilip derme çatma giysimi kontrol etti, sonra gökyüzüne, güneşin -ya da güneşlerin- öğle vakti gibi parladığı yere baktı.

"Küçük insan inek, üşüdün mü?"

Sesi içtenlikle endişeli geliyordu. Ne söyleyeceğimi ya da ne yapacağımı bilemediğimden sadece başımı salladım. Ağlayacak biri değildim ama onun gazabına uğramadığım için rahatlamış bir şekilde gözlerimin dolduğunu hissettim.

"Benimle gel," diye yumuşak bir şekilde teşvik etti, dört kolundan ikisini kullanarak beni sert sıcaklığına yaklaştırdı. "Sizin türünüz çok yumuşak ve korumasız. Evrim neden iskeletlerinizi içeriye koymayı seçti, bunu asla anlayamayacağız."

Belli ki bunalmıştım. Rahatlamak için ona yaslanmamın tek nedeni bu olabilirdi. Bu kadar zayıf, bu kadar savunmasız hissetmekten nefret ediyordum.

Ellerini fark ettiğimde boğazımdan küçük bir gıcırta çıktı. İki parmağı devekuşu parmakları gibi kalın ama eşit büyüklükteydi.

Dünya'daki karıncaların çok eklemli altı bacağı ve bir çift alt çenesi vardı; ağız kısmı kavramak, ezmek ve parçalamak için el görevi görüyordu.

Bu uzaylı karıncaların da altı uzvu vardı ama daha az segmentliydi. Altı uzantının da yürümek için kullanılabileceğini hayal ettim, ama bir noktada

Evrimle birlikte bu insansı böcekler iki ayaklı hale gelmiş, altı bacaklarından dördü elleri olan kollara dönüşmüştü. Ayaklarının nasıl evrimleştiğini göremiyordum, çünkü ağır botlarla kaplıydılar ve karınlarının alt kısmı ile bacakları tulumların altında gizlenmişti.

Beni nereye götürdüğüne baktım.

Gördüğüm muhteşem manzara karşısında gözlerim fal taşı gibi açıldı. Bir taraf, Dünya'daki çiftliklere çok benzeyen, görebildiğim kadarıyla normal bir çayırdı. Diğer tarafta ise rüzgâr türbinleri gibi havaya uzanan devasa çiçeklerden oluşan bir tarla vardı ve açılmış yaprakları gökyüzünde asılı duran alçak bulutlar gibi toprağın üzerine gölgeler düşürüyordu.

Aklıma eski sanatlar dersimdeki *Honey, I Shrunk the Kids* filmi geldi.

Ancak, ölçek eşit değildi. Çiçekler tarih öncesi ağaçlar kadar uzunken çimler nasıl modern Dünya ile aynı görünebilirdi?

Çok da çeşitli. Güller. Zambaklar. Sardunyalar. Parfümlü ve tatlı hava, şeker ve gül suyu kokuyordu.

Benim dünyamdaki yaprak bitleri gibi bunlar da bitkiyi delmek ve özsuyunu emmek için kalın gövdelere tırmanıyorlardı. Bunu bu açıdan görmek vahşiceydi - floemden su içmek için birbirlerinin üzerine yığılmış denizayısı büyüklüğünde böcekler.

Beni ahırın arkasına götürdü, ahırın tahtadan değil kilden yapıldığını fark ettim. Arkada, diğer iki karınca ahırdaki yaralı bir yaprak bitinin bacağını yamamakla meşguldü.

Uzakta bir gölet, büyük bir bahçe ve bir meyve bahçesi gördüm. Bunun ötesinde, bana aile dadımızın bize okuduğu masallardaki hobbit evini hatırlatan, bakımlı topraktan bir tümsek vardı. Bir eve benziyordu.

Ve onun arkasında, daha da uzakta, bana İngiltere'deki Silbury Tepesi'ni düşündüren devasa bir toprak yığını vardı. Bu karınca yuvası 120 feet yüksekliğinde olmalıydı. *Ne kadar derine iniyordu?* Aklıma Türkiye'nin antik yeraltı şehirleri ve kilometrelerce uzanan tünelleri geldi.

Beni yönlendiren karınca bizi uzun, taştan oyulmuş bir masanın önünde durdurdu. Sonra beni aldı ve bir kurban gibi yüzeye bıraktı.

Karınca eğildi, antenlerini ve üst ellerini kullanarak beni değerlendirdi. Örtümü açtığında ciyakladım ve geri çekildim. Ama fazla uzaklaşamadı çünkü ikinci uzuvları beni yakaladı ve geri çekti.

Sızlandım ve onun pençesinde çırpındım. Böcek tutsağım beni kendisine doğru çekerken sesler çıkarıyordu.

Dış ahırdaki diğerlerine, "Bu zavallı kıza süt vermemiz gerekiyor," dedi. "Çok acı çekiyor ve huysuzlanıyor."

Göğüslerime masaj yapmaya başladığında olduğum yere yığıldım. Onu durdurmak istedim. Gerçekten istedim. Ama çok iyi hissettiriyordu.

"İnsan süt sağma pompası ahırda" diye cevap verdi tek gözlü karınca.

"Orada üşüyordu," diye karşı çıktı bakıcım. "Biraz güneşe ihtiyacı var. Bunu burada elle yapabiliriz."

"Onu şımartmak istemiyoruz. Rutininde tutarlı olmamız gerekiyor," dedi tek gözlü, sanki eğitilmesi gereken bir iş köpeğiymişim gibi. "Yemeği ve suyu da orada."

Bana masaj yapan karıncaya yapıştım. Bir ve iki numaralı eller ağrıyan göğüslerimi yatıştırırken, üç numaralı el kalçalarımın arasına girdi.

İki kalın parmağından biri yarığımı aşağı yukarı ovuşturduğunda nefesim kesildi. Mantıklı zihnim yine karşı çıktı ama bedenim bu korkunç dokunuşun altında ezildi.

Ben boşalamadan parmağını çekti. "Bunu neden yaptın?" Mızmızlandım. "İyi hissettirdi."

En genç karınca elindeki cihazı göstererek, "Gördünüz mü? Araştırma yanlış değilmiş," dedi. "Konuşabiliyorlar." Sonra da koşarak ahıra gitti.

Bunların beni esir alanlara söylediğim ilk sözler olduğunu fark ettim.

Bakıcım şefkatli bir elle saçlarımı yüzümden uzaklaştırdı, tabii buna böyle denebilirse. "Yakında, tatlım. Yoane bir süt sağma kabı ve bir kavanoz getiriyor."

"Bir süt sağma kabı ve bir kavanoz mu?" Artık nefes nefese kalmıştım. Bedenim orgazm olmak istiyordu. Ruhum, yabancı bir çiftliğin ortasında taş bir masanın üzerinde çıplak olmamı pek umursamıyor gibiydi.

"Bize sunduğunuz her şeyi toplamak istiyoruz."

"Ewww," diye inledim. "Neden?"

"Sen bir lezzetsin. Sütünüzü ve kremanızı büyük bir kârla satabiliriz. Böylece koloni için daha fazla arazi satın alabiliriz." Bu şehvet dolu kâbus benim yeni hayatım mıydı?

Bu noktada, umurumda bile değildi. Diğer hayatım o kadar da harika değildi. Para mutluluğu satın almıyordu. Saf bir şey için, gerçek bir şey için paradan vazgeçebilirdim. Zengin ve sefil olmaktansa fakir ve mutlu olmayı tercih ederdim.

"İnsanlar gerçekten benden içmek mi istiyor?"

"Tabii ki. Lezzetin yanı sıra, çok güzelsiniz. Şimdiye kadar karşılaştığımız en muhteşem insan."

Awww. "Gerçekten mi?"

Karnımı rahatlatıcı daireler çizerek ovdu. "Bahçelerde zaman zaman başka insanlar da görüyoruz. Evet, nadir, egzotik ve güzeller. Ama senin kadar özel değiller."

"Neden biz insanlar bu evrende köleyiz?" Fısıldadım.

Bana dilini gıdaklayan birini hatırlatan bir ses çıkardı. "Sizin türünüz burada el üstünde tutuluyor. Biz sadece sizinle ilgilenmek istiyoruz."

"O zaman biz sevgili evcil hayvanlarız. Yine de özgür değiliz." Beni esir alan kişi başını kaldırdı. "Yoane geldi."

En genç karınca oraya doğru yürüdü. "Bu onun adı mı?"

"Evet, non-antların kullanması için. Ben Gyanys." Yaralı yaprak bitinin işini bitiren tek gözlü böceği işaret etti. "Bu bizim kardeşimiz, Hovyk."

"Yakında iki kardeş daha gelecek," diye ekledi Yoane yanımıza gelirken. "Hovo ve Yany. Dışarıda yiyecek arıyorlar ve çevremizin ihlal edilmediğinden emin olmak için kontrol ediyorlar."

Gyanys beni ellerimin ve dizlerimin üzerine yatırırken, "Kalk," diye cesaretlendirdi.

Yedinci Bölüm

"W "Canavar karınca çıplak kıcıımı sanki bu masanın kenarından sürünmemi istemiş gibi konumlandırırken acele ettim.

Ama ne yazık ki durum böyle değildi.

Kaçışımı kolaylaştırmıyordu.

Yoane derin metal tavayı masanın üzerine, göğsümün altına yerleştirdi. Oh, Tanrım. Bu gerçekten oluyordu.

"Lütfen," diye yalvardım ağırlaşan, ağrıyan göğsüm aşağı sarkarken. "Bu kesinlikle aşağılayıcı. İnsanların sağılmaması gerekiyor."

"Hayır mı?" Gyanys, süt sağma kabına süt fişkirtan hassas bir meme ucunu çekiştirdi. "Bana bu miktarda anne sütü taşımanın insan inekler için acı verici olduğu söylendi. Acınızı hafifletebilirim."

"Ama ben inek değilim. Benim ineklerim var, ailem inek yetiştiriyor. İneklerin memeleri vardır. Benim memem yok."

Yoane arkamdan, "Sizi satın alırken bize verdikleri dijital rehberde gezegeninizdeki insan olmayan *ineklerden* bahsediliyordu," dedi. Pençeli parmağı vajinamın girişini yokladığında ciyakladım. "Ama sütleri aynı değil."

"Onların sütü daha iyi," diye mızızlandım. "İnsan sütü iğrenç."

İki böcek kahkahaya benzer bir ses çıkardı. "Hucow referans kılavuzu böyle söylemiyor."

"Siz hiç inek sütü denediniz mi?" Kukumun gördüğü ilgiden kaçmak istiyordum ama vücudum bunu arzuluyordu.

Gyanys önümde durdu. Antenleri ve üstteki elleri beni yatıştırırken, alttaki elleri meme uçlarını çekiştirmeye ve içine süt fişkirtmaya başladı.

derin tava. Ona nasıl bu kadar kolay gelmişti, bilmiyordum. Belki de bütün gün yaprak bitî sağdığı içindi. Emzirmenin acı verici olduğunu duymuştum ama bu karınca bir şekilde iyi hissettiriyordu. Gerçekten iyi. Çok iyi.

"Gördün mü? Bu daha iyi değil mi?" diye sordu.

"Hepiniz bana ne yaptınız?" Dehşet içinde fısıldadım. "Daha önce böyle değildim."

"DNA'nızın doğru hormonları üretecek şekilde değiştirildiğine inanıyorum," diye teklif etti Yoane, hâlâ tembelce bir parmağını yarığımda aşıağı yukarı kaydırarak.

"Zaten doğru hormonları üretiyordum," diye homurdandım. "Bu doğal değil. Bu davranış doğal değil."

"İneklerinize hormon vermiyor musunuz?" Yoane sordu. "İnsanların verdiğini okumuştum."

Şah mat, ağızımı kapatmam ve bunun muhtemelen ailemin günahları için kozmik cezam olduğunu anlamam için yeterliydi. Orosu çocukları. Pailful'da çalışmak bile istemiyordum.

Boyun eğdim, itiraz etmeyi bıraktım. Omurgamı gerdim, çenemi sıktım ve kendime toplayabildiğim kadar vakarla buna katlanmam gerektiğini söyledim.

"Küçük huow, bunun senin için eğlenceli olması gerekiyor," diye mırıldandı Gyanys. "Rahatla ve sadece hisset. Gerisini Yoane ve ben halledeceğiz."

"Benim adım Molly. Molly Maiden."

"Molly Maiden," diye yanıtladı, sıkıcı ismimi daha egzotik gösteren hafif bir aksanla.

"Sadece Molly. Maiden kısmı benim soyadımdı."

Konuşma, memelerimi çektişirdiği ve beni bir süt ineği gibi sağdığı gerçeğine göre fazla sıradan görünüyordu. Hatta cümlelerin temposu, fişkıran sütün metale çarpma sesleriyle ritim tutuyor gibiydi.

"Lütfen bu deneyimin tadını çıkarmaya çalışır mısın, Molly?" Gyanys sordu. "Benim için iyi bir huow ol."

Vay canına. Gerçekten beni kandırmaya mı çalışıyordu?

Bakışlarımı kısmıştım. "Ben bir huow değilim. Ben bir insanım. Çalındım, biyolojim değiştirildi, böylece artık anne sütü üretiyorum ve sürekli tahrik oluyorum. İçimde beni evcilleşirdiğinize dair bir his var. Bu duruma çok daha fazla üzölmem gerekirdi."

"Sana zarar verilmedi. Sadece gelişmen ve mutlu olman için küçük değişiklikler yapıldı."

"Mutlu görünüyor muyum?" Homurdandım.

"Olabilirsin. Dünya'da mutlu muydun?"

tink *tink* *tink*

Ağır sessizlikte süt fışkırdı.

Çünkü dünyada mutlu değildim. Hayatımdan nefret ediyordum. Onunla ilgili her şeyden nefret ediyordum.

"Bunda benim çıkarım ne?"

"Kardeşlerim ve ben size nazik davranacağız."

Bu üstü kapalı bir tehdit miydi?

Her neyse. Artık umurumda bile değildi. En azından içinde bulunduğum durum hakkında biraz daha iyi hissediyordum, hissettiğim her şey esaretten zevk aldığım için değil, zevk almam için yapılmıştı.

Sırtımdaki ve omuzlarımdaki gerginliği gevşettim. "Tamam. Burada oturacağım ve sağılma hissinin tadını çıkarmaya çalışacağım." İçten içe ürperdim. Böyle bir şeyden zevk alınabilir miydi? İnekler bundan hoşlanır mıydı?

Gyanys baskının bir kısmını hafiflettiği için göğüslerimde çok daha az ağrı olduğunu itiraf etmeliyim.

Başımı karıncanın karnının sert düzlemlerine yasladım, o beni sağarken ve okşarken ona yaslandım. Bu sırada arkamdaki karınca klitorisimin etrafında dönüyordu ve iniltimi yutmak zorunda kaldım.

Gözlerimi kapatarak kafamdan çıkmaya ve kendimi bu hissin içinde kaybetmeye çalıştım. Tüm insani nezaketin pencereden dışarı çıktığını unutmaya çalıştım. İki böcek en kutsal yerlerimi okşarken dışarıda çırılçıplaktım.

Hiçbir şekilde solan bir çiçek değildim. Ama Dünya'nın Ai makineleri beni canlı bir şeyin dokunuşuna hazırlamamıştı. Biriyle çıkmak için hiç vaktim olmadı. Pislik ailem kayda değer hiçbir şey yapmazken ben tek başıma bir şirketi ayakta tutmakla meşguldüm. Çalışanların uzun zaman önce onlara rehberlik etmekten vazgeçtiklerini fark ettiklerini hiç sanmıyorum.

CEO, CCO ve CFO'ydum. Üretim başkanıydım, satış başkanıydım ve pazarlama başkanıydım. Aile üyelerimden biriyle meşgul olmayan tüm gerçek yönetici personel bana rapor veriyordu. O organizasyonun temel taşı bendim.

Ama artık

değildim.

Gülümsedim.

Ailem çok kötü durumdaydı.

Ve suçluluk duymuyordum. Ailemin beni uzaklara göndermesi ve kaçırlmam benim suçum değildi. Ve görünüşe göre, değişen biyolojim kaçmamı neredeyse imkansız hale getiriyordu. Sanırım kendi başlarındaydılar.

Boynumdaki değirmen taşını kaldırır gibi, bu farkındalık beni özgür kıldı. Sonunda özgürdüm. Esaret altındaydım, evet, ama özgürdüm. Üzerime yüklenen aile yükümlülüklerinden ve şirket sorumluluklarından kurtulmuştum.

Sadece olabilirim.

Duygulara, ruhumun huzurlu karanlığına daldım ve kendimi zevkin içinde sürüklenmeye bıraktım.

Görünüşe göre vücudum bunun için yaratılmıştı. Farkına bile varmadan, vücudumu sağan iki böcek yüzünden inliyor, boşalıyor ve akıllara durgunluk veren orgazmlar yaşıyordum.

Daha sert olan Hovyk, süt dolu süt sağma kabını çıkarmak için geldi. Ama Yoane hala beni parmaklıyordu.

"Aferin kızım," diye mırıldandı Gyanys kulağıma, ben ona sarılırken. "Sen en tatlı hucoy'sun. Kremin harika kokuyor. Daha fazla üretebilir misin? Eminim yapabilirsin." Boş göğüslerime masaj yaptı.

Bir porno yıldızı gibi dünyaya çılgılık atarak tekrar ve tekrar boşaldım. Bu arada Hovyk başka şişelerle dönüyordu.

"Spermlemlerimi şişeliyor musun?" Nefes nefese sordum.

"Kremanız muhtemelen Pollenverse'in şimdiye kadar karşılaştığı en iyi krema." Bu samimiyet beni sarstı. Ona daha fazlasını vermek istememe neden oldu.

Bittiğinde çok yorulmuştum. Gyanys beni kollarına aldı ve ahıra taşıdı.

Sekizinci Bölüm

I Küçük ahırında uyandım. Kafesteki yastık ahırın naneli yapraklarının üzerine konmuştu. Dev, sarkık bir çiçek yaprağı yumuşak, hafif tüylü bir battaniye gibi üzerime serilmişti. İçeri süzülen yumuşak ışık ve etrafın genel sessizliği bana şafak vakti olduğunu düşündürdü.

Ki bu mantıklıydı. Çok fena işlemem gerekiyordu.

Doğrudum ve ağrıyan uzuvlarımı gerdim. Birçok şey hissediyor olmalıydım, diye düşündüm, ama daha önce hiç hissetmediğim bir şekilde tatmin olmak muhtemelen bunlardan biri olmamalıydı. Süt sağmaktan bu kadar zevk almamalıydım.

Uyandığımda yatağımın yanında bir kova su ile meyve ve sebzelerle dolu bir tabak buldum. Yanında hareket ediyor olabilecek beyaz, yumuşak yumurta görünümlü bir şey de vardı. Eww. İğrenç.

Hayır, hayır. *O* her neyse, *onu* yemiyordum.

Yaprak bitlerinin yumuşak hışırtılarını duyabiliyordum. Ayağa kalktım ve onlara doğru baktım. Görünüşe göre hepsi uyuyordu. Bana gerçekten inekleri hatırlatıyorlardı. Dünya'da bazı dişi yaprak bitleri canlı yavrular bile doğuruyordu.

Çiçek yaprağını bir havlu gibi etrafıma sararak, parmak uçlarımda ahırdan çıkıp yaprak biti sürüsünün uyuduğu yere gittim. Yakınlarda bir tuvalet olduğundan şüpheliydim. Karıncalar muhtemelen zahmet etmezdi. Eğer doğru hatırlıyorsam, Dünya'daki karıncaların bokları için özel odaları vardı. Ama ben koloninin içinde değildim. Sanırım krallıklarının kırsal kesimindeydim. Buralarda özel bir tuvalet olmadığını düşündüm.

Tıpkı evimdeki ahırda olduğu gibi, sığır ticareti aletleri köşelere istiflenmiş ya da kancalara asılmıştı. Bir yaba buldum ve yaprakları karıştırdım.

Sonra da deliklerden kollarıma yer açmak için çalıştım. Tamamlandığında, üç kollu bir hastane önlüğü giyer gibi yaprağı giydim. İşe yarayacaktı.

Diğer Dünya Lezzetleri gezegeni hakkında pek bir şey bilmediğimden, tuvaletimi yapacak bir yer ararken dirgenimi yanıma almaya karar verdim.

Eşikten geçtim ve yumuşak otlağa yalınayak bastım, dikkat ettim, ayaklarımın altında geri sıcıyor gibiydi. Yaprak biti sürüsünün ağırlığı altında ezilmemesinin nedeninin bu olup olmadığını merak ettim. Yumuşak ve nemli olmasının yanı sıra ayak parmaklarımı gıdıklıyordu.

Hep böyle mi yapardı?

Daha önce fark edemeyecek kadar kendimden geçmiş olmalıyım.

Ufuktaki altın ışıltı gecenin gündüze geçişini doğruluyordu. Uzun çiçeklerin çoğunun kapalı olduğunu fark ettim.

"Nereye işeyeceğim, nereye işeyeceğim..." Kendi kendime mırıldandım. Çiçeklerin yanında mı? Açık otlakta mı? Erkekler her zaman duvarlara işerdi, ama ahırın yanında çömelmek kabalık gibi geliyordu.

Uzun bitki örtüsü ağaç gibiydi sanırım.

Yel değirmeni büyüklüğündeki çiçeklere yaklaştıkça yoncaya benzeyen süngerimsi çimenlerde ilerlerken dirgenim bastonum oldu. Bir tanesinin yanında durmak beni dev fasulye sırtığının yanındaki Jack gibi hissettirdi.

Kapalı çiçeğe baktım, sonra elimi geçici olarak sapına koydum. Avucumun altında titreşti. Bana sessiz bir horlamayı hatırlattı. *Uyuyor.* Nefes almasaydım, ayaklarımın altında titreşen kökleri hissedebilir miydim?

Yalnız olduğumdan emin olmak için hızlıca bir göz attıktan sonra hızla çömeldim. "Hadi, hadi," diye bağırdım mesaneme.

Sonunda, tatlı bir rahatlama.

Tam kalan idrarı kıpırdatarak çıkarmış ve ayağa kalkmışım ki başımın üzerinde havayı rahatsız eden bir hareket hissettim. Önce korkuyla, sonra huşu içinde nefes nefese kaldım.

Çiçekler gün ışığına doğru açılıyordu. Hayatımda hiç böyle bir şey görmemiştim. Açılan taç yaprakları kapalı bir yumruğu açıp parmakları uzatır gibi birbirinden ayrılıyordu. Gövdeler gökyüzüne doğru uzanıyor, yapraklar yukarı ve dışarı doğru savruluyordu. Bitkiler daha sonra uykularından uyanır gibi dalgalandılar.

Çiy yağmur gibi üzerime
düştü. "Ah be," diye
homurdandım.

Düşün kıymetini bilmeliyim. Bir daha ne zaman duş alabileceğimi
sadece Tanrı bilirdi. Henüz su tesisatına dair bir işaret görmemiştim.

Düşüncelerim gökyüzünü yırtan gürültülü bir vızıltı ve ardından hareket
eden bir gölgeyle bölündü. Neredeyse ölecekmiş gibi irkildim, sırtımı sapa
yasladım ve dirgenimi göğsüme yaklaştırdım. Nefesimi tuttum ve bekledim.

Hiçbir şey olmayınca, eğilip yukarı baktım ve böyle bir gürültüyü neyin
çıkarmış olabileceğini görmeye çalıştım.

...bbzzzippp...

Çiçeğe yaslandım ve kalbimin sakinleşmesini diledim. O her neyse,
belli ki uçuyordu.

Daha fazla sessizlik.

Yeşil biber kokusu.

Yaba, ahırdaki naneli yaprakların kalıntılarını tutuyordu. Yaprak bitleri
naneyi severdi. Peki biber kokusu nereden geliyordu-

Bir çift çene kemiği tarafından başım kesilmeden önce altıncı hissim -
içgüdüm- ne derirse densin, ileri atılmamı sağladı.

Koşarak geri döndüm, ayağa kalktım ve silahımı hayatımda gördüğüm
en büyük uğur böceğine uzattım. Avladığı yaprak bitlerinden daha büyüktü,
tıpkı Dünya'da olduğu gibi.

Her şey birden anlam kazandı. Uğur böcekleri yaprak bitlerini yemeyi
seven yırtıcılardı. Bu yüzden yaprak biti yetiştiren karıncalar, korunmaları
için onları sık sık yuvalarına getirirlerdi. Ve ahır! Uğur böcekleri nane
kokusundan nefret ederdi. Hassas koku alma sistemlerini karıştırırdı.

Çocukların favorisi olan ve birçokları tarafından şanslı sayılan benekli
böcek sadece yumuşak vücutlu avları yerdı ve bana doğru fırlamak için
hazırlandığını görebiliyordum. Kaçmayı deneyebilirdim ama lanet olası
uçuyordu. Jurassic Park filmindeki gibi ölmek istemiyordum.

Derin bir nefes aldım, dirgenimi kavradım ve dövüşmeye hazırlandım.
"Hadi, pislik. Hadi yapalım şu işi." Canavarımla yüzleştiğim için baş belası
olduğumu söyleyebilmeyi isterdim ama yaprak giyerken bunu yaparken
gülünç görüldüğümünden emindim.

Sanki elimdeki aletin tehlikesini fark etmiş gibi, saldırmak yerine sapını
yere doğru bıraktı. Beni sınamak için öne çıktı. Çatalı böceğe doğru
sapladım.

Böceğin karanlık gözleri bana onun bir seviyede bilinçli olduğunu söyledi. Seçenekleri değerlendirdiğini söyleyebilirim.

"Lezzetli göründüğümü biliyorum ama benimle uğraşmak istemezsin." Bakışlarımı daralttım ve kendimi daha büyük göstermeye çalıştım. "Git hadi. Git yiyecek başka bir şey bul."

"Hayır," diye fısıldadı garip bir tıslamayla.

Bana mı gülüyordu?

Çenemi kaldırdım, çenemi dikleştirdim ve "O zaman ölürsün" diye cevap verdim.

Devasa kanatlarını açıp şaha kalktı ve bana ejderhayı hatırlatan bir kükreme çıkardı. Koku ve çırpınan uzantılar arasında kanlı bir çığlık attım ve aramızdaki mesafeyi korumaya çalışarak çatalımı ona doğru sokmaya başladım.

Ama uğur böceğinin bana saldırmaya çalışmadığını fark ettim. Kaçmaya çalışıyordu - bir anda ortaya çıkan beş karınca saldırmadan önce uçup gitmeye çalışıyordu.

Zamanında yerden kalkmayı başaramadı. Ve o şeye yaptıkları şey acımasızcaydı.

Uğur böceğinin sadece üçte biri büyüklüğünde olmalarına rağmen, karıncaların katıksız gücü ve vahşeti kusmak istememe yetti. İğnelerini pantolonlarından çıkarmışlardı ve yarattığı bıçaklıyorlardı.

Böcek refleks olarak kanamaya çalıştı, eklemlerinden saldırganları püskürtmek ve ölümü taklit etmek için pis bir sıvı salgıladı ama karıncaların umurunda değildi. Elleri ve çeneleriyle bıçaklamaya, sokmaya, burkmaya ve parçalamaya devam ettiler.

Dünya'da karıncalar, yaprak biti sürüsünden ziyafet çekmeye çalışan uğur böceklerine saldırırdı. Sanırım bu yerde, bu gezegende, hukows da aynı kategoriye giriyordu.

Uğur böceği kabuğuna kapanıp saklanmaya çalıştı ama elli insanın toplam gücüne sahip beş karıncanın böceği parçalamayı bitirmek için ters çevirmesi onlar için hiçbir şeydi.

O kadar korkunç bir manzaraydı ki dirgenimi bırakıp ahıra geri koştum.

Dokuzuncu Bölüm

C Küçük bir sürtük gibi yalvararak kafesimle birlikte gelen bezi geri aldım, yastığımı tahtırevana geri ittim ve içeri süründüm. Çarşafın altına gizlenerek top gibi kıvrıldım.

Duygu nöbetlerine eğilimli olmayan iyi, uysal (azgın olsa da) bir insan ineği olmam için DNA'mı değiştirmekte sorun yaşamayan bir evren için, keder konusunda kesinlikle hedefi ıskaladılar.

Neden yas tuttuğumdan emin değildim. Beni kahvaltıda yemek isteyen bir böceğe ne olduğu umurumda olmamalıydı. Bana bu şekilde yaklaştırmaya cüret ettiği için korkunç bir şekilde infaz edilmişti. Yine de, parçalandığını görmek - kan ve çılgınlıklarla parçalanmak ve hepsi - bir daha asla görmek istemediğim bir dehşetti.

Sanırım beni esir alanların onu bırakmasını diledim. Uğur böceği kaçıyordu. Uçup gidecek ve muhtemelen bir daha geri dönmeyecekti. Ama karınca oldukları için ona bu şansı vermediler.

Bir böcek sever olarak, karıncaların Dünya'nın sunduğu en acımasız yaratıklar arasında olduğunu hep biliyordum. Burada da muhtemelen farklı olmazdı, özellikle de yürüyen, konuşan böcekleriyle bilinen bir evrende. Ama bilinçli uzaylılar da benim evrenimdekilerden farklı değildi - en azından Samanyolu söz konusu olduğunda.

İnsanlar gibi karıncalar da birbirleriyle ses ve dokunma yoluyla iletişim kuruyor, karmaşık sorunları çözmek için bir ekip olarak çalışıyor, diğer canlıları çiftleştiriyor ve yiyecek yetiştiriyorlardı. Ve insanlar gibi, diğer kolonileri köleleştirdiler, daha büyük bir iyilik için cinayet işlediler ve hatta intihar ettiler.

Duygusal olarak bitkin düşmüştüm, beni esir alanların ahıra döndüğünü duyduğumda neredeyse uyumak üzereydim. Küçük kafesimde saklanırken, böcek çiftçilerinin

beni yalnız bırakacağını düşünmüştüm.

"Küçük Hucow. Çık oradan." Sesi tek gözlü olan olarak tanıdım. Hovyk. "Bu aptallığın hesabını vermelisin."

"İstemiyorum," diye cevap verdim.

"Sen yaramaz bir kızsın, Molly Maiden. Ölmek mi istiyorsun?"

Gyanys'in azarlaması gözlerimi yaşarttı. "Hayır. Sadece işlemem gerekiyordu."

"Bizden biri olmadan ahırın güvenliğinden asla ayrılmamalısın. Bu gezegende senin gibi küçük bir hucow'u yemekte sorun yaşamayacak yırtıcılar var."

"İşemem gerekiyordu," diye mırıldandım. "İnsanlar öyle her yerde tuvaletlerini yapmazlar, bilirsin."

Hovyk, "Cezalandırılması gerekecek," dedi.

Gözlerimi devirmiştim. Umurumda bile değildi. Her şey çok saçmaydı. "O burada yeni. Bilmiyordu."

Yoane'nin sesinden biraz daha genç olan bu sesi tanıyamadım. Bunun daha önce bahsedilen kardeşlerden biri olduğunu düşündüm. Sanırım isimleri Hovo ve Yany idi.

Battaniyenin altından baktım. Beni esir alan üç kişi gibi ikisi de çiftçi tulumu, çizmeleri ve hasır şapkaları giyiyordu. Belki antenleri o kadar kalın ve uzun değildi ama gözleri ve saçları aynı derecede güzeldi.

"Bunu nasıl yapıyorsunuz?" diye sordu diğer yeni gelen. "Yaramazlık yapan bir hucow'u nasıl cezalandırırsınız?"

Yoane elindeki tablete dokunurken, "Hucow kılavuzuna göre," dedi, "hucow'u çıplak halde kucağınıza oturtuyorsunuz, ağlayana kadar çıplak poposuna şaplak atıyorsunuz, sonra sikinizi götüne sokuyorsunuz ve ona kötü bir kız olduğunu söylüyorsunuz."

"Ne oluyor lan?" Battaniyeyi kaptım. "Bu boku nereden buldunuz? Lanet bir porno sitesinden mi?"

Göndermeyi anlamamış gibi görünüyorlardı. Hovyk öfkeyle mırıldandı ve kendisi incelemek için Yoane'den tableti aldı.

Gyanys garip elini kaldırdı. "Şikâyetlerini duymak istemiyorum Molly. Ölebilirdin."

"Ya da savaşılabir ve kazanabilirdim." Kollarımı yapraklarla kaplı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Hepiniz sizi yardıma çağırdığımı duydunuz mu?"

Beş karınca, kahkaha olduğunu anlamaya başladığım sırtıkan bir ses çıkardı.

"Hayır," dedi yeni bekçilerden biri. "Bir hucow için çok cesurdun. Ben Hovo."

"Ama aptalca bir şekilde," dedi Yany olduğunu tahmin ettiğim kişi. "Senin dirgen istilacıyı öldüremezdi."

"Bunu bilemezsin," diye homurdandım.

"Var," dedi Hovo gülümseyerek -bir bakıma. Sanırım bu bir gülümsemeydi. "Hepimiz emekli asker karıncalarız."

"Emekli asker karıncalar mı?" Ben de yankıladım.

Hovo, "Evet! Biz koloni için amacımıza hizmet ettik," dedi.

"Ancak Kraliçemiz, kendimizi yiyecek olarak feda etmek yerine, emekli askerlerin krallığı genişletmek için kullanılabilecek para üretecek çiftçiler olmasını emretti," diye ekledi Yany. "Siz de bu yüzden buradasınız. Sizi sütünüzle para kazanmanıza yardımcı olmanız için satın aldık."

Yany başını salladı. "Kraliçemizin eşek arılarıyla imzaladığı gezegen anlaşması, krallığımızı genişletmek için artık toprakları istila ve fethedemeyeceğimizi belirtiyor. Gelecekteki kaynakları elde etmek için modern teknikler kullanmalıyız."

"Bu kadar gevezelik yeter," diye azarladı Gyany. "Gidin yaprak bitlerini sağın ve onları otlatmaya götürün."

Hovo ve Yany belli ki yardımcılardı. Başlarını salladılar ve hemen ortadan kayboldular.

"Neden yaprak takıyorsun?" Yoane sordu.

Bakışlarımı kısmıştım. "Neden tulum giyiyorsun?"

"Çünkü biz çalışmak zorundayız. Ama siz çalışmıyorsunuz. Kendinizi örtmeniz için bir neden yok."

Gözlemine kaşlarımı kaldırdım ama dilimi ısırdım. Dünya gezegenindeki çıplaklık takıntıları aptalca görünmeden nasıl açıklanabilirdi? Alçakgönüllülük adına örtünen tek yaratık insanlardı.

Gyany kafesin kapısını açmak için eğildi. "Dışarı çık, küçük hucow." Başımı salladım. "Hayır."

Sonra da omzunun üzerinden bakıp Yoane'ye şöyle deme cesaretini gösterdi: "İnandığın kadar bilinçli olmamalı. Basit emirleri yerine getiremiyor."

"Yapabilirim ama istemiyorum," diye terslendim. "Özgür irade."

Hovyk aniden Gyany's'i iterek beni dışarı çıkardı. Sonra beni omzunun üzerinden salladı ve bizi ahırdan çıkarırken kıcıma şaplak atmaya başladı.

"Ah! Dur!" Yumruklarımla sırtına vurarak ve tekmeleyerek talep ettim. "İndir beni!"

"Yapabilirim ama istemiyorum," diye karşılık verdi.

"Özgür irade." "Ooooo!" Çığlık attım ve çırpınmaya devam ettim.

Ve Hovyk arkamı tokatlamaya devam etti.

Belli ki dezavantajlıyım. Vuruşlarım uzaylıyı hiç rahatsız etmemiş gibiydi. Bu arada, hassas kık yanaklarım yanıyordu. Ben durduğumda, o da durdu.

"Beni nereye götürüyorsun?" Tersledim.

"İyice cezalandırılmak için," diye yanıtladı Hovyk. "Ancak ondan sonra sağılacaksın."

Kukum karıncalanırken kalbim güm güm atıyordu, vücudum en aptalca şeyler yüzünden tahrik olarak bana bir kez daha ihanet ediyordu.

"Cezalandırılmak istemiyorum," diye sızlandım. "Ve kıcıma bir alet sokmak gerçek bir ceza bile değil."

"Rehber böyle diyor," diye tekrarladı Yoane. "Ayrıca cinsel organınızı ağzına sokup boğazından aşağı itebilir ve daha iyi davranana kadar hava almasını engelleyebilirsiniz."

Başımı arkamıdan gelen ve dijital defterlerini inceleyen Gyanys ve Yoane'ye çevirerek ellerimi havaya kaldırdım. "Bu bilgiyi nereden alıyorsunuz? Bu da gerçek değil!"

Gyanys, "Bana yeterince gerçekçi geldi," diye espri yaptı.

Hayal kırıklığı içinde nefes vererek onları ikna etmeye çalışmaktan vazgeçtim. Aklım bu fikre karşı çıksa da sıraladıkları her ceza bedenimi daha da heyecanlandırıyordu. Hovyk'e tutundum, böylece daha fazla zıplamadım. Göğüslerim zaten ağrıyordu. Sanırım yaprağımın iç kısmından akan nemi hissedebiliyordum.

"Gerçek olmalı," dedi Yoane sessizce Gyanys'e. "Sadece tehdit yüzünden bile davranışlarını değiştirmeye başladı."

Gözlerimi devirmiştım. Eğer bir BDSM zindanında olsaydık, bu gerçek olurdu. Ama değildik. Biz...

...ugh.

Toprak hobbit evine giriyorduk.

Onuncu Bölüm

I Temiz toprak zemini ve küçük pencereleri olan basit bir evdi. Karıncaların ne kadar düzenli olduklarını okuduğumu hatırlıyorum. Gezegenimizdeki en temiz böceklerden biri olarak kabul edilirdi. Görünüşe göre bu gezegende de durum aynıydı.

Bir.

Bir bakışta, bir karınca yuvası gibi, mekânın arka tarafında bulunan farklı odalara açılan küçük açıklıklar olduğunu görebiliyordum.

"Bunlardan biri banyo mu?" Mırıldandım.

Yoane bunun retorik bir soru olduğundan habersiz, "Evet," diye cevap verdi.

Hovyk büyük bir masanın yanındaki alçak bir tabureye oturdu ve beni omzundan sallayarak yüzüstü kucağına yatırdı. Süt gibi göğüslerim, botlarının tepesine yakın olan başım kadar ağırlaştığında inledim.

"Hucow Molly," diye anons etti sanki bir mahkemenin başlangıcındaymış gibi, "hayatını gereksiz yere riske attığın ve bakıcına saygısızlık ettiğin için cezalandırılıyorsun."

Savunmamı ağızımdan kaçırmak yerine konuşmak için elimi kaldırdım. "Evet?" Hovyk sordu.

"Tuvalete nereden gidebilirim?"

"Eğer size zamanında ulaşamazsak, tezgahınızın köşesini kullanın." Kahkaha attım. "Bu çok iğrenç."

"Bu nadir durumlarda ahırınızı temizleyeceğiz."

Durumu tersine çevirip bu karmaşadan kurtulma vaktim geldi. "Keşke bunu bana cehaletim yüzünden bu sabah az kalsın ölmeden önce söyleseydiniz. Bir bakıcı olarak görevinizi yapsaydınız ve

ne yapacağımı anlasaydım, şimdi başım belada olmayabilirdi. Tek istediğim hepimiz için iyi bir huco olmak."

Sessizlik sağır ediciydi. Ve sonra çok sessiz gıcırta sesleriyle kesildi.

Başımı kaldırdığımda üçünün anlayamadığım bir şekilde iletişim kurduğunu gördüm. Onların dilini anlamamı ve doğal olarak yanıt vermeme sağlayan bir iç çevirmenle donatılmış olduğumu düşünürsek, bu stridülasyon kullanıyor olmalıydı.

"Haklısın Molly Maiden," diye izin verdi Hovyk sonunda. "Bu nedenle sizi sadece saygısızlık yaptığınız için cezalandıracağım."

"Lütfen nasıl saygısızlık yaptığımı anlamama yardımcı olur musunuz ki bir daha yapmayayım?"

"Tabii ki." Vay be. Memnun olmuş görünüyordu. "Size bir emir verildiğinde hemen itaat etmelisiniz. Düzen, hiyerarşi sayesinde sağlanır."

"Bu da bilmediğim başka bir şey," diye itiraf ettim.

"Hayır mı?" Yaprığın derimden koparıldığını hissettim. "Emin misin, küçük huco? Gyanys'in sana söylediklerini yapman gerektiğini gerçekten bilmiyor muydun? Azıcık bile mi?"

Acıyan kışımı okşaması dikkatimi dağıtıyordu. "Hayır. Bilmiyordum..."

Sanırım tüm kaçırılanların yaptığı gibi, onları kaçıran kişinin kötü tarafına geçmemek için onun talimatlarına uymam gerektiğini biliyordum.

Hovyk beni uyutuyordu ve ben hipnotik uyku ile rüya gibi uyarılma arasındaki o yerde sıkışıp kalmıştım. Acımasız bir infaza tanık olduktan sonra yaşadığım duygusal travmayı hafifletmek için beni aşağıya doğru ovmasını umuyordum.

"Yalan söylediğinde kokunu alabildiğimizi biliyor muydun?" "Gerçekten mi?" Fısıldadım.

"Evet."

"Huh."

Bir hareket hissettim ve başımı çevirip yukarı baktım. Gyanys'in Hovyk'e bir deri şeridi uzattığını gördüm. "Hâlâ beni cezalandıracak mısın?"

"Evet, küçük huco. Sana açıkça söylememiş olsak da, içgüdüsel olarak itaatkar olman gerektiğini biliyordun ve bu içgüdünü görmezden gelmeyi seçtin."

"Oh." Gevşedim. "Yani bana zarar vermek mi istiyorsun?"

"Seni terbiye edeceğim ama zarar vermeyeceğim. Sonra seni sağacağız."

Süt sağma vaadi beni biraz canlandırdı. Kemerin göğüslerim ya da amımdaki ağrı kadar acı verdiğinden şüpheliydim. Ve benimle birlikte büyüyen

Kardeşim zorba olduğu için acıya karşı toleransım oldukça yüksekti.

Yabancı derinin hassas tenime çarpmasıyla irkildim. Hobbit evine doğru yürürken Hovyk'in beni çoktan patakladığını unutmuştım.

Kalalarımdeki çizgiler o kadar fena yakıyordu ki gözlerim sulanmaya başladı.

"Ağlayana kadar olmaz," diye onayladığını duydum Yoane'nin kısa bir tereddüt sırasında. "*Suçunu tekrarlamayacağına dair pişmanlık duyarak size güvence vermeli,*" diyor.

Bu, Hovyk'in darbelerin şiddetini artırmasına neden olmuş gibiydi. Ve sonunda, kırıldım. Acıma son vermek için.

"Lütfen, dur," diye hıçkırdım. "İyi olacağı mı söyledim. Gördün mü? Ağlıyorum. Ceza bitmiş olmalı."

Hovyk, "Henüz her şey bitmedi," diye cevap verdi.

Uzaylı beni kuşağına aldı ve masaya taşıdı. Beni yüzüstü yatırdı, alnım masaya, kıçım topuklarıma gelecek şekilde kaval kemiklerime ve n kollarıma yasladı. Gezegenin ılıman iklimi sayesinde zonklayan ağrılarımdan biraz olsun kurtulabildiğim için minnettardım. Pencerelerden gelen esinti yi yanan tenimde tam anlamıyla hissedebiliyordum.

Kukum bu deneyimden neredeyse sızıntı yapıyordu, kanal doldurulmak için can atıyordu. Ve göğüslerim yine ağzına kadar sütle dolmuştu. Bu noktada, hangisinin daha çok acı verdiğini kesin olarak söyleyemiyordum. Sadece perişan olduğumu biliyordum.

Sertçe yutkundum, hıçkırdım ve acınası bir şekilde burnumu çektim.

"İkinci bölüm için ne gerekiyor?" diye sordu Yoane sessizce.

On Birinci Bölüm

"H umanların yağlanmaya ihtiyacı var, diyor."
"Bekle," diye emretti Gyanys. Bir an sonra, "Bunu kullan," diye eklediğini duydum.

Göt deliğime bir şey bulaşmıştı. Hovyk'un iri parmaklarından birinin ucu dar kas halkasına girdiğinde bir gıcırtı çıkardım. En azından kayganlaştırıcı güzel kokuyordu. Hindistan cevizi, vanilya ve biraz da yanmış şeker gibi.

Karıncalardan biri başımı okşadı. "Hey, ufaklık. Bunu iç. Daha iyi hissetmene yardımcı olacak."

Başımı kaldırdığımda, Gyanys içi sıvı dolu küçük, yapraklı bir fincanı dudaklarıma doğru tuttu.

İtiraz etmeden içtim. Tadı tatlı su gibiydi. Garip bir şekilde, bir anda kendimi biraz daha iyi hissettim. Acı oradaydı, evet, ama ona doğru uzanmak, onu kalçalarımın arasından sızan uyarılmayla harmanlamak istedim.

"Bu çiçek sütünü bozar mı?" Yoane'nin sorduğunu duydum.

"Bir sonraki partiyi atabiliriz ya da belki bir kutlama için şişeleylebiliriz," diye cevap verdi Gyanys sessizce.

"Disiplin zevkli olursa dersini almaz." Hovyk yaraların üzerine aloe benzeri bir şey sürdü.

Acıdan tısladım ama kıkırdadım. Kendimi hafiflemiş hissettim.

Sanki uçabilirmişim gibi. "Cezanın şaplak aşamasında yeterince acı çekti."

"Rehberde, yaramaz insan inek kadınların, tırnak içinde söylüyorum, 'yaramazlık yaptıkları için kışlarına sik sokulduğu' yazıyor. Sanırım bu, bunun zevkli olmaması gerektiği anlamına geliyor," diye önerdi Yoane.

Bir kahkaha patlattım. "Kendimi psychedelic bir canavar porno filminde kapana kısılmış gibi hissediyorum. Ve çok azgınım. Hadi yapalım şunu."

Yoane sonra ekledi, "Aedeagi'miz sığacak mı? Belki insan erkeklerinin penisleri küçüktür."

Arka giriş yerimde daha fazla yoklama hissettim ama kendimi sıkmak yerine Hovyk'in eline doğru geri ittim. "Esniyor. Bir şey olmaz. Üstesinden gelebilir."

*"Beni aşık etmeye çalışıyorsun. Bunu biliyorum. Ama bu kadar tatlı konuşma yeter." Parmağına doğru sallandım, kendimi beceriyordum. Anüsün etrafındaki sinirlerin orayı sıcak bir erojen bölge haline getirdiğini biliyordum.

"Bu onu tahrik ediyor gibi görünüyor. Şişeleri getir Yoane. Kremayı ya da sütü satamayız ama Gyanys'in de dediği gibi, nektarla aşılınmış süt ürünlerinin özelliklerini keşfedebiliriz."

"Biraz yukarı kaldır, tatlı inek. Aynı anda seni sağacağım."

Gyanys'in beni ellerimin ve dizlerimin üzerine kaldırmasına ve göğsümün altına bir süt sağma kabı koymasına izin verdim. Göğüslerim o kadar ağırdı ki neredeyse tencerenin içinde duracaklardı.

"Dört elin olması, alttaki çift beni sağarken ağzımı sikebileceğin anlamına mı geliyor?"

"Yapabilirim." Saçlarımı okşadı. "Nektar senin disiplini benimsemeni sağladı. Aferin kızıma."

"O hâlâ yaramaz bir kız," diye homurdandığını duydum Hovyk'in. Büyük bir parmağını amıma soktuğunda inledim ve her tarafına fışkırdım.

Ani orgazm çok şiddetliydi, zevkten çığlık çığlığa bağırıyor ve tanrıma haykırıyordum.

"Nektarın hucowlar için güvenli olduğundan emin misin?" Yoane şişeleri toplamak için acele etti. "Bu çok fazla krema!"

"Evet," diye garanti verdi Gyanys. "Meyve bahçemizden aldım. Bahçelerin zor günlerde tozlayıcılara verdiği ile aynı şey. Dünyalılarda bir süreliğine coşku yaratıyor ama bunun dışında herhangi bir yan etkisi ya da yoksunluk hissi yaratmıyor."

Güldüm. "Muhtemelen bağımlıyım ama kimin umurunda? Siklerinizi göreyim Karınca Babalar. Annem azgın ve sikilmeye hazır."

"Evet," dedi Hovyk. "Ona boğazına ne sokacağını göster."

Gyanys geri adım atıp tulumunun düğmelerini açtığında. Çizmelerine kadar inip tüm vücudu ortaya çıkınca nefesim kesildi. O soyundu ve ben bakakaldım.

Birincisi, karın kasları etkileyiciydi. Sert, kesik, ince, esnek bir kabukla kaplıydı ve kolları gibi sağlıklı hissettiriyordu.

tırnaklarını bana uzattı. Sıcak. Hem güçlü hem de bükülebilir.

İkinci dikkat çekici şey ise iğnesinin artık kumaş sınırlarından kurtulmuş olmasıydı. Onu uğur böceğiyle dövüşürken kullanmıştı ama şimdi fark ettim ki giysinin arkasında uzaylının büyümesine izin veren küçük bir kapakçık vardı... Buna ne diyeceğimi bilemiyorum. Savaş ereksiyonu mu? Üçüncü şaşırtıcı şey ise penisiydi-err, aedeagus. Çok büyüktü.

Şekil olarak bir erkeğinkinden çok farklı olmasa da, esnek kabuk şaft uçtan ayrılıyor, uyarılmasının gerginliğiyle bir sıkma torbası gibi açılarak horoz başını ortaya çıkarıyordu.

Çok uzundu. Ve çok kalındı. Ağzıma sığdırabilir miydim, onu bile bilmiyordum.

"Bu... güvenli mi?" Pantolonlarımın arasından sordum.

"Dünyalılar inekleriyle seks yaptıklarında bu güvenli mi oluyor?"

Uh...?

Ne diyeceğimi bilemedim. Dünya'da bir çiftçinin bir inekle seks yapması suç sayılırdı. Ama artık inek bendim, o halde karıncanın benimle ilgilenmesi ne anlama geliyordu?

Birleşmemizin ne anlama geldiğini aklım almıyordu, bu yüzden omuz silktim. "Biz... elimizden geleni yapacağız."

Gyanys yaklaştı. Alttaki çift eli otomatik olarak göğüslerimi kavrarken, üstteki çift eli başımın yanlarını şefkatle kavradı.

"Aletimi boğazına sokarken canını yakmamak için elimden geleni yapacağım. Seni cezalandırmaktan nefret ediyorum. Lütfen bir daha yanlış bir şey yapma."

Aww. Bu çok tatlı.

Ve çarpık bir seks rüyası gibi ağzımı açabildiğim kadar açtım. En azından dişlerim için endişelenmeme gerek yoktu. Şaftı kaplayan ince kabuk onu güvende tutmalıydı.

Dilimden aşağı yumuşak bir giriş oldu. Geriye doğru uzanamayacak kadar genişti ama yine de öğürme refleksimi harekete geçirdi. Çevresinde dolanırken yatıştırıcı sesler çıkardı. Hafifçe geri çekildi ve tekrar içeri bastırdı.

"Çok iyi bir hucow," dedi. "Ağzın çok sıkı."

Övgü psikolojime olması gerekenden fazlasını yaptı. Onu daha derine çekmek için çalıştım. Beni sağmaya başladı, bu da deneyime yoğun zevk cıvataları ekledi.

"Bana bak," dedi. "Ağzının ırzına geçerken o güzel gözlerini görmek istiyorum."

Başımı kaldırdım, keşke ağzım sikle dolu olmasaydı da ben de ona aynı şeyi söyleyebilseydim.

Amımın sağılması devam etti ve iki erkek uzaylının benimle seks yapmasının tabu hissi beni başka bir orgazm dalgasına gönderdi.

İyi bir şeyin fazlası diye bir şey var mıydı?

Miyavlamaktan başka bir şey yapamayınca, ağzımı sikerek, parmaklayarak ve sağıarak bir ritim tutturdular ve ben zevkten ağladım.

Bunun bitmesini hiç istemedim.

Yoane bir sonraki bölüme daha fazla yer açmak için yanıma geçti. Hovyk'un siki kıcıma baskı yapıyordu ve ben de bu garip cinsel deneyimi zevkin yoğunluğunu azaltarak arttıran yavaş, tatlı, keskin yanmaya odaklandım.

Yoane inanamayarak, "Daha çok kaymak çıkarıyor," dedi. Hovyk sertçe itti, kendini derinlere oturttu.

Gyanys'in görüntüsü gözyaşlarımın ardında bulanıklaştı. Kıcıma bu kadar çok sık almak canımı yakıyordu. İyi acıtıyordu. Ve çok iyiydi. Deliğim bu tür bir genişliğe hazır değildi.

Hovyk, "Yaramaz hucow," dedi, daha fazla içeri ve dışarı iterek, "kıcın sikimi yutmak için zorlanıyor. Çok acıdığımı biliyorum ama sen iyi bir kızsın, değil mi?"

Başımı sallamaya çalıştım.

Kalçalarımı sertçe kavradı. "Hepsini alacaksın." Bu ifadeyi tekrar iterek noktaladı. İnledim. "Ve neden uslu durman gerektiğini unutma." Tekrar içime girdi.

Ağzım dolu olduğu için anlaşılmaz olsa da, iyi olmak için anlaşılmamı mırıldandım.

Gyanys, "Ses kutusundan gelen titreşimler döllerimi boğazından aşağı kustumama neden olacak," diye itiraf etti. "Onu daha sert cezalandır. Benden beslenmesini istiyorum. Tohumumu içmesini istiyorum."

"O zaman ben de senin gibi onun içine gireceğim," diye karşılık verdi Hovyk. "Çok sıcak ve rahat. Hiç böyle bir sıcaklık hissetmemiştim."

Bu, beni esir alanların beni daha sert kullanmalarını engellemedi, ben daha fazlası için yalvardım, durmaları ve beni daha fazla kullanmaları için.

"Git Hovo ve Yany'yi getir," diye emretti Gyanys Yoane'ye. "Bu tatlı hucow düşündüğümünden çok daha fazla süt ve krema ile dolu. Molly Maiden'ı iyice sağmak ve dersine devam etmek için üçünüze ihtiyacımız olacak. Biz

onu acılar içinde, olduğu gibi ya da uygun disiplin olmadan bırakmamalıyız."

Aman Tanrım.

On İkinci Bölüm

Tİki uzaylı böcek beni ciddi bir şekilde becermeye başladı ve Yoane döndüğünde, Yany ve Hovo dolu şişeleri değiştirmek ve süt sağma tavalarını değiştirmek için etrafta koştururken beni parmaklamaya devam etti.

Gyanys'in sikinde boğulurken hem zevkle guruldadım hem de kasıldım ve Yoane g noktamı tekrar tekrar hazırlarken amımdan sıcak sıvı aktığını hissedebiliyordum, böylece orada tutulan şişelere daha fazla sperm fişkırtacaktım. Bu arada Hovyk kıcıımı sanki doğuştan tecrübeli bir yıldızmışım gibi okşuyordu.

Gyanys önce sert ve şiddetli bir boşalmayla orgazm oldu. Menisinin tatlı tadı beni şaşırttı. Çok güzeldi! Çekildiğinde onu ağızımda özledim.

Hovyk ağrıyan kıcıma son darbelerini indirirken homurdandı. "Güzel," diye mırıldandı bedenimden çekilirken. "Gel de geride bıraktığım boşluğa dölümün nasıl oturduğuna bak."

Bunu duymak beni yalvarttı. "Lütfen, biriniz amımı siksin," diye hıçkırdım. "Daha fazlasına ihtiyacım var."

Yoane, "Eğer bunu yaparsak kremi bir hafta boyunca lekeli kalacak," diye uyardı.

Hovyk onu bana doğru itti. "O zaman içine boşalma. Tohumunu ekmek için üst deliğe koy."

Yoane sikini kanalıma sokarken, "Evet, evet, evet," diye bağırdım.

"Hiç, oh, ben-bu harika hissettiriyor," diye kekeledi başlarken beni öfkeyle beceriyor.

Yany aniden oradaydı, beni ustalıkla sağarken sikini ağızıma sokuyordu. Ve Yany boşaldığında, Hovo onun yerini aldı.

Yoane amımdan çekilip kıcıma sokuldu, acıyan deliğime o kadar çok döl püskürdü ki aktığını hissedebiliyordum.

Sadece Hovo kalmıştı. İtişlerinde biraz daha nazikti, ben onun aletini emerken o da beni sağıyordu. Başımı şefkatle okşamak için üstteki ellerini kullandı.

"Çok iyiydin," diye şefkatle iltifat etti. "Cezanı çektin ve yine de bize tüm kremanı ve sütünü verdin. Sen gerçekten iyi bir hucow'sun."

Karıncalar beni ve etrafı temizliyorlardı. Ve göğüslerim hafiflediğinde, son sağım kabı da götürüldü, üçüncü porsiyon tatlı dölümü içtim. Yaprak bitlerinin bitkilerin özsuğunu emdiğini ve bal özü salgıladığını biliyordum, karıncaların içmek için sağdıkları şey de buydu.

Masanın üzerine güçsüzce uzandım, çok bitkin ve fazla hareket edemeyecek kadar acı içindeydim. Öforik yüksekliğim gitmişti. Yapış yapış olmuştum, susuz kalmıştım ve sadece uyumak istiyordum.

Gyanys beni bir şeyler içmeye zorluyordu. Su, ama bildiğim su değil-ve harika nektar da değil.

"Rahatsızlığınızı hafifletmeye yardımcı olacaktır," dedi sessizce.

Hovyk beni masadan kaldırarak, "Temizliği bitir," diye emretti. "Onu banyoya götüreceğim ve yerleşmesini sağlayacağım. Koleksiyon pazar için uygun değil, o yüzden burada saklayın."

İçki acımı azalttı ve uykumu getirdi. Beni kaçırın kişi inanılmaz güçlüydü, evin arkasına giderken beni kollarında taşıyordu. Kirpiklerin uçuşması ve güneşin parıltısı arasında sebze bahçesini gördüm. Ve bir meyve bahçesi. Sonra uykunun kutsanmış karanlığı.

Çıplak vücuduma vuran suyun serin ferahlığıyla uyandım. Gözlerimi açtığımda kendimi şimdiye kadar gördüğüm en berrak, gizli doğal kaynağın içinde buldum. Bir seyahat broşüründe bile olabilirdi.

"Burası neresi?" diye fısıldadım huşu içinde. "Seni temizleyecek. Seni iyileştirecek."

Grubun en saçma karıncası olarak, beni bu büyüdü yere götürenin o olmasına şaşırdım.

Tek gözlü esirime baktım. Bunu yapmaya neden karar verdiğimi bilmiyorum ama elimi kaldırıp yanağını okşadım. Bu benim için alışılmadık derecede samimiydi. Çoğu kişi seksi mahrem bir şey olarak görürken, ben bunu her şeyden çok biyolojik bir işlev olarak görüyordum. İşemek gibiydi, herkesin içinde yapmıyordum ama güçlü duygularla da hareket etmiyordum.

Ama böyle dokunmak... bu farklıydı.

"Teşekkür ederim," dedim.

"Teşekkür ederim," diye yanıtladı. "Sana karşı sert davrandığımı biliyorum. Biz çiftçiden önce askerdik. Çiftçilik bir asker işi olmadığı için bizim için zor, ama kraliçemiz yuvadaki işçilerin senin gibi değerli bir varlığa bakacak ve onu koruyacak imkânları olmadığını söyledi. Satın alma fiyatınız fahişti."

"Özür dilerim."

"Olma. Bedeline değersin."

Gözlerim doldu. "Değilim. Hepiniz ne kadar özel olduğumu söyleyip duruyorsunuz ama Dünya'da ben hiç kimse değilim. Benden daha güzel, benden daha zayıf, benden daha iyi kadınlar var."

"Hayır. Buna inanmıyorum. İşçiler küçüktür. Kraliçeler küçük değildir." Alttaki elleri dolgun kalçalarımı, popomu ve uyluklarımı okşadı. "Bu mükemmellik."

Elimi çene kemiğinin üzerinde gezdirdim. "Bu dünyayı görmenin çok karınca bir yolu. Ama bunun için minnettarım. Hepiniz beni güzel hissettiriyorsunuz. Özel."

"Birbirimizi uzun zamandır tanımıyoruz ve sen bunu hissediyor musun?" "Evet. Dünyalılar... acımasız olabiliyor."

"Doğa çoğu zaman acımasızdır," diye hüzünle karşılık verdi. Elim çekti. "Şimdi dinlen." Tenimi yıkamaya ve okşamaya başladı. "Seninle gurur duyuyorum. Bu olayın amacından sapmasına izin vermedin."

"Amacım DNA'ma işlenmiş durumda. Üreme ve süt üretme ihtiyacı beni tüketiyor."

"Zaten var olmayan bir şeyi yürürlüğe koymadılar. Herhangi bir yaşam formundaki dişilerin çoğu çiftleşmek için içgüdüsel bir dürtü hisseder."

İçimi çektim ve gözlerimi kapadım. "Ben eş olmaya uygun değilim." "Bunu sana kim söyledi?"

"Benim nefret dolu, pislik ailem." Sonra ağzımdan çıkacağını hiç düşünmediğim bir şey söyledim. "Asla Dünya'ya dönmek istemiyorum. İnek olmayı tercih ederim."

"Bizi terk etmene asla izin verilmeyecek, yani bu iyi bir şey."

Author Note

Umarız bu hikayeyi beğenmişsinizdir. Eğer hikayenin genişlemesini, bu karakterler hakkında daha fazla şey öğrenmeyi ve sizi hangi maceraların beklediğini görmek isterseniz, lütfen bana bildirin.

Çekinmeyin. Bu büyüleyici ortak evrende geçen birçok ateşli hikaye hakkında daha fazla bilgi edinmek için benimle ve diğer Pollenverse yazarlarıyla özel Facebook grubunda takılın.

About the Pollenverse

Tozlayıcılar

Karanlık Bir Bilimkurgu Romantizmi

Dünya Dışı Zevkler Gezegeni'ne hoş geldiniz. Burada dev böcekler ve bilinçli bitkiler baskın türlerdir. Arılar şehir kovanlarında yaşayan ve doğa bilimleri laboratuvarlarında kimyager, botanikçi ve genetikçi olarak çalışan dahilerdir. Çamurdan yapılmış şirin köylerde yaşayan eşek arıları, gezegenlerini ve gezegenin pek çok sakinini koruyan güçlü ve sadık savaşçılardır...

...Galaksilerarası Yazarlar Konferansı'nın el ilanında şöyle yazıyordu.

Ancak bu gezegenin gerçeği hepimizin fark ettiğinden çok daha karanlık. Burada, vahşi eşek arıları Polenverse'e karaborsa afrodizyak bal sağlayan organize bir suç örgütünü yönetiyor. Bu erotik bal, olağanüstü nektarlarını, cinsel taleplerine boyun eğmeyen her tozlayıcıyı öldüren yırtıcı bitkilerle dolu bahçelerden toplayan çılgın bilim adamı arılar tarafından üretiliyor...

Ve böceklerin baskın yaşam formu olduğu bir gezegende, köleleştirilmiş tozlayıcılar kimler olabilir?

İnsanlar tabii ki.

Uluslararası Çok Satan Yazar YD La Mar, Amazon Çok Satan Yazarı Selena Michaels ve YENİ *Yükselen Yıldız* Yazar Dani Carr - Oh! ve Yazar Tia Fanning de - bilim kurgularını seksi sevenler için büyüleyici bir karanlık romantizm antolojisi sunmak için bir araya geldi.

dünya dışı canavarlar. POLLENVERSE'de geçen ilk kitap olan POLLINATORS, baskın böceklerin hüküm sürdüğü, tutkulu bitkilerin baştan çıkardığı ve mutant canavarların zavallı insan tozlayıcıları kurtarmak için devrimciler olarak yükseldiği bir dünyayı deneyimlemeye hazır cesur erotik okuyucuları eğlendirmek ve gıdıklamak için dört benzersiz hikaye sunuyor... kurtarılmak isterlerse. Ne de olsa, buraya *Başka Dünyaların Zevkleri Gezegeni* denmesinin bir sebebi var.

About the Author

Tia Fanning, her hikâyeye her zaman kendinden bir parça kattığını keşfetmiştir ve bu kırılganlık içinde, elinden gelen en iyi hikâyeleri yazmaya, kendisine ve okuyucularına sunulan her macerada tüm duyguları deneyimlemeleri için meydan okumaya kararlıdır. İster aşk, şehvet, mizah, keder, isterse ana akım okuyucular tarafından şok edici bulunabilecek kültürel sınırları zorlamak olsun, Tia korkularının, toplumsal baskının veya sansür olasılığının yaratıcılığını engellemesine izin vermeden hikayeyi olabildiğince dürüstçe anlatmanın kendi sorumluluğu olduğuna inanıyor. Hayat inişli çıkışlı, beklenmedik dönemeçlerle dolu spontane ve heyecan verici bir yolculuktur ve Tia hikayelerinin bu müthiş gerçekliği yansıtmayı istiyor.

Thank you!

Teşekkür ederim.

Hikayemi okuduğunuz için teşekkür ederim.

~Tia

Şımarık Hucow'u

Sinistre Ange

Telif Hakkı © 2024 Sinistre Ange

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının önceden yazılı izni alınmaksızın mekanik, elektronik, fotokopi, kayıt veya başka herhangi bir şekilde çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya iletilemez ya da yayımlandığı cilt veya kapak dışında herhangi bir şekilde dağıtılamaz ve sonraki alıcıya da benzer bir koşul uygulanamaz.

Tarafından biçimlendirildi: Yasağı Biçimlendir

Bu bir kurgu eseridir. Bu romanda tasvir edilen tüm karakterler ve olaylar hayal ürünüdür ve yazarın hayal gücünün ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Önsöz

Cassandra

"G Suçlu." Tokmak yere indi ve Cassie uzun bir iç çekti. Yakalandığı andan itibaren kararın ne olacağını biliyordu. Başka bir şey olamazdı. Müttefik Dünyalar hükümeti ona bir tuzak kurmuştu ve o da tuzağa düşmüştü.

Yargıç ona sert bir bakış fırlattı.

"Cassandra Thomas, buradan mahkûm gemisine götürüleceksiniz. Gemide sana hapisane gezegenleri hakkında bilgi edinme ve sana en cazip geleni seçme fırsatı verilecek. Umarım hayatınızın geri kalanında ne yapmayı planladığınızı uzun uzun düşünürsünüz." Kadın başını sallayarak burnunu çekti. "Böyle bir zekânın boşa harcandığını görmek utanç verici."

Çünkü Müttefik Dünyaların tek amacı buydu-üretkenlik. Herkes topluma katkıda bulunan bir üye olmak zorundaydı.

Cassandra, sahip olduklarından daha fazlasına ihtiyacı olmayan vatandaşların servetlerinin ihtiyacı olanlara yeniden dağıtılmasına katkıda bulunmuş gibi hissediyordu ama ne bilebilirdi ki?

"Teşekkür ederim, sayın yargıç," dedi avukatı. Kadın, Cassandra'nın çaldığı paraların hiçbirini kendine saklamadığını düşünerek ona sempati duymasını sağlamaya çalışmıştı ama kanun açıktı... ve Cassandra çok suçluydu.

Arkasındaki şirket temsilcilerinden - ceplerini soyduğu şirketlerden - yayılan memnuniyeti neredeyse hissedebiliyordu.

Önünde kelepçeli olan ellerini kaldırarak orta parmağıyla ensesini kaşıdı ve seyircilerin birkaç kez soluk soluğa kalmasına neden oldu. Cassandra sırtarak ellerini indirdi.

Sadece kaşınmakla kalmayıp onları salladığını kanıtlayamadılar... ama biliyorlardı.

Sapıklarla dolu hapishane gezegenlerinden birine gitti. En azından sonunda onlar hakkında daha fazla bilgi edinebilecekti. Söylentiler çok olsa da bilinen pek bir şey yoktu. Xanthos'ta midilli kız ve erkeklerin yarıştığı bazı videolar görmüştü ama diğer üç gezegen çok daha münzeviydi.

"Gidelim," dedi avukatı iç çekerek ve eliyle işaret etti. Muhafızlardan biri Cassandra'ya gemiye kadar eşlik etmek üzere masanın yanında belirmişti.

Yeterince istekli bir şekilde onu takip etti. Ne de olsa savaşmanın bir anlamı yoktu. Koloniler yerine hapishane gezegenlerinden birine gitmeyi tercih ederdi.

Birinci Bölüm

Cassandra

Flk önce alıcılar tarafından bir inceleme yapıldı, ardından açık artırmaya geçildi. Gerçek sığırlar gibi.

Gerçek sığırlara nasıl davranıldığını bildiğinden değil, ama okuduğu ve videolarda gördüğü her şeyden, bu hemen hemen öyleydi.

Hathor'daki hayatı böyle başlayacaktı.

Çıplak kadınların hepsi gemiden çıkarılmış, gözleri bağlanmış, domaltılmış ve hareket etmelerini engellemek için ayak bilekleri bağlanmış bir odaya götürülmüşlerdi. Cassandra hücreye girmeden önce çok fazla soru sorduğu için kışına birkaç sopa yemişti ama hareket edemeyecek ve göremeyecek olması hoşuna gitmemişti.

Neler olup bittiğini bilmek hoşuna gidiyordu. En azından kapılar açıldığında ve müşteriler içeri doluşmaya başladığında, sadece ayak seslerinden ve konuşmalarından değil, onlarla birlikte odayı doldurmaya başlayan ani nefes alışlardan ve kadınsı inlemelerden de anlaşıyordu.

Başka kadınlara dokunulduğunu duyunca kıskançlıktan içi zonklamaya başlamıştı. Göğüsleri şişmiş ve gergin hissediyordu ve göğsünde ağrıyordu... muhtemelen hucowlara yapılan iğne göğüslerini sütle doldurmuştu. Alıcıların şimdi hucovların vücutlarının geri kalanıyla birlikte tadına bakacakları süt. Bunun onları azdırdığından da şüpheleniyordu çünkü hayatında daha önce hiç bu kadar tahrik olmamıştı.

Hapishane gezegenlerinin sapıklarla dolu olduğunu herkes biliyordu ama Cassandra da onlardan biriydi. Seçenekleri gördüğünde, onu koltuğunda kıvrandıran hucow gezegeni olmuştu. Bu yüzden küçük bir hayvan ya da midilli olmak yerine bunu seçmişti. Düzenli olarak sağılma ve becerilme fikri amının titremesine neden olmuştu.

Başka faydaları da vardı. Sonunda bir hucow olmaktan emekli olmak ve hayatının geri kalanını diğer eski hucowlarla birlikte genel bir rahatlık içinde yaşamak gibi. Cezasını çekeceği hapishane gezegenini seçerken Hathor hakkındaki bilgilerde böyle yazıyordu. Ve bir sürüyle, aynı konumda olan bir grup başka kadınla birlikte olma fikri hoşuna gitmişti. Bu, istediği zaman istediği şeyi yapabilecek biriyle yalnız kalmaktan daha güvenli hissettiriyordu. Gerçi tüm haklarını devretmişti, yani teknik olarak bu hâlâ geçerliydi ama yine de sayıca çok olmak güvenliydi.

Teorik olarak.

Cassandra önünde bir varlık hissedince ürperdi. Hissetti çünkü aslında göremiyordu. Aptal göz bağları. Görememeyi hiç sevmezdi.

"Ne kadar güzel bir düve değil mi?" Derin sesi hayranlıkla doluydu ama yüzünü göremiyordu. Gözlerinin içine bakıp samimi olup olmadığını anlayamıyordu. Kadınları kontrol etmekten zevk alan tam bir sapık olup olmadığını anlayamıyordu.

Hepsi öyle değil mi?

Ona cevap vermemek için dudağını ısırdı çünkü kimsenin bir hucow'un kendilerine karşılık vermesini istemediğini çabucak fark etmişti. Kışına yediği ilk şaplak, muhafızlardan biriyle sırası gelmeden konuştuğu için olmuştu. İnekler konuşmaz. İnekler konuşmaz. Bu onun çöküşü olacaktı; bunu biliyordu.

Bir el göğsünü avuçladı ve nefesini içine çekti. Göğüsleri şişmişti ve dokunulduğunda son derece hassastı. Alt tarafına değdirilen sıcak bir avuç içi bile zonklamasına neden oluyordu ve büzüşmüş meme ucu aniden ıslak hissetti... sızıntı yapıyordu. Süt, meme ucundan elinin bulunduğu göğsünün alt tarafına doğru kayıyordu. Adam kadının göğsünü biraz sıktı. Geçmiş hayatında olduğundan çok daha sertti, bunu hissedebiliyordu ve çok daha hassastı. Sanki patlamak üzereymiş gibi hissediyordu.

"Çok güzel," diye yorum yaptı, ama bu başkasından çok kendi kendine konuşuyormuş gibi geldi. Kesinlikle onunla konuşmuyordu. "Önce ben tadına bakacağım."

Yani, yorum yaptığı sessiz bir ortağı vardı.

Adamın ağzı birdenbire meme ucunda olmasaydı, alaycı bir söz söylemekten kendini alıkoyamayabilirdi ve adamın sert emişinin verdiği haz dizlerinin bükülmesine neden oldu. Birdenbire, tüm inlemelerin dokunulmaktan kaynaklanmadığını, bazılarının sadece emilmekten kaynaklanabileceğini anladı.

Yine de etkilendim.

Parmakları amını yokladı ve onu sıırıslıklam bulup emerken içeri itti. Sadece ortağı olduğunu varsayabilirdi. Cassandra'nın kalçaları ileri doğru savruldu.

Bu hayal ettiğinden bile daha iğrençti.

Tamamen yabancı biri, göremediği, tanıyamayacağı biri onu parmaklarken, bir diğeri göğsünden süt emiyordu. Vücudundan bir şeylerin gerçekten çekildiğini hissetmek, göğsündeki sıkı gerginliğin serbest kalması, daha önce hissettiği hiçbir şeye benzemiyordu. Tüm vücudu uyarılmanın etkisiyle uğulduyor, kasları parmakların etrafında kenetleniyordu... sonra adam geri çekildi ve parmaklar da geri çekilirken kadın protesto edercesine haykırdı. Adam onu sadece istekli bırakmakla kalmıyor, aynı zamanda kesinlikle dengesiz bırakıyordu. Bir göğsü biraz rahatlamıştı, diğeri ise hâlâ sıkıydı ve şimdi kıskançlıkla acı içinde ağrıyordu.

"Lütfen," dedi hemen ve yanıt olarak kıkırdadığını duydu. Kukusunu okşadı, parmakları klitorisine inleme isteği uyandıracak şekilde vuruyordu.

"Lütfen ne, küçük huçow?" Kendini beğenmiş ses tonu kızın onu tekmelemek istemesine neden oldu ama ayak bilekleri çok sıkı bağlanmıştı.

Pislik.

"Lütfen göz bağımlı çıkar." Şimdi kendisini boşaltmasını istemeyeceğinden emindi. Ayrıca adamın onu satın almadığını da umuyordu. Sanki kızın gerçekte ne istediğini bilmiyormuş gibi göt gibi konuşuyordu.

Cevap vermek yerine, meme ucuna küçük bir çimdik attı ve gülerek uzaklaştı. Cassie dişlerini birbirine geçirdi ama uzun süre beklemek zorunda kalmadı. Adam gider gitmez yanına bir çift geldi, bir erkek ve bir kadın. Cassie kadının varlığına şaşırdı, hatta daha da şaşırdı ama kadın sütünü emerken onu parmaklayan adamdı ve sonra partnerini diğer göğsünü de denemesi için cesaretlendirdi.

Göz bağıını da çıkarmalarını istedi. Eğlendiği her halinden belli olan kadın, buna izin verilmediğini söyledi.

Eller üzerinde geziniyor, her yönden ona dokunuyordu. Cildi karıncalanıyor, vücudu zonkluyordu. Ona kimin dokunduğunu bilmemek hem sinir bozucu hem de tahrik ediciydi. Sıcak ağızlar meme uçlarının etrafını sarmış, sütünü emiyor, diller hassas, şişmiş tomurcuklara çarpıyordu. Göğüslerinden süt emildikçe amcığı kasılıyor ve zonkluyordu.

"Lütfen... oh, lütfen..." Kalçalarının arasında biriken ihtiyaç çok güçlüydü ve zonklayan amına biraz baskı uygulamak için bacaklarını birbirine bile sıkıştırıyordu. Eller ve ağızlar onunla acımasızca alay ederken yalvarmayı bırakamıyordu.

Göz bağı en azından bu konuda yardımcı oldu. İşkencecilerini görebilseydi yalvarma konusunda çok daha aşağılanmış hissedirdi.

Sonunda içlerinden biri boşalmasına izin verdi. Aslında, bunu yapmaya kararlı görünüyordu, o noktaya kadar çok fazla teşvike ihtiyacı olduğundan değil. Amcığı şişmişti, çok tahrik olduğu için kremi iç uyluklarını kaplıyordu. Diğer ikisi ağızlarına süt püskürtürken başparmağı klitorisini daire içine aldı, parmakları durmaksızın hareket ederken dilleri hassas meme uçlarını kendinden geçerek haykırana kadar yaladı.

Yine de göz bağıını da çıkarmadılar.

Brandon

İnceleme odasında dolaşırken Brandon'ın gözleri sürekli kısa boylu, kıvrımlı, geveze esmere takılıyordu. Satışa çıkarılan inekler arasında en konuşkan olan oydu ve birçok kez reddedilmesine rağmen alıcı adaylarından göz bağıını çözmelerini istemişti. Ama o pes etmedi.

Buna rağmen, alıcıların epeyce bir kısmı açık bir şekilde Onu.

Onları suçlamadı.

Kişiliğinde dikkat çeken bir şey vardı.

Bir Hucow'da mutlaka olması gereken bir özellikti ama yine de çekiciliği inkâr edilemezdi.

Onu istiyordu. Yapmaması gerektiğini bildiği halde. Onu sürünün bir parçası yapmak yerine kişisel evcil hayvanı olarak beslemeyi düşündüğü bir huçow seçen iş ortağı Leo'ya odaklanması gerektiği halde. Margaret'in kızıl saçları, kremsi bir teni ve huçow olmaya çok uygun görünen bir mizacı vardı... Cassandra'nın olmadığı her şey.

Yine de gözleri ve dikkati, rahatsız ediciliğine rağmen Cassandra'ya dönmeye devam etti. Ya da belki de bu yüzden.

Leo'yla birlikte Cassandra'ya doğru ilerlediklerinde, Cassandra diğer alıcılar tarafından epeyce ilgi görmüştü. Sonunda Brandon ona dokunabildi ve hiç vakit kaybetmeden şişmiş göğüslerini avuçladı. O kadar çok ağız emdiği için artık o kadar sert değillerdi ve meme uçları gergin ve kızarıktı.

Adam meme uçlarını sıkarken başını savurdu ve parmaklarının üzerinden sızan süt akışını hissetti.

"Lütfen göz bağını çıkar. Görmek istiyorum." Kızın yalvaran sesi onu biraz çekiştirdi ve meraklandırdı.

"Hayır, tatlım," dedi Leo kıkırdayarak. "Ve bunu sana zaten söylediğimi biliyorum."

"Neden?" Brandon aynı anda sordu. "Neden görmeyi bu kadar çok istiyorsun?"

Gördükleri manzara karşısında sıkıntı yaşamalarını önlemek için ineklerin gözlerini bağladılar. Uzak geçmişte, prosedürler oluşturulurken, inekler denetlenirken görememeye daha iyi tepki vermişlerdi. Daha önce gözlerinin bağlanmaması için yalvaran bir inek olmamıştı.

Göz bağı şu anda ona yardımcı olabilirdi çünkü gözlerini devirdiğinden oldukça emindi ama bunu kanıtlayamazdı.

"Bana kimin dokunduğunu bilmek istiyorum."

Kadının gözlerini devirip devirmediği konusunda şüpheleri varsa da, patronluk taslayan ses tonu bunu doğruladı. Leo ona sert bir tokat attı, belli ki ses tonuna itiraz ediyordu. Başını hafifçe çevirdi, ses tonu daha az alaycı ve biraz daha tatlı hale geldi, artık bunun sonuçları olduğunu fark ettiği için değişmişti. Ya da belki de daha önce kendini unutmuştu ve yediği tokat ona daha kibar olması gerektiğini hatırlatmıştı.

"Ve bana kim şaplak atıyor."

"Yine de gerçekten önemli değil, değil mi?" Leo sordu, görünüşe göre şimdi de meraklanmıştı. "Açık artırmaya çıkarıldığınızın ve sizi kimin satın alacağını seçme hakkınız olmadığının farkındasınız, değil mi? Bu sana açıklandı mı?"

Kadının dudaklarına yayılan gülümseme Brandon'ın onun isteğini yerine getirme isteği uyandırdı, sadece tam etkisini görebilmek için bile olsa.

"Biliyorum."

Kahkahasını tutamadı. Başını sallayarak kadının göğsünü sıktı.

"Kendi seçiminizle satın alınmayı manipüle edebileceğinizi düşünüyorsunuz, değil mi?" Alıcıları da kendisini inceledikleri gibi inceleyebilmek istiyordu. Muhtemelen, istediği kişinin gözüne girmek için davranışlarını değiştirecekti.

Hucows'un gözlerini bağlı tutmak için iyi bir neden daha. Küçük bir manipülatördü. Onu sürüsüne katan her kimse, gözünü ondan ayırmamalıydı... gözünü ondan ayırmamalıydı. Doğru idare edilmezse tüm sürü için yıkıcı olabilecek bir tipti.

Brandon bu tür eğitimlerde iyiydi.

Leo idari ve mali görevlerin çoğunu yerine getirirken, o çiftliklerini ve ahırlarını işleten uygulamacı ortaktı. Her ikisi de her iki işi de yapabiliyordu ve birbirlerine düzenli olarak yardım ediyorlardı, ancak her ikisinin de günlük olarak ne yaptıkları konusunda tercihleri vardı. Brandon ineklerle birlikte olmayı, yenilerini yerleştirmeyi, sürünün uslu durmasını sağlamayı, ellere göz kulak olmayı ve mümkün olan en kaliteli sütü aldıklarından emin olmayı seviyordu.

Elbette, mutlu ineklerin en iyi sütü yaptığı ve mutlu bir ineğin serum sayesinde iyi sikilmiş bir inek olduğu gerçeği hiç de zor değildi.

Cassandra'nın göğsünü biraz daha sıktı.

"İstediğim zaman ele avuca sığmayan biri olabilirim," diye cevapladı onun sorusunu. Sesinde yine küçük bir küstahlık vardı. Görünüşe göre şımarıklığını ona saklıyordu, ki bu ilginçti.

Brandon şımarık bir hucow'la ne yapacağını biliyordu.

Her iki göğsünü de avuçlayarak daha sert bir şekilde sıktı ve başparmaklarını göğüs uçlarında gezdirdi. Birden fazla ağız ve parmak tarafından emilip çimdiklendikten sonra şimdi daha da hassas olacaktı. Nefesini içine çekti.

"Evet, öylesin," diye mırıldandı, çünkü o kesinlikle ele avuca sığmaz biriydi... birden fazla yönden. "Bu odada istese sana hükmedemeyecek tek bir kişi olduğunu düşünüyorsan, çok yanıldığını anlayacaksın."

Ona cevap verme şansı tanımak yerine, ağzını göğsüne dayadı ve dudaklarının arasında meme ucunu emdi. Sırtını dikleştirdi, göğüslerini öne doğru itti ve tatlı, kremsi sütün ilk fışkırması ağzını doldururken düşük bir inilti çıkardı.

Sütü şımarık olduğu kadar tatlıydı da. Daha önce kaç ineğin tadına baktığı önemli değildi; onunki bugün açık ara en iyisiydi.

Göz ucuyla bir hareket dikkatini çekti; Leo bakmak için etrafına bakınıyordu. Brandon onun diğer göğsünü kaldırarak arkadaşına ve iş ortağına sundu ve Leo onun diğer meme ucunu alıp emerek tekrar inlemesine neden olduğunda hissettiği kıskançlık duygusunu bastırdı.

Leo'yu hiçbir zaman kıskanmamıştı, en sevdiği ineklerden biriyle oynarken bile... Gerçi hiçbirine Cassie'ye olduğu kadar ilgi duymamıştı. Ama o da diğerleri gibi gözde bir inek olarak kalacaktı. Eninde sonunda, o da aynı şekilde ondan bıkacaktı.

Tabii onun için açık artırmayı kazanırlarsa.

Kremsi süttten bir kez daha derin bir yudum aldığıında, kesinliğin içine yerleştiğini hissetti.

Eğer ona paraları yetiyorsa, onu evlerine götürüyorlardı.

İkinci Bölüm

Brandon

T Cassandra'nın fiyatı gittikçe yükseliyor ve sinirleri gittikçe geriliyordu. Şımarık küçük inek çok dikkat çekmişti, muhtemelen tatlılığı kadar kişiliği için de

ve Leo, onu Sweet Cream Farms için gerçekten ne kadar çok istediğini sorar gibi ona bakmaya başlamıştı.

Kabul etmek istediğinden daha kötü.

Leo, "Cassandra için teklif vermeye devam edersek üçüncü bir inek alamayacağız," diye mırıldandı. Sesi duygudan yoksundu, tamamen mülayimdi. Bu bir yargı ya da yönlendirme değildi, sadece bir yorumdu. Unutmuş olma ihtimaline karşı Brandon'a bir hatırlatma.

Yapmamı

ştı. Lanet

olsun.

Üçüncü bir ineğe ihtiyaçları yoktu ama mümkünse üç tane almayı planlamışlardı. Onlar için yer vardı. Zaten satın aldıkları Margaret ise sadece Leo içindi. Her ne kadar başlangıçta yeni hayatına alışmasına ve doğru zihniyete sahip olmasına yardımcı olmak ve ayrıca onunla suları test edebilmek için sürüyle birlikte olacak olsa da, onun açık izni olmadan diğer herkes için eller kapalı olacaktı.

Eve getirdikleri diğer hucow Brandon içinse... Cassandra'yı evcil hayvan yapmayı planladığından değil. Hathor'da evcil hayvan olmak evlenmeye benzerdi. Hucowları korumak için kanunlar, davranış kuralları vardı.

bir hurow'un sahibinden talepte bulunabileceği tek zamandı. Brandon'ın yerine getirmeye hiç niyeti olmadığı talepler.

Bir hurow sahibi olmuştu çünkü sürüyle ilgilenmeyi seviyordu, tek bir dişiyle yetinmeyi değil.

Ama hala Cassie'yi istiyordu.

"Teklif vermeye devam et," dedi i çekerek. "En iyi süt ondaydı. İki ineğe sahip olmaktansa bir inekten daha iyi süt almak daha iyidir."

Leo'nun dudakları bu bahane karşısında kıpırdadı. Yine de doğruydı. Son derece iyi süt üretmişti, özel alıcıların delireceği türden. Ve zel bir alıcının onun sütüne göz dikmesi fikri karşısında sahiplenme duygusu hissetmek son derece mantıksızdı. Cassandra'yla ilgili bir şey duygularını allak bullak etmişti. Onu sadece çiftliğe getirebilmek ve her gün görebilmek için bile satın almaları gerekiyordu - eninde sonunda, sürekli maruz kaldıkça parıltısı kaybolacaktı. Hep yle olmuştur. Ama onu bir başkası satın alırsa, muhtemelen sürekli onu düşünecekti çünkü parıltısının kaybolma şansı olmayacaktı.

Evet, iftlikte, istediği zaman ona dokunabileceği ve onu becerebileceği yerde. Bir süre için en sevdiği inek olacaktı, ki bu yeni bir şey değildi, sonra eninde sonunda yeni bir favori gelecekti. nemli bir şey değildi.

Leo başka bir teklif vermek için düğmeye bastı. Ve rakamlar yükselmeye devam etti, yükseldi, yükseldi.

Kesinlikle başka bir inek alamayacaklardı.

Leo'nun en son teklifinden sonra ekranda geri sayım rakamları yanıp sönene kadar doğru düzgün nefes alamadı. Bu, diğer herkesin yeni bir teklif vermekte tereddüt ettiği anlamına geliyordu.

Kadının tadı ağzında kaldı, sanki ondan sonra başka bir hurow tatmamış gibi, tattığını bilse bile. Kalbi göğsünde çarpıyordu. Geri sayım neredeyse tamamlanmıştı. Kız neredeyse onun olmuştu.

.

İki.

Bir.

Cassandra artık Sweet Cream Farms'a aitti. Brandon sırttı. Zaferin tadı onun sütü kadar tatlıydı.

Cassandra

"Ama beni kim satın aldı?"

"Sus." Onu yönlendiren adam göğsüne acıtacak kadar sert bir şaplak attı ve ona sert bir bakış attı. Müzayede evinin mavi üniformasını giymiyordu, yani kızın yeni sahibi olabilirdi ama nedense öyle düşünmüyordu. Belki de yeni sahibinin kiralık eliydi. Adam ondan çok büyük olamazdı, eğer öyleyse bile, ama sanki o yaramaz küçük bir kızmış gibi davranıyordu. *Ya da yaramaz küçük bir hucow*. Cassandra ona ters ters baktı. Bir sürü hayvanı gibi dolaştırılması yeterince kötü değilmiş gibi, kimse ona bir şey söylemiyordu. O aslında bir inek değildi, lanet olsun, göğüsleri ne kadar süt verirse versin.

Meme uçları hâlâ ağrıyordu, amcığı da ve bu rahatsızlık onu sinirli yapıyordu. Bu da onu geveze yapıyordu.

"Bu basit bir soru! Sadece cevap ver, ben de susayım!" Gerçekten de en kolay çözüm buydu.

Adam pes etmek yerine aniden durdu. Ona başka bir şey söylemek yerine onu duvara doğru döndürdü. Biraz sendeleyeyen Cassandra düşmemek için ellerini önüne uzattı, bu da avuç içlerinin duvara yaslanması anlamına geliyordu. Yine de kalçasından tutarak vücudunun alt kısmını yerinde tuttu, bu da poposunun dışarı çıkması anlamına geliyordu.

Kız daha doğrulmaya çalışmadan, adamın eli kızın ellerine çarptı.
Göt.

"Ow!"

"Hucows..."

Şaplak!

"Yapma..."

Şaplak!

"Konuş."

Dayaklar *acayip acıtiyordu*. Kendini tutmuyordu ve Cassandra daha önce hiç şaplak yememişti. Olabildiğince yerinde dans ediyor, adamın elinin inişinden kaçmaya çalışıyor ve tamamen başarısız oluyordu. Gözyaşları gözlerini ıslattı ve dökülmelerini önlemek için gözlerini kırıştırdı, beklenmedik saldırı karşısında boğazında küçük bir hıçkırık yükseldi.

Yine de, bir şey hissetmeye çalışmadı ve ona zarar falan vermiyordu... ama poposunun derisi ona şaplak attığı yerde yandı.

Yapabildiği tek şey, başka bir şey söylememek için dilini ısırarak oldu. Çok şükür. Sanki kızın bir şey söyleyip söylemeyeceğini bekliyormuş gibi durakladı ve sonunda geri adım atarak kızın tekrar doğrulmasına izin verdi. Ona sert bir bakış atarak parmağını bükte.

Cassandra onun peşinden gitti, biraz öfkeliydi ama aynı zamanda cevap almak için başka bir girişimde bulunmanın ona daha kızarık, daha ağırlı bir kıçtan başka bir şey getirmeyeceğinden de oldukça emindi. Buna değmezdi. Bunu yakında öğreneceğini tahmin ediyordu; gözleri bağlı olduğu için karşısındakini tanıyacak gibi değildi. Ama sesini tanıyabilirdi. Bir adam vardı...

Bu düşünceden sıyrılan Cassandra yeniden odaklandı. Nasıl olsa bir önemi yoktu, değil mi?

Parlak güneşin altında gözleri alışana kadar gözlerini kırptırdı. Kamyonlar sıralanmıştı, arkaları açıktı, bu yüzden logo ya da başka bir şey göremedi. *Neden önemli olsun ki?* Ama önemliydi. Bir şeyleri bilmemekten nefret ederdi. İsim onun için bir şey ifade etmese bile, yine de bilmek istiyordu. Bu kişisel bir başarısızlıktı.

Otoriter işçi onu açık bir kamyon kapısına götürdü ve içeride yastıklı banklardan birinde oturan başka bir kadın gördü, ayakları zemini kaplayan samanların içindeydi. Çok büyük değildi ama ikisi için fazlasıyla yeterliydi, hatta daha fazla kadın gelirse onlara da yeterdi. Duvarlar havalandırılmıştı ve temiz havanın içeri girmesine izin veriyordu.

Cassandra'nın havanın ne kadar güzel koktuğunu fark etmesini sağlayan şey havalandırmayı fark etmesiydi. Gemide bir sürü kadın ve vücut kokusuyla tıka basa dolu olmaktan çok farklıydı.

Elbette diğer kadını tanıdı. Parlak kızıl saçlarıyla onu gözden kaçırmak zordu. Tamamen çıplaktı, göğüslerinin uçları koyu pembe meme uçlarıyla doluydu. Cassandra'nın onu son gördüğünde olduğundan çok daha koyu pembeydiler. Ama yine de kendi göğüsleri de öyleydi. Alıcılar incelemelerinde çok titiz davranmışlardı.

Merhaba demek istedi ama çenesini buna karşı sıktı. Her ne kadar istese de, seyirciler arasında dayak yemeyi daha fazla istemiyordu.

Utangaç kızıl saçlı biraz korkmuş görünüyordu, bu yüzden Cassandra ona gülümsemek için elinden geleni yaptı. İşte. Kızıl saçlı da rahatlamış görünerek gülümsedi. Güzel.

Cassandra kızıl saçlı kadının karşısındaki banka oturdu ve yeni şaplaklanmış poposunun üzerine oturmanın verdiği hissi olabildiğince görmezden geldi. Otoriter adamın onun irkildiğini görmesini istemiyordu. Cassandra oturduktan sonra adam

Boynuna küçük bir çan taktıktan sonra, hareket etmesini engellemek için kızıl saçlı kızın ortasına bir kayış bağladığı gibi onu da yerine sabitledi.

Kızıl saçlının adı neydi... M ile başlıyordu... M... M...

Margaret! İşte bu kadar.

Cassie'yi yerine oturtmayı bitiren otoriter adam geri çekildi.

"Birbirinizle konuşabilirsiniz... sessizce," dedi, onu şaşırtarak. "Ama bir erkek görürseniz ses çıkarmayın. Tabii böğürmek istemiyorsanız. Açık artırma neredeyse bitmek üzere, yani yakında ayrılmalıyız." Kendi kendine kıkırdadı, görünüşe göre ifadesinde mizahi bir şey buluyordu, kamyonundan atlayıp binaya geri dönmeden önce.

Cassandra nihayet konuşmadan önce onu artık göremeyinceye kadar bekledi. Ve sonra yine fısıldadı. Her ihtimale karşı.

"Bizi kimin satın aldığını biliyor musun?" Bundan şüpheliydi ama sormadan da emin olamazdı. Beklediği gibi Margaret kaşlarını çatarak başını salladı.

Cassandra iç çekerek kamyonetin içinde herhangi bir ipucu olup olmadığını görmek için etrafına bakındı. Görebildiği kadarıyla yoktu. Yakasındaki küçük zil o hareket ettikçe şingirdadı.

"Huh." Cassandra aşağı bakmaya çalıştı ama tabii ki kendi zilini göremedi. Yakası boynunu o kadar sıkıyordu ki, boynundan sarkan zili göremiyordu. Hafifçe eğlenerek tekrar duyabilmek için zile hafifçe dokundu. "İnek zili."

Margaret kıkırdadı ve daha da rahatladı, bu da onu gülümsetti. Ancak kızıl saçlı kadın yine de sessizliğini korudu.

"Pek konuşmuyorsun, değil mi? Ne için buradasın? Konuşmamak için mi? Bahse girerim Müttefik Dünyalar bunu verimsiz bulurdu." Ne yazık ki, Margaret'in yüz ifadesi gemide sık sık takındığı mutsuz ifadeye dönüştüğünden, yaptığı şaka tamamen boşa gitti. Elbette, Müttefik Dünyalar insanları sadece verimsiz oldukları için hapishane gezegenlerine göndermiyorlardı - sadece suçlularının verimsiz olmalarına izin vermiyorlardı. Dolayısıyla, topluma bir şekilde faydalı olabilecekleri hapishane gezegenleri ya da koloniler arasında seçim yapmak zorundaydılar.

Elbette, koloniler neredeyse kesin ölüm anlamına geliyordu ama verimli bir ö l ü m . Yaşasın. Onun yerine bir hapishane gezegeninde olmaktan son derece mutluydu.

"Bir sürü küçük çocuğu öldürdüm," dedi Margaret sert bir sesle. Bakışları başka yöne kaydı, kendisinden nefret ettiği her halinden belli oluyordu.

Vay anasını.

Cassandra'nın gözleri büyüdü. Bu...

Bekle.

Bu hemen bir koloni cezasıydı.

Margaret'in ona söylemediği bir şey yoksa tabii. Hala... küçük çocuklar... ama...

"Bundan daha fazlası var. Aksi takdirde Müttefik Dünyalar sizi doğrudan kolonilere gönderirdi. Burada olmazdınız." Elini salladı. Hapishane gezegenleri katiller ya da vahşi suçlular için değildi. "Burası kesinlikle katillere göre bir yer değil. Bu da demek oluyor ki muhtemelen cinayet değil, kasıtsız adam öldürmeydi ve mahkemede çok fazla suçluluk duygusu göstermiş olmalısınız."

Şu anda gösterdiği gibi. O kadar pişman, o kadar perişan görünüyordu ki Cassandra neredeyse onun için üzülecekti. Ama küçük çocuklar? Hayır, Margaret'in kurbanları ve onların aileleri için daha çok üzülyordu. Margaret kendini ne kadar kötü hissettiği belli olsa da, koloniler yerine bir hapishane gezegenine düştüğü için şanslıydı.

"Nereden biliyorsun?" Margaret kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak meydan okurcasına sordu. Kollarını hemen göğüslerinin altına indirdi ve bunu yaparken yüzünü buruşturdu. Belli ki pek rahat etmemişti.

Cassandra neşeyle, "Çünkü ben de adam öldürdüm," diye cevap verdi. Aslında bunu düşünmek hoşuna gitmiyordu, her ne kadar o pislik bunu hak etmiş olsa da. "Karşı koyduğumda bana tecavüz etmeye çalışan bir adamı yanlışlıkla öldürdüm. Ne yazık ki zaten hırsızlıktan tutuklanmışım ve görünüşe göre tecavüzcü koruma memurlarını öldürmek cezanızı azaltmıyor. Ama artırmıyor da."

Müttefik Dünyalar bile nefsi müdafaa için bir tecavüzcüyü öldürdüğü için onu cezalandırmayacaktı. Tarihsel olarak bu her zaman doğru olmamıştı ama şimdi adamın hak ettiğini bulduğu düşünülüyordu ve zaten bir hapishane gezegenine gittiği için suçlanmamıştı bile. Yetkililer bunu talihsiz bir olay olarak değerlendirmiş, onu işe aldıkları için özür dilemiş ve onu yoluna göndermişlerdi.

"Bu, çocukların ölümüne neden olmaktan biraz farklı."

Öyleydi. Cassandra yine o küçük sempati kuyusuna engel olamadı. Onun aksine, Margaret bunu açıkça bir kaza olarak yapmıştı ve

bunun için kendini. Kendini çok kötü hissettiği açıktı. Cassandra onu tam olarak bilerek öldürmemiştir ama gecelerini pişmanlık içinde geçirmediği de kesindi. Sadece kendini kurtarmakla kalmamış, kendisinden sonra gelen her kadını kurtarmıştı ve Müttefik Dünyalar hükümeti de aynı fikirdeydi. Margaret korkunç bir şey yapmıştı ama öyle olduğunu düşünse de aslında kötü biri gibi görünmüyordu.

"Evet," dedi yumuşak bir sesle. "Bu konuda kendimi hiç suçlu hissetmiyorum. Eğer kötü bir insan olsaydın, sen de kendini suçlu hissetmezdin."

Bundan sonra söylenecek pek bir şey yok gibiydi. Margaret'in bunu düşünmesine izin vereceğini düşündü. Ayrıca, başka bir konuya geçmek için iyi bir fırsat da yoktu.

Ayrıca, artık Margaret'in hikâyesini bildiğine göre, ikisinin de bu noktaya nasıl geldiklerini karşılaştırmak istemiyordu. Evet, hırsızlık yaparken yakalanmıştı. Aslında üç ayrı kez. Hepsi de çalışanlarıyla ilgili sicili berbat olan ve bilgisayar korsanlarına karşı yeterli koruma sağlamayan şirketlerden.

Çok kötü, çok üzücü, hayır kurumlarına gönderdiği parayı geri alamamışlardı.

Ve şimdi, o buradaydı.

Buna değer miydi?

Buraya gönderilmeden önce iyi bir şeyler yaptığını düşünmek hoşuna gidiyordu. Artık bir daha asla bilgisayarın yanına yaklaşmasına izin verilmeyecekti, bu yüzden yapacak başka bir şey bulması gerekiyordu. Belki de bilgi sahibi olmamakla ilgili asıl sorunu buydu. İsteddiği her bilginin parmaklarının ucunda olmasına alışmıştı ama şimdi elinde hiçbir şey yoktu.

Kamyonetin içindeki gölgeler onu sıçrattı ve aniden iki adamın orada durup ona ve Margaret'e baktığını fark etti. İyi ki konuşmuyorlardı.

Bunlardan biri, hapishane gemisi ile Hathor arasındaki mekikte kendini tanıtan Hathor temsilcisi Leo'ydu. Diğer gezegenlerden biri yerine kimin Hathor'a geleceğini seçen kişi oydu. Uzun boylu, siyah saçlı ve yakışıklıydı ama onun dikkatini çeken yanındaki adamdı ve bu sadece ona bakış şeklinden kaynaklanmıyordu.

Güneşten kavrulmuş, açık kahverengi saçları ve bronzlaşmış teni güneşte çok zaman geçirdiğini belli ediyordu. Açık kahverengi gözleri onun üzerinde oyalandı, onu yakından inceledi ve buna karşılık olarak teni karıncalandı.

"Ah," dedi Leo, sanki onları orada bulmaktan memnunmuş gibi. Sanki onların oraya konulmasını emreden kendisi değilmiş gibi. "Küçük Cassie ve küçük Meggie, aramıza yeni katılan iki yavrumuz. Ben Leo ve bu da Brandon, Sweet Cream Çiftliği'ndeki sürümüze katılacaksınız."

Bilgi! Nihayet! Onun için bir şey ifade ettiğinden değil ama en azından bir şeydi. Adının Cassie olarak değiştirilmesi konusunda ne hissettiğinden emin değildi. Her zaman Cassandra olarak çağrılmakta ısrar etmişti ama hey... yeni hayat, yeni isim. Belki de dünyadaki en kötü şey bu değildi. Cassandra bir bilişim uzmanı ve ara sıra hacker'lık yapıyordu. Cassie ise... bir hucow'du.

"Şansımıza çiftliğe kısa bir yolculukla ulaşabiliyoruz," diye devam etti Leo. "Kamyonla yaklaşık iki saat, yani uçmaya ya da daha karmaşık bir şeye gerek yok. Biz yoldayken bir şeye ihtiyacınız olursa, zilinizin çalması için başınızı sallayın. Biz duyarız. Ama bunu yaparsanız gerçekten bir şeye ihtiyacınız olsa iyi olur, yoksa bizi durdurduğunuza pişman olursunuz. Araba kullanırken birbirinizle konuşma izniniz var, ancak size bir soru sormadığımız sürece bizimle değil ve ikimize de Efendi diyeceksiniz."

Oh, sanki.

Cevap vermemek için dudağını ısırıldı. Daha önce yediği dayağın acısı hafiflemişti -o kadar da kötü değildi- ve birine gerçekten 'Efendi' deme fikri? Hayır, teşekkür ederim. Sağılmak, emzirilmek, becerilmek... bunların hepsini kabul edebilirdi, özellikle de serumun vücuduna yaptıklarından sonra, ama bu bir adama 'Efendi' diyeceği anlamına gelmiyordu.

İkisi de bir şey söylemeyince Leo memnuniyetle başını salladı ve kapıyı kapattı. Brandon kapı kapanmadan önce Cassie'ye son bir kez baktı ve Cassie kalçalarını birbirine bastırdı. Lanet olsun. O serum gerçekten de etkiliydi.

Kamyonun motoru çalıştı ve o ve Margaret-Meggie-birbirlerine baktılar.

Yeni hayatları başlamak üzereydi.

Üçüncü Bölüm

Brandon

Tyanlarında getirdikleri çiftlik işçisi Matt'in arabayı kullanmasına izin verirken, onlar da zaman geçirmek için çiftlik işlerinden bahsediyorlardı ama Brandon kamyonun arkasındaki kadınların aşırı derecede farkındaydı.

Arada sırada alçak sesle konuşuyorlardı ama çoğunlukla sessizlerdi ve ne konuştuklarını tam olarak anlayamıyordu. vardı Söylüyorum, özellikle ne zaman o oldu çalışıyor için odaklanma üzerinde onun

Leo ile konuşma.

Aklının yarısı işinde, diğer yarısı Cassie'deyken yolculuk hızla geçti. Cassie.

Arsız küçük hucow için mükemmel bir isim. Aleti onun içine girmek için can atıyordu.

Yolculuk sonsuza kadar sürecekmış gibi geliyordu, muhtemelen dikkati dağınık olduğu için. Leo, Meggie'ye Brandon'ın Cassie'ye aşık olduğundan daha fazla aşık olmasına rağmen daha az rahatsız görünüyordu. Ne de olsa Leo daha yeni kişisel bir evcil hayvan almıştı ama yine de her nasılsa çok daha sabırlı görünüyordu.

Brandon sonunda çiftliğe giden yola ulaştıklarında, onların da yetiştirdiği çeşitli sebzelerin üretildiği tanıdık tarlaların yanından geçerek rahat bir nefes aldı. İnekler ve birkaç tavuk dışında hayvanları yoktu ama sattıkları birkaç mısır tarlası ve çiftlikte yaşayanlar için sebzeleri vardı. Evde üretebildikleri kadar üretiyorlardı.

İleride büyük malikane görünüyordu. Evi çalıştırdıkları otuza yakın işçiyle paylaşıyorlardı ama bir kanadı o ve Leo, diğer kanadı da işçiler tutuyordu. Çoğu, evde yaşamaktan ve kendileri için para biriktirmekten mutlu olan bekâr erkeklerdi. Aralarında evlenen ya da evcil bir hayvan edinen olursa, taşınma eğilimindeydiler. Evin kahyası ve aşçısı evli bir çiftti ve çiftlik işçileriyle birlikte batı kanadında kendilerine ait bir sütleri vardı.

Evin arkasında ana ahır ve süt sağım ahırına vardı, ancak şu anda ineklerden bazıları günlerinin çoğunu geçirdikleri geniş tarlalarda olacaktı. Dolaşabilecekleri bir alan, küçük bir gölet, gölgeli ağaçlar ve özellikle onlar için formüle edilmiş yenilebilir özel bir ot vardı. Brandon için pek cazip değildi ama Leo bazen bundan hoşlanıyor ve kimsenin bakmadığını düşündüğü zamanlarda bir parça çiğniyordu. Bazı elçiler ve seyisler de seviyordu.

Kamyon evin önüne yanaşır yanaşmaz Leo, "Meggie ve Cassie'yle biz ilgileniriz," dedi. Matt hayal kırıklığına uğramış bir yüz ifadesi takındı. Onun için çok kötüydü. Ev sahibi olmanın ayrıcalığı buydu. Leo genç adamın tepkisine kıkırdadı. "Eğer kendini çok istekli hissediyorsan git de akşam süt sağımına yardım et."

"Evet, efendim. Arkadaki iki küçük inek için yardım istemediğine emin misin?" Matt umutla Brandon'a baktı ve ona son şansı olduğunu söyledi.

Brandon genç adamın hâlâ çaballıyor olmasıyla eğleniyordu. Onu suçlamıyordu. Yeni inekleri getirmek onun da işin en sevdiği kısımlarından biriydi. Yeni hayatlarına nasıl tepki verecekleri asla bilinemezdi.

Ayrıca, arabada onca darbeye yolculuk ettikten ve serumun etkilerine hâlâ alışmaya çalıştıklarından, oldukça azgın olma eğilimindeydiler. Kahretsin, bunu dört gözle bekliyordu.

Brandon komplocu bir sırıtışla, "Bence onlarla başa çıkabiliriz," diye cevap verdi. "Ayrıca, sanırım Leo bugün Meggie'sine başka birinin dokunmasını izlemek zorunda kalırsa patlayacak." Meggie'nin özel olduğu haberinin hemen yayılmasını sağlayabilirdi.

Leo'nun onun için planlarına rağmen, alışması için hâlâ diğerleri gibi muamele görecekti ama personelin bunu bilmesi gerekiyordu.

Matt kağlarını kaldırarak, "Oh ho, demek öyle," dedi.

Brandon kafasının içinde dönen dişlileri görebiliyordu. Muhtemelen, kamyonu park ettiği anda, herkese durumu anlatmak için yola çıkacaktı.

Haberler.

Leo, Brandon'a ters ters baktı. Sanki kimse Brandon ve Matt'in onları halletmesine izin vermek yerine Meggie'yle birlikte bahçeden geçtiğini tahmin etmeyecekti. Normalde bu noktada eve gider, hesap çizelgelerine ve formlara gömülür, yeni ineklerin satın alınmasıyla ilgili tüm normal idari işleri yapardı. Sadece iki inekle, normal rutinini takip etmediği hemen fark edilecekti.

Brandon haklıydı. Kamyon durur durmaz Matt dışarı fırladı ve ahıra doğru ilerledi.

Leo iç geçirerek Brandon'a bir bakış attı.

"Seyirci istediğini fark etmemiştim," dedi, kemerini çözüp Matt'ten çok daha yavaş hareket ederek.

Brandon'ın böyle bir endişesi yoktu. Cassie'yi ele geçirmek için sabırsızlanıyordu.

"Birinin beni ve Cassie'yi izleyeceğini nereden çıkardın?" Brandon Leo'nun şaşkınlığı karşısında daha da geniş sırttı. Eve evcil hayvan getiren o değildi ve genellikle yeni sığırların yerleşmesine yardımcı olmayı severdi. Onun varlığı kimseyi şaşırtmayacaktı. Hepsi Leo ve Meggie'yi izleyecekti çünkü farklı ve dolayısıyla ilginç olan buydu. "Ayrıca, hepsi bunu yeterince çabuk anlayacaktı. En azından bu şekilde, onunla ne yaptığını anlamaya çalışırken izleyip fısıldaşmayacaklar. Bir göz atacaklar, doğru olduğunu görecekler ve yollarına devam edecekler. Gerçekten, bana teşekkür etmelisin."

"Hemen ilgileneceğim." Leo sonunda kamyonetten atladı ve başını sallarken kapıyı arkasından kapattı.

Brandon hâlâ neşeyle sırtarak onu takip etti. Şimdiye kadar, bugün her şey onun istediği gibi gitmişti.

Hucow'ların yeni çevrelerini tanımlarını izlemek de eğlenceliydi. Kamyonun kapılarını açtılar ve kızları dışarı çıkardılar, kamyonun arkasından çıkıp tarlalara ve çiftliğe ilk kez iyice baktıklarında gözlerinin açılmasını izlediler. Her ikisi de sanki güzel ve temiz havaya doyamamış gibi derin derin nefes aldılar.

Neyse ki rüzgâr kümeden gelen kokuları uzak tutmak için doğru yönden esiyordu.

Bu alışılmadık bir tepki değildi. Hathor kirlilik seviyesini mümkün olduğunca düşük tutmak için çok çalıştı, bu yüzden diğer gezegenlerden gelen gezginler bile

havanın ne kadar temiz olduğunu görünce şaşıyorlardı. Bir uzay istasyonunda ya da bir gemide büyümüş olanlar genellikle havanın kalitesi karşısında daha da şaşırdılar.

Cassie ve Meggie sanki keşfetme dürtüsü varmış gibi birbirlerinden hafifçe uzaklaştılar. Brandon Cassie'yi ahıra götürme zamanının geldiğine karar verdi; siki daha fazla bekleyemezdi. Leo evcil hayvanının etrafta durup biraz daha bakmasına izin vermek istiyorsa, bu ona kalmış bir şeydi ama Brandon'ın sikini, uğruna o kadar para ödedikleri arsız esmerin içine gömmesi gerekiyordu.

Öne doğru bir adım atarak Cassie'nin tasmaına bir tasma taktı ve bunu yaparken küçük zili şingirdattı. Cassie irkilerek ondan bir adım geri çekildi ve gözlerini şüpheyile kıstı.

"Haydi Cassie," dedi, genellikle gergin yeni gelenlerde işe yarayan alçak, mırıltılı bir sesle.

Bu onun üzerinde tam tersi bir etki yarattı.

Ağzını açtı, bir şey söyleyecekmiş gibi görünüyordu, sonra tam zamanında hukows'un konuşmadığını hatırladı. Ağzı kapandı, çenesi sıkıştı ve başını sallayarak bir adım daha geri çekildi. Gözlerinde küçük bir meydan okuma parıltısı vardı, sanki ne yapacağını görmek için onu test ediyordu.

Brandon kaşlarını kaldırarak ona baktı ve şişmiş memelerine bakarak başını salladı. Yolculuk sırasında tekrar dolmuşlardı. Hem süt dolu hem de azgın olmalıydı.

"Şimdi, Cassie." Ses tonunu yatıştırıcı olmaktan ziyade daha keskin hale getirdi. Cassie'nin ona meydan okuyuşuna bakılırsa, en baştan uygun bir tonda konuşmak istiyordu. Kolay yolu denemişti; şimdi de zor yolu deneyecekti. Matt yolda, onu kamyonu bindirirken soru sormayı bırakması için birkaç tokat atması gerektiğini söylemişti. Bununla birlikte, Brandon biraz mantık da deneyecekti. Kız akıllıydı. "Şimdi, Cassie, sağılman gerekiyor, yoksa daha da rahatsız ol a c a k s ı n . Çekinmeyi bırak."

Ama yapmadı. Yüz ifadesi değişti. Sanırım her şeyi zor yoldan yapacaklardı.

Cassie

Akıllıca seçimler yapmıyordu ama yine de kendine engel olamıyordu. Akıllıca karar, Brandon'la birlikte uysalca gitmek ve araziye tanımak olurdu. Ama Brandon onun tasmaına lanet olası bir tasma taktığı anda inatçılığının yükseldiğini hissetti.

Kız sessizce onu takip etmezse ne yapacaktı? Burada, Hathor'da hayat gerçekten nasıl olacaktı?

Sürünün itaatkâr küçük üyeleri olmayan hucoylara ne oldu? Brandon'ın neşeli mizacı göz açıp kapayıncaya kadar kayboldu, Kalbinin çarpmasına neden olan sert bir ifadeyle onu terk etti.

Oh, kahretsin.

Leo'nun ayık tavrına kıyasla çok rahat görünüyordu ama görünüşe göre öyle değildi.

Adam meme ucunu çimdikleyip vücudunun üst kısmını aşağı çekerek belini bükerken Cassie ciyakladı. Minik tomurcuk sert kullanımı protesto etmek için zonkladı, özellikle de daha önceki muayeneden sonra ekstra hassas olduğu için. Göğüslerinin tekrar sütle şişmiş olması da yardımcı olmamıştı, bu da onu iç baskıdan kurtulmak için istekli hissettiriyordu.

Müzayededen sonra bu pozisyonun ne anlama geldiğini biliyordu ve bunu durdurmak için yapabileceği hiçbir şey yoktu. Elleri, muhtemelen yapması gerektiği gibi arka tarafını korumak yerine otomatik olarak onu tuttuğu bileğine gitmişti. Ama göğüs uçları zonkluyordu ve o kadar dengesizdi ki, pozisyonunu korumasına yardımcı olması için bileğine yapışmıştı... ona şaplak atmak için mükemmel bir pozisyon.

Oh, hayır.

Adamın eli, daha önce yediği tokatlar yüzünden zaten hassas olan kıkına indi. Cassie yolculuk sırasında acının hafıflediğini düşünmüştü ama daha ilk tokatta, aksi halde olacağından daha hassas olduğunu anlamıştı.

Acayip acıttı.

"Ah, lanet olsun! Lanet olsun!" Ağzından küfürler döküldü. Sessiz olmak ya da ağzını kapalı tutmak için yaratılmamıştı ve bir kez baraj patladığında, tüm durumunu daha da kötüleştirdiğini bilse bile, kendini tutamadı. Adam ona şaplak atmaya devam ederken, sonunda nefesi tükenene kadar küfretmeye devam etti.

Brandon hala onun göğüs ucunu tutarak, onu yerinde tutarak, elini tekrar tekrar onun kıkına indirmeye devam etti ve onu dans ettirdi

yerine oturttu. Meme ucu parmaklarının arasında zonkluyor, küçük bir süt akıntısı yere fişkırıyor, bir kısmı da adamın botlarına bulaşıyordu. Umurunda değilmiş gibi görünüyordu.

Gözlerinde yaşlar parladı. Adamın ne zaman durmayı planladığına dair hiçbir fikri yoktu ve poposunun azaptan kıpkırmızı kesildiğinden emindi. Sonunda küfretmeyi bırakmayı başarana kadar, elinin kalkık poposuna attığı her tokatla acı daha da arttı. Gözyaşları sütüyle birlikte aşağı damlıyor, soluk soluğa kalmasına neden oluyordu ama küfretmeyi bıraktığında Brandon da nihayet ona şaplak atmayı bıraktı.

Yine de parmağı meme ucunda kaldı, parmaklarının arasında yuvarlayarak küçük tomurcuğu uyardı. Göğüsleri ağrıyordu. Şimdiden nasıl bu kadar azmış olabilirdi? Kıçı yanıyormuş gibi hissederken neden azmıştı?

Bilmiyordu ama öyleydi.

Kukusu da meme ucu ve kıçı kadar zonkluyordu ama tamamen farklı bir nedenden dolayı.

"Aferin kızıma," diye mırıldandı Brandon, artık daha yumuşak bir sesteki ama kız buna kanmamıştı. O büyüleyici sırtı ve yatıştırıcı ses tonu sert bir adamı saklıyordu. "Şimdi seni sağmaya gidiyoruz ve sen de benim için iyi bir kız olacaksın, değil mi?"

Cassie kendini başını sallarken buldu, ki bu hiç de onun yapacağı bir şey değildi. Ne zamandan beri iyi bir kız olmayı önemsiyordu ki? Ama bunu ondan duymak hoşuna gitmişti. Ayrıca şu anda bir şaplak daha yemek istemiyordu. Bu yüzden, onun doğrulması için izin verdiğinde, ahıra giden yolda onu takip etti. Leo ve Meggie çoktan ortadan kaybolmuştu; muhtemelen diğer kadın Cassie'den çok daha işbirlikçi bir hucow'du. Kesinlikle kavga etmeye niyetli görünmüyordu.

Gerçi Cassie de bunu yapacağını düşünmemişti ama Brandon'la ilgili bir şey onda karşılık verme ve onun için iyi bir kız olma isteği uyandırmıştı. Bunu açıklayamıyordu. Üzerinde bu tür bir etki bırakan biriyle daha önce hiç karşılaşmamıştı.

Bunun ne kadarını seruma bağlayabileceğini merak ediyordu.

Brandon şu anda onun bu kadar işbirlikçi olmasından memnun görünüyordu ve o da gülümsemekten kendini alamadı. Kısmen onu memnun etmek hoşuna gittiği için, kısmen de Brandon'ın tek bir şaplakla onu mükemmel bir küçük hucow'a dönüştüreceğini düşünmesi onu eğlendirdiği için. Poposu iyileştiğinde, sınırlarını tekrar zorlayacağını zaten biliyordu.

Sadece nerede olduklarını öğrenmek için.

Dördüncü Bölüm

Cassie

O *h. Benim. Yıldızlar.*

Cassie evin arkasındaki iki ahırdan daha küçük olanına götürülürken amı sıkıştı. Dışarıda bile inlemeleri duyabiliyordu ama bu neler olduğunu görmekten tamamen farklıydı. Hucowlar sadece sağıldıkları için inlemiyorlardı; hem sağıldıkları hem de becerildikleri için inliyorlardı.

Adımları tekledi ama bu kez Brandon onu öne çekmeye çalışmak yerine yavaşladı ve iyice bakmasına izin verdi.

Ahır, yüksek duvarlı ve alçak kapılı ahırlardan oluşuyordu, bu yüzden yoldan geçen herkes içeriye görebiliyordu, ancak ahırlar arasında görüş yoktu. Her birinin içinde kocaman göğüsleri aşağı sarkmış, koridora bakan ve meme uçlarına bir tür süt sağma aparatı takılmış bir kadın vardı. Birçoğunun arkasında bir adam duruyor, kadın sağılırken onu beceriyor, sikler içlerine girdikçe zilleri çalıyordu.

Kendisini bekleyen şeyin bu olduğunu anladığında amı tekrar titredi.

Brandon'la mı?

Evet, lütfen.

Uyarılmışlığının kayganlığı iç bacaklarını kaplamaya başlamıştı ve amcığı ihtiyaçla zonkluyordu.

Her tezgâhta hucow'u beceren bir erkek olmadığını fark etmesi uzun sürmedi, ama hepsi iniltiyle doluydu... olmayanlar

Gerçek bir horoz bir tür sahte olana saplanıyordu, bu yüzden sağılırken hala beceriliyorlardı. Cassie'nin onları izlerken şehvetten neredeyse başı dönüyordu.

Dikkati o kadar dağılmıştı ki, Brandon onu bir ahıra götürene kadar ahırda akılsızca onu takip etti. Ahırın ortasında yastıklı bir bank, başını ve kollarını sabit tutması için destekler vardı - açık artırmadan önce teftiş için girdiğine benziyordu ama çok daha alçaktı. Belinden bükülebileceği ve göğüslerinin aşağı sarkabileceği, ancak vücudunun alt kısmının, başının ve boynunun destekleneceği şekilde ayarlandığı açıktı.

Nasıl çalıştığını öğrenmek istiyorsa, tek yapması gereken karşısındaki durağa bakmaktı; Meggie iyi bir küçük hucow oluyordu, Leo'nun meme uçlarına vantuzlar takmasına izin veriyordu, onu bir süt sağma makinesine bağlarken, onu dikkatle, öpücüklerle ve okşamalarla katlıyordu.

Gördükleri karşısında kıskançlık duyguları kabardı.

Brandon *ona* kesinlikle böyle davranmıyordu.

Öte yandan, o da Meggie gibi iyi davranmıyordu, yani...

Brandon, "Hadi seni yerine oturtalım Cassie," dedi ve kızın poposuna küçük bir şaplak daha attı.

Evet, kendisine ve Meggie'ye yapılan muamele arasındaki fark çok açıktı. Öte yandan, Brandon'ın kendisine yaptıklarını, tatlı ve uzlaşmacı olmasından çok daha heyecan verici buluyordu. Poposu şaplaktan yanarken ve meme uçları zonklarken, çok fazla mücadele etmeden onu banktaki pozisyonuna getirmesine izin verdi.

Tahta çitalar başını ve kollarını yerinde tutuyordu, ancak açık artırmadan önceki teftişin aksine, vücudu altındaki yastıklı bank tarafından destekleniyordu. Bunun amını ve götünü Brandon'ın sikinin hizasına getirdiğinin farkındaydı. Boynunu biraz zorlamak isterse, yukarı bakıp Leo ve Meggie'yi izleyebilirdi, ama bu uzun süre tutmak isteyeceği bir pozisyon değildi.

Brandon onu bağladıktan sonra kendini beğenmiş bir tavırla, "İşte böyle, aferin kızıma," dedi.

Cassie'nin gözleri kısıldı ama dudağını ısırıldı. Evet, iyi bir kız olarak anılmak hoşuna gidiyordu ama sanki iyi olmasının nedeni kendisiymiş gibi konuşması hoşuna gitmemişti. Ses tonundaki o kendini beğenmişliği silmek için bir şeyler yapmak istedi. İyi olmayı o *seçmişti* ve övgüyü hak ediyordu.

Makine çalışmaya başladığında adamın eli Cassie'nin kıcını okşadı ve Cassie hassas tenini okşamak kadar çekiştirme hissiyle de inledi. Tanrım... emişin meme uçlarını ritmik bir şekilde çekmesi tarif edilemezdi, neredeyse acı verecek kadar sertti. Muayeneden farklı olarak, ağızlar kilitlendiğinde, makine tekrar tekrar aynı yoğunluktaıdı ve sütü, şişmiş gğlerindeki ağrıyı hafifleten bir serbest bırakma hissiyle her iki gğsnden de fişkırmaya başladı.

Bu his onun içini sıktı, doldurulmak için can atıyordu.

"Benden sikimi iste, küçük inek," dedi Brandon, arkasına geçerken hâlâ onun kıcını okşuyordu.

Bunu istiyordu. Hem de çok istiyordu.

Yine de sesinde onu çıldırtan ve gururunu okşayan o kendini beğenmiş ton vardı. Bu ses tonu ona istediğini hemen vermek istememesine neden oluyordu.

"Konuşmamam gerektiğini sanıyordum," diye karşı ıktı Cassie. Makineye alışması için ona çok fazla zaman vermişti. şu anda o kadar da bunalmış hissetmiyordu ve ondan yayılan kendini beğenmişlikten hâlâ rahatsızdı. Geleceğinden emin olduğu şaplak için kendini hazırladı.

Görünüşe göre, kıcını kurtarma arzusu gururu kadar büyük değildi. Bu kişisel bir başarısızlıktı.

Sinirlenmek yerine kıkırdadı. Sonra parmakları Cassie'nin amcığına doğru ilerledi ve makine meme uçlarını çekiştirmeye devam ederken Cassie'nin sıırıslıkam kıvrımlarını okşadı. Cassie amı kasılırken inledi.

"Becerilmek istediğini biliyorsun, küçük inek. Mutlu bir inek daha iyi süt verir ve şu anda becerilmek seni mutlu edecektir." Parmakları sanki göstermek istercesine birazcık içine girdi. Cassie inledi, titredi, kasları sanki onu içinde tutmaya çalışıyormuş gibi gerildi.

Adam haklııdı. Becerilmek *istiyordu...* ama bunu *istemek istemiyordu*. Bu ona çok fazla g veriyordu ve o zaten her şeye sahipti.

"Bunu konuşmadan nasıl yapacağımı hâlâ aıklamadınız."

Adam amını okşarken, bir parmağını içeri sokup sonra hemen geri çekerken neredeyse nefes nefese kalmıştı. Bunu istiyordu. İstiyordu. Ve onun parmaklarından daha fazlasını istiyordu. Her dokunuşta arzusu daha da artıyordu. Tamamen çaresiz olmak, yerinde sabitlenmiş olmak, onu becermeye karar vermesini beklemekten başka bir şey yapamamak da onu tahrik ediyordu.

Meme uçlarındaki sürekli emme onu çılgına çeviriyordu, amcığı sağıyla birlikte titreşiyor ve sıkıyordu.

"Böğürmeyi deneyebilirsin."

Bu öneri bile yeniden küfretmek istemesine neden oldu ama ağzını açacak durumda değildi. Şimdi ona şaplak atmak yerine amcığıyla dalga geçiyor olması onu biraz sinirlendirmişti. Onun tepkilerini tahmin edememek hoşuna gitmiyordu. Eğer onu tekrar tokatlarsa, o zaman tamam. Yerleşmeye git.

Bunun yerine, onun bir sonraki adımında ne yapacağını merak ediyordu.

Cassie nasıl karşılık vereceğine karar vermeye çalışırken, adamın parmakları tekrar içine girdi, parmaklardan biri anüsünün etrafında dönmeye başladı ve Cassie gerildi. Hafif dokunuş iyi, hatta erotik hissettirmişti ama bir erkek arkadaşının poposunu denemesine izin vermişti ve çok acımişti, bir daha asla... diye karar vermişti. Şimdi bağlı olduğu ve kıcını sikmeye karar verirse onu durdurmak için çaresiz olduğu gerçeği, özellikle de küçük açıklıkla alay ettiği için endişelenmesine neden oldu.

Hayır, teşekkür ederim.

Eğer onun sikini isterse -ya da böğürürse- belki de kıcını unutturdu.

Miyavlamak küçük düşürücüydü ama olabileceği kadar değil. Ahırda benzer bir ses çıkaran tek kişi o değildi. Brandon önce yumuşakça, sonra da klitorisini okşadı.

"Benim için daha yüksek sesle, küçük inek."

Bu yüzden, parmakları hassas sinir demetiyle oynarken, onu kızdırırken, ona işkence ederken biraz daha yüksek sesle böğürdü. Boşalma ihtiyacı, şaplaktan bile çok daha iyi bir motivasyon kaynağıydı. Eğer onun böğürmesini istiyorsa, o zaman böğürecekti.

"Aferin kızıma."

Parmaklar kayboldu, sonra adamın kalın siki içine girip onu yararak açarken haykırdı. Ani yarılma rahatsız edici ama aynı zamanda zevk vericiydi, onu hazır olduğundan daha fazla gererken muhtaç ağrının bir kısmını hafifletti.

Oh, lanet olsun.

Geri çekilip tekrar soktuğunda çok iyi hissettirdi, elleri kaldıraç için kalçalarını kavradı. Hiç geri çekilmiyor, onu sert ve hızlı bir şekilde, süt sağma makinesiyle biraz ritimsiz bir şekilde beceriyordu. Kızın tek yapabildiği yerinde durmak ve bunu kabullenmekti. Bağlanmıştı ve önünde çaresizdi.

Hızını o kontrol ediyordu, vücudunu o kontrol ediyordu, zevkini o kontrol ediyordu.

Karşısında Meggie'nin inlediğini duyabiliyordu ve başını kaldırıp baktığında Leo'nun diğer kadının arkasında onu yavaş bir tempoda becerdiğini görebiliyordu. Tüm odağı onun üzerindeydi, sanki tüm dünyası oymuş gibiydi. Daha önce hissettiği kıskançlık onu tekrar zorladı.

Hathor'dan şefkat beklediğinden değil. Beklemiyordu. Ama bunun gerçekleştiğini görmek içinde bir şeylerin özlem duymasına neden oldu.

Ama Brandon'ın siki içinde hareket ederken ve içinden lezzetli hisler fışkırırken gerçekten şikayet edebilir miydi?

Daha önce yaşadığı cinsel deneyimlerden çok farklıydı.

Gözlerini kapatan Cassie kendini buna konsantre olmaya bıraktı. Leo'yu unut, Meggie'yi unut. İçinden geçen hislere konsantre oldu. Meme uçlarının emilmesine, sütünün fışkırmasının verdiği rahatlamaya, Brandon'ın sikinin muhtaç amcığının içinde ileri geri kaydığını hissetmeye. Onu yeterince sert beceriyordu, taşakları her itişte klitorisine çarpıyordu ve yapabileceği tek şey onu almaktı. Brandon ona kendi zevkinden bir doz verirken bile onun zevki için bir kaptı.

Birkaç eski sevgilisinin ellerini yatağa bağlamasına izin vermişti ama hiç bu kadar tamamen kısıtlanmamıştı. Hiç bu kadar çaresiz kalmamıştı. Sikilirken hiç süt sağma makinesine bağlanmamıştı. Hatta sikilirken iki meme ucunun aynı anda emildiği bile olmamıştı.

Etrafındaki her yerden gelen inlemeler, çığlıklar ve iç çekişler, görmezden gelinmesi imkânsız, zevk dolu bir atmosfer yaratıyordu. İyice sikilen ve sağılan birçok kadından biri olduğunu bilmek, hepsinin kendi zevkleri için çalıştığını bilmek ekstra bir afrodisyak gibiydi. Hayal ettiği şeyler gerçekte kıyaslanamazdı - gerçek çok daha ateşli, çok daha pis, çok daha vahşiydi.

Coşku içinde dönüp duruyor, emme zevkinin içinden geçip gidiyor, içinde büyüdükçe büyüyordu. Yoğunlukları neredeyse dayanılamayacak kadar fazla hale geldikçe hislerden kaçamadı. Göğüsleri boşalırken içinde hareket ederken doruğa ulaştığını haykırdı. Saf erotik coşku, şimdiye kadar yaşadığı en yoğun orgazmdı.

Brandon

Cassie'yi ilk kez süt sağma makinesine bağlarken hissettiği heyecanın seviyesi daha önce görülmemişti. Belki de şu ana kadar çiftliğe gelen ineklerden çok daha şımarık ve meydan okuyucu olduğu içindi. Onun bunu nasıl karşılayacağını görmek istemişti.

Ahırda olup bitenlerden dolayı dikkati oldukça dağılmıştı. Anlaşılabilir bir durum.

Meme uçlarındaki emişi ilk hissettiğinde yüzündeki ifade çok hoştu. Dudaklarının şaşkınlıkla aralanması, gözlerinin bu hisle açılması, rahatlamış bir mutluluk ifadesi... Bu, adamın sikinin sarsılmasına neden olmuş, tüm kan tepki olarak kasıklarına hücum etmişti.

Ama bir adım daha ileri gitmişti. Kendini onun içine gömmek yerine, onun sikini istediğini kabul etmesini istemişti. Ona boyun eğmesini istiyordu. Sadece birazcık.

Ve tabii ki önce küstahça karşılık vermek zorunda kalmıştı, bu da onu eğlendirmişti. Tamamen onun merhametine kalmıştı ve hâlâ bunu kapatamıyordu.

Onu bğrterek siki için yalvartmak bir başka tatlı zafer olmuştu. Onu iyi bir küçük hucow'a dönüştürmek çok fazla iş olacaktı ve bunu dört gözle bekliyordu.

Acı ve zevk. Onu yönlendiren buydu. En sevdiği iki şey. Ve tüm bilgisine ihtiyacı olacaktı çünkü o şimdiye kadar karşılaştığı en zorlu kadın olabilirdi.

Muhtemelen en azından kısmen bu yüzden sikini içine gömmek çok iyi hissettiriyordu. Cassie'nin amı çok sıcak ve ıslaktı, adam içine girerken kasları onun etrafında kenetleniyordu. Yüksek sesle ve alçak sesle inledi, kalçaları mevcut pozisyonunda olabildiğince yukarı kalktı.

Kendini tutmaya gerek duymadı.

Kalçalarını sıkıca kavrayarak onu istediği kadar sert sikkemeye başladı. Boşalacağını biliyordu. Çok ateşli, çok azgın ve çok muhtaçtı... ve eğer boşalmazsa makinelerden biriyle işini bitirecekti.

Bu ilk sefer... hepsi onun içindi, onun zevki içindi.

Kızın çığlıkları onu teşvik etti, kendini tekrar tekrar kızın içine gömdü, ilk andan beri onu tüketen tüm bastırılmış ihtiyacı dışarı çıkardı.

onu gördüğü an. Kadının orgazm sesi kendi orgazmını tetikledi ve boğuk bir iniltiyle kendini onun içine gömdü, ısınmış kıını olabildiğince sıkı tuttu. Kızın amcığı sıkıldı ve kenetlendi, tıpkı makine tarafından sağıldığı gibi onun sikini de sağıyor, her damlasını emiyordu.

Ağır ağır nefes alan Brandon, dizleri bükülme tehlikesi geçirirken dik durabilmek için hafifçe onun üzerine çöktü.

Vay anasını.

Umduğu her şey ve daha fazlasıydı.

Mükemmel küçük hucow.

"Aferin kıızıma," diye mırıldandı.

Cassie cevap olarak mutlu bir şekilde inledi, süt sağmaya devam ederken amı hala onun etrafında titriyordu. Brandon sırtttı. Evet, Cassie'nin burada, Tatlı Krem iftliği'nde çok mutlu olmasını sağlayacaktı.

About the Author

Sinistre Ange USA Today Bestselling yazarı ve Golden Angel'ın alter egosudur. Romantizm ve erotizmin bazı karanlık yönlerini keşfediyor - kink, fetiş, doğaüstü yaratıklar, üreme fantezileri vb. Bu kitaplarda biraz aşk bulabilirsiniz, ancak bunlar mutlaka romantizm değildir; odak noktası fantezi ve karakterler arasındaki fiziksel etkileşimlerdir. Karanlık tarafa gelin... kurabiyelerimiz var.

Also by Sinistre Ange

Gezegenler Ayrı serisi

[En Sevdiği Huçow Eski](#)

[Moda Babası](#)

[Dizginleri Ele Alan](#)

[Güzel Kedisi](#)

Thank You So Much

Bu antolojiyi okuduğunuz için çok teŖekkür ederim!

Her zaman olduğu gibi, bu sıcak hikayeler setini beğendiyseniz, lütfen bir yorum bırakın! Bizi [Bookbub](#) ve [Goodreads](#)'te takip etmeyi unutmayın ve tüm yeni sürümlerden haberdar olmak için [bültenimize](#) katılın!

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.